

નિવેદન

વર્ષ ૧૯૭૫થી વર્ષ ૨૦૦૪ સુધીના સંભારણાંને લઈને “મંગલ મંદિર”નો આ વિશેષાંક પ્રસારિત કરવામાં આવી રહેલ છે. દરેક અંકનું સંકલન કરતાં, આ વિગત લગભગ ૪૦૦ પાના જેટલી થવા જાય છે. પરિણામ સ્વરૂપે તેને બે ભાગમાં પ્રકાશિત કરવામાં આવી રહેલ છે.

“સંભારણાં વિશેષાંક”ના પ્રથમ ભાગમાં તંત્રીલેખો તેમજ લેખ વિભાગમાંથી જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, ધર્મ, માહિતી, વિચાર-મંચન, વિચાર-વિમર્શ, કચ્છ, કચ્છનો પાણીનો પ્રશ્ન, શિક્ષણ, પર્યાવરણ, સમાજ દર્પણ, ખનીજ, પ્રવાસ વર્ણન તથા જીવન ઝર્મર વિભાગના લેખોને પ્રસારિત કરી શકાયેલ છે.

“સંભારણાં વિશેષાંક”ના આ દ્વિતીય ભાગમાં તંદુરસ્તી, બોધકથા, વાર્તા, શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ, મહિલા વિભાગ, હળવાશની કાણોમાં તથા બાળ જગતના લેખોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે. સાચે સાચે બાલુડું જ્યું ગાલિયું, આંજો કાગર, અન્ય સંસ્થાના સમાચાર, વલોવતન, કાવ્યો, સમાજ દર્પણ, સંસ્થા સમાચાર વગેરે વિભાગો લેવામાં આવેલ છે.

અને છેલ્લે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની સ્થાનિક ચાલુ પ્રવૃત્તિઓનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે.

પાનામાં વચ્ચે રહી જતી ખાલી જગ્યામાં મૂકવામાં આવેલ દણાંતો તથા બોટમ પદ્ધીના સુવાક્યો પણ અગાઉના અંકોમાંથી જ પસંદ કરીને અહીં પ્રસારિત કરવામાં આવેલ છે.

અગર અમારો આ પ્રયાસ આપશ્રીને સફળ થયેલો જણાય, તો તેનો યશ અમારા પુરોગામી તંત્રીશ્રીઓ અને લેખક મિત્રોને જાય છે. કદાચ આ પ્રયાસ યોગ્ય ન લાગે તો તેનો અપયશ અત્યારની ટીમના ભાગે આવે એ સ્વાભાવિક છે.

આવતા અંકોમાં પ્રસારિત કરવા માટે આપશ્રીના પ્રત્યાધાતોની જરૂરથી રાહ જોઈશું.

- દંત્રી મંડળ

નિયમિતતા, ઉપયોગિતા અને વ્યવસ્થિતતા એ ત્રણ ગુણ જીવન વ્યવહારમાં ખૂબ ઉપયોગી છે.

છેલ્લા ૩૬ વર્ષથી દર મહિનાની ૫ તારીખે નિયમિતપણે પોર્ટ કરવામાં આવતું “શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ”નું મુજબત્ર
“મંગલ મંદિર”

મુખ્ય કાર્યાલય

શ્રી કચ્છી જૈન ભવન,

૪૩-૪૪, શ્રી બ્રહ્માણ મિત્રમંડળ સોસાયટી,
પાલડી, એલિસાબ્ઝિઝ, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૬.

ફોન : (૦૭૯) ૨૬૫૭૮૮૮૨, ૨૬૫૭૯૫૦૭

ફેક્સ : (૦૭૯) ૨૬૫૮૨૦૬૦

ઈ-મેઇલ : kutchi_jainamd@hotmail.com
વેબ-સાઇટ : www.kutchijainahd.org

તંત્રીમંડળ

અશોક મહેતા (૬૮૨૪૩ ૨૪૬૮૬) - મુખ્યતંત્રી
મનુભાઈ શાહ (૬૮૨૪૦ ૩૪૫૨૮)

સૂર્યજલાલ મહેતા (૦૭૯-૨૬૬૧૨૦૮૯)

દિનેશચંદ્ર રઠિલાલ મહેતા (૬૮૨૪૩ ૪૪૬૨૮)

વિવિધ વિભાગો**વલોવતન**

રજનીકાંત પારેખ (૬૮૮૮૦ ૫૩૫૨૧)

સાર સમાચાર

શાંતિલાલ સંઘવી

બાલડેં જ્યું ગાલિયું

ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા (૦૭૯-૨૫૪૬૮૧૬૦)

સુડોકુ

રજનીકાંત પારેખ (૬૮૮૮૦ ૫૩૫૨૧)

શાંદ રમત

સૂર્યજલાલ મોતીલાલ મહેતા (૦૭૯-૨૬૬૧૨૦૮૯)

મંગલમંદિર - પ્રશ્નો અને પ્રત્યુત્તર વિભાગ

ચંદ્રા મહેન્દ્ર શાહ (૦૭૯-૨૬૬૧૦૨૬૬)

લેખકોને નામ વિનંતી

‘મંગલ મંદિર’માં પ્રગટ કરવાના
માટે વિપુલ પ્રમાણમાં લેખ સામગ્રી
અમને મળતી રહે છે અને એટલે
સ્વીકૃત કૃતિઓને પ્રગટ કરવાનું પણ
સ્વામ્ભાવિક રીતે વિવિધ ભાય. મંગલ
મંદિરના ધોરણને ધ્યાનમાં લઈ,
પોતાની રચના મોકલતી વખતે લેખક
સ્વવિષેક દાખલે તેવી વિનંતી છે.

એક સાથે એકથી વધુ કૃતિઓ
ન મોકલવા વિનંતી.

ભાષાદોષ અને લાંબા લેખો
અસ્વીકાર્ય બનશે તેની નાંદ્ય લેવા
વિનંતી. લેખમાં એકની એક વાતનું
પુનરાવર્તન (રિપિટેશન) ટાળવું જરૂરી
છે. કૃતિની હસ્તપ્રત સ્વચ્છ અને
સુવાચ્ય હોવી જોઈએ. આશા છે કે,
આ બાબતમાં લેખક મિત્રોનો સહકાર
અમને મળી રહેશે.

- મુખ્યપણી

અનુક્રમણિકા - ૨**લેખ****મંગલ મંદિર સંદર્ભ****લેખક પણા નં.****લેખ વિભાગ :****તંદુરસ્તી**

- કંઈ રીતે જીંદગું જોઈએ જૂન-૧૯૮૨ ૨૦૫
- ધરનું ફિનિયર અને કરોડરજાહુની વ્યાખ્યા જૂલાઈ-૧૯૮૨ ડૉ. રઘુવીર શાસ્ત્રી ... ૨૦૫
- અનેક ગુણી ગોળ એપ્રિલ/મે-૧૯૮૩ બાપાલાલ ગ. વેદ ... ૨૦૬
- લીલુ ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૪ જેઠાલાલ ના. ત્રિવેદી ... ૨૦૭
- નેત્ર રલ કેવી રીતે જ્ઞાનવશો? - (૧) જૂલાઈ-૧૯૮૬ ૨૦૭
- નેત્ર રલ કેવી રીતે જ્ઞાનવશો? - (૨) ઓગસ્ટ-૧૯૮૬ ૨૦૮
- આપણા દાંતનું સ્વાસ્થ્ય - (૧) સપ્ટેમ્બર-૧૯૮૬. ડૉ. હીરાલાલ પી. વોરા ... ૨૦૯
- આપણા દાંતનું સ્વાસ્થ્ય - (૨) સપ્ટેમ્બર-૧૯૮૬. ડૉ. હીરાલાલ પી. વોરા ... ૨૧૦
- ચાલવું - કુદરતની ઉત્તમ ઔષધિ નવેમ્બર/ડિસેમ્બર-૧૯૮૩ નંદલાલ ટી. શાહ ... ૨૧૧
- મીઠું - મેત્રા કે શરૂ? જાન્યુઆરી-૧૯૮૪ નંદલાલ ટી. શાહ ... ૨૧૫
- ડાયાબિટીસ માર્ચ/એપ્રિલ-૧૯૮૪ નંદલાલ ટી. શાહ ... ૨૧૬
- હાર્ટ એટેક એપ્રિલ-૧૯૮૪ નંદલાલ ટી. શાહ ... ૨૨૦
- ડિપ્રેશન ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૪ નંદલાલ ટી. શાહ ... ૨૨૩
- કોલેસ્ટેરોલ મે-૧૯૮૫ નંદલાલ ટી. શાહ ... ૨૨૬
- સતતના કેન્સરને સવેણા શોધી કાઢતી પદ્ધતિ - મેમોગ્રાફી જૂલાઈ-૧૯૮૫ ૨૨૮
- રોગનું મૂળ મંદાજિન ડિસેમ્બર-૧૯૮૫ વૈદ્ય નવીનભાઈ ઓઝા ... ૨૩૦
- કિડની કેમ બગડે છે? - કારણો, લક્ષણો અને સંભાળ જાન્યુ-૧૯૮૬ ... વૈદ્ય મનુભાઈ ગૌદાની ... ૨૩૨
- જેને મોદામાં ચાંદા, એ અદ્યા માંદા એપ્રિલ-૧૯૮૭ કંતિભાઈ વૈદ્ય ... ૨૩૨
- બ્લડ પ્રેશર અને શવાસન મે-૨૦૦૨ ૨૩૪
- લોક આયુર્વેદ જૂન-૨૦૦૨ ... વૈદ્ય મહેન્દ્રભાઈ વ્યાસ ... ૨૩૫
- છાશ એટલે પૃથ્વીલોકનું અમૃત ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૩ ૨૩૫
- કેન્સર શું છે? ઓક્ટોબર-૨૦૦૩ સુહુ જલીપી શાહ ... ૨૩૬
- હદ્યરોગ (હાર્ટ એટેક)નો હુલમો થાય ત્યારે
અને પછી શું કરશો? નવેમ્બર-૨૦૦૩ ડૉ. વી.કે. શાહ ... ૨૩૮
- વિસ્મૃતિથી કેવી રીતે બચવું? ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૪ હરેન્દ્ર રાવલ ... ૨૪૧
- દાંત માટે શ્રેષ્ઠ છે - દાંતણ સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૪ મીના પી. ગોગરી ... ૨૪૨

બોધ કથાઓ

- બાંધી મુઢી માર્ચ-૧૯૮૮ મુરુંદરાય પારાશર્ય ... ૨૪૫
- સમાજસેવા એપ્રિલ-૧૯૮૮ ડૉ. ભરત ભગત ... ૨૪૫
- કરકસર જૂલાઈ-૧૯૮૮ ૨૪૬
- એક પેસાની રોટી જૂલાઈ-૧૯૮૮ ડૉ. ભરત ભગત ... ૨૪૭
- વાણી વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વની અભિવ્યક્તિ છે ડિસેમ્બર-૧૯૮૮ કનૈયાલાલ ગિ. રાવલ ... ૨૪૮
- હું માનવ થાઉં તો ઘણું એપ્રિલ-૨૦૦૦ ૨૪૮
- દાનના ધનમાં પરીનાની સુંગંધ હોય મે-૨૦૦૦ ડૉ. કુમારપાણ ટેસાઈ ... ૨૪૮
- ત્યાગવૃત્તિ જૂન-૨૦૦૦ ગણે રાજરલવિજય ... ૨૪૦
- ઈચ્છાશક્તિ ડિસેમ્બર-૨૦૦૦ ૨૪૦
- બેદ્ભાવ માનવસર્જિત છે એપ્રિલ-૨૦૦૨ ૨૪૧
- સર્ફણતા ડિસેમ્બર-૨૦૦૨ ૨૪૧
- આત્મવિશ્વાસ મે-૨૦૦૪ ૨૪૨
- શાખ શાહની ડિસેમ્બર-૨૦૦૪ ગણુભાઈ મુનશી ... ૨૪૩

વાતાં

- ધરતીનું ઋણ મે-૧૯૮૦ આનંદકુમાર આડે ... ૨૪૫
- મુલની રહેલું મહાભિનિકમણ જૂન/જૂલાઈ-૧૯૮૦ પોપટલાલ નેણશી ધરોડ ... ૨૪૭
- શ્રી શરૂજયના શહીદો નવેમ્બર-૨૦૦૧ શ્રી વિશેન્દુ ... ૨૪૮
- નિખાલસતા ડિસેમ્બર-૨૦૦૩ ડૉ. શરદ ટાકર ... ૨૬૧

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના
“પદાધિકારીશ્રીઓ”

મનેજિંગ ફસ્ટ્

શ્રી અશોકકુમાર સાકરયં મહેતા
ઘર : ૩૦૧૫ ૦૦૨૨, મો. ૮૮૨૪૦ ૨૨૬૮૮

ઉપમુખ-૧

શ્રી કાંતિલાલ વેલજુ સાવલા
ઘર : ૨૬૪૬૩૩૩૩/૨૬૪૪૬૬૪૪
મો. ૮૮૨૪૦ ૩૬૬૫૭

ઉપમુખ-૨

શ્રી મનુભાઈ ગોવિંદલાલ શાહ
ઘર : ૨૬૪૪ ૬૪૧૩, ઓ. ૨૬૪૦ ૭૭૫૦
મો. ૮૮૨૪૦ ૩૧૫૨૮

માનદ મંત્રી

શ્રી પ્રતાપ નારાણાજુ ઈંડ
ઘર : ૨૬૪૦૫૦૪૭, ઓ. : ૨૬૪૦૧૧૩૫/૪૨
મો. ૮૮૨૬૭ ૨૫૬૧૮

સહમંત્રી

શ્રી હસમુખ બાલુભાઈ શાહ (ખાંડવાલા)
(ઘર) ૨૬૪૦૩૪૮૫, (ઓ) ૨૬૬૦૪૪૩
મો. ૮૮૨૪૦ ૪૦૬૬૬

ખજાનચી

શ્રી ચંદ્રકાંત દામજુ શાહ (ઘર) ૨૬૬૦૫૮૫

સહી ખજાનચી

શ્રી રમણિકલાલ કુંવરજુ ગોસર
ઘર : ૨૬૬૫૦૨૮૮, મો. ૮૪૨૮૩ ૫૧૩૭૦

શ્રી કચ્છી વિશ્વામ ગૃહનંનું સરનામું :

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત

શ્રી ખજાનચી વિશ્વામ ગૃહ
અરિહંતનગર દોરાસરની સામે,
ગાંધી વિદ્યાલયની ગલીમાં, રચના સ્કૂલની પાછળ,
૮૧૨૪૦૦ ૦૦૪. ફોન : ૦૭૯-૨૮૮૪૫૪૭

સેવા ભવનનંનું સરનામું :

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત
માતુશ્રી કંકુલઠેન કાનજુબાઈ રવજુ (નાની ખાંડવાલા) સેવા
ભવન, એસ. ટી સ્ટેન્ડ પાસે, સંકાર ગેર હાઉસની
સામે, રૂગનાથપુરા, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૨૨.
ફોન : ૦૭૯-૨૫૪૭૧૨૯૦

અંકમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ લેખો તથા અન્ય
વિભાગની માહિતીઓ સાથે તંત્રીમંડળ સહમત
ઇંતેમ માની લેખું જરૂરી નથી. રજુ થયેલ વિચારો
જે તે વ્યક્તિગત હોય છે, જોની ગોધું લંબા કિંદમી.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

- સંસ્થાનો વાર્ષિક અહેવાલ (તા. ૨૭-૨-૧૯૭૭) માર્ચ-૧૯૭૭ પ્રભુલાલ કે. સંઘતી ... ૨૬૩
- મંત્રીશ્રીની કલમેથી -
શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે
(શ્રી કચ્છી જૈન ભવનની વિગત) ડિસેમ્બર-૧૯૮૬ અશોક મહેતા ... ૨૬૮
- માનદ મંત્રીશ્રીની કલમેથી
શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે
(ઉદ્ઘાટનની તૈયારીની વિગત) જાન્યુઆરી-૧૯૮૭ અશોક મહેતા ... ૨૭૦
- સુખનું નક્કર સ્વરૂપ
શ્રી કચ્છી જૈન ભવન ઉદ્ઘાટન સમારોહનો
આંખે દેખ્યો અહેવાલ ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૭ સૂરજલાલ મહેતા ... ૨૭૨
- શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત
આયુરોદીક સારવાર કેન્દ્ર અને ફિલ્મિયોથેરાપી કેન્દ્રનો
ઉદ્ઘાટન સમારંભ સપ્ટેમ્બર-૧૯૮૭ ૨૭૬
- ઓળિ ઝોળી પીપળ પાન
(શ્રી કચ્છી જૈન ભવનની નામકરણ વિધિ) ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૮ સૂરજલાલ મહેતા ... ૨૭૮
- આંખે દેખ્યો અહેવાલ
ગુજરાત ખનીજ વિકાસ નિગમ વિમિટેડ પ્રાયોજિત
શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત
“શ્રી કચ્છી વિશ્વામ ગૃહ” માર્ચ-૨૦૦૦ સૂરજલાલ મહેતા ... ૨૮૧
- પ્રમુખશ્રીનો સંદેશ
મા-ભોમની હાકલ પડી (૨૦૦૧ના પ્રતીક્રિયા બાદ) માર્ચ-૨૦૦૧ ૨૮૪
- ધરતીકંપ
(શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - અમદાવાદ ખાતે શરૂ કરેલી
ધોસ્પિટલની વિગત) માર્ચ-૨૦૦૧ સૂરજલાલ મહેતા ... ૨૮૬
- શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત
સામન્યાણી ભૂંડું રાહેત કેમ્પનો રિપોર્ટ એપ્રિલ-૨૦૦૧ નવદીપ કે. શાહ ... ૨૮૦
- ધરતીકંપ અને શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ માર્ચ-૨૦૦૩ અશોક મહેતા ... ૨૮૨
- શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો માસિક અહેવાલ ઓક્ટોબર-૨૦૦૪ ૨૮૮
- શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો માસિક અહેવાલ નવે. ૨૦૦૪ ૩૦૦

મહિલા વિભાગ

- શ્રી સૌરભ એપ્રિલ-૧૯૭૯ પ્રમીલાબહેન કુરુવા ... ૩૦૩
- શ્રી સૌરભ મે-૧૯૭૯ પ્રમીલાબહેન કુરુવા ... ૩૦૩
- બાળ માવજત તથા ઉછેર ઓગસ્ટ-૧૯૮૨ ૩૦૪
- શ્રીઓને મૂંજવતી સમસ્યા : વધેલા મેદ-ચરબી (૧) ઓક્ટોબર-૧૯૮૫ ૩૦૫
- શ્રીઓને મૂંજવતી સમસ્યા : વધેલા મેદ-ચરબી (૨) નવેમ્બર-૧૯૮૫ ૩૦૬
- શ્રી અને કાયદાકીય જાગકારી માર્ચ-૧૯૮૩ ઉર્વશી ગોર ... ૩૦૬
- મહિલા માટે ઓફે!!! મે-૧૯૮૩ હંસા ખુશાલ રાંભિયા ... ૩૦૮
- શ્રીધન અને શ્રીની મિલકાંતો બાબત અધિકારો ઓક્ટોબર-૧૯૮૬ ૩૦૯
- ભારતીય મહિલાની બસ્સો વર્ષની તચારીએ જાન્યુઆરી-૨૦૦૦ સોનલ શુક્ર ... ૩૧૧
- વીસમી સદીની વીસ સશારી નવેમ્બર-૨૦૦૧ ૩૧૪
- પતિની વિદાય પછી પગભર થવાનો પુરુષાર્થ મે-૨૦૦૨ અજિત પોપટ,
- જ્યોતિ રાવલ, ગોપાલ પંડ્યા ... ૩૧૫
- લાખ લાખ સલામ આવી નીડર મહિલાઓને મે-૨૦૦૩ બેલા ટાકર ... ૩૧૭
- ગુજરાતશ્રી ૨૦૦૪ જાન્યુઆરી-૨૦૦૪ અનુરાધા દેસારી ... ૩૧૮
- ઋતંભરા શ્રીમ શિબિર જૂન-૨૦૦૪ .. કાજલ મણિલાલ ગાલા ... ૩૨૦

Printed & Published by : Mr. Ashok Mehta, For Shri Kutchhi Jain Seva Samaj - Ahmedabad. Printed at Vinayak Offset,, Nr. Water Tank, Dudheshwar, Ahmedabad. Published at Shri Kutchhi Jain Seva Samaj – Ahmedabad, 43/44, Brahman Mitra Mandal Soc., Opp. Navchetan High School, Paldi, Ellisbridge, Ahmedabad-380 006. Editor : Mr. Ashok Mehta • Yearly Subscription : Rs.150/-

હળવાસાની કાણોમાં

- રોટલો જૂન-૨૦૦૩ અરુણા બિલની જેઝ ૩૨૨
- હાસ્ય કટાક્ષિકા : જો હું ચૂટાઈશ તો મે-૨૦૦૪ વિત્રસેન શાહ ૩૨૪

બાળ જ્ગાપ

- કોઈના ભરોસે રહેશો નહિ એપ્રિલ/મે-૧૯૮૨ શક્તિ દલ ૩૨૫
- ૧ - ડિડી અને સાપ એપ્રિલ-૨૦૦૨ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૨૬
- ૨ - સગવડિયો ધર્મ નવેમ્બર-૨૦૦૨ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૨૬
- ૩ - સંતોષ સુખી કેષુઆરી-૨૦૦૩ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૨૭
- ૪ - મથ્છરની કમાલ ઓક્ટોબર-૨૦૦૩ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૨૮
- ૫ - સબળા સામે શાકો શૂરો નવેમ્બર-૨૦૦૩ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૨૮
- ૬ - બલાઈ - એક મહાન સદગુજુ ડિસેમ્બર-૨૦૦૩ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૨૮
- ૭ - ઉંડર અને સિહ કેષુઆરી-૨૦૦૪ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૩૦
- ૮ - હોશિયારી અને મૂર્ખામી સાપેન્ટેન્સ્-૨૦૦૪ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૩૧
- ૯ - બુદ્ધિથી બચ્યો ઓક્ટોબર-૨૦૦૪ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૩૨
- ૧૦ - લોભિના માલથી ધૂતારા ધરાય ડિસેમ્બર-૨૦૦૪ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૩૩

બાળુકેં જ્યું ગાલિયું

- બિલજ મ ભલા ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૩૪

આંજો કાગર

- આંજો કાગર ૩૩૮

અન્ય સંસ્થાના સમાચાર

- રક્તદાન મહાશિબિર - વર્લ્ડ રેકોર્ડ જુલાઈ-૨૦૦૩ ૩૪૪
- ભૂકુપગ્રસ્ત લાઈંબ્રેરીનું નવનિમાંણ ઓગસ્ટ-૨૦૦૩ ૩૪૪

વલોવતન

- વલોવતન ૩૪૫

કાવ્યો

- આઉં આંકે ગોત્યો આય કેષુઆરી-૧૯૮૫ ઓસમાન સાઠી -ભુજપુર ૩૬૨
- સાગર શું સતાવે છે? મે-૧૯૯૭ ગૌતમ એસ. જોથી ૩૬૨
- જીવની પગઢી કેષુઆરી-૨૦૦૦ રતિલાલ એ. મહેતા ૩૬૨
- સ્વજની રાત કેષુઆરી-૨૦૦૦ કાજલ ગિરીશ દેઠિયા ૩૬૩
- કરછી નહી વરે જુલાઈ-૨૦૦૦ કુજલતા રમણિકલાલ ગોસર ૩૬૩
- મેધ રાજને પ્રાર્થના જુલાઈ-૨૦૦૦ અનિલ હેમરાજ મોતા ૩૬૩
- સ્વજન નવેમ્બર-૨૦૦૦ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૬૩
- બેટી કેષુઆરી-૨૦૦૧ સલોની નવીન લાલકા ૩૬૪
- રૂખાયત ઓક્ટોબર-૨૦૦૧ આનંદકુમાર આડે ૩૬૪
- દિલ માટે ધન છે, પણ પ્યાર નથી! જાન્યુઆરી-૨૦૦૨ આનંદકુમાર આડે ૩૬૪
- કાવ્યકુંજ જુલાઈ-૨૦૦૪ ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા ૩૬૪

સમાજ દર્પણ - સંસ્થા સમાચાર

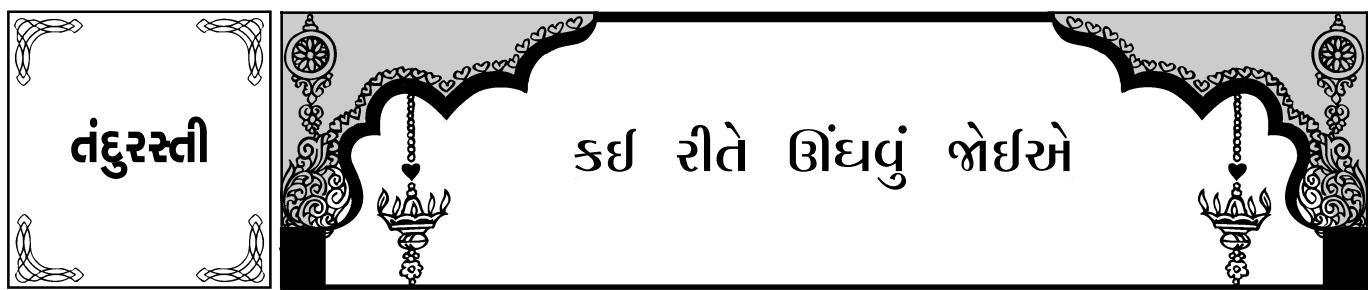
- સમાજ દર્પણ - સંસ્થા સમાચાર જૂન-૧૯૭૮ થી ઓક્ટોબર-૨૦૦૪ ૩૬૫

સમાજ દર્પણ - સંસ્થા સમાચાર

- સમાજ દર્પણ ૩૬૫
- સંસ્થા સમાચાર ૩૬૫
- શ્રી કરછી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો માસિક અહેવાલ ૩૬૧
- ઉડતી નજરે ૩૬૨

તંદુરસ્તી

કદ રીતે ઉંઘવું જોઈએ

અલબત્ત નિદ્રા આપણા આરોગ્ય માટે ખૂબ જ જરૂરી છે. સામાન્ય રીતે એમ કહેવાય છે કે આહાર અને નિદ્રા આપણાં જીવન માટે મહત્વનાં અંગો ગણાય છે.

જે લોકો લાંબા સમય સુધી ઉજાગરા કરે છે તેઓ પોતાનું આરોગ્ય ગુમાવે છે. ઉજાગરા કરવાથી ભૂખ પણ લાગતી નથી. ઉજાગરા કરવાથી શરીર ભાંગીને ભૂક્કો થઈ જાય છે. નિદ્રા વગર આરોગ્ય જીવિ શકાતું નથી આ વાત આપણે સૌ જીજીએ છીએ. જે રાત્રે ઉજાગરો થાય છે તેની બીજી સવારે માણસ ચેતન વગરનો ઢીલો - સુસ્ત બને છે. આ પરથી સાબિત થાય છે કે સૌને માટે ઉંઘ - નિદ્રા જરૂરી છે.

ધણાં માણસો પોતાની મરજીમાં ફાવે તેમ, ગમે એવી રીતે પથારીમાં સૂર્ય જાય છે. ધસધસાટ ઉંઘ આવે એ બહુ મજાની વાત છે. નિદ્રા માણસને નવું જીવન પૂરું પાડે છે. શરીરનો વિકાસ સાથે છે અને દેહના અણુએ અણુમાં ભરાયેલા થાકને દૂર કરી નાખે છે. સવારમાં જાગતી વખતે આપણને વાતાવરણ ધર્યું પ્રહૃતિલિત લાગે છે. અનું કારણ આપણા દેહમાં નિદ્રાને લીધેલ મળેલ નવી

સ્વૃત્તિ છે. આખી રાત ઉંઘ ન આવી હોય તો પ્રભાતનું વાતાવરણ સવારમાં કદી પ્રહૃતિલિત લાગતું નથી. તથે પડાએ સૂવું એ વાતને બહુ જ મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે અને એ પ્રમાણે જો બની શકે તો એના જેવું કંઈ જ ઉત્તમ નથી. અલબત્ત, કોઈ કોઈવાર થોડા સમય માટે પડાખું ફેરવવાની જરૂર પડે છે. પણ વધુ સમય તથે પડાએ સૂવાય તો વધુ સારું. આખી રાત ચત્તા પડી રહેવાથી ધીમે ધીમે નુકસાન તો એ થાય છે કે ખોરાક બરાબર પચતો નથી અને લાંબે ગાળે પાચનશક્તિ મંદ પડી જતી જોવામાં આવે છે. ધણા પથારીમાં ઉંઘા સૂએ છે અને પરિણામે હદ્ય ઉપર અસર થાય વિના રહેતી નથી. કેટલાંક ગ્રાન્ટ-ગ્રાન્ટ ઓશીકા રાખીને માણું ટેકવે છે તો અને એમ ન કરે તો એમને બરાબર ઉંઘ આવતી નથી. આખી જેમને ટેવ છે એવા લોકોની સ્મરણશક્તિ ઉપર ખરાબ અસર થથા વિના રહેતી નથી અને મુશ્કેલીના સમયમાં તેઓ વધુ ગલબદ્ધ અનુભવે છે. આવા માણસો વધુ પડતા લાગણીપ્રધાન હોય છે અને વાતવાતમાં તેમને માર્ગ લાગી જાય છે. કેટલીકવાર આવા લોકોમાં અભિમાન પણ

જોવામાં આવે છે. ઉંચું રાખીને સૂવાની ટેવને કારણે કોખનું પ્રમાણ પણ સ્વભાવમાં વધુ જણાય છે.

કેટલાંક પગને જેમ ફાવે તેમ સૂતી વખતે રાખે છે અને એથી આંતરડાને નુકસાન થાય છે. પગ ઉપર પગ ચડાવીને અથવા તો પગની આંટી ભરાવીને સૂવાની ટેવને કારણે લાંબા સમયે આંતરડાના રોગ થથા વિના રહેતા નથી.

ધણા છાતી ઉપર હાથ રાખીને લાકડાની પૂતળીની જેમ આખી રાત પડી રહે છે. પણ હદ્ય ઉપર ભાર આવવાને કારણે ઉંઘમાં મન વ્યગ્રતા અનુભવતું હોય છે અને સૂક્ષ્મ મનમાં અનેક પ્રકારની શંકા કુશંકાઓ પેદા થાય છે અને એમાંથી નવા નવા પ્રકારની ભય પમાડે એવી આકૃતિઓ મન સમક્ષ પેદા થાય છે. નિદ્રા દરમિયાન મન એવી રીતે રોકાયેલું રહેવાના પરિણામે શરીરના શાનતંતુઓનો થાક બરાબર ઊતરતો નથી અને લાંબે ગાળે શાનતંતુઓની નબળાઈ આવી જાય છે.

મંગલ મંદિર, જૂન ૧૯૮૮

ધરનું ફર્નિચર અને કરોડરજજુની વ્યાધિ

• ડૉ. શ્રી રધુભાઈ શાસ્ક્રી •

જોઈએ.

ખુરશી ઉપર બેસતા પગ લટકતા રહે અથવા ગોઠણનાં સાંચા ઉપર જોર આવે એટલી ઊંચાઈ ન હોવી જોઈએ અથવા ફર્નિચર એટલું બધું નીચું ન હોય કે પગને વાળીને બેસવું પડે. સોફસેટની પીઠ એટલી બાબુ ગોળ હોય કે

સેવાભાવમાં અહેકાર ધૂસતાં ભક્તિભાવ દૂર થાય છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

માણસની પીઠ કે સોફાની પાછળ ઘણી જગ્યા રહે.

સુતી વખતે ઊંચા કે વધારે તકિયા વાપરવાથી ગરદનમાં દુઃખાવો થાય છે તે ગરદનમાં વધી જતાં એની અસર ખભા, હાથ, કોણી તથા આંગળા સુધી પહોંચે છે. જેથી ખભો જડ થઈ જાય છે. રાત્રે સૂતી વખતે પડખામાં સખ્ખ દુઃખાવો થાય છે અને પડખે સૂવામાં મુશ્કેલ બની જાય છે અને રાત્રિની ઊંઘને હરામ કરે છે. તે રોગને Frozen Shoulder કહે છે.

જે કમરનાં મણકામાં કોઈપણ જાતનો રોગ હોય તો તેવા દર્દાને ડનલોપ વાળી પથારી વાપરવી નહિ અથવા ઢીલી પાંગતનાં ઢોલિયા અથવા ઢીલી સ્થિરગવાળા ખાટલાનો ઉપયોગ કરવો નહીં. જે દર્દાને ગાદી ખરી જવાનો રોગ હોય તેણે પલંગમાં એક જરૂરી પાટિયું તેના પર વજન આવતાં વળી

ન જાય તેવું અને તેનાં પર પાતળું ગાદલું કે પાતળું ગોદકું પાથરવું.

મોટર ડ્રાઇવિંગ વખતે જો કમરમાં અથવા પીઠમાં દુઃખાવો થતો હોય તો નેતરની બાબ્ય ગોળાકાર પીઠ તૈયાર કરી લાંબી મુસાફરીમાં ડ્રાઇવિંગ વખતે વાપરવી જેનાથી પીઠ તથા કમરનો દુઃખાવો થશે નહિ અને મોટર હાંકવામાં દુઃખાવો થશે નહિ. આરામ ખુરશીમાં ધૂંટણ નીચેની નસ દબાય છે. તેથી નીચેનાં પગમાં જણાજણાટી થાય છે અને તેમાં લોહીનું ફરજું ઓદ્ધું થાય છે. પગમાં જણાજણાટી અને કેમ્પ્સ (ગોટલા ચઢી જાય) છે.

દુંગલેનુંમાં જયારે બીજા વિશ્વયુદ્ધ વખતે સતત બોખ્ય પડતા હતા ત્યારે કેટલાક લોકો આરામ ખુરશીમાં આખી રાત પડી રહેતા હતા. તેઓને આ જાતનાં દુઃખાવા થતા હતા. કેટલાંક સોફા પર બેસીને ઊંઘવા માંડે છે, પગને

આગળ સરકાવી પીઠને નીચે કરી ઊંઘી જાય છે. તેઓને નીચેની કમરનું સખત દઈ થઈ આવે છે. ખુરશીનાં આગલા બે પાયા ઊંઘી પાછળના બે પાયા પર ખુરશી પર બેસવાની ટેવ ઘણાંને હોય છે. તેનાથી કમર પર સખત વજન આવે છે તેમજ રાહ જોતી વખતે એક પગ પર ઊભા રહેવાની ટેવથી પણ થાપાનાં હાડકાં પર સખત બોજો આવે છે. **પગની આંટી મારી બેસવાથી નીચેની કમરમાં દુઃખાવા થઈ જાય છે.** રાત્રે પડખા ફરતી વખતે ગરદન તથા પગનાં જોરે પડખા ફેરવવાથી ગરદનનાં અનેક દર્દો થાય છે. ટેબલના ખાના સજજા થઈ ગયા હોય ત્યારે જોર કરી ખોલવા જતાં કમરમાં આંચકો આવી જાય છે. ડિસ્કનો રોગ થઈ જાય છે. કમર ઝુકવીને બેસવાની રીત ખોટી છે.

મંગાલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૮૮

અનેક ગુણી ગોળ

● બાપાલાલ ગ. વૈદ ●

ખાંડ જેટલો શીત કંડો નથી. એટલે લોકો ગોળને ગરમ માને છે. ગોળ સ્લિંગ છે. ગોળનાં સેવનથી મૂત્ર અને રકત બંને શુદ્ધ રહે છે. ગોળ વાત અને પિત્ત બંને જીતનાર છે. ગોળ મેદ વધારનાર છે. **એટલે નાના બાળકો અને સુકલકડી માણસો માટે વધારે સારો છે, શ્રમહર છે.**

જૂનો ગોળ હદ્ય માટે હિતકારક છે. જૂનો ગોળ પિતાનો નાશ કરનાર, વાયુને હરનાર, નિદ્રાખ થકી ઉત્પન્ન થતી પીડાઓને મટાડનાર છે. જઠરાજિન પ્રદીપ્ત કરનાર પચવામાં હલકો, શ્રમહર અને પથ્ય છે. આંદું સાથે ગોળ લેવાથી તે કફને હણે છે. સૂંઠે સાથે લેવાથી વાતવિકારોને શાંત કરનાર છે. પછાડ લાગી હોય ત્યારે ગોળ લેવામાં આવે છે. કારણકે રકતનું પ્રસાદન છે. કળી ચૂનો અને ગોળ બંને બેગા કરી લેપ લગાડવાથી દરદ મટકે છે.

અનેક શાસની દવાઓમાં ગોળ છૂટથી વપરાયેલો છે. આવો ગુણદાયક ગોળ ત્યજને નિઃસત્ત્વ ખાંડને વાપરવી એ ગાંડપણ છે. ગોળ દરેક વસ્તુમાં વપરા તથા બાળકોને દરરોજ થોડાં પ્રમાણમાં આપો.

મંગાલ મંદિર, ઓપ્રેટર/મે-૧૯૮૩

ખોરાકમાં ગળપણને સ્થાન છે. ગળપણ માટે આપણે ખાંડ, ગોળ, મધ્ય આ ગ્રણેનો ઉપયોગ કરીએ છીએ. ગળપણમાં ઉખા-શક્તિ આપવાની શક્તિ છે. નાના બાળકોથી તે વૃદ્ધી સુધી સૌને ગળપણ પ્રિય હોય છે. મધુર રસને આયુર્વેદ ખૂબ પ્રાધાન્ય આપ્યું છે. પાકેલાં મિષ્ટ ફણોમાંથી પણ ગળપણ પ્રાપ્ત થાય છે.

પરંતુ આજે ગોળનું સ્થાન ખાંડ લીધું છે એ ચિંતાનો વિષય છે. આજે જે રીતે ખાંડ બને છે તે શરીર માટે હાનિકારક છે એમ વિશ્વ આરોગ્ય સંસ્થા જેવી સંસ્થા પણ કહે છે. જે રીતે ખાંડને વધુ સફેદ બનાવવા આજે 'બ્લીચ' કરવામાં આવે છે તે રીતે ખાંડ ખાવા લાયક પદાર્થ રહ્યો નથી. ખાંડના વપરાશથી મધુપ્રમેહ, બ્લડપ્રેશર, પાયોરિયા, ચરબી વગરે રોગો ખૂબ વધ્યાં છે.

ખાંડનું સ્થાન ગોળ લેવું જોઈએ તેને બદલે આજે ઊલટી ગંગા વહી રહી છે. ચાનાં પ્રચાર સાથે ખાંડનો વપરાશ ઘણો જ વધ્યો છે. **આપણા દેશમાં ગોળનો જ મહિમા હતો. સારે માઠે પ્રસંગે ગોળનો જ ઉપયોગ થતો.** આજે પણ માંગલિક પ્રસંગે ગોળ-ધાળા વહેંચવાનો રિવાજ પ્રચલિત છે. ગોળનું એ માંગલ્ય છે.

શકમાં, કઢીમાં આજે ઘણાં ખાંડ નાખતાં થયાં છે. શકમાં પણ ખાંડ વપરાવા લાગી છે. બહેનોને વિનંતી છે કે ખાંડને બદલે વાનગીમાં ગોળ વાપરો. ગોળમાં ગળપણ (કાર્બોહાઇડ્રેટ) ઉપરાંત ઘણાં ઉપયોગી પદાર્થો છે. ગોળ અમૃત છે, ખાંડ જેર છે. ગોળમાં (ક્રિલિયમ) ચૂનો છે, લોહ છે અને કારો યા ખનીજ પદાર્થો છે, વિટામિન છે. ખાંડમાં આમાનું કશું જ નથી. **બાળકોને મગફલી અને ગોળ, કોપનું અને ગોળ, ચણા અને ગોળ અથવા ઘણી અને ગોળ આપો.**

આયુર્વેદ જૂના ગોળને વખાણો છે. તાજી ગોળ કરતાં જૂનાં ગોળમાં ક્ષારો-વલણો ઘણાં હોવાથી એ લોહીની શુદ્ધિ રક્ત પ્રસારિત કરનાર છે. લોહીની શુદ્ધિ કરે છે તેમ લોહી વપરાનાર પણ છે. ખાંડની સરખામણીમાં ગોળ

“સંભારણાં” વિશેષાંક

લીંબુ

• જેઠાલાલ ના. નિવેદી •

લીંબુ એ ખાટું ફળ હોવા છતાં બહુ જ ગુણકારી અને ઉપયોગી છે. લીંબુ ખાટા વાયુને હરનાર, અજિને પ્રદીપ્ત કરનાર, પાચક, રુચિ ઉપાચવનાર અને કૃમિને મટાડનાર છે. તે વાત પિતા, કષ તથા શૂણવાળાને પણ હિતકારી છે. તરસ તથા ઊલટીને પણ મટાડે છે.

વર્ષા અને શરદમાં લેજવાળા હવામાનથી ખોરાકનો પચાવનાર ખાટા પાચકરસ પાતળા પડી જાય છે. ત્યારે મંદાજિન, અર્જુણ, ગેસ, જાડા અને મરડા જેવા દર્દો થાય છે. જેથી આ રોગો દૂર કરવા માટે વર્ષા અને શરદમાં લીંબુનો છૂટથી ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

ત્રણે દોષ ઉપર, મંદાજિન, ક્ષણ તથા વાયુ સંબંધી રોગથી પીડાયેલાઓને, ઝેરથી વિહવળ થયેલાઓને જાડાની કબજિયાતવાળા તથા કોલેરા વાળાઓને લીંબુ અવશ્ય આપવું એવી મુનિઓની ભલામજા છે. આ ઉપરથી લીંબુનું સેવન કેટલું બધું ઉપયોગી અને લાભદાયક છે તે સમજાઈ જશે.

અર્જુણ, કોલેરા, ગેસ, ઉધરસ, દમ, મેલેરિયા, ઊલટી, કબજિયાત, ખસ, દાઢર,

ખરજવું, ઊંદરી, કાનનાં ચસકા, પાયોરિયા, દાંતનાં રોગ, બરોળ, કમળો, પાંહુ, આંખના રોગ વગેરે ઉપર લીંબુ ઘણું જ લાભપ્રદ નીવડે છે. લીંબુના રસનું તથા સાકરનું શરબત બનાવીને પિત તથા દાહનું શમન થાય છે અને મૌંભા રુચિ પેદા થાય છે. સગર્ભાની ઊલટીનાં પ્રસંગે પણ લીંબુનો રસ મીઠા કે સાકર સાથે આપવાની રાહત મળે છે. લીંબુનો જમતી વખતે દાળશાકમાં નિયોવીને ઉપયોગ કરવો પાચનની દંદિયે બહુ લાભપ્રદ થશે.

એકલું લીંબુ ગરમી કે શરદી કરે છે એમ માનવું બશાબર નથી. ઊલટું સાકર સાથે સેવન કરેલો લીંબુનો રસ ગરમી-દાહ કે પિતને મટાડે છે. એકાદ વાલ જેટલા સોડા બાય-કાર્બ સાથે લીંબુનો રસ ગરમ પાણી સાથે લેવાથી શરદી, ઉધરસ વગેરે મટાડે છે. લીંબુથી કષ ઉધરસ કે શરદી થવાની શંકા હોય તો તે ખરી નથી. છતાં તેવી શંકાવાળાએ લીંબુનો રસ ગરમ પાણીમાં સોડા બાયકાર્બ એકાદ વાલ જેટલો નાખી લેવો. શિયાળા અને વર્ષાંત્રમાં લીંબુના રસ સાથે

આંદુનો રસ મેળવીને લેવાથી પણ શરદીની ફરિયાદ દૂર થશે. પણ ઉનાળમાં તથા શરદાંત્રમાં આંદુનો રસ લેવો હિતાવહ નથી.

લીંબુનો રસ ખાટો હોય છે. ખાટો રસ પાચન કરનાર અને આંતરડાને બળ આપનારો છે. એ જ કારણથી વૈધો આંતરડાનાં રોગીઓને લીંબુ, ખાટી છાશ, બિજોરું વગેરે ખટાશવાળા પદાર્થોનું સેવન કરાવે છે. પાચકરસને સબળ બનાવવા ઉપરાંત શરીરની ગરમીને સમતોલ આપવાનું અને ઝેરને દૂર કરવાનું કાર્ય ખાટો રસ કરે છે. છતાં વધુ પડતો ખાટો રસ નુકસાન કરે છે તે દ્યાનમાં રાખવું.

કોઈપણ વસ્તુની અતિશયતા નુકસાન કરનારી નીવડે છે. આ વાત ખાટા રસને પણ લાગુ પડે છે. અતિશય ખટાશનું સેવન કરવાથી પાચકપિત વધી જાય છે. અને જો પોષકતત્ત્વ પૂરા ન હોય તો શરીરની માંસપેશીઓ અને લોહીનું શોષણ કરે છે. આથી આપણે દરેક રસનો માફકસર ઉપયોગ કરવો. અતિશય ઉપયોગ ઈષ નથી.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૧૨

નેત્ર રટન કેવી રીતે જાળવશો? - (૧)

'આંખ'... આંખ એ શરીરનું અતિ મહત્વાનું અંગ છે. આંખોનું પણ પોતાનું સૌંદર્ય હોય છે. આંખો હસે, રહે અને ચિંતા બતાવે, આંખ આનંદ અને ખુશશાલી બતાવે, બીમારી અને થાક બતાવે. આંખો એ તો ચહેરાનું 'સૌંદર્ય' છે. ચહેરાને એ ખૂબસૂરત બનાવે. પણ એ આંખોની માવજત ન કરો તો... સૌંદર્ય હણાય. ઉપરાંત આંખના અનેક રોગોના ભોગ બનાવું પડે. જેથી માણસ હેરાન પરેશાન થઈ જાય. આંખની તંદુરસ્તી માટે તો ખૂબજ કાળજ રાખવી જોઈએ. આંખને શણગારવા તેના પર

જાત જાતના મેક-અપ કરીએ. પરંતુ જો આંખો ફિક્ઝી - નિસ્તેજ લાગતી હોય તો એનો કોઈ જ અર્થ નથી.

આજકાલ ઘણા બધા માનસિક તણાવોને કારણે તથા આંખોની યોગ્ય માવજત ન કરવાથી તેમજ વિટામિનોની ઊષપને કારણે આંખના રોગો ખૂબ વધ્યા છે. ખાસ કરીને નાનાં બાળકોને ચશમાનાં નંબર હોવા, આંખ ગ્રાંસી હોવી કે બીજા અનેક જાતની આંખોની તકલીફી જોવા મળે છે. ઘણા ઓછા પ્રકાશમાં કે રાત્રિએ ન દેખાવું, આંખો લાલ રહેવી,

આંખોમાં બળતરા થવી, તેમાંથી પાણી પડવું, પીયા વળવા, આંખો સૂજ જવી વગેરે અનેક તકલીફો વર્ષો સુધી જોવા મળે છે. આ બધી તકલીફીનાં કારણો સૌપ્રથમ આપણે વિચારીશું.

● કારણો :

રાત્રે મોકે સુધી વાંચવાની આદત, સતત માનસિક કાર્ય, મોડી રાત સુધી જગવું, પ્રકાશ સીખો આંખમાં પડે તે રીતે વાંચવું, સૂતાં સૂતાં વાચવું, કબજિયાત રહેવી, પિત પ્રકૃતિ હોવી, વારસામાં આંખો નબળી મળવી, વારસાર

ગમે તેટલી ટોચે પહોંચો પણ નજર ધરતી પર રાખો.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

પ્રકાશમાંથી અંધારામાં કે અંધારામાંથી પ્રકાશમાં આવજી કરવી, વધારે ફિલ્મ કે ટી.વી. જોવા, વગેરે અનેક કારણોને લીધે આંખો બગડે છે. ઉનાળામાં ગરમીમાં ફરવાથી કે આંખમાં ધૂળ વગેરે પડવાથી પણ આંખમાં તકલીફ થાય છે.

● આંખોની સામાન્ય સંભાળ :

રોજ સવાર અને સાંજે કંડા પાણીમાં લે-ગ્રાસ ટીપાં ગુલાબજળ નાંખી એ પાણીથી આંખ ધોવી. આથી આંખનું તેજ જળવાઈ રહે છે. ઉનાળામાં રોજ ઠંડા પાણી કે દૂધના પોતાં મૂકવાં. ખોટી ગરમીને લીધે આંખ લાલ થઈ જાય છે. આંખોની બળતરા તેમજ પાણી જરવાની તકલીફમાં કટિસાન લેવું પણ ખૂબજ લાભદાયી છે.

આંખો ધોવા માટે બજારમાં આઈ કપ મળે છે. રાત્રે પલાણેલા ત્રિફળાનું પાણી સવારે ગાળી તે પાણી આઈ કપમાં ભરી તેમાં આંખ રાખી વારંવાર ખોલબંધ કરો. એનાથી આંખમાંનો કચરો સાફ થશે. ઉપરાંત આંખનું તેજ વધશે. આંખોના થાકને દૂર કરવા ઠંડા દૂધનાં પોતાં બતાવી દસ મિનિટ માટે આંખો પર મૂકી સૂઈ જાઓ. આથી આંખોની થકાવટ દૂર થશે.

પામિંગ આંખ માટે ઉત્તમ છે. આંખને હથેળીથી પોલી બંધ કરી ૩-૪ મિનિટ તેજ સ્થિતિમાં રાખો. પછી હથેળી તેજ રીતે ઢાંકેલી રાખીને જ અંદર ૩-૪ મિનિટ આંખો ખૂલ્લી રાખો, પાણી બંધ કરો. આમ કરવાથી પણ આંખોને ફાયદો થાય છે.

૬૨ ૩-૪ કલાકે આંખને રિલેક્ષ કરવી જરૂરી છે. એ માટે બંને આંખો બંધ કરી હાથની હથેળીથી જરા દબાવો. તરત જ હાથ ઊંચકી લો. પાછા દબાવો. આમ પાંચ વખત કરો. આનાથી લોહીનું ભમણ પણ વધશે અને આંખ નીચેની કાળાશ પણ ઓછી થશે.

એ સિવાય પણ આંખની માનજીત માટે સૂર્ય સ્નાન કેવી રીતે લેવું? આંખની આજુભાજુના કાળા કુંડળા કેવી રીતે દૂર કરવા વગેરે બાબતો આપણે આવતા અંકે જોઈશું.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૮૬

દીવો નાનો ધરે પ્રકાશો, અંધારું ઝર ભાગે
દેહ ધરે નાનકડી આંખે જીવન મંગલ જીવો!
- રમણલાલ સોની

આંખને નિરોગી રાખવા અને તેજસ્વી બનાવવા માટે સૂર્યસ્નાન ખૂબ જ મહત્ત્વનું છે. સવારે ઊગતા તથા આથમતા સૂર્યના કિરણો ખૂબ લાભદાયી છે. એ માટે સૂર્યકિરણો બારાબર ચહેરા પર પડે એ રીતે ચહેરાને ગોઠવવો અને આંખનાં પોપચાં બંધ રાખી સૂર્ય કિરણો લેવા. એ માટે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા જેવી વસ્તુ એ છે કે સૂર્યના કિરણો એકદમ કૂણા હોવા જોઈએ. ઊગતા સૂર્યની શરૂઆતાની ૫ થી ૧૦ મિનિટના અને આથમતા સૂર્ય પહેલાં ૧૦ થી ૧૫ મિનિટના કિરણો જ લાભદાયી નીડા છે. ટૂંકમાં એકદમ તેજસ્વી કિરણો આંખ માટે નુકસાનકારક પુરવાર થશે.

આંખ માટે વિટામિન ‘એ’ ‘બી’ અને ‘ડી’ ખૂબ જ જરૂરી છે. વિટામિન ‘એ’ થી આંખનું તેજ વધે, આંખો થાકેલી લાગવાને બદલે સ્ક્રૂટિયુક્ટ લાગે તથા આંખ નીચે કરચલીઓ ન થાય. વિટામિન ‘બી’ અને ‘ડી’ થી આંખને સ્ટ્રેસ સહન કરવાની શક્તિ મળે

તથા મોતિયો વગેરે બીમારીથી બચી શકાય. વિટામિન ‘એ’ દૂધ - માખણ, કોડલીવર ઓઈલ, શાકભાજમાં ટામેટો, ગાજર, બટાટા, શકરિયાં, ગિલોડાં, કારેલા, ગુવાર, સૂરણ, કોબી, મેથી, પાલખ, તાંદળજો, ધાણા જુદું, આંબલી, રાઈ, મીઠો, લીમડો વગેરેમાંથી; ફળોમાં ખોરાક, પાકી કેરી, ફણસ, પપૈયું, તડખૂચ, કાજુ, શિંગોડાં વગેરેમાંથી; અનાજમાં ઘઉં, બાજરી, જુવાર, સોયાબીન, તુવેર, મગ, અડદ, મસૂર, ચોખા વગેરેમાંથી મળે છે. સૌથી વધુ વિટામિન ‘એ’ તાંદળજાની ભાજમાંથી મળે છે. તેવી આંખનું તેજ વધારવા માટે રોજ તાંદળજાનો રસ પીવો જોઈએ. ગાજરમાંથી પણ પુષ્ટ પ્રમાણમાં વિટામિન ‘એ’ મળી રહે છે.

વિટામિન ‘ડી’ સૂર્યનો કોમળ તહકો, દૂધ-ધી, માખણ તથા કોડલીવર ઓઈલ વગેરેમાંથી મળે છે. વિટામિન ‘એ’ની ખામીથી રતાંધાંપણું આવે છે. શરૂઆતમાં ઓછું દેખાય પછી ડોળો કોરો પડવા માટે, પોપચાં આગાં થઈ જાય. આંખ દુઃખે, પાણી વહે, આંખો બણો વગેરે તકલીફો થાય છે.

ક્યારે પણ આંખમાં ડોક્ટરની સલાહ

વિના કોઈ પણ લોશન, ટીપાં, કુટ-જ્યુસ કે તેલ કંઈ પણ નાંખવું નહિ. આંખની સહેજ પણ તકલીફ થાય કે તરત જ કોઈ સારા ડોક્ટરની સલાહ લેવી.

રોજ રાત્રે ત્રિફળા ચૂંણ પાણીમાં પલાણી, સવારે તે ગાળી તેનાંથી આંખો ધોવાથી આંખોનું તેજ વધે છે તથા ધીમે ધીમે ચશમાના નંબર પણ ઓછા થાય છે.

- લીલી વસ્તુઓ (જેવી કે જાડનાં પાંદાંઓ) પર લાંબો સમય સુધી જોવાથી આંખો સુધરે છે.
- સૂર્યના તેજસ્વી કિરણો આંખોને નુકસાન કરે છે.
- શીર્ષસન કરવાથી આંખોનું તેજ વધે છે.
- અતિ ઊજગરા કરવાથી આંખોને નુકસાન થાય છે.
- વધારે પડતા જીણા અક્ષરો વાંચવાથી આંખોને થાક લાગે છે.
- આંખ માટેની કસરતો કરવાથી આંખો સુધરે છે.

મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૧૯૮૬

આપણા દાંતનું સ્વાસ્થ્ય - (૧)

● ડૉ. હીરાલાલ પી. વોરા ●

ધૂંઠીવળા! ધૂંઠી તારી સાફ હંમેશાં રાખ!
જોઈ તપાસી પછી જ અમાં, દાઢો દળવા નાખ!

— સમાચાર સોની —

આપણાં દાંતનું સ્વાસ્થ્ય આપણાં શરીરનાં સ્વાસ્થ્ય માટે જરૂરી છે. દાંત આપણાં શરીરનાં મુખ્ય સંગ્રહીઓ છે. દાંત આપણાં વ્યક્તિત્વને ખીલવે છે. રોગીએ, વાંકાચૂંકા, પીળા-કાળા દાંત ઘણીવાર સામાજિક પ્રશ્નો ઊભાં કરે છે. દાંત અને પેઢા રોગીએ હોય છે તો તેમાંથી વાસ આવે છે. લોહી અને પડુ નીકળે છે. માથું દુંખે છે. કાકડા, ગળા અને આંતરડાની પણ બીમારી થાય છે.

દાંત વિશે જાણવા જેવી બાબતો, તેના રોગ અને ઉપયાર તથા સંબંધ :

★ દૂધિયા દાંત : સામાન્ય રીતે બાળક ગર્ભવસ્થાના ચાર મહિના પૂરા કરે છે ત્યારથી અને દાંતનું નિર્માણ શરૂ થઈ જાય છે અને જન્મ પછી છ થી આઈ મહિને દૂધિયા દાંત સૂદૃદ્વાની શરૂઆત થાય છે. બાળક જે વર્ષનું થાય ત્યાં સુધીમાં બધા દૂધિયા દાંત આવી જાય છે. આ દૂધિયા દાંત છ થી ૧૧ વર્ષની ઉમરે પડી જાય છે.

દૂધિયા દાંત તો પડી જવાના, પછી અની શું કાળજી રાખવાની હાય એમ માની ઘણાં મા-બાપ દૂધિયા દાંત તરફ બેદરકાર રહે છે. પરંતુ દૂધિયા દાંત પણ કાયમી દાંત જેટલા જ અગત્યના છે. દરેક વખતે દૂધ પીવાબા પછી બાળકનું મોં સ્વચ્છ કપડાંથી સાફ કરવું જોઈએ. હિવસમાં બે-ત્રાણ વખત સાધારણ ગરમ પાણીથી બાળકના હોઠ અને પેઢાં ધોવા જોઈએ. એ માટે નરમ-પાતળા કપડાંનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

● બાળકોને સારી ટેવો પાડો :

નાનાં બાળકો પોતાનાં દાંત જાતે સાફ કરી શકતાં નથી. માટે મા-બાપે કાળજી રાખી

અમના દાંત સાફ કરવા જોઈએ. બાળક થોડું મોહું થતાં એને જાતે બ્રશ કરતી વખતે ઉપર નીચેના દાંતની સફાઈ કેવી રીતે કરવી એની પણ સમજજી પાડો. જે બાળકનાં દાંત ઉપર કાળું ટપકું લાગે અને જે એ બ્રશથી સાફ ન થતું હોય તો તરત જ દાંતના ડોકટરની સલાહ લો. બાળક જો દાંત સાફ કરતું હોય પછી પણ આઈ-દસ હિવસે મા-બાપે દાંત તપાસવા. બાળકને ભલે કોઈ તકલીફ ન હોય તો પણ વર્ષમાં બે વખત દાંતના ડોકટર પાસે બાળકના દાંતની તપાસ કરાવો.

બાળક જ્યારે છ વર્ષનું થાય ત્યારે પહેલો કાયમી દાંત ફૂટે છે. આ દાંત જડબામાં એકદમ છેલ્લે એટલે કે દૂધિયા દાંતની પાછળ આવે છે. આ દાંત બહુ જ નાની ઉંમરમાં આવતો હોવાથી લોકો એને દૂધિયો દાંત સમજી લે છે અને એવી માન્યતામાં રહે છે કે એ પડી જશે અથવા કઢાવી નાખશું તો પાછો બીજો દાંત આવી જશે. **પરંતુ આ દાંત પડતો નથી.** અને જે કોઈ કારણસર કઢાવી નાખવો પડે તો પણ ગમે તેટલી નાની ઉંમર હોવા છતાં પણ પાછો આવતો નથી.

● દાંતની ર્થના :

પહેલું પડ : દાંતની ટોચ ઉપરનું પડ છે જેને 'ઈનેમલ' કહે છે. તે કઢા અને નિર્જવ હોય છે અને જલદીથી બગડી શકતું નથી. દાંતના મૂળ પરનું પહેલું પડ 'સિમેન્ટમ' કહેવાય છે. દાંતને હાડકાંની સાથે પકડી રાખવામાં તે મહત્વનો ભાગ ભજવે છે.

નીજું પડ : ઈનેમલ અને સિમેન્ટમનું પહેલું પડ પૂરું થયા પછી જે પડ હોય છે, તેને 'ઉન્ટિન' કહેવાય છે. તે પોચું અને જીવંત હોય છે. આ પડ ટોચથી મૂળ સુધી અસ્તિત્વ ધરાવે છે.

ગ્રીજું પડ : ઉન્ટિનનું બીજું પડ પૂરું

થયા પછી જે પડ હોય તેને 'પટ્ય' કહેવાય છે. તેમાં રક્તવાહિનીઓ તથા મજાજાતંતું હોય છે. જેની મદદથી દાંત જીવંત રહે છે. ઉન્ટિનનું પડ પલ્યનું રક્ષણ કરે છે.

દાંત તથા પેટાંના મુખ્ય રોગો, તેનાં કારણો, લક્ષણો અને ઉપયાર :

દાંતના રોગ :

દાંત તથા પેટાંના મુખ્ય રોગ ચાર છે : (૧) પાયોરિયા, (૨) દાંતનો સડો, (૩) દાંતનું કળતર અને (૪) વાંકાચૂંકા દાંત.

૧. પાયોરિયા : પાયોરિયા એ પેટાંનો મુખ્ય રોગ છે. આ રોગ માણસનો છૂપો દુશ્મન છે. કારણકે આ રોગથી દાંતનો દુઃખાવો જરા પણ થતો નથી. તેથી આપણે એ વિશે બેદરકાર રહીએ છીએ. જ્યારે ખબર પડે છે ત્યારે બહુજ મોહું થઈ ગયું હોય છે અને દાંત એટલા હલી ગયા હોય છે કે તે આખરે કઢાવી નાખવા પડે છે.

કારણો : પાયોરિયામાં બે પેટાંની આસપાસ અસંખ્ય જીવાશુંઓ હોય છે. બે દાંતની વચ્ચે અથવા દાંત અને પેટાંની વચ્ચે ખોરાકના બારીક કણો ભરાઈ જાય છે ત્યારે એ કણો અને જીવાશુંઓના સંગમથી દાંત પર એક પડ જામી જાય છે, તેને ખેલ કરે છે.

ખેલ અને થુંકમાં રહેલા કેલ્શિયમના મિશ્રણથી પથરી બને છે અને દાંતની આજુભાજુ જમા થાય છે. આ પથરી બહુ કઢા હોય છે. એને કારણે પેઢા રોગીએ બને છે. પાન અને તમાકુ ખાતી વખતે તેનો મસાલો બે દાંતની વચ્ચે ભરાઈ જાય છે. તપકીર મોઢામાં રાખવાથી કે કોલસાની ભૂકીથી દાંત સાફ કરવા વગેરે ચીજો પથરી થવામાં મદદરૂપ બને છે. વાંકા-ચૂંકા દાંત જે બરાબર સાફ થઈ શકતા નથી, તેથી પણ ખેલ પડ જમા થવામાં પ્રોત્સાહન મળે છે. ડાયાબિટીસ સિફિલીસ વગેરે રોગના કારણે શરીર નભળું પડે અથવા

મનુષ્ય જે કંઈ ખાય તેનાથી નહિ પણ જે કંઈ પચાવી શકે છે તેનાથી જ બળવાન બને છે.

વિટામિનો, ખનીજ દ્રવ્યો, પ્રોટીન વગેરેનો અભાવ હોય તો પણ પેઢાં રોગીએ બને છે.

લક્ષણો : પ્લેકને કારણે દાંતની આજુબાજુનાં પેઢાં સૂજી જાય છે. બ્રાશ કે દાંત ઘસવાથી પેઢામાંથી લોહી નીકળે. બપોરના કે ખાસ કરીને રાત્રે સૂઈને ઉઠયા પછી મોંમાથી વાસ આવે. મોં ચીકણું રહે, પડુ થાય, સમય જતાં દાંતની આજુબાજુના હડકાંનો નાશ થાય, દાંત મૂળમાંથી હલવા લાગે, ખોરાક ચાવી ન શકાય અને ચવાયા વિનાનો ખોરાક તથા પડુ જવાથી અન્ય બીમારીઓ લાગુ પડે જેવી કે અપચો, સાંધાનો દુઃખાવો તથા ચામરી, આંખ અને હદયના રોગો પણ લાગુ પડે. આ બધા લક્ષણો

પાયોરિયાનાં કહી શકાય.

● પાયોરિયાની સારવાર :

(૧) દાંતની સફાઈ : દાંત સાફ કરવાથી ઢીલાં પડી જાય છે એ માન્યતા ખોટી છે. એવું બને કે દાંત પહેલેથી ઢીલા જ હોય પણ પથરીને કારણે તે મજબૂત છે એમ દર્દાને લાગતું હોય. અણીવાળા સાધન વડે દાંત અને તેના મૂળની આજુબાજુ જમા થયેલી પથરી કાઢી નાખી ડાખ સાફ કરવામાં આવે છે, જેથી લોહી નીકળતું બંધ થાય છે અને વાસ નથી આવતી.

(૨) પેઢાની શસ્ત્રકિયા : દાંત-સાફ કર્યા છતાં જો પાયોરિયા કાબૂમાં ન આવે તો પેઢાને

છેદ મારવો પડે છે. આ સામાન્ય શસ્ત્રકિયા છે. એને માટે હોસ્પિટલમાં રહેવું પડતું નથી. દર્દ શસ્ત્રકિયા કરાવી એકલો ધરે જઈ શકે છે.

(૩) તાર બાંધવાની કિયા : જો પાયોરિયાને કારણે દાંત થોડા ઢીલા થઈ ગયા હોય તો તેવા દાંતને થોડા સમય માટે તાર બાંધી રાખવાથી તે મજબૂત થઈ શકે છે. પરંતુ જો બહુ નુકસાન થઈ ગયું હોય તો તારથી બચાવી શકતા નથી.

દાંતના બીજા રોગ વિશે આવતા અંકે.

મંગાલ મંદિર, સાયેન્સ-૧૯૮૬

આપણા દાંતનું સવારસ્થ્ય - (૨)

• ડૉ. હીરાલાલ પી. વોરા •

આપણે ગયા અંકમાં દાંતની રચના, એના રોગો, રોગ થવાના કારણો અને ઉપચારો વિશે જાણ્યું. હવે આ અંકમાં દાંતના વધુ રોગ વિશે વિચારિશું.

● દાંતનો સડો :

પાયોરિયા પેઢાનો રોગ છે તેમ દાંતનો સડો દાંતનો રોગ છે. દાંતનો સડો એટલે દાંતમાં પડેલો ખાડો.

દાંતના સડાનું મુખ્ય કારણ ચોકલેટ, મીઠાઈ વગેરે વધુ પડતા ગળ્યા તથા ચીકણો ખોરાક છે. આ પદાર્થો દાંતની આજુબાજુ, વચ્ચે અને દાંત ઉપર ચોંટી જાય છે. દાંતની આજુબાજુ રહેલા જંતુઓની મદદથી થોડાજ સમયમાં મોંમાંથી એસિડ પેદા થાય છે. આ એસિડ દાંતના પહેલા પડ (ઇનેમલ) પર અસર કરે છે. તેથી સડો પેદા થાય છે. વાંકાચ્યુંકા દાંત બચાવી સાફ ન થઈ શકે, તેથી પણ સડો થવાનો સંભવ છે.

લક્ષણો :

એસિડથી ઇનેમલ ખવાઈ જાય છે. જેથી દાંત પર કાળા ડાખ પડી જાય છે. દાંતના સડામાં શરૂમાં દુઃખાવો નથી થતો. ક્યારેક ખોરાક ભરાઈ જવાની ફરિયાદ રહે છે.

દુઃખાવો ન થવાથી કાળા ડાખ તરફ લોકો સામાન્ય રીતે બેદરકાર રહે છે. તેથી સડો વધતાં ઇનેમલ પછી બીજા પડ તેનીનમાં પહોંચે છે. આ પડ પહેલા પડ કરતાં પોચું છે. જેથી સડો ઝડપથી ફેલાય છે. પછી ગ્રીજા પડમાં (પલ્ય)માં સડો પહોંચે છે. આ વખતે ઠંડું અથવા ગરમ પ્રવાહી પીતા અથવા ખોરાક ભરાઈ જાય તો સખત દુઃખાવો થાય છે. જેથી કામકાજમાં દિલ લાગતું નથી, ઊંઘ આવતી નથી. દાંતના મૂળમાં પડુ થાય છે, મોંમાં તથા મોંની બહાર સોજા આવી જાય છે અને મોઠામાંથી વાસ પણ આવે છે.

સારવાર :

જો દાંતના સડાનું નિદાન જલદી થઈ જાય અને (પલ્ય) નસ સુધી ન પહોંચ્યો હોય તો સારવાર સહેલાઈથી થઈ શકે છે.

(અ) ચાંદી સિમેન્ટ ભરવી :

જો દાંતનો સડો શરૂઆતના તબક્કામાં હોય તો ફીલ વડે દાંતને સાફ કરી ખાડો પાડી ચાંદી કે સિમેન્ટ ભરવામાં આવે છે. આ ચાંદી કે સિમેન્ટ કોઈ દવા નથી. એ તો જયાં સડો સાફ કરવા ખાડો કરેલ છે ત્યાં ફરી સડો ન થાય તે માટે પૂરવામાં આવે છે.

(બ) મૂળ સુધીની સફાઈ :

જો સડો નસમાં પહોંચે ગયો હોય તો ‘કૃટ કેનાલ’ કરીને દાંતને બચાવી શકાય છે.

(ક) સોનાનું કવર :

ધાંખીવાર સડાને લીધે દાંત તૂટી ગયો હોય પરંતુ જો સડો અંદર નસમાં ન પહોંચ્યો હોય તો સોનાનું કવર લગાવવામાં આવે છે.

(૩) દાંતનું કળતર :

ધાંખીવાર બહુજ સોપારી ખાવાથી, જોર દઈને બ્રાશ કરવાથી અથવા કઠણ વસ્તુઓ બળપૂર્વક તોડવાથી (દા.ત. ધણા યુવાન ઠડા પીણાનાં દાંકણા દાંત વડે ખોલે છે) દાંતનું ઉપરનું પડ ઘસાઈ જાય છે. તેથી ગરમ કે ઠંડું પ્રવાહી પીવાથી કળતર થાય છે. આ વખતે ખાસ પ્રકારની ટુથપેસ્ટ વાપરવાથી ફાયદા થાય છે. જો ટુથપેસ્ટથી ફાયદો ન જાય તો ચાંદી-સિમેન્ટ કે સોનાનું કવર બેસાડવું પડે છે.

(૪) વાંકાચ્યુંકા દાંત :

વાંકાચ્યુંકા દાંતમાં પાયોરિયા તથા સડાની અસર જલદી થાય છે. ઉપરાંત આવા દાંત સામાજિક તથા માનસિક પ્રશ્નો ઊભા કરે છે.

મુશ્કેલીના સમયે એકબીજાને મદદ કરવાની ભાવના રાખવી જોઈએ.

કારણો : માતા-પિતાના જડબાના આકાર અને દાંતની ગોઠવણ બાળકનાં જડબાં અને દાંતની ગોઠવણ પર અસર કરે છે.

જો કોઈ કારણસર દૂધિયા દાંત સમય કરતાં વહેલાં પરી જાય તો વાંકાચૂંકા દાંત આવવાની શક્યતા વધુ છે. અંગૂઠો ચૂસવાથી, બે દાંત વચ્ચે જીભ લાવવા જેવી વિચિત્ર ટેવોથી અમુક દાંત પર વધુ ભાર પડે છે. તેથી તે બહાર આવી જાય છે.

સારવાર : વાંકાચૂંકા દાંતની સારવાર લાંબો સમય ચાલતી હોવાથી તે બાળકને માતા-પિતાની કસોટીરૂપ હોય છે. આ સારવાર ઉતાવળે પૂરી કરવામાં આવે અથવા અધે મૂડી દેવામાં આવે તો વધું જ નુકસાન થાય છે. સારવાર બે રીતથી કરવામાં આવે છે. (૧) છૂટી કલીપથી, (૨) કાયમી કલીપથી.

● દાંતના રોગોનો પ્રતિકાર અને સંભાળ :

રોગ થયા પછી તકલીફ સહન કરવી એનાથી તો સારું છે કે અગાઉથી જ દાંતની પૂરી કાળજ રાખવી.

૧. દરરોજ સવાર-સાંજ બ્રશ કરો. રાતના સૂતા પહેલાં બ્રશ કરવું બહુજ મહત્વનું છે. દરેક દાંતને ચાર બાજુથી સાફ કરો.

ઉપરનાં દાંતને ઉપરથી નીચેની બાજુએ અને નીચેનાં દાંતને નીચેથી ઉપર બ્રશ ફેરવવો જોઈએ. દાંતને અંદરની બાજુએ તથા આવવાની સપાટી પર પણ સારું કરવા જોઈએ. બ્રશને કદી ગરમ પાણીથી ન ધૂઓ. તાત્ત્શાં વળી ગયા હોય તો બ્રશ બદલી નાખો. દાતાશથી દાંત બરાબર સાફ થતાં નથી. બે દાંતની વચ્ચેની જગ્યામાં દાતાશના ફૂચાનો કચરો ભરાઈ જાય છે. તેથી દાતાશનો ઉપયોગ સલાહભર્યો નથી. ઘરે બનાવેલ દંતમંજન પણ વાપરવું સલાહભર્યું નથી. તે જો હોવાથી દાંત ઘસાઈ જાય છે. ઉપરાંત આ પાવડરના કણૂ પેઢામાં દાંતની વચ્ચે ભરાઈ જાય છે.

૨. કોઈપણ વસ્તુ ખાધા પણી છૂટથી પાણીના કોગળા કરી નાખો.

૩. નાના બાળક જાતે બરાબર દાંત સાફ કરી શકતા નથી માટે મોટેરાએ એમનાં

દાંત સાફ કરી આપવા જોઈએ. એમને સવારે બ્રશ કરવાની આદત પાડો. નવડાવતી વખતે દાંત સાફ કરો. દાંતની તપાસ કરાવો. જ્યાંય કાળો ડાઘ દેખાય તો ડોક્ટરની સલાહ લો. **બાળકના દાંતની કાળજી રાખવાની જવાબદારી મા-બાપની છે.**

૪. ફળ-શાકભાજી તથા ગાજરનો ખાસ વપરાશ વધુ કરો. ગયાં તેમજ ચીકણાં પદાર્થો ખાવાનાં ઓછા કરો અથવા ખાધા પણી તુરત જ છૂટ પાણીથી કોગળા કરો.

૫. દિવસમાં બે-ગ્રાણ વખત તમારી જીબ બધા દાંતની આસપાસ ફેરવો. જીબ એ સારામાં સારું બ્રશ છે.

૬. બાળક ૧૨ વર્ષનું થાય તાં સુધી વર્ષમાં બે વખત અને ત્યારબાદ વર્ષમાં એકવાર કોઈપણ જાતની તકલીફ ન હોય તો પણ તમારા દાંતની તપાસ ડોક્ટર પાસે કરાવી લો.

મંગાલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૮૬

“ચાલવું” કુદરતાની ઉત્તમ ઔષધિ

● સંકલન : નંદલાલ ટી. શાહ - અમદાવાદ ●

શારીરિક શ્રમનો વધારો કરવો.

● નિયમિત વ્યાયામના ફાયદા :

★ સ્નાયુઓની સ્ક્રૂટિન, શક્કિત અને જોમ વધે છે. સાંધા તેમજ લીગામેન્ટ્સ સમૃદ્ધ બને છે. તેથી શારીરિક ક્ષમતામાં વધારો થાય છે. શરીર ચેતનવંતુ થાય છે.

★ હદ્યનો સ્નાયુ મજબૂત બનાવે છે. હાઈ બ્લડપ્રેશરમાં ફાયદો થાય છે.

★ લોહીમાં ગલુકોગ્લાનો વપરાશ વધતાં ડાયાબિટીસ ઘટે છે.

★ ધૂમ્રપાન જેવા વ્યસનમાંથી મુક્ત બનવાનું સરળ બને છે.

★ લાભદાયી ગણાતું HDL - કોલેસ્ટોરોલ વધે છે. તે લોહીના કુલ કોલેસ્ટોરોલનો

પડી પડીને ચડીએ અનું નામ જિંદગી. બાકી તૈયાર પગથિયાં પર તો સૌં કોઈ ચઢે જ છે.

- વપરાશ વધારનાર છે. પરિણામે નુકસાનકર્તા ગણાતું LDL કોલેસ્ટ્રોલ અને કુલ કોલેસ્ટ્રોલ ઘટે છે.
- ★ વેરીકોઝ વેઈન્સ વધતી અટકે છે.
- ★ હાઈ એટેક લાવનારાં પરિબળો ઘટતાં હાઈ એટેક અને સ્ટ્રોક થવાની શક્યતાઓ ઘટે છે.
- ★ હાડકાં કેલ્બિયમ વધુ ગ્રહણ કરી શકે છે તેથી તે મજબૂત બને છે. કસરતથી હાડકામાં કેલ્બિયમ ઓદ્ધું થવાની પ્રક્રિયા (ઓસ્ટિઓપોરોસિસ)ની પ્રગતિ ધીમી પડે છે.
- ★ શરીરના તમામ ભાગમાં લોહીનું પરિબ્રમણ વધે છે. જ્ઞાનતંત્રુઓની સંવેદનશીલતા સતેજ બને છે.
- ★ મન સ્વસ્થ રહે છે. તનાવ ઘટે છે. તનાવના પ્રસંગોને હલ કરવાની શક્તિ વધે છે. થાક જલદી લાગતો નથી. તેથી કામ વધુ થઈ શકે છે. ઉત્સાહ અને આશાવાદ વધે છે. આત્મવિશ્વાસ વિકસે છે. ચિંતા અને હતાશા ઘટે છે. ઊંઘ સારી આવે છે. આ બધાંના પરિણામે જીવન આનંદદાયી બને છે.
- ★ તનાવ અને હતાશા પ્રેરિત અતિ આધારની સમસ્યા હળવી થાય છે.
- ★ રોગપ્રતિકારક શક્તિ વધે છે.
- ★ વૃદ્ધાવસ્થા દૂર ઠેલાય છે.
- ★ આયુષ્ય લંબાય છે. નીરોગી શરીર લાંબું રક્કી શકે છે.

● યોગ વ્યાયામની પસંદગી :

કસરતો બે જાતની હોય છે : એરોબિક અથવા ડાયનામિક અને આઈસોમેટ્રિક. જે કસરત તાલબ્દ અને વારેવારે કરવાની હોય, જેમાં હલનાચલન કરવાનું હોય, મોટા સાયુઓનો ઉપયોગ કરવાનો હોય અને જેમાં લોહીનું પરિબ્રમણ સુધરતું હોય તે કસરત એરોબિક કહેવાય છે. તેમાં ચાલવું, જોગિંગ, સાઇકલ ચલાવવી, રોલર સ્કેટિંગ, તરવું તેમજ સક્રિય રમતગમતોનો સમાવેશ થાય છે. આ કસરતો કાર્યરત સાયુઓને લાંબા સમય સુધી રક્તપ્રવાહ વધારી હૃદય અને ફેફસાંની

ક્ષમતામાં વધારો કરે છે. તેથી તેને એરોબિક કહે છે. આઈસોમેટ્રિક કસરતોમાં વેઈટ-લિફ્ટિંગ જેવી કસરતો આવે છે. તેવી કસરતો સાયુઓને મજબૂત બનાવે છે. પણ હદ્ય-ફેફસાંની ક્ષમતામાં ભાગ્યે જ સુધારો કરી શકે છે.

એરોબિક કસરતોમાં ચાલવું એ શ્રેષ્ઠ કસરત ગણાય છે. તે સલામત છે અને તેમાં કોઈ આંતરિક ઈજા પહોંચવા સંભવ નથી. માટે સમજદારીપૂર્વક ચાલવાનો કાર્યક્રમ ઘરી તેનો અમલ કરવામાં આવે તો સ્વાસ્થ્યમાં નાટકીય ફેરફાર આવી શકે છે.

● ચાલવાની સાચી રીત :

તમે કદી વિચાર નહીં કર્યો હોય પણ એક સાચી રીત છે. દરેક પગલાં વખતે શરીરનું વજન એડીથી અંગૂઠા અને આંગળીઓના મૂળ સુધી પગના પંજા ઉપર આવે છે. પગલું પાડતાં એડીનો ભાગ અડે છે, પછી પંજાનો મધ્યભાગ અડે છે અને છેવટે અંગૂઠી વળે છે. પગલું ભરવામાં સમતલોપણું રાખવું પડે છે. ક્યારેક તમારા પગરખાંની એડી તરફ નજર કરો. જો તેને એક બાજુ ધસારો લાગ્યો હોય તો સમજવું કે ચાલતી વખતે તમારું વજન એકસરખું વહેંચાતું નથી અને એડીનો એક ભાગ દબાણ સહન કરે છે. તેનાથી લાંબા સમયે તમારા પગ, પંજાના સાયુઓ અને ટેનન્ટ્સને ઈજા પહોંચી શકે છે.

ચાલતી વખતે તમારો અંગવિન્યાસ સાચી રીતનો હોય તે અગત્યનું છે. ચાલવાની આદર્શ રીત પ્રમાણે મસ્તક ટંકાર, પીઠ સીધી અને પેટ સપાટ રાખવું જોઈએ. બંને હાથને બાજુ ઉપર છૂટથી મૂલ્યા દેવા જોઈએ. ઝડપી ચાલથી લાંબા પણ આરામદાચી પગલાં ભરવાં જોઈએ. પણ અંતર કાપવા તાણ ન અનુભવવી જોઈએ. ઝડપથી ચાલતાં આગળથી સહેજ નમીને ચાલો. ઊરો શાસ લો. ચાલતી વખતે વાતચીત ન કરો. પગ ઢસીને ન ચાલતાં ઉપાડીને ચાલો. લટાર મારવા નીકળું કે બજરમાં ખરીદી કરવા ગયા હોઈએ ત્યારે ચાલવું તે એરોબિક વ્યાયામ નથી.

● ચાલવાનું વિફાન :

જે કોઈ વક્તિ, ખાસ કરીને જેઓ બેઠાડું જીવન છુવે છે, તેમણે ચાલવાની કસરતના કાર્યક્રમની શરૂઆતથી જ બધું કરી લેવાની ઉતાવળ ન કરવી. શરૂઆત હળવેથી કરો અને અમુક સ્તરની કસરતથી ટેવાઈ ગયા પછી વધુ ભારે કસરત તરફ વળો. કસરત કરવાની આદર્શ રીતમાં ‘વોર્મિંગ’થી શરૂઆત કરવામાં આવે છે. તેનાથી શાસોચ્છવાસ લોહીનું પરિબ્રમણ અને શરીરનું ઉષ્ણતામાન વધે છે. સાયુઓ ટેનન્ટ્સ તેમજ કનેક્ટિંગ ટિસ્યૂઓ ખેંચાય છે. આ કાર્યવાહી ખૂબ અગત્યની છે. તે શરીરને ભારે કસરત માટે તૈયાર કરે છે. વધુમાં તે શરીરને આંતરિક ઈજા થવાની શક્યતા ઘટાડે છે. **વોર્મિંગ અપ કર્યા સિવાય એરોબિક કસરત કરવી અત્યંત ખતરનાક છે.** શિયાળામાં રક્તવાહિનીઓ સંકોચાયેલી હોય છે. ત્યારે તો લોહીના પરિબ્રમણમાં વધુ મુશ્કેલી સર્જય છે. ‘વોર્મિંગ’નો સમય ત થી પ મિનિટ જેટલો હોય છે. આમાં હળવી કસરતો કમરેથી આગળપાછળ તથા બાજુઓથી નમવા જેવી કસરતોનો સમાવેશ થાય છે. આ વખતે આ ઉપરાંત બીજી ઘણી કસરતો થઈ શકે છે.

‘વોર્મિંગ’ પછી કન્દિશનિગનો સમય આવે છે. શરીરની તંદુરસ્તી પ્રાપ્ત કરવાનો આ ખરો ગાળો છે. આ સમય દરમિયાન ઝડપી ચાલે ૨૦થી ૩૦ મિનિટ ચાલવું જોઈએ. ચાલવાની ઝડપ અને સમય થાક ન લાગે તેટલી હંદે વધારવાં જોઈએ. વધુમાં હૃદયના ધબકારા ‘લક્ષ્યાંક-દર’ સુધી પહોંચવા જોઈએ.

છેલ્યે વ્યાયામ પૂરો કરતાં પહેલાં ગ્રાણી પાંચ મિનિટ માટે ‘કુલિંગ ડાઉન’ માટે ધીમી ચાલે ચાલવાનું રાખવું. કસરત બંધ થતાં શરીરની જરૂરિયાતો ઘટે છે. તેની સાથે શરીરને અનુભૂળ થવા દો. તેનાથું શરીર ધીમે ધીમે હળવું થાય છે. ‘કુલિંગ ડાઉન’ કર્યા સિવાય તરત સૂઈ કે બેસી ન જતા કે ઉભા રહી નિષ્ઠિ બની ન જાવ. થોડી મિનિટ માટે આજુબાજુમાં હળવેથી ચાલવાનું રાખવું. અચાનક કસરત બંધ કરવાથી હૃદયના ધબકારા ધીમા પડે તે પહેલાં

ઈચ્છા કુદ્દની મા છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

રક્તપ્રવાહ વધુ જડપથી ધીમો પડવાથી હદ્ય માટે તે નુકસાનકારક બને છે.

● ચાલવાનું યોગ્ય પ્રમાણ :

ચાલવાની કસરતનું પ્રમાણ તમારી શારીરિક ક્ષમતા વધે છે તેમ વધારતા જવું જોઈએ. તેનું વધુમાં વધુ સલામત પ્રમાણ કયાં સુધી લઈ જવું તે જાણવવાનો યોગ્ય માપદંડ તમારા હદ્યના ધબકારાનું પ્રમાણ કેટલું હોય છે તે છે. અનેક વૈજ્ઞાનિક સંશોધનો ઉપરથી દરેક ઉમરની વ્યક્તિઓ માટે સલામત એવા હદ્યના ધબકારાનું પ્રમાણ નિયત કરવામાં આવ્યું છે. તે ગણવાનો એક સાદો રસ્તો છે. તમારી ઉમરને ૨૨૦ માંથી ભાદ કરો તે તમારા હદ્યનો વધુમાં વધુ દર થયો. તમારા વ્યાયામનું પ્રમાણ એટલું રાખવું જોઈએ કે જેથી તમારા હદ્યના ધબકારા આ મહત્તમ દરના ૬૦% થી ૭૦% જેટલા થાય આને લક્ષ્યાંક દર કહે છે. જે વ્યાયામ તમારા ધબકારાને તેથી પણ વધુ જડપી બનાવે તે વ્યાયામ તમારા માટે વધુ પડતો ભારે સાબિત થઈ શકે. જે વ્યાયામ તમારા ધબકારાને મહત્તમ દરના ૬૦% થી ધીમા રાખે તે અપૂર્વતો હોઈ શકે. સામાન્ય રીતે લક્ષ્યાંક દર જળવી રાખવા કલાકના ચારથી પાંચ કિલોમીટરની ઝડપે ચાલવું જોઈએ. કસરત દરમિયાન વાતચીત દ્વારા કસોટી કરી જુઓ. હાંફ ચેતે તો કસરત તમારા માટે વધુ પડતી થાય છે.

એરોબિક કસરતો દરમિયાન તેની તીવ્રતા જાણવા હદ્યના ધબકારા ગણવાની રીત બધે સ્વીકારવામાં આવી છે. આ જાણવું જરૂરી છે કારણ કે લક્ષ્યાંક દર સુધી હદ્યના ધબકારા વધારી ૨૦ મિનિટ માટે સતત કસરત કરવામાં આવે તો જ તે હદ્ય - ફેફસાં તેમજ શરીરની યોગ્યતા જાળવી રાખવામાં ફાળો આપી શકે.

વ્યાયામ દરમિયાન હદ્યના ધબકારા કેટલે પહોંચ્યા તે જાણવા થોડી સેકંડ માટે વ્યાયામ અટકાવી તરત નાડીના ધબકારા ગણો. દસ સેકન્ડ સુધી ગણી તેને છાએ ગુણવાથી એક મિનિટના ધબકારાનો ઘ્યાલ આવશે.

● ચાલવાની કસરત કરારે અને કેટલી વખત કરવી :

નિષ્ઠાતો ભલામણ કરે છે કે દરરોજ ન બની શકે તો અઠવાડિયામાં પ્રણાથી ચાર વખત ૨૦થી ૩૦ મિનિટ ચાલવાની કસરત કરવી જોઈએ. જો તમારો કાર્યક્રમ વજન ઘટાડવાનો હોય તો પણ અઠવાડિયે ઓછામાં ઓછી પાંચ વખત આ કસરત કરવી જોઈએ. તેમે તમારો લક્ષ્યાંક દર શરૂઆતમાં ૬૦% હાંસલ કર્યા પછી ધીમે ધીમે વધારતા જઈ ૭૦% સુધી પહોંચી શકો છો. આ ફક્ત માર્ગદર્શન છે. જેમની ઉમર ૪૦ ઉપર હોય અથવા જેમને તંહુસ્તીની કોઈક મર્યાદા હોય તેમણે ડેક્કરની સલાહ લેવી જોઈએ. આ કાર્યક્રમમાં ક્યારેક અનિયમિત થઈ જવાય તેનો વાંધો નથી, પણ એકધારા વધુ દિવસો કસરત છોડી દેવામાં આવે તો મેળવેલા લાભ જતા રહે તે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ.

શરૂઆતમાં એક સામણું લાંબું ચાલી નાખવાનું વિચારશો નહીં. ધીમેથી શરૂઆત કરો. શરીર પૂરતું અનુકૂળ ન થાય ત્યાં સુધી માફિક્સર ચાલવાનું સ્વીકાર્યું છે. જ્યારે તમે મિનિટમાં ૧૨૦ પગલાં ભરી શકો ત્યારે માનવું કે તમે સારી ઝડપે ચાલી રહ્યા છો.

ચાલવા જવાનો સૌથી લોકપ્રિય સમય વહેલી સવારનો છે. તેમ છતાં અંગત પસંદગી, વ્યવસાયનો સમય, કૌટુંબિક તેમજ બિજી અનુકૂળતાઓ મુજબ સાંજનો સમય પણ પસંદ કરી શકાય. ગોઠવણ એવી કરવી જોઈએ કે કાર્યક્રમ રદ કરવાનો પ્રસંગ ન આવે કે વચ્ચેથી અટકાવવો ન પડે.

સખત ગરમી અને અતિ ભેજવાળા વાતાવરણમાં તેમજ ગરમીમાં જમ્યા પણી ચાલવાની કસરત કરવી સલાહભર્યું નથી. ગરમીમાં તથા પાચનકિયા ચાલુ હોય તેવે વખતે પરિભ્રમણતંત્ર ઉપર ભારે બોઝે આવે છે. તે વખતે જો કસરતનો બોજ પણ ઉમેરાય તો તેનાથી નુકસાન થવાનો સંભવ વધુ રહે છે. **ચાલવાનો વ્યાયામ કરનારે પૂરતા પ્રમાણમાં પ્રવાહી લેવું જરૂરી છે.**

● સાધનો :

ચાલવા જનાર માટે અગત્યનું સાધન સારી જાતનાં પગરખાં (શૂઝ)ની જોડી છે, કારણકે ચાલતી વખતે આખા શરીરનું વજન પગના પંજી ઉપર આવે છે. ત્યારે શરીરના વજન કરતાં દોઢ્યી બે ગણું વજન હોય છે. તેથી સારાં પગરખાં વગર સાંધારો, સાયુઓ અને હાડકાંને નુકસાન થાય છે. હાલ મળતાં પગરખાંની બનાવત્માં વૈજ્ઞાનિક શોધખોળને અંતે ઘણા સુધારા થયા છે.

★ હલકા વજનનાં, આરામદાયી અને પંજાના વળાંકવાળા ભાગને પૂરતો ટેકો (આર્ક સ્પોર્ટ) મળી રહે તેવા ચાલવાનાં કે દોડવાનાં પગરખાં સારા ગણાય છે.

★ પગરખાં એવા પસંદ કરો કે પગના અંગૂઠા પાસે પા થી અડધો ઈચ્છ જેટલી જગ્યા રહે. તેથી ચાલતી વખતે પંજાને વધારાની જગ્યા મળી રહેશે.

★ જાડા સોલના શૂઝ થડકાર સામે કુશનિંગનું કામ કરે છે. તેના તળિયાની ડિઝાઇન (રચના) રસ્તા ઉપર લપસી પડતા અટકાવે છે.

★ ચાલતી વખતે પંજાના કુદરતી વળાંક સાથે શૂઝના તળિયાં સહેલાઈથી વળી શકે તેવાં (ફ્લેઝ્ઝિસબલ) જોઈએ.

★ ચંપલ કે સ્લીપર પહેરવાં નુકસાનકારક છે. ચાલવામાં પગે તેને ઊંચકવા પડે છે, તેથી ખોટી રીતે સનાય ખેંચાય છે. વળી ચંપલ કે સ્લીપર પહેરી ચાલતાં પગ પછાય છે.

★ ચાલવાથી ગરમી ઉત્પન્ન થાય છે. માટે ઉનાળામાં સુતરાઉ, હળવાં અને ઢીલાં કપડાં પહેરવા. શિયાળામાં એક જાડા કપડાં કરતાં બે અથવા વધુ પાતળાં કપડાથી શરીરની ગરમી જળવાઈ રહેશે.

● કસરત કારા વજન ઉપર અંકુશ:

વધુ પડતી ચરબી સાથે ફરવું તે મોટી ઉપાધિ છે. આમ છતાં આધુનિક જમાનામાં તે સામાન્યપણે બધે જોવા મળે છે. છેલ્લાં કેટલાંય વર્ષોથી બાળકો અને યુવાનોમાં ચરબીનું પ્રમાણ ઊંચે જતું જોવા મળે છે.

ગરીબોને પાંગળા નહીં, ભજાવીને સભમ બનાવો.

બાળપણ પછી સ્થૂળતા વહેલી શરૂ થાય તો તે કાયમ રહેવાની ભીતિ રહે છે. શરીરમાં વધુ પડતી ચરબીથી હદ્યરોગ, હાઈ બ્લાડપ્રેશર, ડાયાબિટીસ, આર્થરાઇટિસ, ઓસ્ટિયોપોરોસિસ જેવા અનેક રોગો થઈ શકે છે. અમુક જાતનાં કેસર પણ વધુ પડતી ચરબીના કારણે થાય છે. વધુ પડતી ચરબી અનેક રોગ થવા માટેનું પરિબળ ગણાય છે. સ્થૂળતાથી આચુષ્માં ઘટાડો થાય છે તે પણ હકીકત છે.

વધારે પડતાં વજનનાં કારણો અને તેની સારવાર ગુંચવાડા ભરેલી છે. છતાં ‘એનજી’ બેલેન્સનો સિદ્ધાંત પ્રમાણમાં સરળ છે. આધારમાં જોઈએ તે કરતાં વધારે પ્રમાણમાં કેલરી લેવામાં આવે તો વધારાની કેલરી ચરબી તરીકે જમા થાય છે. પણ તમે લેવામાં આવેલી કેલરી કરતાં કસરત કે શ્રમ દ્વારા વધારે કેલરી વાપરો તો શરીર તેટલી કેલરી જમા થયેલ ચરબીમાંથી મેળવે છે. આમ આધાર અને કસરતના યોગ્ય સંયોજનથી શરીરની ચરબી અને વજન ઘટાડવાની અસરકારકતા વધે છે.

કસરતથી શરીરની ચયાપચય (મેટા બોલિજમ)ની કિયા ઉપર સીધી અસર થાય છે. જે લોકોને સ્નાયુનું પ્રમાણ વધારે હોય છે તેમનો ચયાપચયની કિયાનો પાયાનો દર ઊંચો રહેવાનું વલણ ધરાવે છે. કેટલાંક અભ્યાસોમાં જાણવા મળ્યું છે કે સ્ફૂર્તિદાયક કસરતો પછી ચયાપચયની કિયાનો દર કેટલાક સમય સુધી વધેલો રહે છે. પરિણામે આખા દિવસ દરમિયાન વધારે કેલરી વપરાતી રહે છે.

● કસરત અને હદ્યરોગ :

કસરત વગરનું જીવન હદ્યરોગ તરફ દોરી જનારું જોખમી પરિબળ બની શકે છે. અભ્યાસો દ્વારા જાણવા મળ્યું છે કે ઝડપી ચાલવાની નિયમિત કસરત કરવામાં આવે તો તે વખતે શરીરની ઓક્સિજન વાપરવાની ક્ષમતા વધે છે, આરામના સમયના ધબકારા ધીમા પડે છે, હદ્ય તથા ફેફસાંની કાર્યક્રમતામાં વધારો થાય છે, હદ્ય ઓછી વખત ધબકીને વધુ લોહી ફેંકી યા ધકેલી શકે છે. લોહીનું પરિબ્રમણ સુધરે છે અને હદ્યનો

સ્નાયુ મજબૂત બને છે. કસરતથી વૈકલ્પિક પરિબ્રમણ સુધરી શકે છે.

હદ્યરોગ થવાનાં મુખ્ય પરિબળો ઘટવાથી એન્જાઇના અને હાઈ એટેકની શક્યતાઓ ઓછી થાય છે. **હદ્યરોગની આધુનિક સારવારમાં કસરતને સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે.** તેનાથી બીજા હાઈ એટેકની શક્યતાને પણ ઘટાડી શકાય છે.

● તમારા શરીરને સાંભળો :

કસરત વધુ પડતી થઈ જાય અથવા અનૂકળ ન આવે ત્યારે શરીર આપણને ચેતવણી આપે છે. આવી ચેતવણીને આપણે અવગણવી ન જોઈએ. સાંધા કે સ્નાયુમાં દઈ થાય તો તેનો ઉપાય કરો. કોઈ અસામાન્ય ચિક્કો જેમ કે બેચેની, છાતીમાં દુઃખાવો, ચક્કર આવવા જેવું જણાય તો ડોક્ટરની સલાહ લો. તકલીફ વધુ ગંભીર બને પછી જઈશું એવી રાહ ન જોતાં સમયસર દાક્તરને મળો. બીજા સાથે હરીફાઈમાં ન ઉત્તરો. એકસરખી ઉમરના અને એકસરખા દેખાવના માણસોની કસરત કરવાની શક્તિમાં ઘણો ફરક હોય છે.

● સક્રિય જીવન પ્રણાલીઓ :

ચાલવા જવાની કસરત શરૂ કરી દીધી એટલામાં બધું આવી જતું નથી. દૈનિક જીવનમાં સક્રિયતાનું પ્રમાણ પણ તમારે વધારવું જોઈએ. **સમય મળતો નથી એમ બચાવ કરનારાઓને સમય હોય છે પણ રસ હોતો નથી.** શ્રમનો સવાલ શારીરિક તો છે જ સાથે માનસિક પણ છે. જો તમને શ્રમાં આનંદ આવે તેવું કરી શકો તો સમય મળી રહેશે.

★ આનંદ આપે તેવી પ્રવૃત્તિ કરવી, બાગકામ કરવું, મિત્ર સમૂહમાં ફરવું, કુટુંબ સાથે ફરવા નીકળી પડવું, સામાજિક મુલાકાતે જવું.

★ ઢૂંકા અંતર માટે વાહનનો ઉપયોગ નહીં કરતાં ચાલી નાખવું. લિફ્ટને બદલે બેચાર માળના પગથિયાં ચરી જવાં.

★ જાતમહેનત પ્રત્યેનો અભિગમ બદલાવો. ધરમાં નાનામોટા કામ જાતે

કરી લેવાની ટેવ પાડવી. સવાલ તંદુરસ્તીનો છે. વૈજ્ઞાનિક ઉપકરણો સમય અને મહેનત બચાવે છે. પણ જ્યારે તે શારીરિક સક્રિયતાનું સ્થાન લઈ લે છે ત્યારે તેની મોટી ડિમત ચૂકવી પડે છે. આ બધી નાની દેખાતી પ્રવૃત્તિઓની એક સામટી અસરનો સરવાળો ઘણો મોટો થાય છે.

★ યાદ રાખો કે નિયમિત વ્યાયામ બંધ કરવામાં આવે તો સ્નાયુનો દર અઠવાડિયે ૧૦% શક્તિ ગુમાવતા જાય છે.

★ દિવસ દરમાન કેટલા બિનાઉત્પાદક સમયનો ઉપયોગ કરી શકાય. ધરમાં ટી.વી. જોતા, ટેલિફોનમાં વાતચીત કરતાં, અન્ય નવરાશની પળોમાં તેમજ ધરની બધાર બેંક કે કોઈ ઓફિસમાં રાહ જોતાં બસની લાઈનમાં કેટલીક કસરતો કરી લેવાય. ઉદ્દીથી શાસ લેવા, પ્રેશર પોર્ટન્ટ દબાવવા, આંગળા, કાંડા, ખભા, ડેક, પેટના સ્નાયુની કસરત જેવું ઘણું બધું કરી શકો.

● હવે તમે શરૂઆત કરી દીધી :

ચાલવાની કસરતની શરૂઆત કરી પછી તેને બંધ ન કરશો. થોડા દિવસ કે મહિના કસરત કરીને પછી તેને ભૂલી જઈશું તેવા ખોટા જ્યાલમાં રહેશો નહીં. કસરતમાં જીવનભરની વચ્ચનબદ્ધતા અને પ્રયત્નોની જરૂર હોય છે. આછારની ટેવની માફક કસરત પણ કિંદગીભર સ્વીકરેલી જ્યાલદારી છે. જીવનમાં કેટલાંય કાર્યો આપણે સવાલ કર્યા વગર જીવનના એક અંગ તરીકે કરીએ છીએ. દા.ત. દાંત સાફ કરવા, નહાવું વગેરે. કસરત ભૂલેચૂકેય બંધ કરી દેશો તો તેની લાભદાયી અસરો તરત જ જતી રહેશે. શરીરની તંદુરસ્તીનો સંગ્રહ થઈ શકતો નથી. તે સતત ચાલુ રહેતી પ્રક્રિયા છે. તેને સતત બળ મણ્યા કરવું જોઈએ. એકસાથે ઘણી અને ઉત્તાવળે કસરત કરી એના તરત ફાયદા મેળવવાની આશા ઠગારી છે.

મંગાલ મંદિર, નવેમ્બર/ડિસેમ્બર-૧૯૬૩

પોતાના મનની અંદર જુઓ, ખુદની ઓળખ મળવા લાગશે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

મીઠું - મિત્ર કે શાત્રુ...!!

• સંકલન : નંદલાલ ટી. શાહ - અમદાવાદ •

દરેક વ્યક્તિને જીવન માટે થોડા સોઝિયમની જરૂર પડે છે. તેથી કુદરતે લગભગ દરેક ખાદ્ય પદાર્થમાં તેને ખનિજ તરીકે નાખેલ છે. તે શાકભાજી, ફળો, અનાજ, કઠોળ દૂધ વગેરેમાં જુદા જુદા પ્રમાણમાં હોય છે. આપણે રોજિંદા જીવનમાં મીઠું વાપરીએ છીએ તે સોઝિયમ કલોરાઇડમાં સોઝિયમ ૪૦% અને કલોરાઇડ ૬૦% છે.

સોઝિયમ લોહીમાં બ્લડપ્રેશર અને બ્લડ વોલ્યુમને સામાન્ય સ્થિતિમાં જાળવી રાખવાનું કામ કરે છે. સાયુઓ અને જ્ઞાનતંત્રાંથી યોગ્ય કામગીરી બજાવી શકે છે તે માટે સોઝિયમની જરૂર પડે છે. તે શરીરના ટિચ્યુનોમાં પાણીનું સંતુલન જાળવે છે.

સંશોધન સંસ્થાઓના મત મુજબ રોજનું ૧૧૦૦થી ૩૩૦૦ મિલિગ્રામ સોઝિયમ પુષ્ટ વ્યક્તિ માટે વાજબી પ્રમાણ ગણાય. અમેરિકન હાઈ એસોસિએશન ભલામણ કરે છે કે આધારની દર ૧૦૦૦ કેલરીઓ ૧૦૦૦ મિલિગ્રામ સોઝિયમ લેવું જોઈએ પણ ૩૦૦૦ મિલિગ્રામથી વધું ન જોઈએ.

પણ માનવીએ મીઠાના ઉપયોગમાં અતિરેક કર્યો છે. તેથી કેટલાક રોગો કાયમી મહેમાન બની જીવનને અશાંત અને ટૂંકું બનાવી રહ્યા છે. **હાઈ બ્લડપ્રેશર, હૃદય રોગ, પક્ષધાત અને કિડનીના રોગોમાં મીઠાનો અતિરેક કારણભૂત ગણાયો છે.** એક સંશોધન મુજબ આપણે જરૂર કરતાં બેથી ચારગણું મીઠું વાપરવા માંયું છે. તેથી મીઠું મિત્ર મરી શગું બની ગયેલ છે.

આપણને નાનપગથી અપાતા ખોરાકથી સ્વાદની ટેવ પડે છે. તે મોટી ઉમરે પણ ચાલુ રહે છે, પણ તે જન્મજાત નથી. આ ટેવ બદલવી અધરી છે પણ અશક્ય તો નથી જ.

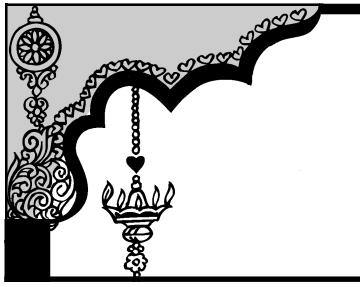
તેનાં ગંભીર પરિણામોને લક્ષ્યમાં રાખીને આપણે જીવન પદ્ધતિમાં ફેરફાર કરવાની ખાસ જરૂર છે. તે માટે આ રહ્યાં કેટલાંક સૂચનો :

- જીમતી વખતે ઉપરથી મીઠું લેવાની ટેવ કાઢી નાખો.
 - કેટલાક લોકો મીઠાનો બિનાજરૂરી ઉપયોગ કરે છે. રોટલી, ભાત, છાશ વગેરેમાં મીઠું નાખે છે.
 - કચુંબર તરીકે પાકા ટામેટોં, કોબીચ, કાકડી, કાંદા વગેરેમાં મીઠું ભભરાવવાનું બંધ કરી દો. સ્વાદ ખાતર લીબુ નિયોવો.
 - કોથમીર-મરચયાં વાપરવાથી મીઠાની ઊણાપ જાણાશે નહિ. વિવિધતા ખાતર કચુંબર ઉપર ડ્રેસીંગ તરીકે દહીનું રાયતું રેડવાથી સ્વાદ અનેરો લાગશે.
 - પાપડ, અથાણાં, ચટણીઓ, સોસ વગેરે લેવાથી મીઠાનું પ્રમાણ હડ બદાર જાય છે. તેના વિકલ્પ તરીકે કચુંબરનો ઉપયોગ વધારી દેવો.
 - બજારુ ચટાકેદાર પદાર્થો ઘણી વખત મીઠાનું નુકસાનકારક પ્રમાણ વધારે છે. ગાંધિયા, ચવાણું, ચેવડો વગેરેનો વપરાશ ઓછો કરો અથવા બંધ કરો.
 - પહેલે તબક્કે, રાંધવામાં મીઠાનું પ્રમાણ થોડું જ ઓછું કરો કે જેથી સ્વાદમાં ખાસ ફરક માલૂમ પડે નહીં. થોડાક દિવસ ટેવ પડ્યા પછી એકાદ વખત આવો પ્રયોગ કરવાથી ઓછા મીઠાથી જબ ટેવાઈ જશે.
 - કેટલીક વાનગીઓ બનાવતી વખતે તેમાં કોથમીર, લીલા મરચયાં, લીબુ, તજ,
- લવિંગ, મરી, જીનું, મેથી, હિંગ, લસણા, કુંગળી વગેરે સ્વાદ વધારનારા મસાલા જુદા જુદા પ્રમાણ અને જુદા જુદા મિશ્રણમાં નાખવાથી મીઠું ઓછું નાખ્યું હોય અથવા ક્યારેક ન પણ નાખ્યું હોય તો આપણી સ્વાદગ્રંથિ તે સ્વીકારી લે છે.
- જુદા જુદા નામથી આવતું દરેક પ્રકારનું સોઝિયમ સ્વાદમાં મીઠાં જેટબું હોતું નથી. છતાં પણ તે સોઝિયમ ગુણધર્મ ધરાવે છે. પેક કરેલા તૈયાર પદાર્થો, બિસ્કિટો, બટર, ચીજ, હળવાં પીણાં, આઈસ્કોર્ન વગેરેમાં આવતા સોઝિયમનું પ્રમાણ ગણતરીમાં લો.
- એક ચમચી મીઠામાં ૨૦૦૦ મિલિગ્રામ જેટબું સોઝિયમનું પ્રમાણ હોય છે. તેના ઉપરથી રોજિંદા વપરાશનો અંદાજ કાઢો.
- તૈયાર ખાદ્ય પદાર્થોમાં સ્વાદ લાવવા, સોડમ વધારવા, જાળવણી કરવા વગેરે જુદા જુદા કામ માટે જુદા જુદા નામથી સોઝિયમ નાખવામાં આવે છે તેને ઓળખો.
- ★ મોનો સોઝિયમ બ્લુટામેટ : સ્વાદ તથા સોડમ વધારવા.
- ★ સોઝિયમ બેન્જોએટ : પદાર્થોની જાળવણી માટે
- ★ સોઝિયમ કેસીનેટ : ઘડતા લાવવા.
- ★ સોઝિયમ સાઈટ્રેટ : હળવા પીણામાં એસિડિટી કન્ટ્રોલ કરવા.
- ★ સોઝિયમ ફોસ્ફેટ : ઘડતા લાવવા.
- ★ સોઝિયમ સેકેરીન : ફૂન્જિમ ગણપણ માટે.

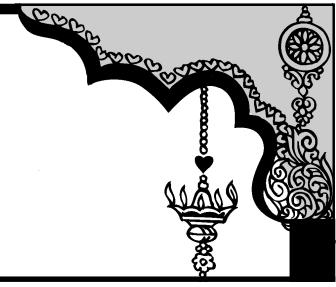
(અનુસંધાન : જુસો પાના નં.-૨૪૦ ઉપર)

કોઈપણ પરિસ્થિતિમાં જવાબદારીને પૂરી નિભાવો.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

ડાયાબિટીસ

● સંકલન : નંદલાલ ટી. શાહ ●

ડાયાબિટીસ (મધુપ્રમેહ) આજે વ્યાપક પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. તેમ છતાં વૈજ્ઞાનિક સંશોધનોના પરિણામે, તેમજ રોગ અંગેની વધુ જાણકારીથી લોકો પહેલાં કરતાં આજે વધુ સુખચેનથી અને લાંબું જીવન વિતાવી શકે છે.

● ડાયાબિટીસ એટલે શું?

કેટલીક વ્યક્તિઓમાં શરીર અમુક ખોરાકનું યોગ્ય રીતે પ્રોસેસિંગ કરી શકતું નથી. તેમનો ઈન્સ્યુલિનનો પુરવઠો પૂરતો ન હોય અથવા તેની કાર્યક્ષમતા ઓછી હોય ત્યારે ગ્લુકોજનું શક્તિમાં રૂપાંતર થતું નથી. પરિણામે તે લોહીમાં જમા થયા કરે છે. લોહીમાં ગ્લુકોજનું પ્રમાણ વધી જતાં તેનું સ્તર ઉંચું જાય છે. આ સ્થિતિને ડાયાબિટીસ કહે છે. ડાયાબિટીસ તે ચયાપચયની કિયા (metabolic process) અવસ્થાનું પરિણામ છે.

● ચયાપચયની કિયા :

ચયાપચયની આખી કિયામાં ખોરાકનું પચ્ચું, વિભાજન થવું, સ્વરૂપ બદલવું, તેને શોષવું, તેના ઉપયોગ કરવા, સંગ્રહ કરવો વગેરેનો સમાવેશ થાય છે. ખાતાં, રમતાં, કામ કરતાં કે ઊંઘતાં ચાલુ રહેતી રસાયણિક પ્રતિક્યાઓનો પણ આમાં સમાવેશ થાય છે. આપણે જે કાંઈ ખાઈએ-પીએ છીએ તે હોજરી અને આંતરડાઓમાં પણ છે, પાચન દરમાન અમુક ગંથિઓ પાચકરસ છોડે છે. આંતરડામાં આ પાચકરસો ખોરાકને નાનામાં નાના પદાર્થમાં વિભાજિત કરે છે, જેથી તે રક્તવાહિનીઓમાં શોખાઈ લોહીમાં ભળી પરિબ્રમણ કરી શકે.

જ્યારે પાચકરસો કાર્બોહાઇડ્રેટ્સ (ખાંડ અને કાંજ)નું પ્રોસેસિંગ કરે છે ત્યારે તેનું ગ્લુકોજમાં રૂપાંતર થાય છે. શરીરને જોઈતી

શક્તિના ઈધથણનું મૂળ ઉદ્ગમસ્થાન ગ્લુકોજ છે. જરૂર પડ્યે તેનું દહન કરવામાં આવે છે અથવા ભવિષ્યમાં ઉપયોગ માટે સંગ્રહ કરવામાં આવે છે.

કાર્બોહાઇડ્રેટ્સના પાચન પછી ગ્લુકોજ લોહીમાં ફરવા લાગે છે, અને છેવટે કોષો (cells) પાસે પહોંચી જાય છે. આ દરમાન પેન્કિયાસ ઈન્સ્યુલિનને છોડે છે. તે પણ લોહીના પ્રવાહમાં થઈ કોષો પાસે પહોંચી તેની સપાટી ઉપર બંધાય છે (binding થાય છે.) આ પછી ગ્લુકોજ કોષોની અંદર દાખલ થઈ શકે છે. કોષોની અંદર ગ્લુકોજનું ઓક્સિજનની મદદથી કાં તો ઉર્જમાં રૂપાંતર પામી દહન થાય છે અથવા તેનો સંગ્રહ થાય છે.

શરીરને કોઈપણ સમયે શક્તિની સતત જરૂર રહે છે. આપણે થોડા સમય માટે કાઈ ખાંચું ન હોય ત્યારે કોષો આ સંગ્રહમાંથી ઉર્જ બનાવે છે. આવી રીતે ચયાપચયની કિયાઓ બરોબર ચાલે તાં સુધી લોહીમાં ગ્લુકોજનું પ્રમાણ નોર્મલ રહે છે - વધુ નહીં તેમજ ઓછું નહીં. પણ અમુક દર્દીને આ કિયાઓમાં ક્યાંક ને ક્યાંક ક્ષતિ હોય છે. તેના પરિણામરૂપ ડાયાબિટીસ થાય છે.

ચયાપચયની કિયાઓમાં ક્ષતિઓ

● ઈન્સ્યુલિનની અધિત :

સામાન્ય રીતે જે જ્યારે અને જેટલો ખોરાક લેવાય તેના પ્રમાણે પેન્કિયાસ ઈન્સ્યુલિનને છોડતું હોય છે. વધારે ખવાય તો ઈન્સ્યુલિન વધારે છૂટું કરાય છે. ડાયાબિટીસમાં શરીર કાં તો (૧) પૂરતું ઈન્સ્યુલિન બનાવતું નથી અથવા (૨) તેનો સાચી રીતે ઉપયોગ કરી શકતું નથી. પૂરતા

ઈન્સ્યુલિન વગર ગ્લુકોજનો અસરકારક ઉપયોગ થતો નથી. તેથી તે લોહીમાં પડ્યું રહે છે. શરીરને જોઈતી ઉર્જ આથી મળી શકતી નથી.

● ઈન્સ્યુલિનનું ખામીબર્યુ ઉત્પાદન:

ઈન્સ્યુલિનનું ઉત્પાદન કરવા માટે પેન્કિયાસમાં રહેલા ‘બિટા સેલ્સ’ નામના કોષોના સમૂહો જવાબદાર છે. ડાયાબિટીસ ટાઈપ-Iમાં એમ માનવામાં આવે છે કે વાઈરસથી કદાચ ‘બિટા સેલ્સ’ નાશ પામ્ય હોય, જ્યારે ડાયાબિટીસ ટાઈપ-II ‘બિટા સેલ્સ’ હોય છે. પણ ઈન્સ્યુલિનનું ઉત્પાદન કાં તો ઓછું થાય છે અથવા યોગ્ય સમયે અને યોગ્ય પ્રમાણમાં તેને છૂટું કરવામાં આવતું નથી. એમ પણ બને કે ઉત્પાદન પૂરતું હોય પણ તે અસરકારક બનતું ન હોય.

અભ્યાસ ઉપરથી જાણવા મળે છે કે ઉમર વધવા સાથે ‘બિટા સેલ્સ’ની સંખ્યામાં ઘટાડે થાય છે. બીજા અભ્યાસો નિર્દેશ કરે છે કે જમ્યા પછી જે દરે ઈન્સ્યુલિન છોડાય છે તેમાં સમસ્યા હોઈ શકે. સાધારણ રીતે ખોરાકના સીધા પ્રતિભાવરૂપ જરૂરથી ઈન્સ્યુલિન છોડવામાં આવે છે. કેટલાકને તે છોડવામાં ઢીલ થાય છે. આથી પૂરતા પ્રમાણમાં ઈન્સ્યુલિન હોવા છતાં આવા લોકોને યોગ્ય વખતે તે કામમાં આવતું નથી.

● ઈન્સ્યુલિન પ્રતિકાર (resistance):

એવું બને કે ઈન્સ્યુલિનની કોઈ સમસ્યા ન હોય પણ શરીરના કોષો અને અવયવો તેને યોગ્ય પ્રતિભાવ ન આપે. તેઓ ગ્લુકોજને કોષોમાં દાખલ થતું અટકાવે.

મોટાભાગના ડાયાબિટીસ ટાઈપ-IIના દર્દીઓ ઈન્સ્યુલિન પ્રતિકારક હોય છે. અમુક

મુશ્કેલીઓ વખતે ડર્યા વિના કામ કરશો તો માર્ગ નીકળશે.

અંશે તે ઉમર વધવાની નિશાનીરૂપ પણ હોઈ શકે આ ઉપરાંત અગત્યની બાબત છે વધુ પડતું વજન. વધારે વજનવાળાના ચરબીના કોષો વધારે પડતા જાડા હોય છે. ચરબીના આ મોટા કોષો ઈન્સ્યુલિનને પૂરતો પ્રતિભાવ આપતા નથી.

ઇન્સ્યુલિન અને ગ્લુકોઝ પરસ્પર અસર (interact) કેવી રીતે કરે છે તે પણ સમસ્યારૂપ હોઈ શકે. ગ્લુકોઝ કોષો કે ટિસ્યુઓમાં દાખલ થઈ શકે તે પહેલાં ઈન્સ્યુલિનને દરેક કોષોની બહાર મુક્રર જગ્યાઓએ બંધાવું પડે છે. આ જગ્યાઓ રિસેપ્ટર સાઈટ્સ (receptor sites) કહેવાય છે. એવું જાગ્યા મળ્યું છે કે વધુ પડતાં વજનવાળા ડાયાબિટીસના દર્દીઓને જોઈએ તે કરતાં ઓછી સંઘામાં રિસેપ્ટર સાઈટ્સ હોય છે. પરિણામ એ આવે છે કે ઈન્સ્યુલિન અને ગ્લુકોઝ બંને લોહીમાં પડ્યાં રહે છે. વણવપરાયેલ ગ્લુકોઝ પેન્ડિયાસ પાસે ઈન્સ્યુલિનની માંગ (demand) મોકલ્યા કરે છે, અટલે તે વધારે ઉત્પન્ન કરતું રહે છે. આ વધારાનું ઈન્સ્યુલિન પણ ચરબીનો સંગ્રહ વધારે છે.

● ડાયાબિટીસના પ્રકાર :

તેના મુખ્યત્વે બે પ્રકાર છે. એમ માનવામાં આવે છે કે દરેક પ્રકારના ડાયાબિટીસ થવાનું વલણ (tendency) જન્મ વખતે હાજર હોવું જોઈએ.

ડાયાબિટીસ ટાઈપ-I :

આ પ્રકારનો ડાયાબિટીસ મોટાભાગ બાળકો અને યુવાનોને થાય છે. તેમનામાં ઈન્સ્યુલિનનું ઉત્પાદન કરતા કોષો સામાન્ય રીતે નાશ પામ્યા હોય છે. તેથી જીવનભર ઈન્સ્યુલિનનાં ઈન્જેક્શન્નો લેવાં પડે છે.

ડાયાબિટીસ ટાઈપ-II :

ડાયાબિટીસના કુલ દર્દીઓમાં ૮૫ ટકા આ પ્રકારના હોય છે આ જાતના ડાયાબિટીસમાં ઈન્સ્યુલિન બને તો છે પણ જરૂરિયાત કરતાં ઓછું. ઘણી વખત ઈન્સ્યુલિન પૂરતા પ્રમાણમાં બનતું હોવા છતાં તે બરોબર કામ કરતું નથી. ખાસ કરીને ૪૦ વર્ષ પછી આવું જોવા મળે છે. આ જાતના ડાયાબિટીસમાં

વારસો ચોક્કસ ભાગ ભજવતો હોવાનું માલૂમ પડ્યું છે.

ડાયાબિટીસ થવાનાં કારણો

ડાયાબિટીસ થવાનાં ચોક્કસ કારણોની ખબર નથી પણ નીચેના સંજોગોને કારણભૂત માનવામાં આવે છે.

● વારસો :

કુટુંબમાં કોઈને ડાયાબિટીસ થયો હોય તો તે વારસામાં ઊતરી આવવા સંભવ છે. તેમાંય તે પિતા અને માતા બંને પક્ષે હોય તો શક્યતા ઘણી વધી જાય છે. વૈજ્ઞાનિકો આ જિનેટિક કારણને ઘણું મહત્વ આપે છે.

● વજન :

વધુ પડતું વજન ડાયાબિટીસને બહાર લાવવામાં કારણભૂત માનવામાં આવે છે. ડાયાબિટીસના દર્દીઓમાં મોટાભાગના વધુ વજનવાળા જોવા મળે છે. વધુ વજન ઈન્સ્યુલિનની જરૂરિયાત વધારી દે છે. વળી તેમના વધુ જાડા ચરબીના કોષો ઈન્સ્યુલિનને યોગ્ય પ્રતિસાદ (response) આપતા નથી તેમ મનાય છે.

● આહાર :

વધુ પડતી ચરબીવાળા પદાર્થો વજનને બેકાબૂ બનાવી દેતાં અનેક સમસ્યાઓ ખડી થાય છે.

● ઉંમર :

ડાયાબિટીસ ગમે તે ઉમરે થઈ શકે છે પણ ઉમર વધવા સાથે તે થવાની શક્યતા વધુ રહે છે. ઉમર વધવા સાથે શરીરના કોષોનો ઈન્સ્યુલિન સામે પ્રતિકાર વધે છે. તેવું જ ઉમર વધવા સાથે ઈન્સ્યુલિનનું ઉત્પાદન કરતા બિટા સેલ્સની સંઘામાં ઘટાડો થાય છે.

● સ્વીકારીતિ :

પુષ્પ વય સુધી સ્વી-પુરુષ બંનેને સરખા પ્રમાણમાં ડાયાબિટીસ થાય છે. તેમ છતાં ૩૦ વર્ષની વયે તે વધુ સ્વીઓને થાય છે. ૪૫ વર્ષ અને ૬૫ વર્ષની વયે પુરુષો કરતાં બેગણી સ્વીઓને થાય છે. વળી સ્વીઓને સગળ્ભાવસ્થામાં પણ થઈ શકે છે.

● બેઠાડુ જીવન :

એવા પુરાવા મળ્યા છે કે જેમની જીવનશૈલી બેઠાડુ પ્રકારની છે તેમને ડાયાબિટીસ થવાની વધુ શક્યતા છે. શારીરિક સક્રિયતા ઈન્સ્યુલિનને સારી રીતે કામ કરતું બનાવે છે.

● તનાવ :

તનાવ શરીરના હોર્મોનને અસર કરે છે. તેવા પ્રસંગોએ શરીર લોહીમાં ગ્લુકોઝ હોડે છે. આથી લોહીમાં ગ્લુકોઝનું સર ઊંચુ જાય છે અને ઈન્સ્યુલિનની માંગ વધે છે. વળી માનસિક દ્વારા પ્રસંગોએ આહાર અને શારીરિક શ્રમના કાર્યક્રમો અસ્તાવ્યસ્ત બની જતા હોય છે.

● ડાયાબિટીસની ચેતાવણીની નિશાનીઓ :

ડાયાબિટીસ ટાઈપ-II સામાન્યપણે ધીમે ધીમે વર્ષો સુધી વિકાસ પામે છે. ક્યારેક કોઈ વહેલી ચેતાવણી મળતી નથી. ઘણીવાર ડાયાબિટીસના પરિણામરૂપ કોઈ સમસ્યા થાય ત્યારે જ તેની હાજરીની ખબર પડે. છતાં ઘણા લોકોમાં નીચેનાં લક્ષણો જોવા મળે છે.

- અતિ તરસ લાગવી.
 - વારંવાર પેશાબ કરવા જવું.
 - ભૂખનું પ્રમાણ વધી જવું.
 - અશક્તિ અને થાક અનુભવવો.
 - ગુહ્ય ભાગમાં ચળ આવવી.
 - ઉશ્કેરાટ થવો.
 - સુસ્તી લાગવી.
 - વારંવાર ચેપ (infection) લાગવો.
 - વાગે ત્યારે રૂજ આવવામાં ઢીલ થવી.
 - ઊબકા કે ઊલટી થવાં.
 - આંખે જાંખું દેખાવું, ચેમનાંના નંબર વારંવાર બદલવા.
 - હાથે-પગે ખાલી ચડવી કે અણાણાટી થવી.
 - ડાયાબિટીસની સમસ્યાઓ :
- ડાયાબિટીસની સારવાર ન કરવામાં આવે તો લોહીમાં ગ્લુકોઝનું ઊંચુ પ્રમાણ

અણાધ વ્યક્તિઓની સલાહો નવી સમસ્યાઓ ઉત્પત્ત કરે છે.

સતત રવા કરે છે. તે સ્થિતિ શરીરના દરેક અવયવને નુકસાન કરે છે.

● હાઈ બ્લડપ્રેશર :

ડાયાબિટીસ રક્તકષોને કઠણ બનાવે છે. તે આર્ટરીઓમાં પસાર થતાં તેની દીવાલ સાથે ઘસાય છે અને ઉકરડો થાય છે. આ જગ્યાએ રૂજ આવી જતાં ચાહું (scar) બને છે. કઠણ અને કડક બનેલી આવી જગ્યા કોલેસ્ટોરોલને જમા થવા અનુકૂળ બની જાય છે. તેથી એથેરોસ્ક્લેરોસિસ થાય છે અને લોહીને પસાર થવામાં અવરોધ થાય છે. આથી બ્લડપ્રેશર ઊંચું જાય છે.

● હાર્ટએટેક :

એથેરોસ્ક્લેરોસિસથી હાઈ બ્લડપ્રેશર થાય છે, તેવી જ રીતે હાઈ બ્લડપ્રેશરથી એથેરોસ્ક્લેરોસિસ થાય છે. આમ વિષયક ચાલ્યા કરે છે.

આ કારણો હાર્ટએટેક માટે અગત્યનાં પરિબળો છે.

● કિડની :

ડાયાબિટીસ કેપીલરીઓની દીવાલોને જરી અને નબળી કરે છે. આવી કેપીલરીઓ વડે લોહી બરોબર ફિલ્ટર થઈ શકતું નથી. રોગિક કિડની અંતે નિષ્ફળ થઈ શકે છે.

● આંખ :

અંખની કેપીલરીઓને નુકસાન થાય તો તેમાંથી લોહી ગળતાં દણિને નુકસાન થાય છે. આમાં અંધાપો પણ આવી શકે છે. ડાયાબિટીસના દર્દીઓને મોતિયો વહેલો આવે છે.

● ગેન્ગ્રેન :

પગનાં તળિયા હદ્ય માટે લોહી પહોંચાડવા અને મગજ માટે સંદેશાની આપેલ કરવા દૂરની જગ્યા છે. રક્તપ્રવાહ ધીમો બનતાં ચેપ લાગવાની ગ્રહણશીલતા વધે છે અને સંવેદનાઓ ઓછી થતાં ચેપ મટાડવામાં ઢીલ થાય છે. આવી પરિસ્થિતિમાં કેટલાંકને અંગ કપાવવાં પડે છે.

● કોમા :

આહાર, શ્રમ અનો ઈન્સ્યુલિનની

સમતુલા ન જગ્યવાય ત્યારે લોહીમાં ગ્લુકોજનું પ્રમાણ ખૂબ વધી જતાં હાઇપરગ્લાયસેમિયા થાય તો કોમા થાય છે. તેવી જ રીતે લોહીમાં ગ્લુકોજનું પ્રમાણ ખૂબ વધી જાય તો હાઇપોગ્લાયસેમિયા થાય છે. તેમાં પણ દર્દી કોમામાં જરૂર શકે છે. બંને સ્થિતિ ગંભીર છે.

● ચેપ :

ત્વચાનાં ચેપી દર્દી થઈ આવે છે ત્યારે મટવામાં ઢીલ થાય છે. સ્વીઓને પેશાબનાં દર્દી વારંવાર થાય છે. પાયોરિયા પણ થાય છે.

● અશક્તિ :

ગ્લુકોજ કોષોમાં દાખલ થઈ શકતું નહીં હોવાથી શક્તિની ઊંષાપ રહે છે. શક્તિ અને તાજગી વગર જિંદગી માણી શકતી નથી.

ડાયાબિટીસની સારવાર :

કાળજીપૂર્વકની યોગ્ય સારવારથી ડાયાબિટીસને અંકુશમાં લાવી શકાય છે.

ડાયાબિટીસને અંકુશમાં રાખવા ત્રણ મુખ્ય સાધન છે.

- આહાર
- શારીરિક શ્રમ
- દવા-ઈન્સ્યુલિન

આહાર :

ડાયાબિટીસમાં આહારથી સારવાર (dining) ઉપર ખૂબ ભાર મૂકવામાં આવે છે. તેના સારા આયોજનથી લોહીમાં ગ્લુકોજનું પ્રમાણ નીચે જાય છે. તેમજ શરીરના ઈન્સ્યુલિનનો ઉપયોગ કરવાની શક્તિ સુધરે છે. આહારનો પ્રકાર, કેલરી તથા સમયના આયોજનથી ઈન્સ્યુલિનની માંગ વધે છે. કેલરીના આયોજનથી વજન પણ વધે છે. વધારે પડતો ભારે (rich) ખોરાક લેવાની ટેવ બદલીને તંહુરસ્તીનું ધોરણ ઊંચે લઈ જરૂર શકાય છે.

આહાર સમતોલ હોવો જરૂરી છે. તેમાં પૌષ્ટિક તાત્વો પૂરેપૂરાં મળી રહેવાથી રોગપ્રતિકારક શક્તિ જગ્યવાઈ રહે છે. સમતોલ આહારના આયોજનમાં નીચેના મુખ્ય પદાર્થો મળી રહે તે ખૂબ જરૂરી છે.

કાર્બોહાઇડ્રેટ્સ :

ડાયાબિટીસમાં કાર્બોહાઇડ્રેટ્સના ઉપયોગની સમસ્યા હોવા છતાં સમતોલ આહાર માટે તેની અગત્ય ઘણી છે. તે શરીરને મોટાભાગની શક્તિ પૂરી પાડે છે. માટે આહારની કુલ કેલરીના ૫૦ થી ૬૦% તેમાંથી મળવા જરૂરી છે. આમ છતાં એવા કાર્બોહાઇડ્રેટ્સ પસંદ નહીં કરવા જોઈએ કે જે ઝડપથી શોખાય. દા.ત. તરીકે ખાંડ, આઈસક્રીમ, મીઠાઈ, પીણાં, મુરબ્બા વગેરે. આવા કાર્બોહાઇડ્રેટ્સ લેવાથી ઈન્સ્યુલિન તેને પહોંચી શકે તે પહેલાં જલ ગ્લુકોજ ઝડપથી વધી જાય છે. કાર્બોહાઇડ્રેટ્સ મોટાભાગે કોમલેક્શ અથવા સ્ટાર્ચવાળા પસંદ કરવા. તે ધીમે ધીમે શોખાય છે. તે શાકભાજ, ફળો અનાજમાંથી મળે છે.

પ્રોટીન :

તે સ્નાયુને બાંધે છે અને થોડી શક્તિ પણ આપે છે. ઘણી ચીજોમાં પ્રોટીન સાથે ચરબી પણ હોય છે. માટે તેને પણ ગણતરીમાં લેવી જોઈએ. આહારમાં પણ પ્રોટીનનું પ્રમાણ ૧૨ થી ૨૦% હોવું જરૂરી છે.

ચરબી :

આપણા શરીરને અમુક ચરબીની જરૂર તો છે જ. માટે વ્યક્તિનું વધુ પડતું વજન હોવા છતાં આહારના ૩૦% કેલરી ચરબીમાંથી આવવી જોઈએ. ચરબીની જાતો અને તેનાં પ્રમાણ પણ અગત્યનાં છે.

સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ : રોજિદા આહારની ૧૦%થી ઓછી કેલરી આમાંથી મળવી જોઈએ. તે ખાસ કરીને પ્રાણીજ ચરબી છે. તે દૂધ, ઘી, માખણ, ઈડાં, માંસમાંથી મળે છે. ઉપરાંત તે કોપરેલ, પામ ઓર્ડલ, વેજિટેબલ ઘી વગેરેમાં હોય છે.

અનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ : તે મોટે ભાગે વનસ્પતિજન્ય છે. તેમાં પણ બે જાત છે :

(૧) પોલીઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ : તેનું પ્રમાણ આહારની કુલ કેલરીના ઓછામાં ઓછું ૧૦% જોઈએ. તે કોર્ન ઓર્ડલ સનફ્લાવર ઓર્ડલ, સેફ્લાવર ઓર્ડલ વગેરેમાં હોય છે.

ધર્મને માટે દાન નહીં, મન જોઈએ.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

(૨) મોનોઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ : બાકીની કેલરી આમાંથી આવવી જોઈએ. તે મગફળનું તેલ, ઓલીવ ઓઈલ વગેરેમાં હોય છે.

આહારનું આયોજન :

આહારના આયોજનમાં કેલરીનું મહત્ત્વ ધર્થનું છે. તમારે કેટલી કેલરીના આહારની જરૂર છે તે માટે તમારા ડોક્ટર તમારું આજનું વજન નહીં પણ આદર્શ વજન ગણતારીમાં લે છે. દા.ત. તમારી રોજિંદી પ્રવૃત્તિઓ બેઠાં પ્રકારની હોય તો તમારે એક કિલોગ્રામ આદર્શ વજન દીઠ રૂ કેલરી લેવાની જરૂર રહે. માટે $60 \times 22 = 1320$ કેલરી લેવાની જરૂર રહે. આ કેલરી ઉપર જણાવેલ મુખ્ય ત્રાણ વર્ગમાંથી અને તે સાથે લખેલ પ્રમાણમાં લેવાની ગોઠવણ કરવી જોઈએ.

આ ઉપરાંત પૂરતા પોષણ માટે દરેક પ્રકારનાં વિટામિનો અને ક્ષારો પ્રમાણસર લેવા જરૂરી છે. કેટલાક ખોરાકમાં એક જાત હોય જ્યારે બીજા ખોરાકમાં ઘણી જાતના પણ થોડાં થોડાં પ્રમાણમાં હોય. માટે જ વિવિધ પ્રકારના ખોરાકો પસંદ કરી આહારને સમતોલ બનાવવો જોઈએ જેથી પોષણની ખામી ન પડે.

ડાયાબિટીસના મોટાભાગના દર્દીઓ વધુ પડતા વજનવાળા હોવાથી તેમના માટે વજન ઘટાડવું તે અગત્યની બાબત છે. પરિણામે બ્લડ ગ્લુકોઝ ઘટે છે. આહારના આયોજનથી વજન ઘટાડવામાં મોટો ફાયદો થાય છે. તમારું ઈચ્છનીય વજન રાખવા તમારે કેટલી કેલરી લેવી જોઈએ તેના ઉપર તમારા આહારના આયોજનનો (meal plan) આધાર છે. જો તમે ઓવર વેઇટ હો તો તમારે કેટલીક કેલરી ઓછી લેવાની જરૂર રહેશે. આવા જુદા જુદા ઘટકો ઉપરથી તમારા આહારનું આયોજન થશે.

આહારના સમયપત્રકની પણ અગત્ય છે. તમારું શરીર ઈન્સ્યુલિનનો સારો ઉપયોગ કરી શકે તે માટે સારો રસ્તો એ છે કે જમવાનું

ગ્રાણ વખતમાં વહેંચી નાખવું. શરીરમાં ગ્લુકોઝ અને ઈન્સ્યુલિનનું પ્રમાણ જળવાઈ રહે તે માટે તમારે દરેક વખતે જમવાનો સમય જળવવો જોઈએ. જો તમે વજન ઘટાડવાનો પ્રયત્ન કરતા હશો તો વધારે વખત અને થોડું થોડું ખાવાનો લાભ એ થશે કે ભૂખ ઓછી લાગશે અને વજન જરૂરથી ઊતરશે.

આહારની અદલાભદલી (Exchange system) :

આહારમાં વિવિધતા આવે, પોષક તત્ત્વોનું પ્રમાણ જળવાઈ રહે તે સાથે સ્વાદ પણ જળવાઈ રહે તે માટે આ પ્રથા વિકસાવવામાં આવી છે. તે આજકાલ ઘણી પ્રયોગિત છે. આમાં આહારને મુખ્ય પાંચ-છ વર્ગમાં વહેંચી નાખવામાં આવેલ છે. તે દરેક વર્ગમાં આવતી કોઈ પણ ચીજ એકને બદલે વાપરી શકાય છે.

● શારીરિક શ્રમ :

ડાયાબિટીસના દર્દી માટે શારીરિક શ્રમનું મહત્ત્વ ધર્થનું છે. તેને રોજિંદા કાર્યક્રમ તરીકે અપનાવવો જોઈએ. તેમાં તમને મનગમતી અને અનુકૂળ આવતી પ્રવૃત્તિ કરી શકો છો.

કસરતથી ગ્લુકોઝનું જરૂરથી દહન થાય છે. કેલરી વપરાવાથી વજન અંકુશમાં રહે છે, લોહીનું પરિબ્રમણ સુધરે છે, બ્લડપ્રેશરમાં ફાયદો થાય છે. કસરતથી શરીરના ઈન્સ્યુલિનની વપરાશમાં સુધારો થાય છે. તે ઈન્સ્યુલિનની માંગ ઘટાડે છે. તેનાથી વજન ઘટાડવામાં મદદ થાય છે. સામાન્ય વજનવાળાનો પણ કોષોનો ઈન્સ્યુલિન પ્રત્યે પ્રતિભાવ સુધરે છે. તેનાથી ઈન્સ્યુલિન રિસેપ્ટર સાઈટની સંખ્યામાં સુધારો થાય છે. કસરતથી કોલેસ્ટોરોલ ઘટે છે. વધુ પડતી ભૂખ લાગતી નથી. માનસિક તાણ અને દબાણ ઘટે છે. આમ કસરત અનેક રીતે ફાયદાકારક બને છે.

ડાયાબિટીસના દર્દીઓ એરોબિક કસરતો જેમ કે ચાલવું, જોગિંગ કરવું, સાઈકલ

ચલાવવી, તરવું વગેરે કરી શકે છે. તે નિયમિત કરવામાં આવે ત્યાં સુધી જ ઉપર જણાવેલ લાભો મળે છે. માટે તેને રોજિંદા આહારની માફક જ અપનાવી લેવી જોઈએ.

ચાલવાથી વગર તકલીફ અને વગર બચે કસરત મળે છે. તે ગમે ત્યારે થઈ શકે છે. કેટલીક નાની લાગતી ટેવો બદલીને ચાલવાનો લાભ મેળવી શકાય. દા.ત. ઘરમાં જોઈતી ચીજો બીજા પાસે માગવાને બદલે જાતે લઈ લેવી, ટૂંકા અંતર માટે વાહન નહીં વાપરતાં ચાલી નાખવું, લિફ્ટના ઉપયોગને બદલ ગ્રાન ચાર દાદર ચકી શકાય તેટલા ચડી જવા વગેરે.

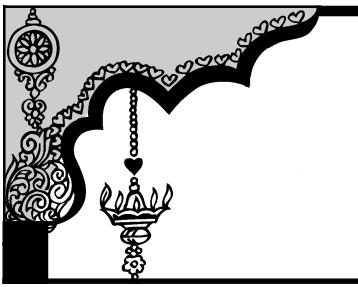
● દવાઓ :

જેમને ડાયાબિટીસ ટાઇપ-II થયો હોય તેમને જ મોઢેથી લેવાની દવાઓ અપાય છે. જુદી જુદી દવાઓ ઈન્સ્યુલિનના ઉત્પાદનમાં વધારો કરવામાં મદદ કરે છે. આહાર તેમજ કસરતના આયોજન છતાં ડાયાબિટીસ ઉપર અંકુશ ન આવે ત્યારે ડોક્ટર આ પ્રકારની દવાઓ લખી આપે છે. આજે દવા લો પછી હંમેશાં લેવી જ પડશે તેવું નથી. વજન ઘટાડવાથી દવા બંધ થયાના અનેક દાખલા છે. ડાયાબિટીસ અંકુશમાં રહી શકે છે પણ મટતો નથી. બીજી તરફ ડાયાબિટીસ ટાઇપ-II ના દર્દીને દવા લેવા છતાં બ્લડ ગ્લુકોઝ બાંધું રહે તો ઈન્સ્યુલિન લેવાની સલાહ આપવામાં આવે છે.

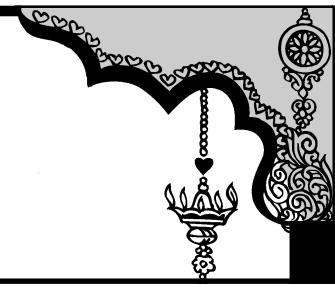
● ઈન્સ્યુલિન :

જેમને ઈન્સ્યુલિન લેવાની સલાહ આપવામાં આવે તેમણે વિશેષ જાણકારી મેળવવાની જરૂર રહે છે. ઈન્સ્યુલિનની જાત, તેનો ડોઝ અને તે લેવાનો સમય તમારા ડોક્ટર જ નક્કી કરી શકે. માટે તેમના માર્ગદર્શનને અનુસરો. સારું લાગે તોપણ તેમની સલાહ વગર દવામાં ફેરફાર નહીં કરો.

મંગલ મંદિર, માર્ય/અપ્રિલ-૧૯૯૪

હાર્ટએટેક

● સંકલન : નંદલાલ ટી. શાહ ●

● હૃદય શું છે?

માનવીનું હૃદય એક મજબૂત સાયુનું બનેલ છે. શરીરમાં લોહી ફરતું રાખવા ચોવીસ કલાકમાં તે એક લાખ વખત ધબકે છે. દરેક ધબકારે હૃદય પંપ કરીને આખા શરીરની ૧, ૧૨, ૦૦૦ કિલોમીટર લાંબી રક્તવાહિનીઓ દ્વારા લોહીને શરીરના દરેક અંગ અને કોષને પહોંચાડે છે. આવી કપરી કામગીરી છતાં થાક્કા વગર ૭૦-૮૦ વર્ષના જીવનના અંત સુધી અવિરત કામગીરી બજાવે છે. તે વ્યક્તિને જીવાડે છે માટે તેને જીવનું રાખવા તેની તંદુરસ્તીનું ધ્યાન રાખવું જરૂરી છે.

● આર્ટરીઓ શું છે?

શરીરના અવયવો અને કોષોને ઓક્સિજન તથા પોષક તત્ત્વો આપવા શુદ્ધ લોહી હૃદયમાંથી આર્ટરી (ધમની)ઓ મારફત જાય છે, અને ત્યાંથી કાર્બન ડાયોક્સાઈડ અને કચરો મેળવી વેઈન્સ (શિરાઓ) મારફત હૃદયમાં પાણું ફરે છે. શરીરના અન્ય કોઈપણ અંગની માફક હૃદય પર ઓક્સિજન અને પોષણ ઉપર નથે છે. આ માટે તેને લોહી મળવું જરૂરી છે. પણ જે લોહી હૃદયમાંથી પસાર થાય છે તેમાંથી જ હૃદયના સાયુને ઓક્સિજન કે પોષણ મળતું નથી. તેને માટે અલગ વ્યવસ્થા છે. હૃદયના સાયુને લોહીનો પુરવઠો તેની પોતાની રક્તવાહિનીઓ જે 'કોરોનરી-આર્ટરીઓ' તરીકે ઓળખાય છે, તેની મારફત મળે છે. હૃદયને તંદુરસ્ત રાખવા કોરોનરી આર્ટરીઓ તંદુરસ્ત રહે તે ખૂબ જરૂરી છે. રક્તવાહિનીઓ તંદુરસ્ત હોય ત્યારે સંપૂર્ણ સ્થિતિસ્થાપક મુલાયમ, અંદરથી સાવ ચોખી અને લીસી હોય છે. તે જ્યારે સ્થિતિસ્થાપકતા ગુમાવે છે અથવા બરડ,

કઠણ, જાડી કે નબળી બને છે ત્યારે ઈજાગ્રસ્ત બની કહેવાય છે. આવી માંદી રક્તવાહિનીઓ હૃદયને માંદું પાડી શકે છે.

● હાર્ટએટેક એટલે શું?

પોષણ આપતી રક્તવાહિની ચરબી જેવા પદાર્થો જામવાથી અંદરથી સાવ સાંકડી બની જાય છે. ક્યારેક તેમાં સંપૂર્ણ રકાવટ થવાથી અથવા સાંકડી આર્ટરીમાં ક્યારેક લોહીનો ગઢો (clot) અટકી જતાં હૃદયના તેટલા ભાગને લોહી મળવું બંધ થાય ત્યારે હૃદયનો તેટલો ભાગ ઓક્સિજન અને પોષણ વગર મૃત્યુ પામે છે. આને હાર્ટએટેક (હૃદયરોગનો હુમલો) કહે છે. આમ હૃદયના સાયુને સ્થાવી ઈજ કરે છે.

● સમસ્યાનું મૂળ :

એથેરોસ્ક્લેરોસિસ:

હાર્ટએટેકના મોટાભાગના કિસ્સાઓમાં એથેરોસ્ક્લેરોસિસ કારણભૂત જણાયેલ છે. ચરબી જેવા પદાર્થો જે મોટા ભાગો કોલેસ્ટોરેલના બનેલા હોય છે તે આર્ટરીઓની અંદરની દીવાલો ઉપર જામવાથી એથેરોસ્ક્લેરોસિસ થાય છે. આ કિયા નાની વયથી શરૂ થાય છે અને ધીમે ધીમે આગળ વધે છે. જેમ જેમ ચરબી જમા થતી જાય છે તેમ તેમ આર્ટરી અંદરથી સાંકડી બનતી જાય છે. આ કિયા કોઈપણ જતનાં ચિહ્નો વગર વર્ષો સુધી થતી રહે છે. આર્ટરી સાંકડી બનતાં હૃદયને મળતા લોહીના પુરવઠામાં ઘટાડો થાય છે. હૃદયને ઓક્સિજન ઓછો મળે છે ત્યારે એન્જિના થાય છે પણ આર્ટરી સંપૂર્ણ બંધ થતાં હાર્ટએટેક થઈ શકે છે.

● હાર્ટએટેકનાં કારણો :

હાર્ટએટેક થવાનાં મુખ્ય કારણભૂત

પરિબળો (Risk Factors) હાઈ બ્લડપ્રેશર, ધૂમપાન, હાઈ કોલેસ્ટોરોલ અને ડાયાબિટીસ છે.

■ હાઇ બ્લડપ્રેશર :

હાઈ બ્લડપ્રેશરથી હૃદયને વધું કામ કરવું પડે છે. હાઈ બ્લડપ્રેશર રક્તવાહિનીઓને નુકસાન કર્યા જ કરે છે. તેથી તેની દીવાલો ઉપર ચરબી જામવાનું સરળ બની જાય છે. આ બધી અસરો હાર્ટએટેક લાવી શકે છે. તથીબી વિજ્ઞાન દવાઓ અને જીવન-પદ્ધતિમાં ફેરફારથી બ્લડપ્રેશરને સફળતાપૂર્વક કાબૂમાં રાખી શકે છે. માટે કોઈપણ તકલીફ ન જણાય છીતાં ૪૦ વર્ષની ઉંમર વટાવ્યા પછી બ્લડપ્રેશર ચેક કરાવતા રહેવું જરૂરી છે.

■ ધૂમપાન :

તમાકુમાં રહેલ નિકોટીન રક્તવાહિનીઓને બરડ બનાવે છે. તે રક્તવાહિનીનું સંકોચન કરે છે. તેથી બ્લડપ્રેશર ઊંચે જાય છે. ધૂમપાનમાં રહેલો કાર્બન ડાયોક્સાઈડ લોહીમાં ભણે છે. તેટલા પ્રમાણમાં શરીરના કોષો તથા અવયવો ઓક્સિજન ઓછો મેળવે છે. ધૂમપાનથી લોહી ગંધાઈ જવાની શક્યતા વધે છે. હૃદયના ધબકારા અનિયમિત બને છે. ધૂમપાનથી આર્ટરીઓમાં ચરબીના થર સહેલાઈથી જામે છે. આવું બધું થવાને કારણે હાર્ટએટેક થવાની સંભાવના વધે છે.

■ કોલેસ્ટોરોલ :

દરેક વ્યક્તિના જીવંત કોષોમાં કોલેસ્ટોરોલ હોય છે. તે અમૃત માત્રામાં શરીરને ઉપયોગી છે. શરીર જરૂરી કોલેસ્ટોરોલ જાતે બનાવી લે છે. તે ઉપરાંત પ્રાણીજ આહાર જેમ કે ધી-દૂધ માખણ-ચીજ-ટૂંડાં વગરેમાંથી

અહિંસા એક વિજ્ઞાન છે. વિજ્ઞાનના શબ્દકોશમાં નિષ્ફળતાને કોઈ સ્થાન નથી.

મળી આવે છે. વધુ પડતું કોલેસ્ટેરોલ નુકસાનકારક છે. લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ વધુ હોય તો આર્ટરીઓની અંદરની દીવાલ પર ચરબી જમા થવાનું વલણ વધારે થાય છે. એથેરોસ્ક્લેરોસિસ થવા મુજ્બત્વે કોલેસ્ટેરોલને કારણભૂત ગણવામાં આવે છે. એથેરોસ્ક્લેરોસિસથી હાઈ બ્લડપ્રેશર થઈ શકે છે. આમ એકમેકની અસરો હાઈએટેક માટે તખ્ખો ગોઠવે છે. પશ્ચિમના દેશો હાઈએટેક થતો અટકવવા કોલેસ્ટેરોલ ઘટાડવા પર ખૂબ ભાર મૂકે છે. આહારમાં યોગ્ય ફેરફારોથી આ શક્ય બને છે. તેનો સીધો લાભ એ થાય છે કે બ્લડ કોલેસ્ટેરોલના દર એક ટકાના ઘટાડા સામે હાઈએટેકનું જોખમ બે ટકા ઘડી શકે છે.

■ ડાયાબિટીસ :

ડાયાબિટીસથી રકતવાહિનીઓને નુકસાન થાય છે. તેનાથી એથેરોસ્ક્લેરોસિસ વહેલો, ઝડપી અને ગંભીર સ્વરૂપે થઈ શકે છે. ડાયાબિટીસથી હાઈ બ્લડપ્રેશર થાય છે. આ બધી પ્રતિક્રિયાઓ હાઈએટેક માટે જોખમી પરિબળો છે. ડાયાબિટીસવાળા પુરુષોને કોરોનરી હાઈ ડિસીઝનું જોખમ બેગળું થઈ જાય છે. જ્યારે સીઓમાં ગ્રાન્યાશું બની જાય છે. યોગ્ય આહાર, કસરતો અને દવાઓ ડાયાબિટીસને અંકુશમાં રાખી શકે છે.

■ વધુ પડતું વજન :

જેમનું વજન સ્ટાન્ડર્ડ વજનના ૨૦% થી વધુ હોય તે મેદસ્વી (Over Weight) ગણાય છે. વજન જેમ વધારે તેમ શરીરના વધારાના હિસ્સાને લોહી પહોંચાડવા હદ્દે વધુ જહેમત ઉઠાવવી પડે છે. કોઈ વ્યક્તિ ૧૦-૨૦ કિલો જેટલું વજન લઈને ચાલે તો થોડી વારમાં થાડી જાય છે. જ્યારે હદ્દે આવો બોઝો વર્ષો સુધી ચોવીસે કલાક ઉઠાવીને ફરે તો તેની હાલતની કલ્પના કરો! અંતે બોઝો હદ્દે ઉપર આવે છે. તેથી મેદસ્વી લોકોની જિંદગી ટૂંકી ગણાય છે. વધુ પડતા વજનવાળાને ડાયાબિટીસ થવાની શક્યતા ચારગણી વધી જાય છે. તેવી જ રીતે આવા લોકોમાં ૪૦ ટકાને હાઈ બ્લડપ્રેશર જાળવા મળેલ છે. આદર્શ વજન રાખવા નિષ્ણાતની સલાહ મુજબ

આહાર અને કસરતનું આયોજન કરવું જરૂરી ટેકનિક ઉપયોગી નીવડે છે.

■ આહાર :

આહારમાં ‘સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ’ (સંતુમ ચરબી)નું વધુ પડતું પ્રમાણ એથેરોસ્ક્લેરોસિસને ઝડપી બનાવે છે. હાઈએટેક માટે તે ખતરારૂપ છે. સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સનું ઊંચું પ્રમાણ ખાસ કરીને પ્રાણીજ બનાવટોમાં હોય છે. માટે તબીબી વિજ્ઞાન ધી, દૂધ, માખણ, ઠડાં-માંસ યોગ્ય પ્રમાણમાં લેવા સલાહ આપે છે. ઓછી ફેટવાળા દૂધદાહી વાપરવાથી હાનિકારક અસરમાંથી બચી શક્ય છે. વળી કેટલાક લોકો અતિ આહાર કરતાં હોય છે. આ બંને પરિસ્થિતિ વજનમાં વધારો કરે છે. તંદુરસ્ત લાંબા જીવન માટે મિતાહાર અનિવાર્ય છે.

■ બેટાકુ જીવન :

આજની જીવન-પદ્ધતિ શ્રમ વગરની બનતી ગઈ છે. પરિણામે પૂરી કેલરીઓનું દઢન થતું નથી. તેથી વજન વધે છે અને કોલેસ્ટેરોલ વધે છે. શ્રમ વગર સ્નાયુઓ શક્તિ (Strength) ગુમાવે છે. હદ્દયના સ્નાયુને મજબૂત અને તંદુરસ્ત રાખવા શ્રમ જરૂરી છે.

■ મીઠાનો અતિરેક :

વધુ પડતા મીઠાના ઉપયોગથી લોહીમાં પાણીનો સંચય થાય છે. આમ લોહીનો જથ્થો (Volume) વખવાથી હદ્દે ઉપર વધુ બોજ આવી પડે છે. તેનાથી બ્લડપ્રેશર વધી શકે છે. મીઠું વધુ ખાવાની નુકસાનકારક ટેવ આપણે જ પારી છે. માટે તેને આપણે જ બદલી શકીએ.

■ માનસિક તનાવ :

આજે તનાવ અને દબાણ વગરના જીવનની કલ્પના અશક્ય છે. બધે સતત ઉશ્કેરાટ, દોડધામ, ઝડપ, ચિંતા જોવા મળે છે. જ્યારે તે હદ્દ વટાવી જાય છે ત્યારે શારીરિક અને માનસિક રીતે નુકસાન કરે છે. પરિણામે કોરોનરી હાઈ ડિસીઝ થવાની શક્યતા વધી જાય છે. કસરત કરવાથી તનાવભર્યા પ્રસંગોએ શાંત રહી શકવાની ક્ષમતા આવે છે. ઉપરાંત યોગ અને અન્ય

ટેકનિક ઉપયોગી નીવડે છે.

■ ઉમર :

હાઈએટેક ગમે ત્યારે આવી શકે છે પણ ઉમર સાથે તેનો સંબંધ છે. ઉમર જેમ વધુ તેમ હાઈએટેક થવાની શક્યતા વધુ. ૪૦ વર્ષની ઉમર પછી ખાસ કરીને ચેતવા જેવું રહે છે.

■ પુરુષજાતિ :

સીઓ કરતાં પુરુષોમાં યુવાન વયે હાઈએટેકના મૃત્યુનો દર વધુ રહે છે. મધ્યમ વયે સીઓ કરતાં પુરુષોને ગ્રાણીથી ચારગણો વધુ હદ્દયરોગ થઈ શકે છે. પણ સીઓને રજોદર્શન બંધ થતાં હોમોના ફેરફારના હિસ્સાને કુદરતી રક્ષણ ધરી જતાં હાઈએટેકનો દર ઝડપથી વધી જાય છે. જોકે તે દર પુરુષ જેટલો કદી થતો નથી.

■ કૌટુંબિક વારસો :

કુટુંબમાં કોઈને હાઈએટેક આવ્યો હોય તો તે વારસામાં ગ્રેતરી આવવા સંભવ છે. તેમાંય કોઈનું ૫૦ વર્ષની વય નીચે હદ્દયરોગથી મૃત્યુ થયું હોય તો જોખમ વધી જાય છે.

ઉમર, જાતિ તેમજ કૌટુંબિક વારસો આ ત્રણેય જોખમી પરિબળો એવાં છે જે આપણે કે ડોક્ટર બદલી શકતા નથી કે સુધારી શકતા નથી. તે સિવાયનાં કારણભૂત પરિબળો જીવનપ્રણાલી તેમજ ટેવો બદલી હાઈએટેકનું જોખમ ઘટાડી શકાય.

● હાઈએટેકનાં ચિહ્નો :

હાઈએટેકને કેવી રીતે ઓળખવો તે અગત્યનું છે. જો તમે હાઈએટેકની નિશાનીઓ અને અપચાચ વચ્ચે તફાવત પારખી ન શકતા હોય તો તે જ્ઞાનવો રખો.

દરેકને હાઈએટેકનો દુખાવો એકસરખો હોતો નથી. કેટલાકને આ દુખાવો અતિશય પ્રમાણમાં તો કેટલાકને હળવા પ્રમાણમાં થાય છે. કોઈને પણ હાઈએટેકનો વિચાર ગમતો નહીં હોવાથી હાઈએટેકની નિશાનીઓ દેખાય છતાં તેની શક્યતા સ્વીકારતા ખચકાટ થાય તે સ્વાભાવિક છે. પરિણામે નિર્ણય લેવામાં

મહિનતાની કમાણી ન હોય તો સુખ-સમૃદ્ધિ ન આવે.

મોંકું થવાથી મોટા ભાગના દર્દીઓ મૃત્યુ પામે છે.

જ્યારે પણ હાર્ટએટેક આવે ત્યારે એકએક પળ અગત્યની હોય છે. માટે રાહ જોયા સિવાય જલદીથી ટોક્ટરની મદદ મેળવો. ખાતરી કરી લો કે નીચેના સંકેતોની તેમને જાણકારી છે. કદાચ તે તમારી અથવા અન્યની જિંદગી બચાવવામાં મદદ કરે.

- ★ છાતીના મધ્યભાગમાં બેચેનીભર્યું દબાવ થાય ભારેપણું (Fullness) લાગે. નિયોવી નાખતું દઈ થાય, છાતીના મધ્યભાગમાં દુખાવો થવો અને તે બે મિનિટથી વધુ સમય માટે રહે.
- ★ દુખાવો જડબું, ડેક, ગરું, ખભા અથવા હાથ સુધી પ્રસરવો.
- ★ સખત દુખાવો થવો, તમ્ભર આવવાં, માથું ભમવું, પરસેવો વળવો, ઊભા આવવા, શાસ ટૂંક થઈ જવા, સખત અપચા જેવું લાગવું.
- ★ બધાં લક્ષણો એકસાથે દેખાય / અનુભવાય તેવું ન પણ બને. વળી તીણી શૂળ ભોકાતી હોય તેવું લાગે ત્યારે મોટાભાગે તે હાર્ટએટેકની નિશાની હોતી નથી.

ઉપર જણાવેલ ભાખાથી શરીર દર્શાવે છે કે હદ્યના લોહીના પુરવઠામાં ક્યાંક ગંભીરપણે વિક્ષેપ પડ્યો છે. હદ્યના તેટલા ભાગને ઓક્સિજન અને પોથણ નહીં મળતા તે નિર્જવ બને છે. આને ‘માયોકાર્ડિયલ ઇન્ફર્ક્શન’ કહે છે.

● હાર્ટએટેકની સારવાર :

હાર્ટએટેક આવે ત્યારે દર્દીને સારવાર માટે હોસ્પિટલના ઈન્ટેન્સિવ કેર યુનિટમાં તરત દાખલ કરવો જોઈએ, જેથી ચોવીસે કલાક ખાસ સાધનો દ્વારા સારવાર મળી શકે તેમજ હદ્યની સ્થિતિનું સતત નિરીક્ષણ થઈ શકે. હાર્ટએટેકથી હદ્યના કેટલાક ભાગને કાયમી નુકસાન થવાની શક્યતા રહે છે. પણ

તાત્કાલિક સારવારથી આ ઘા રુઝાવા માટે છે અને હદ્યના સાન્યુને બચાવી શકાય છે. ક્યારેક રુઝાવાની પ્રક્રિયા દરમ્યાન ઈજા પામેલ ભાગની આજુભાજુની રક્તવાહિની બંધ થયેલ આર્ટરીની કામગીરી ઉપાડી લે છે. નવો રક્તપ્રવાહ પણ શરૂ થાય છે. આમ હદ્ય પોતાની મેળે કુદરતી રીતે જ બંધ થયેલ આર્ટરીની ખોટ પૂરી કરવા પ્રયત્ન કરે છે અને વૈકલ્પિક પરિભ્રમજા (Collateral Circulation) કરે છે.

હદ્ય ખૂબ મજબૂત અવયવ હોવાથી તેના સાન્યુનો અમુક ભાગ નિર્જવ બનવા છીતાં તેની કામગીરી ચાલુ રહે છે. સારવાર દરમ્યાન ડોક્ટર ખાસ કાળજ લે છે કે રક્તવાહિનીમાં જ્યાં અવરોધ થયો હોય ત્યાં વિશેષ અવરોધ ન થાય. હદ્યના સાન્યુઓ જે ભાગ કાર્યરત હોય તેનું તે વધુમાં વધુ રક્ષણ કરે છે તેમજ ઉપયોગ કરે છે. આધુનિક દવાઓ અને સાધનોથી આ બધું શક્ય બન્યું છે.

● પૂર્વવત્ત સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવી (Rehabilitation) :

હાર્ટએટેકના કારણે ઘણી વખત લોકોને નિરાશા ઉત્પન્ન થાય છે અને ચિંતા થાય છે કે તેમને શારીરિક શક્તિ ફરીવાર પ્રાપ્ત થશે કે નહીં? સામાજિક, ધ્યાદાક્ય કે સેક્સ બાબતમાં પહેલાંની માફક સક્રિય થઈ શકશે કે નહીં? સામાન્ય રીતે આ બાબત ચિંતાનું કોઈ કારણ નથી. ખૂબ ગંભીર હાર્ટએટેક આવ્યો ન હોય તેવા દરેક પ્રસંગોમાં વખતસરની અને યોગ્ય સારવારથી પોતે હાર્ટ એટેક આવ્યા પહેલાં જે કાર્યો સામાન્ય રીતે કરતા હતા તે કરી શકે છે.

દર્દીમાં અગાઉ જેવી સ્થિતિ લાવવા પુનરુત્થાનનું કામ દર્દીનું એકલાનું નથી. આખા કુંભે તેમાં પોતાનો હિસ્સો આપવો જોઈએ. બધાનો પ્રેમ, સાથ અને સહકાર મળી રહે તો સાજા થવાની જડપ વધી જાય છે. આ માટે હાર્ટએટેકની સારવારની જાણકારી

કુંભના બધા સભ્યોને હોવી જરૂરી છે. સાજા થવાની પ્રક્રિયામાં કેટલી અપેક્ષાઓ રાખી શકાય છે તે કુંભાજનોએ જાણવું જોઈએ. દર્દી જ્યારે એ જાણે છે કે હાર્ટએટેક પછી મોટાભાગના લોકો જીવન-પદ્ધતિ અને કેટલીક ટેવોમાં ફેરફાર કર્યા પછી કામ ઉપર ચરી ગયા છે ત્યારે તેમનો સાજા થવાનો દિશિકોંશ આશાવાદી બને છે.

હેઠે તો દર્દી કાર્ડિયાક રીહેબિલિટેશન સેન્ટરનો લાભ મેળવી શકે છે તેથી વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી નિષ્ણાતો દ્વારા અને તેમના નિરીક્ષણ નીચે વાયામ ગ્રોગ્રામ દ્વારા પૂર્વવત્ત સ્થિતિની નજીક પહોંચી શકાય. સાજા થયા પછી મોટાભાગના લોકો કામ ઉપર ચરી જાય છે અને ખરેખર તેમ જ થવું જોઈએ. એ અગત્યનું છે કે લાંબા ગાળાની તંદુરસ્તી માટે દરેક ડોક્ટર ડોક્ટર સાથે સંપર્ક ચાલુ રાખી સલાહસૂચના મેળવ્યે રાખવાં જોઈએ.

● હાર્ટએટેક પહેલાંની સાવચેતી

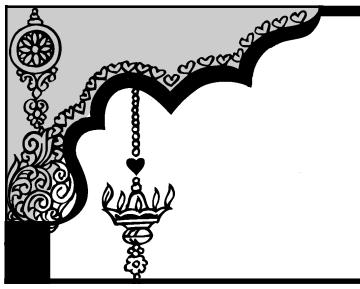
(Prevention) :

મોટાભાગના લોકો તેમને હાર્ટએટેક થવાનું જોખમ ઘટાડી શકે છે. શક્ય હોય તે કારણભૂત પરિબળો ઘટાડવાનું પોતાના હાથમાં છે. આમ કરી શકાય તો હાર્ટએટેકથી થતાં મૃત્યુમાં મોટો ઘટાડો કરી શકાશે.

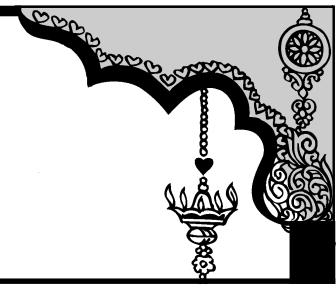
એક વાત મગજમાં ઠસાવવાની જરૂર છે કે જ્યારે એક કરતાં વધારે કારણભૂત પરિબળ લાગુ પડતાં હોય ત્યારે જોખમનો સરવાળો નહીં પણ ગુણાકાર થતો હોય છે. દા.ત. હાઈ બ્લડપ્રેશરવાળાને કોલેસ્ટ્રોલ પણ ઊંચું રહેતું હોય તો હદ્યરોગનું જોખમ છ ગણું વધી જાય છે. વધારામાં ધૂમ્રપાન ચાલુ હોય તો જોખમ વીસગણ્ણાથી પણ વધી જાય છે.

હાર્ટએટેક આવે તે પહેલાં અટકાવવો તે સમસ્યાને હલ કરવાનો ઉત્તમ ઉપાય છે. હદ્યને નુકસાન કરે તેવી ટેવો બદલવામાં ક્યારેય મોંકું થતું નથી અને આ તમારા હાથની વાત છે.

મંગલ મંદિર, અમદાવાદ-૧૯૮૪

ડિપ્રેશન

● સંકલન : નંદલાલ ટી. શાહ ●

ભૌતિક સુખ પાછળની વૈલણીમાં માનવી આજે આંતરિક સુખ ખોઈ બેઠો છે. ડિપ્રેશન એવું જ એક પરિણામ હોઈ શકે.

અમેરિકામાં એક કરોડ માણસો છ માસના ગાળામાં એક વખત ડિપ્રેશનનો ભોગ બને છે. તેમાં સિસ્ટેર ટકા સ્ત્રીઓ હોય છે. ડિપ્રેશનના કારણે ત્યાં વર્ષ ૩૦,૦૦૦ માણસો આપધાત કરે છે. આપણે ત્યાં ડિપ્રેશનના કિસ્સા વ્યાપક પ્રમાણમાં જોવા મળે છે. ઉદાસીનતા અને દુઃખની લાગણી જન્મે તેવા પ્રસંગો જીવનમાં સામાન્ય રીતે બનતા હોય છે. તેનાથી આવતી ગમગીની મોટા ભાગ થોડો સમય ટકે છે. સમય જ તેની દવા હોય છે. સમય જતાં મન સ્વસ્થ થાય છે અને ગમગીની દૂર થાય છે. તેમ છતાં વ્યક્તિ માનસિક રીતે સ્વસ્થ બને છે પણ કેટલાક માણસો ઘણા દિવસ સુધી ગમગીનીમાંથી બહાર આવી શકતા નથી. આવી સ્થિતિને ડિપ્રેશન આવી ગયું છે એમ કહેવાય છે.

કુટુંબની એક વ્યક્તિ ડિપ્રેશનનો ભોગ થઈ પડે તેની કુટુંબે આર્થિક, સામાજિક તેમ જ ભાવાત્મક કિંમત ચૂકવવી પડે છે. આમ છતાં આ બીમારી વિશે સમાજમાં ઘણી ગેરસમજો પ્રવર્તતી જોવા મળે છે.

● ડિપ્રેશન કોને થાય છે?

ડિપ્રેશન ગમે તે ઉમરે, ગરીબ, તવંગર યા સમાજની કોઈપણ વ્યક્તિને થઈ શકે છે.

જી કુલો : મોટી ઉમરે શારીરિક તેમજ માનસિક શક્તિઓ ક્ષીણ થવાથી, શરીરમાં કોઈ ને કોઈ બીમારી આવવાથી, આવક ઘટવાથી, નિવૃત્તિ આવતાં પ્રવૃત્તિ ન રહેવાથી, મોભો યા સ્થાન ઘટવાથી, પ્રિયજનના મૃત્યુથી, એકલવાયાપણાથી ખાલીપો આવતાં, સામાજિક સંબંધો અને સંપર્કો તુટવાથી ડિપ્રેશન આવી શકે છે.

જી મદ્દા વચનાઓ : ખૂબ ઊંચા અરમાનો, કોટુંબિક જવાબદારીઓ સંતાનોના પ્રશ્નો ડિપ્રેશનમાં પરિણમે છે. બીજા કોઈપણ વયજૂથ કરતાં આ વયજૂથમાં ડિપ્રેશન વધુ આવી શકે છે.

જી ચુવાનો : કિશોરાવસ્થા પૂરી થતાં શરીરમાં ઝડપી ફેરફાર થાય છે. તેમનામાં સામાજિક તનાવોથી મનોભાવમાં મોટી ચઢુતિર આવે છે. તેવે વખતે આવી પડતી સમસ્યાઓનો ઉકેલ ન મળતાં ઘણી વખત હતાશ અનુભવે છે અને ક્યારેક આપધાત કરવા પણ પ્રેરાય છે. તેમનામાં ઉશ્કેરાટ, આકમક વૃત્તિ, અપરાધ વૃત્તિ, ધરેથી નાસી જવું - આવું ઘણું જોવા મળે છે.

જી બાળકો : માતાપિતા તરફથી ઉપેક્ષા, અણગમો, વિકાર, તરછોડવું તેમજ કુટુંબમાં વિસંવાદી વાતાવરણ ડિપ્રેશન થવા માટે અગત્યનું કારણ બની શકે છે. તેમનામાં અજંપો, બાળ ગુનેગારી, નિશાળની સમસ્યાઓ અથવા મનોદેહિક ફરિયાદો બાબતમાં નજીકથી તપાસ કરવામાં આવે તો ડિપ્રેશનના મૂળમાં ડોકિયું કરી શકાય.

જી પરિણીતો : પતિ-પત્ની વચ્ચે સુમેળ ન હોય અને હંમેશનો કંકાસ રહેતો હોય તો ડિપ્રેશનમાં પરિણમે એવું બની શકે.

જી સ્ત્રીઓ : ૨૫થી ૪૪ની વચ્ચેના વયજૂથમાં ડિપ્રેશનનું પ્રમાણ વધુમાં વધુ જોવા મળે છે. તેમને ડિપ્રેશન થવાનાં કારણોમાં ઘરની જવાબદારી, બાળઉછેર, છૂટાછેડા કે વૈધ્ય, સમાજમાં સ્ત્રીઓનું ઊતરતું સ્થાન, દહેજના પ્રશ્નો, સાસરીમાં ત્રાસ વગેરે હોય છે. પતિની ગેરહાજરી અથવા દીકરા-દીકરી ચાલ્યાં જાય ત્યારે માળો ખાલી પડવાથી એકલતા સત્તાવે છે. આવાં મનોસામાજિક કારણો ઉપરાંત હોર્મોનિલ કામગીરી, એ અસર

કરનારું ઘટક છે. બીજોને માસિક ઝાવ સાથે દબાયેલી લાગણીઓને સંબંધ છે. તેથી ઉશ્કેરાટ આવે છે, સ્વભાવ ચીરિયો બને છે. વર્તન, મનોવલણ તેમજ શરીરમાં ફેરફાર થાય છે.

જી પુરુષો : પુરુષો પોતાની લાગણીઓને વ્યક્ત કરવાને બદલે દબાવી રાખી શકે છે. આ કારણે પણ તેઓ ધૂમ્રપાન, દારુ અને વસનો તરફ વખતા હોય છે. આ બધાં પરિબળો ડિપ્રેશન તરફ દોરી જાય છે.

● ડિપ્રેશન થવાનાં મુખ્ય કારણો :

વૈદ્યકીય સંશોધનોએ ડિપ્રેશનને સમજવામાં ઘણો મોટો ફાળો આપ્યો છે. આમ છતાં વૈજ્ઞાનિકો ડિપ્રેશનની બીમારીઓ લાવતાં ચોક્કસ કારણો હજુ જાણી શક્યા નથી. આ બીમારી કોઈ એક જ કારણે આવતી હોય તેવું ન પણ બને. માટે વૈજ્ઞાનિકો બધા કોયડાઓ જેગા કરી વિચારતા હોય છે. ડિપ્રેશન લાવનારાં મુખ્ય પરિબળો નીચે મુજબ જણાય છે.

જી વારસાગત વલણ : ડિપ્રેશનના કેટલાક કિસ્સાઓમાં વારસાગત વલણ ભાગ ભજવે છે એવું વૈજ્ઞાનિકો હવે માનવા લાગ્યા છે. થોડા વખત પહેલાં જિનના નકશા દોરવાની ટેક્નોલોજીએ જોડિયાં બાળકોમાં એકને ડિપ્રેશન હોય તો બીજાને પણ તે થાય તેવો ૭૦% સંભવ રહે છે તે વાતના પુરાવા આપ્યા છે.

જી કેવરસાયણિક કામગીરી : સંશોધનો નિર્દેશ કરે છે કે ડિપ્રેશનથી પીડાતી વ્યક્તિના મગજનાં ન્યુરોટ્રાન્સમિટરનું અસંતુલન હોય છે. મગજના કોખો ન્યુરોટ્રાન્સમિટરનું અસંતુલન આપણા વિચારો અને લાગણીઓ ઉપર અવળી અસર કરે છે. પરિણમે વ્યક્તિની વિચારશક્તિ નબળી પડે છે, વધુ પડતી નિરશાવાદી બને છે. તેઓ આવા

જો તમે સપનાને અનુસરો તો તે તમને તમારા લક્ષ્યાંક સુધી અવશ્ય પહોંચાડે છે.

માનસથી જીવનની ઊજળી બાજુઓ જોઈ શકતી નથી તેમજ પોતાનામાં રહેલી શક્તિઓ પિછાની શકતી નથી. આ ઉપરાંત હાયપરથાયરોઈજીમ જેવી કેટલીક બીમારીઓ તેમજ સ્ટિરોઈડ જેવી કેટલીક દવાઓ, હાઈ બ્લડપ્રેશરની અમુક દવાઓ, ડિપ્રેશન લાવી શકે છે.

જી વ્યક્તિત્વની ખામી : કેટલાકનું વ્યક્તિત્વ સામાન્ય નથી હોયનું. જેઓ પોતાના દોષો, પોતાની લાગણીઓ દબાવી રાખતા (passive) હોય અથવા બીજા ઉપર વધુ પડતો આધાર રાખતા (dependent) હોય તેઓ સહેલાઈથી ડિપ્રેશનનો ભોગ બને છે. વ્યક્તિત્વમાં ખામી હોવાનું એક કારણ તેમનું જીનજીત નબળું બંધારણ હોવાનું મનાય છે, તો કેટલાકનું બંધારણ બાળપણમાં કૌટુંબિક વાતાવરણ અનુકૂળ ન હોય તો નબળું ઘડાય છે. સાત વર્ષની ઉંમર સુધી બાળકના મગજની કોરી કેસેટ ઉપર ક્ષણે ક્ષણે જે અનુભવો, સંકારો જિલાય છે તેની કાયમી અસર અંકિત થતી હોય છે. આ ઉમરે બાળક અને માતાપિતા વચ્ચેના સંબંધો અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. પ્રેમ, હુંફ, ટેકો મળવાને બદલે વિકાર, ઉપેક્ષા વગરે મળવાથી બાળકનું વ્યક્તિત્વ નબળું ઘડાય છે. પરિણામે તેની વિચારસરણી પૂર્વગ્રહયુક્ત બને છે. આવાં બાળકો આગળ ઉપર જીવનમાં બીજા સાથે સહેલાઈથી સુસેન સાથી શકતાં નથી. તેમનો દાઢિકોણ નકારાત્મક બને છે. તેઓ વાસ્તવિકતા જલદી સ્વીકારી શકતાં નથી અને નાની નાની વાતમાં નિરાશ થઈ જાય છે.

આવું વ્યક્તિત્વ બદલવા વ્યક્તિત્વે સમજપૂર્વક જાતે પ્રયત્ન કરવો પડે છે. પોતાના મગજની કેસેટમાં નાનપણમાં અંકિત થયેલો પ્રોગ્રામ ભૂસી તેની જગ્યાએ નવો દાખલ કરી શકાય છે. કુંભીજનો મિત્રો સાંનું વાચન, ધાર્મિક વ્યક્તિત્વો સહજ રીતે આવી તક પૂરી પાડતા હોય છે.

જી વાતાવરણના (બાહ્ય) સ્ટ્રેસ : આજનો માનવી સામાજિક, આર્થિક કે અન્ય સ્ટ્રેસના બોજ નીચે આવા સ્ટ્રેસ સાથે કામ પાર પાડી શકતું નથી, સમસ્યાનો ઉકેલ લાવી શકતું નથી. સમાધાન સાથી શકતું નથી કે સ્ટ્રેસને જરૂરી શકતું નથી ત્યારે ડિપ્રેશન આવે છે.

લગ્નજીવનમાં વિખવાદ, છૂટાછેડા, જીવનસાથીનું મૃત્યુ, સેક્સ વિશેની સમસ્યાઓ, આર્થિક ભિસ, સ્પર્ધાઓ, મૌખિક બીજા, નિવૃત્તિ, વૃદ્ધોના સન્માનમાં ઘટાડો, ઈન્કમટેક્સ, સ્કૂલ એડમિશન, અવાજનું પ્રદૂષણ, તકરાર, કોમી તોફાનો, છેનરપિડી, કાર્યોમાં અનુભવાતી ફીલ (delays), દલીલબાળાઓ, કામ પૂરું કરવાની સમયમર્યાદા (dead lines), કામ પતાવવા ખાવા પડતા ધક્કા, લાંચ, અપ્રામાણિકતા, પરીપુર્વિત્તિઓનો ભોગ — આ અને આવા સંખ્યાબંધ સ્ટ્રેસથી માનવી અશાંત બને છે, તેની લાગણીઓ ઘવાય છે અને તેની માનસિક સમતુલ્ય ખોરવાય છે. અંતે તે હારી જાય છે. આ બધું ડિપ્રેશન લાવવા ભાગ ભજવે છે. જે લોકોમાં આ રોગ થવાના ઘટકો પહેલેથી પડેલા હોય છે તેઓ વાતાવરણના સ્ટ્રેસથી ઉપેક્ષાનો સહેલાઈથી ભોગ બને છે.

● ડિપ્રેશનનાં લક્ષણો :

ઉપેક્ષનથી વ્યક્તિત્વના વિચારો, લાગણીઓ, મનોભાવ અને વર્તણૂક ઉપર અસર થાય છે. તે નીચેનાં લક્ષણો દ્વારા વ્યક્ત થાય છે. ડિપ્રેશન કેટલાંકને સમયાંતરે ફરી વાર થતું જોવા મળે છે.

જી માનસિક વલણો :

- ★ દૈનિક કાર્યોમાંથી રસ ઉડી જવો, લોકોથી વિમુખ બનવું.
- ★ એક જગ્યાએ સૂનમૂન બેસી રહેવું, કોઈ સાથે બોલવું નહીં.
- ★ પોતાની જવાબદારીઓ અને પોતાના બાબ્ય દેખાવ પ્રત્યે બેદરકાર બનવું.
- ★ નિર્ણયશક્તિનો અભાવ, યાદશક્તિ નબળી પડવી, ધ્યાન કેન્દ્રિત ન થઈ શકવું, મગજ ધીમું ચાલવું તેમજ વિચાર-શક્તિમાં ગરબડ થવી.
- ★ પ્રસાશતા ખોઈ બેસવી, કોઈપણ બાબતમાં આનંદ માણી શકવો નહીં. અગાઉ જેમાં આનંદ આવતો, તેમાં હવે આવતો નથી. કોઈપણ સારા સમાચાર કે બનાવથી આનંદ ન થવો.
- ★ સેક્સ બાબત રસ ઘટવો.
- ★ બધા વચ્ચે રહેવા છતાં એકલતા, અનુભવવી.

★ કુંબ, સગા, મિત્રો પ્રત્યે ઉખા ઘટવી, લાગણીશૂન્ય બનવું.

★ નિરાશાવાદી બનવું. પોતે પોતાનું મૂલ્યાંકન ઓછું આંકવું. પોતે કાંઈ કરી શકતો નથી, પોતાનામાં કોઈ આવડત નથી કે પોતે ગુનો કર્ચો હોય તેવી લાગણી થવી.

★ આપધાતના વિચારો આવવા. આના કરતાં મૃત્યુ વધારે સાંદ્રે અભે લાગવું. આપધાતનો પ્રયાસ કરવો.

★ વાસ્તવિકતાનો અભાવ, કાલ્યનિક ભય ઊભો કરવો. નાની વાતને મોટું સ્વરૂપ આપવું. જોણે આભ તૂટી પડું હોય તેવી હતાશાં - નિરાશા વાપે.

■ શારીરિક લક્ષણો :

★ અનિદ્રા, વહેલા ઉઠી જવું, વધુ પડતું ઊઘવું.

★ સતત થાકનો અનુભવ થવો, અશક્તિ લાગવી. સામાન્ય કામ પડો ન થઈ શકવું.

★ ભૂખ અથવા વજનમાં ફેરફાર વધવા કે ઘટવા.

★ શારીરિક રોગ ન હોય છતાં માથામાં, વાંસામાં કે પેટમાં દુખાવાની ફરિયાદ કરવી.

★ પાચનતંત્રમાં ગરબડ થવી, ઊભકા, અપચો, મળત્યાગની ટેવો બદલવી. ઉપરનાં લક્ષણો પૈકી ચાર લક્ષણો કોઈને બે અઠવાડિયાથી વધુ રહે અથવા તેની અસરથી દૈનિક જીવનની કામગીરીમાં વિક્ષેપ પડે તો ડિપ્રેશન થયેલ છે તેમ માની શકાય. પણ ઘણા આ રોગને ઓળખવામાં ભૂલ કરે છે તેથી ઉપચાર કરવાનું ચૂકી જવાય છે અથવા ફીલમાં પડે છે.

● ડિપ્રેશનના પ્રકાર :

ઉપેક્ષન ઘણા પ્રકારે થાય છે. તેને નિષ્ણાતો જુદા જુદા નામે ઓળખે છે પણ તેનું વર્ગીકરણ તેની ઉગ્રતા મુજબ કરે છે.

જી હળવું ડિપ્રેશન : મોટાભાગના લોકોને રોજિંદા જીવનમાં કોઈ ને કોઈ કારણસર હતાશા આવી જાય છે. તે ઘણુંખરું ટૂંકા ગાળની હોય છે. તેનાથી કામગીરીમાં બહુ

રૂપિયાને બધાથી ઉત્તમ માનવા, એ બુદ્ધિમુખ થવાનું લક્ષણ છે.

ગંભીર અસર પડતી નથી. સંજોગો બદલાતાં અથવા સમય જતાં મૂડ ફરી ઊંચકાય છે અને સ્વસ્થ બની જવાય છે. આમાં સામાન્ય રીતે કોઈ દવાની જરૂર પડતી નથી. મનોચિકિત્સાનો ઉપાય કરવામાં આવે તો સ્વસ્થતા ઝડપથી આવે છે.

જી મદ્યામ ડિપ્રેશન : પ્રિયજનનું મૃત્યુ, ધ્યાનમાં મોટી ખોટ જેવા મોટા દુઃખી બનાવ મન પર આધાત અને વેરી અસર પહોંચાડે છે. વક્તિ પોતાને અસહાય માને છે. તેને થાય છે કે મૃત્યુ એ જ ઉપાય છે.

જી ઉચ્ચ ડિપ્રેશન : વક્તિનો બહારની દુનિયામાંથી રસ ઊરી જાય છે. આંતરિક સંતુલન ખોરવાય છે. વર્તનમાં કેટલાક ગંભીર અને લાંબાગાળાના ફેરફાર સર્જય છે. તેમ ભ્રમ પણ થાય છે. આને મેનિક ડિપ્રેશિવ બીમારી કહે છે.

● દર્દનું મૂલ્યાંકન :

યોગ્ય તેમજ ઝડપી ચિકિત્સા માટે દર્દનું મૂલ્યાંકન કરવું ખૂબ જરૂરી હોય છે. નિષ્ણાતો દર્દનો પૂરો ઈતિહાસ જાણવા ઉપરાંત દર્દના વિચારમાં અને મનોભાવમાં સુમેળ અને સંતુલન તપાસે છે. તે દર્દની વિચારપ્રક્રિયા, વર્તણૂક અને નાનાંમોટાં લક્ષણોનો મેળ બેસાડે છે.

● ચિકિત્સા :

બધી માનસિક બીમારીઓમાં ડિપ્રેશિવ રોગની ચિકિત્સા સારો પ્રતિભાવ આપે છે. વૈજ્ઞાનિકોએ આ રોગની ચિકિત્સા માટે અનેક પદ્ધતિઓ વિકસાવી છે. ચિકિત્સા મૂળ રજા પ્રકારે કરવામાં આવે છે. કઈ પદ્ધતિ અપનાવવી અને એકસાથે બીજી પદ્ધતિનું સંયોજન કરવું કે કેમ તે નિષ્ણાત જ નક્કી કરી શકે છે.

જી દવાઓ : છેલ્લાં વર્ષોમાં ડિપ્રેશન મટાડનારી અસંઘ્ય દવાઓ શોધાઈ છે. તે મગજમાં કેટલાંક રસાયણોની ઊણાપ અથવા અસમતોલપણું સુધારે છે. કેટલીક દવાઓ ભય, ચિત્તામાં રાહત આપે છે, તો કેટલીક દવાઓ મગજને તનાવમાં રાહત આપનારી હોય છે. દવાઓ ઘટાડવા, બંધ કરવા કે વધુ સમય ચાલુ રાખવા નિષ્ણાતની સલાહ લેવી હિતાવહ છે. ક્યારેક દવાઓની આડાસર

હોય છે તેમ લાગે ત્યારે ડોક્ટરનું ધ્યાન દોરવું જોઈએ.

જી મનોચિકિત્સા : તેમાં ધારી પદ્ધતિઓ શોધવામાં આવી છે. નિષ્ણાત અને દર્દ વચ્ચે તેમાં મનોભાવ અને વર્તનની સમસ્યાઓ અંગે વિચારોની આપલે થાય છે. પછી દર્દના વિચારો, લાગણીઓ, આવેગો અને વ્યક્તિત્વ બદલવા તેનામાં સૂજ જગાડવામાં આવે છે. આ એક આત્મવિશેષજ્ઞ અને શિક્ષણ પ્રક્રિયા છે. તેમાં દર્દને ખબર પડે છે કે ડિપ્રેશન શાથી થાય છે અને તેને અટકાવવા અથવા મટાડવા શું શું કરવું જોઈએ.

જી ઇલેક્ટ્રોકોશ પદ્ધતિ : જ્યારે દવાઓ અને મનોચિકિત્સા કારગત નીવડતાં નથી ત્યારે આ પદ્ધતિ અજમાવવામાં આવે છે. તેનાં પરિણામો પણ ખૂબ અસરકારક માલૂમ પડ્યાં છે.

જી આપણી ફરજ : ડિપ્રેશન એક એવી બીમારી છે કે દર્દ જાતે મોટા ભાગે તેમાંથી બહાર આવી શકતો નથી. તેને આપણા ટેકાની જરૂર હોય છે. આપણે એ વાત સ્વીકારવી જોઈએ કે તે દર્દ છે. તે ઢોંગ કરતો નથી પણ માનસિક રોગથી ખરેખર પીડાય છે. માટે તેની સાથે મૃહુતાથી વર્તાવ કરો. તેની ટીકા નહીં કરો કે તેને ઉતારી નહીં પાડો. તેને પ્રેમ, હૂંફ, સમજજની જરૂર હોય છે. તે પૂરા પાડવામાં ધીરજ ગુમાવશો નહીં. તેની સાથે એવું નહીં કરો કે તેની નબળી પ્રતિભા વધુ નબળી પડે. તેને એકલો પડવા ન દો. તેને કોઈ બોલાવે નહીં તો પણ રોગ વધે છે. માટે તેને વાતચીત અને પ્રવૃત્તિઓમાં રોકી રાખો. તેની જ્ઞાન સાથે પ્રેમના શર્ષનો ઉપયોગ કરો. તેની સાથે નાના બાળકની માફક કામ લો. તેના વર્તનથી માટું ન લગાડો.

● માનસિક તંદુરસ્તીના ઉપાયો :

માનસિક રોગોથી બચવા દરેકે તંદુરસ્ત જીવનપ્રણાલી અપનાવવી જોઈએ. તન અને મનની તંદુરસ્તીનો આધાર એકબીજા ઉપર રહેલો છે. માટે પૌણિક આહાર, વ્યાયામ અને ઊંઘ નિયમિત અને પૂરતા પ્રમાણમાં લેવો જોઈએ. તમાકુ, દારૂ જેવાં વયસ્નોથી દૂર રહી કુદરતી જીવન જીવનું જોઈએ. તંદુરસ્તી ક્યાંય વેચાતી મળતી નથી. સાદું જીવન અને ઉચ્ચ વિચારો તેનો મહામંત્ર છે.

મનને કોઈપણ મનગમતી સારી પ્રવૃત્તિમાં રોકાયેલું રાખો. સામાન્ય રીતે નબળું મન નવનું પડે ત્યારે સારા વિચારો કરી શકતું નથી.

રમતગમતમાં રસ લેવો, સાદું વાચન કરવું - આ બધું મનની તંદુરસ્તી માટે જરૂરી છે.

વાતને મનમાં ભંડારી ન રાખો. કહેવાય નહીં અને સહેવાય નહીં તેવી પરિસ્થિતિ નુકસાન કરે છે. બીજા પાસે લાગણીઓ વક્ત કરવાથી ઉકેલ મળી શકે છે. ક્યારે ઉકેલ ન મળે તોપણ મનની વરાળ નીકળી જતાં મન ઉણવું થાય છે. માટે વાત કરવા ઠેકાણું રાખો.

વધુ પડતી ઈચ્છાઓ ઉપર કાબૂ રાખો. તે ઘણાં દુઃખનું મૂળ છે.

એકસાથે વધુ સ્ટ્રેસ ભેગા થતાં ટાળો. એક સમયે એક સ્ટ્રેસને સહેલાઈથી પહોંચી વળી શકાય છે.

જિદ્દી વલણ છોડો. તેથી મહાગાંઠ પડતી નથી.

બીજા પણ સાચા હોઈ શકે તે દસ્તિકોષ અપનાવો. આ અનેકાંત દસ્તિકોષ કહેવાય છે.

પ્રશ્નો ઉકેલવા આત્મવિશ્વાસથી પ્રયત્ન કરો. તેનાથી દૂર નહીં ભાગો.

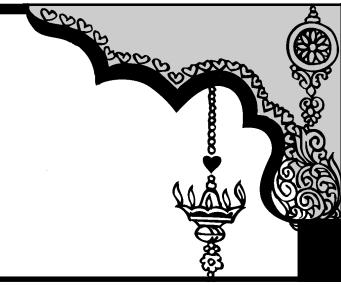
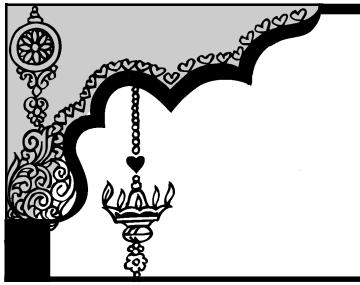
સ્વભાવ આનંદી બનાવો. હાસ્યથી મગજમાં એન્ડોઇન્સનું ઉત્પાદન વધે છે. તે મનને આરામ આપી શાંત કરે છે. મન શાંત થતાં ન્યૂરોટ્રાન્સમિટરમાં અસંતુલન ઉપર કાબૂ આવે છે. આમ હાસ્ય ડિપ્રેશનની દવા ગણાય છે.

શવાસન અને ધ્યાન નિયમિત કરો. તનાવમુક્તિ માટે તે પહેલી હરોળની ચિકિત્સા છે. ધ્યાન કરવાથી મગજમાં આલ્ફા તરંગો ઉત્પન્ન થાય છે. તેનાથી ગ્રાન્થિઓના આવો સામાન્ય બનતા આપણી વૃત્તિઓ, આવેગો, લાગણીઓ અને મનોભાવ સામાન્ય બને છે. આમ આપણનું માનસિક આરોગ્ય સુદૃદ્ધ બને છે.

માનસિક બીમારીને શારીરિક બીમારી કરતા સહેજ પણ ઓછું મહત્વ આપશો નહીં. માનસિક બીમારીમાં પણ આધુનિક સારવાર પદ્ધતિ ખૂબ સફળ પુરવાર થઈ છે. દોરા-ધાગાથી તે મટી શકે એવી માન્યતા ભૂલભરેલી છે.

મંગાલ મંદિર, ફેલ્લુઆરી-૧૯૬૬૪

દુનિયા ધારે એના કરતાં પ્રાર્થનાથી ધ્યાં વધારે સિદ્ધ થાય છે.

કોલેસ્ટેરોલ

● સંકલન : નંદલાલ ટી. શાહ ●

કોલેસ્ટેરોલ પ્રત્યે જગતનું ધ્યાન તાજેતરમાં વધુ ખેંચાયું છે, કારણ કે હૃદયરોગથી થતાં મૃત્યુનું જોખમ માનવસર્જિત કારણોથી વધી ગયેલ છે. હૃદયરોગ થવા માટેનાં મુખ્ય પરિબળોમાં એક લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલનું ઊંચું પ્રમાણ છે. સંદર્ભિબે તેને નીચું લાવવાથી હૃદયરોગ થવાની શક્યતા ઘટાડી શકાય છે.

● કોલેસ્ટેરોલ શું છે?

કોલેસ્ટેરોલ ચરબી જેવો પોચો પદાર્થ છે જે શરીરના દરેક કોષમાં હોય છે. કોષોની દીવાલો, અમુક હોર્મોન તથા બીજા ટિસ્યુ બનાવવામાં અને વિટામિન ‘ડી’ બનાવવામાં તેની જરૂર પડે છે. તે મગજ અને જ્ઞાનતંત્રમાં ઇન્સ્યુલેશનનું કામ કરે છે.

કોલેસ્ટેરોલ પાણીમાં ઓગળી શક્તાનથી. માટે તેને લાયપોપ્રોટીનના નામે ઓળખાતા ચરબી અને પ્રોટીનના બનેલા પરમાણુઓ લોહીના પ્રવાહમાં લઈ જાય છે. કોલેસ્ટેરોલ આપણને બે જગ્યાએથી પ્રાપ્ત થાય છે. શરીરની જરૂરિયાત પૂર્ણ લિવર પોતે બનાવી લે છે. તે સિવાય આહારમાંથી મળે છે. આ બંને ભેગાં મળી આપણા લોહીના કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ બને છે. કોલેસ્ટેરોલનું આ પ્રમાણ જો ઊંચું હોય તો તે હૃદયરોગ અથવા સ્ટ્રોક થવા માટે મોટું જોખમી પરિબળ ગણાય છે.

જે કોલેસ્ટેરોલની તમને લેવાઈવા છે તે આહારમાં લેવાતું કોલેસ્ટેરોલ છે. તે પ્રાણીજન્ય પદાર્થમાંથી મળે છે. જેમ કે માંસ, મંથા, દાઢા, દૂધ, ઘી, માખણ, ચીજ વગેરે. તે વનસ્પતિ આહારમાં ભાગ્યે જ જોવા મળે છે. તે ઉપરાંત કોલેસ્ટેરોલ નિયે જવામાં આપણા

આહારમાં રહેલી ચરબીઓ અને ખાસ કરીને ખાદ્ય તેલોનો વધુ પડતો વપરાશ છે.

● લાયપોપ્રોટીન્સ શું છે?

લોહીના પ્રવાહમાં કોલેસ્ટેરોલ અને બીજી ચરબીઓનું વહેન લાયપોપ્રોટીન્સ કરે છે. વૈજ્ઞાનિકોએ એ શોધી કાઢ્યું છે કે લાયપોપ્રોટીન્સની કેટલીક જાતો છે. તેમાં મુખ્ય ગ્રાન્ટ છે.

❖ LDL (લો ડેન્સિટી લાયપોપ્રોટીન્સ) કોલેસ્ટેરોલ :

LDL - કોલેસ્ટેરોલનો કેટલોક ઉપયોગ લિવર કરે છે, થોડો ઉપયોગ કોષોની દીવાલો બનાવવામાં થાય છે અને બાકી રહે તે લોહીના પ્રવાહમાં ફરતું રહે છે. જો તેનું પ્રમાણ વધુ હોય તો હૃદયને લોહી પૂરું પાડતી કોરોનરી આર્ટરીઓની દીવાલો ઉપર ચોટે છે. ધીમે ધીમે આર્ટરી સાંકડી અને કડક બને છે જે હાઈએટેક માટે અગત્યનું પરિબળ છે. આને એથેરોસ્ક્લેરોસિસ કરે છે. LDL - કોલેસ્ટેરોલ શરીરના કોષોને કોલેસ્ટેરોલ સંગ્રહ કરવા આપે છે. લોહીમાં LDL કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ વધારે હોય તો તે હાઈએટેકના વધુ જોખમની નિશાની ગણાય છે. માટે તે ‘ખરાબ’ કોલેસ્ટેરોલ કહેવાય છે.

❖ HDL (હાઇડેન્સિટી લાયપોપ્રોટીન્સ) કોલેસ્ટેરોલ :

તે મોટાભાગે લિવરમાં ઉત્પન્ન થાય છે. કુલ કોલેસ્ટેરોલના ઉત્પન્ન ૩૦% જેટલો હિસ્સો HDL - કોલેસ્ટેરોલ વહેન કરે છે. સંશોધકોએ શોધી કાઢ્યું છે કે HDL કોલેસ્ટેરોલ આર્ટરીઓમાંથી કોલેસ્ટેરોલને દૂર કરી લિવરમાં લઈ જાય છે. લિવર કોલેસ્ટેરોલને ડિલ્ટર કરીને તેનો નિકાલ

કરે છે. આમ લોહીના પ્રવાહમાંથી કોલેસ્ટેરોલ ઓછું થવાથી એથેરોસ્ક્લેરોસિસની ડિયા ધીમી પડે છે અને હૃદયરોગના જોખમની શક્યતા ઘટે છે. તે હાઈએટેક સામે રક્ષણ આપે છે. માટે તેનું પ્રમાણ જેમ વધારે તેમ સારું ગણાય છે. તેથી તે ‘સારું’ કોલેસ્ટેરોલ કહેવાય છે.

❖ VLDL (વેરી લો ડેન્સિટી લાયપોપ્રોટીન્સ) કોલેસ્ટેરોલ :

ડાયાબિટીસના દર્દીઓને આ વધારે અગત્યનું છે. કારણ કે ડાયાબિટીસનું ઓછું નિયંત્રણ VLDL - કોલેસ્ટેરોલ અને ટ્રાયગ્લિસેરાઇડ્ઝ (ચરબીઓ) વધારી શકે છે. તમારું કુલ કોલેસ્ટેરોલ મુખ્યત્વે આ બધાં ભેગાં મળીને બને છે. જેમનું કુલ કોલેસ્ટેરોલ ઊંચું તેમનું LDL કોલેસ્ટેરોલ પણ મોટાભાગે ઊંચું હોય છે.

● આહારની ચરબીઓ (સેચ્યુરેટેડ અને અનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ) :

આહારમાથી મળતી ચરબી મુખ્ય બે પ્રકારની છે : (૧) સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ અને (૨) અનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ. સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ ખાસ કરીને પ્રાણીજ આહારમાં હોય છે. તે વધુ નુક્સાનકારક છે કારણ કે તે એથેરોસ્ક્લેરોસિસ થવા માટે ખાસ જવાબદાર છે. અનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ વનસ્પતિ આહારમાંથી મળે છે. તે ઓછી હાનિકારક છે પણ જ્યારે તેનો હદ બધાર ઉપયોગ થાય છે ત્યારે તે વધુ હાનિકારક બને છે. તેમાં પણ બે જાત છે : મોનોઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ અને પોલિઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ. આ બંને કોલેસ્ટેરોલ માટે લાભદારી ગણાય છે.

❖ સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ :

તે માંસ, દૂધની બનાવટોમાં વધુ પ્રમાણમાં હોય છે. આહારમાં સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સનું વધુ પ્રમાણ કોલેસ્ટેરોલને

માણસ જિંદગી વધારવા માગે છે, પણ સુધારવા માગતો નથી.

ઉંચે લઈ જાય છે.

❖ **પોલિઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ :** તે સૂર્યમુખી, કપાસિયા, મંકાઈ, કરડી, સોયાબીનનાં તેલોમાં વધુ હોય છે.

❖ **મોનોઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ :** તે ઓલિવ ઓઈલ, મગફળી અને રાઈના તેલમાં વિશેષ હોય છે.

● લોહીમાં ઊંચા કોલેસ્ટેરોલની હાનિકારક અસરો :

લોહીમાં ફરતા કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ જો ઉંચું રહે તો તે આર્ટરીઓની દીવાલો ઉપર બીજી ચરબીઓની સાથે ચોંટવાનું વલણ ધરાવે છે. ઉપરાઉપરી પડ જમવાથી આર્ટરી કઠણ, જડી અને સાંકડી થાય છે. આ એથેરોસ્ક્લેરોસિસની પ્રક્રિયાથી લોહીનો પ્રવાહ રૂઘાય છે. તેથી હદ્ય ઓક્સિજન તેમજ પૌણિક તત્ત્વોની અધિત અનુભવતાં હદ્યરોગ થાય છે.

લોહીમાં ઊંચા કોલેસ્ટેરોલથી હદ્યરોગની સમસ્યા ઊભી થાય છે. જ્યારે વ્યક્તિને બે અથવા વધુ જોખમી પરિબળો લાગુ પડતાં હોય ત્યારે હદ્યરોગના જોખમનો સરવાળો નહીં પણ ગુણાકાર થતો હોય છે. દા.ત. તમારું કોલેસ્ટેરોલ ૨૪૦થી વધુ હોય તો હદ્યરોગ થવાનું જોખમ છિગણું થઈ જાય છે. પણ વધારામાં ધૂમ્રપાન કરતા હોય તો આ જોખમ વીસગણાથી વધુ થઈ જાય છે. વૈજ્ઞાનિકોનું કહેવું છે કે તેમે લોહીના કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ ૧% ઘટાડી શકો તો તેની સામે હદ્યરોગનું જોખમ ૨% ઘટી શકે છે.

● લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલ ઊંચું થવાનાં પરિબળો :

લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલના પ્રમાણને ઊંચે લઈ જનારા કેટલાંક પરિબળો છે :

❖ **વારસાગત (જિનોટિક) :** તે વારસામાં ઊતરી આવી શકે છે. આવી વ્યક્તિનું શરીર કોલેસ્ટેરોલનું ઉત્પાદન જોઈએ તે કરતાં વધુ કરતું હોય છે. આવા લોડો આહાર ઉપર અંકુશ રાખી ઓછા કોલેસ્ટેરોલ અને ઓછી ચરબીવાળો ખોરાક લેવા છિતાં પણ તેમનું કોલેસ્ટેરોલ વધી જતું હોય છે.

❖ આહાર : લોહીમાંના કોલેસ્ટેરોલ ઉપર

આહારની મોટામાં મોટી અસર છે. તમે આહારમાં જે કાઈ ખાઓ છો તેમાં સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલના પ્રમાણને સૌથી ઊંચે લઈ જવાનું વલણ ધરાવે છે. ઉપરાંત આહારમાં લેવાતા કોલેસ્ટેરોલના વધુ પ્રમાણથી લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ ઊંચે જાય છે. સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ પ્રાણીજ બનાવટોમાં મોટા પ્રમાણમાં હોય છે. વનસ્પતિજન્ય પદાર્થમાં તે ભાગે જ હોય છે. તે ફક્ત કોકોનેટ ઓઈલ, પામ ઓઈલ અને કોકો બટર (ચોક્લેટ) માં ખૂબ હોય છે. તે સ્વિવાય જ્યારે કેટલીક અનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સનું કેમિકલ પ્રોસેસથી સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સમાં રૂપાંતર કરવામાં આવે છે ત્યારે તે નુકસાનકારક બની રહે છે. જેમ કે વેજિટેબલ ધી.

❖ **પુરુષ :** કુદરતે સ્ત્રીઓને પુરુષો કરતાં સેક્સ હોર્મોનથી વધુ રક્ષણ આપેલ છે. એવું જ્ઞાનવા મળ્યું છે કે પુરુષોના સેક્સ હોર્મોન HDL - કોલેસ્ટેરોલને ઘટાડે છે.

❖ **ડાયાબિટીસ :** જેમને ડાયાબિટીસ હોય છે તેમને કોલેસ્ટેરોલ તથા ટ્રાયાગલિસેરાઇડઝનું પ્રમાણ વધી જવા સંભવ છે. સંશોધકોનું માનવું છે કે ટ્રાયાગલિસેરાઇડઝનું ઊંચું પ્રમાણ HDL કોલેસ્ટેરોલને ઘટાડે છે.

❖ **સ્થ્યળતા :** વધુ પડતું વજન ધરાવતી વ્યક્તિઓમાં કોલેસ્ટેરોલનું વધારે પ્રમાણ માલૂમ પડ્યું છે.

❖ **ધૂમ્રપાન :** ધૂમ્રપાન કરવાથી HDL કોલેસ્ટેરોલ ઘટે છે અને એથેરોસ્ક્લેરોસિસની કિયા ઝડપી બને છે. દર એક સિગારેટ લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલના પ્રમાણમાં વધારો કરે છે.

❖ **હાઈ બ્લડપ્રેશન :** તેનાથી પણ એથેરોસ્ક્લેરોસિસની કિયા ઝડપી બને છે.

❖ **શારીરિક નિષ્ક્રિયતા :** બેઠાડું જીવન ચરબી અને વજનમાં વધારો કરે છે. તેથી કોલેસ્ટેરોલ ઊંચે જઈ શકે છે. કસરતના અભાવથી HDL કોલેસ્ટેરોલ વધે છે અને HDL કોલેસ્ટેરોલ ઘટે છે. જ્યારે કસરત

કરવાથી HDL કોલેસ્ટેરોલ વધે છે.

❖ **દવાઓ :** લાંબા સમયના હાઈયુરેટિક્સ (પેશાબ વધારનારી દવાઓ) ના ઉપયોગથી કોલેસ્ટેરોલ ઊંચે જતું હોય છે.

● લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલનું સલામત પ્રમાણ :

કોલેસ્ટેરોલ પ્રમાણની માહિતી લોહીની તપાસ કરાવવાથી જ મળી શકે છે. ક્યારેક ડોક્ટર LDL, HDL વગેરેનું પ્રમાણ જાણવા કરે છે. આ બધાનું સલામત તથા જોખમી વગીકરણ સંશોધનોના અંતે નીચે મુજબ નક્કી થયું છે.

ટોટલ કોલેસ્ટેરોલ

પ્રમાણ મિ.મિ.માં	જોખમનું પ્રમાણ
૨૦૦થી ઓછું	સરરોશથી ઓછું
૨૦૦થી ૨૩૮	સરરાશ
૨૪૦થી વધુ	સરરાશથી વધુ

LDL કોલેસ્ટેરોલ

૧૩૦થી ઓછું	સરરાશથી ઓછું
૧૩૦થી ૧૬૦	સરરાશ
૧૬૦થી વધુ	સરરાશથી વધુ

HDL કોલેસ્ટેરોલ

૪૦થી ૫૦	પુરુષોમાં સામાન્ય
૫૬થી ૬૦	સ્ત્રીઓમાં સામાન્ય
૭૫થી ઓછું	જોખમી

● લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલ ઘટાડવાના ઉપાયો :

અનેક સંશોધનો દ્વારા પુરવાર થયું છે કે લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલ ઘટાડવાથી હદ્યરોગનું જોખમ ઘટી શકે છે.

❖ **આહાર દ્વારા સારવાર :** અમેરિકન હાઈ એસોચિએશન આહારમાં ચરબીનું પ્રમાણ ઘટાડવા ખાસ સલાહ આપે છે. માંસ, હૃદા, ધી, માખણને બાદળે શાકભાજી, ફળો, અનાજ, કઠોળ વધારવા ભલામણ કરે છે. તેમની એ પણ ભલામણ છે કે રોજિંગા આહારમાં કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ ૩૦૦ મિ.ગ્રામથી ઓછું રાખવું જોઈએ. તે જરા પણ

આશા એટલે ઉધારી આંખનું સખ્યું.

લેવામાં ન આવે તોપણ તંદુરસ્તીને હાનિકર્તાનથી, કારણ કે શરીરને જોઈતું કોલેસ્ટેરોલ અન્ય આહારમાંથી તે બનાવી લે છે.

શાકાહારી લોકોને પુષ્ટ પ્રમાણમાં તળેલી ચીજો અને મીઠાઈઓનો શોખ, રસોઈમાં ધી-તેલનો આતિરેક, આઈસકીમનો વધેલો વપરાશ કોલેસ્ટેરોલ વધારવાનાં કારણો પૂરાં પાડે છે. તે શરીરમાં ચરબીઓના પ્રમાણનું સંતુલન ખોરવી નાખી તંદુરસ્તીના ખતરા ઉભા કરે છે.

યાદ રાખો કે લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલનું પ્રમાણ ઘટાડવા આહાર તે પહેલી હરોળની સારવાર છે અને તે સલામત પણ છે. મોટાભાગના લોકો માટે તે અસરકારક રસ્તો છે. બને ત્યાં સુધી વનસ્પતિજ્ઞય આહાર લેવાય તે સારી વાત છે. પણ જેઓ બિનશાકાહારી છે તેઓએ જેમાં ચરબી અને કોલેસ્ટેરોલ ઓછાં હોય તેવા પદાર્થો લેવા જોઈએ. આહાર નિષ્ણાતો તંદુરસ્ત આહાર માટે નીચેની ફોર્મ્યુલા અપનાવવા ભલામણ કરે છે.

પદાર્થો	રોજિંદા આહારમાં ભલામણ
સેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ	કુલ કેવરીના ૧૦% થી ઓછી
પોલિઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ	કુલ કેવરીના ૧૦% સુધી
મોનોઅનસેચ્યુરેટેડ ફેટ્સ	કુલ કેવરીના ૧૦% થી ૧૫%
કુલ ચરબી	કુલ કેવરીના ૩૦%થી ઓછી
ક્રાનોથાઇન્ડ્રેટ્સ	કુલ કેવરીના ૫૦% થી ૬૦%.
પ્રોટીન	કુલ કેવરીના ૧૦ થી ૨૦%

મોટાભાગના દર્દીઓમાં ફક્ત આહારના નિયમનથી કોલેસ્ટેરોલ ઘટાડવાનું લક્ષ્ય સિદ્ધ કરી શકાય છે. જેઓને આહારના ફેરફારથી ફાયદો થતો નથી તેમને ડોક્ટર વધારવામાં દવા લખી આપે છે.

આહારશાખમાં આહારના મૂલ્યનું પ્રમાણ અગત્યનું છે. જરૂર કરતાં વધારે પ્રમાણ નુકસાન કરી રોગો ઉત્પન્ન કરે છે. તેવી જ રીતે જરૂર કરતાં ઓછું પ્રમાણ પોષણની ખામી

ઉભી કરી રોગો ઉત્પન્ન કરે છે.

❖ આહારમાં રેખા (ડાયેટ્રી ફાઇબર): રેખા ફક્ત વનસ્પતિ આહારમાં જ હોય છે. માંસ, ઈંડાં વગેરેમાં હોતા નથી. આ રેખા આપણે પચાવી શકતા નથી. તે બે જાતના હોય છે.

❖ પાણીમાં ઓગળી શકે નહીં તેવા રેખા : તે ઘઉનું થૂલું, આપું અનાજ અને શાકભાજુમાં હોય છે. આ રેખા કદ વધારી મળના નિકાલમાં મદદ કરે છે. પરિણામે કબજિયાતની તકલીફ ઘટે છે અને આંતરડાં (કોલન)ના કેન્સરની શક્યતા ઘટી શકે છે.

❖ પાણીમાં ઓગળી શકે તેવા રેખા: તે ઓટ, ઓટબ્રાન, જવ, કઠોળ, કેટલાંક ફળો અને શાકભાજુમાં હોય છે. સંશોધકોનું માનવું છે કે આ પ્રકારના રેખા લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલ ઘટાડવા અને શરીરમાં બ્લડ સુગરના ઉપયોગનું નિયમન કરવામાં ભાગ ભજવતા હોય છે. તે વજન ઘટાડવામાં પણ મદદ કરે છે ઘણા લોકોને ઓટબ્રાન લેવાથી કોલેસ્ટેરોલ ઘટયાના દાખલા નોંધાયા છે.

એવું માનવામાં આવે છે કે રેખાઓની બે પ્રકારની પ્રક્રિયા લાભદારી બને છે. લીવરને કોલેસ્ટેરોલ બનાવવા જે એન્જાઈમની જરૂર પડે છે તેને રેખા અટકાવે છે. બીજું ઓટબ્રાન જેવા રેખા આંતરડામાંથી બાઈલ એસિડને ધોઈ નાખે છે કે જેનું કોલેસ્ટેરોલમાં રૂપાંતર થતું હોય છે.

❖ વજન : વધુ પડતા વજનવાળી વ્યક્તિમાં HDL કોલેસ્ટેરોલ ઓછું માલૂમ પડે છે. વજન ઘટાડવાથી તે ઊંચે જઈ શકે છે.

❖ કસરત : ઓરોબિક કસરતો તંદુરસ્તીમાં વધારો કરી કોલેસ્ટેરોલમાં ઘટાડો કરે છે. નિયમિત વ્યાયામ કરનારનું HDL કોલેસ્ટેરોલ હંમેશાં ઊંચું હોય છે. માટે બેઠાડું વ્યવસાય ધરાવતા લોકોએ કસરતને રોજિંદી પ્રવૃત્તિ બનાવવી જોઈએ.

❖ ધૂમ્રપાન : જે ધૂમ્રપાન કરતા નથી તેમનું HDL કોલેસ્ટેરોલ જેઓ ધૂમ્રપાન કરે છે તેના કરતાં હંમેશાં ઊંચું રહે છે. ધૂમ્રપાન બંધ કરવાથી તે ઊંચે જાય છે. તબિયત સુધારવા આ અગત્યનું પગલું મનાયું છે.

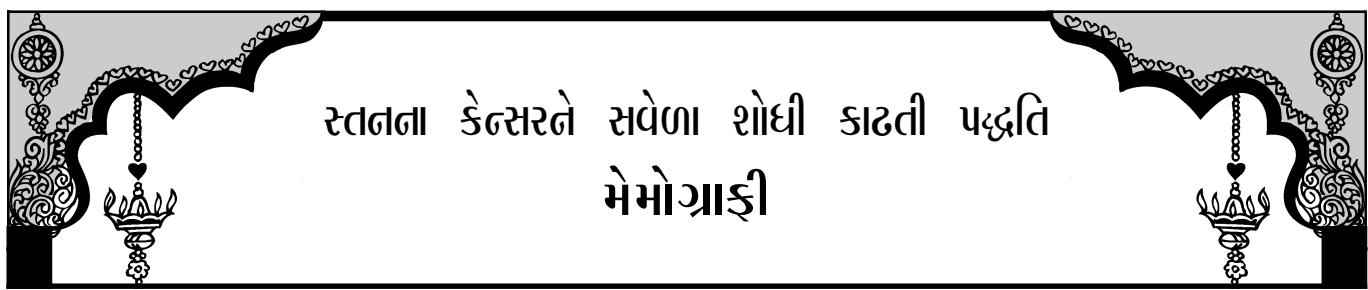
❖ તનાવ : એવું જાણવા મળ્યું છે કે માનસિક તનાવ લોહીમાં કોલેસ્ટેરોલના પ્રમાણને વધારી દે છે. કસરત, રમત-ગમતમાં ભાગ લેવો, ફરવા જવું, યોગ અને સ્નાયુઓ ઢીલા કરવાની કિયાઓથી તનાવમાં ફાયદો થાય છે. મનગમતી પ્રવૃત્તિમાં મન પરોવવું - જેમકે વાચન, સંગીત સાંભળવું, બાળકો સાથે સમય પસાર કરવો આવી પ્રવૃત્તિઓ તનાવમાં રાહત આપનારી છે. આ ઉપરાંત માનસિક અભિગમ બદલવાથી કાયમી ફાયદો થાય છે. હકારાત્મક વિચારસરણી, બીજાઓ પણ સાચા હોઈ શકે તેવો દાખિકોણ, 'જીવો અને જીવવા દો'ની મનોભાવના તનાવ મુક્તિના ઉત્તમ ઉપાયો છે. વૈજ્ઞાનિકોએ એ પણ નોંધું છે કે પ્રેમ અને સુખની અનુભૂતિ કરનારને તનાવ અને કોલેસ્ટેરોલમાં ઘટાડો થઈ શકે છે.

● કેટલાંક સૂચનો :

- ★ એ અગત્યનું છે કે કુટુંબના દરેક સત્ય તંદુરસ્ત આહારપ્રેણાલી અપનાવે. યુવાન વ્યક્તિઓ પણ ચરબી જમા થવાની કિયામાંથી બાકાત નથી.
- ★ ભોજનને સ્વાદિષ્ટ બનાવવાથી આહારની ટેવો બદલવામાં તકલીફ પડતી નથી.
- ★ તળેલા પદાર્થોને બદલે કાચા, બાંસા, વરાળથી રાંધેલા, શેકેલા પદાર્થો શક્ય હોય ત્યાં અપનાવવા જોઈએ.
- ★ બજારમાં મળતા કેટલાક તેયાર ખાદ્ય પદાર્થો ચરબીનું હાનિકારક પ્રમાણ ધરાવતા હોય છે.
- ★ રાંધવાનાં વાસણો નોન-સ્ટિક વાપરવાથી તેલ-ધીના વપરાશમાં ઘટાડો થઈ શકે.

મંગલ મંદિર, મે-૧૯૮૯

રસના કેસરને સવેળા શોધી કાઢતી પદ્ધતિ મેમોગ્રાફી

- કોઈપણ સ્ત્રીને સ્તનનું કેન્સર થઈ શકે છે. અનું નથી કે જેના કુંભમાં અન્ય કોઈ વ્યક્તિને પહેલાં આ રોગ થયો હોય તેને જ સ્તનનું કેન્સર થાય.
- અમેરિકામાં દસમાંથી એક સ્ત્રીને એટલે કે દસ ટકા સ્ત્રીઓને આ રોગ થતો માલૂમ પડ્યો છે.
- કેન્સરની શરૂઆત થતાં જ જલદીમાં જલદી એ શોધવાનું મેમોગ્રાફીથી શક્ય બને છે. ગાંઠ જેવું લાગે છે તેની પણ પહેલાં બે વર્ષો.
- જો સ્તનનું કેન્સર આ રીતે જલદી પકડાય તો ૮૦ ટકા કિસ્સાઓમાં એનો સફળતાપૂર્વકનો ઈલાજ શક્ય બને છે.
- જો રોગ એકદમ શરૂઆતને તબક્કે પકડાય તો સ્તન દૂર કરવાની પણ જરૂર પડતી નથી.
- મેમોગ્રાફી એ સ્તનનું કેન્સર પારખવાની એકદમ સાદી સરળ રીત છે.

★ મેમોગ્રાફી શા માટે?

- દરેક સ્ત્રીને માટે સ્તનના કેન્સરનું જોખમ રહેલું છે. પોતે સ્ત્રી હોવું અને અમુક ઉમર વટાવેલી હોવી એ સ્તનના કેન્સરના જોખમ માટે પૂરતું છે. જો તમારી માતા, બહેન કે પુનીને આ રોગ થયેલો હોય તો તમને એ થવાની શક્યતા અલબંત વધી જાય છે. પરંતુ એ સિવાય પણ કુંભના કોઈને ન હોય તો પણ સ્તન કેન્સર થઈ શકે છે. ટૂંકમાં સ્તનનું કેન્સર કોઈપણ સ્ત્રીને થઈ શકે છે.
- રોગ વહેલો પકડાય તો જિંદગી બચાવી શક્ય છે.

મેમોગ્રાફી નિયમિત રીતે કરાવવાથી સલામતી વધે છે.

- અમેરિકાની નેશનલ કેન્સર ઇન્સ્ટિટ્યુટ અને બીજી આગળ પડતી ૧૧ જેટલી સંસ્થાઓ ૪૦ની ઉમરે પહોંચેલી અને તેથી વધુ ઉમરની બહેનોને નિયમિત રીતે મેમોગ્રાફી કરાવવાની અને સ્તનની દાકતરી પરીક્ષણ કરાવવાની સલાહ આપતી હોય છે.
- સ્તન-કેન્સર એકદમ શરૂઆતને તબક્કે પારખવા માટે મેમોગ્રાફી અને દાકતરી પરીક્ષણનો સંયુક્ત ઉપયોગ જરૂરી છે.

સ્તન-કેન્સરની ચકાસણી માટેની માર્ગદર્શક રૂપરેખા :

- ઉપથી ૪૦ વર્ષો પહેલી વાર મેમોગ્રાફી કરાવવી.
- ૪૧થી ૫૦ વર્ષમાં બે કે ત્રણ વર્ષો મેમોગ્રાફી કરાવવી.
- ૫૦ વર્ષની ઉમરે પહોંચ્યા પણી મેમોગ્રાફી દર વર્ષો કરાવવી.
- તમારા ડોક્ટરે પણ તમારા સ્તનનું પરીક્ષણ વર્ષમાં એકવાર તો કરવું જ જોઈએ.
- આ માર્ગદર્શન એવી સ્ત્રીઓને માટે છે જેમનામાં સ્તનના કેન્સરનાં કોઈ ચિહ્નો ગાંઠ કે સ્તનના કેન્સરના કોઈ ફેરફાર જોવા મળ્યા ન હોય. જો કોઈ ચિહ્ન જોવા મળ્યાં હો તો તાત્કાલિક ડોક્ટરનો સંપર્ક કરવો જોઈએ.

મેમોગ્રાફીમાં જોખમ નથી

- આ એક એવી પ્રક્રિયા છે કે જેમાં રેઝિયેશન નહિયત થતું હોય છે. વળી મેમોગ્રાફીનું સાધન શોધાયા પણી પાછલાં ૨૦ વર્ષમાં એમાં ઘણા સુધારા-વધારા થયા છે. જેનાથી હવે નુકસાન થવાની શક્યતા નથી.
- મેમોગ્રાફી એ સ્તનનો એક પ્રકારનો

એકસ-રે જ છે.

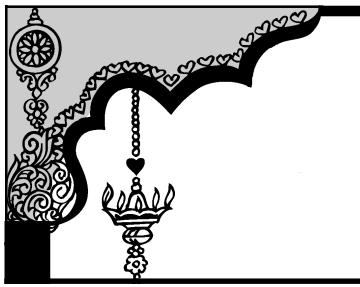
મેમોગ્રાફી સરળ છે

- મેમોગ્રાફીમાં ફક્ત આટલું જ કરવાનું હોય છે.
- સ્તનને પ્લાસ્ટિકની બે ખેટની વચ્ચે રાખીને થોડું દબાણ આપવું પડતું હોય છે. જેથી એની છાપ એકદમ સ્પષ્ટ આવે. આમાં કોઈ ઇન્જેક્શન આપવાનું હોતું નથી. આમાં થોડી મિનિટોથી વધારે સમય લાગતો નથી.
- એનાથી એકદમ શરૂઆતના તબક્કામાં હોય તોપણ કેન્સર પારખી શકાય છે. બીજાં કોઈપણ ચિહ્નો ન હોય અને ગાંઠ જેવું પણ ન લાગતું હોય ત્યારે પણ મેમોગ્રાફીથી સ્તન-કેન્સર પકડાય તો ૮૦ ટકા સ્ત્રીઓને રોગમુક્ત કરી શકાય છે. એટલું જ નહીં શાખકિયા પણ વધારે કરવી પડતી નથી અને સ્તનને બચાવી શકાય છે.
- એક જ વાર મેમોગ્રાફી કરાવવી પૂરતી નથી.
- ઉપ૪૪૦ વર્ષની ઉમરે પહોંચેલી અને તેથી વધુ ઉમરની મહિલાઓએ નિયમિત રીતે મેમોગ્રાફી કરાવવી જોઈએ. ઉમર વધવાની સાથે સ્તનમાં ફેરફાર થતા હોય છે. અને એથી આ જરૂરી બને છે. કોઈ તકલીફ અનુભવાય કે ગાંઠ જેવું લાગે ત્યાં સુધી રાહ જોવાનું ન રાખો. મેમોગ્રાફી નિયમિત કરાવતા રહો, કારણ કે એવો ટેસ્ટ છે જે તમે કંઈક અનુભવો કે ડોક્ટર કંઈ જાણી શકે, તેનાથી પણ જલદી તમને કેન્સર છે કે નહીં તે કહી આપે છે.

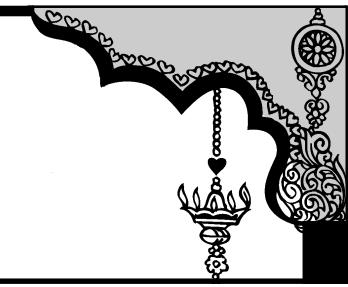
મંગાલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૪

દુનિયા આપણી કલ્પનાઓનો ચિત્રપટ છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

રોગનું મૂળ મંદાચિન

• વૈદ નવીનભાઈ અંગા •

અષ્ટાંગ હદ્યમાં બહુ સ્પષ્ટ રીતે લખ્યું છે કે, બધા જ રોગોનું મુખ્ય કારણ મંદાચિન છે. તેમાં પણ ખાસ કરી પેટ અને પાચનતંત્રના રોગો તો મંદાચિનને કારણે જ થતા હોય છે. આ અજિન એટલે જઠરાચિન, જે આહારના પાચનનું કામ કરતો હોય છે. અજિન મંદ પરી જતાં ભૂખ ઓછી લાગે છે, ખાવાની ઉચ્ચિ રહેતી નથી. ખાખેલો ખોરાક સારી રીતે પચતો નથી, જે કાંઈ ખાવામાં આવે તેમાંથી શક્તિ મળતી નથી. ધાતુઓનું પૂરતું પોથણ મળતું નથી. તેથી આયુર્વેદમાં જઠરાચિનની જગ્યાવણી ઉપર ભાર મૂક્યો છે. જેનો જઠરાચિન સારો હોય તેનું સ્વાસ્થ્ય સારું રહે છે. આજે મોટાભાગના લોકોને ભૂખ ન લાગવાની અને અપચાની ફરિયાદ હોય છે તેનું મૂળ કારણ તો મંદાચિન જ છે.

● મંદાચિનનું કારણ અતિથાહાર : ●

શરીરમાં રહેલો જઠરાચિન આહારના પાચનનું કામ કરે છે. આહારનું ભરાબર પાચન થાય તો જ તેમાંથી શરીરની ધાતુઓને પોથણ મળે છે અને શરીરને જરૂરી શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે. પરંતુ જઠરાચિનની પચાવવાની મર્યાદા હોય છે. જઠરાચિન પોતાની શક્તિ પ્રમાણે જ ચોક્કસ પ્રમાણમાં લીધેલો આહાર પચાવી શકે છે. પરંતુ જો પ્રમાણથી વધારે આહારનું સેવન કરવામાં આવે તો જઠરાચિન ઉપરનો બોજ વધી જાય છે અને પોતાની કામગીરી કાર્યદક્ષ રીતે નિભાવી શકતો નથી અને વધારાનો ખોરાક અપાચિત જ પરી રહે છે. સામાન્ય રીતે બધાની એવી માન્યતા હોય છે કે વધુ ખાવાથી વધુ શક્તિ આવે. ઘણા સ્વાદ ખાતર પેટને પટારો માનીને ઠાંસીઠાંસીને ખાય છે. વધારે ખાખેલો ખોરાક અપાચિત રહીને પેટ અને પાચનતંત્રમાં જાત જાતના રોગો કરશે. માટે જ આયુર્વેદ માપસર સુપાસ્ય ખોરાક

લેવાનો આદેશ આપ્યો છે.

જે લોકો ભૂખ કરતાં વધુ ખાય છે, પ્રમાણભાન વગર ખાય છે, ખાખા પછી પણ ખાય છે, વારંવાર ખાય છે તેના શરીરમાં નીચેનાં લક્ષણો જોવા મળે છે : (૧) વ્યક્તિને અપગો થઈ જાય છે, (૨) ખાખેલા ખોરાકના ઓડકાર આવ્યા કરે છે, (૩) પેટ ભારે અને ડબ થઈ જાય છે, (૪) આળસ ચેડે છે. કામ કરવાનું મન થતું નથી, (૫) ભૂખ લાગતી નથી, (૬) પેટ અને આંતરડાનો ગેસ થઈ જાય છે, (૭) વારંવાર વા છૂટ કર્યા કરે છે, (૮) શરીર ઢીલું અને શિથિલ બની જાય છે, (૯) ઝડા - ઊલટી, પેટનો આફરો પેટનો ગોળો, પેટનો દુખાવો જેવા પાચનતંત્રના વિવિધ રોગો થાય છે.

પ્રમાણસર, માપસર, ભૂખ પ્રમાણે જ ખોરાક લેવાથી - પેટ અને પાચનતંત્રના રોગો થતા નથી. અજિનમંદ પડતો નથી, ખાખેલા ખોરાકનું સારી રીતે પાચન થતાં શરીરને પોથણ મળે છે અને શરીરને બળ અને સ્વૂર્તિ મળે છે. શરીરનો રંગ સુખરે છે અને શરીરનું આરોગ્ય જગ્યાવાઈ રહે છે. કેટલીક વ્યક્તિ સાવ મિતાહારી હોય છે. શરીરની જરૂરિયાત કરતાં પણ ઓછું ખાતા હોય છે. વારંવાર એક ટાણાં અપવાસ કરતા હોય છે. આવી વ્યક્તિનું આરોગ્ય પણ જગ્યાવાતું નથી. શરીરની ધાતુઓ ક્ષીણ થઈ જાય છે. ગાત્રો શિથિલ થઈ જાય છે, શરીરમાં વાયુનું પ્રમાણ વધી જાય છે. ઊંઘ ઘટી જાય છે. ચક્કર આવે છે, કામ કરવાની શક્તિ ઘટી જાય છે.

આપણો રોજ જે ખોરાક ખાઈએ છીએ તે બે પ્રકારના હોય છે : એક હલકો ખોરાક અને બીજો ભારે ખોરાક. હલકો ખોરાક એટલે સહેલાઈથી પચી જાય તે અને ભારે ખોરાક એટલે જેને પચાવામાં વાર લાગે. આથી ભારે

ખોરાક ખાવામાં ધ્યાન રાખવું જોઈએ. હલકો ખોરાકમાં ચોખા અને મગને પ્રથમ સ્થાન આયુર્વેદ આપેલું છે. દાળ, ભાત, ખીચડી હલકો ખોરાક છે કે જે સુપાસ્ય છે અને જઠરાચિનને ભારરૂપ નથી. બીજા સ્થાનમાં આવે રોટલી-ભાખરી -રોટલા વગેરે જે ભાત-ખીચડી કરતાં પચાવામાં ભારે. જ્યારે ભારે ખોરાકમાં શેરીરની બનાવટો જેવી કે ગોળ-ખાંડ-સાકર અને વધુ ભારેમાં દૂધની બનાવટ એટલે માવાની મીઠાઈઓ વગેરે ધી-દૂધ-ખાંડની બનાવટ. રોટલી કરતાં ઘઉનાં લોટના લાદુ ભારે અને તેના કરતાં પણ માવાની મીઠાઈ પેંડા-બરફી વધારે ભારે. જેમ ખોરાક ભારે તેમ તેનું ઓછું સેવન આરોગ્ય માટે હિતકર મનાયું છે.

આયુર્વેદ હોજરીના પેટના ગણ ભાગની કલ્પના કરવાની કહી છે અને તે પ્રમાણે ખોરાક લેવાની સૂચના આપી છે.

પેટના એક ભાગ જેટલો ઘન ખોરાક ખાવો (રોટલી-રોટલા-ભાખરી-ભાત-મીઠાઈ વગેરે) બીજો ભાગ પ્રવાહી ખોરાકથી ભરવો (દાળ, કઢી, સૂપ, પાણી વગેરે) જ્યારે ત્રીજો ભાગ તો ખાલી જ રાખવો. જેનાથી હોજરીનું આંકુચન પ્રસરણ સારી રીતે થઈ શકે. તમે લીધેલા અડધા ઘન અને અડધા પ્રવાહી ખોરાકનું આંકુચન પ્રસરણ સારી રીતે મિશ્રણ થાય અને તેમાં હોજરીમાં ઝમતાં પાચક રસો ભળે અને ખોરાકનું સારી રીતે પાચન થાય. આનો અર્થ એ થયો કે પેટ ખોરાકથી પૂરેપૂરું ભરવું નહિ. તેને ત્રીજા ભાગ જેટલું ખાલી રાખવું અને જે ખોરાક લો તેમાં અડધો ઘન અને અડધો પ્રવાહી ખોરાક જ લેવો.

ચરક સંહિતામાં કાયમ જેનું સેવન કરી શકાય તેવા કેટલાંક આહાર દ્વાર્યો બતાવ્યાં છે. તેમાં પાણી, દૂધ (જે સંપૂર્ણ ખોરાક છે) ખોરાક

હું આવતીકાલથી બીતો નથી, કારણ કે ગઈકાલ મેં જોઈ છે અને આજ મને વહાલી છે.

તરીકે ખવાતા દ્વયોમાં ચોખા-મગ નિત્ય સેવન યોગ્ય છે. ઉપરાંત સિંહવ અને મધ્ય. પણ બંને દ્વય શુદ્ધરૂપે મળતાં નથી. ભેણસેણિયા હોય છે. તેથી બંને આહાર દ્વયોમાંથી બાકાત કરી શકાય. જ્યારે આમણાં અને જવ પણ રોજ ખાવાની યાદીમાં મુકાયેલ છે.

દૂધ અમૃત તુલ્ય પથ્ય અને હિતકારી છે. ખાસ કરીને ઉપવાસ, લાંબું ચાલીને થાકેલા, બહુ બોલ્યા પછી થાકેલા, સ્વીસંગ પછી થાકેલા, જેને ખૂબ પવનના જપાતા લાગ્યા હોય કે તડકામાં રહેવાનું થયું હોય, જેને વજન ઉપાડીને થાક લાગ્યો હોય તે બધાને દૂધનું સેવન હિતકર છે. મંદાજિન માટેનાં બીજાં કેટલાંક કારણોમાં સરેલા-બગરી ગયેલા ઋતુ સિવાયનાં શાકભાજ અને ફળો છે જે નહિ ખાવાં જોઈએ. કાચાં શાકભાજ નહિ ખાવાં જોઈએ.

ચિતા, ભય, કોષ, દુઃખ વગેરે માનસિક ભાવો છોડીને આનંદથી ભોજન કરવાથી ખોરાકનું સારી રીતે પાચન થાય છે.

અપાચન માટે ઉજાગર જવાબદાર છે. મોડા સૂવા અને મોડા ઊઠવાથી પાચનક્ષિયા મંદ થાય છે. ઉપરાંત દિવસની ઊંઘ પણ પ્રતિકૂળ અસર કરે છે. સવારે સૂરજ ઊંઘા

પછી પણ સૂર્ય રહેવું તે દિવસની નિદ્રા જ કહેવાય. એટલે રાતના ઉજાગરા અને દિવસની ઊંઘ બંધ કરવાથી આહારનું પાચન સારી રીતે થાય છે.

આયુર્વેદ લીડી પીપર, પાપડિયો ખાર (સોડા બાય કાર્બિ) અને મીઠાનો વધુ પડતો ઉપયોગ કરવા સામે લાલબત્તી ધરી છે. તેથી તેનો પ્રમાણસર ઉપયોગ કરવો.

સ્નિંધ ભોજન એટલે ધી-તેલના પ્રમાણસર માપસર ઉપયોગવાળું ભોજન કરવું. સંદર્ભ લૂંખો ખોરાક કે વધુ પડતા ધી-તેલવાળો ખોરાક હાનિકારક છે. ખોરાક ગરમ જ ખાવો એટલે કે વાસી-ઠંડો ખોરાક લેવો નહિ. ખોરાક લેતી વખતે ચિત્ત શાંત હોવું જોઈએ અને બહુ ઉતાવળા જમવું નહિ જોઈએ તેમ બહુ ધીમે ધીમે પણ ખાવું નહિ.

જે આહારથી આરોગ્ય કથળે તેવો આહાર ત્યજવો જોઈએ. દા.ત. તીખું ખાવાથી પેટમાં બળતું હોય તો તીખાને તીલાંજલિ આપવી જોઈએ. નહિતર અમલપિત અને પછી અલ્સર પણ થઈ શકે છે. એટલે સમજું વ્યક્તિએ પોતાના આહારની મર્યાદા સ્વીકારી તે પ્રમાણે તેનું આપોજન કરવું જોઈએ.

વિરુદ્ધ આહાર નિષિધ છે. વિરુદ્ધ

આહારને ધીમા લેરની ઉપમા આપી છે. તેથી વ્યક્તિએ વિરુદ્ધ આહારથી બચવું જોઈએ. સૌથી વધુ દૂધ સાથે ખાતાં પદાર્થો વગેરે વિરુદ્ધ આહાર છે. આહાર દ્વયોમાં કયા કયા શ્રેષ્ઠ છે તેની યાદી આ પ્રમાણે છે.

શ્રેષ્ઠ ધાન્ય	- ઘઉં
શ્રેષ્ઠ લધુધાન્ય	- ચોખા
શ્રેષ્ઠ કઠોળ	- મગ
શ્રેષ્ઠ શાક	- પરવળ
શ્રેષ્ઠ ભાજ	- ડોડી
શ્રેષ્ઠ ફળ	- દાડમ
શ્રેષ્ઠ મુખવાસ	- લવિંગ
શ્રેષ્ઠ તેલ	- તલનું તેલ
શ્રેષ્ઠ પેય	- છાસ
શ્રેષ્ઠ ગળપણ	- માટલાનો ગોળા
શ્રેષ્ઠ સૂકોમેવો	- બદામ
શ્રેષ્ઠ ગોરસ	- વલોણાનું ધી

આમ મંદાજિને થાય જ નહિ તે માટે જો પૂરતી કાળજી લેવાય તો નીરોળી જીવન જીવી શકાય.

મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૧૯૮૬૪

બાપુજી સાથેનો એક મંગલ પ્રસંગ

૧૯૪૨ની છેલ્લી “હિંદ છોડો”ની લડત વખતે જેલમાં પકડાયેલા બાપુજીની તબિયત બગડતાં તેમને છોડી મૂકવામાં આવ્યા. તબિયત સુધારવા હવાફેર માટે તેઓ મહાબોશ્ચર આવ્યા. તે વખતે હું પણ મારા પિતાશ્રી સાથે ત્યાં જ હતી.

બાપુજીનો સવાર - સાંજ અચૂક ફરવા જવાનો અને પછી પ્રાર્થનાનો નિયમ તો બધાં જ જાણો છે. ફરવા જતી વખતે ઘણાં સાથીઓ તેમની સાથે રહેતાં. ફરતી વખતે બે બહેનો કે બાળાઓ ઉપર હાથ ટેકવીને બાપુજી ચાલતા અને બે બહેનોને ઘોડાના નામે નવાજતા.

એક વખત અમે આવી રીતે ફરવા ગયાં હતાં. બાપુજીનો એક બાજુનો ઘોડો હું હતી અને બીજી બાજુનો ઘોડો મારા એક સંબંધી હતાં. તે દિવસે સમય થઈ જવાથી ઉતાવળાનાં મેં ઘડિયાળ પહેર્યું નહિ. ચાલતાં ચાલતાં પરમાત્માની વાતો મુખ્યત્વે થતી, બીજા કેટલાંક મુલાકાતીઓ પોતાના પ્રશ્નો એ વખતે મૂકતા અને ચાલતાં ચાલતાં બાપુજી એમની મુશ્કેલીઓનું માર્ગદર્શન કરતા. વચ્ચે જે કોઈ નાનું કે મોટું એમની સામે મળે તેને બે હાથ ડોડીને વંદન કરતા. જાણો એ સામેની વ્યક્તિના આત્મામાં રહેલા પરમાત્માને ન વંદતા હોય.

તે દિવસે એવું બન્યું કે બાપુજી પોતાની બંડીમાં જે ઘડિયાળ લટકાવતા તે બગરી ગયું. એટલે ઘોડો સમય જતાં અર્થે રસ્તે બાપુજીએ મને પૂછ્યું; “તારા ઘડિયાળમાં કેટલા વાગ્યા?” અને હું ચૂપ રહી એટલે ફરીથી પૂછ્યું, “કેમ આજે ઘડિયાળ નથી પહેર્યું? ઘડિયાળ વગર શી ખબર પડે કે ટલો સમય ગમ્યો?” ક્ષણે ક્ષણનો ઉપયોગ કરતા બાપુજીએ ઘડિયાળનું મહત્ત્વ સમજાવ્યું. મિનિટો ગળણીને જ ચાલવાનું. સમય જતાં જ્યાં ઊભા હોય ત્યાંથી જ પાછા ફરવાનો. એક પણ પળનો વ્યય ન થાય એવી કામગીરી ગોઠવી, એ માટે બાપુજી બહુજ કદક પાલન કરતા. સદાએ મોટું ઘડિયાળ એમની બંડીમાં લટકાવેલું હોય જ અને મિનિટો મિનિટનું દરેક કાર્ય અગાઉથી ઘડેલું હોય તે પ્રમાણે જ કરવા અને પોતાના સાથીઓ પાસે કરાવવા સદાયે જગત રહેતા. તેમના સાથીઓની ઝિઝામાં ઝિઝી વિગતો પણ તેમના જ્યાલમાં હોય જ.

તે દાહારથી ઘડિયાળનું ખરું મહત્ત્વ મને સમજાવ્યું. ઘડિયાળ એ કંઈ શોભામાં વૃદ્ધિ કરવા પહેરવાનું અંબાર નથી, પણ સમય પ્રમાણે કાર્ય કરવા અને સમય વ્યય ન થાય એ જોવા ખાતર સદા આપણે હાથે બાંધવા આપણો સાથી છે. જીવનનું એક મહામૂલ્ય ભાખું એ સમયે મને

- પ્રમિતા કરવા

મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૮૯૮

કિડની કેમ બગડે છે? - કારણો, લક્ષણો અને સંભાળ

• વૈદ મનુભાઈ ગૌડાની

આયુર્વેદમાં કિડનીને 'વૃક્ક' કહેવામાં આવે છે. આપણા શરીરમાં કિડની બે હોય છે. એક જમણી બાજુ અને બીજી ડાબી બાજુ. આકારમાં તે લગભગ કાજુના જેવી પણ કદમ્બમાં મોટા ચીકુ જેવડી. બંને બાજુ પાછળના ભાગમાં - પડખામાં કરોડ પાસે પાંસળી નીચે આવેલી હોય છે.

આ વૃક્કનું મુખ્ય કાર્ય લોહીના દૂષિત દ્રવ્યોને મૂત્રમાં પીગાળીને મૂત્રનળીઓ દ્વારા મૂત્રાશયમાં પહોંચાડી બહાર કાઢવાનું હોય છે. પરંતુ જ્યારે વ્યક્તિ ઋતુ અને પોતાની પ્રકૃતિનો વિચાર કર્યા વગર વિષમ અને વિરુદ્ધ આદાર દ્રવ્યોનું સેવન કરે છે ત્યારે આ વૃક્ક અથવા તો કિડનીમાં અનેક પ્રકારની વિકૃતિઓ ઉત્પન્ન થવાની શક્યતા રહે છે. ધંધી વાર અમુક ચેપી રોગો પથરી અને આધુનિક વિપરીત અસરને લીધે પણ કિડની બગડવાની પૂરી શક્યતા રહે છે. શરીરમાં લોહીની ઓછી માત્રા એટલે કે રક્તાલ્પતાને લીધે તથા પાણી ઓદ્ધું પીવાથી પણ કિડની બગડવાની શક્યતા રહે છે. જે વ્યક્તિ વધારે પડતી ખારી, ખાટી અને તીખી ચીજોનું અધિક સેવન કરે છે તેમને પણ કિડનીની વિકૃતિઓ થવાની શક્યતા રહે છે.

આ વૃક્કનું સ્વાભાવિક કાર્ય યોગ્ય રીતે ન થવાથી શરીરના વિભિન્ન પ્રકારના પદાર્થો મૂત્ર દ્વારા નીકળવા લાગે છે. જેને આયુર્વેદમાં પ્રમેહ રોગો કહેવામાં આવે છે. જે ૨૦ પ્રકારના ગણાવ્યા છે. જેમાંથી ૧૦ કફ્થી

ઉત્પન્ન થતા, હ પિતથી અને ૪ વાયુથી ઉત્પન્ન થતા ગણાવ્યા છે. આમાં કફ્થી ઉત્પન્ન ૧૦ને સાધ્ય, પિતથી થતા હને કષ સાધ્ય અને વાયુથી થતા ઠને અસાધ્ય કહેવામાં આવે છે. વારંવાર અને વધારે પડતી મૂત્રપ્રવૃત્તિ તથા ડહોળી મૂત્રપ્રવૃત્તિ પ્રમેહ રોગનું પ્રધાન લક્ષણ ગણાવાય છે.

જે લોકો શારીરિક પરિશ્રમ નથી કરતા તથા અતિ પૌણિક અને ભારે આહારનો વધારે પડતો ઉપયોગ તથા બેઠાડુ જીવન વ્યતિત કરે છે એવા લોકોમાં આ પ્રમેહ થવાની શક્યતા રહે છે.

વૃક્કમાં ક્ષારીય તત્ત્વોની વૃદ્ધિથી પણ સોજો ઉત્પન્ન થયાની શક્યતા રહે છે. જેને વૃક્ક શોષ અથવા કિડનીનો સોજો કહેવામાં આવે છે. મૂત્રમાર્ગમાં જો ચૂનાના કણો એકત્ર થવા લાગે અને એકત્ર થઈને રેતિના કણોની જેમ ચોટવા લાગે તો 'પથરી' નામનો રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. જેને આયુર્વેદના ગ્રંથોમાં 'અશરી' કહેવામાં આવે છે. અહીં અશ્રી એટલે પચ્ચર ઉપરથી પથરી નામ પડી ગયું હોય એમ લાગે છે.

અનેક કારણોથી જ્યારે વૃક્ક - કિડની પોતાનું સ્વાભાવિક કાર્ય ઉચિત રીતે કરી શકતી નથી ત્યારે અથવા તેમાં કોઈ પણ કારણને લીધે લોહી જામી જાય તો કિડનીમાં ગાંઠ - ગ્રંથિ બની જાય છે. જેને વૃક્કગ્રંથિ રોગ કહેવામાં આવે છે. વૃક્કની આ વિભિન્ન વિકૃતિઓનાં વિભિન્ન લક્ષણો હોય છે.

કિડનીની વિકૃતિઓનાં પૂર્વ લક્ષણોમાં આંખ, મોહું, પગ અને હાથ પર સોજા, અજિનમાંઘ, નિદ્રાનાશ, ત્વચારુક્તતા, નારીની ગતિ મંદ અથવા તીવ્ર, સ્વેદાધિક્ય થાય છે.

ખાસ કરીને પથરીના રોગમાં પડખામાં, પેહુમાં અને શિશ્નમાં અસહ્ય વેદના થાય છે. મૂત્રપ્રવૃત્તિ વખતે દાહ-ખળતરા, મૂત્રપ્રવૃત્તિમાં અવરોધ, લાલ પેશાબ થવો, લોહીયુક્ત ઊભકા ઊલટી સ્વેદાધિક્ય અને હાથ - પગ ઠંડા પરી જાય છે.

આવા કિડનીની વિભિન્ન રોગોમાંથી કોઈપણ થાય તો પોતાના ચિકિત્સકની સલાહ પ્રમાણે ઉપયાર કરું પ્રયોજવો. કારણ કે આવા રોગની ઉપેક્ષા કરવાથી અનેક રોગો ઉત્પન્ન થાય છે. જેવા કે લિવર અને સ્પ્લીન વધી જવા, હાઈ બ્લડપ્રેશર અને હદરોગની ઉત્પત્તિ શિરશૂણ - ચક્કર, કાનમાં અવાજ આવવો, હાથ પગમાં ભારેપણું, કળતર, બેદેશી, ખભા અને તોકમાં પીડા થવી વગેરે.

કિડનીના મોટાભાગના રોગોમાં મૂત્રપ્રવૃત્તિ વધારે પ્રમાણમાં થાય એવાં ઔષધો અને ઉકાળાઓ વધારે હિતાવહ બને છે. એ સાથે મૂત્રપ્રવૃત્તિ વધારનાર, પીવાની અને ખાવાની ચીજો પ્રયોજવી જોઈએ. તથા દહીં, છાશ, અતિ ખાટી અને ખારી ચીજો, અથાણાં, પાપડ, યામેટા, પાંદંગવાળી ચીજો, કેળા, મધુ, ખાટાં સંતરા વગેરેનો ઉપયોગ કરવો નહીં.

મંગાલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૧૯૯૬

જેણે મોટામાં ચાંદાં એ અડધા માંદા

• કાંતિભાઈ વૈદ •

આપણે ત્યાં મરચું ખાવાનો ઘણો અતિરેક છે. એમ કહું તો કહી શકાય કે આપણે મરચું છથી દસગણું વધારે ખાઈએ છીએ. બધી પ્રમાણસર ચીજ હોય તો તંદુરસ્તી

ઓછી નુકસાન કરે છે. પણ જમવામાં બધું જ સ્વાદ આવે છે એમ સમજ મરચાના દોથા ભરી ભરીને ખાવા તે લાંબે સમયે શરીરને મોટી નુકસાનીમાં નોતરે છે. એટલું જ નહીં

અતિ મરચાથી એસિડિટી થાય, વધારે પડતી પિત વિકૃતિ થાય. જેમ વધારે ખટાશથી પિત વિકૃત થાય તેમ વધારે મરચાથી પણ એસિડિટી વધે. અતિરેક થાય તો અલ્સર થાય. વધારે

જેણે પોતાને કંઈ કરવું નથી તેને કોઈ કામ અશક્ય લાગતું નથી.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

પડતું માસિક આવે, પેશાબના રોગ થાય, ગર્ભિશયના રોગ થાય, ચામડીના વિકારો થઈ ચામડીના રોગ થાય, ચામડીનો રંગ કાળો થવા માટે, અંતરદાં નબળાં પડે, મરડો થાય, અજ્ઞાણી થાય, આંખના રોગ થાય, વાળના રોગ થાય, મૂત્રાશયના રોગ થાય, આવા બીજા નાનાં-મોટાં કારણ હોઈ શકે છે. પણ આપણે મરચાની મુખ્ય વાત બતાવીએ છીએ અને તેની સાથે મોઢાનાં ચાંદાનો વિષય લીધો છે એટલે બીજાં નાનાં કારણો છે તેની છણાવત નહીં કરીએ.

હરસના દર્દ માર્જા મૂકી છે અને તેનું કારણ મરચું છે. અતિ મરચામાંથી મરડો થઈ શકે છે. મરડાનાં બીજાં કારણો પણ છે કબ્જિયાત અને અતિ મરચાનો વધારે ઉપયોગ મુખ્ય કારણ હરસમાં પરિણામે છે.

મોટાભાગની હરસ કે મોઢામાં ચાંદા કે ગરમીના રોગથી પીડાતા દર્દાઓને મરચું ખાવાની મના કરીએ તો ઘરમાં અંગત સ્વજન ગુજરી ગયા હોય અને જેવો શોકમય ચહેરો કુદરતી જ બની જાય તેવો ચહેરો આવા દર્દાનો થઈ જતો જોવામાં આવે છે. કોઈ કોઈ દર્દાને ખાસ ચોક્કસ પરેજી ન પાળો તો એ કોઈ રીતે સાજા થઈ શકે તેમ ન હોય એવા દર્દ મરચા વિના ખોરાક ખાઈ શકતા નથી એટલે કે ભાવતું નથી એમ કહી આમ ‘મરચું મારો પરમેશ્વર ને હું મરચાનો દાસ’ અને બે ત્રાણ દિવસ માંડ પરેજી પાળે, ખાવાનું ખાઈ શકે નહીં એટલે પરેજીની પેટી બંધ કરી અને મરચાનો નક્કી કરેલો મલાજો તોરી નાંખી ફરીથી મોહું આવ્યું હોય કે ચાંદા પડ્યાં હોય તો તે સિસકારા મારતાં મારતાં તીખા તમતમતા ભોજન શરૂ કરી દે અને પછીના આ કમ ચાલ્યે રાખે તો તેના આકાર રોગ તંહુરસ્તીને તોડીને શરીરમાં પ્રવેશી જાય છે.

આવા સતત હરસથી પીડાતા દર્દાઓ આમ જ મરચું ખાવાનો શોખ છોડતા નથી. તેઓએ હરસ ઊપ્પેલી સ્થિતિમાં તો રહે છે અને બે ચાર દિવસે જાડે જાય તારે લોહી મળદારે નીકળતું જતું હોય છે. થોડીક વાર

કે થોડાક દિવસ અરેરાટી કરે. જો કે બધાય દર્દી આવા હોતા નથી. થોડીક દવા લે પણ મોકો મળે ત્યારે મરચાવાળા ભોજનનો મોહ છોડે નહીં. અવારનવાર આવી જાતના ઊપડી આવેલા હરસ, વારંવાર પડતા લોહી અને બીજી બીજુ મરચાવાળો ખોરાક, હરસને આ બધું મટવા ન હે. પણ તેમાંથી અસાધ્ય રોગ છાને ખૂંઝો અંદરખાને કોઈ કોઈ વખત ઊભો થતો જોવામાં આવે છે અને તે આમણનું એટલે કે રેક્ટમ કેન્સર તરીકે નિદાન થાય છે. શરૂ શરૂમાં તો આ રોગની રોગીને પણ ખબર પડતી નથી. આવા દર્દ જલદી કોઈ તબીબને બતાવતા નથી કે નથી તેની સરખી દવા કરતા. જયારે થઈ સ્ટેજમાં પહોંચી જઈ આમણથી અંદરના ભાગમાં કેન્સર પ્રસરી જાય છે ત્યાં સુધી દર્દ બેથ્યાન હોય છે. અમસ્તું હોય પણ આ રોગ અસાધ્ય જેવો હોઈ દર્દની બેદરકારીને લઈને જાણ છ મહિના અસાધ્ય વેદના ભોગવી દર્દનું વેદનાયુક્ત મૃત્યુ જોઈ આપણને પણ સ્પર્શની અરેરાટી ઉપજાવે છે.

પુરુષો કરતાં આ વધારે પડતું મરચું ખાવાનો શોખ બહેનોને કે કુમારીકાઓને વધારે દેરાન કરે છે. મરચાના એવા કાંઈ મોટા શુણ નથી કે તેના શુણનાં વખાજ કરી શકાય. બહેનોના ગર્ભિશયના રોગ ઉત્પન્ન કરવામાં મરચાનો નાનોસૂનો ફાળો નથી. કસુવાવડ, અતિઆર્તવ, સાંધાનો રોગ, વારંવાર કસુવાવડ થવી, પ્રદર રોગ ફલવાહિનીની તકલીફ, અંડાશય વિકૃતિ, ખીલ, એસિડિટી, અલ્સર, ચામડીના રોગ, વાળ ખરવા કે સફેદ થવા આવી અનેક તકલીફ કુમારિકા, યુવાન બહેનોને, આયેડ બહેનોને અને અવસ્થામાં પણ આ મરચું રોગરૂપે પાછળ પડી ગયું હોય છે.

ફરીથી આપણે મોઢાના ચાંદાની વાત ઉપર આવીએ. શરીરમાં અમુક જાતનાં તત્ત્વો ખૂટે તોય મોઢામાં અવારનવાર ચાંદાં પડે પણ આ ઊભાં થતાં તત્ત્વોનો નાશ કરવામાં, અતિ મરચું ખાવાનો ફાળો કાંઈ નાનોસૂનો નથી! જોકે મોઢામાં ચાંદાં થવામાં મુખ્યત્વે મરચા ઉપરાંત ખટાશ, ફરસાણ અને ગળપણનો પણ

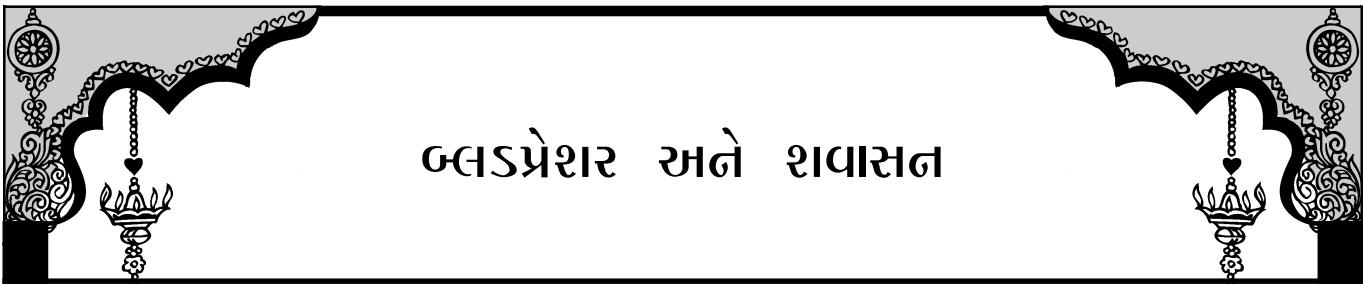
થોડો હિસ્સો ખરો. વળી મરચાનું મારણ ચોકખા ધી - દૂધ એટલા મોંઘા થઈ ગયા છે કે અત્યારે વેજિટેબલ ધી ખાવાની પણ મધ્યમ વર્ગમાં ત્રેવડ રહી નથી, તો સામાન્ય સમાજનો નીચલો વર્ગ બિચારો શું કરે! મગફળનું તેલ પ્રમાણમાં ગરમ કહેવાય છે અને તલના તેલમાં પ્રમાણમાં કંડકનો ગુણ છે. પણ તલનું ચોખ્યું તેલ કાઢવું કયાંથી અને અત્યારની જનરેશનને તલના તેલમાં રંધેલા ખોરાકમાં સ્વાદ આવતો નથી એટલે સૌ મગફળની તેલના વર્ષે ત્રણ ઉભાની જગ્યાએ તેત્રીસ ઉભા વાપરે છે. એક વખત એ જમાનો હતો કે મગફળનું તેલ ખવાય જ નહીં. નાનામોટા ગામડે અને ગામ કે શહેરમાં લતે લતે તેલની ઘાણી ફેરવનારા ઘાંચી હતા. એ ઘાણી ગઈ, ઘાંચી બીજા કામે લાગ્યા અને તલનું વાવેતર ઘટી ગયું.

માટે મોઢામાં પડતાં ચાંદાંવાળા દર્દાઓ વહેલી તકે મરચું, ફરસાણ અને ગળપણ બંધ કરે. પરેજી પાળીએ તો રોગ જલદી મટે છે.

આવા દર્દ રોજ હરદેની બે ટીકડી રાતે કાયમ લે. મરચું, ફરસાણ અને તમામ જાતની ખટાશ બંધ કરે અને મોળી છાશ પણ નથી લેવાની. મોળું દૂધ, ચાર વખત પીવે. પપૈયું ગરમ માનીને બંધ કરે નહીં. પપૈયું બે વખત લે અને રોજ રાતે કાળી દ્રાક્ષના ગીસ દાઢા લઈ બે-ત્રાણ પાણીએ ધોઈ, પાણીમાં રાતે પલાળી સવારે આ દાઢા ચાવીને નરણા કીઠે ખાઈ જવા. ઉપરાંત આ પ્રયોગ એક વર્ષ કરો. વરિયાળી, ઘાણા, કોથમીર, જીરું, ગળો, ત્રિફળા, સૂકા ગુલાબનાં ફૂલ, સુખડનો પાવડર, લીલવા, એલચી, લીલ, નાગકેશર શતાવરી, સાકર સરખે ભાગે લઈ ચૂર્ણ બનાવીને એક એક ચ્યામચી સવારે રાતે દૂધ સાથે લે. આ બધા પ્રયોગ એક વર્ષ કરો.

કોઈને તમારું, બજર, કિમામ, કોઝીનો શોખ હોય તો બંધ કરી દેવો. આટલું વ્યવસ્થિત શ્રદ્ધા રાખીને કરે તો રોગ મટી જાય છે.

મંગલ મંદિર, અમદિબ-૧૯૬૭

બ્લડપ્રેશર અને શવાસન

જોવામાં સહેલું લાગે પણ બધાં આસનોમાં અધરામાં અધરું આસન 'શવાસન' છે. વર્તમાન યુગમાં માનવજીવન ખૂબ જરૂપી બનતું જાય છે અને તેના લીધે સુખ-સ-ગવડો, મોજશોખ અને ભોગવિલાસનાં સાધનોમાં ખૂબ જ વધારો થયો છે. છતાંય માણસોને સાચા અર્થમાં સુખચેન છે ખરું? શું તેના મનને શાંતિ છે? પણ ખરી રીતે તો આ યુગ રથવાટ અને ચિંતાનો યુગ છે. ખરેખર મોટાભાગના લોકો વધુ પડતા માનસિક તનાવમાં જીવે છે. તેથી બ્લડપ્રેશર રોગ વધુ વ્યાપક બનતો જાય છે.

● આ રોગનાં મુખ્ય લક્ષણો :

શરીરમાં અશક્તિ લાગે છે. થોડી થોડી વારે ઉશ્કેરાટ અનુભવાય છે. થોડું કામ કરતા કરતા થાક લાગવો, ચાતના પૂરતી ઊંઘ ન આવવી, માથાનો દુખાવો, યાદશક્તિની ભામક અવસ્થા, એકાગ્રતાની ખામી વગેરે આ દંડનાં લક્ષણો છે.

યોગ શિક્ષક પાસેથી દરરોજ નિયમિત રીતે યોગાભ્યાસ કરવો. ધીરે ધીરે દવાની માગા ઓછી કરતા જવું. ફક્ત યોગ અભ્યાસથી જ બ્લડપ્રેશર કાબૂમાં રહેશે. ગમે તેટલું બ્લડપ્રેશર હોય છતાં તેના નિત્ય અભ્યાસથી બ્લડપ્રેશરને ચોક્કસ મટાડી શકાય છે.

આસન કરતા કરતા થાક લાગે ત્યારે શવાસન કરવું એ જરૂરી છે. જેથી આગળ આસન કર્યાનો ફાયદો થાય છે.

હવે આ આસન વિશે વિગતવાર જોઈએ.

અર્થ : મનની ચંચળ અને અસ્થિર વૃત્તિઓ કે વિચારોને સ્થિરતા બદ્ધનારી તેમજ જીવનવ્યવહારમાં એકાગ્રતા અને સ્થિરતા લાવનારી ક્રિયા એટલે શવાસન. "શવ" એટલે મૃતદેહ. આ આસનની પૂર્ણ સ્થિતિમાં શરીર

મૃતદેહની માફક શિથિલ અવસ્થામાં પડ્યું રહે છે. તેથી તેને 'શવાસન' કે 'મૃતાસન' કહે છે.

● સ્થિતિ :

૧. જમીન પર પીઠ અડે તે રીતે ચત્તા સૂર્ય જાઓ.
૨. બંને પગ વચ્ચે લગભગ એકથી ઢોઢ ફૂટનું અંતર રાખો. પગના પંજા દાખેલા રાખો.
૩. બંને હાથ ફેલાયેલા અને હથેળીઓ આકાશ તરફ ખુલ્લી રાખો.
૪. આખું શરીર એકદમ ઢીલું અને આંખો બંધ રાખો.

● કિંયા :

૧. શરીરની તમામ નસો, બધા સ્નાયુઓ અને અવયવોને ઢીલા છોડી દો. સૌ પ્રથમ એક ઊંડો શ્વાસ લઈ ગરદનને ડાબી બાજુ તરફ કરો, ધીરે ધીરે ફરી જમણી બાજુ ગરદન લાવવી. આવી રીતે બે થી ગણ વખત કરવું.
૨. બંને આંખો ખોલી, ગોળ ગોળ ઘડિયાળની દિશામાં ફેરવો. પછી થોડીવાર આંખો બંધ કરી તેમને આરામ આપો.
૩. ધીરે ધીરે તમારા મનને 'શ્વાસ અંદર લીધો' 'શ્વાસ બહાર કાઢવાની' ગતિ પર સ્થિર રાખો. તમામ શ્વાસ પ્રશાસને શાંત કિંતે જુઓ.
૪. શવાસન દરમિયાન આ રીતે સ્વનું અધ્યનય કરો: 'હું શરીર નથી, પરંતુ ચૈતન્ય શક્તિ હું. અજર અમર આત્મા હું. શરીર મારી મોટર છે. હું આત્મા તો તેનો પ્રાઈવર હું.'
૫. હવે શાંત કિંતે બંને પગના અંગૂઠા પર

મનને લઈ જાવ. તે જ પ્રમાણે ધીરે ધીરે મનને પગની પિંડી તરફ સ્થિર કરો. ત્યારબાદ ધૂંટણ તેમજ જાંઘના સ્નાયુઓને ઢીલા કરતા જાઓ. ધીરે ધીરે પેટના સ્નાયુઓને ઢીલા છોડી દો અને વિચાર કરો કે પેટના સ્નાયુઓ ધણા સ્વસ્થ બની રહ્યા છે. મારું પેટ એકદમ હળવું ફૂલ જેવું બની રહ્યું છે. જોસ, એસિડિટી જેવો કોઈ વિકાર નથી, ધીરે ધીરે ખભા, કોણી, અને કંડાના સ્નાયુઓને ઢીલા છોડતા જાઓ.

● લાભ :

૧. લાગણી પ્રધાન, ધમાલિયા અને ઉચાટવાળા માણસોએ શવાસન અવશ્ય કરવું.
૨. ઇ કલાકની ઊંઘ જેટલો આરામ માત્ર ૧૫ મિનિટનું સાચી રીતે શવાસન કરવાથી મળે છે. યોગાસન અથવા કોઈ પણ શારીરિક કે માનસિક વ્યાયામ પણી શરીરમાંના કોણો, નાની શિરાઓ ઈત્યાદિમાં મોટી ભાંગફોડ થાય છે. અને રક્તમાં અજલતા વધી જાય છે. સ્નાયુઓનું તંત્ર થાકી જાય છે.
૩. શવાસન પુનઃ આ બધાં અંગો-ઉપાંગોના ચણતર અને ઘડતરનું કામ કરે છે.
૪. હદ્યરોગના તથા બ્લડપ્રેશરના દર્દોઓ માટે શવાસન કરવું અત્યંત આવશ્યક સલાહભર્યું છે.
૫. શવાસન વ્યક્તિને અંતર્મુખી બનાવે છે.
- નમ્રા :** ઓછાંઓ ઓછી પાંચ મિનિટ અને વધુમાં વધુ ગમે તેટલો સમય આ આસનમાં રહી શકાય છે.

મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૨

સતત કામ કરનારી વ્યક્તિ પોતાના મૃત્યુ સમયે જ વૃદ્ધ થતી હોય છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

લોક-આયુર્વેદ

• વૈદ મહેન્દ્રભાઈ વ્યાસ •

**“ખાંસું તો તોળી તોળી
પીંસું તો ઘોળી ઘોળી
સ્વાસું તો રોળી રોળી
એ ઓસડ એ ગોળી.”**

લોક-આયુર્વેદનું ઉપરોક્ત પદ આયુર્વેદના મૂળભૂત સિક્ષાંતને સાર્થક કરે છે. વિશ્વમાં આયુર્વેદ જ એક એવું આરોગ્યવિજ્ઞાન છે જે ઔષ્ણ્યપ્રયોગ સિવાય પણ સ્વસ્થ રહેવા માટે સિક્ષાંત બતાવે છે.

ઉપરની લીટીઓમાં અસ-જળ અને નિદ્રા વિશે ઢૂંકું છતાં સચોટ વર્ઝન કર્યું છે.

પહેલાં આપણે અસ વિશે જોઈએ.

“ખાંસું તો તોળી-તોળી.” આહાર આપણા શરીરનો મુખ્ય આધાર છે. જન્મથી મૃત્યુ પર્યત એ પોષણ આપનાર ઘટક છે. પણ જો અનુનો સમ્યક્ માત્રામાં ઉપયોગ કરીએ તો. અચથા આજે આહાર ન લેવાથી કે ઓછો લેવાથી થતાં રોગો કરતાં આહાર વહુ લેવાથી થતા રોગોની સંખ્યા અધિક છે. આહાર પાચન થતાં એનું શક્તિમાં રૂપાંતર થાય છે. એટલે આહારની ગુણવત્તા સાથે એની માત્રા પણ એટલી જ મહત્વની છે. જો

અધિકમાત્રામાં આહાર લેવામાં આવે તો એનું સમ્યક્ પાચન ન થતાં એ વિકાર ઉત્પન્ન કરે છે. એટલે ખાંસું તો તોળી-તોળીનો અર્થ વજનથી તોળીને, ગ્રામ કે તોલામાં ન ગણતાં વ્યક્તિએ પોતાની ઉમર, શારીરિક સ્થિતિ, પ્રકૃતિ, જીતું અને આહાર લેવાનો સમય, આ બધાં પરિબળને ધ્યાનમાં લઈ આહાર લેવો જોઈએ.

“પીંસું તો ઘોળીઘોળી.” પેય પદાર્થનો સમાવેશ “પીંસું” શબ્દથી ગણીશું. આહાર પદ્ધતિના પોષક પદાર્થ તરફે પેય પદાર્થ આવે છે. પાણી, દૂધ, ધાશ, ફળના રસ તથા આ બનાવટોના સંયોજનથી બનતા બધા પેય પદાર્થ ઘોળી-ઘોળીને પીવાના કહ્યા છે. ઘોળી-ઘોળીનો અર્થ પ્રવાહી પદાર્થ ધૂટે-ધૂટે, ધીમે ધીમે પીવાનો છે. પદ્ધતિમાં seap (ચૂસકી ભરવી)ની પદ્ધતિ છે. એ યોગ્ય પદ્ધતિ છે. પ્રવાહી પદાર્થ એક ધૂટમાં વહુ માત્રામાં પીવાથી પેટમાં ઇજા થવાની અને ભાર વહવાની શક્યતા રહે છે. માટે કહ્યું છે કે, “આહાર પીવો અને પ્રવાહી ચાવો.” આ ઉક્તિ પણ યથાર્થ છે.

“સ્વાસું તો રોળી-રોળી”નો અર્થ

સમજાએ. આયુર્વેદ વિજ્ઞાનમાં માનવજીવનના તમામ પાસાંઓની અતિ જીણવટથી ચર્ચા કરી છે. નિદ્રા માટે સ્વસ્થવૃત્તમાં જે નિયમો બતાવ્યા છે, તેમાં ભોજન બાદ વામકુક્ષીનો ઉલ્લેખ છે. ડાબા પડખે સૂવું તેને વામકુક્ષી કહેવાય. રાત્રિ ભોજન બાદ સૂવા માટે પ્રથમ ડાબા પડખે, ત્યારબાદ સીધા અને પછી જમણાં પડખે થોડીવાર સૂવું એવું વર્ણન છે. અર્થાત્ પડખાં બદલીને સૂવું. રોળી-રોળીનો લોકઅર્થ “આળોટવું” છે. એટલે ડાબે પડખે, સીધા, જમણે પડખે અને પછી અનુકૂળ હોય એમ સૂવું એવું કહ્યું છે. આજે ધણી વ્યક્તિઓ ફક્ત સીધા (ચાતા - કમરના આધારે) સૂતી હોય છે. આવી વ્યક્તિને પેટ વધવું, પાચન બરાબર ન થવું અને વિબંધ (કબજિયાત) થવો, જેવી તકલીફી થાય છે. એટલે સૂવાના નિયમો પણ એટલા જ જરૂરી છે.

આમ લોકઆયુર્વેદના પદનો અર્થ સમજ જીવન જીવનારને સ્વાસ્થ્ય સંબંધી ફાયદા જરૂર થાય છે. કારણ કે છેલ્લું પદ જે, છે, “એ ઓસડ અને એ ગોળી” એ આ રીતે સાર્થક થાય છે.

મંગાલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૨

ઇશા એટલે પૃથ્વીલોકનું અમૃત

દર્શાવી છે.

દહીમાંથી ધાશ બનાવવાની જે પ્રક્રિયા છે, તેને આયુર્વેદમાં “મંથન” કહેવામાં આવે છે. લોકવ્યવહારમાં આપણો તેને “વલોવલું” કહીએ છીએ. દહીમાં પાણી નાખ્યા વિના “મંથન” કરવાથી જે દ્વારીયાર થાય છે, તેને આયુર્વેદમાં “ધોબ” અને લોકવ્યવહારમાં “ધોળવું” કહેવામાં આવે છે. આમ તો દહી અને ધોળવામાં કંઈ જ ફેર જણાતો નથી. પરંતુ દહી ઉપર જે વલોવાવાની કિયા કરવામાં

આપણા શરીરના યોગ્ય પોષણ માટે જે આહાર દ્વયોની જરૂર પડે છે, તેમાં ધાશનું વિશેષ મહત્વ માનું છે. અમે વૈદ્યો આયુર્વેદિક પરિભાષામાં ધાશને “તક” કહીએ છીએ. ગુણોની દસ્તિએ ધાશ એ ખરેખર મનુષ્ય લોકનું અમૃત છે. ધાશના ગુણોને ધ્યાનમાં રાખીને એક કવિએ સંસ્કૃતમાં શ્લોક લખ્યો છે તેનું ભાષાંતર આ પ્રમાણે છે:

“જો સ્વર્ગમાં ધાશ હોત તો મહાદેવ એટલે કે શંકરનું ગળું વિષપાનને લીધે કાળું

ન પડત, કુલેરને કોઠ ન થાત, ગાળપતિને મોટું પેટ ન હોત અને ચંદ્રને ક્ષય ન થાત.”

ધાશ વિશે ભલે આ અતિશયોક્તિ લાગે, પરંતુ ધાશમાં જે અનેક ગુણો રહેલ છે, એ બાબતમાં ના કહી શકાય તેમ નથી.

આપણે જાણીએ છીએ કે ધાશ દહીમાંથી બને છે અને તે દહીનું જ એક રૂપાંતર છે. આધુનિક વૈજ્ઞાનિકો અને ડોક્ટરો ધાશ અને દહીના ગુણધર્મો સરખા જણાવે છે. જ્યારે આયુર્વેદના ગ્રંથોમાં તેના ગુણધર્મોની બિનાતા

ઇશા ન થવું એ સફળતાનો મૂળમંત્ર છે અને સફળતાનું સાચું સુખ પણ એમાં જ છે.

આવી તેને આખુર્વદમાં “સંસ્કાર” આપ્યો કહેવાય છે. દર્ઢી પચવામાં ભારે ગણાય અને ઘોળવું પચવામાં હલું ગણાય. આમ સંસ્કાર અથવા તો વલોવવાથી ગુણોમાં ફેર પડી જાય છે. સંસ્કારનું મહત્વ કેટલું છે? તે બતાવવા માટે આ ઉદાહરણ પર્યાપ્ત છે.

દર્ઢીમાં ચોથા ભાગનું પાણી નાખીને વલોવવાથી જે દ્રવ બને તેને તક-છાશ કહેવામાં આવે છે. હોટલોમાં જે “લસ્સી” મળે છે તેનો આ પ્રકારમાં સમાવેશ થાય છે. દર્ઢીથી અધિભાગનું પાણી નાખી વલોવવાથી જે દ્રવ તૈયાર થાય તેને વૈઘકીય ભાષામાં “ઉદાશ્ચિત” કહેવામાં આવે છે. છાશના આ બધા સસ્નેહ પ્રકારો છે. એટલે કે તેમાંથી સ્નેહી અંશ (માખણ) કાઢી લેવામાં આવેલ નથી. છાશમાંથી જો માખણ એટલે કે સ્નેહી અંશ કાઢી લેવામાં આવે, તો તે પચવામાં અત્યંત હલકી બની જાય છે. દર્ઢીમાં પાણી અમૃક પ્રમાણમાં નાખીને વલોવવાથી થતી છાશનાં અનેક પ્રકારો પારી શકાય છે. પરંતુ છાશના આ બધા પ્રકારો દર્ઢીને વલોવીને જ થતા હોવાથી, છાશ એટલે કે વલોવાયેલું દર્ઢી, એવી ટૂંકી વ્યાખ્યા આપી છે. મંથન એટલે કે વલોવવાની કિયા વરે છાશમાંથી જે સ્નેહ ભાગ કાઢી નાખ્યો હોય અને જેમાં અધ્યો અધ્ય પાણી નાખવામાં આવ્યું હોય, અને જે અતિધિક કે અતિ પાતળું પણ ન હોય, અને જે સ્વાદમાં મધુરાખ્ય અને થોડું તુંકું હોય, તથા સ્વભાવે શીતળ હોય તે દ્રવને તક એટલે કે છાશ કહેવામાં આવે છે.

● છાશનાં ગુણધર્મો :

છાશ મીઠી, ખાટી અને તૂરી એમ ગ્રાસ પ્રકારના સ્વાદવાળી છે. છાશ પચવામાં લઘુ

એટલે કે સહેલાઈથી પચી જાય એવી તથા આધારનું પાચન કરાવીને ભૂખ લગાડનાર અને રૂક્ષ છે. તે કફ અને વાયુના રોગોમાં ઉત્તમ છે. છાશને ઘણા લોકો ઠીક માને છે, પરંતુ છાશ સ્વભાવે ઉજ્જ્વાળા છે. તે લીવરની

વૃદ્ધિ, સોજા, અતિસાર, સંગ્રહણી, પાઈલ્સ, ઉદર રોગો, કબજિયાત, પાંદુરોગ, અરુચિ, તૃષ્ણા, ઉનવા, શૂળ અને મેદ માટે ઉત્તમ છે.

મધુર એટલે મીઠી છાશ કફને ઉત્પન્ત કરે છે તથા પિતને શાંત કરે છે. જ્યારે અતિ ખાટી છાશ વાયુનો નાશ કરે છે અને પિતને વધારે છે. હીંગ, જરું અને સીંધાલૂણ નાંખેલી છાશ અને અતિ વાતાન એટલે વાયુને એક્કિદમ મટાડે છે. તે અર્શ એટલે મસા અને અતિસાર એટલે પાતળા જાડા માટે અતિ ઉત્તમ છે. મૂત્ર પ્રવૃત્તિમાં તકલીફ હોય અને તે ટીપે ટીપે આવતું હોય ત્યારે છાશનો ગોળ સાથે અને પાંદુરોગમાં ચિત્રકુમૂળ સાથે ઉપયોગ હિતાવહ છે. આમાં પાંદુરોગની અવસ્થા જોઈને વૈઘો ચિત્રકુમૂળના ચૂર્ણની માત્રા નક્કી કરે છે. છાશ આંતરડામાં રહેલાં આણારને નીચેની તરફ સરકાવનાર અને મળને ભાંધનાર છે. તેથી જ “છાશ”ને આંતરડાનું “ટોનિક” કહેવામાં આવે છે. આજકાલ પેટની અરુચિ, અપચો, ગેસ, કબજિયાત વગેરે વિકૃતિઓ માટે ડોક્ટરો “અન્જાઈમ”ની બનાવટો ખૂબ વાપરે છે. છાશમાં આ એન્જાઈમ ખૂબ જ રહેલું હોય છે. તેથી જ આવી વિકૃતિઓમાં છાશ ઉત્તમ પરિણામ આપે છે. છાશ પેટના રોગોમાં, જેવા કે અપચો, અજિનમાંદ્ય અને વાયુના રોગમાં કબજિયાત અને અરુચિમાં અમૃત સમાન છે.

કાચી અને તાજી છાશ આંતરડાની ચીકાશ અને વાયુને હણે છે. પરંતુ તે ગળામાં

કફ અને ખરેટ ઉત્પન્ત કરે છે. ધી, સિંઘવ અને હીંગથી યોગ્ય રીતે વધારેલી છાશ ઉધરસ, સણેખમ વગેરે કફના રોગો અને કબજિયાત, આફરો વગેરે વાયુના રોગો મટાડે છે.

● છાશનો નિપેદ :

ઉરઃક્ષત (એટલે કે ચાંદુ પછી તે બહારનું હોય કે અંદરનું) વાળાએ છાશનો ઉપયોગ ન કરવો. શરદ અને ગ્રીઝમાં, દુર્બળ માણસોએ, મૂર્છા, બ્રમ, દાહ, રક્તપિત અને કોઠમાં છાશનો ઉપયોગ ન કરાય. સાદી ભાષામાં કહેવું હોય તો કહી શકાય કે છાશથી આધારનું પચન થાય છે અને ભૂખ લાગે છે. આંતરડા પોતાના કાર્યમાં બળવાન અને સક્રિય બને છે. મળ બંધાઈને આવે છે. છાશથી મૂત્રગ્રવૃત્તિ પણ સાફ આવે છે. છાશનો ઉપયોગ શાક, રાયંતું, કઢી વગેરેમાં પણ કરવામાં આવે છે. હીંગ, મીહું, રાઈ, મેથી, ધાણાજરું અને લસણ વગેરેથી સારી રીતે વધારેલી કઢી કફના અને વાયુના રોગો મટાડે છે. વાયુવાળી વ્યક્તિઓએ છાશનું સેવન કરવું હોય ત્યારે ખાટી છાશમાં સૂંઠ, સીંધાલૂણ અને ધાણાજરું ઉમેરીને કરવું જોઈએ. આવી જ રીતે કફવાળી વ્યક્તિઓએ સૂંઠ, મરી, પીપર વગેરે ઔખ્યાના ચૂર્ણો યોગ્ય માત્રામાં ઉમેરીને ઉપયોગ કરવો જોઈએ અને પિતાવાળી વ્યક્તિઓએ ખાટી છાશનો ઉપયોગ કરવો નહીં પરંતુ તાજુ અને મોળી છાશ હોય તો તેમાં ચોગ્ય માત્રામાં સાકર નાંખીને તેનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

મંગાલ મંદિર, કુલુઆરી-૨૦૦૩

કેદસર શું છે?

● સુલુ જલદીપ શાણ ●

સામાન્ય માણસ સમજી શકે તેવી સાદી - સરળ ભાષામાં અને અનેક ચિત્રો દ્વારા કેન્સર જેવા જીવલેણ ગણાતા રોગ વિશે વૈજ્ઞાનિક માહિતી આપતું કેન્દ્ર એટલે ગુજરાત કેન્સર એન્ડ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટ. વિના મૂલ્યે મને જે કહું તેના માટે જ હું જવાબદાર છું, તમે શું સમજ્યા છો તેના માટે હું જવાબદાર નથી. - આશો

અપાતી આ સંસ્થાની એક જ મુલાકાત તમને શરીરના જુદા જુદા ભાગોમાં થતા કેન્સર, જેવા કે સ્તન-કેન્સર અને મેમોગ્રાફી, ગર્ભિશયનું કેન્સર અને પેપ ટેસ્ટ, તમાકુ - ગુટકા - ધૂમપાનથી થતા મોઢાના અને ગળાના

કેન્સર વગેરેની જીજાકારી ઉપરાંત તેનાં કારણો, લક્ષણો, નિદાન અને સારવાર અંગેની વિશ્વસનીય સેવા પૂરી પાડે છે. આ કેન્દ્ર આપણે આંગણે અમદાવાદમાં, પ્રવીણ નગર - વાસણામાં આવેલું છે. અહીં જુદા જુદા અનેક

વિભાગો છે. જેમાં એક કાયમી પ્રદર્શન, જાણકારી માટેનું સારું ખોતું બની રહે છે. અહીં કેન્સર વિષેનું શિક્ષણ અને જાગૃતિનું કામ સરસ રીતે સામાન્ય જન સુધી પહોંચે છે.

કેન્સ દ્વારા થતી કેન્સર અંગેની સર્વાંગી તપાસ એ આ સંસ્થાનું મુખ્ય કાર્ય છે. કેન્સર કોષોનો રોગ છે. આ કોષોનું નિયમિત રીતે થતું વિભાજન એક કુદરતી પ્રક્રિયા છે. પણ જ્યારે આ વિભાજન અનિયમિત બને અને જ્યારે કરોડોની સંખ્યામાં કોષોનું વિભાજન થાય ત્યારે આ વિકૃત વૃદ્ધિ ગાંઠમાં પરિણામે છે. કેન્સર એકદમ ધીમેધીમે અને શાંતિથી આગળ વધતું રહે છે. તેનું કોઈ બાધ્ય લક્ષણ દેખાતું હોતું નથી. કેન્સરના દર્દી માટે આ મોટામાં મોટું નુકસાનકર્તા પાસું છે. જ્યારે લક્ષણો દેખાવા માંડે છે ત્યારે ઘણું મોટું થઈ ગણું હોય છે. આ સમગ્ર પ્રક્રિયાને ૧૦ વર્ષથી માંનીને ૨૫-૩૦ વર્ષ કે તેથી પણ વધુ લાગતાં હોય છે. કેન્સર એટલે કેબ, અર્થાત્ કરચલો. આ રોગ કરચલાની જેમ આખા અંગ- અવયવોને જકડી લે છે.

કેન્સરની ગાંઠમાં રહેલા કોષોને તપાસીને આગળની સારવાર નક્કી થાય છે. આ નિદાનની ગ્રાસ રીતો છે : (૧) દૂરબીન તપાસ, (૨) કોમ્પ્યુટરાઈઝ ટોમોગ્રાફી એટલે સીટી સ્કેન અને (૩) માઈકોસ્કોપિક નિદાન. આમ ચકાસણી થયા બાદ દર્દનો તબક્કો નક્કી થતાં તે મુજબની સારવાર અપાય છે. સારવારની મુખ્ય ગ્રાસ પદ્ધતિઓ છે : (૧) શશ્વક્રિયા (ઓપરેશન), (૨) રેડિયો થેરાપી અને (૩) ક્રિમો થેરાપી.

જેટલું નિદાન વહેલું, તેટલું બચવું સહેલું. કોઈપણ દર્દની જેમ અહીં પણ રોગ થતો અટકાવવા સાવચેતી લેવી એ જ શ્રેષ્ઠ હિલાજ છે. જોકે શરૂઆતના (૦ સ્ટેજ) તબક્કામાં હોય તો સો ટકા મટી શકે છે. માટે “કેન્સર એટલે કેન્સલ” એ માન્યતાને જ કેન્સલ કરવી હોય તો દર વર્ષ, ખાસ કરીને ત્પ વર્ષની વય પછી, બોડી ચેક-અપ કરાવવું જોઈએ.

આ સંસ્થામાં ફક્ત રૂ. ૩૦૦/- જેવા

ખાસ રાહતના દરમાં, રૂટીન - સામાન્ય તપાસણી ઉપરાંત કેન્સર માટેની ખાસ તપાસ જેવી કે મેમોગ્રાફી, પેપ ટેસ્ટ, પી.એસ.એ. વગેરે ટેસ્ટ પણ કરી આપવામાં આવે છે. આનો લાભ દરેકે લેવો જોઈએ.

આ ઉપરાંત આ સંસ્થાની એક બીજી આવી જ ઉપયોગી વીમા યોજના પણ છે. આ યોજના ડેટા, એક જ વાર, કપલ દીઠ (પતિ-પત્ની માટે) રૂ. ૨,૦૦૫/- ભરવાથી કેન્સર થવાના કિસ્સામાં રૂ. ૭૫,૦૦૦/- સુધીની સારવાર મેળવી શકાય છે. વળી આ વીમાની અવધિ આજવન છે! આજની ખર્ચની મેટિકલ સારવાર કોઈને પરવડે તેવી રહી નથી. મેટિકર અને મેડી કલેરેન્સના જેવી, પણ પ્રમાણમાં ઘણી સસ્તી આ યોજનાનો લાભ લેવાનું ચૂકવા જેવું નથી. આ સંસ્થાને આર્થિક રીતે સહાયરૂપ થવા લગ્ન કે બર્થ રૂ. ૩૦ પાર્ટી જેવા પ્રસંગોની ઉજવણીના ભાગ રૂપે નાની મોટી રકમનું દાન આપી શકાય, કાયમી સ્મૃતિ માટે કાયમી તિથિ પણ નોંધવામાં આવે છે.

આજે સમાજમાં વધુ પ્રમાણમાં થાત ગ્રાસ પ્રકારના કેન્સરની વિગતે વાત કરતાં પહેલાં, આપણે જ અંગે સત્ક રહેવાનું છે એવા કેટલાંક લક્ષણો જાણી લઈએ. આ લક્ષણો એટલે...

૧. શરીરના કોઈપણ ભાગમાં ન રૂઝાતું ચાંદું,
 ૨. ઝડપ કે પેશાબની આદતમાં અસામાન્ય ફેરફાર,
 ૩. વધારે પડતો રક્તસ્નાવ,
 ૪. સ્તન કે કોઈપણ અવયવમાં કોઈ ગાંઠ અથવા ચાંદું
 ૫. મોં અથવા જીબ પર સર્કેદ ચાંદું અથવા ખોરાક ગળવામાં તકલીફ.
 ૬. કાયમી ખાંસી અથવા અવાજમાં ફેરફાર.
 ૭. તલ અથવા મસાના કદમાં ફેરફાર.
- કેન્સરના વિવિધ પ્રકારો, જે આપણે ત્યાં વધારે પ્રમાણમાં થાય છે.

આપણે ત્યાં સ્રીઓમાં સ્તન અને ગભર્શયનું કેન્સર વધુ જોવા મળે છે. અનુભવે

એવું જણાયું છે કે શહેરી બહેનોમાં સ્તન કેન્સર અને ગ્રામ્ય વિસ્તારની બહેનોમાં ગભર્શયનું કેન્સર વધુ થાય છે. વળી, દેશ આખામાં મોં અને ગળાનું કેન્સર ગુજરાત અને અમદાવાદમાં સૌથી વધુ છે. આ ચોંકાવી દે તેવી અને ચિંતાજનક વાત હમજાં જ બહાર પડેલા સર્વેના અહેવાલોમાં જણાઈ આવી છે.

સ્તન કેન્સર : આના નિદાન માટે ગ્રાસ પદ્ધતિઓ છે : (૧) જાતતપાસ, (૨) તબીબી તપાસ અને (૩) મેમોગ્રાફી. મશીનથી થતી આ તપાસમાં રાઈના દાણાથી પણ નાની ગાંઠ પકડી શકાય છે.

ગભર્શયનું કેન્સર : શારીરિક સ્વચ્છતાની બેદરકારીને લઈને ગ્રામ્ય વિસ્તારોની બહેનોમાં આ પ્રકાર વધુ જોવા મળે છે. આના નિદાન માટે ‘પેપ ટેસ્ટ’ કરાય છે. દરેક પરિણીત મહિલાએ, ત૦ વર્ષની વય પછી વર્ષમાં એકવાર આ ‘પેપ ટેસ્ટ’ કરાવવો જોઈએ.

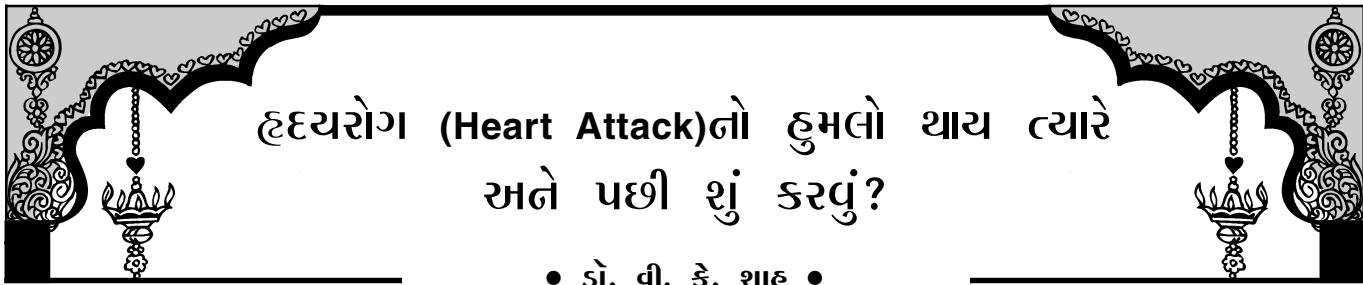
તમાકુ - ગુટકા - ધૂમપાન : તમાકુના કોઈપણ પ્રકારના સેવનથી મોં, ગળા, જીબ, જડબું, સ્વરપેટી, અમનજી અથવા ફેફસાંના કેન્સરની સંભાવના વધે છે. તમાકુમાં રહેલાં તત્વો કોલટાર, નીકોટીન વગેરે માનવ શરીરના માથાથી માંનીને પગ સુધીના કોષોને ભયંકર નુકસાન કરે છે.

લીલાં શકાભાજી, પીળા રંગનાં ફળો, જેમાંથી વધુ રેખા મળે છે તે ખાવાં જોઈએ. વિટામિન એ, સી અને ઈ યુક્ત ખોરાક લેવો જોઈએ. ખોરાક તાજો અને સાંત્વિક હોવો જોઈએ.

જણાવતાં આનંદ થાય છે કે તા. રસ્ટેન્ટ સાપેન્ટ્સે આપણા કચ્છી મહિલા સમાજની બહેનોએ ગુજરાત કેન્સર એન્ડ રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટની મુલાકાત લીધી હતી. ત્યાં તેમને મળેલા આવકાર અને વિસ્તૃત માર્ગદર્શન માટે આપણા પ્રમુખ શ્રીમતી ચંદ્રિકાબહેને સો સલ્યો વતી સંસ્થાના ઉત્સાહી ડૉ. ઇલાભહેન, પ્રતિમાબહેન અને દર્શનાબહેનનો આભાર માન્યો હતો અને કચ્છી મહિલા સમાજે તિથિ દાનનો પણ લાભ લીધો હતો.

મંગાલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૩

દર મોટું હોવાથી ભેગાં નથી રહેવાતું, મન મોટા હોવાથી જ ભેગાં રહેવાતું હોય છે.

હદયરોગ (Heart Attack)નો હુમલો થાય ત્યારે અને પછી શું કરવું?

• ડૉ. વી. કે. શાહ •

આપણું હદય આપણી મુઢી જેટલી સાઈઝનો એક ખાસ સ્નાયુઓનો બનેલો પંપ છે. જેનું કામ, આપણા શરીરમાં લોહી પંપ કરી બધે પહોંચાડવાનું છે.

હદયની ડાબી અને જમણી બાજુની વચ્ચે પાર્ટીશન હોય છે. ડાબી બાજુ શુદ્ધ લોહી અને જમણી બાજુ અશુદ્ધ લોહી હોય છે. ડાબી અને જમણી બાજુના - ઉપરનો અને નીચેનો ભાગ એમ કુલ ચાર ખાનાં થાય છે. ઉપરનો ભાગ સંકોચાય ત્યારે વાલ્વ વાટે (જે નીચેની તરફ જ ખૂલે છે) લોહી નીચેના ભાગમાં જાય છે. અને નીચેનો ભાગ સંકોચાય ત્યારે ડાબી બાજુથી લોહી શરીરમાં અને જમણી બાજુથી લોહી ફેફસામાં શુદ્ધ થવા જાય છે. હદયની ડાબી બાજુ સંકોચાય છે ત્યારે શુદ્ધ ઓક્સિજનવાળું લોહી, મુખ્ય ધમની (Arota)માં ધકેલાય છે અને તે આખા શરીરમાં ધમનીઓ વાટે ઓક્સિજન અને બીજાં પોષણ તત્ત્વો લઈ જાય છે. અશુદ્ધ લોહી શરીરમાંથી પાછું આવે છે અને પછી જમણી બાજુના નીચેના ખાનામાં આવી - ફેફસામાં લોહી શુદ્ધ થવા માટે જાય છે. ફેફસામાં આપણે શ્વાસમાં લીધેલ હવામાનું ઓક્સિજન અશુદ્ધ લોહીમાં ભોગે છે અને અશુદ્ધ લોહીમાનો કાર્બન ડાયોક્સાઇડ ફેફસામાં જાય છે. આ ડિયા (Oxygenation) ફેફસાના કુંગા જેવા Aleveolimાં થાય છે. આવી રીતે શુદ્ધ લોહી પાછું હદયની ઉપરની ડાબી બાજુમાં આવે છે. આમ હદય લોહીને પંપ કરવાનું કામ અવિરત, અટક્યા વગર મિનિટમાં લગભગ ૭૨થી ૮૦ વખત જિંદગીભર કર્યા કરે છે. આમ આપણું હદય સખત મહેનત કરે છે તો આ કાર્ય કરવા માટે હદયને પણ પોષણની અને ઓક્સિજનની જરૂર પડે છે જે

તે લોહી વાટે મેળવે છે. હદયને લોહી પહોંચાડનાર નસોને 'કોરનરી આરટરી' કહેવામાં આવે છે. Coronary Arteryની બે મુખ્ય શાખાઓ છે : ડાબી કોરોનરી અને જમણી કોરોનરી. ઉપરાંત ડાબી કોરોનરીની પણ વધારે શાખાઓ પડી - ડાળીઓ - શાખાઓ ફેલાઈ આખા હદયના જુદા જુદા ભાગોને લોહી વાટે પોષણ અને કામ કરવાની શક્તિ આપે છે.

● લોહીને લઈ જતી ધમનીઓનું ધીમે ધીમે બંધ થવું (સંકડા થવું) (Atherosclerosis)

જેમ જેમ આપણી ઉંમર વધે છે તેમ તેમ હદયને લોહી પહોંચાડતી 'કોરોનરી' નસોમાં 'ક્લોસ્ટેરોલ' ચરબી ચોટે છે અને તેની દીવાલની 'સ્થિતિસ્થાપકતા' ઓછી થવાથી ખરબચરી થતી જાય છે. જેને લીધે ધીમે ધીમે વધારે ને વધારે સંકડી થતી જાય છે. જેના પરિણામરૂપે હદયના સાયુઓને પોષણ અને ઓક્સિજન ઓછું મળે છે. જેને હદય, છાતીમાં દુખાવા રૂપે રજૂ કરે છે અને આપણને છાતીમાં શૂણ - દુખાવો ઉપડે છે, બેચેની થાય છે, પરસેવો થાય છે. આ કોરોનરી નસનું બંધ થતા જવું - જેને માટે ઘણાં બંધાં કારણો છે - જેથી નાની ઉંમરથી મોટી ઉંમર દરમ્યાન અલગ અલગ વ્યક્તિને હદયના સાયુઓને લોહી ઓછું મળવાથી અથવા ન મળવાથી 'હાર્ટએટેક' (Myocardial Infraction)નો હુમલો આવે છે. જ્યાં સુધી ૫૦% સુધી કોરોનરી નસ બંધ થાય ત્યાં સુધી લગભગ કોઈપણ દુખાવો અથવા આડઅસર વર્તાતી નથી. પણ પછી ૭૦થી ૮૦% બંધ થાય ત્યારે છાતીમાં દુખાવો અને

પરસેવો, ગભરામણ વગેરે થવા લાગે છે. જેને આપણે 'અન્જાઈના' Anginaનો દુખાવો કહીએ છીએ. જ્યારે ૧૦૦% કોરોનરી નસ બંધ થઈ જાય છે ત્યારે હદયના અમુક ભાગને લોહી અને પોષણ મળતું નથી અને આને લીધે હદયરોગનો હુમલો Heart Attack આવે છે.

● હદયનો - "Angina" "અન્જાઈના"નો દુખાવો અને "હાર્ટએટેક" "Myocardial Infraction" એ બંનેમાં શું કરક છે?

એન્જાઈનામાં હદયને લોહી પહોંચાડતી કોરોનરી નસમાં સંકડાશ આવવાથી (Blockage) હદયને લોહી જરૂર કરતાં ઓછું પહોંચે છે, જેને લીધે છાતીમાં બેચેની જેવું લાગે છે. આ બેચેની અમુક અંતર ચાલવાથી, સીડી ચડવાથી, અમુક કામ કરવાથી થાય છે. પછી જેમ જેમ કોરોનરી નસમાં સંકડાશ વધે છે તેમ તેમ આ દુખાવો થોડું ચાલવાથી, તેમજ પહેલાં કરતાં ઓછું કામ કરવાથી પણ આવવા માંડે છે. છાતીમાં ભીસ આવે, દુખાવો થાય જે ડાબા હાથ તરફ જાય, ગરદનમાં ઊંચે જાય, ડાબા જડબા તરફ જાય, પેટના ઉપરના ભાગમાં જાય, ધબકારા વધી જાય, પરસેવો થાય - આને એન્જાઈનાનો દુખાવો કહેવાય છે, જે હદયને લોહી પ્રમાણમાં ઓછું મળવાથી હદયના પોકાર રૂપે - દુખાવામાં પ્રગત થાય છે. હદય આ એક ચેતવણી આપે છે.

ધીમે ધીમે આવો દુખાવો આરામ કરતી વખતે પણ આવે છે અને વધારે સમય સુધી રહે છે. ઘણીવાર અર્ધ કલાક કે વધારે સમય માટે પણ રહે છે જેની સાથે પરસેવો થવો, બ્લડપ્રેશર ઉપર જવું કે નીચે જવું જેવા ફેરફાર

હિતકારી પરંતુ અપ્રિય વાત કહેનાર અને સાંભળનાર બંને મળવા બહુ જ મુશ્કેલ છે.

થાય છે. આવા દુખાવાને હાર્ટ એટેક Myocardial Infraction કહેવાય છે.

આવો દુખાવો ખરેખર હાર્ટએટેક છે કે નહીં, તે નીચે મુજબ તપાસ કરવાથી જાહી શકાય છે :

૧. ડૉક્ટરી તપાસ કરીને,
૨. E.C.G. ઈલેક્ટ્રો કાર્ડિયોગ્રામ લેવાથી
૩. Stress Test દર્દને પહી ઉપર દોડતા રાખીને તેનું કોમ્પ્યુટરાઈઝેડ E.C.G. તેમજ હદ્યના ધબકારાનો દર, તેમજ બ્લાડપ્રેશન્ની નોંધ તેમજ E.C.G.માં થતા ફેરફાર તેમજ આરામ કરવાથી બદલાઈને E.C.G.માં થતા સારા - નોર્મલ થવાના ફેરફાર વગેરેના નોંધથી Stress Test કરાય છે (Positive) સારી છે કે (Negative) ખરાબ છે તેનાથી લોહી પહોંચાડવાની ગોઠવણ કેટલી શક્તિશાળી કે નબળી છે તે જાહી શકાય છે.
૪. Coronary Angiography - કોરોનરી એન્જિયોગ્રાફી હદ્યને લોહી પહોંચાડતી કોરોનરી નસમાં રેડીઓ ઓપેક ડાય નાખીને બ્લોકેજ ક્યાં અને કેટલા પ્રમાણમાં છે તે જેવાની પદ્ધતિ છે.

● Coronary Angiography શું છે?

“કોરોનરી એન્જિયોગ્રાફી” એ સૌથી ચોક્કસ - Reliable તપાસ પદ્ધતિ છે જેનાથી હદ્યને લોહી ઓછું પહોંચાડવાના કારણ - તેમજ કેટલા પ્રમાણમાં અને નસમાં ક્યાં ક્યાં બ્લોક છે તે જાહી શકાય છે.

ડોશિયાર અને અનુભવી ડૉક્ટરના હાથમાં આ સૌથી સલામત અને ચોક્કસ પદ્ધતિ છે. જેમાં હોસ્પિટલમાં દરદીને એક દિવસ માટે દાખલ કરવામાં આવે છે અને ખાસ Coronary Angiography માટે બનાવેલ મશીન અને ફલ્યુરોસ્કોપી Visual Controlથી પગની મુખ્ય શિરામાં એક નળી (Catheter) પસાર કરી Local Anesthesia અપાય. જેનાથી દરદી સંપૂર્ણ જગ્રત અવસ્થામાં રહે

છે. હદ્ય સુધી નળીને (Catheter) લઈ જઈ Coronary Arteryમાં જઈ રેડીઓ ઓપેક ડાય નાખવામાં આવે છે. આવી રીતે અલગ અલગ Coronary Arteryની શાખાઓમાં ડાય પહોંચી જઈ, ‘બ્લોક’ ક્યાં અને કેટલા પ્રમાણમાં છે તે ફિલ્મ વાટે જોઈ નક્કી કરવામાં આવે છે. આ આખી તપાસને ૨૦થી ૩૦ મિનિટ લાગે છે. આ પદ્ધતિમાં દુખાવો થતો નથી તેમજ માહિતી ઘણી ઉપયોગી અને ચોક્કસ મળે છે જેનાથી સારવાર હવે શું કરવી તે પણ નક્કી કરી શકાય છે.

● હવે “Coronary Artery”માં બ્લોકેજ ક્યાં અને કેટલું છે તે નક્કી થયા પછી સારવાર કઈ કરવી?

૧. દવાઓ - Medical Treatment
૨. કોરોનરી આર્ટરીનો બ્લોક દૂર કરી, કોરોનરીને સાફ કરવી અને પછી તે ન સંકોચાય તે માટે ‘સ્ટેન્ટ્સ’ (STENTS) બેસાડવાની પદ્ધતિને - Anglo Plasty એન્જિયોપ્લાસ્ટી કરે છે.
૩. બાયપાસ ઓપરેશન Coronary Bypass Surgery.

● ઈલાજ પદ્ધતિના સિદ્ધાંતો શું છે?

દરદીને ઈલાજ પદ્ધતિના ફાયદાઓ અને ગેરફાયદાઓની પૂરી સમજ આપીને, બધા જ Risk Factors ધ્યાનમાં લઈને સૌથી ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ સારવાર આપવી જેથી દરદી બની શકે ત્યાં સુધી સારામાં સારી જિંદગી જીવી શકે અને પગભર રહી શકે એ જ સારવાર પદ્ધતિનો હેતુ છે. જો દવાઓથી રોગને કાબૂમાં લઈ શકતો હોય અને દરદી પોતાનું જીવન કુદરતી રીતે પોતાની રીતે જીવી શકે તેવું થતું હોય Prevention is better than cure તો તેના જેવું ઉત્તમ કાંઈ પણ નથી. આ માટે દરદીએ પોતાની જીવનશૈલી બદલવી પડે તો બદલવી જોઈએ.

દરદીને એવી દવાઓ આપવામાં આવે છે જેથી હદ્યને પહોંચાતા લોહીનું પ્રમાણ વધે,

તેમજ હદ્યના સાયુઓની લોહીની જરૂરિયાત ઘટે. આમ કરવાથી “એન્જાઈના”ને કાબૂમાં રાખી શકાય. સાથે સાથે બીજા રોગો અને વ્યસનોને કાબૂમાં રાખવા જોઈએ. જેવા કે ઊંચુ બ્લડપ્રેશર, ડાયાબિટીસ, કોલેસ્ટેરોલનું ઊંચુ પ્રમાણ, સ્થૂળતા, ધૂમ્રપાન, તમાકનું સેવન, ચિંતા અને ટેન્શનવાળું જીવન, અનિયમિત જીવન, અસમતોલ આઢાર, કસરત વગેરેનું જીવન વગેરે.

હવે જો દરદીને ઓચિંટો એન્જાઈના પછી હદ્યરોગનો હુમલો આવે એટલે હાર્ટ એટેક (M.I.) આવે તો તરત દરદીને જરા પણ શ્રમ કરાવ્યા વગર એમ્બ્યુલન્સમાં પ્રાથમિક સારવાર અપાવ્યા પછી કે અપાવ્યા વગર જરા પણ વખત ગુમાવ્યા વગર જલદીથી ‘ઇન્ટેસીવ કોરોનરી કેર યુનિટ’ જ્યાં હોય ત્યાં બેડ બુક કરી, દાખલ કરવું જોઈએ. જેટલું જલદી ‘કોરોનરી બ્લોક’ (Blockage of Coronary Artery) દૂર કરી શકાય તેટલું હદ્યના સાયુઓને નુકસાન થતું અટકવી શકાય અને હદ્યને નબળું બનતું અટકવી શકાય. હોસ્પિટલના I.C.U.માં Heart Attack આવ્યો હોય તે દરદીને, દવાઓ નસ વાટે આપવામાં આવે છે. મોનીટરીંગ ચાલુ કરાય છે. E.C.G. કાઢવામાં આવે છે તેમજ હદ્યના દુખાવાને, ધબકારાને, શાસને વગેરેને નિયમિત બનાવવા માટે શ્રેષ્ઠ આધુનિક ઉપકરણો વડે સારવાર આપી લોહીના ગંધાને ઓગાળવાનો પ્રયત્ન કરી, હદ્યને વધારે નુકસાન ન પહોંચે તેવા દરેક પ્રયત્નો કરવામાં આવે છે. અહીં લોહીની તપાસ કરી હદ્યને કેટલું નુકસાન થયું છે તે પણ જાહી શકાય છે. આજના આધુનિક વૈદ્યકીય વિજ્ઞાનો આ ફાયદો છે.

● એન્જિયોપ્લાસ્ટી શું છે? (Angioplasty)

એન્જિયોપ્લાસ્ટી વિશે આગળ થોડી સમજશ આપી. હવે વિસ્તારથી જોઈએ. કોઈ પણ એક કોરોનરી નસ અથવા તો મુખ્ય ડાબી નસ હોય અને નાની શાખા નસ હોય તે સંપૂર્ણ બંધ ન થઈ હોય ત્યારે

જે દેશમાં તમે જન્મ લીધો છે તેના માટે કર્તવ્યબદ્ધ થઈને જવતું એ જીવનનું સૌથી મોટું કામ છે.

Angioplastyની સારવારથી દરદીની નસનો Coronary Block દૂર કરી શકાય છે તેમજ તે કોરોનરી નસને ફરીથી લોહી પસાર કરતી બનાવી શકાય તેમજ તે જ સ્થિતિમાં રાખી શકાય છે. આ સારવાર પદ્ધતિને એન્જિયોપ્લાસ્ટી કહેવાય છે.

આમાં શરીરના અમુક ભાગને ખોડું પાડી તેમાં નસમાં બલુન કેથેટર - નળી વાટે પસાર કરી, ખાસ તેની માટેના મશીનથી (Cath Laboratory)માં જ્યાં બ્લોક છે ત્યાં પહોંચી, લોહીના ગણ્ણાને દૂર કરી, બલૂનથી નસને પહોળી કરી અને સ્થિતિ વડે તે ભાગને ઘણા વખત સુધી પહોળું રાખી શકાય છે. આ સ્થિતિને STENTS કહેવાય છે જે Catheter વાટે જ પણ છાતીમાં કાપો મૂક્યા વગર કે હૃદયને ખુલ્લું કર્યા વગર કરવામાં આવે છે. આ પદ્ધતિમાં સમય ફક્ત એક કલાક જ લાગે છે અને હોસ્પિટલમાં ફક્ત એક જ દિવસ રહેવું પડે છે અને ગ્રીજે દિવસે કામ ઉપર પણ જઈ શકાય છે. આ પદ્ધતિ જે દરદી મોટા ઓપરેશન જેવા કે Bypass Surgery માટે યોગ્ય (Fit) નથી તેમજ High Risk દરદીઓ ઉપર પણ થઈ શકે છે.

હવે Angioplasty માં STENTS અને ROTABIATORS અને LASERનો ઉપયોગ કરીને ખૂબ જ સફળ અને સારાં પરિણામ લાવી શકાય છે.

● બાયપાસ (ByPass) શસ્ત્રક્રિયા શું છે?

આ પદ્ધતિમાં દરદીને હૃદયમાં રહેલ કોરોનરી બ્લોક (Coronary Arteries Block)ને બીજી લોહીની નસના ઉપયોગથી આંતરીને (ByPass) કરીને - લોહીનું ભ્રમણ પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવે છે.

આ પદ્ધતિ જ્યારે Coronary Arteryની એક કે બે કરતાં વધુ શાખાઓ બંધ થઈ ગઈ હોય અને રોગથી નસોની સ્થિતિ વધારે ખરાબ હોય ત્યારે ByPassથી લોહીનું ભ્રમણ પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવે છે. આ માટે પગમાંથી અથવા હાથમાંથી અથવા છાતીમાંથી લોહીની નસ કાપી લઈ

હૃદયમાં રોપવામાં આવે છે. આ એક મોટા પ્રકારનું ઓપરેશન છે, જેમાં કલાકો લાગે છે અને હોસ્પિટલમાં ૧૫ દિવસ કે વધારે વખત પણ દરદીને રહેવું પડે છે. તેમજ ત૦થી ૪૫ દિવસ સુધી ઘરે આરામ પણ કરવો પડે છે.

● હાર્ટએટેક (M.I.) પછી કેટલો આરામ કરવો? અને કામ ઉપર કયારે જઈ શકાય?

હાર્ટએટેકના હુમલા પછી દરદીને હોસ્પિટલમાંથી સામાન્ય રીતે ૧૦થી ૧૨ દિવસ પછી જો બધું બરોબર હોય તો ઘરે જવાની રજા આપવામાં આવે છે. પહેલા અઠવાડિયામાં ઘરે સામાન્ય રીતે આરામ કરવા માટે કહેવામાં આવે છે અને આપવામાં આવેલ દવાઓ અને સાઢો પોષક ખોરાક લેવા કહેવામાં આવે છે. ઘરની અંદર ફરવા માટે તેમજ ટોઇલેટનો ઉપયોગ કરવા માટે રજા આપવામાં આવે છે.

બીજા અઠવાડિયા દરમ્યાન તેને થોડા અંતર સુધી બહાર ફરવા માટે રજા આપવામાં આવે છે. તે દરમ્યાન તેને કાંઈપણ તકલીફ થાય (Symptoms) તો જાણવવાનું કહેવામાં આવે છે. ધીમે ધીમે ફરવાનું અંતર વધારી શકાય છે. Symptoms Free Walking-ની સલાહ અપાય છે. પછી દરદીને સીરી ચઢવાનું, ઊત્તરવાનું કહેવાય છે અને આમ ધીમે ધીમે બધી છૂટ આપવામાં આવે છે.

ગ્રીજા અઠવાડિયા દરમ્યાન તેને બધું બરોબર હોય તો કોમ્પ્યુટરાઈઝ્ડ સ્ટ્રેસ ટેસ્ટ (Computerized Stress Test) લેવાની સલાહ આપવામાં આવે છે. જો તે ટેસ્ટ બરોબર - સારી આવે તો દરદી ગ્રીજા અઠવાડિયા પછી કામ ઉપર જઈ શકે છે. પણ જે C.S.T. બરોબર ન આવે અને તેમાં કાંઈ પણ તકલીફ હોય તો તેને ફરીથી Coronary Angiography કરવવાનું કહેવામાં આવે છે. અને તેના પરિણામ જોઈને શું કરવું તે નક્કી કરવામાં આવે છે.

આ બધા સમય દરમ્યાન દરદીને પોતાની જીવનશૈલી બદલવાનું કહેવામાં આવે

છે. જો તે સિગારેટ પીતો હોય કે તમાકુનું સેવન કરતો હોય તો આ વ્યસનને છોડી દેવાનું કહેવામાં આવે છે. ડાયાબિટીસ, ઊંચું બ્લડપ્રેશર, ઊંચું કોલેસ્ટ્રોલ પ્રમાણ, સ્થૂળતા, ટેન્શન તેમજ નિયમિતતા અને સમતોલ - સારો પોષક આધાર લેવાની સલાહ આપવામાં આવે છે. જેનાથી દરદીને ફરીવાર હાર્ટએટેક ન આવે અને તે સાંચું જીવન જીવી શકે.

મંગાલ મંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૩

મીઠું - મિત્ર કે શત્રુ?

(અનુસંધાન : પાના નં.-૨૧૫ ઉપરથી ચાલુ)

- ★ સોદિયમ પ્રોપિયોનેટ : ઘનતા અટકવવા.
- ★ સોદિયમ બાઈકાર્બોનેટ : અનાજ જડપથી રાંધવા.
- ★ સોડા-એશ : પોચાપણું લાવવા.
- કેટલીક દવાઓમાં સોદિયમનું પ્રમાણ હોય છે. જેમને સોદિયમ ઘટાડવા સલાહ આપવામાં આવી હોય છે તેમણે કેટલીક એન્ટાસીડ દવાઓ, રેચેક દવાઓ, એસ્પેરીન વગેરે ડોક્ટરની સલાહ મુજબ વાપરવી. શરીરના હુખ્ખાવા માટે વપરતી દવાઓ અને સ્ટેરોઇડ નામની દવા શરીરમાં મીઠાને પાણી સાથે સંગ્રહી રાખે છે. તેથી બ્લડપ્રેશર વધવા સંભવ છે. કેટલીક શક્તિની દવાઓમાં હોર્મોનનું પ્રમાણ આપણી જાળ બહાર હોય છે. તેના પરિણામે પણ બ્લડપ્રેશર ઊંચું જઈ શકે છે.

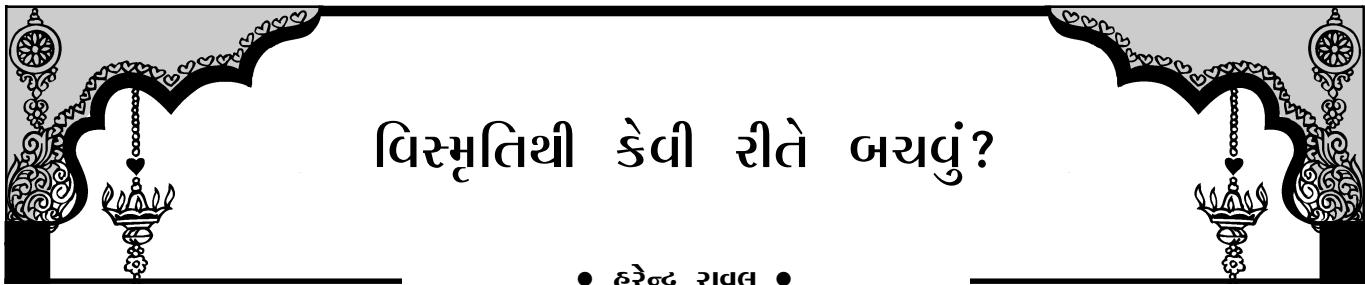
આ સૂચનો પ્રમાણભૂત અને અનુભવ સિદ્ધ છે. મીઠાનો ઉપયોગ ઘટાડવામાં શરૂઆતમાં થોડીક તકલીફ પડશે. પણ ગંભીરતા પૂર્વક અને દંટાપૂર્વક વળગી રહેવાથી સ્વાદની ટેવ ધીમે બદલી શકાશે.

બીમાર પડવા પછી પરાણો અંકુશ મૂકવો પડે તે કરતાં પહેલેથી મીઠાનું પ્રમાણ ઘટાડવાથી રોંગો આવતા અટકવી શકાશે, દવા પાછળ થતો બર્ચ બચાવી શકાશે અને તંદુરસ્તીભર્યું લાંબું જીવન જીવી શકાશે.

મંગાલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૧૯૯૮

કઠિન પરિશ્રમ એ મફળતાનો યુરુમંત્ર છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

વિસ્મૃતિથી કેવી રીતે બચવું?

• છૈણ્ડ રાવલ •

રણમાં તરસ્યો ભાગસ મૃગજળથી છેતરાઈને ભોંઠો પડે એવી નાજુક સ્થિતિ મીરાની હતી. બબ્લે વારના ગ્રાણ્ય પ્રસંગની નિષ્ફળતાએ તેનો અજંપો વધાર્યો. અજંપાએ તેને અનિદ્રાનો રોગ લગાડ્યો. ગમે ત્યારે મીરાં ઉધમાંથી જબકીને જગી જતી. તેણે આખી જિંદગી એકલવાયી વીતાવવાનું નક્કી કર્યું હતું.

પોતાના કિલનિકમાંથી રાત્રે ઘરે આવે ત્યારે તેને ઘર સ્મશાન શું લાગતું. કશેક ખોવાઈ જવા તે મથતી. પણ ખોવાઈ જું કેટલું મુશ્કેલ છે તેનો તે અનુભવ કરતી. અનિદ્રા ઉપરાંત તે હવે વિસ્મૃતિનો ભોગ બની હતી. સ્મૃતિશક્તિ તેને દગ્દો દેવા લાગી.

ડૉ. મીરા કદી કદી રિક્ષામાં વેર આવતી. વેર આવે ત્યારે તેને યાદ આવતું કે કાર તો કિલનિકનાં પાર્કિંગમાં જ રહી ગઈ હતી. ક્યારેક ક્યારેક તે દદીઓનાં નામ ભૂલી જવા લાગી. પ્રસ્કીપ્શન આપવામાં ગોટાળા થવા લાગ્યા. તેને લાગ્યું કે આવી ઊંડી વેદનાની પળોમાં કોઈની આત્મીયતાની જરૂર પડે છે. આ જ સમયે ડૉ. શ્રીધરનો તેને પરિચય થયો. શ્રીધરે તેની આંખોમાંની ઉદાસી વાંચી. કોઈ કોઈનું દુઃખ તો કેવી રીતે ફેરી શકે? પણ શ્રીધર એવા સમયે મીરાને મળ્યો કે રૂટીનમાં તે ઘણું બધું ભૂલી જતી. કારની ચાવી ક્યાં મૂકી છે તે યાદ કરવામાં તેને તકલીફ પડતી. ગોગલ્સ શોધવામાં તેને મુશ્કેલી પડતી. તે તારીખો ભૂલી જતી. દિવસ આગળ-પાછળ થઈ જતો. હકીકતો વિસરે પડતી.

શ્રીધરે તેને સાથ આપવા માંડ્યો. કદીક રેસ્ટોરામાં લઈ જતો. કદીક બંને શોર્પિંગ કરી આવતા. એકબે વાર સ્વીમિંગ પૂલમાં તે બંને જઈ આવ્યા. મીરાની ઉદાસી ઘટી પણ વિસ્મૃતિમાં મોટો ફરક ન પડ્યો. શ્રીધરે ધીરજ સાથે મીરાનો કેસ હાથમાં લીધો. એના માટે કેટલીક ટીસ તૈયાર કરી. છ મહિનાના તેના અથાગ પ્રયત્નો પછી મીરા રૂટીનમાં ગોઠવાઈ શકી છે.

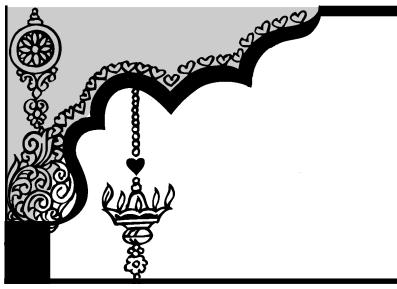
શ્રીધરે મીરાની સ્મૃતિ શક્તિ સુધારવા અને તેને વિસ્મૃતિથી બચાવવા જેન ઉસેટની વૈજ્ઞાનિક ફોર્મ્યુલા અપનાવી હતી. જેન કહે છે સ્મૃતિ જુદા જુદા રૂપે આવે છે. કેટલીક ટૂંકા સમય માટેની છે. પણ તમારું મન નક્કી કરે કે તે મહત્વની ઘટના છે તો સ્ટોર કરી શકાય અને જરૂર પડ્યે તેનો ઉપયોગ થઈ શકે. લાંબા સમય સુધી પણ તેનું જતન થઈ શકે. અત્યંત બુદ્ધિશાળી માણસો પણ ચેશમાં ક્યાં મૂક્યા છે તે ભૂલી જતા હોય છે. એટલે કે સવાલ રહે છે, વસ્તુ સ્થિતિને કેવી રીતે ઓર્ગેનાઇઝ કરવી - અને સ્મૃતિ શક્તિનું કેવી રીતે જતન કરવું, તેમજ વિસ્મૃતિમાંથી કેવી રીતે બચવું. એક, શારીરિક કસરત જેથી હદયને પમ્ભોંગનો લાભ મળે છે અને મસલ્ખનું હલન ચલન થાય છે. બલ સરક્યુલેશન થાય છે અને લોહી મગજ સુધી પહોંચે છે. બીજું, પૂરતી ઊંઘ લેવી. ઊંઘ ન આવે ત્યાં સુધી પ્રવૃત્તિમાં રહેવું. ગીજું, લોં ફેટવાળા ખોરાકને પસંદગી આપવી. બ્રેડ, રાઈસ અને ગ્રેઇન્સ જેવો કાર્બોહાઇડ્રેટ ખોરાક

સ્મૃતિ શક્તિમાં વિધાયક અસરો જન્માવે છે. ચોંધું, અનિદ્રા અને બિનાતાભરી લાગણીથી બચવા તમારી સમસ્યાનું નિરાકરણ કરો. જરૂર પડ્યે એક્સપર્ટની સલાહ લો. તમારા ડોક્ટરને મનની વાત કહો અને યોગ્ય દવાઓ લો. હા, વિસ્મૃતિ એક રોગ છે એટલું ભૂલી શકો તો પણ વિસ્મૃતિથી જરૂર બચ્યો શકો.

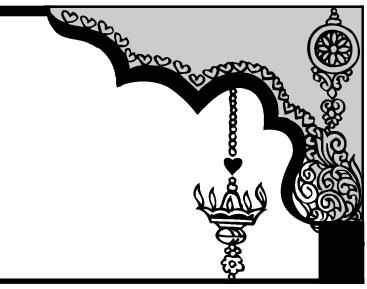
જેન કહે છે જે વાત તમે ભૂલી જતા હોવ તેનું વારંવાર પુનરાવર્તન કરો. રમતો રમો. સ્વિમિંગ કરો. ચેસને સ્થાન આપો. જુદી જુદી મેમરી ક્વીજ ટ્રાય કરો. વૈજ્ઞાનિકો સલાહ આપે છે કે જીવનમાં યોગને અપનાવો. લાઈફ સ્ટાર્ટલ બદલો. સ્મૃતિ શક્તિનું જતન કરવામાં યોગ - લાઈફ સ્ટાર્ટલ અદ્ભુત પરિણામો આપી શકે છે. રોકપૂડ કહે છે કે વિસ્મૃતિથી બચવા માટે નિયમિત વ્યાયામ કરા કાંલેસ્ટ્રોલનું નિયંત્રણ કરો અને હાઈપર ટેન્શનથી બચો.

મનોવૈજ્ઞાનિકો કહે છે કે એક વ્યક્તિની યાદ શક્તિ બીજી વ્યક્તિ કરતાં વધુ સારી હોય છે, તે માટે કોઈ નક્કર કારણો નથી. તમે વધુ સ્માર્ટ છો એનો અર્થ એમ નથી કે તમારી યાદશક્તિ વધુ સતેજ છે. અને હા, યાદશક્તિને સુધારવા બધા પ્રયત્નો કર્યા પછી પણ તમે ભૂલી જતા હો તો વિસ્મૃતિને માનવ જીવનના એક અંગ તરીકે સ્વીકારી લો. વિસ્મૃતિ પાછળ નહીં દોડો તો પણ તેનાથી બચ્યો શકશો.

મંગાલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૮

દાંત માટે શ્રેષ્ઠ છે - દાતણા

● મીના પી ગોગરી ●

ટૂથપેસ્ટનો પ્રચાર માત્ર સડો વધારે છે..

વિશ્વમાં ટૂથપેસ્ટની અભજો ડેલરની માર્કેટ ઉપર આધિપત્ય ધરાવતી બે મલ્ટિનેશનલ કંપનીઓ પોતાના માલના પ્રચારની બાબતમાં કાન્યુની યુદ્ધમાં પડી ગઈ છે. ભારતમાં પણ ટૂથપેસ્ટના વેચાણમાં ૮૦ ટકાથી વધુ હિસ્સો ધરાવતી કોલગેટ પામોલિવ અને પ્રોક્ટર એન્ડ ગેબ્બલ કંપનીઓ વચ્ચે અમેરિકાની એક રિસ્ટ્રિક્ટ કોર્ટમાં રસપ્રદ યુદ્ધ જાહ્યું છે. આ યુદ્ધમાં બંને કંપનીઓ પોતાના પ્રતિસ્પદ્ધ તરફથી કરવામાં આવેલા દાવાઓ જૂઠા અને ગરેમાર્ગ દોરવાના હોવાની કોઈમાં રજૂઆત કરી રહી છે. ટૂથપેસ્ટના વપરાશકારોને તેમાંથી વધી રસપ્રદ વિગતો જાણવા મળે તેમ છે.

ભારતમાં તો એવી પરિસ્થિતિ છે કે ટી.વી.ની ચેનલો જાણે ટૂથપેસ્ટ અને સાખુ બનાવતી કંપનીઓ જ ચલાવતી હોય તેવો આભાસ થાય. તેમાં પણ કોલગેટ અને પેસોનેન્ટની જહેરખબરો આપણી ઉપર ચારે તરફથી મનોવૈજ્ઞાનિક આકમણ કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે. આ જહેરખબરોનું મુખ્ય ટાર્ગેટ બાળકો જ હોય છે. કારણ કે આવી બાબતોમાં ઘરમાં બાળકના અવાજને જ વધુ મહત્વ આપવામાં આવતું હોય છે. કોલગેટ કે પેસોનેન્ટની જહેરખબરના નિર્માતાઓને એ વાતની બરાબર ખબર હોય છે કે બાળકોનું બ્રેઇનવોર્શિંગ કરવું ખૂબ જ આસાન હોય છે અને એટલે જ વિવિધ બ્રાન્ડની ટૂથપેસ્ટોના નિર્માતાઓ પોતાની જહેરખબરોમાં અનેક અસર્યો, અર્થ સત્યો અને ગ્રાહકોને ગેરમાર્ગ દોરતી હકીકતોનો મારો ચલાવે છે.

ટૂથપેસ્ટનું સૌથી મોટું સત્ય એ છે કે

દાંતના આરોગ્યની રક્ષા કરવા માટે કોઈપણ ટૂથપેસ્ટ કોઈ રીતે અનિવાર્ય નથી. કોઈપણ ઇન્સિસ્ટ આ વાતની ગવાહી પૂરશે. બ્રશ વડે દાંત સાફ કરવા માટે પણ ટૂથપેસ્ટ જરૂરી નથી. તમે આ કામ બ્રશ અને સાદા પાણી વડે પણ કરી શકો છો. ટૂથપેસ્ટની ભૂમિકા તો દાંત અને બ્રશ વચ્ચે વર્ધક્ષણ નિવારનાર એક માધ્યમ તરીકેની જ છે અને જે કામ ટૂથપેસ્ટ કરી શકે છે તે જ કામ સાંદ્ર પાણી કે મોટું પણ કરી શકે છે. તે માટે મોંધીદાટ ટૂથપેસ્ટ પાછળ ખર્ચો કરવાની કોઈ જરૂર નથી.

ટૂથપેસ્ટ વિશે બીજી ગેરસમજણ એ છે કે જેટલા વધુ ફીઝ થાય તેટલા દાંત વધુ સ્વચ્છ થાય. હકીકતમાં સ્વચ્છતા સાથે ફીઝનો કોઈ સંબંધ નથી. દાંત સાફ કરવા ફીઝની જરાય જરૂર નથી હોતી. હવે આવે છે. દાંતના આરોગ્યની વાત. અગાઉ ટૂથપેસ્ટમાં માત્ર ચૂનાનો ભૂકો, મિન્ટ અને ફીઝ ઉત્પસ્ત કરનાર તત્ત્વ જ ઉમેરવામાં આવતા હતા. તેને કારણે ટૂથપેસ્ટનો કોઈ ઉત્પાદક દાંતના આરોગ્ય માટે ટૂથપેસ્ટનો પ્રચાર કરતો નહોતો. સ્પર્ધા વધી એટલે ‘બિનાક’ નામની ટૂથપેસ્ટના ઉત્પાદકે પોતાની પ્રોડક્ટમાં ફલોરાઈડ નામનું તત્ત્વ ઉમેરવાનું શરૂ કર્યું. એવો દાંતો કરવામાં આવતો હતો કે ફલોરાઈડને કારણે દાંતનો સડો અટકે છે. આ તૂત વર્ષો સુધી ચાલ્યું. અન્ય ટૂથપેસ્ટના ઉત્પાદકોએ પણ પોતાની પ્રોડક્ટમાં ફલોરાઈડ ઉમેરવાનું શરૂ કર્યું. પાછળથી ખબર પડી કે ફલોરાઈડની વધુ પડતી માત્રા હકીકતમાં દાંતને અને શરીરને નુકસાન કરે છે અને તેનાથી ફલોરોસિસ નામનો રોગ થાય છે. આ સાથે ફલોરાઈડના નાટકનો અંત આવ્યો.

ટૂથપેસ્ટ કંપનીઓ આજકાલ કેલિશયમનો પ્રચાર કરી રહી છે. દાંતને મજબૂત બનાવવા માટે આપણા આહારમાં કેલિશયમ હોવું જોઈએ એ કબૂલ પણ ટૂથપેસ્ટમાં કેલિશયમ ઉમેરવાથી દાંતને કોઈ ફાયદો થઈ શકે નહીં. એ તદ્દન સાદી સમજણની વાત છે. દાંતને મજબૂત બનાવવા માટે જે કેલિશયમની જરૂર છે તે ખોરાક વાટે પેટમાં જતું જોઈએ અને આંતરડા વાટે લોહીમાં શોખાઈને હાડકાં સુધી પહોંચવું જોઈએ. દાંત ઉપર કેલિશયમના ભૂકાના લપેડા કરવાથી દાંત મજબૂત ન થાય અને આપણે ટૂથપેસ્ટનો ઉપયોગ ખાવા માટે નથી કરતા પણ દાંત ઉપર ઘસીને તેને થૂંકી નાખીએ છીએ. આ રીતે ટૂથપેસ્ટમાં ઉમેરવામાં આવતું કેલિશયમ કઢી દાંતોને મજબૂત બનાવી શકે નહીં. આવો પ્રચાર ગ્રાહકોને છેતરવા માટે જ કરવામાં આવે છે. ભારતમાં ટૂથપેસ્ટ બનાવતી કંપનીઓનો લેટેસ્ટ દાવો તેમની જર્મિયક ફોર્મ્યુલાનો છે. એક મલ્ટિનેશનલ કંપનીએ પોતાની કિટાણુનાશક ફોર્મ્યુલા બજારમાં મૂકી કે તરત જ બીજી કંપનીએ જહેરખબરોનો મારો ચલાયો કે અમારી ફોર્મ્યુલા “એક લોકપ્રિય બ્રાન્ડ”ની ફોર્મ્યુલા કરતાં બે ગણી વધુ અસરકારક છે. તરત જ પેલી ‘લોકપ્રિય બ્રાન્ડ’ના ઉત્પાદકોએ વળતો પ્રધાર કર્યો કે અમારી ફોર્મ્યુલા પાંચ ગણી વધુ અસરકારક છે. આવા દાવાઓ કરવામાં ક્યાં કોઈ પુરાવાઓ આપવાની જરૂર હોય છે. ભલા માણસ ! તમારી ટૂથપેસ્ટની ફોર્મ્યુલા તમારી જ ટૂથપેસ્ટ કરતાં પાંચ ગણી વધુ અસરકારક કેવી રીતે હોઈ શકે ? પણ ગ્રાહકોને મૂર્ખ બનાવવાની હોડમાં આ વાતનો કોઈ વિચાર જ કરતું નથી.

ટૂથપેસ્ટ દ્વારા જે દાંતના આરોગ્યની

કામમાં કંટાળો લાવશો તો તમારી પડતી થવા લાગશે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

ખરેખર રક્ષા થતી હોય તો બાળકોમાં દાંતના સડાનું ગ્રમાણ ઘટવું જોઈએ અને તેનટલ હેઠળમાં સુધારો થવો જોઈએ. આંકડાઓ કંઈક અલગ જ હકીકત સૂચિત કરે છે. ઈન્જિનિયન પેડોનેન્ટિસ એન્ડ એવેન્ટિવ ઇન્સ્ટ્રી દ્વારા હાથ ધરાયેલા એક સર્વેક્ષણમાં ચોંકાવનારી વાત જાણવા મળી છે કે મુંબઈ શહેરમાં ૧૪ વર્ષથી ઓછી ઉભર ધરાવતાં ૮૦ ટકા બાળકો દાંતના સડાનો ભોગ બન્યા છે. ભારતમાંના કુલ ૩૦ કરોડ બાળકો પૈકી ૭૦થી ૭૫ ટકા દંતરોગોનો ભોગ બન્યા છે. આજે આપણા ધરોમાં ટૂથપેસ્ટનો જે રીતે ઉપયોગ વધી રહેલો છે તે જોતાં આમાં માનવું પડશો કે ટૂથપેસ્ટના ઉપયોગ છતાં આ ૮૦ ટકા બાળકોના દાંત સડી રહ્યા છે. કદાચ ટૂથપેસ્ટની જાહેરખબરોને કારણે જ આ બાળકોના દાંત સડી રહ્યા છે.

આજે ટી.વી. ઉપર ટૂથપેસ્ટની જે જાહેરાતો આવે છે તે બાળકોને દાંતના આરોગ્યની બાબતમાં ગુમરાહ કરવાનું જ કામ કરે છે. આજ સુધી સમજદાર મા-બાપો પોતાના બાળકોને સમજાવતા આવ્યા છે કે દાંતને સ્વસ્થ રાખવા હોય તો ચોકલેટ, આઈસ્ક્રીમ, હંડા પીણાં વગેરેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ અથવા તો ખૂબ જ મર્યાદિત ઉપયોગ કરવો જોઈએ. હવે ટૂથપેસ્ટ બનાવતી કંપનીઓ બાળકોને ‘છિસ્યુમ છિસ્યુમ’ની જાહેરાતો દ્વારા એવો સંદેશો આપે છે કે આઈસ્ક્રીમ ખાવા છતાં પણ તમારા દાંત સડતા નથી. કારણ કે ફ્લાષી ટૂથપેસ્ટ કલાકો સુધી બેક્ટેરિયા સામે લડ્યા કરે છે. આ જાહેરખબર જૂઠી, ગેરમાર્ગ દોરનારી અને ખતરનાક છે. આવી જાહેરખબરો ઉપર સત્તવરે પ્રતિબંધ મૂકાઈ જવો જોઈએ.

ટૂથપેસ્ટ બનાવતી કંપનીઓ જો એવો દાવો કરતી હોય કે તેમની પ્રોડક્ટમાં જંતુનાશક દવાઓ ઉમેરવામાં આવે છે તો તે ખૂબ જ ચિંતાની બાબત છે. આ જંતુનાશક દવાઓ પેટમાં જઈ માનવ શરીરને પણ નુકસાન કરી શકે છે. જો ટૂથપેસ્ટના ઉત્પાદકો જંતુનાશક દવાઓ ન વાપરતા હોય તો તેમણે પણ સ્પષ્ટ કરવું જોઈએ કે તેઓ એવો ક્યો પદાર્થ વાપરે છે કે જેના કારણે ટૂથપેસ્ટ વાપર્યાના કલાકો પણી પણ મોટામાં કોઈ જીવાણું પેઢા થતા નથી. શરીર વિજ્ઞાનીઓના જગ્યાવ્યા મુજબ આપણા મોટામાં જે ૮૦ પ્રકારના સૂક્ષ્મ જીવાણુઓ પેઢા થાય છે. જેમાંના મોટાભાગના શરીર માટે ઉપયોગી છે. જો કોઈ ટૂથપેસ્ટ આ બધા જ જીવાણુઓનો સંહાર કરતી હોય તો તે શરીર માટે ઉપયોગી કેવી રીતે હોઈ શકે ?

કોક અને પેપ્સી કરતાં જે રીતે શેરડીનો રસ અને નાળીયેર પાણી ચિંયાતાં છે તેવી જ રીતે કોલગેટ અને પેપ્સોડેન્ટ કરતાં બાવળનાં કે લીમડાનાં દાતણ ચિંયાતા છે એ બાબતમાં ભાઁયે જ કોઈ મતભેદને અવકાશ હોઈ શકે. તકલીફ એ વાતની છે કે આ દાતણના પ્રચારમાં મલ્ટિનેશનલ કંપનીઓને રાતી પાઈ પણ મળતી નથી એટલે તેનો ઉપયોગ ઘરી રહ્યો છે. મુંબઈના મોટા ભાગના પરાંઓમાં આજે બાવળના દાંતણ જોઈતા હોય તો સરળતાથી મળી શકતા નથી, જ્યારે ટૂથપેસ્ટ અને ટૂથબ્રિશ કોઈપણ ગલીના નાકે મળે છે. રાજકોટની કેટલીક મહિલાઓએ શહેરના ઘરેઘરે દાતણની હોમ ડિલીવરી કરવાની યોજના બનાવી છે. આવી યોજના પ્રત્યેક શહેરમાં અને કસબામાં શરૂ થાય તો જ મલ્ટિનેશનલ કંપનીઓ દ્વારા પ્રેરિત આ સરો અટકી શકે.

‘મંગાલમંદિર’, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૪

“સંબારણાં” વિશેષાંક

શિયાળાની એક સાંજે હું ગામમાં ગયેલો.

શાકપીઠ પાસે એક વાઘરીબાઈ પાસે રસદાર આમળાં જોયાં, ભાવ પૂર્ણ્યો અને અઢી રૂપિયાનાં જોખાયાં. મારી પાસે છૂટા પૈસા નહોતા, એટલે મેં બાઈને કહ્યું કે, મારી પાસે છૂટા પૈસા તો નથી, પણ દસની નોટ છે.

“કાંઈ વાંધો નહિ, ભૈલા ! મારી પાસેય પાછા આપવા જેટલા પૈસા નથી. તમતમારે આંબળાં લઈ જાવ, અને ગામમાં જતાં-આવતાં બે ચાર દિવસમાં પૈસા આપી જાઓ.”

બાઈ પાસે છૂટા પૈસા કદાચ ન પણ હોય એ મને સ્વાભાવિક લાગ્યું. મારે બસમાં તરત પાછા ફરવાનું હતું, પણ મનમાં થયું કે અજ્ઞાણ્યો છતાં વિશ્વાસ રાખીને આ બાઈએ જરાય બચકાયા વિના આમળાં મને આપી દીયાં, તો મારેય તેને પૈસા આપીને જ જવું સારું. બહુ તો એકાદ બસ જતી કરવી પડશે, પણ પછી વળી આ તરફ શી ખબર ક્યારે

આવવાનું થાય ? અને ત્યાં સુધી આ પૈસા બાકી રહ્યાનો મનમાં ભાર રહ્યા કરે ! બસ બલે ચૂકી જવાય, ધરમ ન ચૂકવો.

આમ વિચારી બે ચાર દુકાને ફરી એકાદ ચીજ ખરીદીને દસની નોટ વટાવી અને પછી પેલી બાઈ પાસે જઈને તેના અઢી રૂપિયા આપી દીધા. બાકી ન રાખતાં હું તરત પૈસા આપી ગયો એની આ બાઈ કદર કરશે એવું મારા મનમાં હતું, ત્યાં એણે તો કહ્યું કે, “શીદને આંટો ખાધો, ભૈલા. મારી પાસે દસના છૂટા તો હતા જ.” ને એણે કેદેથી સાડલાનો છેડો કાઢી ગાંઠ છોડી તેમાં મેં આપેલા પૈસા મૂક્યા. ખરેખર એની પાસે થોડા પરચૂરણ સાથે સહેજે સતત-અઠાર રૂપિયાની નોટો હતી ! આ જોઈને મેં કહ્યું, “ભલી બાઈ, તારી પાસે છૂટા પૈસા હતા તો પછી મને શીદને રખડવા મોકલ્યો ?”

“ભૈલા, આ બે અઢી રૂપિયાની કિમત બે-અઢી રૂપિયા જેટલી જ. પણ માણસની બાંધી મુઢી લાખ રૂપિયાની છે. હું પરચૂરણ

કાઢું ને તમ જેવા સારા માણસ પાસેથી દસની નોટ જ ન નીકળે તો ? પોતાનો ભરમ જાળવી રાખવા ધરાક બાંધી નોટ હોવાનું કહે છે ઈ અમે જાણીએ. પણ એમ કાંઈ ધરાકની લાખ રૂપિયાની બાંધી મુઢી ઉઘાડી નખાય ? મારા ધરાકનો ભરમ સાચવવો ઈ મારો ધરમ છે.”

એનો જવાબ સાંભળીને પૈસા બાકી ન રાખ્યાનો મારો બધો ગર્વ ઓગળી ગયો. વગર મૂડીએ વેઠ કરી પેટિયું રણનારી આ બાઈ ઘસારો ખમીને પણ ધરાકની પ્રતિજ્ઞા જાળવવાની કેટલી ખેવના રાખે છે ? પૈસે ટકે એ ગરીબ હતી, પણ દિલની એ કેટલી અમીર હતી ! આના બદલે કોઈ રોનકદાર દુકાનને ઓટલે ચક્કો હોત અને પાસે છૂટા પૈસા ન નીકળત તો ? દુકાનદારે મને શું સંભળાયું હોત તે તમે જ કલ્યી લો. તમેય ક્યારેક તો એ સાંભળ્યું જ હશે ને ?

મંગલમંદિર, માર્ચ-૧૯૯૮

સમાજસેવા

● ડૉ. ભરત ભગત ●

લાખની આવક થાય. પણ બાપદાદાની જમીન વેચાય નહિ અને એથી વધુ બેઠી આવકથી બાળકો આળસુ-પ્રમાદી થાય, નવરા બેસી કુસંગી બને.

ચલાવતા હતા એમ્બ્યુલન્સ ! પ્રશ્ન થયો ખુદની વાડી મૂડી આ શું કરી રહ્યા હશે. પણ એમણે જ કહ્યું કે રોટલાનું સુખ છે, ઉપર સાથે કંઈ લઈ જવું નથી એટલે આ

સેવા કરું છું. કેટલો પગાર મળે છે ? એ મારો પ્રશ્ન હતો. જવાબ હતો, સાહેબ, આ તો સેવા, માત્ર સેવા કરું છું. એક પણ પૈસો લેતો નથી. દિવસે કે રાત્રે જ્યારે હોસ્પિટલને જરૂર પડે એટલે એટલે દોડી જઉં છું. દર્દી ગંભીર હોય તો રાજકોટ કે અમદાવાદ લઈ જાઉં છું. પણ તમને શું મળે ? અમારો શહેરી પ્રશ્ન હતો. સાહેબ, હું ડોક્ટર તો નથી પણ

બીજાનું કલ્યાણ કરવાની ભાવનામાં સાચું સુખ છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

સમયસર કોઈને સારવાર મળે અને એની જિંદગી બચી જાય તો એનાથી વધારે આપણને બીજું શું જોઈએ? તમારા છોકરાઓનું ભાવિ શું? એવું પૂછતાં જ ભારતીય હદ્ય પ્રકાશી ડેક્ષું, આનાથી મોટા સંસ્કાર હું ક્યા આપી શકું? દીકરા પણ ક્યારેક કોઈકને ખપમાં આવવાનું શીખી લે તો એ પૈસા જ છે ને?

પૈસા, પદ, પ્રતિજ્ઞા પૂરતી માત્રામાં હોવા છતાં માણસોના અંતરમનમાં શું સાચો આનંદ અનુભવાતો હશે? માણસને જે માગે તે, જેટલું અને જે જોઈએ તે, બધું જ આપવામાં આવે તો પણ એના અંતરને કોઈક ખૂણો ખાલી જ રહે છે. કેમ કે બહારની કોઈપણ વસ્તુ અંતરની ઘાસ બૂઝાવી શકતી નથી. એના માટે તો અંતરતરમાં વહેતા અમૃતનો જ આસ્વાદ લેવો પડે. પછી ખાલીપાનો કોઈ ખૂણો રહેશે નહિએ.

બાલચંદ્ભાઈ તો પ્રતીક છે, કારણ કે એમના જેવી અસંખ્ય અનાભી વ્યક્તિઓ

સમાજને સતત સમર્પિત થતી રહે છે. એમણે સમાજની ઈમારતના પાયામાં પોતાની જાતને છૂપાવી દીધો છે. પાયામાં છૂપાઈ તેઓએ અંતરતરમાં વહેતા અમૃતનો આસ્વાદ લીધો છે.

કોઈપણ સેવા યજ્ઞમાં, કોઈપણ પ્રવૃત્તિમાં સ્વેચ્છિક સહયોગ આપનાર નાભી કે અનાભી કાર્યકરનું સ્થાન પણ ઉપયોગી અને અમૂલ્ય છે. સૌનું ગૌરવ વધે એવો આપણો વ્યવહાર હોય તો સોનામાં સુગંધ ભણે, બાકી રસ હણાઈ જાય.

કોઈપણ સંસ્થામાં સેવા આપનાર હોદેદારો અગર કાર્યકર્તાઓ જ્યારે પોતાના સમય, શક્તિ કે સાધન આપતા હોય છે ત્યારે સહુની ફરજ બની રહે છે કે આવા સહુ કોઈને સાથ અપાય. પરંતુ મોટા ભાગે તેઓની નાની નાની ક્ષતિઓને વખોડાય, તેમની ઉપર પ્રશ્નોનો મારો થાય, ભરી સભામાં વસ્ત્રાહરણ થાય તે અત્યંત બેદની વાત છે. અજાણપણે આપણે કોઈના ઉત્સાહને તોડવાનું કામ આવી હરકતોથી કરીએ છીએ.

યાદ રાખવા જેવી વાત છે કે, જે કાર્યની વાત કરે છે હવામાં ઉડે છે, જે કાર્યને બદલે મોટામોટા વિચાર કરે છે તે આકાશમાં ઉડે છે, જે વિચાર કરીને કાર્ય સિદ્ધ કરી બતાવે છે તે જ ધરતી ઉપર બે ડગલાં માંડી શકે છે. પરંતુ જે કશુંય કર્યા વિના માત્ર તોડવાનું કામ કરે છે તે તો લીલાં ઝડાનાં મૂળિયાં જ કાપી રહ્યાં છે.

બાલચંદ્ભાઈ જેવા અભાતમાં રહેલા લોકો પાસે ન કોઈ નામ છે, ન કોઈ નેજે, ન કોઈ સાધન કે ન કોઈ સંસ્થા અને ધતાંય માનવતાની જ્યોતને પોતાની શક્તિ મુજબ જળહળતી રાખવાનું ભગીરથ કાર્ય ચૂપચાપ કરી રહ્યા છે. આવાં કોરિયાંનો પ્રકાશ ભલે મર્યાદિત ખૂણાને ઉજાળી શકે, પણ અસંખ્ય કોરિયાં બેગાં થાય તો આખા ઓરડાને પ્રકાશિત કરી શકે. આપણે કોરિયું બનીએ અગર કોરિયાની અંદરની વાત બનીએ અગર તેનું બળતણ બનીએ, પરંતુ પ્રગટેલી જ્યોતને બુઝાવવાનું કાર્ય તો ના જ કરીએ.

મંગાલમંદિર, અમૃત-૧૯૮૮

કરકસર

જ્ઞાતિના આગેવાનો ફંડ એકહું કરવા નીકળ્યા હતા.

ખૂબ જ શ્રીમંત એવા એક જ્ઞાતિબંધુના ધરમાં પ્રવેશવા જતા હતા ત્યાં જ તમાચાના અવાજ સાથે એક વાક્ય સંભળાયું, “મૂર્ખ જરૂરત વિના તેં દિવાસળી શા માટે સળગાવી ?”

આગેવાનો ઓટલા આગળ થંભી ગયા. એક જણ બોલ્યો, “જે માણસ એક દિવાસળી માટે પોતાના એકના એક લાડકવાયા દીકરાને લાફો મારી દે છે એ મજ્જીચૂસ આપણને શું દાન આપવાનો છે?”

“ન આપે તો કંઈ નહીં, પણ દાઢો ચાંપી જોવો એ આપકી ફરજ છે. ફાળો લેવા નીકળ્યા પછી ધર ટાળી ના શકાય,” વરીલે કહ્યું.

અને... સૌ અચ્યકતા ધરમાં ગયા. પેલા જ્ઞાતિજને સૌનું સ્વાગત કર્યું ને ફંડ શાને માટે ઉધરાવાય છે એના અંગે પૂછપરછ કર્યી બાદ, પચાર હજાર રૂપિયાનો ચેક લખીને આગેવાનોના હાથમાં મૂકી દીધો.

ફંડ ઉધરાવવા ગયેલા આગેવાનો તો સૌ સ્તંભ થઈ ગયા!

એકે તો હિમત કરીને પૂછ્યું પણ ખરણ, “માફ કરજો વડીલ, પણ અમે આપના

ધરમાં પ્રવેશ કરતા હતા ત્યારે આપે આપના પુત્રને એક દિવાસળી સળગાવવા બદલ લાફો લગાવી દીધો હતો, જ્યારે અમને આટલી મોટી રકમનો ચેક...”

“હા, તમને બધાને આશ્ર્ય થાય એવી વાત છે પણ એક દિવાસળી પણ વર્થ ના જાય એનું ધ્યાન રાખીને જ આટલો શ્રીમંત થઈ શક્યો છું.”

આ પ્રસંગમાં કરકસરની સાચી વ્યાખ્યા ચરિતાર્થ થઈ છે.

કંજૂસાઈ, કરકસર અને ઉડાઉપણું એ ત્રણ વૃત્તિઓ વચ્ચેની ભેદરેખા બહુ પાતળી અને સુક્ષ્મ છે.

સહજ, સરળ જીવન જીવા. સદ્ગાર્ય દેખાડાની જ્ઞાસ નથી. જે કરો તે નિર્મળ ભાવથી કરો.

કરકસરમાં સ્વાર્થ ભળે તો એ કંજૂસાઈ બની જાય અને બેદરકારીનો સ્પર્શ થાય તો ઉડાઉપણું કહેવાય.

આવી કરકસર પુ. ગાંધીજીમાં હતી. ટપાલમાં આવેલા પરબીડ્યાની કોરી બાજુનો ઉપયોગ કરવા જેટલો કે કાંતતાં એકઠા થતા નકામા સૂતરમાંથી પૂણી બનાવવા જેટલી સરકાર એમના માટે સહજ હતી.

વ્યક્તિ તેમજ સમાજ બંનેના હિત માટે કરકસર આવશ્યક એવી આદત છે. કરકસર કરવાની સંસ્કારગત આદત હોય એવો માણસ થોડી જરૂરિયાતોથી પણ સંતોષ માને છે. ગમે તેટલી તંગીમાં પણ એની જરૂરિયાતો એને મળી રહે છે. એથી ઓછી આવક હોય તો પણ સંતોષ અને આનંદથી એનું ગુજરાન ચાલી શકે છે.

બીજી દસ્તિએ જોઈએ તો બધી ચીજોનો ઉપયોગ કરકસરથી થાય તો રાખ્યની સંપત્તિ અને સમૃદ્ધિ વધે છે.

એક પ્રજા તરીકે આપણામાં કરકસરથી જીવવાની દસ્તિ હજુ જરા પણ વિકસી નથી. મોટા શહેરોમાં નળ ખુલ્લા રાખીને પાણીનો કેટલો બધો બગાડ કરવામાં આવે છે ! જે રૂમનો ઉપયોગ ના હોય એ રૂમની લાઈટ બંધ કરવાની આપણામાંથી કેટલાને યાદ હશે ? પંખો પણ જરૂર હોય ત્યારે જ અને એટલી જ ઝડપે ચલાવવો જોઈએ એ આપણામાંના કેટલા ધ્યાનમાં રાખે છે ?

કરકસરની આદત બાળપણથી જ પાડવી જોઈએ. એ માટે સૌ પ્રથમ તો સમજણા થયેલા પ્રત્યેક બાળકને વસ્તુનું મૂલ્ય

સમજાય એ માટે પ્રયાસ કરવો જોઈએ. બાળકને રમવા આપેલું રમકું એ કેટલા સમય સુધી ચલાવે છે એના પરથી એની કરકસર કરવાની વૃત્તિનો ક્યાસ કાઢી શકાય.

આમ કરકસર માત્ર અને, વચ્ચે અને પૈસાની જ કરવાની નથી, સમયનો ઉપયોગ પણ કરકસરથી કરવો જોઈએ. “છાણ નાખતી આવું ને ધાશ લેતી આવું.” જેવી તળપદી કહેવતમાં પણ સમયની કરકસરનો આદર્શ છુપાયો છે. “એક પંથ દો કાજ” અને “એક કંકરે બે પક્ષી મારવાં” જેવી લોકોક્ષિત પણ કરકસરનો ઉપદેશ આપે છે.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૮

એક પૈસાની રોટી

• ડૉ. ભરત ભગત •

ઘણા તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓને પણ ઘણીવાર અત્યંત મુસીબતમાંથી પસાર થવું પડતું હોય છે. ઘણા તો એટલી બધી ગરીબીમાં જીવન ગુજરારે છે કે બે ટંક પૂરું ખાવાયે નથી મળતું, અને છતાં જેનામાં અંતરની લગન હોય છે, તેઓ ગમે તેવી મુસીબતોનો સામનો કરીને પણ આગળ વધે છે.

તીર્થરામ પણ આવો જ એક ગરીબ પણ બહુ જ તેજસ્વી વિદ્યાર્થી હતો. ભણવામાં એ એટલો બધો હોશિયાર હતો કે તેને શિષ્યવૃત્તિ મળતી પણ તેમાંથી જ ખાવા-પીવાનો અને બીજો બધો ખર્ચ કાઢવો પડતો. ઘણીવાર તો શિષ્યવૃત્તિની ઘણીખરી રકમ પુસ્તકો ખરીદવામાં જ ખર્ચઈ જતી અને ખાવા પીવા માટે જૂજ રકમ બચતી.

એકવાર આવું જ થયું. તીર્થરામે છિસાબ લગાડ્યો તો જણાયું કે એ મહિને

રોજના માત્ર ત્રણ પૈસા ખાવા પાછળ ખર્ચવા બચ્યા હતા. એટલે તે રોજ સવારે બે પૈસાની રોટી લઈને ખાતો અને સાંજે એક પૈસાની.

પરંતુ બે-ચાર દિવસ થયા, અને દુકાનદારે તેને કહી દીધું, “છોકરા, તું રોજ એક પૈસાની રોટી સાથે દાળ મફતમાં ખાઈ જાય છે. જા, હું એક પૈસાની રોટી નથી વેચતો !” તીર્થરામે નક્કી કર્યું કે કાંઈ નહીં, બીજી રકમ ન આવે ત્યાં સુધી હું હમણાં રોજ એક ટંક જ ખાઈશ.

આટલી ગરીબી અને બેહાલી છતાં તીર્થરામ હંમેશાં મસ્તીમાં જ રહેતો. એ કદી નિરાશ ન થતો. અથવા પોતાના રોદણાં ન રહ્યા કરતો. એ ખૂબ જ દિલ દઈને ભણતો. ભણવામાં એ એટલો બધો તેજસ્વી હતો કે તેરમાંથી નવ સવાલના જવાબો જો કરવાના હોય તો એ તો તેરે-તેર જવાબો લખી નાખે ! એટલા વખતમાં બીજા વિદ્યાર્થીઓ

માંડ ત્રણ-ચાર સવાલોના જવાબો લખી શક્યા હોય !

આમ આગળ વધતો વધતો એ બી.એ. થયો, એમ.એ. થયો. બી.એ.માં તો આખી યુનિવર્સિટીમાં એ પ્રથમ નંબરે આવ્યો. ત્યાર પછી એ અધ્યાપક બન્યો. એ પોતાના તંગીભર્યા દિવસો ભૂલ્યો નહોતો. દર મહિને પગાર આવતાવેંત એ કોલેજના જરૂરિયાતવાળા વિદ્યાર્થીઓને અને ચપરાશી વગેરેને મદદ કરતો. પૈસાનો એને કદી મોહ ન થયો. આ સંસારમાં પણ તેનું દિલ ન લાગ્યું. એ તો ઈશ્વરની ખોજમાં દિમાલય તરફ ચાલી નીકળ્યો.

આ તીર્થરામ તે બીજા કોઈ નહીં, પણ આગળ જતાં દુનિયા આખીમાં વિષ્યાત થયેલા, “સ્વામી રામતીર્થ !”

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૮

માણસને માણસ તરીકે જોઈ તેના કલ્યાણની કામના કરો.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

વાણી વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વની અભિવ્યક્તિ છે

● કનૈયાલાલ રિ. રાવલ ●

“અંધના બધા આંધળા” દ્રૌપદીએ ઉચ્ચારેલા એ ટૂંકાટચ વાક્યથી મહાભારત રચાયું અને ભારે વિનાશ વેરાયો. કેવા આકરા છે વાણીના ઘા ! કહેવાય છે કે તલવારના ઘા રુજાય છે. વાણીના નહિ. વાણીથી વ્યક્તિની ઓળખ થાય છે. વાણીથી વ્યક્તિની જીતિનું અને એના કુળનું પ્રમાણ પણ મળી જાય છે. કહો કે વાણી જ વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વની અભિવ્યક્તિ છે. એવું એક દણ્ઠાંત કંઈક આ પ્રમાણે છે.

એક દિવસ એક રાજી અને મંત્રી અને નોકર સાથે શિકાર કરવા જંગલમાં ગયો. ગ્રાણેય જણા જંગલમાં તો પ્રવેશ્યા પણ જંગલ હતું. અડાબીડ અને એ કારણે તેઓ એકબીજાથી છૂટા પડી ગયા. તેઓ એકબીજાને શોધવા લાગ્યા. એવામાં રાજાનો નોકર જરા આગળ નીકળી ગયો અને જંગલની એક કંટાળી કેડી નજીક આવેલા એક ઘટાદાર વૃક્ષ

નીચે જઈને ઊભો રહ્યો. એણે જોયું તો એ ઘટાદાર વૃક્ષના થડનો ટેકો લઈને એક આંધળો ફીરી બેઠો હતો અને પ્રભુ ભજન કરતો હતો. રાજાના નોકરે છેક નજીક જઈને એ ફીરને પૂછ્યું : “એ આંધળા ! અહીંથી કોઈ માણસ ગયો ? ફીરે જવાબ દીધો : “ભાઈ ! મને ખબર નથી.” થોડીવાર પછી રાજાનો મંત્રીય એ વૃક્ષ નીચે આવ્યો. એણે પેલા અંધ ફીરને જોઈને પૂછ્યું : “ભાઈ ફીરે ! અહીંથી કોઈ માણસ ગયો ?” ફીરે કહ્યું : “હા, હમણાં જ રાજાનો નોકર ગયો.” છેલ્લે રાજી પણ ફરતો ફરતો એ ઘટાદાર વૃક્ષ નીચે આવ્યો. એણે પેલા અંધ ફીરને પૂછ્યું : “અરે, સુરદાસ ! અહીંથી કોઈ માણસ ગયો ! ફીરે કહ્યું : “રાજન ! પહેલાં તમારો નોકર આવીને ગયો. પછી મંત્રી આવીને ગયા અને હવે આપ પદાર્થ છો.”

અને આમ રાજી, મંત્રી અને નોકર ફરી પાછા એ અડાબીડ જંગલમાં ભેગા થઈ ગયા.

પરંતુ એ ગ્રાણેને આશ્ર્ય એ વાતનું થયું કે અંધ ફીરે અમને ઓળખ્યા કઈ રીતે ? એમના મનમાં સમસ્યા પેદા થઈ અને એના ઉકેલ માટે તેઓ પેલા ઘટાદાર વૃક્ષ નીચે બેઠેલા અંધ ફીરે પાસે ગયા.

અને વૃક્ષ નીચે જઈને રાજાએ ફીરને પૂછ્યું : “ભાઈ, સુરદાસ ! તમે તો અંધ છો. તમે જોઈ શકતા નથી. છતાં તમે અમને ગ્રાણેને કેવી રીતે ઓળખી શક્યા ?” ફીરે હસીને કહ્યું : “રાજન ! એ તે ખૂબ સરળ વાત છે. તમારા નોકરે મને “આંધળા” કહ્યો. તમારા મંત્રીએ મને “ફીરે” કહ્યો અને આપશ્શીએ મને “સુરદાસ” કહ્યો પછી હું તમને ગ્રાણેને કેમ ન ઓળખી શકું ?” અને રાજી ફીરની વાતનો બેદ પામી ગયો.

સાચે જ વાણી વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વની અભિવ્યક્તિ છે.

મંગાલમંદિર, ડિસેમ્બર-૧૯૯૮

હું માનવી માનવી થાઉં તો ઘણું...

શેત વસ્તો, ચમકતી આંખો, સહેજ લાંબી દાઢી અને સાધુ જેવા લાગતા એક ચિંતક ટ્રેઇનમાં મુસાફરી કરી રહ્યા હતા. કેટલાક મિત્રો એમને વિદાય આપવા આવ્યા હતા. બાજુના કમ્પાર્ટમેન્ટમાં એક સજ્જન બેઠા હતા. તેમને લાંધું કે કોઈ મહાત્મા ટ્રેઇનમાં મુસાફરી કરી રહ્યા છે. તેઓ તરત જ તેમની નજીક આવ્યા, પગે લાગીને બોલ્યા, “મહાત્મા, હું આપના સત્સંગની ઈચ્છા રાખું છું.”

મહાત્મા જેવા લાગતા સાધુએ કહ્યું, “પહેલી વાત તો એ કે હું મહાત્મા નથી. કહેવાતા મહાન આત્માઓએ એટલું બધું નુકસાન કર્યું છે કે હવે કોઈ સારો માણસ

મહાત્મા હોઈ શકે નહીં. તેથી આપ ભૂલમાં મને પગે લાગ્યા. કોઈ યુક્તિથી એ પાછું લઈ શકતા હો તો પાછું લઈ લો.”

એ સજ્જન બોલ્યા, “શું આપ મહાત્મા નથી ? ઓછામાં ઓછા હિંદુ તો છો ને ?”

સાધુએ કહ્યું, “ના હું હિંદુ પણ નથી. હું કેવળ મનુષ્ય છું.”

પેલા સજ્જને પૂછ્યું, “આપ શું કહેવા માગો છો ? આપ હિંદુ પણ નથી ?”

જાણ્યા વગર પગે લાગવા બદલ તેઓ મુંજવણમાં મૂકાઈ ગયા. બેચેન બની ગયા. તેમને થયું કે આ માણસ કોણ જાણે પ્રિસ્તી હશે, મુસ્લિમ હશે કે પારસી હશે ?

સાધુએ કહ્યું, “હવે શું કરશો ? કોઈ પણ રીતે પગે લાગેલું પાછું લઈ શકતું હોય તો લઈ લો અથવા તો સાબુથી હાથ ધોઈ લો. હું તમને સાબુ આપું છું.”

સજ્જન બોલ્યા, “નહીં નહીં એવી વાત નથી. આપ કોણ છો એ જાણવા માગુ છું. આપ સાઈ છો, મુસ્લિમાન છો, આપ કોણ છો ?”

“શું મને કોઈ લેબલ વગરના રહેવાનો અધિકાર નથી ?”

સજ્જને કહ્યું, “ના, ના.... હક્કની વાત નથી. આપણે કાલે સવારે મળીશું.”

સાધુએ કહ્યું, બેસો તો ખરા.”

કોઈને પણ બૂરા નહિ માનવાથી ભલાઈ ભીતરથી પ્રગટ થાય છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

પણ તેઓ એટલા બેચેન થઈ ગયા હતા કે “જે માણસ હિંદુ પણ નથી, મુસલમાન પણ નથી, ઈશ્વર પણ નથી એની સાથે બેસી કેવી રીતે શકાય ?” અને ઉદ્ઘિન બનીને સજજન ચાલ્યા ગયા.

સાધુ મહાત્મા જેવા લાગતા ચિંતક ઓશો રજનીશ હતા !

આ પ્રસંગ પછી તેમણે બીજા દિવસની સત્સંગ સભાને સંભોધતા કર્યું કે, “મારી પાસેથી ઊઠીને ચાલી જનાર વ્યક્તિને બેચેની એ હતી કે હું કોને પગે લાગ્યો ? જો હું હિંદુ હોત તો એ દોસ્તી બાંધત. જો હું મુસલમાન હોત તો એ દુશ્મની બાંધત. પરંતુ એણે મારી સાથે સંબંધ બાંધવા માટે મારે હિંદુ કે મુસલમાન હોવું જરૂરી હતું તે કેવળ “મનુષ્ય” સાથે સંબંધ બાંધવા તૈયાર નહોતો. શું બે મનુષ્ય વચ્ચે સંબંધ શક્ય નથી ? હિંદુ હિંદુ સાથે સંબંધ બાંધી શકે. મુસલમાન - મુસલમાન

સાથે સંબંધ બાંધી શકે પરંતુ ધર્મના લેબલ વગરના મનુષ્ય - મનુષ્ય વચ્ચે નહીં. આવી સ્થિતિમાં આપણો દેશ છે, જ્યાં હિંદુ અને મુસલમાનો રહે છે.”

ઓશોએ એમના એક પ્રવચનમાં કહ્યું હતું કે, “જે પિતા પોતાના દીકરાને હિંદુ બનાવી રહ્યો છે તે પોતાના દીકરાનો દુશ્મન છે કારણ કે તે તેને હિંદુ બનાવી બીજાને વિકારવાનું શીખવાડી રહ્યો છે. એ જ પ્રમાણે જે પિતા પોતાના પુત્રને મુસલમાન બનાવી રહ્યો છે તે પણ એટલો જ ખતરનાક છે. કારણ કે તે પોતાના દીકરાને બીજાની છાતીમાં છુરો ભૌંકવાનું શીખવાડી રહ્યો છે. તેથી કોઈ અક્કલવાળો પિતા હોય તો તે પોતાના દીકરાને સારા મનુષ્ય બનવાનું શીખવશે. હિંદુ, મુસલમાન, મંદિર, મસ્ઝિદ વગેરે ખ્યાલો તદ્દન બેદૂદા છે, અર્થહીન છે. ભગવાન આ જગતમાં ને પૂરા વિશ્વમાં વ્યામ છે. જગતનું

દરેક સ્થળ મંદિર છે, દરેક સ્થળ મસ્ઝિદ છે. જેને સાચી પ્રાર્થના આવડે છે તે તો કોઈ વૃક્ષની નીચે કે કોઈ નદીના તટ પર કે કોઈ ધરની અગાશી પર મંદિર બનાવી શકે છે એને કોઈ અલગ જીવાયે મંદિર કે મસ્ઝિદ બનાવવાની જરૂર નથી.”

અલગ અલગ ધર્મસ્થાનો આ જગતને મૌંધા પડી ગયા છે. હવે મંદિર, મસ્ઝિદ, મૂર્તિઓ કાંઈ જ ના જોઈએ.

ઓશોના આ વિચારો સાથે કોઈ સંમત થાય કે ના થાય તો પણ બુદ્ધિજીવીઓને વિચારતા કરી મૂકે તેવા તો છે જ. વિચારવા જવું છે કે દર ૪-૫ વર્ષે ભારતને અને ખાસ કરીને અમદાવાદને એક કોમી હુલ્લડની જરૂર કેમ પડે છે ? આપણે આવા કોમી તોફાનોથી ક્યારે અને કેમ બચી શકીશું ?

મંગલમંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૦

દાનના ધનમાં પસીનાની સુંગંધ હોય

• ડૉ. કુમારપાણ દેસાઈ •

સમ્રાટ અશોક.

કલિગનું યુદ્ધ ખેલ્યો. પણ યુદ્ધના મહાસંહારે અશોકના અંતરને અકળાવી દીધું.

સમ્રાટ અશોકને યુદ્ધના વિનાશથી પારાવાર પસ્તાવો થયો. તે સતત વિચાર કરતો કે એવું હું શું કરું કે જેથી મારા દુઃખનો બોજ હળવો થાય.

યુદ્ધમાં મેળવેલા વિજયને કારણે સમ્રાટ અશોકનો ખજાનો સંપત્તિથી છલોછલ ઉભરાતો હતો. એણે દાન આપવાનું શરૂ કર્યું. તે રોજ બ્રાહ્મણોને દાન આપતો હતો.

નગરના બધા બ્રાહ્મણો દાન લેવા માટે આવ્યા, પરંતુ એક ગરીબ બ્રાહ્મણ દાન લેવા માટે આવ્યો નહીં. એને ધનની ઘણી જરૂર હતી, પરંતુ એ દાન લેવા તૈયાર થયો નહીં.

સમ્રાટ અશોકને આશ્રમ થયું કે આ તે કેવો માનવી ? બધા બ્રાહ્મણો દાન લઈ ગયા પણ એ બ્રાહ્મણ ગરીબ હોવા છતાં કેમ આવતો નથી ?

સમ્રાટ અશોકે બ્રાહ્મણને બોલાવ્યો અને આ સવાલ કર્યો ત્યારે ગરીબ બ્રાહ્મણો નિર્ભયતાથી જવાબ વાળ્યો, “સમ્રાટ, તમે ક્યાં દાન કરો છો ? તમે દાન કરતા હો તો જરૂર હું લેવા આવું.”

આ સાંભળી સમ્રાટ અશોકના આશ્રમનો પાર ન રહ્યો. એમણે કહ્યું, “જે વિચાર તો કર ? આટલા બધા બ્રાહ્મણો દાન લઈ ગયા અને તું વળી આને દાન જ કહેતો નથી ?” પેલા બ્રાહ્મણે કહ્યું, “દાન તો એનું થઈ શકે કે જે સંપત્તિ મેળવવા માટે તમે જીતે પરસેવો પાડ્યો હોય. તમે આપો છો એ તો રાજની સંપત્તિ છે, પ્રજાનો ખજાનો છે, એમાંથી તમે આપો કે ન આપો એનો કશ્યો અર્થ નથી. તમે જીતે પરસેવો પાડ્યો એવીને મેળવેલા ધનનું દાન કરો તો જ સાચા દાનેશ્વરી ગણાવ.”

સમ્રાટ અશોકની આંખ ખૂલ્લી ગઈ. એમણે જીતે શ્રમ કરીને કમાણી કરવાનું નકર્યું. પંદર દિવસ સુધી એમણે નહેર ખોદવાનો

શ્રમ કર્યો અને પંદર સોનામહોર મેળવી.

આ સોનામહોર લઈને સમ્રાટ અશોક ગરીબ બ્રાહ્મણ પાસે ગયા. બ્રાહ્મણ ખૂબ ખુશ થયો. એણે દાનરૂપે એક સોનામહોર સ્વીકારી અને આશીર્વાદ આપ્યા.

આનો અર્થ એ કે સાચું દાન તે કહેવાય કે જે ધન મેળવવા માટે માનવીએ પ્રયત્ન કર્યો હોય. સામાન્ય રીતે સમાજમાં એવું જોવા મળે છે કે માનવી ગમે તે સાધનથી ધન મેળવે અને પછી એ ધનને ધર્મ કે સેવાને માર્ગ વાપરીને કીર્તિ મેળવે.

જે ધનમાં પસીનાની સુંગંધ ભળી હોય એનું દાન એ જ સાચું દાન કહેવાય. કોઈનું શોષણ કરીને ધન એકહું કરવામાં આવે અને પછી એ ધનનું દાન કરવામાં આવે તો એનો કશ્યો જ અર્થ નથી. જેમ સાધ્ય શુદ્ધ હોવું જોઈએ તે જ રીતે સાધન પણ શુદ્ધ જ હોવું જોઈએ.

મંગલમંદિર, મે-૨૦૦૦

ભીતરથી પ્રગટેલી ભલાઈ નકર અને વ્યાપક હોય છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

ત્યાગવૃત્તિ

● ગણિ રાજરત્નવિજય ●

આ વાત રાસમણી અને રઘુમણી નવવીપના બે ભાઈઓની છે. બંને ભાઈઓ વચ્ચે ખૂબ જ સ્નેહ અને લાગડીનો અખૂટ જરો વહેતો હતો. ક્યાંય કોઈ વાતમાં જુદાઈ નહીં. શું વ્યવસાયની વાત કે શું વ્યવહારની વાત. સર્વત્ર બેયની વચ્ચે એકતા રહેતી. આમ છતાં એક દિવસ મોટાભાઈના મનમાં વિચાર ઉગ્યો કે હવે આપણે મિલકતના ભાગ કરી દેવા જોઈએ.

નાનો ભાઈ તો આ વાત સાંભળતા જ ચમકી ઉઠ્યો. એણે તરત ઈનકાર કરી દેતાં કહ્યું : “વહેંચણી તો જ્યાં જુદાઈ હોય ત્યાં જ કરાય. આપણી વચ્ચે તો ક્યાં જુદાઈ છે કે ‘આ તારો ભાગ ને આ મારો ભાગ’ એમ નકી કરી શકાય ?”

મોટાભાઈએ એની વાત સ્વીકારવા છતાં દલીલ કરી : તારી વાત સાચી છે. છતાં એક વાત તો તને ખબર છે ને કે ‘૪૨, જીમિન ને જ્યેરુ; ગ્રાણેય કણિયાના છોરુ....?’ આપણામાં નહીં તો આપણા સંતાનોમાં આ મિલકત વિખવાદનું કારણ ન બની જાય એટલા માટે પણ આપણે મિલકતના ભાગ કરવા જોઈએ...’ આખરે કચવાતે મને મિલકતના ભાગ કરવાનો નિર્ણય નાના ભાઈએ સ્વીકાર્યો.

નિયત દિવસે મિલકતના ભાગ કરવા બંને ભાઈઓ બેઠા. મોટા ભાઈએ ખૂબ જ વિચારી વિચારીને એકે એક ચીજના ભાગ કેવી રીતે કરવા એ નકી કરી રાખ્યું હતું. મિલકતની વહેંચણીમાં નાના ભાઈને જરા પણ ઓછો ભાગ ન મળે એની તકેદારી રાખી હતી. છતાંય જ્યારે ભાગની રજૂઆત મોટાભાઈએ વાંચી સંભાવી ત્યારે તરત નાનો ભાઈ બોલી ઉઠ્યો, “ભાઈ ! આ વહેંચણીમાં અન્યાય થાય છે.”

મોટો ભાઈ ચમકી ગયો આ શબ્દો સાંભળીને ! પોતાની વહેંચણી પર એને પૂરો વિશાસ હતો. પણ એથીય વધુ વિશાસ નાના ભાઈની પોતાના પરની શક્ષા અંગે એને હતો. એથી આંચકો ભાઈ જઈને મોટો ભાઈ બોલ્યો, “આમાં તને અન્યાય ક્યાં લાગે છે ? તું કહે એ રીતે ભાગ પાડીએ...”

નાનો ભાઈ રહસ્યભર્યા હાસ્ય સાથે બોલ્યો, “મોટાભાઈ ! જ્યારે મિલકતની વહેંચણીની વાત સર્વપ્રથમ ઉચ્ચારાઈ ત્યારે મેં ઈનકાર કર્યો હતો. તે સમયે મને કહ્યું હતું કે આપણા સંતાનોમાં વિખવાદ ન થાય માટે આ વહેંચણી કરવાની છે. એનો અર્થ એ થયો કે મિલકતની આ વહેંચણી આપણા માટે નથી, આપણા સંતાનો માટે છે. જો આપણા બે વચ્ચે

જ આ વહેંચણી હોત તો વિના આનાકાનીએ આ બે ભાગનો મેં સ્વીકાર કર્યો હોત પરંતુ આ વહેંચણી તો આપણા સંતાનો વચ્ચેની છે. તમારા ત્રણ પુત્રો અને મારો એક પુત્ર, એમ આપણા કુલ ચાર સંતાનો છે. તો આ મિલકતના બે નહીં, ચાર ભાગ થવા જોઈએ. આપણા ચારેય સંતાનોને એક-એક ભાગ મળવો જોઈએ. તો જ સાચો ન્યાય ગણાય. તમે બે જ ભાગ કરો તો એ ખરેખર અન્યાય જ ગણાય.

મોટા ભાઈની આંખમાં આંસુ ઉમટી પડ્યાં. એ નાના ભાઈને ભેટી પડતાં બોલ્યો, “ભાઈ ! આવી જ ભાવના જો દરેક ભાઈઓ વચ્ચે વિકસી ઉઠે તો દરેક ઘર સ્વર્ગ બની જાય !!” તે સંપત્તિની બાબતમાં થોડું જતું કરીને જે અત્યંત વિશાળ સ્નેહ સંબંધ અકંધ કરી દીધો છે તે ફક્ત તારી ને મારી વચ્ચે જ નહીં પરંતુ આપણી આવતી પેઢી વચ્ચે પણ એ અકંધ રહેશે.

આજ જ્યારે ભાઈઓ - ભાઈઓ વચ્ચે સંપત્તિના નાનકડા ટુકડા માટે પણ જવા અને પરસ્પર વેરભાવનાના બીજ વાવેલાં જોવા મળે છે ત્યારે ઉપરોક્ત પ્રસંગ પ્રેરણાપ્રદ બની રહે છે.

મંગાલમંદિર, જૂન-૨૦૦૦

દુરદુરાક્ષિતી

સામાન્ય વ્યક્તિમાં અને વિશિષ્ટ ગણાતી વ્યક્તિમાં ફરક માત્ર ઈચ્છાનો જ હોય છે.

જોકે, ઈચ્છાની વાત આવે ત્યારે કોઈ પણ વ્યક્તિ કહી શકે કે, ઈચ્છા તો અમને પણ થાય કે, વડાપ્રધાન બનીએ, કરોડપતી બનીએ, સંત મહાત્મા બનીએ.

ટીક છે, પણ તે માત્ર પ્રાણી જેવી ઈચ્છા છે, પાંગળી ઈચ્છા છે. બની શકાય તો ટીક,

નહિ તો કાંઈ નહીં. એવી પ્રમાણી ઈચ્છા છે. જો એ ઈચ્છા તીવ્ર હોય તો જરૂર સંફળ થાય છે. ઈંગેન્ડના વડાપ્રધાન લોડ મેલબોર્ન સાથે યુવાન ડિઝરાયેલીનો પરિચય કરાવવામાં આવ્યો. ત્યારે મેલબોર્ન તેને પૂછ્યું, “તમે શું બનવા ઈચ્છો છો ?”

ડિઝરાયેલીએ કહ્યું, “અલબત્તા, ઈંગેન્ડનો વડાપ્રધાન !”

ડિઝરાયેલીની જીવનકહાણી એક અદ્ભુત કહાણી છે, અને દરેક માણસે તે વાંચવા જેવી છે. એ વખતે અતિશય હડ્યુટ એવી યદ્ધી કોમેન્ટ જન્મેલી ડિઝરાયેલી પાસે જીવનમાં આગળ વધવાની એક પણ તક નહોતી. તેને લાભકારક હોય એવી ચીજ તેની પાસે નહોતી. જ્મા પાસું ખાલી હતું અને ઉધાર પાસું ભરપૂર હતું. પરંતુ જ્મા પાસમાં

ઉદાર હાથે દાન કરવાથી ધન વધે છે, ઘટતું નથી.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

માત્ર તેની અદભુત ઈચ્છાશક્તિ હતી અને તેના માટે પૂરતી હતી. પાલ્વિમેન્ટની ચુંટણી તે ચાર વાર હારી ગયો. લોકો તેનો સતત ઉપહાસ કરતા હતા. જીતિને આમની સભામાં ગયો ત્યારે તેને હડ્ધૂત કરવામાં આવ્યો. જવાબમાં તેણે માત્ર એટલું જ કહ્યું, “એક સમય એવો આવશે, જ્યારે તમે મને સાંભળશો.”

અને આમની સભાએ બે-પાંચ વર્ષ નહિ. પણ અનેક વર્ષો સુધી તેને સાંભળવો પડ્યો. બે વર્ષત તે “ચાન્સેલર ઓફ ધી એક્સ ચેકર” બન્યો અને પછી વડપ્રધાન બન્યો - ગણનાપાત્ર અને શક્તિશાળી વડપ્રધાન.

લિંકનની કહાણી તો એનાથી પણ અદ્ભૂત છે. ડિગ્રાયેલી અને લિંકનના વ્યક્તિત્વમાં ફેર છે. ડિગ્રાયેલી હોશિયાર, ચાલાક, મોહક અને ક્યારેક લુચ્યો માણસ લાગે છે. લિંકન ભલો અને સામાન્ય લાગે છે. તેનું વ્યક્તિત્વ આકર્ષક નથી. રાજકારણના આટાપાટા ખેલવાની લુચ્યાઈ તેનામાં નથી પરંતુ ઈચ્છાશક્તિ બનેની અદભુત છે, અને એ ઈચ્છાશક્તિના જોરે જ, બીજા વધારે આકર્ષક વ્યક્તિત્વવાળા અને હોશિયાર ઉમેદવારો હારી ગયા ત્યારે લિંકન પોતાની ઝૂપીથી હાઈટ ડાઉસ સુધીની મજલ કાપી શક્યો.

હજારો લાખો આંધળાઓ જન્મે છે.

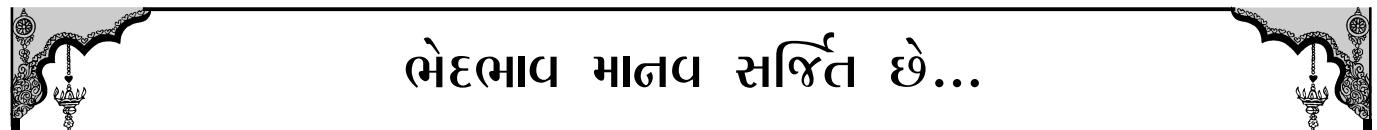
હેલન કેલર પણ અંધ હતી, એટલું જ નહિ, તે બહેરી અને મુંગી પણ હતી. પરંતુ જીવનમાં તેણે જે પ્રામ કર્યું તે સંપૂર્ણ સાજી-નરવા હોવા છતાં બહુ ઓછા લોકો પ્રામ કરી શકે છે.

સિક્કદર માટે મેકોલાએ લઘ્યું છે કે રાજભૂમિમાં તે અનેકવાર પરાજિત થયો હતો, પણ ચુદ્રમાં સદાય વિજયી જ થયો હતો.

ચાર્લ્સ સિમ્બર કહે છે : “જીવન સંધર્મમાં ગ્રણ વસ્તુઓ જરૂરી છે : પહેલી તો દઢ ઈચ્છાશક્તિ, બીજી દઢ ઈચ્છાશક્તિ અને ત્રીજી દઢ ઈચ્છાશક્તિ.”

મંગલમંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૦

મેદભાવ માનવ સજીત છે...

સ્વામી રામદાસ કોઈ એક ગામથી બીજે ગામ જઈ રહ્યા હતા.

બપોરનો સમય હતો.

ચારેબાજુ ધોમ ધખ્યો હતો.

સ્વામી રામદાસને ખૂબ તરસ લાગી હતી.

તેમણે આજુબાજુ વાકુળતાથી નજર ફેરવવા માંડી તો થોડે દૂર એક કૂવો દેખાયો.

કૂવા પર કેટલીક સ્ત્રીઓ પાણી ભરી રહી હતી.

સ્વામી રામદાસને થયું, લાવ કૂવા પાસે જવા દે. કોઈ પનિહારી મને પાણી પાશે.

આવી ઈચ્છાથી તેઓ કૂવા પર જઈ પહોંચ્યા.

ત્યાં કૂવામાંથી પાણી જેંચી રહેલી સ્ત્રીઓમાંથી એક સ્ત્રી પાસે જઈને સ્વામી રામદાસે કહ્યું, “બહેન, મને થોડું પાણી

પાઈશ ?”

પણ એ સ્ત્રીને પાણી પાવાની ના પાડી.

સ્વામી રામદાસને આથી નવાઈ લાગી.

તેમણે પૂછ્યું, “બહેન, મને તું પાણી પાવાની શા માટે ના પાડે છે ? હું કંઈ ચોર લુંટારો નથી કે કોઈ અધમ આદમી નથી. હું તો ભગવાધારી એક સંન્યાસી હું.”

“તમે ભગવાધારી હિંદુ સંન્યાસી છો એટલે જ તમને પાણી પાવાની હું ના પાડું હું. હું હિંદુ નથી, મુસ્લિમાન હું. મુસ્લિમાનના હાથનું પાણી તમારા જેવા હિંદુ સંન્યાસીને થોડું પીવડાવાય ? મુસ્લિમાનના હાથનું પાણી પીવાથી તો તમે અપવિત્ર બનો !”

પાણી નહીં પાવાનું કારણ હવે સ્વામી રામદાસને સમજાઈ ગયું.

તેમણે કહ્યું, “બહેન, હું બધી સ્ત્રીઓમાં મારી માતા, બહેન કે દીકરીને જોઉં હું. તું

તો મારી બહેન જેવી છે. તું શું તારા આ ભાઈને પાણી વિના ટળવળતો રાખીશી ? હિંદુ અને મુસ્લિમાન એવા લેદ તો આપણે માનવીઓએ સજ્યા છે, રામ કે રહેમાને નથી સજ્યા ?”

પેલી બહેન આ શબ્દો સાંભળીને આનંદથી પુલકિત બની ગઈ.

તેમણે પોતાનું વાસણ માટીથી ખૂબ ઘસ્યું અને ઉજળું બનાવ્યું. એમાં પાણી ભરીને તેણે આ વાસણ સ્વામી રામદાસના હાથમાં મૂક્યું અને કહ્યું, “બહેનના હાથનું જળ પીને મને આભારી કરો.”

સ્વામી રામદાસ બોલ્યા, “આભારી તો હું કહેવાઉં બહેન, કે તેં મને જળ પાઈને મારી તરસ છીપાવી.”

એટલું કહી તેઓ જળ ગટગટાવી ગયા.

મંગલમંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૨

સફળતા

અમેરિકાના મહાન પ્રમુખ અને ગુલામોના મુક્તિદાતા અભ્રાહમ લિંકન બાવન વર્ષની ઉમરના થયા ત્યાં સુધીનું તેમનું જીવન

એક પછી એક નિષ્ફળતાઓથી ભરેલું હતું. તેમના રાજકીય પક્ષે તેમને ચુંટણીમાં-રાજ્યપતિની ચુંટણીમાં ટિક્કિટ એટલા માટે

આપી હતી કે પક્ષના આ હોશિયાર સંચાલકોનો જ્યાલ એવો હતો કે આપણો પક્ષ જીવતાનો નથી. એટલે આપણા કોઈ લાયક

માણસ બનવાની કલાને જીવનમાં આત્મસાત કરો.

માણસને ઊભો રાખીને શું કરવાનું ? આપણા કોઈ લાયક માણસને પરાજ્યનું કલંક મળે તેવું શું કામ કરવું ? છતાં કોઈ નભળો તો નભળો ઉમેદવાર ખડો તો કરવો પડશો ! ચાલો અભ્રાહમ વિંકનને ઊભા રાખીએ. જીતવાની શક્યતા નથી. હારીશું તો પણ વાંધો નથી. આવા નભળા ઉમેદવારથી હારીએ તો આબરૂ ઓછી ગઈ ગણાશે. વિંકનને તો ખાસ કાંઈ ગુમાવવાનું છે જ નહીં !

અભ્રાહમ વિંકન ચૂંટથીમાં ઊભા રહ્યા પછી પણ તેમનાં પત્તી પતિને એવું મેળું મારતાં રહ્યાં હતાં કે તમને પરણીને હું ક્યાંયની ના રહી ! તમારી સામે ઊભેલા ડાલાસને પરણી હોત તો ચોક્કસ વધાઈ હાઉસમાં પહોંચી જવામાં શંકા ના રહેત ! વિંકનના શ્વસુર પક્ષના અન્ય સભ્યો પણ તેને ઠોડ જમાઈરાજ ગણતા હતા. પાર્વતીના પિતાનો અભિપ્રાય ભગવાન શંકર માટે ખાસ ઊંચો નહોતો. પણ માણસ શક્તિ બતાવે, સફળતા હંસલ કરે એટલે ચિત્ર એકદમ બદલાય જાય છે. એનો એ જ માણસ ઊપડચો-ઊપડતો નથી. સ્વામી વિવેકાનંદનું

નિરીક્ષણ સાચું છે કે સંસાર શક્તિને પૂજે છે, સામર્થ્યને પૂજે છે, નિર્ભળની કોઈ ઉપાસના કરતું નથી.

પણ સફળતા શું માણસના હાથની વાત છે ? માણસમાં ભરતૂર શક્તિ હોય, લોહી-પસીનો એક કરી પુરુષાર્થ કરવાની વૃત્તિ હોય અને તે બધું કરે છતાં તેને સફળતા કે વિજય ના મળે એવું બનતું નથી ? આવું જરૂર બને છે પણ માણસનો નિર્ધાર પાડો હોય અને પરમ શક્તિની કૃપા થાય તો તે ક્યાંક ને ક્યાંક વહેલો કે મોડો સફળતાને વરે છે. ઉપરાઉપરી પરાજ્યો મળવા છતાં તેણે જંગ જારી રાખવો જોઈએ. એ જો મેદાન છોડી દે તો પછી એ પોતે જ સૌથી મોટો પરાજ્ય છે. રશિયાના મહાન વાર્તાકાર દોસ્તોવસ્કીના મિત્રો એની મશકરી કરતા. દોસ્તોવસ્કી સામુદ્રિક વિજ્ઞાનમાં શ્રીદ્વારા રાખતા હતા. જોઈક કૂનોલોજીસ્ટે તેમને કહેલું કે તમારી ખોપરી સોકેટિસને મળતી આવે છે ! મિત્રો મજાક કરતા કે દોસ્તોવસ્કીની જિંદગી તેના અડતાલીસ વર્ષેની ઊમર સુધી દારિદ્રય, દેવું, બંધન અને તરેહતરેહની કમનસીબીઓથી

ભરેલી હતી પણ તેણે જે કંઈ સહન કર્યું તેમાંથી તેને એટલું બધું મળ્યું કે તે માલામાલ થઈ ગયો. માત્ર વાર્તાકાર તો ઠીક, એક ફિરસ્તો બની ગયો.

જીવનમાં એવું બને છે કે ઘણી વાર આપણને અસુરી બળોની જત થતી લાગે છે. પાશવી બળોને પ્રબળ બનતાં જોઈને આપણી શ્રીદ્વારા માંડે છે. ત્યારે આપણને લાગે છે કે કુરચતને વેર કોઈ ન્યાય નથી અને જેની પાસે પાશવી બળ છે તે જ જતે છે. પણ ઘણીવાર પાશવી બળોની આ જત તેનાં છેલ્લાં પુષ્યોની આખરી ચેતવણી જ હોય છે.

ખરેખર માનવીની જિંદગીમાં નિષ્ફળતા એટલે શું ? અમુક અપેક્ષિત ફળ ના મળ્યું. એવું ના બને કે આપણી અપેક્ષાનું ફળ નાનકું અને નજીવું હોય જ્યારે આપણને ઈશ્વર કૃપાથી-ભાગ્યથી જે ફળ મોટેથી મળવાનું હોય તે વધુ સારું અને વધુ હિતકારક હોય ? નિષ્ફળતાને વધુ મોટી સફળતાનું આઢવાન ગણી લેવું જોઈએ.

મંગાલમંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૨

આત્મવિશ્વાસ

સંત ટોલ્સ્ટોય પાસે એક યુવાન આવ્યો. એમના પગમાં પડી દીન સ્વરે કરગરતો કહેવા લાગ્યો :

“હું ખૂબ-ખૂબ દુઃખી છું. મારી પાસે કશી સંપત્તિ નથી. મારી પાસે એક પૈસો પણ નથી.”

ટોલ્સ્ટોયે હળવાશથી કહ્યું, “હું.... તારી વાત સમજ્યો, તારે ધન મેળવવું છે. તારે સંપત્તિ જોઈએ છે. ખરું ને ?”

યુવાને હકારમાં માથું હલાયું.

ટોલ્સ્ટોયે કહ્યું, “જો તને એક સરસ ઉપાય બતાવું. હું એક વેપારીને ઓળખું છું. એ માણસની આંખો ખરીદે છે. એની પાસે જા. તારી બે આંખોના એ વીસ હજાર રૂપિયા આપશો.”

યુવાન ગભરાઈ ગયો. એણે કહ્યું, “અરે ! આંખો તે કોઈને વેચાતી અપાતી હશે ?”

ટોલ્સ્ટોયે કહ્યું, “કંઈ વાંધો નહિં. એ

વેપારી હાથ પણ ખરીદે છે. તારા બે હાથ આપીશ તો એ તને રોકડા પંદર હજાર રૂપિયા આપશો. તું ધનવાન બની જઈશ.”

“હાથ ! હાથ તે અપાતા હશે ? હાથ જાય પછી શું રહે ?”

ટોલ્સ્ટોયે હળવેથી કહ્યું, “જો ભાઈ ! તારે આંખ આપવી નથી, હાથ આપવા નથી, તો એ માણસ પગ પણ ખરીદે છે. તારા બે પગ આપશો તો પણ તારી ગરીબી સાવ દૂર થઈ જશે.”

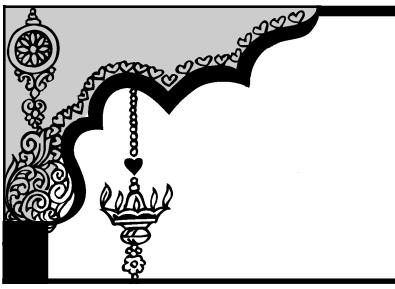
યુવાન ટોલ્સ્ટોયની વાત સમજી શક્યો નહિં. એણે અકળાઈને કહ્યું, “અરે ! આપ કેવી વાત કરો છો ?

“અરે ! આપ કેવી વિચિત્ર વાત કરો છો ? એક કરોડ રૂપિયા મળે તોય હું મારા શરીરને - મારા પ્રાણને વેચવાનો નથી !”

ટોલ્સ્ટોય હસતાં હસતાં કહ્યું, “જે માણસ એક લાખ રૂપિયા લઈને પણ પોતાના શરીરને વેચવા તૈયાર નથી. એ જો એમ કહે કે મારી પાસે એક પૈસા જેટલીય સંપત્તિ નથી, તો એ વાત કેવી વિચિત્ર ગણાય !”

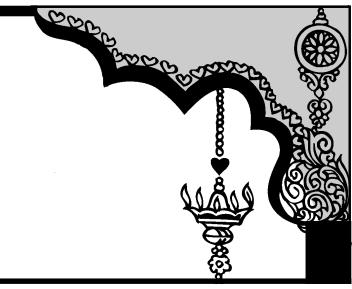
ટોલ્સ્ટોય યુવકનો આત્મવિશ્વાસ જગાડતાં કહ્યું : “હે નવજીવાન ! આ આંખો, આ હાથ, આ પગ, આ શરીર અને આ પ્રાણ - એ ધનના અખૂટ ભંડાર છે. એને ઓળખ અને પરિશ્રમ કર. પોતાની નજરમાં જ પોતાનું મૂલ્ય ઓછું ન કર. જે પોતાનું મૂલ્ય સમજે છે, એને માટે ચાંદી, સોનું જ નહિં પણ ચાંદો અને સૂરજ પણ એના પોતાના બની જાય છે.”

મંગાલ મંદિર, મે-૨૦૦૪

શાખ શાહની

• ગગુભાઈ મુનશી •

૧૨૫ વર્ષ પહેલાંની વાત છે. ત્યારે સૌરાષ્ટ્રમાં રેલવે આવી નહોતી. રાજકોટના રેસિડન્ચી એજન્ટ ટુ થી ગવર્નર મિ. કીથે પોતાના મુનીમ મણિલાલ મહેતાને પૂછ્યું : “આપણે વસૂલ કરેલા રૂપિયા મુંબઈ મોકલવા છે, તેને માટે આ શહેરમાં કોઈ બેંક છે ?” મણિલાલ મહેતાએ કહ્યું, “સાહેબ, આ શહેરમાં કોઈ બેંક નથી પણ ખાનગી શાહ-શરાફી પેટીઓ છે. તેઓ આપણને ચેક-છૂંડી આપી શકશે.”

મિ. કીથે પૂછ્યું, “મિ. મહેતા આપણે કેટલા રૂપિયા મોકલવા છે તે તમે જાણો છો ? એક પ્રાઈવેટ કંપની આટલી મોટી રકમનો ચેક આપી શકશે ?”

મણિલાલ મહેતાએ કહ્યું, “સાહેબ, હું બધો જ હિસાબ રાખું છું. આપણે ગ્રાન્ડ લાખ રૂપિયા મોકલવા છે તેની મને ખબર ન હોય એ કેમ બને ?”

મિ. કિથ આ વાત માની શક્યા નહીં. છતાં તેમણે મણિલાલ મહેતાને કહ્યું, “ગ્રાન્ડ લાખ રૂપિયાનો ચેક આપી શકે એવા શરાફને હમણાં જ તેડી લાવો, મારી સગરામ લઈ જાવ.”

મણિલાલ મહેતા સગરામમાં બેસીને શાહ માધવજી કુંવરજી નામના એક શરાફ પાસે ગયા અને હુંઠીની વાત કરી. શાહ માધવજીએ પોતે હુંઠી આપણે એમ કહ્યું, એટલે તેઓ શાહ માધવજી કુંવરજીને તેડીને અંગ્રેજ એજન્ટ પાસે આવ્યા.

મિ. કીથે પૂછ્યું, “અમારે રા. ગ્રાન્ડ લાખનો મુંબઈનો ચેક જોઈએ છે તે તમે આપી શકશો ?”

શાહ માધવજીએ કહ્યું, “હા, હું આપી શકીશ.”

મિ. કીથે કહ્યું, “પણ મુંબઈ પહોંચી ગયાની ખબર મને મળ્યા પછી જ હું અહીં તમને રૂપિયા આપીશ.”

શાહ માધવજીએ કહ્યું, “મને કંપની સરકાર ઉપર પૂરો વિશ્વાસ છે. ભવે તમે ખબર આવી ગયા પછી મને રૂપિયા આપણે. પણ તેટલા દિવસનું તું ટકા લેખે વ્યાજ તમારે આપવું પડશે.”

તું ટકા લેખે વ્યાજની માંગણી મિ. કિથને વાજબી લાગી. તેથી તેમણે કહ્યું, “ભવે તમે તમારી ઓફિસે જઈ ચેક લખી લઈ આવો.”

શાહ માધવજીએ કહ્યું, “મને ઓફિસે જવાની જરૂર નથી. અહીં જ મને એક કાગળની કાપલી આપો.” ચાર હિંચ પહોળી અને આઠ હિંચ લાંબી કોરા કાગળની એ ચબરખી ઉપર શાહ માધવજીએ લખ્યું :

જત અનેથી રાખ્યા કંપની સરકાર પાસેથી રૂ. ૩,૦૦,૦૦૦/- એંકે રૂપિયા ગ્રાન્ડ લાખ પૂરા રોકડા મુંબઈમાં કંપની સરકારને આ હુંઠી દેખાડ થતાં ભરી દેજો.

લિ. શાહ માધવજી કુંવરજી રાજકોટવાળા

મુંબઈનું સરનામું

શાહ પોપટલાલ અમરશી ચકલા સ્ટ્રીટ,
મુંબઈ.

મુંબઈના કોઈ શાહ વ્યાપારી સાથે શાહ માધવજીને ઓળખાણ ન હતી પણ તેમને શાહ પોપટલાલ અમરશીની પેઢીનું નામ યાદ હતું. તે ઉપરથી તેમણે તેમની ઉપર હુંઠી લખી. શાહ માધવજીના મનમાં એમ હતું કે ઘોડા ઉપર હુંઠી લઈને કાસદને મુંબઈ પહોંચતા પાંચ દિવસ લાગશે, તે પહેલાં હું અહીંથી મારા પુત્ર સાથે વહાણથી રૂપિયા મુંબઈ મોકલી

આપીશ.

શાહ માધવજીએ તરત જ પોતાની બધી શાખાઓમાંથી રૂપિયા મંગાવી લીધા અને પોરબંદરથી વહાણમાં પોતાના મોટા પુત્ર સુંદરજી સાથે રા. ગ્રાન્ડ લાખ મુંબઈ રવાના કર્યા. પરંતુ રસ્તામાં પવન સામે વાતો હતો. તેથી વહાણને મુંબઈ પહોંચતા એક દિવસ વધારે લાગી ગયો.

આ બાજુ મુંબઈમાં બે ઘોડેસવારો હુંઠી લઈને ચકલા સ્ટ્રીટમાં શાહ પોપટલાલ અમરશીની પેઢીએ પહોંચ્યાં અને હુંઠી બતાવી. મુનીમે હુંઠી વાંચી શેઠને આપી. બંનેએ વિચાર કર્યું શું કર્યું ? મુનીમે કહ્યું “રાજકોટના માધવજી કુંવરજીને આપણે ઓળખતા જ નથી તેથી આ રૂપિયા આપણે આપી ના શકીએ.”

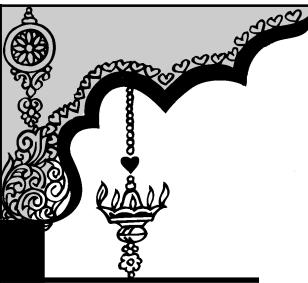
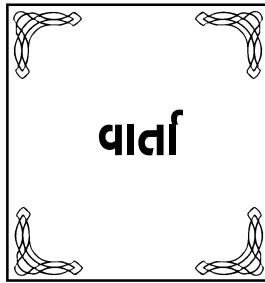
પણ પોપટલાલ શેઠે કહ્યું “રૂપિયા ગ્રાન્ડ લાખની હુંઠી લખનારો શાહ જેવો તેવો નહીં હોય. તે રૂપિયા જરૂર મોકલી આપણે માટે તમે આ હુંઠીના નાણા ભરપાઈ કરી આપો.”

પોપટલાલ શેઠે રૂપિયા તૈયાર કરી તરત જ કાંઠો લગાવ્યો અને તોળી તોળીને સરકારી અમલદારોને રૂપિયા આપવા લાગ્યા. અડધી રકમ આપાઈ ગઈ હશે ત્યારે શાહ માધવજીનો પુત્ર સુંદરજી શાહ પોપટલાલ અમરશીની ચકલા સ્ટ્રીટની દુકાને પહોંચ્યી ગયો.

પોપટલાલ શેઠે તેને આવકાર્યો અને જણાવ્યું કે “તમારી હુંઠીના નાણા આપાઈ રહ્યા છે.” સુંદરજીએ પોતાના આવ્યા અગાઉં નાણા આપવા બદલ પોપટલાલ શેઠનો ઘણો જ આભાર માન્યો. આવી હતી હિંદુસ્તાનના શાહ વ્યાપારીની શાખ! પરંતુ હવે આવી શાહ ક્યાંય રહી નથી તે આપણે કમનસીબી છે.

મંગાલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૮

સપનાં બધાં હકીકત નથી થતાં, થશે બધું હકીકત તો સપનાં શું જોશો.

ધરતીનું અણા

● આનંદકુમાર આડે ●

આ ધરતી પ્રત્યે આપણું કંઈ અણા છે.

આ ધરતી ખુશહાલ અને આબાદ રહે, આ દેશ પ્રગતિ કરે. એ માટે બહુ જ જરૂરી છે કે આપણે ભાષાના, પ્રાંતના, ધર્મના ભેદભાવો ભૂલી જઈ એક થઈએ. ધર્મ, ભાષાના અને પ્રાંતના જગતાઓએ આ દેશને ખાડામાં નાખી દીધો છે, આ દેશની તાકાતને ક્ષીણ બનાવી દીધી છે. આ દેશના દરેક વિચારવાન માણસની એ ફરજ છે કે આ દેશની એકતા અખંડિત રહે-એ માટેના શક્ય તમામ પ્રયત્નો કરે અને આ દેશની માટી પ્રત્યે પોતાનું અણા અદા કરે.

નગીનદાસ પોતાના સુખી અને સમૃદ્ધ કુટુંબમાં ખુશ હતા. સરલા જેવી પ્રેમાળ પત્ની અને રંજના, સુનન્દા જેવી બહેનોને શ્રીકાંત જેવો હસમુખો ભાઈ આપીને પરમેશ્વરે પોતાની સંપૂર્ણ કૃપા આ કુટુંબ પર વરસાવી હતી.

દસ વર્ષ પહેલાં નગીનદાસે હેંદ્રાબાદથી નાગપુર આવીને વસવાટ કર્યો હતો. તેઓ સાધારણ કારકુન હતા. બહુ જ હડમારીના દિવસો નગીનદાસ અને સરલાબહેને જોયા હતા. બસો રૂપિયાના ટૂંક પગારમાં પોતાનું ગુજરાન તેઓ કરી રીતે ચલાવતા હતાં, એ તો તેમનો ઈશ્વર જ જ્ઞાણતો હતો. પણ નસીબે જોર કર્યું. પ્રેમાળ પ્રામાણિક નગીનદાસના જીવનમાં પલટો આવ્યો. ચોકસાઈ અને સાહસિકતાના બળે તેઓ ‘નગીન’માંથી નગીનદાસ શેઠ બની ગયા.

શ્રીકાંતના હાથે રાખી બાંધનારી બહેનો હવે નાની રહી ન હતી. પોતાના અબૂજ પ્રશ્નો દ્વારા નગીનદાસ અને સરલાબહેનને બે ઘડી વિચારતા કરી મૂક્ખનાર સુનન્દા હવે ગહન વિચારણીય સવાલો પૂછતી થઈ ગઈ હતી. રંજના અને શ્રીકાંત પણ બહેનને આવા ગહન વિચાર પ્રેરક પ્રશ્નો પૂછવામાં સાથ આપતા

થયા હતા.

‘ગો હત્યા શા માટે થતી હશે ?’

‘હિંદુ અને મુસલમાન વચ્ચે વારેવાર હુલ્લડો શા માટે થાય છે ?’

‘મુસલમાનો સૂરજને દેવ શા માટે નહિ માનતા હોય ? ચંદ્રને શા માટે પવિત્ર માનતા હશે ?’

‘મુસલમાન છોકરીને હિંદુ છોકરો ‘બહેન’ કહીને કેમ ન બોલાવી શકે ?’

મેટ્રિકમાં ભણતી સુનન્દાને નગીનદાસ આવા પ્રશ્નોનો શું જવાબ આપે ? આવા પ્રશ્નો સાંભળી નગીનદાસ ઉદાસ થઈ જતા.

‘પણ, હિંદુ-મુસલમાન વચ્ચે એકતા ક્યારે સ્થપાશે ?’ આ પ્રશ્ન સાંભળતા જ એમની આંખો સામે એમનો જગરી દોસ્ત ઈભાહીમ આવીને ખડો થઈ જતો.

તેઓ જ્યારે હેંદ્રાબાદમાં હતા ત્યારે ઈભાહીમ સાથે તેમની મિગાચારી થઈ હતી. તેઓ જે મકાનમાં રહેતાં હતાં તે ઈભાહીમનું હતું.

ઈભાહીમના જ્યારે લગ્ન થયા અને તે નવી દુહંન રેહાનાને લઈને પ્રથમ વાર ઘરે આવ્યો, ત્યારે ઈભાહીમ માટે પોતાનું ઘર ખાલી કરી આપવાની તૈયારી નગીનદાસે દર્શાવી હતી. સવારના દસ વાગ્યાનો સમય હતો. કોલબેલ બજ ઉઠી. નગીનદાસે બારણું ઉધારી જોયું તો સામે ઈભાહીમ પોતાની નવોદ રેહાના સાથે ઊભો હતો.

‘આવો આવો, હું તમારી જ રાહ જોઈ રહ્યો હતો.’ નગીનદાસે આવકાર આપતાં કહ્યું આમ તેમની સાથે થોડી વાતો કર્યો બાદ નગીનદાસે કહ્યું, ‘ઈભાહીમભાઈ, અમે આવતી કાલે બીજા મકાનમાં રહેવા ચાલ્યા જઈશું.’

‘ક્યાં ?’ ઈભાહીમે નવાઈ પામતાં પૂછ્યું.

‘મંદિરની સામેના નવા મકાનમાં, તમારી આભિયતાને માન આપી અમે તમારા મકાનમાં રવ્યા-હવે તમારા માટે આ મકાન ખાલી કરી આપવું અમારી ફરજ છે.’

નગીનદાસની વાત સાંભળી ઈભાહીમ બિશ બની ગયો. બોલ્યો, ‘ભાઈ, તમારી પાસેથી આવા ઈન્સાફની મને તમના નહોતી. તમે મને મૂકીને જતા રહેશો ? ભાઈ, તમે કોઈ દિવસ સાંભળ્યું છે કે નાનો ભાઈ લગ્ન કરીને આવ્યો હોય અને એણો મોટાભાઈને ઘરની બહાર કાઢી મૂક્યો હોય ?’ પછી સરલાબહેનને ઉદેશીને કહ્યું, ‘ભાની, ભાઈ સાહેબને કંઈક તો કહો, મારો શો વાંક છે કે તમે બસે મને છોડીને જઈ રવ્યા છો ? હું તમને નહીં જવા દઉ.’

નગીનદાસ અને સરલાબહેન ઈભાહીમની લાગણી જોઈ ધન્ય બની ગયાં. નગીનદાસે આગળ વધીને ઈભાહીમને ધાતી સરસો ચાંપી લેતાં કહ્યું, ‘ભાઈ, અમે તને મૂકીને જ્યાં જવાના હતા ? અમે તારી સાથે જ રહીશું. આ મકાનમાં બે ભાઈઓ રહેશો.’

અને એ જ દિવસથી બસે એક જ મકાનમાં રહેવા લાગ્યા. ઈભાહીમે રેહાનાને નગીનદાસનો પરદો કરવાની ના પાડી હતી.

સુનન્દાના આવા પ્રશ્ન નગીનદાસને ભૂતકાળમાં ખેચી જતા હતા.

નગીનદાસને ‘ભાઈ-સાબ’ અને સરલાબહેનને ‘ભાની’ કહીને સ્નેહની અમી વૃષ્ટિ કરનાર ઈભાહીમને યાદ કરીને નગીનદાસ વિદ્ધવળ બની જતા.

‘પણ, હિંદુઓ અને મુસલમાનો વચ્ચે એકતા ક્યારે સ્થાપિત થશે ?’ સુનન્દાના

સરળતાથી કંઈ ન મળો તો દુઃખી ન થશો. મળી જય બધું તો પ્રયત્ન શું કરશો.

પ્રશ્નોનો ઉત્તર તેઓ આ રીતે આપતાં, ‘જે દિવસે હિન્દુ સાચો હિન્દુ બની જશે અને મુસલમાન સાચો મુસલમાન બની જશે. માનવીનું અંતઃકરણ જો નિર્મિત હોય, તો હિન્દુ શું અને મુસલમાન શું? બસે એક જ છે? બંનેના ધર્મ વચ્ચે ફરક કર્યાં છે? દરેક ધર્મ એક જ વાત શીખવે છે અને તે એ કે મનથી કાયમ સાચા માનવી બનો.’ અને આવા જ સંસ્કાર તેમણે રંજના અને શ્રીકાંતને આય્યા હતા. હિન્દુ અને મુસલમાન વચ્ચે એકતા કેટલી હદ સુધી રહી શકે છે. તે તેમણે જાતે અનુભવ્યું હતું, અને આજ કારણે તેઓ હિન્દુ-મુસલમાનનાં કોમી હુલ્લડો પ્રત્યે સખત અણગમો વ્યક્ત કરનાર અને વિદ્રોહ જગાડનાર સુનન્દા, રંજના અને શ્રીકાંતના મનનું સમાધાન કરી શકતાં હતાં.

મેદ્રિકની પરીક્ષાનું પરિણામ જાહેર થયું અને સુનન્દા આખાયે વિદર્ભ વિભાગમાં પહેલી આવી. લાગ-લગાટ તાર બાદ બસે વર્ષ રંજના અને શ્રીકાંત પણ પ્રથમ આવ્યા. દિવસો વીતતા ગયા. ત્રણ વર્ષ જેટલો સમય જોતજોતામાં પસાર થઈ ગયો. આશા મુજબ સુનન્દા બી.એ.માં આખી યુનિવર્સિટીમાં પ્રથમ આવી.

અને હવે નગીનદાસ અને સરલાબહેનને એક જ પ્રશ્ન મુંજવી રહ્યો હતો. સુનન્દાના લગ્નનો પ્રશ્ન. સુનન્દા હવે ઊમરલાયક થઈ હતી. નગીનદાસ અને સરલાબહેન બસે ચિંતાતુર જણાતા હતા.

એક દિવસ સરલાબહેનને કંઈ વિશેષ ચિંતાગ્રસ્ત ભાળી સુનન્દાએ પૂછ્યું, મમ્મી તું અને પણ્ણા આજકાલ કંઈ ચિંતામાં હો એવું લાગે છે. શું છે મમ્મી? તમને આમ ચિંતાગ્રસ્ત જોઈ મારું મન ભારે રંજ અનુભવે છે.

‘કંઈ નહીં, બેટી, એ તો અમસ્તુ જ. આજકાલ મારી તબિયત કંઈ બરાબર નથી. બીજું કંઈ નથી. તું ચિંતામાં ન પડીશ.’ માતાએ સહેજ હસવાનો પ્રયત્ન કરતાં કહ્યું.

આ વાતને થોડાક દિવસો વીત્યા હશે, ત્યાં એક દિવસે નગીનદાસે સુનન્દાને પોતાની પાસે બોલાવી, ‘સુનન્દા, જરા અહીં આવ જોઉં!

સુનન્દાને આજે પિતાના સ્વરમાં કંઈ કંપ જગાયો. તે તેમની પાસે જઈ પહોંચી એવામાં સરલાબહેન પણ રંજના અને શ્રીકાંત સાથે ડુમમાં દાખલ થયાં.

નગીનદાસે સુનન્દાને પોતાની પાસે બેસાડી, એના માથા પર પ્રેમપૂર્વક હાથ ફેરવતાં બોલ્યા, ‘સુનન્દા તારું ભષતર હવે પૂરું થયું છે. પોતાની પુત્રીને ભજાવી ગણાવી એનામાં સારા સંસ્કાર રેડી એક દિવસ કોઈ લાયક યુવક સાથે પરણાવી દેવી દરેક માબાપની અચૂક ફરજ છે. આજે મારો મિત્ર ઈન્દ્રાહીમ યાદ આવે છે. એની ગેરહાજરી અત્યંત સાલી રહી છે. દીકરી તું જ્યારે છ મહિનાની હતી ત્યારે આ ઈન્દ્રાહીમના નાના ભાઈ મહંમદ ઈન્દ્રાહીમનની મિલકતના કાગળીયા પર ખોટા હસ્તાક્ષરો કરી આખીયે મિલકત હડ્પ કરી લીધો. આ વાતની જ્યારે ઈન્દ્રાહીમને જાણ થઈ ત્યારે એ એટલો તો ગુસ્સે થયો કે મહંમદને મારવા દોડ્યો. બધાઓ તેને રોકવાનો, જાલી રાખવાનો ઘણો પ્રયત્ન કર્યો. પણ ગુસ્સે થયેલા ઈન્દ્રાહીમે, કોઈના પણ જાણ્યા ન જાતાં, પોતાના હાથમાંનો છરો મહંમદના પેટમાં ભોકી દીધો અને બોલ્યો, ‘મહંમદ, મારી મિલકત ગઈ એનો મને લગીરે અફસોસ નથી, એનો આ બદલો નથી લીધો. આ બદલો મેં તારી બેઈમાનીનો લીધો છે. આખી મિલકત તો શું પણ મારો જાન માગ્યો હોત તો એ પણ આપવાની મારી તૈયારી હતી. પણ તેને વિશ્વાસ ન બેઠો. તારા મનમાં શંકા ઘર કરી ગઈ. પૈસાની લાલચમાં તું ભાવના ભૂલી ગયો. તેને દગ્દો કર્યો. પાપી ભાઈનું પાપ વિસ્તરું રહે, તેના કરતાં તે ન રહે તો વધુ સારું.’

અને પછી કોઈમાં ઈન્દ્રાહીમને આજનું કેદની સઝ થઈ. એ સાંભળીને રેહાનાને જગ્બર આધાત લાગ્યો. પોતાની છ મહિનાની માસુમ ભાળીને મારા અને સરલાના હાથમાં સોંપીને ઈન્દ્રાહીમના પગ પાસે જ બેઠોશ થઈ ઢળી પડી અને હંમેશ માટે ખામોશ થઈ ગઈ.

નગીનદાસની આંખો ભીની થઈ ગઈ હતી. સરલાબહેનની આંખોમાંથી આંસુ ટપકી રહ્યા હતા. રંજના અને શ્રીકાંત નિર્વિકાર ખામોશ નીચું જોઈ બેઠા હતા. સુનન્દા અપલક

પિતાને તાકી રહી હતી.

‘.... હેદ્રાબાદથી અમે નાગપુર આવ્યા. એ માસુમ ભાળીને ભજાવી... પિતાનો ઘાર અને માતાની મમતા આય્યા. સારા સંસ્કારો આય્યા... ‘પણ્ણા, આ વાત તમે આ અગાઉ અમને ક્યારે નથી કરી. અમારી એ બહેનને હું જરૂર મળીશ. અને આપણે ત્યાં લઈ આવીને રાખીશ. કહો પણ્ણા એ ક્યાં છે...’

‘દીકરી, એ માટે જ તો મેં તને બોલાવી છે. તું જેને મળવા આટલી આતુર છે એ બાળકી તું જ છો. દીકરી! હું તારો જન્મદાતા નથી ઈન્દ્રાહીમ જ તારો પિતા છે. તું સુનન્દા નહીં પણ સલમા છે....’

સુનન્દા પર જાણે વીજળી તૂટી પડી. તે ચિત્કાર કરી ઉઠી.

‘પણ્ણા... આ સાચું નથી... એકવાર ... બસ, એકવાર કહી દો કે તમે અમસ્તી મારી પરીક્ષા જ લઈ રહ્યા છો. આ બધું જોડું છે. હું જ તમારી સુનન્દા... તમારી...’ અને સુનન્દા સરલાબહેનના ખોળમાં માણ્યુ મૂકી રહી પડી. સરલાબહેન એના માથા પર હાથ ફેરવતા રહ્યા.

નગીનદાસ આગળ બોલ્યા, ‘દીકરી સુનન્દા, ત્યારે એક મુસલમાનની પુત્રીને મુસલમાન તરીકે ઘરમાં રાખવી સમાજની દસ્તિ ગુનો હતો. મેં તારું નામ સુનન્દા રાખ્યું. ક્યારેક મારું મન કહેતું કે તને હિન્દુ બનાવવી. પણ તું અબૂધ બાલિકા હતી. તારો ઘર્મનીતર કરવાનો મને કોઈ હક્ક નહોતો. દીકરી વાત તો એ છે જત-પ્રાંત, ધર્મ માનવના સંબંધમાં ક્યારે પણ આડ આવતા નથી. એ તો માનવ નિર્મિત છે, પરમાત્મા એ તરફ ધ્યાન પણ આપતો નથી...’

દીકરી, જ્યારે તું પૂછ્યા કે, ‘પણ્ણા, મુસલમાનો છોકરીને હિન્દુ છોકરો બહેન કહીને કેમ ન બોલાવી શકે?’ ત્યારે તને કલ્પના પણ નહોતી કે બહેન કહીને તને બોલાવનાર શ્રીકાંત જ તારા પ્રશ્નનો ઉત્તર છે. સુનન્દા, આજ પછી તું જગતની દસ્તિ ભલે સલમા હોઈશ, પણ મારે માટે તું હંમેશ સુનન્દા જ રહીશ.’

નગીનદાસ આજે એક એવી વાતનું રહસ્યોદ્ઘાટન કર્યું, જે સૌના હૈયાને

મફળતાનું શ્રેષ્ઠ રહસ્ય છે, આત્મવિશ્વાસ!

“સંબારણાં” વિશેષાંક

હૃદયમચાવી ગયું.

પછી નગીનદાસે એમ.એ. ભણેલા સલીમ નામના એક સુશીલ યુવક સાથે સલમાના લગ્ન કરી આપ્યા. નગીનદાસે જ્યારે સલીમને સલમા અંગેની હડીકઠથી વાકેફ કર્યો ત્યારે સલીમ નગીનદાસની મહાનતા અને માનવતા જોઈ અત્યંત પ્રભાવિત થયો, અને એમના ચરણોમાં પોતાનું માથું નમાવી દીધું.

દિવસો પસાર થતા ગયા. રંજના બી.એ. થઈ ચૂકી હતી. શ્રીકાંત બી.એ.માં ભણતો હતો, બને કુંટલ વચ્ચે ગાઢ સંબંધ હતો. હિન્દુ અને મુસ્લિમાન જેવો કોઈ બેદ રહ્યો ન હતો. બને કુંટલ વચ્ચે એક અનોયું બંધન હતું. એ બંધન માનવતાનું હતું. તે સંબંધ પ્રેમનો હતો.

એક દિવસ રંજના સલમાને મળવા

આવી. વાતચીત દરમ્યાન રંજનાએ કહ્યું, કે શ્રીકાંત ભણતર મૂકીને ફોજમાં ભરતી થઈ ગયો છે. સલમાના મન પર આ વાતની જબરી અસર થઈ. તે સાંજે સલીમ વેર આવ્યો ત્યારે સલમાને તેને પણ ફોજમાં કમિશન મેળવી લેવા માટે સમજાવ્યો.

સલીમ સલમાની વાત સાંભળી હસી પડ્યો. અને બોલ્યો, ‘હું શા માટે લશ્કરમાં કમિશન મેળવું? ઘરની સુખી જિંદગી છોડી એક સૈનિકનું કઠોર અને યાતનાપૂર્ણ જીવન હું શા માટે અપનાવું? એક દિવસ દુષ્મનની ગોળીએ વિધાઈને ખતમ થઈ જવા માટે?’ અને સલીમ બેફિકરાઈથી મોટેથી હસી પડ્યો. સલમા ગુસ્સે થઈ ગઈ. બોલી, ‘સલીમ, આવું બોલતા તમને શરમ નથી આવતી? તમે આ દેશમાં રહો છો. આ દેશનું અનાજ ખાવ છો. પછી શા માટે આ દેશની ધરતી પ્રત્યેનું ઋણ

આદા કરતા ખચકાવ છો? શું આ દેશનું રક્ષણ કરવું તમારું કર્તવ્ય નથી? અને આટલું કહી સલમા રહી પડી.’

સલમાનો હાથ પોતાના હાથમાં લઈ સલીમ હસતાં હસતાં બોલ્યો, ‘સલમા આપણા દેશ પ્રત્યેની તારી ઉચ્ચ ભાવના જોઈ મને ખરેખર આનંદ થાય છે. હું પણ આ દેશનો જ એક સપુત હું અને કહી પણ આ દેશના રક્ષણ કાજે લડવામાં પાછી પાણી નહિ કરું.’

આટલું કહી તેણે ઝીસ્સામાંથી એક કવર કાઢીને સલમાના હાથમાં મૂક્યું, પછી કહ્યું, ‘લે આ વાંચી જો, એક ખુશીના સમાચાર છે! સલમાને કવર ખોલીને જોયું, એમાં સલીમને લશ્કરમાં કમિશન મળી ગયાની સૂચના હતી.

મંગલમંદિર, મે-૧૯૮૦

મુલાયી રહેલું મહાભિનિષ્કમણ

• પોપટલાલ નેણાશી ધરોડ •

અને એક દિવસ રાજકુમાર સિદ્ધાર્થ દ્રાઈવર પાસેથી કાર બહાર કઢાવી નગરમાં ફરવા નીકળ્યા. રસ્તામાં તેમણે એક નેતાનો જ્યાલ્યક્સિડાર કરતા ટોળાને જોયો. કંતૂહલથી તેમણે દ્રાઈવરને પૂછ્યું, ‘હે દ્રાઈવર, આ મહાનુભાવ કોણ છે, અને લોકો તેનો જ્યાલ્યક્સિડ કેમ કરી રહ્યા છે?’

દ્રાઈવરે કહ્યું, ‘હે રાજપુત્ર, આ મહાનુભાવ આપણા દેશના રાજકીય નેતા છે. આજાદીની લડતમાં થોડા કલાક જેલમાં જઈ આવ્યા પછી તેઓ નેતા બની ગયા છે. સત્તા અને તેની જોડે આવતી સંપત્તિ તેમને છોડવી ગમતી નથી, અને યેન કેન પ્રકારેણ તેઓ ખુરશી જાળવી રહ્યા છે. આ લોકો તેમનો જ્યાલ્યક્સિડ કરી રહ્યા છે.’

આ સાંભળી સિદ્ધાર્થ વિચારમાં પડી ગયા. દ્રાઈવરને કાર વાળવાનું કહી તેઓ રાજમહેલે પાછા આવ્યા.

થોડા દહાડા પછી ફરી કુમાર સિદ્ધાર્થ કારમાં બેસી નગરમાં ફરવા નીકળ્યા. એક જ્યાદ્યાએ એક મોટી સલામા મળી હતી અને લોકો એક વ્યક્તિનું બહુમાન કરી રહ્યા હતા. સિદ્ધાર્થ કૌતુકથી દ્રાઈવરને પૂછ્યું, ‘હે દ્રાઈવર, આ લોકો આટલું માનપાન જેને આપી રહ્યા છે તે

મહાનુભાવ કોણ છે?’

દ્રાઈવરે કહ્યું, ‘હે રાજકુમાર, વખો પહેલાં આ શહેરમાં પોતાના ગામથી દોરી લોટો લઈ આવનાર આ મહાનુભાવ કણાબજાર, કરચોરી અને ભેણસેણ કરી આજે સૌથી મોટા ધનશ્રેષ્ઠ બની ગયા છે. પોતે કરેલા આ પાપોની ચર્ચા લોકોમાં ન થાય એ માટે કેટલીક સંસ્થાઓને તેમણે દાનના ટુકડા ફેંક્યા છે. અહીં બેગો થયેલો આ લોકસમૂહ આ શ્રેષ્ઠનું બહુમાન કરી રહ્યો છે.’ સિદ્ધાર્થ ઉંડા વિચારમાં પડી ગયા અને કારને અધવચ્ચેથી પાછી લેવડાવી રાજમહેલે આવ્યા.

થોડા દહાડા રહીને રાજકુમાર સિદ્ધાર્થ કરી કારમાં બેસી નગરમાં ફરવા નીકળ્યા. રસ્તામાં તેમણે એક અતિ મોંઘી અને વિદેશી કારમાં એક જાજરમાન વ્યક્તિને બેઠેલી જોઈ કુમારે દ્રાઈવરને પૂછ્યું, ‘હે દ્રાઈવર, મોંઘીદાટ વિદેશીકારમાં બેઠેલા આ મહાનુભાવ કોણ છે?’

દ્રાઈવરે કહ્યું, ‘હે કુમાર સિદ્ધાર્થ, આ મોંઘીદાટ વિદેશી કારમાં આપણા રાજ્યના અંગો દાણચોર, જુગારી અને અંધારી આલમના બેતાજ બાદશાહ બેઠેલા છે. દરેક કેતો તેમનો પ્રભાવ એટલો બધો ફેલાયેલો છે કે આપણા રાજ્યની પોલીસના ભલભલા અમલદારો પણ

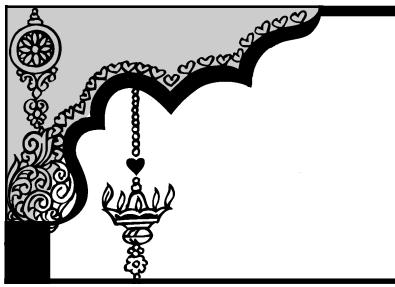
તેમને હાથ લગાડી શકતા નથી, અને તેની આગળ પાછળ બકરી જેવા બની જાય છે.’

સિદ્ધાર્થ ગહન વિચારમાં પડી ગયા. દ્રાઈવરને કહી તેમણે કારને રાજમહેલ તરફ પાછી લેવડાવી.

તે રાત્રે સિદ્ધાર્થ ઊંડા મંથનમાં ઉત્તરી પડ્યા હતા. તેમને ઉઠ આવતી નહોતી. એક નેતા, એક શ્રેષ્ઠ અને એક દાણચોર તેમના ગહન વિચારનું કેન્દ્ર બની ગયા. તેમના માનપાન, તેમની સુખ સમૃદ્ધિ, તેમનો પ્રભાવ કુમારની આંખ આગળ તરવા લાગ્યા. અંતે સત્ય પ્રકાશનો સૂરજ ઉગ્યો. તેમને જ્ઞાન થયું. સંસારમાં સુખ રાજનેતા થવામાં છે, સુખ શ્રેષ્ઠ થવામાં છે., સુખ દાણચોર થવામાં છે તે તેમણે મહાભિનિષ્કમણ કરવાનો નિર્ણય તજ દીધો, અને ભારતના એક પ્રધાન થવાનો નિર્ણય કરી લીધો. તેઓ ડળવા થઈ ગયા હતા. ધીરેથી ઊઠી પત્ની યશોધરાના રૂમમાં આવ્યા અને પ્રસમતાપૂર્વક પત્ની અને પુત્ર રાહુલની બાજુમાં સૂઈ ગયા.

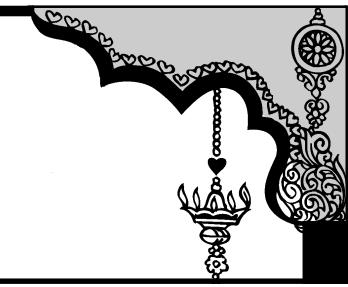
બીજી સવારે પ્રજાએ તેમને લાડથી ખુલ્લું તરીકે ઓળખ્યા અને દશ દિશાઓમાં તેમનો જ્યાલ્યક્સિડ થવા લાગ્યો.

મંગલ મંદિર, જૂન/જુલાઈ-૧૯૮૦

શ્રી શાનુંજ્યના શહીદો

• શ્રી વિશેન્દુ •

કર્તવ્યને વિસરી જઈને, તીવ્યાધિરાજની આવક પર પોતાના હક્કનો દાવો કરતો, આજનો બારોટો-વર્ગ વિચારે : પોતાના પૂર્વજીનો ઈતિહાસ કેટલો વફાદારીભર્યો ને રોમાંચક છે ! બાલિદાનની, ન્યોચણવરીની અને શહીદીની એ ભાવનાને અંજલિ આપતા ત્યારના મહાજને શું કર્યું ? આજે ક્યાં છે એ ન્યોચણવરી ? એ શહીદી ? ને એ વફાદારી ? પણ ? ... ઈતિહાસના સુવર્ણ યુગનું એ તેજસ્વી પાંતું સર્વ કોઈને તીથની ખાતર જાત ન્યોચણવરી કરવાનું સામર્થ્ય આપો.

હવામાં ભયના પડ્યા હતા, પવન પણ થંભી જાય એવા સણસણતા સમાચાર અભધી જ પાલિતાણમાં ફેલાઈ રહ્યા હતા.

સુલતાન મહમદ શાહ ‘બેગડા’નું નામ સાંભળતાં જ આખું પાલિતાણ કંપી ઉઠ્યું હતું.

‘હે ! જગવિઘ્યાત શાનુંજ્યની દેવનગરી શું આજે લુંટાશે ? સંસ્કૃતિના સંહારક એ શસ્ત્રોની સામે ઢાલ બનીને, મંદિર-મૂર્તિનું જતન કરનારો કોઈ જંવામદ શું નહિ જ મળી આવે ?’

સમાચાર જેમ જેમ ફેલાતા ગયા, એમ એમ આખું પાલિતાણ ગંભીર બનતું ચાલ્યું !

હજુ નજીકનો જ અતીતકાળ સહુની આંખ આગળ તરવરતો હતો. જૂનાગઢ લૂંટાયું હતું અને ત્યાંનું નંદનવન આજે ઉજ્જવલ બનીને ઉભું હતું. બેગડાની આંખનો અર્દિની પ્રજવણ્યો અને જૂનાગઢ ઉભું ને ઉભું બળીને ભડ્યું બન્યું હતું અને એની ઉડતી આંચ બધાને કંપાવી રહી હતી !

જૂનાગઢ અને પાવાગઢની સંસ્કૃતિ પર જીવલેણ મારો મહમદશાહે હજુ હમણાં જ ચલાવ્યો હતો અને અજેય ગણાતા આ બે ગઢ

જ્યારે તૂટ્યા ત્યારે દિલે-દિલે દાવાનળ પેટાયા હતા ને મહમદશાહની એ ધર્મધિતા પર હજારો ફિટકાર વરસ્યા હતા !

જૂનાગઢ અને પાવાગઢ - આ બે ગઢનો ખાત્મો બોલાવ્યા પછી મહમદશાહ ‘બેગડા’ તરીકે પ્રસિદ્ધ થયો હતો.

બેગડાનું ધર્મજનૂન એટલે આ ઉકળતો ચરુ ! એ જ્યાં જ્યાં જાય, ત્યાં ત્યાં ભડક ઊંઠતા ને રાખનાં અવશેષ જ રહેતા !

મદ્દનગી ત્યારે મરી પરવારી નહોતી ! જવાંમદ્દાંએ ત્યારે જૌહર નહોતી કર્યા ! શૂરાતનની ત્યારે શબ-યાત્રા નહોતી નીકળી ચૂકી ! અને પરાકરે ત્યારે પારોઠનાં પગલાં નહોતાં ભર્યા !

માણે મોતનો મુકૂટ બાંધી ફરે એવા મદ્દ ત્યારે હતા ! જમરાજને ય જુહાર કરી શકે, એવા જવાંમદ્દાંનો ત્યારે દુકાળ નહોતો પડ્યો અને શિર પર શોષિતનાં ચાંલ્યા કરે એવા શૂરવીરોને પકવનારી વીરમાતાઓ ત્યારે વંધા ન હતી !

બેગડાની આંખ જ્યાં જ્યાં કરતારી અને ધર્મની સામે જ્યાં જ્યાં કલેઆમ ચાલતી, ત્યાં ત્યાં આવાં મારીજાયાઓ, કંડે કર્તવ્યનાં કંડું પૂરીને, કેસરિયાં કરવાં કૂદી પડતા અને બેગડાનો પંથ, પથ્થરથી રૂધાઈ જતો !

પણ, ક્યાં સિંહ ! ક્યાં સસલાં !

બેગડાનું બળ એ પથ્થરોનો ભૂક્કો બોલાવીને આગળ વધી જતું અને ઘડી પહેલાનાં હસતાં-ભિલતાં દેવમંદિરો ઘડી પણી જ ભગ્ન ખંડેરો બની રહેતાં ને જોનારની આંખનાં આંસુઓને બહાર ખેંચી લાવે એવી કરુણતા એ ખંડેરોનાં કણ... કણમાં વ્યાપી જતી !

જૂનાગઢ શ્રી શ્રી બન્યું ! પાવાગઢ પારેવાનો માળો બન્યું ને હવે મહમદ બેગડાની

આંખ દેવનગરી શાનુંજ્ય પર કરતાઈ હતી !

‘કલ્યાણ કલ્યાણ પુકારો કરતું બેગડાનું સૈન્ય એક દી’ સોરઠ ભણી આગે બઢ્યું !

પવનની પાંખ પર બેસીને ‘કલ્યાણ... કલ્યાણ પુકારો પાલિતાણ પછોંચ્યા અને પ્રત્યેકની હૈયા ધરતીએ જગ્ઝર કંપ અનુભવ્યો !

પાલિતાણનું જૈન મહાજન ઘીકમાં એકદું થઈ ગયું, સૌને મન, આ સળગતો પ્રશ્ન પોતાનો પ્રશ્ન હતો, નગરશેઠ મોતીચંદની આંખમાં પણ ભયનાં અંધાણ હતા !

એક બાજુ મહાજન બેગું થયું ત્યારે બીજી તરફ ધરતી-કંપના આંચકા જગવતાં-જગવતાં આ સમાચારો શહેરભરમાં ઘૂમી વળ્યા ને બધે ચક્યાર જગી ઉઠી !

મહાજન જ્યારે વિખરાયું ત્યારે પ્રત્યેકના અંતરમાં આશા-નિરાશાની ધૂપ-ધાંવ હતી. ખૂબ જ લાંબા સમય સુધી ગંભીર વિચારણાઓ ચાલતી રહી; પણ માર્ગ જરૂર અને દિશા ખુલ્લી થઈ જાય એટલી સરળ ને સહેલી એ સમસ્યા ન હતું !

‘બેગડા’ને વિનવણી કરવાનો કોઈ અર્થ ન હતો ! સુવર્ણ મુદ્રાના ભાર નીચે દબાઈ જાય એટલું હલકું ‘ધર્મજનૂન’ બેગડાનું ન હતું !

પ્રશ્નની ગૂંચ એટલી બધી જટિલ નીકળી, કે જેમ જેમ એને ઉકેલવાની મહેનત ઉગ્ર બની એમ એમ એ ગૂંચ વધુ જટિલ બનતી ગઈ ! ગમે તેવી અંધારી અમાસેય કર્તવ્યની કેરી શોધનારી નગરશેઠની બુદ્ધિ પણ આજે ગુમરાહ બનીને આથડતી રહી !

અંતે એક નિર્ણય લેવાયો - ગામનાં બારોટો જો આ પ્રશ્નને પોતાનો ગણે, અને એ કાજે બાલિદાન આપીને શહીદ બનવાનું

બીજાઓના દોષ અનેવાથી નથી આપણું ભલું થતું નથી બીજાઓનું.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

ઉત્તરદાયિત્વ તેઓ સ્વીકારે તો કદાચ, બેગડાનું બળ બુઝું બને અને શરૂંજ્યની શાન-શૌકતનો દીપ જલતો જ રહે !

મહાજનના મોવડીઓને લઈને નગરશેઠ મોતીચંદ, બારોટોનાં રહેઠાણ ભષી રવાના થયા !

બારોટોની બોલબાલાના એય દિવસો હતા ! એમને ‘સરસ્વતીપુત્ર’નું બહુમાન, ઠેરઠેરના રાજાઓ તરફથી મળતું ! એમનો અવાજ રાજદરબારેય પહોંચતો અને બીજાને નિરાશા જ મળે એવી ઘણીય વાતોમાં બારોટો ફિટેડ મેળવી આવતા ! આ બધો પ્રતાપ - પ્રભાવ એમની વિદ્યાનો હતો; એમના મોઢેથી કાયનો લલકાર થતો અને જાણો વીણા-પાણિ સરસ્વતીની વીણાનાં તાર ઝાઝણી ઉઠતાં ! પાલિતાણાનાં બારોટોની આગેવાની ત્યારે ‘કાળીદાસ બાપા’ના શિરે હતી. બધાં એમને ‘કાભઈ બાપા’ના જ લારીલાં નામે જ સંબોધતા !

મહાજન જ્યારે કાભઈ બાપાની તેલીએ પહોંચ્યું ત્યારે ત્યાં ડાયરો જાય્યો હતો, બેગડાના આકમણની જ વાત ત્યાં ચર્ચાતી હતી અને કસુંબા ને અફીણ ત્યાં ઘોળાતા હતા !

મહાજનને આવેલું જોઈને બધાં વાત પામી ગયા. નગરશેઠ બેઠક લીધી અને પળનોય વિલંબ હવે ખતરનાક હોવાથી શેઠ સીધી જ વાત શરૂ કરી.

‘બાપુ ! મહાજનની આબરૂ આજે તમારા હાથમાં છે, મહમદ બેગડાનું સૈન્ય અહીં આવી રહ્યું છે ને અમારાં ટેવનગર પર વિઝોનાં વાદળ-દળ વેરાતાં જાય છે....!’

‘શેઠ ! અમારા કં બોલો ? આપણાં કહો ! ધર્મ ભલે અમારો જુદો, પણ બેગડો તમારો એકલાનો જ દુશ્મન નથી! એ આખી સંસ્કૃતિનો દુશ્મન છે!’

કાભઈ બાપા વચ્ચમાં જ બોલ્યા!

‘ભૂલ્યો, હાં બાપુ ! આપણાં ! આપણી મૂર્તિઓ પર ઉતરી આવતાં આકમણ સામે આપણે ઢાલ નહિ ધરીએ તો મૂર્તિઓ

પગથિયાનાં પથરોમાં જડાશે ને મંદિરો મસ્ઝિદોમાં પલટાશે.’

‘વાત સાચી શેઠ ! પણ સાગરની પાળ તૂટી છે અને પાણી ઘોડા-પૂરે ધસતાં આવી રહ્યાં છે, ત્યાં આપણા જેવા શું કરી શકે ? ફાટ્યાં આભને થીગંઠું આપવાથી ન સંધાય !’

‘ના બાપુ ! સસલાંની આવી ધીમી ચીસો સાંભળવા હું અહીં નથી આવ્યો; મારે તો આ તેલીએથી જ સિંહ સાદ સાંભળવા છે. આપની અત્યારે બોલબાલા છે ! રાજમાં-કાજમાં, પાંચમાં-પંચમાં આપ આજે પૂછાવ છો ! જો આપ આ પ્રશ્નને ઉકેલવા માંગો તો જરૂર ઉકેલાય !’

‘શેઠ ! રા’ માંડલિક જેવાઓનાંય બોલ જ્યાં આભમાં વેરાઈને વિખરાઈ ગયા, ત્યાં અમારી શક્તિ શી ? આ બાથ તો બળિયા સામે ગણાય !

‘બાપુ ! વાત સાચી, પણ કદીક એનું બને કે સિંહ જ્યાં હારે ત્યાં સસલું જેટે ! બળ જ્યાં પાછું પડે ત્યાં કણો-બુદ્ધિનો વિજય થાય ! આપની પાસે બુદ્ધીય છે, બલી થવાની શહાદતેય છે ! જો થોડા મરણિયા તૈયાર થઈ જાય તો...? એક મરણિયો તો સોને ભારે પડે !’

શૂરાતન ચઢી ગયું. નગરશેઠની વાત કાભઈના દિલમાં ઘર કરી ગઈ અને બાપુએ સાદ દીધો; ‘શરૂંજ્ય, શહાદત માગો છે ! વીરાઓ ચાલ્યાં આવે....’

‘લોહી... બલિદાન...!! શહાદત!!!’

આખી તેલી પર આ પડઘમ પડવાં લાગી ! થોડીવારમાં આ તેલીનું આંગણ બારોટોથી ઉભરાઈ ઉછું.

બાપુએ શહીદોને સાદ દીધો; ‘વીરાઓ ! શરૂંજ્યને માથે આજે નાશની નોભતો ગડગડી રહી છે. આપણું શૂરાતન જો આજે મેદાને ન પડે તો સોરઠની ધરતી લાજે અને વીરપ્રસૂ સોરઠણોની કુંઝે આપણે પથરો પાક્યાં કહેવાઈએ ! મારે આજે લોહીની જરૂર છે : શરૂંજ્યની શાન - રક્ષા કાજે શહાદતને વરે એવાં શહીદો ચાલ્યા આવે... જય સોમનાથ !’

ને એક પછી એક સો બારોટો બલિદાન કાજે તૈયાર થઈ ગયા !

હવે મોતની પ્રતીક્ષા જ કરવાની બાકી હતી ! બેગડાના આગમનની વાટે એ શૌર્યવીરોની મીટ મંડાઈ રહી !

મહાજનની આંખમાં આશાની ઉધા ખીલી ઊઠી ! બારોટોના એ ધર્મ-ધમીર પર નગરશેઠ વારી ગયા !

આખું પાલિતાણા ‘આવતી કાલ’ તરફ મીટ માંદીને બેહું !

કાળમીઠ પથરને કાળજું હોય તો ત્યાંથી પણ કરુણા જાગી જાય એવું કરુણ દશ્ય શરૂંજ્યની પગથારે ખું થયું હતું !

એક બાજુ કાભઈ બાપાનો વુદ્ધ દેહ બલિ બનીને ટળી પડ્યો હતો ને એ દેહમાંથી ઊડતી લોહી-સેરો ‘બેગડા’ને આગળ વધવાની ‘ના’ કહી રહી હતી !

મારા-માર કરતું ધર્મજ્ઞનું ધસી આવ્યું. સીંહું જ શરૂંજ્ય પર આકમણ કરવાં ઈચ્છતું હતું. પણ એનો રસ્તો બલિદાન શોષિતથી ભર્યો પડ્યો હતો; મહમદશાહે જોયું તો શરૂંજ્યની વાતને રોકતાં સો મરણિયાં બારોટ ખડાં થઈ ગયા હતા; પણ બેગડાએ તો આદેશ કર્યો; ‘આગે બઢો !’

પણ ત્યાં બાપા આગળ ધસી આવ્યા. એમણે ધર્મનું ધમીર બતાવ્યું; ‘સુલતાન ! ખડે રહો ! અમારી નસમાં લોહીનું એક પણ ટીપું જ્યાં સુધી વહેતું હશે, ત્યાં સુધી આગળ નહીં વધી શકાય ! પાણા ફરો... જગપ્રસિદ્ધ આ શેરૂંજ્યના દેરાં, તમારી તલવારોને બુદ્ધી બનાવવા માટે જેનોએ નથી ચણાવ્યાં ! એની એક એક ઈંટ પાછળ જેનોએ પોતાનું ટિલ ને દોલત મૂકી છે; માટે પાણા વળો. નહીં વળો તો અમારા લોહીથી આ ધરતી રકતરંગી બની જશે, સો સો ધરનો ખડકલો તમારી રકાવટ માટે ખડકશે !’

સુલતાનના કાન જાણો ખાલી કાણાં જ બન્યા હતા ! એણે કંઈ ન સાંભળ્યું ને એણે પુનઃ આદેશ કર્યો, ‘આગે કદમ... !’

ને કાભઈ બાપુએ પોતાની કટારી પેટમાં

આત્માધી પ્રામાણિક થવામાં સાચી કર્તવ્યનિષ્ઠા રહેલી છે.

● “સંભારણાં” વિશેષાંક ●

ભોકી દીધી! જ્ય શત્રુંજ્ય! જ્ય આદિનાથ!

ને બાપુ ઠળી પડ્યો! પોતાનો આગેવાન ઠળી પડતા બધા બારોટો ખળણી ઊઠવાં! બીજા બારોટો બલિ માટે તૈયાર ઊભા હતા, એમાંથી એક બારોટ આગળ ધસી આવ્યો; એણે પુકાર્યું; ‘જ્ય આદિનાથ!’ ને એ ય ઠળી પડ્યો, કટારી એનાં શરીરમાં આરપાર પેસી ગઈ હતી!

પણ ‘બેગડો’ જાણે કાળજું મૂકીને આવ્યો હતો. એના દિલમાં કરુણાનો ક્યારો જાણે સાવ જ સૂકાઈ ગયો હતો! માનવને એ જાણે માટીનાં પૂતળાં રૂપે જોતો હતો અને લોહીમાં એને જાણે પાણી જ દેખાતું હતું!

ત્યાં તો બારોટ પ્રતાપસિંહ તલવાર ધૂમાવતો ધૂમાવતો આગળ આવ્યો; પોતાના પિતા કાબદ્ધ બાપાના મૃત્યુ-પંથે પગલીઓ ભરવાનું જોમ એનામાં ઊભાળા મારતું હતું. જેબનના જોમ એના અંગમાં જણાતા હતા. યૌવનના ઉપવનમાં હજુ હમણાં જ એણે પ્રવેશ કર્યો હતો; બાપુના ગઈકલનાં સાદ એના કાનમાં ગુજરતા હતા. એણે કહું; ‘સુલતાન! હજુ સમજ જાવ! નહિ તો લોહીની લેખનીથી, ઈતિહાસમાં તમારું પ્રકરણ ‘લોહીના લેખ’ રૂપે લેખાશો!’

પણ બેગડો એકનો બે ન થયો, એની આંખમાં તો સંહારનાં સપનાં જ ઘોળાઈ રહ્યાં હતાં!

નવજવાન પ્રતાપસિંહે તલવાર ધૂમાવીને પોતાનું મસ્તક ઊડાવી દીધું; ગ્રાણ.... ગ્રાણ બલિના લોહીથી ધરતી કંકુવર્ણી બની ગઈ!

સુલતાન મહમદનો મિશ્રજ હવે આસમાને પહોંચ્યો! આ વળી શી ઝંઝટ? એણે રાડ પાડી; ‘ખુદાવિંદખાન! સબકો ગિરફતાર કરો!’

સૈન્યના સરદાર સિપહસાલાર ખુદાવિંદખાને સેનાને સાબદી કરવા માંડી!

બારોટોનાં લોહી પણ હવે ઊઠી ઊઠ્યા હતા! એમણે એકી સાથે ને સમસ્વરે પોતાનો આખરી નિર્ણય સુલતાનને જણાવ્યો; ‘અમે બધા જમોર કરીને શહાદતને વરશું, પછી અમારી રાખને ખૂંદીને તમે આગળ વધી શકો છો! જ્ય શત્રુંજ્ય!’ ને ભડભડતી ચિતાઓ સળગી ઊઠી! બધાં બારોટોએ તેલ-નિંગળતાં વસ્તો પહેર્યો અને સામૂહિક જમોરની આડે પળો જ બાકી રહ્યી!

જમોર! બારોટોનો આ આખરી નિર્ણય સાંભળતાં જ બેગડો પ્રૂજુ ઊઠ્યો; રે! બધાં જ બારોટો શત્રુંજ્યના શહીદો બનીને શું એક સાથે બળી ભરશે!

બેગડો કંપારી અનુભવી રહ્યો હતો, ત્યાં તો સિપાહસાલાર ખુદાવિંદખાને, બધા કાંતિવીર બારોટોને પકડીને કેદ કરવા આગળ કદમ ઊઠાવ્યું!

એક બાજુ જમોરના ગણવેશમાં બધા બારોટો સજજ થઈ રહ્યા હતા ને બીજી બાજુ ખુદાવિંદખાન કાંતિને કેદ કરવા તૈયાર હતો!

એક બારોટના લોહીમાં વૈશાખી તાપ ધસી આવ્યો, પોતાની કટારીથી એણે પોતાનું પેટ ચીરી નાંખ્યું અને લાંબા લાંબાં આંતરડાં બેંગીને એણે સરદાર ખુદાવિંદખાનના ગળામાં નાંખ્યા!

સરદારે ધણાં ધણાં મડદાં ચુંથ્યા હતા, એણે ધણી વખત પોતાનાં હાથ લોહી તરબોળ બનાવ્યા હતા, પણ બલિદાન વીર બારોટનું એ આંતરડું એનાં ગળામાં પડતાં જ, એ થર... થર કંપી ઊઠ્યો; જાણે કાળોતરો જીવતો-જીગતો નાગ પોતાને ગળે ન વીટળાયો હોય! આગે બઢવાની શક્તિ હવે એણે ગુમાવી દીધી, સુલતાનને એણે અરજ ગુજારી; ‘ખુદાવિંદ! કસુર માફ કરો! હવે મારાથી આગળ નહીં વધાય! આ આંતરડું જાણે કાળોતરો નાગ બનીને મારા એક રોમમાં હજાર... હજાર તંબું ભરતું લાગે છે! હવે આપણે પાછા ફરીએ!’ ને પ્રૂજતા હાથે એ આંતરડું સરદારે ફેંકી દીધું!

ચિતાઓમાં અજિન પ્રજવળી ઊઠ્યો હતો અને બારોટો એક સામટાં એમાં હોમાવાની તૈયારી કરતા હતા! જમોરનું કરુણ ને દર્દીલ ચિત્ર બેગડાને પ્રૂજાવી રહ્યું હતું; એણે ઊંચો હાથ કરીને કર્યું.

‘બારોટો! તમારી આગળ બેગડો હારે છે! ચિતા બુજાવી નાખો; હું પાછો ફું છું! બલિદાનનાં બળની આગળ બેગડાનું બળ નિસ્તેજ છે!’

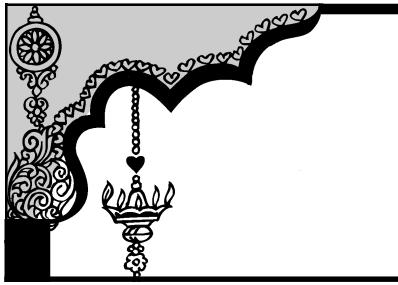
‘ખુદાવિંદખાન! પીછે કદમ!’

ન બેગડો પાછો ફિર્યો!

શત્રુંજ્યનાં શહીદોની શહાદતે દેવ નગરીની શાન-શૌકત જાળવી રાખી. ને ત્યારથી મહાજને બારોટોને શત્રુંજ્યના વિશિષ્ટ હક્કો આપ્યા!

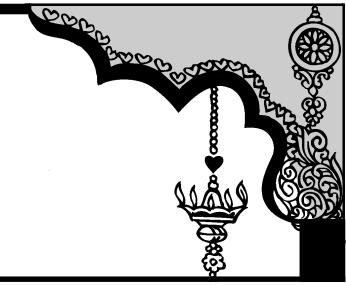
મંગાલમંદિર, નવેમ્બર-૨૦૧૧

માણસોના મનમાં જેવા વિચાર હોય છે તેવું જ તેના વર્તન અને વાણીમાં પ્રતિબિંબિત થાય છે.

નિખાલસતા

• ડૉ. શરદ ઠાકર •

ઈંગ્લેન્ડના માંચેસ્ટર (બરી)માં પોતાની ધીકતી પ્રેક્ટિસ ધરાવતા ડૉ. કે. કે. ઠાકરે ઈન્ટરકોમનું બજર દબાવ્યું. સામેથી અંગ્રેજ સ્ટ્રી-કર્મચારીનો સ્વર સંભળાયો : 'ગુડ મોર્નિંગ ડૉક્ટર !'

'વેરી ફાઈન મોર્નિંગ, માર્થા ! કેટલા પેશન્ટ્સ એપોઈન્ટમેન્ટ લઈને આવ્યા છે ?' સામે છેદેથી પૂછાયેલા પ્રશ્નનો જવાબ મળવાને બદલે કંઈક જુદી જ માહિતી મળી : 'હું માર્થા નથી બોલતી, સર ! આઈ એમ તોલી હિએર. માર્થ આજે રજી ઉપર છે.' 'કેમ, શું થયું છે એને ?'

'બીમાર છે. કદાચ બે-ગ્રાશ દિવસ સુધી કામ ઉપર નહીં આવી શકે. માર્થાનું કામ એમે જેગાં મળીને ચલાવી લઈશું.' 'ચલાવી લેવાનું સમાધાન તો મારે કરવું પડશે. માર્થ જેટલી બાહોશી તમારામાં કોઈની પાસે નથી, પણ એક કામ કરજે, માર્થાને મળવા જ્યાં ત્યારે મારા વતી ખબર પૂછજો.' ડૉ. ઠાકરે લાગણીપૂર્વક કહ્યું અને પછી કામના દરિયામાં રૂભી ગયા.

માર્થા લગભગ પિસ્તાળીસ વરસની કામગારી મહિલા હતી. એનો પતિ એને છોડીને ચાલ્યો ગયો હતો. માર્થાને જીવવા માટે નાનકડી દીકરી અને મસ્મોટી દરિદ્રતા આપી ગયો હતો. નાનકડી દીકરી માગરિટ જ્યારે ગ્રાશ વર્ષની હતી ત્યારે ડૉ. ઠાકરે એને નોકરીમાં રાખી લીધી હતી. એ છેલ્લા વીસ વર્ષથી પૂરેપૂરી દક્ષતા અને ઉચ્ચતમ પ્રામાણિકતા સાથે એક પણ દિવસની રજી પાડ્યા વગર એની ફરજ બજાવતી રહી હતી.

બે દિવસ, ગ્રાશ દિવસ, ચાર દિવસ ! અઠવાડિયું વીતી ગયું. ડૉ. ઠાકર પાસે એટલો સમય ન હતો કે માર્થાના ઘરે જઈને એને મળી આવે.

એકવાર તો તોલી સિસ્ટરે કહ્યું પણ ખરું :

'સર, એમ બધા જ કર્મચારીઓ માર્થાના ઘરે જઈ આવ્યા. માર્થાની તબિયત કથળતી જ્યા છે. પ્રોબેલ્ટી શી હેજ લંગ કેન્સર. એ તમને બહુ યાદ કરતી હતી.'

ડૉ. ઠાકર સમજ ગયા. માર્થાને અવશ્ય માહું લાગ્યું હતો. પણ ડૉ. ઠાકર મજબૂર હતા. પ્રેક્ટિસમાં એ અતિશય વ્યસ્ત હતા. દર્દીઓ તપાસવા માત્રથી એમનું કામ ખતમ થઈ જતું નહોતું. અંગ્રેજોની કાર્યપ્રણાલી પ્રમાણે 'પેપરવર્ક' પણ લાંબું ચાલતું. રોજ સાંજે બે થી ગ્રાશ કલાક જેટલો સમય કોન્ફરન્સ અને મિટિંગમાં જતો હતો. એ ઉપરાંત બ્રિટિશ વેધર અને પોતાની વધતી જતી ઉમર.

એક સાંજે તોલીએ સમાચાર આપ્યા : 'સર, માર્થાની સ્થિતિ ગંભીર છે. કદાચ આજની રાત એ ન પણ કાઢે. હું સવારે જ એને મળવા ગઈ હતી. માર્થ તમારી ઉપર ખૂબ જ ચિદાયેલી હતી. કહેતી હતી કે આ ઈન્ડિયન લોકો ફૂતદ્ધની હોય છે. લાગણીશૂન્ય હોય છે. કેટલાં બધાં મિત્રો, સ્વજનો, સાથી-સંગાથીઓ મારી ખબર પૂછ્યા આવી ગયા ! કોઈક ફૂલો લઈને આવ્યાં. કોઈ વળી આંખોમાં અંતિમ વિદાય લઈને આવ્યા. એક ન આવ્યા ડૉ. ઠાકર.' 'એમ ? માર્થ એવું કહેતી હતી ? તો એનો અર્થ એ કે આટલા વર્ષોના પરિયય પછી પણ એ મને ઓળખી શકી નથી. હું ભારતમાં હતો ત્યારે પણ આ ખબર પૂછ્યાના ઔપચારિક રિવાજને વિકારતો હતો પણ હું નથી ઈચ્છતો કે માર્થ જ્યારે કાયમને માટે જઈ રહી છે, ત્યારે મારા વિશે કોઈ કડવાશ લઈને જ્યાં. આજે સાંજે જ હું એના ઘરે જઈ આવીશ.'

'સર, સાથે લઈ જવા માટે આચિંજ કાઈની વ્યવસ્થા કરું ? કે પછી મૌંધો સારો બુકે ? માર્થાને ચુલાબનાં ફૂલો બહુ ગમે છે... તોલીએ સુચન કર્યું.

'ના તોલી, મને ખબર છે કે માર્થાને સૌથી વધુ શું ગમશે ?' એક કલાક પછી ડૉ. ઠાકર માર્થાની મરણપથારી પાસે બેઠા હતા. 'માર્થ, કેન્સરમાંથી કોઈ છટકી શક્યું નથી. જો તને પૈસાથી બચાવી શકતી હોય તો મારી તમામ દોલત હું તારા માટે ખર્ચી નાખત. તું શાંતિથી વિદાય લેજે. કોઈ ચિંતા હોય તો મને કહી શકે છે.'

માર્થ મહાપરાણે બોલી : 'મને ચિંતા મારી માગરિટની છે. બાપ વગરની દીકરી મને જીવથીએ વધુ વહાલી છે. એને દુઃખ ન પડે એટલા ખાતર જ મેં બીજું લગ્ન ન કર્યું. મને એક એની જ ફિકર છે. ઈંગ્લેન્ડમાં બેકરીનું પ્રમાણ વધતું જ્યા છે. સામાન્ય જીવનધોરણથી એ ટેવાયેલી નથી. મારી મેગનીનું શું થશે ? હું જઉ દું એની ચિંતાને સાથે લઈને...'

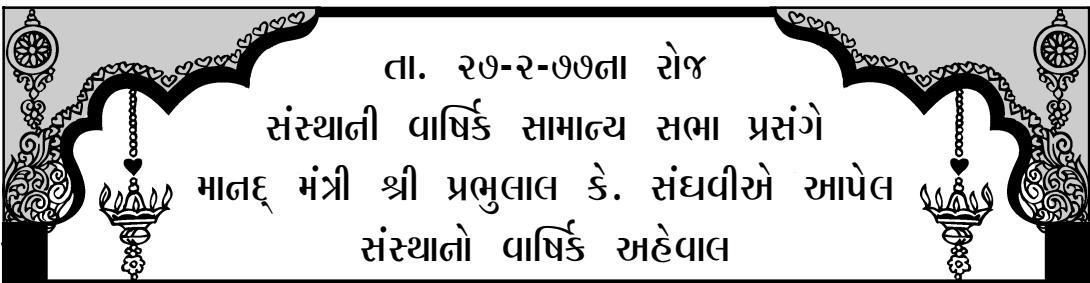
ડૉ. ઠાકરે કોટના બિસ્સામાંથી પત્ર કાઢીને માર્થાના હાથમાં મૂક્યો. 'આ શું છે, સર ?'

'માર્થ, કબૂલ કર્યું છું કે હું ફૂલો કે કાઈમાં છપાયેલી શુભેચ્છાનો ફૂન્ઝિમ વહેવાર લઈને અહીં નથી આવ્યો. તું ભલે તારા ડૉક્ટરની લાગણીને ન સમજું શકી, પણ તારો ડૉક્ટર તારી ચિંતાને બરાબર સમજે છે. અહીં આવતાં પહેલાં જ તારી મેગને મારી હોસ્પિટલમાં તારી જ જગ્યાએ, તારા જેટલા જ પગારથી નોકરીમાં રાખી લાઉં છું. આ કાગળ એ એનો નિમણૂકપત્ર છે. હવે તું શાંતિપૂર્વક વિદાય લઈ શકે છે અને સ્વર્ગમાં જઈને તારા ઈશ્વર પાસે એવી ફરિયાદ ન કરીશ કે આ ઈન્ડિયન લોકો લાગણીશૂન્ય હોય છે.' માર્થાએ એ રાતે જ્યારે અંતિમ ચાસ છોડ્યો, ત્યારે એના ચહેરા પર ભારોભાર હળવાશનો ભાવ છાવાયેલો હતો.

મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૩

પોતાના અંત:કરણની મહીનતાને કારણે જ બીજાઓમાં દોષ દેખાય છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

ભાઈઓ,

સંસ્થાની વાર્ષિક સભા પ્રસંગે ઉપસ્થિત થયેલ આપ સૌને આવકારતાં અયંત આનંદ અનુભવું છું. ૧૯૭૯ના વર્ષ પર્યંત સંસ્થાની કાર્યવાહીની રૂપરેખા આપની સમક્ષ રજૂ કરવાની રજા લઉં છું.

● વાર્ષિક સામાન્ય સભ્યો :

સૌપ્રથમ સંસ્થાની વાર્ષિક સામાન્ય સભ્યો બનાવવાની કાર્યવાહી ચાલુ કરવામાં આવી. આ વર્ષે આપણી પાસે હાલમાં કુલ ૧૯૫ સભ્યોની નોંધણી થઈ. આપણા સમાજના દરેક કુટુંબના સભ્યોનો સામાન્ય સભ્ય તરીકે સમાવેશ થાય તે વધારે ઈચ્છવાયોગ્ય છે. આ માટે બાકી રહી જતા ભાઈઓને પત્રો લખેલ પરંતુ સમાજના દરેક કુટુંબ હજુ આપણા સભ્ય થયેલ નથી. આથી આપ સૌને મારી નમ્ર વિનંતી છે કે દરેક દરેક કુટુંબે સંસ્થાનું લવાજમ ભરી દઈ સામાન્ય સભ્ય તરીકે નોંધણી કરાવી દેવી જોઈએ. આશા છે કે ચાલુ વર્ષમાં આપણે આથી પણ વિશેષ સભ્યો બનાવી શકીશું.

● અંકની શરૂઆત :

દરેક કુટુંબને નજીક લાવવાના શુભ આશયથી એક માસિક પ્રગટ કરવાનું સંસ્થાની કારોબારીએ નક્કી કર્યું. “પ્રેરણા” નામના માસિક આપણા સમાજના દરેક ધેર ધેર વિના મૂલ્યે જઈને લોકોમાં ઉત્સાહ અને સંસ્થા પ્રત્યેની શક્ષા જગૃત કરી. આ માસિકના ખર્ચની જવાબદારીએ આપણા સમાજના દાનવીરોએ જ ઉપાડી લીધી. જેના કારણથી થોડા ઓછા ખર્ચથી આ માસિક પ્રગટ થવા લાગ્યું. આ માસિકના પોસ્ટ ખર્ચને ઘટાડવા માટે સરકારશી પાસે તેની માન્યતા મેળવવા પ્રયત્નો શરૂ થયા. આ પ્રયત્નોના એક ભાગરૂપે “પ્રેરણા” નામ અન્ય સ્થળો ચાલતું હોવાથી માસિકનું નામ બદલવાની આપણને ફરજ પડી. જેથી “મંગલ મંદિર” જેવું શુભ નામ આપણે પસંદ કર્યું. એટલું જ નહીં, હમણાં થોડા દિવસો પૂર્વે આ માસિકને સરકારશી તરફથી માન્યતા મળી ગયેલ છે. પ્રથમ આપણને આ માસિકને પોસ્ટ કરવામાં ૨૦ પૈસાની ટિકિટ લગાડવી પડતી હતી. જ્યારે હવે ફક્ત ૨ પૈસાની ટિકિટમાં આ માસિક પોસ્ટ થઈ શકે. સરકારશીની મંજૂરીને આપણે આવકારીએ છીએ અને આનંદ પણ અનુભવીએ છીએ. આ માસિક વિનામૂલ્યે પ્રગટ થાય છે. દર મહિને અમદાવાદ વિસ્તારના તમામ કચ્છી જેન કુટુંબના ધરોમાં પોસ્ટથી પહોંચાડવામાં આવે છે. હાલમાં અંકની ૫૦૦ નક્લો

પ્રગટ થાય છે. આ વિસ્તારના કચ્છી જેન કુટુંબો સિવાય સંસ્થાના હિતેચુઅઓ, શુભેચ્છકો, કચ્છી જેન સંસ્થાઓ, કચ્છના પ્રતિક્રિત આદરથીય તથા સંસ્થા સાથે સંકળાયેલ વ્યક્તિઓને અંકની નક્લ મોકલવામાં આવે છે. અત્યાર સુધી આ માસિકના આપણે કુલ ૧૩ અંકો પ્રગટ કરી ચૂક્યા છીએ. વર્ષના મધ્યાંતરે આપણે એક વિશેષાંક પ્રગટ કરીશું. તેમજ તેની અંદર જહેરાતો લઈ રકમ એકઠી કરી ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે પ્રયત્નો કરવામાં આવશે. જેના કારણસર આ અંકનો ખર્ચ સંસ્થાએ નડતરરૂપ થાય નહીં. આશા છે કે આપણા આ ભાવિ કાર્યમાં આપનો સુંદર સહકાર આપણો એવી આશા રાખ્યું છું.

● ઈનામ વિતરણ સમારંભ :

તા. ૨૫-૭-૭૬ રવિવારે વાર્ષિક પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થયેલ સમાજના બાળકોને સંન્માનવા એક ઈનામ વિતરણ સમારંભ, ડૉ. આંબેડકર હોલ, સરસપુર ખાતે યોજવામાં આવ્યો હતો. જેમાં વાર્ષિક પરીક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થનાર બાળકોને ઈનામો આપવામાં આવેલ હતા. આ સમારંભમાં શામળાની પોળની બહેનોના મંડળનો રાસ, ગરબા, નૃત્ય, દાઢિયારાસ, રાસલીલા વગેરેના વિવિધ મનોરંજન કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ હતો. આ સમારંભમાં ખૂબજ મોટા પ્રમાણમાં ભાઈઓ, બહેનો તથા બાળકોએ હાજરી આપી હતી. હોલની જગ્યા પણ નાની પડવા લાગી હતી. આ વખતે એટલો સુંદર ઉત્સાહ દેખાતો હતો કે સમારંભની તમામ ખર્ચની સખાવતો તેજ સ્થળે નોંધાઈ જવા પામી હતી. સૌ ભાઈઓ તથા બહેનો તરફથી ખૂબજ ઉત્સાહ જોવા મળતો હતો. આ અંગે એક ખાસ સ્પષ્ટતા કરવાની રજા લઉં છું કે આવા સમારંભમાં કોઈને કોઈ તરફથી દર વખતે કોઈને કોઈ નારાજગી ઊભી રહેતી માલૂમ પડી રહેલ છે. આવી નારાજગી ઊભી કરવા પાછળ કાર્યકર્તાઓનો કોઈ દોષ હોતો નથી કે કોઈ ઈરાદો પણ હોતો નથી. પરંતુ કાંઈક કાર્યકર્તાઓની મજબૂરી આપણે સૌએ સમજવી જોઈએ. કારણકે વારંવાર જહેરાતો કરવામાં આવ્યા છીતાં જો આપણે સમજાએ નહીં અને આપણે છેંક છેલ્લી ધરીએ આપણા બાળકોના નામ નોંધાવીએ તો કેટલી મુશ્કેલી ઊભી થતી હોય છે, વ્યવસ્થામાં કેટલી ખામી આવતી હોય છે તેનો ઘ્યાલ કરી નિયત સમય મર્યાદામાં આપણે સૌએ સમયસર આપણા બાળકોના નામો, પરિણામો સંસ્થાના કાર્યાલયમાં મોકલી આપવા જોઈએ. કાર્યકર્તાઓની મુશ્કેલી સમજી, આપ સૌ ભવિષ્યમાં સુંદર સહકાર આપણો તેવી

બોલેલા શબ્દો હદ્યમાં ઉત્તરે તો આચરણમાં આવી શકે.

આશા રાખું છું.

● વસ્તિપત્રક :

અમદાવાદ વિસ્તારમાં વસતા તમામ કચ્છી જેન કુટુંબોનું એક વસ્તિપત્રક વિસ્તૃત માહિતીથી બનાવવામાં આવ્યું. જેના ખર્ચને પહોંચી વળવા માટે આપ સૌ તરફથી જાહેરાતની સારા પ્રમાણમાં મદદ મળી. જે આપ સૌને આભારી છે. આ મિનિ વસ્તિપત્રક હોઈ સંપૂર્ણ માહિતી આપી શકાઈ નથી. હજુ વિસ્તારપૂર્વકનું વસતિ પત્રક ભવિષ્યમાં બનાવવાની ભાવના છે. આપ સૌના સહકારથી તે જરૂર મૂર્તિમંત બનશે. આ વસ્તિપત્રક ગ્રંથનું ઉદ્ઘાટન તા. ૧૨-૬-૭૬ રવિવારના રોજ કરવામાં આવેલ.

● મિશ્શામિ દુક્કડમ્ મેળાવડો :

પરસ્પર ખમાવવા માટે સમસ્ત કચ્છી જેન સમાજનો એક મિશ્શામિ દુક્કડમનો મેળાવડો તા. ૧૨-૬-૭૬ના રવિવારના રોજ શ્રી સ્વામિનારાયણ હોલમાં યોજવામાં આવેલ. તપસ્વી ભાઈ-ભાનેનોની તેમની ઉચ્ચ તપસ્યા નિભિતે લહાણી આપી બહુમાન કરવામાં આવેલ. સાથે સાથે મેરાઉ કચ્છ નિવાસી શ્રી ચંદુભાઈ જાંડેઝનો રાસ-હુણનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ હતો અને અલ્યાહાર બાદ કાર્યક્રમની સમાપ્તિ જાહેર કરવામાં આવેલ. આ સમારંભનો ખર્ચ વગેરે પણ તેજ સ્થળે થઈ જતા લોકોનો ઉત્સાહ નજરે પડતો હતો. સમાજના મોટાભાગના લોકોએ સમારંભમાં હાજરી આપી સમારંભને દીપાવ્યો હતો.

આમ આખું વર્ષ પ્રવૃત્તિથી સભર રહેલું હતું. હજુ પણ ઘણી પ્રવૃત્તિઓ કરવાની બાકી છે. સમાજના ઉત્કર્ષ માટે આપણે સૌએ જબેખભા મિલાવી સમાજની સમગ્ર પ્રવૃત્તિઓમાં ખૂબજ પ્રેમ અને લાગણીથી આગળ વધવાની તમશા રાખી છે તેથી વિશેષ રાખવાની રહેશે.

સમાજને પોતાનું મકાન બનાવવું છે. તે મોટું કાર્ય છે. વારંવાર આ જરૂરિયાત ઉપર ભાર મુકાય છે પરંતુ સક્રિય થવાનું નથી. આપણે એક જ ધ્યેય અને નિશ્ચયથી આ કામ કરવું જ પડશે અને આશા છે કે આપણા આ ભગીરથ કાર્યમાં આપ સૌનો સુંદર સહકાર સાંપડશે જ.

વર્ષ દરમ્યાન મારા તથા મારા સહ કાર્યકર્તાભાઈઓ તરફથી સમાજની પ્રવૃત્તિ અંગે આપ કોઈ પૈકી કોઈને પણ મનદુઃખ થયું હોય તો આ સમયે આપ સૌની અમો માફી ચાહીએ છીએ.

મને મારા કાર્યમાં આપ સૌનો જે સાથ સહકાર મળ્યો છે તે બદલ આપ સૌનો હું ખૂબજ ઋણી છું. મને મારા કાર્યમાં મારા સાથી કાર્યકરોએ જે માર્ગદર્શન તથા પ્રોત્સાહન આપ્યાં છે તે બદલ તેમનો હું અત્યંત આભારી છું.

સંસ્થાને સર્વ રીતે સફળતા હીચ્છતો.

પ્રભુલાલ કે. સંઘવી - માનદ મંત્રી
મંગલ મંદિર, માર્ચ-૧૯૭૭

નાગરિક કર્ત્વ

આપણે સ્વતંત્ર ભારતમાં રહીએ છીએ અને આપણા હક્કો મેળવવા કે ભોગવવા માટે લડત ચલાવીએ છીએ પણ ક્યારે પણ આપણી ફરજ રાખ્યું પ્રત્યેની દેશ પ્રત્યેની પાળતા નથી. આવા વિષમ કાળમાં આપણા સમાજમાં પાછું અમદાવાદમાં એક ઉદાહરણીય દાખલો બની ગયો જે બદલ આપણે ખરેખર ગૌરવ લેવા જેવું છે.

આપણા સમાજના એક સભ્ય શ્રી બાબુભાઈ જેતશી મહેતાના ચિ. દર્શનભાઈ તા. ૧૭-૫-૦૩ના રોજ વ્યવસાય અર્થ વિજ્ઞાપુર ગયા હતા. ત્યાંથી પાછા ફરતા બસમાંથી કાલુપુર વિસ્તારમાં રાને ૮ વાગ્ય આસપાસ ઉત્તર્યા. સાથે સારી એવી રકમ હતી. હજુ બહુ મોટું થયું ન હતું. તેથી વિચાર્યું કે શટલ રિક્ષામાં જાઉ તેથી ઓછા ખર્ચ જલદી વેર પહોંચી જવાય. એક શટલ રિક્ષા વાડજ - નારાણપુરાના પેસેન્જરો લેતી હતી. તેમાં અગાઉથી ગ્રા વ્યક્તિઓ બેઠી હતી. એ રિક્ષામાં દર્શનભાઈ પણ બેઠા અને રિક્ષા કાલુપુરથી નારાણપુરા આવવા રવાના થઈ. સાથે બેઢેલા પેસેન્જરો કર્મે કર્મે ગાંધીબ્રિજ આવ્યા સુધીમાં ઉત્તરી ગયા. ફક્ત દર્શનભાઈ જ રિક્ષામાં બાકી રહ્યા. ગાંધીબ્રિજ પસાર કર્યા પછી ઈન્કમટેક્ષ નજીક રિક્ષાવાળાએ બાજુમાં રિક્ષા ઊભી કરી અને દર્શનભાઈને કહ્યું કે રિક્ષા બગડી ગઈ છે તેથી આગળ ચાલી શકશે નહીં. તમે બીજી રિક્ષામાં ચાલ્યા જાવ. અત્યાર સુધીમાં સાથેના પેસેન્જરોનું અધવચ્ચે ઉત્તરી જવું અને પછી રિક્ષાનું બગડું એ વાત શ્રી દર્શનભાઈને ગડ ન બેઠી. તેઓને લાગ્યું કે નક્કી કાંઈક ગરબડ છે. તરત જ તેઓએ પોતાની બેગ ચેક કરી તો તેમાં મૂકેલા રૂ. ૧૧,૩૦૦/- ગુમ થઈ ગયા હતા. શ્રી દર્શનભાઈની અંજલી કીયનવેરની ઓફિસ છે, જે ઈન્કમટેક્ષ ઉપર જ આવેલી છે. તેથી આજુબાજુની કેટલીક દુકાનોવાળા ઓળખીતા હોય જ. એટલે તેઓએ ૨/૪ વ્યક્તિઓને બેગી કરી રિક્ષાવાળાને પકડી લીધો અને બધા સાથે લઈ આવ્યા નારાણપુરા પોલીસ ચોકીએ. રિક્ષાવાળા સામે ફરિયાદ કરી. પોલીસમેનો આ બાબતમાં ખૂબ જ અનુભવી હોય છે. તેઓએ તરત જ રિક્ષાવાળાને ચૌદમું સ્તરન ચખાડી બધી જ વાત ઓકાવી લીધી. બાકીના ગ્રા સાગરીતોનાં નામ જાણી લીધા. તરત જ પોલીસ રવાના થઈ અને થોડા જ સમયમાં ત્રણ વ્યક્તિઓને પકડીને લઈ આવ્યા પોલીસ ચોકીએ. સાથે તેઓએ ચોરેલ રકમ પણ કબજે કરી અને શ્રી દર્શનભાઈને પરત આપી.

આજના આ ગુંડાગઈના જમાનામાં લોકો ગુંડાગોની બીકે લીધે કે પકડાવશું તો પછી બદલો લેશે - ફરિયાદ કરતા જ નથી. તેમજ પોલીસના લફરામાં કોણ પડે? ખોટા ઘક્કા ખાવા પડે એટું વિચારી કરતાય છે ત્યારે શ્રી દર્શનભાઈને નાગરિક તરીકેની પોતાની ફરજ બજાવી અને સમયનો ભોગ આપી બદમાશોને પકડાવ્યા. તેથી તેઓ બીજા લોકોને છેતરતા અટકે. આ માટે શ્રી દર્શન બાબુભાઈ શાહને ધન્યવાદ તથા સલામ.

પ્રધાય નારાણા એંડ
મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૩

ઉત્તીત કરવી હોય તો શાન વધારતા રહેલો.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના દ્વિતીય સોપાન પાલડી ખાતેના “શ્રી કચ્છી જૈન ભવન”ના વિશાળ મકાનના નિર્માણનું કાર્ય હવે આખરી ઔપ લઈ રહેલ છે. તે લગભગ પૂર્ણતાના આરે આવીને ઉલ્લંઘન છે અને તેના ઉદ્ઘાટનની તૈયારીઓ થઈ રહેલ છે.

અંદાજે ૧૭૦૦ વારના પ્લોટમાં લગભગ ૨૮,૦૦૦ ચો.ફૂટનું બાંધકામ કરવામાં આવેલ છે. સ્થાપત્યની દિઝિને બેનમૂન એવા આ મકાનના સ્થાપત્યનું કામ (આર્કિટેક્ચરલ કામ) જાણીતા આર્કિટેક્ટ શ્રી મયંકભાઈ ગજરે સંભાળેલ છે, જ્યારે તેના સ્ટ્રક્ચરલ ડિઝાઇનની જવાબદારી જાણીતા તેમજ બહોળો અનુભવ ધરાવનાર સ્ટ્રક્ચરલ એન્જિનિયર શ્રી નરેશ કે. શાહે સંભાળેલ છે. આપણા સમાજની બાંધકામ સમિતિ છેલ્લા લાગલગાટ ત્રણ વર્ષ સુધી તેના પર સતત નજર રાખતી આવેલ છે. આ મકાન અંગેની ખરીદ સમિતિએ પણ તેની જવાબદારી ખંતપૂર્વક અદા કરેલ છે. આ મકાનના એક વિભાગ મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટરના આયોજનમાં ડોક્ટર / સમિતિની ટીમે સતત રીતે તેના દરેક વિભાગના આયોજનની જવાબદારી અદા કરેલ છે.

આ મકાન મુખ્યત્વે ત્રણ વિભાગમાં વહેંચાયેલ છે. આ વિભાગો (૧) સાંસ્કૃતિક કેન્દ્ર, (૨) મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટર તથા (૩) અતિથિ ભવનની કામગીરીનું આયોજન કરવા અંગેના છે.

સાંસ્કૃતિક કેન્દ્ર પ્રથમ માળ પર છે કે જે અંદાજે ૫૦૦૦ ચો.ફૂટના હોલમાં આયોજન પામેલ છે. તેમાં બે ગ્રીન રૂમ તથા બે અન્ય રૂમનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. જરૂરિયાત પ્રમાણે સ્ટેજનું આયોજન પણ આમાં થઈ શકશે. આ વિભાગમાં વિવિધ પ્રકારના સાંસ્કૃતિક, શૈક્ષણિક તેમજ અન્ય સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ થઈ શકશે. આ વિભાગના આયોજનના કારણે સભ્યોની વર્ષો જૂની આકંક્ષા કેટલાયે વર્ષોના પરિતાપ પછી બર આવેલ છે. આ વિભાગ સાથે હોલોક્સિન્થ તથા બેઝમેન્ટ કે જે દરેક અંદાજે ૫૦૦૦ ચો.ફૂટના છે તેની પણ ગણના કરવાની રહે છે.

મેડિકલને લગતી પ્રવૃત્તિ ગ્રીજા માળના અંદાજે ૫૦૦૦ ચો.ફૂટના વિશાળ વિસ્તારમાં કરવામાં આવનાર છે. આ વિભાગમાં પેથોલોજિકલ લેબોરેટરી, એક્સરે રૂમ, સોનોગ્રાફી, સ્ટ્રેસ-ટેસ્ટ, કન્સલ્ટિંગ રૂમો, ટેન્ટલ વિભાગ, ફિઝિયોથેરાપી, ઓપરેશન થિયેટર વગેરેનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. દરેક જાતના ટેસ્ટ તથા તેને લગતી મેડિકલ સલાહ દરેક બ્રાંચના નિયાત ડોક્ટરો દ્વારા આપવામાં આવશે. મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટર તથા પોલીક્લિનિકની આ વ્યવસ્થા પોતાના પગ પર નિયમિત રીતે ચાચ્યા કરે તેવું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. લગભગ ૨૦ બ્રાંચોના ડોક્ટરોની સલાહ અહીંથી નિયમિત રીતે પ્રમાણ થતી રહેશે. આ આયોજન ઉચ્ચ દરજાની સુંદર અને સગવડબરી તબીબી વ્યવસ્થા માટેનું છે. અહીંની કામગીરીનું ધોરણ શક્ય રીતે ઉચ્ચ રાખવામાં આવનાર છે. આયુર્વેદ, એક્યુપ્રેસર વગેરે વિભાગની પ્રવૃત્તિનું આયોજન પણ અહીંથી થઈ રહેલ છે.

બીજા તથા ચોથા માળ પર અતિથિ ભવનને લગતી રૂમો તથા ડેરેમેટરીની વ્યવસ્થા કરવામાં આવેલ છે. અંદાજે ૨૦૦ ચો.ફૂટની આજુબાજુના સેલ્ફ કન્ટેઇન્ડ નાના-મોટા રૂમો તથા ડેરેમેટરીનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. દરેક રૂમ ઉબલ બેડનો તથા પૂર્ણ રીતે ફર્નિશેડ કરેલ છે. આ રૂમોમાં ટી.વી., ફોન તથા એ.સી.ની વ્યવસ્થા થઈ શકે એ જાતનું આયોજન અત્યારથી જ વિચારી રાખેલ છે કે જીથી તેને જરૂરિયાત પ્રમાણે ઉપ્યોગમાં લઈ શકાય. કોઈ પણ કચ્છી જૈન માટે આ વ્યવસ્થા ખૂબ જ વાજબી દરે મળી શકશે. બહારગામથી આવતા કચ્છી જૈનો માટે આ વ્યવસ્થા ખૂબ જ આશીર્વાદરૂપ બની રહે તેવી ગણતરી કરવામાં આવેલ છે.

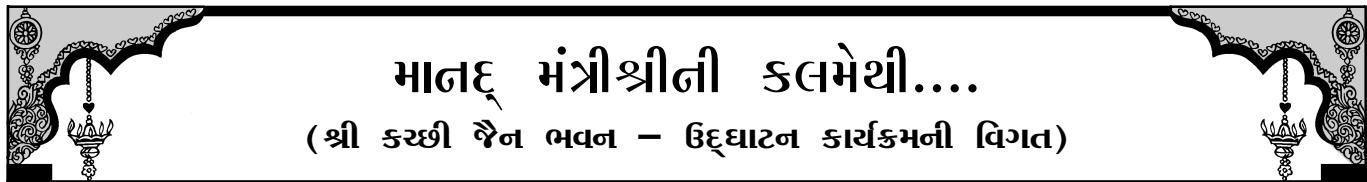
શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની અન્ય દરેક પ્રવૃત્તિઓનું સંચાલન આ મકાનમાંથી થઈ શકશે તેવું પણ આયોજન કરવામાં આવેલ છે.

અમદાવાદમાં રહેતા કચ્છી જૈનોએ જે મકાનના સ્વન્ધ વર્ષોથી સેવેલ હતા તે વિશાળકાય મકાન તેના નિર્માણના આરે આવીને ઉલ્લંઘન છે ત્યારે તેના ઉદ્ઘાટન સમારંભનું આયોજન ભવ્ય રીતે થાય તેવું આયોજન વિચારાઈ રહેલ છે. રવિવાર, તા. ૨૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૭ના દિવસે આ મકાનનું ઉદ્ઘાટન કરવામાં આવનાર છે. આ પ્રસંગે બે થી ત્રણ દિવસના કાર્યક્રમનું આયોજન વિચારાઈ રહેલ છે. વાસ્તુપૂજા, મનોર્જન કાર્યક્રમ, અમદાવાદ દર્શન, ઉદ્ઘાટન સમારંભ, સમૂહ ભોજન વગેરે કાર્યક્રમો રાખવામાં આવનાર છે. આ પ્રસંગે અલગ અલગ જાતની જવાબદારી ઉપારી લેવા અનેક સભ્યો સ્વેચ્છાએ આગળ આવ્યા છે અને અનેક સમિતિઓનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. આ બધી સમિતિઓએ પોતપોતાની જવાબદારી અદા કરવાનું ચાલુ કરી દીધેલ છે. બહારગામ રહેતા અન્ય કચ્છી જૈન આગેવાનો, સામાજિક કાર્યકરો, પ્રતિક્રિયા વ્યક્તિઓ તથા આ કાર્યમાં ઉમદા સહકાર આપનાર દરેકને આમંત્રણો મોકલાઈ રહ્યા છે. અનેક મહાનુભાવો આ પ્રસંગે અતિથિ વિશેષ તરીકે હજાર રહેશે તેવા તેમના જવાબો આવવાના પણ ચાલુ થઈ ગમેલ છે, ત્યારે અમદાવાદમાં રહેતા કચ્છી જૈન પરિવારોના હૈયા ઉત્સાહથી જુલી રહે તે સ્વાભાવિક છે. આપ સહુ આ પ્રસંગે અમદાવાદમાં નિશ્ચિત રીતે હજાર રહી આ પ્રસંગને દીપાવી ઊર્જાવા પૂર્ણ કોશિશ કરશો.

જે કોઈ વ્યક્તિ આ પ્રસંગે સેવા આપવા ઈચ્છતી હોય તેમણે પોતાના નામો પાલડી ખાતેના કચ્છી જૈન ભવન પર વેળાસર નોંધાવી જવા વિનંતી.

અશોકકુમાર સાકરયં મહેતા - માનદ મંત્રી
મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૧૯૯૬

વિશને ઈશ્વરનું મંદિર બનાવીએ અને તેના આ બહુવિધરૂપને નિહાળીએ, અની ઉપાસના કરીએ.

‘મંગલ મંદિર’નો આ અંક આપને મળે તે પહેલાં “શ્રી કચ્છી જેન ભવન”ના ઉદ્ઘાટનને લગતો પત્ર આપને મળી ગયેલ હશે. “ભવન” વિશેની માહિતી આપતી નાની પુસ્તિકા પણ આપને મળી ગયેલ હશે.

“શ્રી કચ્છી જેન ભવન”ના ઉદ્ઘાટનને લગતી તૈયારી પૂરજોશમાં ચાલી રહેલ છે. તા. ૨૪, ૨૫ તથા ૨૬ જાન્યુઆરી એમ ગ્રાન્ડ દિવસનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ છે કે જેની પૂર્ણ માહિતી આ અંકમાં અન્યત્ર પ્રસારિત કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ, શ્રી મૂળજ્ઞભાઈ, શ્રી હીરજ્ઞભાઈ તથા શ્રી બંસીભાઈ મુંબાઈ તથા અન્યત્ર ફરી ઠેર ઠેર આમંત્રણ આપવાની કામગીરી બજાવે છે. સાથે સાથે “શ્રો કૂપનો”ના વેચાણની કામગીરી પણ પ્રશંસાપાત્ર રીતે પૂર્ણતા તરફ આગળ વધી રહેલ છે.

આ કાર્યક્રમ દરમ્યાન ૧૮ જેટલા ‘અતિથિ વિશેષ’ આપણે નક્કી કરેલ છે કે જેઓ આ કાર્યક્રમ દરમ્યાન પૂર્ણ સમય આપણી વચ્ચે રહેવાના છે. આ સિવાય અન્ય અનેક મહાનુભાવો પણ અત્રે પધારી આપણી શોભામાં અભિવૃદ્ધિ કરવાના છે.

તા. ૨૮-૮-૮૮ના સમાજની બોર્ડની મિટિંગમાં ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમની સંપૂર્ણ વ્યવસ્થા કરવા જુદી જુદી સમિતિઓ રચી, સમિતિને જવાબદારી સોંપી છે. આ સમિતિએ કરેલ તથા કરવાના કાર્યો તરફ નજર કરીશું તો તેઓ કાર્યક્રમને સફળ બનાવવા કેવા ભગીરથ પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે તેનો અંદાજ આવી શકશે.

આમંત્રણ કમિટી ઉદ્ઘાટન અગાઉના ‘પત્રો’ તથા ‘આમંત્રણ પત્રિકા’ તૈયાર કરીને તેને નક્કી કરેલ સરનામે મોકલવામાં વસ્ત છે. આ એક ભગીરથ જવાબદારી તેઓ નિભાવી રહ્યા છે.

સોવેનિયર કમિટી અનેકવિધ માહિતી એકઠી કરી આકર્ષક સોવેનિયર તૈયાર કરવામાં તથા તેની જાહેરાતો મેળવવામાં વસ્ત છે.

ઉતારા વ્યવસ્થા કમિટીએ અનેક હોટેલોમાં મહેમાનો માટે જરૂરી રૂમો બુક કરાવી લીધેલ છે. જ્યારે બીજા અનેક મહેમાનો જે તે સંબંધિત વ્યક્તિના ધેર પણ ઉત્તરવાના છે.

ટ્રાન્સપોર્ટ કમિટીએ જરૂરી બસ, મિની બસ, મેટાડોર, ટેક્સી વગેરેની વ્યવસ્થા કરી રાખેલ છે. સમાજના અનેક સભ્યોએ આ કાર્યક્રમ દરમ્યાન પોતાના ‘વેહીકલ’ સમાજને પૂર્ણ રીતે વાપરવા આપણે તેવી નોંધણી પણ કરાવવાનું ચાલુ કરી દીધેલ છે.

પર્યટન કમિટીએ મહેમાનોને ‘અમદાવાદ દર્શન’ કરાવવાની રૂપરેખા નક્કી કરી લીધેલ છે.

સમિયાણા બાંધકામ કમિટીએ મંડપ બાંધવાના કોન્ટ્રેક્ટ આપવાની તૈયારી આયોજનપૂર્વક કરેલ છે. માઈક, વીડિયો, ઓડિયો વગેરેની વ્યવસ્થા કરવાનું ચાલુ છે. જરૂરી પોલીસ પરમિશનની વ્યવસ્થા કરવાની વિધિ પણ ચાલુ છે.

મનોરંજન કમિટીએ હાસ્ય - મનોરંજન અંગે જરૂરી કલાકારો સાથે નિર્ણયો લઈ લીધેલ છે. આ માટે હોલ પણ બુક કરાવી લીધેલ છે. અને જે તે આઈટમોના ઓર્ડર અપાઈ ચૂકેલ છે.

‘કૂપન ડ્રો’ કમિટીએ પોતાના કાર્યક્રમનું આયોજન પૂર્ણ રીતે કરી લીધેલ છે અને તેઓ ૨૬ જાન્યુઆરીના રોજ ડ્રો ના કાર્યક્રમ માટે પૂર્ણ રીતે સરજ છે.

તા. ૨૪ના ‘પંચ કલ્યાણક પૂજા’ રાખવાનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે. કેટલાક જ્ઞાનીઓની સલાહ પ્રમાણે આ પૂજાનું આયોજન કરવામાં આવેલ છે.

આ કાર્યક્રમ વ્યવસ્થિત રીતે પૂર્ણ કરવાની સઘણી જવાબદારી વોલંટિયર્સ કમિટી પર છે. તેઓ આ માટે કટિબદ્ધ છે. આ કમિટીની મિટિંગો અવારનવાર મળે છે. જે - તે વોલંટિયર્સને વ્યવસ્થિત રીતે તથા સુ-આયોજિત રીતે જવાબદારી સોંપવામાં આવનાર છે.

ફેફ કલેક્શન કમિટીની સફળ કામગીરીનો આધાર કાર્યક્રમના દિવસો દરમ્યાન રહેવાનો છે. તેઓ સફળ રીતે પોતાની જવાબદારી અદા કરે તેવી દરેક સભ્યની મહેશ્યા સ્પષ્ટ રીતે દસ્તિગોચર થાય છે.

આ દિવસોના કાર્યક્રમ દરમ્યાન અનેકવિધ નકરાઓ નક્કી કરવામાં આવેલ છે. સભ્યોને આ માહિતી મળતા જે, દરેક વ્યક્તિ પોતાનો પ્રતિસાદ આપે છે. હજુ તો સમાજના સભ્યોને આ માહિતી મળવાની શરૂઆત થયેલ છે ત્યાં તો ફોનની ઘંટી રણકી ઉડે છે અને નકરા સ્વરૂપે પોતાનો પ્રતિસાદ કાર્યકરો સમક્ષ વ્યક્ત કરે છે. અમને જણાવતાં અત્યંત હર્ષ ઉપજે છે કે જાહેર કરેલ લગભગ બધા “નકરા”ની જવાબદારી આપણા સભ્યોએ હર્ષ અને ઉલ્લાસથી ઉપાડી લીધેલ છે. આ માહિતી નીચે પ્રમાણે છે.

સત્કર્મામાં એકબીજાથી ચારિયાતા થવાની હરીકાઈ કરો.

શુક્રવાર, તા. ૨૪-૧-૦૯

- પંચ કલ્યાણક પૂજા : શ્રીમતી પ્રમીલાબહેન ઉમરશી કુરુવા

શનિવાર, તા. ૨૫-૧-૦૯

- સમારંભ ઉદ્ઘાટક : શ્રી મહિલાલ કુંપરજી ગોસર
- સવારમાં શિરામણ : ગૂર્જર ગ્રંથરળન કાર્યાલય
- સમૂહ ભોજન : શ્રી વલભજી ખેતરી શાહ (ચુવરાજ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ લિ.ના ચેરમેન તથા મેનેજિંગ ડિરેક્ટર)
- સાંજનું ભોજન : શ્રી ઉગરચંદ પોપટલાલ ગટેચા
- મનોરંજન કાર્યક્રમ : શ્રી ભરત રાથચંદ ખોના (એલીસી લિમિટેડના મેનેજિંગ ડિરેક્ટર)

રવિવાર, તા. ૨૬-૧-૦૯

- સવારમાં શિરામણ : શ્રી મહેન્દ્ર મહિલાલ વસા
- રૂપાભિવાતસત્વ : શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલા.

બાકી રહેતા નકરા પણ આ અંક આપના હાથમાં આવશે એ દરમ્યાન પૂર્ણ થઈ ગયેલ હશે તેવી અપેક્ષા રહે છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના દરેક સભ્યો આનંદ અને હર્ષથી પ્રહૃલિત છે તેનો પડ્યો વાતાવરણમાં ગુજરતો સંભળાય છે. દરેક કાર્યકરો કાર્યક્રમને સફળ બનાવવા તનતોડ મહેનત કરી રહ્યા છે.

અને અંતમાં :

બાંધકામ કમિટી ‘ભવન’ના બાંધકામને પૂર્ણ કરવામાં વ્યસ્ત છે. ભવનને આખરી ઓપ અપાઈ રહેલ છે. આર્કિટેક્ટ એન્જિનિયર કે કોન્ટ્રાક્ટરો વગેરે બધા હિન-રાત મહેનત કરી આ ભવન ભવ્ય રીતે સમાજને અર્પણ કરવાના અનેરા ઉત્સાહમાં છે.

ત્યારે આપણે બધા ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમમાં હર્ષભેર ભાગ લઈ, આ કાર્યક્રમ સફળ રીતે પાર પાડીએ તેવી મહેચ્છા.

અશોકકુમાર સાકરચંદ મહેતા - માનદ મંત્રી
મંગલ મંદિર, જન્યુઆરી ૧૯૯૭

એક ધર્મના કેટલા ટુકડા કરીશું?

એક છોકરો જઈ રહ્યો હતો. ગરમીના દિવસો હતા. તરસ લાગી એટલે એક ઝૂંપડીમાં ગયો. ઝૂંપડીમાં વસતા સાધુએ એને પાણી પિવડાયું. શીળા છાંયડા હેઠળ એ બેઠો, એટલે સાધુએ ભારે સ્નેહથી પૂછ્યું, “અરે બેટા! તું મારો ચેલો થઈશ?”

“એ શું હોય છે મહારાજ?” છોકરાએ જિજાસાવશ પૂછ્યું.

“એક ગુરુ હોય અને બીજો તે ચેલો હોય છે” સાધુએ કહ્યું.

છોકરાએ પૂછ્યું, “ગુરુ કોણ હોય છે? અને ચેલો કોણ હોય છે? ગુરુનું કામ શું હોય છે? અને ચેલાનું કામ શું હોય છે?”

સાધુએ કહ્યું, “જે મોટો હોય છે તે ગુરુ હોય છે અને જે નાનો હોય છે તે ચેલો હોય છે. ગુરુ આદેશ આપે છે. ચેલો તેનું પાલન કરે છે.”

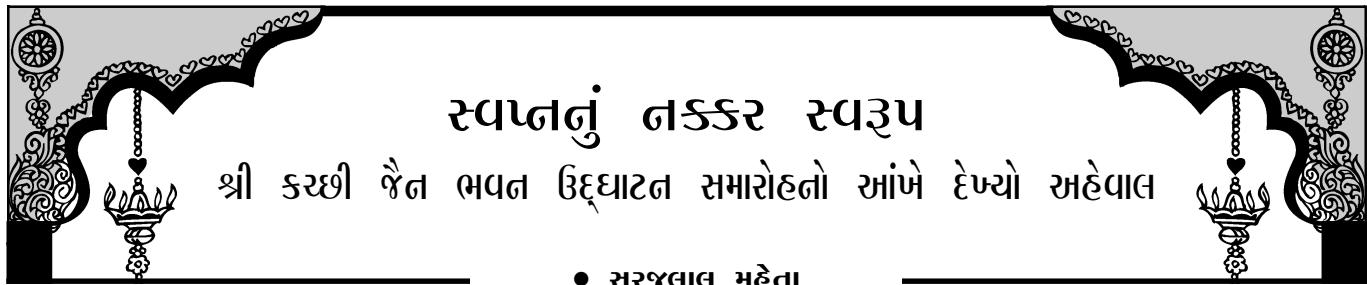
પેલા છોકરાએ કહ્યું, “મહારાજ, મારે ચેલા નથી થવું. જો ગુરુ બનાવો તો બનવા તૈયાર છું.”

આજે ગુરુ થવાની ઢોડ લાગી છે. ધર્મમાં પણ કયાં ઓછો અહં છે? એક સમર્થ જ્ઞાની પુરુષ થાય એટલે તે પોતાનો જુદો પંથ સ્થાપે. પોતાના અનુયાયીઓની આગવી જમાત ખડી કરે અને એ રીતે મુખ્ય ધર્મથી એ વિખૂટો પડીને, ધર્મના સિદ્ધાંતોમાં થોડો તફાવત કરીને પોતાનો આગવો ધર્મ સ્થાપે છે. જુદો ચોકો ઊભો કરે છે.

આને પરિણામે એક જ ધર્મમાં અનેક લેટો ઊભા થાય છે અને પછી એ સંપ્રદાયો અંદરોઅંદર એકબીજાની તીવ્ર, અંધ હરીફાઈ કરે છે. એક કરોડનું મંદિર બનાવે, તો બીજો બે કરોડનું મંદિર રચે છે. એક ઉત્સવની પાછળ લાખો ખર્ચે, તો બીજો એને જાંખો પાડવા એનાથી વધુ રકમ ખર્ચે છે. આમ એક જ ધર્મના બે સંપ્રદાયો વચ્ચે મહાભારતનું યુદ્ધ ખેલાતું હોય છે અને ક્યારેક યાદવાસ્થણી પણ રચાતી હોય છે.

સાચા ગુરુની શોધ એ મહત્વની બાબત છે. એ ગુરુ એવો હોય કે જેણે અહંનું વિગલન સાધું હોય અને પોતાનો જુદો સંપ્રદાય ખડો કરવાને બદલે પોતાના ધર્મમાં કાર્ય કરતો હોય. પણ આજે તો કોઈને ચેલા થવું નથી. બધે જ ગુરુ થવાની ઢોડ ચાલે છે.

- કુમારપાણ દેસાઈ
મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૩

• સૂરજલાલ મહેતા

એમ કહેવાય છે કે સ્વમ આવવાં એ વિચારોના માત્ર તરંગ છે. સ્વમ સેવા માત્રથી કોઈ ભવ્ય મહાલય ઊભા થઈ શકતા નથી. એ માત્ર હવાઈ ડિલ્વા જ હોય છે. પરંતુ સ્વખ સેવનારની નિષ્ઠા સાચી હોય, સમર્પણ ભાવના હોય, સમર્પિત એવા સાચી મિત્રો હોય, તો હવાઈ ડિલ્વાઓને પણ નકર જમીન ઉપર ઉતારી સ્થિર કરી શકાય છે. એવા સેવાંના સ્વમનો એક ભવ્ય મહાલય આજે જમીન ઉપર સ્થિર અને ધબકતો થયેલો જોઈ શકાય છે. અને તે છે “શ્રી કર્ણી જૈન ભવન.”

અમદાવાદનો શ્રી કર્ણી જૈન સેવા સમાજ અની સ્થાપનાથી જ એક સ્વમું લઈને બેઠો થયો હતો કે ગુજરાતના પાટનગર સમાઅમદાવાદ શહેરના કોઈ કેન્દ્રીય વિસ્તારમાં પોતાનું એક આગવું મકાન હોવું જોઈએ. જેમાં સમાજોપયોગી અનેકવિષ પ્રવૃત્તિઓ ધબકતી હોય, ધમધમતી હોય, ગુંજતી હોય. એ સ્વખને સાકાર કરવા માટે સમાજના અગ્રણીઓ અને કાર્યકરોએ પોતાની તમામ બુદ્ધિ શક્તિ ખર્ચી, દિવસ રાત જોયા વિના પુરુષાર્થ કર્યો. જેના પરિપાકરૂપે આ અતિ સુંદર ભવ્ય એવું સમાજનું પોતાનું મકાન ઊભું કરવા શક્તિમાન બન્યા. અનેક સમર્પિત કાર્યકરોના તન-મન-ધનના ફાળા ઉપરાંત ભારતભરમાં પથરાયેલા કર્ણી જૈન સમાજના શ્રેષ્ઠિવર્ગના સહકાર, હુંક અને પ્રેરણાથી સ્વખને નકર સ્વરૂપ આપી શકાયું. અને આજનો આ શુભમંગલ, અતિ સુંદર, અત્યંત રોમાંચક, અભૂતપૂર્વ એવા ઉદ્ઘાટનનો પ્રસંગ ઉજવવા અમદાવાદનો કર્ણી જૈન સમાજ ભાગ્યશાળી બન્યો.

તા. ૨૪મી ફેલ્લુઆરી, ૧૯૯૭ને ગુરુવારના શુભ દિને, શુભ ચોધાડિયે એક ભવ્ય મહાલયના ખાત મુહૂર્ત - પાયાવિધિ પછી અટી કરોડ રૂપિયાના કુલ પ્રોજેક્ટમાંના આ ભવ્ય મહાલયને પૂર્ણ કરતાં ગ્રામ વરસનો સમયગાળો અનેક કિતારચાવ વચ્ચે ગયો. આજે ભારતના ગણતંત્ર દિનની ઉજવણીની સાથોસાથ અમદાવાદમાં વસતા કર્ણી જૈન ભાઈઓને પણ પોતાના સાંસ્કૃતિક - સામાજિક પ્રસંગો ઉજવવા માટે એક સ્વતંત્ર આગવી અને કેન્દ્ર સ્થાને ભવ્ય જગ્યા પ્રાપ્ત થઈ.

આ ભવનનો સમાજને અર્પણવિધિનો એક ભવ્ય સમારંભ તા. ૨૪ અને ૨૫મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૭ના દિવસે ભવનના પટાંગણમાં ભવ્ય રીતે ખૂબ સુંદર આલ્ફલાદક વાતાવરણ, અનેરા ઉમંગ ઉત્સાહ અને હર્ષોલ્લાસ વચ્ચે ઉજવાઈ ગયો. જેમાં અમદાવાદમાં વસતા કર્ણી જૈન કુંઠભોનો ઉત્સાહ અની ચરમસીમા પર હોય તે તો સમજ શકાય,

પરંતુ કચ્છથી, મુંબઈથી અને દૂરદૂરથી આવેલા મહેમાનોનો પણ ઉત્સાહ, ઉમંગ, ઉલ્લાસ અને આનંદ સમાતો ન હતો તે જ આ ભવ્ય કાર્યક્રમની સાર્થકતા છે.

તા. ૨૫ અને ૨૬મીના ભવ્ય કાર્યક્રમ પહેલાં તા. ૨૪મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૭ને શુક્રવારના દિવસે પંચકલ્યાણક પૂજા, અનેક અનિષ્ટોને ઓગાળીને અરિહ્ંત પ્રભુના આશીર્વાદ મેળવવાના શુભ આશય સાથે બપોરના ૨.૩૦ વાગે ભવન ખાતે કર્ણી જૈન વિધિકાર શ્રી હીરાલાલભાઈ કુબડિયા અને પાર્ટીએ વિધિપૂર્વક ભણાવી હતી. અને બે દિવસના માંગલિક પ્રસંગની શુભ મંગલ શરૂઆત કરી હતી. આ પૂજા માટેનો આધ્યિક સહયોગ શ્રીમતી પ્રેમીલાલભેન ઉમરશીભાઈ જીઠાભાઈ કુદુવા પરિવારનો હતો.

શ્રી કર્ણી જૈન ભવનના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે યોજાયેલા બે દિવસના સમારંભનું ઉદ્ઘાટન તા. ૨૫મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૭ના દિવસે સમારંભ ઉદ્ઘાટક શ્રી મણિલાલ કુવરજી ગોસરના હસ્તે દીપ પ્રગટાવીને સમારંભના કાર્યક્રમનું વિધિવ્ત મંગલાચરણ કરવામાં આવે તે પહેલાં, આ પ્રસંગે સમારંભના પ્રમુખ સ્થાને બિરાજેલા સફારી ઈન્ડસ્ટ્રીઝવાળા શ્રી સુમતિભાઈ હેમયંડ મહેતાની સાથે મુખ્ય મહેમાન તરીકે ગુજરાત રાજ્યના નાણાં અને સાંસ્કૃતિક બાબતોના મંત્રી અને કર્ણી એવા શ્રી બાબુભાઈ મેધજ શાહ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. જ્યારે અતિથિ વિશેષ તરીકે મંચ ઉપર કર્ણના ભૂજના ધારાસભ્ય શ્રી મુકેશભાઈ જવેરી, ભૂતપૂર્વ ધારાસભ્ય શ્રી ચંપકલાલ શાહ ઉપરાંત શ્રી નેણશીભાઈ લધાભાઈ ગાલા, શ્રી દામજ જાદવજ છેડા, શ્રી લક્ષ્મીચંદ ધારશી મોતા, શ્રી વલ્લભજી ઐતશી શાહ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. તદ્દુપરાંત શ્રી ટોકરશી શિવજી સાવલા, શ્રી બિપિનભાઈ કાનજી જૈન, શ્રી લક્ષ્મીચંદ વેરશી મસાલાવાલા અને શ્રી નવીનભાઈ ઉમરશી શાહની સભા મંચ ઉપરની હાજરી પ્રસંગને ગૌરવ અપાવતી હતી. શ્રી કર્ણી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટી મંજના સભ્યો તેમજ કારોબારીના સભ્યો પણ મંચ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

પ્રથમ, શ્રીમતી ફાળુની હીરેન શાહે પ્રાર્થના ગીત ગાયું.

સમાજના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંત કાનજી દેઢિયાએ સૌ મહેમાનોનું સ્વાગત કર્યા બાદ પોતાના સ્વાગત પ્રવચનમાં જાણાયું હતું કે, માણસ જ્યારે અપેક્ષા કરતાં કાંઈક વધુ મેળવે છે ત્યારે આનંદનો મહેરામણ છલકાય છે. એ આનંદમાં સહભાગી થવા મિત્રો - સંબંધીઓને આમંત્રે છે. આજ અમારા આનંદ-ઉલ્લાસના આ પ્રસંગે આપ સૌનું

દુષ્મન એટલે તમારી ભૂલોનો પહેલો શોધક.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

સ્વાગત કરતાં મન પુલકિત થઈ ગે, રોમાંચિત થઈ ગે. ૧૯૮૭ તમાં થોડાક મિત્રોએ એક બી વાચેલું. એ બી માંથી આજે એક મોટું વૈધૂર વટવૃક્ષ ઊંઠું થયું. જેને સમાજને અર્પણ કરતાં હું આનંદ અને ગોરવની લાગડી અનુભવું હું. આ અવસરને શોભાવવા છેલ્લા બે મહિનાથી કાર્યકરો, મિત્રો, સહયોગીઓ જહેમત ઉદ્ઘાવી રહ્યા છે, આપા સમાજનો પણ એમાં સહયોગ છે. કોઈ સમુદ્દરાય નથી, કોઈ રેખા નથી. સૌ એક સમાજ, એક સંગઠન બની ખબેખભા મિલાવી કાર્ય કરે છે તે સહને હું અરેથી બિરદાંનું હું અને આપ સહ માનવતા મહેમાનોનું સ્વાગત કરતાં, આવકારતા આનંદ અનુભવું હું. આપ સર્વે અમારા આ બે દિવસના પ્રસંગમાં - આનંદમાં સહભાગી થશો. વધુમાં તેમણે જણાવ્યું કે અમારા ભાવિ સ્વખાંઓ પણ સાકાર થશે અને એ સ્વખાં સાકાર કરવામાં સમાજનો સાથ અને સહકાર ઊલટાને મળી જ રહેશે એમાં મને કોઈ શંકા નથી, એ નિર્વિવાદ છે.

શ્રી સુમતિભાઈ મહેતા, શ્રી બાબુભાઈ મેઘજી શાહ, શ્રી મુકેશભાઈ જવેરી, શ્રી ચંપકલાલ શાહ, શ્રી નેણશી લધાભાઈ ગાલા, શ્રી દામજી જાદવજી છેડા, શ્રી લક્ષ્મીચંદ ધારશી મોતા, શ્રી વલ્લભજી જેતશી શાહ અને શ્રી મહિલાલ કુંવરજી ગોસરનું પુષ્પગુચ્છ વડે સમાજના કાર્યકરો દ્વારા સ્વાગત કરવામાં આવ્યું. બાદ સમારંભ ઉદ્ઘાટક શ્રી અને શ્રીમતી મહિલાલ કુંવરજી ગોસરે દીપ પ્રગટાવીને સમારંભને વિધિવિત ખૂલ્લું મૂક્યું.

સમાજના માનદુ મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ સંસ્થાની થઈ રહેલી કામગીરીની વિસ્તૃત જાણકારી આપી અને ભાવિ યોજનાઓ વિશે પણ ઉલ્લેખ કર્યો.

આ તબક્કે પ્રસંગના સંભારણા જેવા સોવેનિયર “સંભારણું”નું શ્રી લક્ષ્મીચંદ ધારશી મોતાના વરદુ હસ્તે વિમોચન કરવામાં આવ્યું. જ્યારે શ્રી વલ્લભજી જેતશી શાહે અમદાવાદ - ગાંધીનગર અને આજુભાજુના વિસ્તારોમાં વસતા કચ્છી જેન પરિવારો અંગે વિસ્તૃત માહિતી પૂરી પાડતા “વસતિ પત્રક - ૧૯૮૮”નું વિમોચન કરી સમાજને અર્પણ કર્યું હતું.

શ્રી નેણશી લધાભાઈ ગાલાએ અમદાવાદના સમાજનું આ નજરાણું સારાયે સમાજને ઉપયોગી બનવાનું છે તેવી ભાવના વ્યક્ત કરી, વધુને વધુ યોગદાન માટે હાકલ કરી હતી. શ્રી વલ્લભજીભાઈ જેતશી શાહે પ્રાસંગિક પ્રવચનમાં કચ્છીયતની વાત પર ભાર મૂક્યો હતો. ભુજના ધારાસભ્ય શ્રી મુકેશભાઈ જવેરીએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં તમામ ટ્રસ્ટી - કારોબારીને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન આપતા વધુમાં જણાવ્યું હતું કે લધુમતી પંચના પ્રમુખે જેનોને લધુમતી કોમ જાહેર કરવાની વાત કરી છે તેની સામે સજાગ થવાની જરૂરિયાત પર ભાર મૂક્યો હતો. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે સમગ્ર ભારતમાં જે દાનનો પ્રવાહ વહે છે તેમાં પર (બાવન) ટકા જેનોનો હિસ્સો છે. શ્રી મધુભાઈ ભાડે પ્રાસંગિક પ્રવચન દરમિયાન કચ્છી કાર્યકરોને બિરદાચ્ચા હતા. બિદાના ભેખધારી શ્રી લીલાધર માણેકલાલ ગડાએ સાવધાનીનો સૂર કાઢતાં જણાવ્યું હતું કે ભવ્ય મકાન બંધાઈ ગયા પદ્ધી તેમાં કરવાનો પ્રવૃત્તિઓની જવાબદારી શરૂ થાય છે. એ પ્રવૃત્તિમાં અમદાવાદનો

સમાજ પાછી પાની નહીં કરે તેવું તેમની કાર્યપદ્ધતિ જોતાં લાગે છે. શ્રી મહિલાલ કુંવરજી ગોસર, શ્રી હંસરાજ ગાલા, શ્રી દામજી જાદવજી છેડા, શ્રી વાડીલાલ સંઘવીએ પણ પ્રાસંગિક પ્રવચનો કરીને સમાજની પ્રવૃત્તિની પ્રશંસા કરી હતી. માનનીય શ્રી બાબુભાઈ મેઘજી શાહે પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં સમાજના કાર્યની ખૂબ પ્રશંસા કરી જણાવ્યું કે, વિકિત એકલી કાંઈ કરી શકતી નથી, સમાજ મળીને કરે છે. કચ્છી પ્રજા દિલેર - સાગરપેટી છે અને એ જ કચ્છની અસ્મિતાને જાળવી રાખે છે. હું પ્રાર્થુ કે જન્મોજન્મ કચ્છમાં જ જન્મ મળે જેથી કચ્છ માટે, એના વિકાસ માટે કામ કરી શકું. નર્મદાના પાણી કચ્છને મળે તેના માટે સરકારમાં રજૂઆત થવાની છે. સૈચિંદ્રિક સંસ્થાઓ પણ જો પીવાના પાણી બાબતે પોતાનો સહકાર સરકારને આપે તો કાર્ય ઘણું હળવું બની જાય. કેમકે સરકારે ૩૦૦ કરોડની જોગવાઈ આ વરસની યોજનામાં કરી છે. એ કામ પૂરું કરવા માટે સૈચિંદ્રિક સંસ્થાઓ પણ જોતરાય તો કામ જડપદ્ધરે પૂરું થઈ શકે. આ કચ્છી ભવન માટે જે કાર્યકરો ભખ - મિશન લઈને ચાલ્યા છે તેમને પોતાના તરફથી અને કચ્છ પ્રજા વતી ખૂબ ખૂબ અભિનંદન આપ્યા હતા.

તારબાદ મહેમાનોનું શાલ ઓઢાઈ, મોમેન્ટો અર્પણ કરી બહુમાન કરવામાં આવ્યું.

જ્યારે શ્રી બાબુભાઈ મેઘજી શાહના વરદુ હસ્તે આંકિટેક્ટ શ્રી મંયકભાઈ ગજજર, સ્ટ્રક્ચરલ ડિઝાઇનર શ્રી નરેશભાઈ શાહ, સંસ્થાના ઈંજીનેર શ્રી શાંતિભાઈ મિસ્સી, યુવાન કોન્ટ્રેક્ટરો શ્રી અમિતભાઈ ભહ અને શ્રી પ્રદીપભાઈ દોશી તેમજ ખૂબપૂર્વ કોન્ટ્રેક્ટર શ્રી પ્રદીપભાઈ ગુમાને તેમની કામગીરીની કદરડુપે મોમેન્ટો અર્પણ કરી બહુમાન કરવામાં આવ્યું.

છેલ્લે આજના સમારંભના પ્રમુખ શ્રી સુમતિભાઈ મહેતાએ પ્રવચન કરતાં જણાવ્યું કે બહુ ટૂંક ગાળામાં આ ભવ્ય ઈમારત, આપોજકો ઊભી કરી શક્યા તે અભિનંદનના અધિકારી છે જ પરંતુ તેઓ વાડામાંથી બહાર નીકળી સમગ્ર જેન ભાઈઓનું સંગઠન કરી કાર્ય કરી શક્યા છે તે વધુ અભિનંદનીય છે. આ સંસ્થા કચ્છની એક એમ્બસી તરીકે કાર્ય કરી ઉત્તોતર પ્રગતિ કરે તેવી અપેક્ષા વ્યક્ત કરી હતી.

સહમંત્રી શ્રી પ્રતાપભાઈ દંડે આભારવિધિ કરી હતી.

તારબાદ મહેમાનો સાથેનું સમૂહ બોજન યુવરાજ ઈન્ડસ્ટ્રીઝવાળા શ્રી વલ્લભજી જેતશી શાહ તરફથી યોજાવામાં આવ્યું હતું.

સમૂહ બોજન બાદ બહારગામથી આવેલા મહેમાનોને અમદાવાદ દર્શન કરાવવામાં આવ્યું હતું. સાંજના બોજન બાદ હાસ્ય સંગીતનો એક કાર્યક્રમ રાખવામાં આવ્યો હતો. જેમાં હાસ્ય કલાકારો શ્રી વસંત પરેશ, શ્રી કિરીટ વ્યાસ અને શ્રી મધુકર પી. ખરસાણીએ શ્રોતાઓનું ગણ કલાક ભરપૂર મનોરંજન કરાવ્યું હતું.

● નીચે દિવસ (તા. ૨૬-૧-૦૭) :

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના નવનિર્ભિત વિવિધલક્ષી સંકુલના ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમના બીજા દિવસે એટલે કે

આધુનિક મનુષ્ય જીવન જોવા આકમણ ખોર છે, કારણકે એ ભયભીત છે.

પ્રજ્ઞાસત્તાક દિન ૨૬મી જ્યાન્યુઆરી, ૧૯૮૭ના રોજ અનેક મહાનુભાવો, સમાજના સભ્યો વગેરેની ભરયક હાજરીમાં મધ્ય પ્રદેશમાંથી ચૂંટાયેલા રાજ્યસભાના સભ્ય કંઈ શ્રી રાઘવજ્ઞભાઈ લખમશી સાવલાએ સંકુલના પટાંગળમાં ધ્વજ વંદન રાષ્ટ્રગીતની સૂરાવલિઓ વચ્ચે કરાવ્યા બાદ પ્રસંગને અનુરૂપ પ્રવચન કર્યું હતું.

ત્યારબાદ સભા મંચ ઉપર સમાર્થના પ્રમુખ શ્રી જગશીભાઈ જેઠાભાઈ છેડા ઉપરાંત રાજ્યસભાના સભ્ય શ્રી રાઘવજ્ઞભાઈ સાવલા, મુખ્ય મહેમાન શ્રી ટોકરશી શિવજી સાવલા, અતિથિ વિશેષ શ્રી ભવાનજી નરશી છેડા, શ્રી ધીરજલાલ સ્વરૂપચંદ શાહ, જેન ભવનના ઉદ્ઘાટક શ્રી બિપિનભાઈ કાનજી જેન, સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રના ઉદ્ઘાટક શ્રી ભવાનજી રામજી દેઢિયા, મેડિકલ ચેક-અપ કેન્દ્રના ઉદ્ઘાટક શ્રી લક્ષ્મીચંદ વેરશી મસાલાવાલા, અતિથિ ભવનના ઉદ્ઘાટક શ્રી નવીનભાઈ ઉમરશી શાહે અમદાવાદના કંઈ જેન સમાજના ટ્રસ્ટી મંડળના સભ્યો સહિત સ્થાન લીધું હતું.

ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમ નવકારમંત્રના પઠનથી શરૂ થયો હતો.

શરૂઆતમાં સમાજના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયાએ જણાયું કે અમદાવાદને આંગણે આ ભવ્ય મહાલયનું નિર્માણ શક્ય બન્યું કારણકે એમાં સહુનો સહિતારો સાથ મળ્યો છે. કાર્યકરો અને સાથી મિત્રોની હુંફ મળી છે અને કાર્ય પાર પાડી શકાયું તેનો આનંદ અનેરો છે. આ ભવન નિર્મિણથી અમારું કાર્ય પૂર્ણ થયું તેમ કહેવા કરતાં હવે શરૂ થાય છે તેમ કહેવું વધુ થથાર્થ રહેશે.

મંચ ઉપરના સર્વ મહેમાનોનું પુષ્પગુચ્છ વડે સમાજના કાર્યકરો દ્વારા સ્વાગત કરવામાં આવ્યું.

આ તબક્કે સંસ્થાના માનદ્દ મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓનો અહેવાલ આપતાં જણાયું હતું કે અતિથિ ભવનની પ્રવૃત્તિઓ આવતીકાલથી જ શરૂ થઈ જશે. જ્યારે મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટરની પ્રવૃત્તિઓ ટૂંકમાં જ શરૂ થઈ જશે. તેમણે ચાલતી પ્રવૃત્તિઓ જેવી કે મંગલ મંદિર, યુવા પ્રવૃત્તિ, મહિલા ઉત્કર્ષ પ્રવૃત્તિ, સ્વામિવાત્સલ્ય, વાર્ષિક સંમેલન, શૈક્ષણિક પ્રોત્સાહન પ્રવૃત્તિ, તબિબી સહાય પ્રવૃત્તિ, ઉચ્ચ શિક્ષણ સહાય પ્રવૃત્તિ વગેરે અનેકવિધ પ્રવૃત્તિઓની જાણકારી આપી હતી. નવી શરૂ થયેલી બાલ સમૃદ્ધિ યોજનાની વિગતો પણ આપી હતી.

શ્રી બાબુભાઈ નાગડાએ પ્રાસંગિક પ્રવચનમાં જણાયું હતું કે રેણ્ઝમાં હોડી ચલાવવા જેવું કાર્ય કરનાર સમાજ ગૌરવ લઈ શકે તેમ છે. આ જમીન આવા સામાજિક કાર્યો કરવા માટે અનુકૂળ હોવાથી આ ભગીરથ કાર્ય આપણે પરિપૂર્ણ કરી શક્યા. સૂક્ષ્માં ચલાવાયેલું વહાણ આવતીકાલથી તરતું થશે. ક્ષેત્રભાવ - દ્રવ્ય - કાળની દિશાએ આ જમીન કર્મભૂમિ છે. અને અહીંઓંથી કામ કરવાનો વધુ આનંદ આવશે એવી શુભ વાણી તેઓએ ઉચ્ચારી સમાજના કાર્યને બિરદાયું.

સમાર્થ પ્રમુખ શ્રી જગશીભાઈ જેઠાભાઈ છેડાએ દીપ પ્રગટાવી ઉદ્ઘાટન કાર્યક્રમના મંગલાચરણ કર્યા હતા. પ્રથમ શ્રી બિપિનભાઈ કાનજી જેન શ્રી કંઈ જેન ભવનનું ઉદ્ઘાટન કર્યું હતું. ત્યારબાદ શ્રી ભવાનજી રામજી દેઢિયાએ સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રનું

ઉદ્ઘાટન કર્યું હતું. મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટરનું ઉદ્ઘાટન શ્રી લક્ષ્મીચંદ વેરશી મસાલાવાલાએ કર્યું હતું. જ્યારે સેવા ભવનનું ઉદ્ઘાટન શ્રી નવીનભાઈ ઉમરશી શાહે કર્યું હતું. આમ જુદા જુદા વિભાગના ઉદ્ઘાટન વિધિ બાદ સમગ્ર કંઈ જેન ભવન સમાજના ઉપયોગને માટે ખુલ્લું મૂકાપેલું જાહેર થતાં સમાજે રોમાંગ અનુભવ્યો અને તાળીઓના ગાળગાટ સાથે જાહેરાતને વધાવી લીધી હતી.

ત્યારબાદ એક અભિનવ અને એકમેવ એવી યોજના એટલે બાલ સમૃદ્ધિ યોજના. એ યોજનાને વિધિસર ખુલ્લી મૂકતાં મુખ્ય મહેમાન શ્રી ટોકરશી શિવજી સાવલાએ તા. ૨૭-૧૨-૧૯૯૫ના રોજ જન્મેલા અને જેની પહેલી વર્ષગાંડ ૨૭-૧૨-૧૯૯૬ના રોજ આવતી હતી એવા ચિ. નિસર્ગ કમલેશ મનુભાઈ શાહ (માતા ચંદ્રિકાલહેન)ને જી. ૨,૦૦૦/-નું ચુનિટ ટ્રસ્ટનું વાઉચર અર્પણ કરીને બાલ સમૃદ્ધિ યોજનાની શુભ શરૂઆત કરી હતી. આ ગિફ્ટ વાઉચર ૨૦ વર્ષ બાદ અનેકગણું થઈને ચિ. નિસર્ગને મળ્યે. જે તેને તેના જીવન વ્યવહારના પ્રથમ ડગ ભરવામાં સહાયરૂપ થશે. તેની સામે શ્રી કમલેશભાઈએ બાલ સમૃદ્ધિ યોજનાના ભંડોળ માટે ડા. ૨,૦૦૦/-નો ચેક મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંત કાનજી દેઢિયાને અર્પણ કર્યો હતો. આ યોજના માટેની મૂળ નાણાકીય સહાય શ્રી માવજ ધારશી કુરિયા અને શ્રી બાબુભાઈ વી. નાગડાએ શરૂ કરી હતી. આમ એક સુંદર યોજનાની શરૂઆત કરવા બદલ સમાજ તેમને હાર્દિક અભિનંદન આપે તે યોગ્ય જ છે.

ગાંધીધામ ચ્યુનિસિપાલિટીના ભૂતપૂર્વ મેયર અને અમદાવાદ કંઈ જેન સમાજ સાથે સંકળાયેલા શ્રી ધીરજલાલ સ્વરૂપચંદ શાહે પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં જણાયું કે કંઈ જેન સમાજની આ ઈમારત શાનદાર બની છે. કંઈના દાનવીરોની દાનની ગંગા અવિરત વહેતી હોય છે કેમકે બીજા બધાએ વિધાતા પાસેથી સમૃદ્ધિ - આરોગ્ય વગેરે માંગ્યા, પણ કંઈને દાનવીરતા માંગી હતી. જેની પ્રતીતિ આપણને અનેક પ્રસંગોએ થાય છે.

મધ્ય પ્રદેશના વિદ્યાસથી આવેલ રાજ્યસભાના સભ્ય શ્રી રાઘવજ્ઞભાઈ સાવલાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં જણાયું કે કંઈનો જ્યાં કામાય છે. કંઈનો પોતે પોતાના ઉપર બર્ય કરવાને બદલે સમાજને ઉપયોગી થવા માટે હંમેશાં તત્પર રહે છે. તેમણે બાલ સમૃદ્ધિ યોજનાને અનુપમ યોજના ગણાવી હતી. આ યોજનાના ફળ સ્વરૂપે બાળક જ્યારે પુખ્ત વયનું થાય ત્યારે તેને પોતાના વ્યવહાર માટે કોઈની સામે હાથ ફેલાવવા નહીં પડે, એવી અભિનવ યોજના તરીકે વર્ષની હતી.

મહેમાનોને શાલ અને મોમેન્ટો અર્પણ કરવામાં આવ્યા. તેની સાથે શ્રી માવજ ધારશી કુરિયા તરફથી દરેક મહેમાન અને ટ્રસ્ટી મંડળના સભ્યોને ચાંદીના સિક્કા અર્પણ થયા. ઉપરાંત મહિલા સમાજને તેમજ યુથ એસોસિએશન - સંકલ્પને પણ ચાંદીના સિક્કા અપેણ થયા.

શ્રી પ્રેમજીભાઈ કાનપુરિયાએ સમગ્ર સમાજના સંન્માનરૂપે સંસ્થાન પ્રમુખશ્રીને શાલ ઓઢાવીને પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું હતું. શ્રી કુંવરજીભાઈ નરશી લોડાયાએ મુંબઈના ભાઈઓ વતી પ્રમુખ અને

અણાન એ બધા કુમાર્ગ્યનું મૂળ છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

માનદું મંત્રીનું બહુમાન કર્યું હતું. ઉપરાંત કચ્છી ભવનના પ્રેરક દાતા શ્રી માવજીભાઈનું શાલ ઓડાઈને અભિવાદન કર્યું હતું.

સમારંભના પ્રમુખ શ્રી જગશીભાઈ જેઠાભાઈ છેડાએ પ્રમુખકીય પ્રવચન કરતાં સમાજ વધુને વધુ પ્રગતિ કરે તેવી ભાવના વ્યક્ત કરી હતી.

શ્રી હીરજીભાઈ પાસુભાઈ શાહે કૂપનના વેચાણમાં અને ખરીદવામાં જેમણે જેમણે સાથ અને સહકાર આપ્યો છે તે તમામનો હૃદયપૂર્વક આભાર માન્યો.

વિશેષ વ્યક્તિ સન્માન તરીકે શ્રી માવજીભાઈ હુરિયાએ સમાજના પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંતભાઈ દેઢિયા અને સમાજના માનદું મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાને મોમેન્ટો અર્પણ કરી તેમની કામગીરીને બિરદાવી હતી. તેજ રીતે શ્રી હીરજીભાઈ અને શ્રી મૂરજીભાઈનું સન્માન શ્રી જગશીભાઈ છેડાએ કર્યું હતું.

જ્યારે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના ટ્રસ્ટી મંડળ તથા કારોબારીના સર્વે સભ્યોએ સંસ્થા પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંત કાનજી દેઢિયાને તથા માનદું મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાને સન્માનપત્ર અર્પણ કરી સમાજ પ્રત્યેની તેમની સેવાની પ્રશંસા કરી, દીર્ઘયુની અભ્યર્થના કરી હતી. જવાબમાં ડૉ. દેડિયાએ આ સન્માન તેમનું નહીં પણ ટીમવર્કનું સન્માન છે તેમ જણાવ્યું હતું. શ્રી અશોકભાઈએ પણ આ સન્માન સહિયારા પ્રયાસનું છે એવો અભિપ્રાય વ્યક્ત કર્યો હતો.

ત્યારબાદ ડ્રો કૂપનની ડ્રો અંગેની પદ્ધતિ વિશે ડ્રો સમિતિના કન્વીનર શ્રી આણંદજી વેલજ વીરાએ સમજ આપી હતી. આવેલા મહેમાનોમાંથી શ્રી રતનશી પ્રેમજી ગોગરી (હેદ્રાબાદ), શ્રી ઉમરશી પાસુભાઈ શાહ (સાંગળી) આ ડ્રો અંગેની કાર્યવાહીમાં તટસ્થ નિરીક્ષક તરીકે ઉપસ્થિત રહીને ડ્રોની કાર્યવાહી કરી હતી. કુલ ૨૦૮૬ બેટ કૂપનોના વિતરણના પૈસા સમાજને મળ્યા છે. આ કૂપનનો ડ્રો કરતા ભાગ્યશાળી કૂપન તરીકે ૧૩૭૭ નંબરની કૂપન આવેલ હતી. ઉપરોક્ત લેટ કૂપન નંબર ૧૩૭૭, હોટેલ સુપ્રીમ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ - મદુરાઈને અપાયેલ છે. આમ, મદુરાઈના હોટેલ સુપ્રીમના માલિક કોડાચના શ્રી રવજીભાઈ મોરારજી લાલન ભાગ્યશાળી બન્યા છે અને ડ્રો કૂપનની ચોજના અનુસાર તેઓશ્રી જે નામ ચૂચવશે તે નામ આ આભાય સંકુલને આપવામાં આવશે. નામ સૂચવવા માટે તેમને જ્ઞાન કરવામાં આવશે.

ત્યારબાદ મેટિકલ ચેક-અપ સેન્ટર અને અતિથિ ભવનના રૂમોની ફાળવણી માટેનો ડ્રો યોજવામાં આવ્યો હતો. મેટિકલ ચેક-અપ સેન્ટરના નાના મોટા કુલ ૧૮ રૂમો છે. તેમાં પાંચ મોટા રૂમ અને સાત નાના રૂમના ફાળા આવી ગયેલ હોવાથી તે અંગેનો કયો રૂમ કયા દાતાના નામની તક્તીથી શોભશે તે નક્કી કરવા માટે ડ્રો કર્યો હતો અને પરિણામે પાંચ મોટા રૂમના દાતાઓ પૈકી શ્રી મેધજી કચ્છાભાઈ છેડાને - ૩૦૬, શ્રી લક્ષ્મીચંદ વેરશી કારાણીને - ૩૦૭, શ્રી શાંતિલાલ મૂળજી સાવલાને - ૩૦૮, શ્રી પ્રેમચંદ માણેકચંદ મહેતા પરિવારને ૩૧૨ અને શ્રી પદમશી કાનજી મૈશેરીને - ૩૨૦ નંબરના રૂમની ફાળવણી થઈ હતી. જ્યારે સાત નાના રૂમોના દાતાઓ પૈકી

શ્રી બિપિનયંક કાનજી રવજી પલ્લીક ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ - ૩૦૪, શ્રી ચાંપશી દેવશી નંદુને - ૩૦૪, શ્રી જવેરચંદ લાલજી છેડાને - ૩૧૩, શ્રી ઉગરચંદ પોપટલાલ ગઢેચાને - ૩૧૫, શ્રી અરજણ એન્ડ દેવજી ખીમજી સાર્વજનિક ટ્રસ્ટને - ૩૧૭, શ્રી ભવાનજી પ્રેમજી દેઢિયાને - ૩૨૨ અને શ્રી માલશી મેધજી ચરલાને - ૩૨૩ નંબરના રૂમની ફાળવણી થઈ હતી કે જે રૂમો ઉપર તેમના નામની તકી મૂકાશે.

અતિથિ સેવા ભવનમાં કુલ ૧૮ રૂમોની વ્યવસ્થા છે. તે પૈકી નવ મોટા રૂમ અને દસ નાના રૂમ છે. અતિથિ ભવનના રૂમ ઉપર દાતાના નામની તકી મૂકવા માટેનો ડ્રો પણ યોજાયો. જેમાં ચાર મોટા રૂમના દાતા તથા ગ્રાણ નાના રૂમના દાતાના નામની તકી કયા રૂમ નંબર ઉપર મૂકવી તે અંગે ડ્રોના પરિણામે શ્રી ગિરીશ દામજ પોલાર્ડિયાને - ૨૦૫, શ્રી માણિલાલ પ્રેમચંદ વસાને - ૪૦૧, શ્રી શાંતિલાલ મગનલાલ રાંભિયાને - ૪૦૬ અને શ્રી રવજી દેવરાજ રાંભિયાને - ૪૦૭ નંબરના રૂમની ફાળવણી થઈ. તેજ રીતે ગ્રાણ નાના રૂમો પૈકી શ્રી માણિલાલ મૂલચંદ છેડાને - ૨૦૨, શ્રી વીરજ પ્રેમજી ગાલાને - ૨૧૩ અને શ્રી જયંતીલાલ ઊગરશી મોતાને - ૪૧૦ નંબરના રૂમની ફાળવણી થઈ કે જે રૂમ ઉપર તેમના નામની તકી મૂકાશે.

સભામંનું સફળ સંચાલન કરવા બદલ શ્રી કલ્યાણજી હીરજી સાવલા “ઊર્મિલ”નું સમારંભ પ્રમુખ શ્રી જગશીભાઈ જેઠાભાઈ છેડાએ શાલ ઓડાઈને બહુમાન કર્યું હતું. શ્રી ઊર્મિલે પોતાની આગવી શૈલી અને વર્ણનકળાથી સમારંભને જીવંત વાતાવરણ આપી બંને દિવસ મંનું સફળ સંચાલન કર્યું હતું. સમાજે પણ તેમનું અભિવાદન કર્યું હતું.

આ બંને દિવસમાં દાનની ગંગા અવિરત વહેતી જ રહી હતી. જેની વિગત અન્યત્ર આપવામાં આવી છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની યુવા પાંચ એટલે “સંકલ્પ.” આ બંને દિવસમાં રસોડાની સંપૂર્ણ જવાબદારી સંભાળી તેને સફળ રીતે પાર પાડી હતી. ઉપરાંત મનોરંજન કાર્યક્રમ વખતે પણ સંકલ્પે વ્યવસ્થા સંભાળી હતી. જ્યારે પંચકલ્યાણક પૂજાથી શરૂ કરીને મહેમાનોને ઉત્તારવા જવા, તેમની રહેઠાણની વ્યવસ્થા, સભા મંડપની અંદરની વ્યવસ્થા વગેરે કાર્ય માટે શ્રી કચ્છી જૈન સમાજના યુવાનોએ સ્વયંસેવક તરીકે ફરજ બજાવી, અગ્રણીઓ અને વડીલોને વ્યવસ્થા અંગેની ચિત્તામંથી મુક્ત કરવા બદલ આ સર્વે યુવાવર્ગનો આભાર માનવામાં આવ્યો.

ઉપરાંત સવેતનિક કાર્યક્રોનો પણ આભાર માની આ ભવ્ય કાર્યક્રમની સફળતા બાદ દરેક કર્મચારીને એક પગાર બોનસ તરીકે જાહેર કરી સમાજે અદનામાં અદના આદમીને પણ યાદ કર્યા અને તેમની યથાશક્તિ કદર કરી.

આ બે દિવસનો ભવ્ય સમારંભ પૂરો જાહેર કરતાં પહેલાં શ્રી મુરજી નરશી શાહે આભારવિષિ કરી હતી.

અંતમાં શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલા પરિવાર તરફથી આજનું સ્વામિવાત્સલ્ય ભોજન લઈ સૌ એક ચિરસમરણીય પ્રસંગની યાદ સાચે આનંદવિભોર વાતાવરણમાં છૂટા પડ્યા હતા.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૧૯૮૭

અવિશ્વાસ એ વિશ્વાસધાતની સામે બચવાનું એકમાત્ર સાધન છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

સંચાલિત

આયુર્વેદિક સારવાર કેન્દ્ર અને ફીજિયોથેરાપી કેન્દ્રનો

ઉદ્ઘાટન સમારંભ

૨૬-૧-૮૭ના રોજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના ઉદ્ઘાટનના મીઠાં સંભારણાં હજુ સમાજ વાગોળે છે, ત્યારે સમાજના કાર્યકર્તાઓએ આપેલા વચનને પરિપૂર્ણ કરવાનું એક કદમ ભરીને કચ્છી જૈન ભવનમાં સારવારના બજે કેન્દ્રના ઉદ્ઘાટનનો એક સમારંભ ભારતની આજાદીની સુવર્ણજ્યંતી જેવા રાખ્યી પર્વના દિવસે એટલે કે ૧૫-૮-૧૯૮૮ના રોજ સમાજના પ્રતિક્રિત મહાનુભાવોની ઉપસ્થિતિમાં યોજ્યો હતો.

સ્વાભાવિક રીતે જ ભારતની આજાદીની સુવર્ણજ્યંતી પર્વનો દિવસ (એટલે કે ૧૫મી ઓગસ્ટ - ૧૯૮૮) હોવાને કારણે ઉદ્ઘાટન સમારંભની શુભ શરૂઆત પણ મુંબઈથી આવેલા આપણા સમાજના અતિથિ શ્રી પ્રભુદાસભાઈ અમીરચંદ શાહના વરદુ હસ્તે ધ્વજવંદનથી થઈ.

ત્યારબાદ બહેનોએ પ્રસંગને અનુરૂપ દેશભક્તિનાં ગીતો ગાઈ સમારંભની શુભ શરૂઆત કરી.

સમાજના પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયાએ પોતાના સ્વાગત પ્રવચનમાં સહૃદ્ય અતિથિઓને આવકારતાં જણાવ્યું કે, વ્યક્તિની તંદુરસ્તી એ સમાજની તંદુરસ્તી છે એવી ભાવના સાથે અહીં એક શરૂઆત કરી રહ્યા છીએ ત્યારે મારે કહેવું જોઈએ કે કોઈપણ સમાજનું કાર્ય તેના કાર્યકરોની નિષ્ઠાને આભારી છે. અમે અહીં જે કાર્ય કરી શક્યા છીએ અને ભવિષ્યમાં પણ જે પ્રવૃત્તિઓને આકાર આપી શકીશું તેમાં, સમાજના મારા સાથી કાર્યકરોનો લિસ્ટો બહુ મોટો હશે. એક બિન્દુને બિન્દુ સાથે જોડતાં જેમ સુરેખ રેખા થઈ શકે છે, તેમ કાર્યકરોની સુંદર ટીમ જ સુંદર સર્જન કરી શકે છે, અને એનું ઉમદા ઉદાહરણ સમાજની આ ભવ્ય ઈમારત છે. ડૉ. શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈએ શ્રી બી. જે. દિવાન અને શ્રી શ્રેષ્ઠિકભાઈ કસ્તુરભાઈને આજાદીની સુવર્ણ જ્યંતી પ્રસંગે અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશને “નગર ભૂષણ”ના જિતાબથી નવાજ્યા તે બદલ હર્ષ વ્યક્ત કરી બતે મહાનુભાવોને અભિનંદન આપ્યા.

શ્રી લીલાધરભાઈ માણેકલાલ ગડા કે જેઓ મુંબઈમાં કચ્છી જૈન સમાજના એક નિષ્ઠાવાન કાર્યકર તેમજ મારુ હોસ્પિટલના સક્રિય કાર્યકર છે અને જેઓ અમદાવાદના કચ્છી જૈન ભવનના આયોજન સમયથી જ તબીબી સવલતો માટે કેવું આયોજન કરવું જોઈએ તેનું માર્ગદર્શન આપતા રહ્યા હતા તેઓ સમાજના આપણા પ્રથમ પગલાં

વખતે ઉપસ્થિત રહ્યા છે તે આપણા સમાજ માટે ગૌરવની વાત છે. શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ દામજભાઈ શાહ પણ મુંબઈમાં સમાજના એક જાહીતા સેવાભાવી કાર્યકર છે.

આજના આ શુભમસંગે પધારેલા મહાનુભાવો શ્રી બી. જે. દિવાન, શ્રી લીલાધરભાઈ ગડા, શ્રી ચંદ્રકાંત દામજ શાહ, શ્રી શ્રેષ્ઠિકભાઈ કસ્તુરભાઈ, ડૉ. કુમારપાણ દેસાઈ, શ્રી ગિરીશભાઈ પાઠક, ડૉ. કે.કે. શાહ તેમજ શ્રી પ્રભુદાસભાઈ શાહનું પુષ્પગુઞ્ચથી સ્વાગત કરવામાં આવ્યું.

માનદ્દ મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ સમાજની પ્રગતિ અને ભાવિ કાર્યક્રમ વિશે માહિતી આપી.

શ્રી લીલાધર ગડાએ દીપ પ્રગટાવીને ફીજિયોથેરાપી વિભાગ ખુલ્લું મૂક્તાં ૨૬ જાન્યુઆરીના પર્વના દિવસે આ ભવ્ય ભવન ખુલ્લું મૂકાયું ત્યારે અપેક્ષા રાખી હતી કે તબીબી વિભાગ થોડા સમયમાં શરૂ કરી શકશે. અને તે વચન આજે ૧૫ ઓગસ્ટના પવિત્ર પર્વ પૂરું કરવામાં પ્રથમ પગલું ભરી આજાદીની ઉજવણી કરવામાં આવી રહેલ છે. આપણે આશા કરીએ કે દર વર્ષે આવા પર્વના પ્રસંગે નવા નવા પગલાં ભરીને સાચા અર્થમાં સામાજિક પ્રયાસ કરીને અનેક તકલીફોનું નિદાન અને ઉપયાર થશે. આ પ્રકારની કામગીરી એક ઓલટરનેટિવ મેડીસીન છે. આ બધી પ્રવૃત્તિ જલદીથી શરૂ થાય તેવી શુભેચ્છા વ્યક્ત કરી.

શ્રી ચંદ્રકાંત દામજભાઈ શાહે દીપ પ્રગટાવીને આયુર્વેદિક સારવાર કેન્દ્રને ખુલ્લું મૂક્તાં કર્યું કે કચ્છી જૈન સેવા સમાજ સારી પ્રવૃત્તિ કરે છે. મેં એક સારી વસ્તુના દર્શન અહીંયાં આવીને કાર્ય કે દરેક કાર્યકર જીજા કાર્યકરના વખાણ કરતા હોય છે, દરેક જ જીજાને આગળ કરતા હોય છે. આ એક બહુ જ મોટી કવોલિટી અહીંના કાર્યકરો-આગેવાનોમાં છે. તેમણે તબીબી વિભાગ માટે ૫૧ હજારનું દાન જાહેર કર્યું.

અતિથિ વિશેષ ડૉ. કે.કે. શાહે પોતાની વાત કરતાં જણાવ્યું કે આ જગ્યા સુંદર અને ચારેબાજુ હરિયાળી છે. પ્રદૂષણ ન ફેલાય એવી રીતે આ ઈમારત ઊભી થઈ છે. સમાજ જ પ્રયત્ન કરે છે તેમાં આ માત્ર સારવારનું કેન્દ્ર કે હોસ્પિટલ જ ન બને પણ જરૂરિયાતવાળા સર્વને માટે વિશ્રામનું સ્થાન બને, આશાસનનું સ્થાન બને, બિદા જેવું વટવૃક્ષ બને એવી અંતરની પ્રાર્થના છે.

જ્યાં સુધી તમે તમારી ફરજ પૂરી કરી શકતા નથી ત્યાં સુધી બીજાની આલોચના ન કરો.

અતિથિ વિશેષપદેશી પ્રખ્યાત એડવોકેટ શ્રી ગિરીશભાઈ પાઠકે કદ્યું કે રવિશંકર મહારાજે કદ્યું હતું જે મિલકતમાં પગ મૂકતાં મન પ્રફુલ્લિત થાય તે મિલકત વસાવવી જોઈએ. આ ભવનમાં પગ મૂકતાં ખરેખર મન પ્રસન્ન થાય તેવું છે. 'SUCCESS IS LADDER NOT AN ESCALATOR.' આપણે પૃથ્વી ઉપર મનુષ્ય તરીકે અવતર્ય છીએ તારે આ પૃથ્વી ઉપર રહેવાનું ભાંસું આપણે ચૂકવણું જ જોઈએ. કોઈની ભીની આંખના રૂમાલ બનવું જોઈએ, આંસુ લૂછવા જોઈએ. આપણે સહુ બિસ્કુટ છીએ મંદિરની અંદરના અને બહારના બહુ તર્ફાવત નથી.

અતિથિ વિશેષ કટાર લેખક, સાહિત્યકાર ડૉ. કુમારપણ દેસાઈએ પોતાના વકતવ્યમાં આ ભૂમિને સંગમ તીર્થ એટલે કે કલા-કચ્છ-કરુણાનું ત્રિવેણી તીર્થ તરીકે ઓળખાવતાં વતનપ્રેમ અંગે એક માર્ભિક વાત કરી કે બે કંઢી મળણે તો કંઢી ભાષામાં જ વાત કરશે એ તેમનો વતન પ્રત્યેનો આદર કે પ્રેમ છે. રણમાં રહેતો રણ વચ્ચે હોવા છતાં મનથી હર્યોલ્લર્યો છે. ગુજરાતી માટે કહેવાય છે કે કલદારનું ગુજરાત છે. પણ એની સામે કચ્છનું નામ રોશન કરે એવા કલાકારો પણ છે. શ્રી દુલેરાય કારાણી, અલાદીન, સુંદરજી કોને યાદ કરું, કોને વિસરું. આ બધા સપૂત્રોને આ વિશાળ ભવનના એકાદ ખૂણામાં સ્થાન મળે તેવું કોઈક આયોજન પણ વિચારજો. આ ભવનને સાંસ્કૃતિક ભવન બનાવીને બધાને ભેગા થવાનું કર્યું છે. મહાવીરની કરુણાની જેમ નાનામાં નાના માણસ સુધી કરુણા વહેવડાવવી જોઈએ. દુઃખની વાતમાં આંખમાં આંસુ આવવા જોઈએ. હતાશાને દૂર કરવાનું કામ કરીએ. આ સમાજ પાસે અનેક કાર્યકરો છે, અને જ્યાં અગ્રણીઓ સાથે નિષાવાળા કાર્યકરો હોય તે સમાજ પ્રગતિ કરે જ.

મુખ્ય મહેમાન જૈન શ્રેષ્ઠી શ્રી શ્રેણિકભાઈ કસ્તુરભાઈએ પોતાના પ્રવચનમાં જાણાવ્યું કે હમણાં મને ધર્મ તરફ વળવાનો લહાવો મળ્યો છે. મનુષ્ય જન્મ અનેક મુશ્કેલીઓ પછી મળે છે ત્યારે મનુષ્ય જન્મમાં આપણે કરુણાની પ્રવૃત્તિ કરીએ. એલોપથીની ટીકા માટે નહિ પણ

મારો અંગત દાખલો આપીને કહું કે મને માયોસીનીયા નામનો રોગ થયો એટલે કે મારી પાંપણની મસલ્સ કમજોર થઈ અને પોતાની મેળે ઉઘાડ-બંધ થઈ શકતી ન હતી, એલોપથીએ આ રોગની કોઈ દવા નથી એમ કહું જ્યારે આયુર્વેદની સલાહ લેતાં તેમણે મને દોઢ વરસ સારવાર આપી અને મને ફરી કુદરતી રીતે પાંપણ ઉઘાડ-બંધ થઈ શકે તેવી સારી કરી આપી. આપ જે આયુર્વેદની પ્રવૃત્તિ કરો છો તેનો લાભ સર્વને મળે તેવી આશા અપેક્ષા છે.

સમારંભ પ્રમુખ ગુજરાત હાઈકોર્ટના નિવૃત્ત મુખ્ય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી બી. જે. દિવાને જાણાવ્યું કે શ્રી શ્રેણિકભાઈએ પોતાનો આયુર્વેદનો અનુભવ કર્યો, એવી રીતે માત્ર આયુર્વેદ પદ્ધતિમાં જ લ્યુકોરમની સારવાર થાય છે, એલોપથીમાં એની કોઈ કારગત દવા નથી. આયુર્વેદ માત્ર દર્દનું નિદાન સારવાર જ કરે છે એવું નથી, પણ તમારી પ્રતિકાર શક્તિ બિલ્ટ અપ કરે તેવા કેટલાંય ઔષ્ઠ્વો છે જેમાં કહુકરિયાતું એક છે. અને તમારી પ્રતિકાર શક્તિ સારી હોય તો બીજા દર્દમાં ઓછા સમયમાં સારા થઈ શકાય. બાકી વેદો માટે જૂના સંસ્કૃતનો એક શ્લોક છે કે "યમ અને યૈદ સહોદર છે કેમકે યમ તો માત્ર પ્રાણ હૈ છે જ્યારે યૈદ પ્રાણ અને ધન પણ હરી લે છે". આયુર્વેદની સાથે ફીલ્જિયોથેરાપી વિભાગ શરૂ કર્યો છે ત્યારે તેનો લાભ સામાન્ય દર કે રાહત દરે આપવાની જોગવાઈ કરો. એવા કેટલાય પ્રોજેક્ટો પણ છે જેમાં કરેલા દાનને ૧૦૦ ટકા ટેક્સ માફી મળે છે. ૨૬ જાન્યુ.એ શરૂ કરેલ અને ૧૫ ઓગસ્ટે વધુ વિકસાવેલ પ્રવૃત્તિ આવતી ૨૬ જાન્યુઆરીએ વધુ ધમધમતી થાય એવી શુભેચ્છા છે.

અતિથિ શ્રી પ્રભુલાલભાઈ શાહે પણ તથીબી વિભાગને ૨૫ હજારનું દાન કર્યાની જાહેરાત કરી હતી.

અંતમાં ઉપરમુખ શ્રી મૂરજીભાઈ શાહે આભારવિધિ કર્યા બાદ "વંદે માતરમ્" ગાનથી કાર્યવાહી સમાપ્ત થઈ.

મંગલ મંદિર, સાટેન્ટ્રે-૧૯૮૭

વૃદ્ધાવસ્થામાં.....

વડીલશાહીનો ડગલો ઝીટીએ ટીંગાડી દેવો.

ગણા અણગમા ટાળવા.

પોતાને લગતા હળવાં કામો જાતે કરી લેવાં.

કુદુંબમાં સૌના પ્રયે સમાન દણ્ણ કેળવવી,

ધરમાં કે બહાર વણમાગી સલાહ આપવાનું બંધ કરવું.

સદ્ પુસ્તકો સાથે મૈત્રી કરવી.

સવાર-સાંજ નિયમિત ફરવા જવું.

પ્રકૃતિ સાથે તાદાન્ય કેળવવું.

સફાઈ કામનો કે બાગકામનો હળવો શ્રમ કરવો.

સવાર-સાંજ નિયમિત પ્રાર્થના કરવી.

ધરનાં નાનાં બાળકો સાથે નિર્દોષ આનંદ માણવો.

જમાનાને અને સંજોગોને અનુકૂળ બનવું.

પારકી પંચાત અને નિંદાથી દૂર રહેવું.

શરીર સ્વસ્થ હોય તો સમયનો સદ્ગુપ્યોગ કરવા સેવાનું

મનપસંદ કામ કરવું.

અન્યના સુખની ઈર્ધી કરવાને બદલે બીજાનું સુખ જોઈ સુખી થવું.

અધિક કે સમાન સદવિચારી મિત્રોનો સત્સંગ કરવો.

દરેક દિવસ જિંદગીનો છેલ્લો દિવસ છે તેમ માનીને

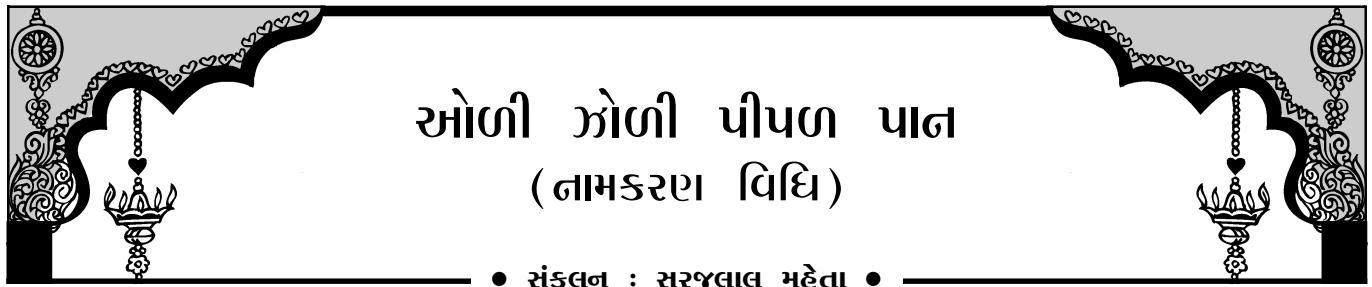
પ્રતુ સમરણ કરો

અને સાવધાનીથી અને મસ્તીથી જવો.

મોકલનાર : મનુભાઈ ડૉ. અવેરી - અમદાવાદ

મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૨

મિથ્યાભિમાની વ્યક્તિ ફુલાઈ શકે છે ખરી, પરંતુ ફુલાઈ શકતી નથી.

ઓળી ઝોળી પીપળ પાન (નામકરણ વિધિ)

• સંકલન : સૂરજલાલ મહેતા •

આંખે દેખ્યો આહેવાલ

આજે બરાબર ઉદ્ઘાતન દિવસે શ્રી કંઈ જેન સેવા સમાજના આંગણે ફરી એક અનેરો અવસર આવ્યો – ઓળી ઝોળી પીપળ પાન કરવાનો, જેની જંખના ૨૬-૧-૧૯૮૭થી જ કરવામાં આવી હતી કે કૂપન ડ્રોના યશસ્વી દાતાનું નામ ક્યારે આ ભવન પર લાગશે? અંતે એ ઈતિહાસની ઘડી ખતમ થવાનો વખત આજે આવ્યો, ત્યારે નામ પાડનાર અને સમાજના કાર્યકરોનો ઉત્સાહ ક્યાંય સમાતો ન હતો. ૨૬-૧-૧૯૮૭ના રોજ સમાજને એક ભવ્યાતિભવ્ય ઈમારત અર્પણ કરતાં જે હર્ષાલ્લાસનો અનુભવ કર્યો હતો એવો જ આનંદ અને ઉત્સાહ આ નામકરણ સમારોહમાં પણ દર્શિંગોચર થતો હતો.

રવિવાર તા. ૨૫-૧-૧૯૮૮ના દિવસે સવારના ૧૦ વાગ્યે પ્રાર્થનાથી નામકરણ વિધિના બે દિવસના સમારોહનો શુભાર્થ થયો.

શ્રી મદનકુમાર અંજારિયા “ખ્વાબ” એ મંચનું સંચાલન કરતાં સહુ પ્રથમ મેનેંજિંગ ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ ડૉ. ચંદ્રકાંત કાનજી દેઢિયાએ અમેરિકાથી આ શુભ અવસર પર પોતાની અનુપસ્થિતિના કારણો દર્શાવીતો શુભેચ્છા સહિતનો પત્ર વાંચી સંભળાવ્યો.

તા. ૨૫-૧-૧૯૮૮ના દિવસના સમાર્ભના પ્રમુખ તરીકે હૈન્રાબાદના શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી કાપડિયા હતા, જ્યારે અતિથિ વિશેષ તરીકે શ્રી વિજયભાઈ ધારશી છેઠાની સાથે શ્રી ગોપાલજી કાનજી ત્રેવડિયા, શ્રી ચાંપશી હરશી તુંબડીવાલા, શ્રી લક્ષ કે. જેન, શ્રી તિલકચંદ કુંવરજી લોડાયા વગેરે મહાનુભાવોનું સમાજના વિવિધ કાર્યકરો દ્વારા પુષ્પગુણ્યથી અભિવાદન કરવામાં આવ્યું.

સંકલ્પ શ્રૂપની યુવતીઓએ સ્વાગત ગીતથી અને સંસ્થાના ઉપમુખ શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલાએ સ્વાગત પ્રવચન દ્વારા મહેમાનો અને સમાજના સભ્યોનું સ્વાગત કર્યું.

સમાર્ભ પ્રમુખ શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી કાપડિયા, અતિથિ વિશેષ શ્રી વિજયભાઈ છેઠા, શ્રી ગોપાલજી કાનજી ત્રેવડિયા, શ્રી ચાંપશી હરશી તુંબડીવાલા, શ્રી લક્ષ કે. જેન, શ્રી તિલકચંદ કુંવરજી લોડાયા વગેરે મહાનુભાવોનું સમાજના વિવિધ કાર્યકરો દ્વારા પુષ્પગુણ્યથી અભિવાદન કરવામાં આવ્યું.

શ્રી લક્ષ્મીચંદ વેરશી મસાલાવાલાએ તેમજ શ્રી રતનશી પ્રેમજી ગોગરીએ દીપ પ્રગટાવીને સમાર્ભનું વિધિવત ઉદ્ઘાટન કર્યું.

સી.એન. ફાઈન આર્ટ્સના વિદ્યાર્થીની કુમારી સંગીતા ગાલાએ પોતે દોરેલ ચિત્રની સમાજને અર્પણ વિધિ કરી, જેને સમાજે તાળીઓના ગડગડાટથી વધાવી કુમારી સંગીતાને અભિનંદન આપ્યા.

સમાજના માનદ્દ મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ સંસ્થાની કામગીરી વિશે વિસ્તૃત

અહેવાલ આપ્યો.

ત્યારબાદ અનેક નિર્માણ દાતાઓ (૨૫ કૂપન લેનાર)નું સન્માન જુદા જુદા મહાનુભાવો દ્વારા કરવામાં આવ્યું.

અતિથિ વિશેષ શ્રી વિજયભાઈ છેઠાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન દરમિયાન જણાવ્યું કે, અમે બિદ્ધા સર્વોદય ટ્રસ્ટ અને મુંબઈની મારુ હોસ્પિટલમાં આરોગ્ય કેન્દ્રો કામગીરી કરી રહ્યા છીએ, એ કેન્દ્રમાં અહીંયાં જે કાંઈ સહકાર જોઈશે તે અમો આપવા તત્પર રહ્યીશું. મુંબઈ અને વિદેશથી જિંડા હોસ્પિટલમાં સેવા આપવા જતા ડોક્ટરોની સેવા અહીં પણ ઉપલબ્ધ થઈ શકે તેવું પણ વિચારી શકાય.

અતિથિ વિશેષ શ્રી ચાંપશી હરશી તુંબડીવાલાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન દરમિયાન જણાવ્યું કે, સહકાર - સંગઠન - સેવા - મૈત્રીના પાયા ઉપર આવું સમાજ ભવન નિર્માણ પામે છે. અહીંના કાર્યકરોએ હદ્યની ભાવનાથી ભેગા મળી જે કાર્ય કર્યું છે તે અભિનંદનીય છે. બાલ સમૃદ્ધિ યોજનાને કાર્યાન્વિત કરનાર સમાજના કાર્યકરો અભિનંદનના અધિકારી છે. તમો બધા સારી માનવીય પ્રવૃત્તિ કરતા રહો તો સમાજ હંમેશાં તમારી પડ્યે રહેશે.

ત્યારબાદ જુદા જુદા ઝંડો માટે એક લાખ કે તેથી વધુ રૂપનું દાન આપનાર દાનવીરોનું અલગ અલગ મહાનુભાવો દ્વારા અભિવાદન કરવામાં આવ્યું.

રાજકોટમાં પણ આરોગ્ય કેન્દ્રો સારું કામ થઈ રહ્યાની વિગત શ્રી જે. વી. શેઠ્યાએ

કપરા સંઝોગોમાં જે હિંમત રાખીને ચાલે છે તેને વહેલી કે મોડી સફળતા મળે જ છે.

આપી હતી. શ્રી તિલકયંદ લોડાયાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું. શ્રી લક્ષ કે. જૈને પ્રાસંગિક પ્રવચન દરમિયાન શિક્ષણ ક્ષેત્રે વધુ સારી કામગીરી થાય એ તરફ લક્ષ કેન્દ્રિત કરવા પર ભાર મૂક્યો. સમાજે યોગ્ય વિદ્યાર્થીને બધી સવલત પૂરી પાડવી જોઈએ. આપની સંસ્થા એવી બનવી જોઈએ કે જેમાં લોકોનો વિશ્વાસ જળવાઈ રહે. ડૉ. મંજુલાભહેન શાહે સમાજના સભ્યોને વ્યાજરહિત લોન મળી રહે તેવી કોઈક વિચારણા કરવાનો અનુરોધ કર્યો.

મહેમાનો અને અતિથિ વિશેખોનું મેમેન્ટો આપીને અભિવાદન કરવામાં આવ્યું. એની સાથે શ્રી માવજી ધારશી કુરિયા તરફથી પણ ચાંદીના સિક્કા દારા મહેમાનોનું અભિવાદન કરવામાં આવ્યું.

સમારંભ પ્રમુખ શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી કાપડિયાએ પ્રવચન કરતાં જજાવ્યું કે, સમાજમાં આવતી કોઈપણ તકલીફ માટે એકાદ સમિતિની રચના કરીને સમાજના દરેક સભ્યના સારા - માઠા પ્રસંગે મદદ કરવા માટે તત્પર રહેવું જોઈએ. કથ્થી બેન્ક માટે પણ વિચાર કરવા જેવો છે. એવી જ રીતે આવાસ યોજના માટે તેમજ આઈ બેન્ક માટે પણ કોઈક યોજના ધરી કાઢવી જોઈએ. ભવિષ્યના વિકાસની દિનિએ જચારે શાહેરમાં જમીન દુર્લભ થતી જાય છે ત્યારે આઉટ સ્કર્ટમાં જમીન લઈ રાખીએ તો ભવિષ્યના કામોમાં તે મદદરૂપ બની શકશે.

ભવનના ભૌંયતિયે આવેલ “શીતલધારા”, લિફ્ટ, સંકુલની ઓફિસ તેમજ જેના ઉપર ૨૫ કૂપનવાળા નિર્મિણ દાતા, ૧૦ કૂપનવાળા સંમાનનીય દાતા, ૫ કૂપનવાળા સમાજ શુભેચ્છક દાતા અને ૧ કે વધુ કૂપનના દાતાઓના નામ કંડારાયેલા છે, તેવી ૧૮ જેટલી જુદી જુદી તક્તીઓની અલગ અલગ ઉદ્ઘાટકોએ અનાવરણ વિધિ કરી. તે જ રીતે પહેલા - બીજા - ત્રીજા અને ચોથા માળે આવેલા જુદા જુદા ખંડો તેમજ સમાજની ઓફિસ, ભોજન કશ, રિસેપ્શન કાઉન્ટર, પ્રતીક્ષા ખંડ, જનરલ વૉર્ક વગેરે ઉપરની તક્તીઓનું જુદા જુદા ઉદ્ઘાટકોએ અનાવરણ કર્યું. આમ સમાજ ભવનના જે તે રૂમને તેના

દાતાના નામ સાથે જોડી દેવાયા.

શ્રી હીરજી પાસુભાઈ શાહે આભારવિધિ કરી.

જેને અમદાવાદના દિનેશ હોલ ખાતે “સંકલ્પ” શ્રી કથ્થી જૈન યુથ એસોસિએશન દ્વારા એક મનોરંજન કાર્યક્રમ આયોજિત કરવામાં આવ્યો હતો. જેમાં ભારતની આજાદીની સુવર્ણ જયંતીને અનુલક્ષીને બ્રિટિશરોએ આ દેશમાં કઈ રીતે પગપેસારો કર્યો તેમજ ત્યારબાદ આજાદીની લડત, ગાંધીજીની અહિસક લડત વગેરેની બખૂબી જલક દર્શાવીને ઇતિહાસની યાદ તાજી કરાવતો, તેમજ આજાદી પછી દેશની એકતા અને એની સંસ્કૃતિની જલક દર્શાવતો કાર્યક્રમ રજૂ થયો હતો. પછીના બીજા ભાગમાં યુવાનોએ દેશભક્તિનાં ગીતો અને ફિલ્મી ગીતો ગાઈને મહેમાનોનું મનોરંજન કર્યું. સમગ્ર કાર્યક્રમની ખૂબ પ્રશંસા સાથે, ૩૦ હજાર રૂપિયા કરતાં પણ વધુ રકમના પ્રોત્સાહક ઈનામો સંકલ્પને પ્રાપ્ત થયાં, જે આ કાર્યક્રમની લોકપ્રિયતાનો નિર્દેશ કરતા હતા.

આ સ્ટેજ પ્રોગ્રામની લાઈટિંગ વ્યવસ્થા સમાજના જ એક યુવાન વેપારી ફોકસ લાઈટિંગવાળા શ્રી પંકજ દેઢિયાએ કોઈ પણ ચાર્જ લીધા વગર કરી હતી.

સોમવાર, તા. ૨૬મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૯

બીજા દિવસે એટલેકે ૨૬મી જાન્યુઆરી, ૧૯૯૯ના પ્રજાસત્તાક દિને અનેક મહાનુભાવો, પધારેલા માનવંતા મહેમાનો, સમાજના સભ્યો વગેરેની ભરયક હાજરીમાં ઉત્તર પ્રદેશના એડિશનલ ઈન્સ્પેક્ટર જનરલ ઓફ પોલીસ શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ગોવિંદજી લાલકા, આઈ.પી.એસ.ના વરદ્ધ હસ્તે સંકુલના પટંગણભાં ધજગવંદન રાખ્રીતાની સૂરાવલિઓ વચ્ચે થયું. શ્રી ચંદુલાલ ગાંગજી ફેમવાલાએ માતૃભૂમિ વંદનાનું ગીત ગાયું. બાદ, મહેમાનોએ મંચ પર પોતાનું સ્થાન લીધું, જેમાં આજાના સમારંભ પ્રમુખ તરીકે સફારી ઈન્ડસ્ટ્રીઝના શ્રી સુમતિયંદ્ર હેમચંદ્ર મહેતા, મુખ્ય મહેમાન તરીકે શ્રી પૂનમચંદ્ર હંસરાજ

શાહ, અતિથિ વિશેખ તરીકે શ્રી રવજી મોરારજી લાલન તથા શ્રી દામજી જવરાજ વરંડીવાલા, શ્રી દ્વારપત્ર નરશી જેઠાભાઈ દંડ, શ્રી ચંદુલાલ ગાંગજી ફેમવાલા, શ્રી મહેન્દ્રભાઈ ગોવિંદજી લાલકા, શ્રી રવિલાલ એલ. પારેખ હતા. ઉપરાંત શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી કાપડિયા, શ્રી વિજયભાઈ છેડા, શ્રી ચંપશી હરશી તુંબડીવાલા, શ્રી મૂલચંદ્રભાઈ શેઠ, શ્રી રતનશીભાઈ ગોગારી, શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રભાઈ મસાલાવાલા, ડૉ. મંજુલાભહેન શાહ, શ્રી રાયચંદ્ર કોરશી, શ્રી પારસ પદમશી કાનજ મૈશેરી, શ્રી બાબુભાઈ વી. નાગડા, શ્રી રામજીભાઈ મોતા અને શ્રી કેલાસભાઈ રવજી લાલન સાથે સમાજના ઉપપ્રમુખ શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલા, માનદ મંત્રી, સહમંત્રી વગેરેએ પણ મંચ પર સ્થાન લીધું.

ઉપપ્રમુખ શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલાએ સ્વાગત ઉદ્ભોધન કરી સહૃદે આવકાર્ય.

મંચ ઉપર બિરાજમાન મહેમાનોનું પુષ્પગુણથી સ્વાગત કર્યું.

શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ આવકાર પ્રવચન આપ્યું.

શ્રી દામજીભાઈ વરંડીવાલાના હસ્તે નામકરણ વિધિનો આરંભ થયો. દેશદેશાવરથી આવેલા અતિથિઓ, ડ્રો કૂપનમાં યશસ્વી રહેલ દાતા શ્રી રવજી મોરારજી લાલન અને તેમના પરિવારના સભ્યો તથા અમદાવાદના કચ્છી જૈન સમાજના સભ્યોની બહોળી હાજરીમાં મંચ પર રાખેલ પારણને આપણા સમાજની ચાલી આવતી રૂઢિ અનુસાર ઓળી જોળી પીપળ પાન.... ગાન સાથે જૂલાવીને તેમજ ભવનના સંકુલ ઉપર આવેલી નામની તક્તીનું અનાવરણ કરી -

“શ્રી કથ્થી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ”
સંચાલિત

“માતુશ્રી સાકરણેન રવજી મોરારજી લાલન (કોડાય - સુપ્રીમવાલા)
શ્રી કથ્થી જૈન ભવન”

વિવિધ નામાભિધાન કરવામાં આવ્યું. આમ આ સમાજ ભવન હવે આ નવા નામથી

મનુષના મોળવવાનો કોઈ ટૂંકો રસ્તો નથી, બીજાની નકલ કરીને તમે કયારેય મહાન બની શકશો નહિએ.

ઓળખાશે.

આ પ્રસંગે શ્રીમતી ભારતીબહેન કેલાસ રવજી લાલને પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન કર્યું અને “પહેલું સુખ તે જાતે નથ્યા” પુસ્તિકાનું વિતરણ કર્યું. શ્રી હીરજી પાસું શાહે દાતાનું મેમેન્ટો અર્પણ કરી બહુમાન કર્યું.

ડૉ. હિતેન્દ્રભાઈ શાહે દાંત અને એના આરોગ્ય વિશે વિસ્તૃત માહિતી આપી.

ડૉ. ગાર્ગીબહેન વસાવડાએ પંચકર્મ અને તેના ફાયદાઓ વિશે સવિસ્તાર માહિતી આપી.

ત્યારબાદ શ્રી રવિલાલ એલ. પારેબે સમાજના ભવન સંકુલમાં આવેલ દંત ચિકિત્સા વિભાગનું દીપ પ્રગટાવીને ઉદ્ઘાટન કર્યું.

શ્રી પારસ પદમશી મૈશેરી તેમજ શ્રી રાયચેંદ્ર કોરશી શાહે સમાજ ભવન સંકુલમાં આવેલ પંચકર્મ ચિકિત્સા વિભાગનું દીપ પ્રગટાવીને ઉદ્ઘાટન કર્યું.

શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના નિર્માણમાં જેમણે સહયોગ આપ્યો છે તેવા વિવિધ મુખ્ય દાતાઓને મેમેન્ટો અર્પણ કરી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા.

શ્રી પૂમનચેંદ્ર હંસરાજ શાહે પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું, શ્રી દિગ્નપતિ નરશી જેઠાભાઈ દંત પ્રાસંગિક પ્રવચન દરમિયાન કચ્છી સમાજની પોતાની બેન્ક ડિઝાઇન કરવાના સૂચન સાથે આશ્રમશાળા કે છાત્રાલયની જરૂરત ઉપર તેમજ વિવિધ લક્ષ્યોની શિક્ષણની જરૂરત ઉપર ભાર મૂક્યો. તેઓશીએ સંકલ્પની પ્રવૃત્તિને સારી રીતે બિરદાવી હતી. શ્રી રવિલાલ એલ. પારેબે પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું. શ્રી ચંદુલાલ ગાંગજી ફેમવાલાએ પ્રાસંગિક પ્રવચનમાં પ્રસંગને અનુરૂપ ગીત પણ ગાયું, અતિથિ વિશેષ શ્રી મહેન્દ્રભાઈ લાલકાએ પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન દરમિયાન ઉત્તર પદેશની મુલાકાતે આવવા ભાવભર્યું આમંત્રાણ આપ્યું.

કુમારી સંગીતા ગાલાને તેના ચિત્રો સમાજને અર્પણ કરવા બદલ સમારંભ પ્રમુખ શ્રી સુમતિચેંદ્ર હેમચેંદ્ર મહેતાના હસ્તે સન્માનિત કરવામાં આવી.

શ્રી રવજી મોરારજી લાલન તરફથી સંકલ્પ ગ્રૂપનું સન્માન કરવામાં આવ્યું. સંકલ્પના પ્રમુખ શ્રી હીરેન શાહે સંકલ્પની પ્રવૃત્તિની રૂપરેખા આપતાં સમાજને વિનંતી કરી કે પોતાનાં બાળકોને આવી પ્રવૃત્તિમાં સામેલ થવા પ્રોત્સાહિત કરે.

સમારંભ પ્રમુખ શ્રી સુમતિચેંદ્ર હેમચેંદ્ર મહેતાએ પ્રમુખ સ્થાનેથી બોલતા જણાયું કે, અમદાવાદના કચ્છી જૈન સમાજની એકતા દાખલારૂપ છે. અહીંથી સારી પ્રવૃત્તિ માટે દાનનો પ્રવાહ વહેતો જ રહેશે. “સંકલ્પ” એ આપણી ભાવિ મૂડી છે.

માનદ્ર મંત્રી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ આભાર વિધિ કરી. સાથે સાથે સંકલ્પ તેમજ અન્ય વોલંટિયર્સ ગ્રૂપની રસોડાની, રેલવે સ્ટેશન પરની તેમજ અન્ય કામગીરીને ખૂબ જ સરસ રીતે બિરદાવેલ હતી. આ પ્રસંગે બંને ભવન પરના સ્ટાફની કામગીરીને પણ બિરદાવવામાં આવેલ હતી. આ પ્રસંગે વિવિધ સમિતિઓની કામગીરી અને તેમાંથે શ્રી અશ્વિનભાઈ સાવલાની જહેમતની નોંધ લઈ તેઓની પ્રશંસનીય કામગીરી બદલ અભિનંદન આપવામાં આવેલ હતા.

બે દિવસ સુધી મંચ સંચાલન કરનાર કાવી શ્રી મદનકુમાર અંજારિયાએ જે રીતે આપણને જકડી રાખ્યા તેની પ્રશંસા કરવામાં આવી.

બપોરના સ્વામિવાત્સલ્ય ભોજન બાદ કાર્યકર્મની સમાપ્તિ થયેલ હતી.

શ્રી કચ્છી જૈન ભવન નામકરણ વિધિનો બે દિવસનો સમારોહ નિર્વિધે સંપત્તન થાય તે અર્થે શ્રીમતી લક્ષ્મીબહેન માવજી ધારશી હુરિયાએ તા. ૨૩-૧-૧૯૮૮ના રોજ પંચ કલ્યાણકની પૂજાનું આપોજન કર્યું હતું.

શ્રી કચ્છી જૈન મહિલા ભક્તિ મંડળની બહેનોએ ધરણીધર દેશસર ખાતે ભાવપૂર્વક પંચકલ્યાણક પૂજા ભાષાવી હતી.

બહારગામથી પથારેલ મહેમાનોએ તા. ૨૬-૧-૮૮૮૮ના રાતના અને તા. ૨૭-૧-૮૮૮૮ના સવારમાં વિદ્યા લીધેલ હતી.

મંગલ મંદિર, ફેલુઓસી-૧૯૯૮

વિદ્યાનો વેપાર ન હોય!

વકીલાતની પરીક્ષા પસાર કરીને બાબ ગંગાધર તિલક કોઈ ઉચ્ચ સરકારી નોકરી લેવાને બદલે શાળાના શિક્ષક તરીકેની નોકરીનો સ્વીકાર કર્યો.

તેમનાં સગાંવહાલાંઓ અને મિત્રોને આ ગમ્યું નહિ.

આટલું ભાણ્યા પછી તિલક એક સામાન્ય શિક્ષક બને એ તેમને માટે અણગમતી વાત બની રહી.

એક દિવસ તિલક પાસે તેમનો એક મિત્ર આવ્યો અને બોલ્યો : ‘સ્વતંત્ર વકીલાત કરવાનું કે સરકારી ખાતામાં કોઈ ઉચ્ચ પદદીની નોકરી કરવાનું છોડીને તમે શાળાના એક ‘મામૂલી’ શિક્ષક બન્યા એ અમને જરાયે પસંદ નથી. સરકારી ખાતામાં નોકરી હોય તો સારો દરમાયો અને પ્રતિષ્ઠા બને મળી શકે!’

તિલક કહ્યું, ‘તમારી દાખિએ એ બંધુ સાચું હશે, પણ મારી દાખિએ એ સાચું નથી.’

વધુમાં તેમણે સામેથી મિત્રને કહ્યું, ‘ઉચ્ચો દરમાયો કે પ્રતિષ્ઠાના લોભી મારે વિદેશી સરકારના ગુલામ નથી બનવું અને સ્વતંત્ર વકીલાત કરવાનું પણ હું ઈશ્છતો નથી.’

‘કારણ?’

‘કારણ એ કે વકીલાતના વ્યવસાયમાં ક્ષણે ક્ષણે જૂઠનો આશ્રય લઈને, પેસાના લોભમાં સંત્યનું ખૂન હું કરી શકું તેમ નથી.’

‘પણ શિક્ષકની નોકરી એક મામૂલી નોકરી ગણાય.’

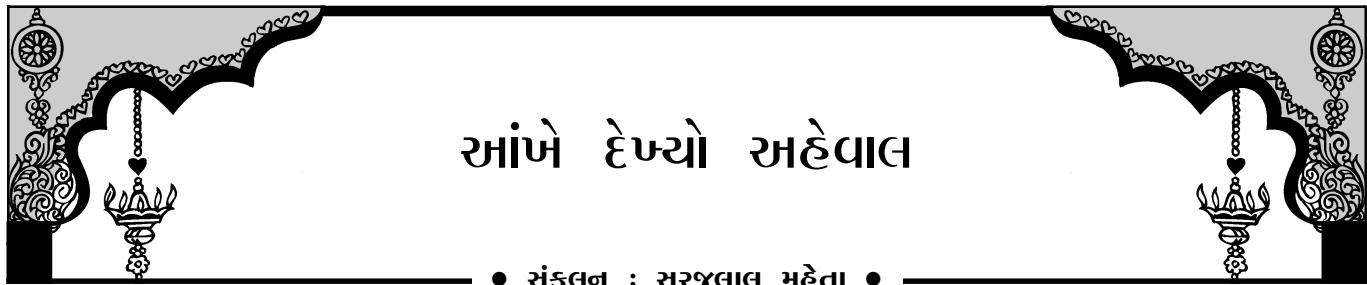
‘ના, એ નોકરી મામૂલી ન ગણાય. અમાં જે વિદ્યા આપણે મેળવી છે તેનું બાળકોના જીવનઘડતર માટે આપણે વિતરણ કરીએ છીએ. બીજી વ્યવસાયમાં તો વિદ્યાનો વેપાર જ કરતા હોઈએ છીએ! આ ત્રીસ રૂપિયાના દરમાયાવળી શિક્ષકની નોકરીથી હું મરતી વેળા કશું બચાવી શક્યો હોઈશ નહિ અને મરતી વેળાના કફનના પેસા પણ મારી પાસે હશે નહિ એમ ઘણા લોકો મને કહે છે! પણ એની ચિંતા હું શા માટે કરું? ગામની સુધરાઈ મારા શબને કંઈ પેચું તો નહિ રહેવા દેને? અંતિમ સંસ્કાર કરવાની જવાબદારી સુધરાઈની છે, પછી એની ચિંતા હું શા માટે કરું?’

અને આખરે તિલક એક શિક્ષક બનીને જ રહ્યા!

**સત્યમ્ના પ્રેરક પ્રસંગોમાંથી સાબાર
મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૯૮**

વ્યક્તિએ મહત્વાના બનવું તેના કરતાં સારા બનવું વધારે મહત્વાનું છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

આંખે દેખ્યો અહેવાલ

• સંકલન : સૂરજલાલ મહેતા •

ગુજરાત ખનીજ વિકાસ નિગમ લિમિટેડ પ્રાયોજિત શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ કંયાળિત “શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ”

પોતાના માટે વતન કચ્છથી સેકડો ગાઉ દૂર બેઠેલા કચ્છી માદુને પળવાર માટે પણ વિચારવાનો જ્યારે સમય મળે છે ત્યારે એના દિલમાં સહુ પ્રથમ વલોવતન કચ્છ જ દેખાય છે. આ કચ્છી માદુ જે દેખાય છે વામન, પણ અંદરથી કેટલો વિરાટ છે તેને લાક કવિ આ રીતે ન્યાય આપે છે -

કિતરા કચ્છી કચ્છથે, તેનું બિમળા બાર,
પર્યા વસેંતા કચ્છનું, ભૂલે નતા લિખવાર.

કચ્છના અદનામાં અદના આદમીનો પણ વિચાર હુંમેશાં જેના હેથે વસેલો છે, તેવો કચ્છી પોતાના ભાંડુઓ માટે પણ વિચારતો જ હોય છે. પોતાના વતનના દૂર બેઠેલા ભાંડુને પોતે કઈ રીતે વધુ ઉપયોગી થઈ શકે તેનો વિચાર તેને પ્રથમ આવે છે. વતનના ગામમાં તો પોતાની યથાશક્તિ મદદ કરતો જ રહે છે, પણ પોતાના વ્યાવસાયિક ક્ષેત્રમાં રહીને, પોતાના વ્યાવસાયિક સમયમાંથી સમય કાઢીને, મોટા શહેરમાં પોતાના ભાંડુ માટે શું સુવિધા ઊભી કરી શકાય, કઈ રીતે મદદરૂપ થઈ શકાય, તેનું પણ વિચાર-દોહન ચાલતું જ હોય છે, અને તેવા વિચાર - દોહનના પરિપાકરૂપે આજના આ નવા “વિશ્રામ ગૃહ”નો પાયો નખાઈ રહ્યો છે. જે કચ્છી માદુને અમદાવાદ જેવા હુલતા ફાલતા કોન્કિટના નગરમાં થોડીક સુવિધા ઊભી કરી આપશે. કચ્છના ગામમાં કુટુંબમાં કે સગાં-વહાલામાં કોઈ બીમાર પડે ત્યારે ઘરનો વડીલ મૂંગવણ અનુભવે છે અને તેમાંથી અમદાવાદ જેવા શહેરમાં સારવાર લેવી પડશે તેની જીણ થાય ત્યારે તેની મુસીબત અનેક ઘણી વધી જાય છે. દર્દીને તો હોસ્પિટલમાં દાખલ કરી દે, પણ અમદાવાદ જેવા શહેરમાં પોતે ક્યાં આશરો લે તેવા પ્રશ્નથી ઘેરાયેલો ઘરનો વડીલ તેને આ નવા વિશ્રામ ગૃહમાં વિસામો મેળવશે ત્યારે તેને કાંઈક રાહત મહેસૂસ થશે. આ બધી પરિસ્થિતિને નજરમાં રાખીને જ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજે આટલો મોટો પડકાર સહુના સહિયારા સાથ સહકારથી ઉપાડ્યો છે. જે કચ્છમાંથી સારવાર લેવા આવનાર દર્દીની સાથેના તેની દેખભાગ અને સરભરા કરનાર વ્યક્તિને હુંફ-આશરો આપશે, અને જીણે વતનમાં જ હોય તેવી લાગણી અનુભવશે.

● શાન્તિવાર, તા. ૧૨ ફેબ્રુઆરી - ૨૦૦૦

શાહીબાગ ખાતે “શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ”ના ભૂમિ પૂજનના તા. ૧૩-૨-૨૦૦૦ના કાર્યક્રમ પહેલાં તા. ૧૨-૨-૨૦૦૦ના રોજ ગુજરાત ખનીજ વિકાસ નિગમ લિમિટેડના ચેરમેન અને ભુજના વિધાનસભ્ય શ્રી મુકેશભાઈ જવેરીના વરદ્ધ હસ્તે “શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ” માટે આપેલ દાનની રકમના ચેકની અર્પણ વિધિનો એક ભવ્ય કાર્યક્રમ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના પાલકી ભવન ખાતે માનવંતા મહેમાનોની હાજરીમાં સંપત્ત થયેલ હતો.

શરૂઆતમાં શ્રીમતી ફાલગુની હીરેન શાહ અને વૃંદે રાખ્રીય ગીતો ગાયા હતા.

ત્યારબાદ સમારંભના પ્રમુખ શ્રી ધીરુભાઈ શાહ, જી.એમ.ડી.સી.ના ચેરમેન શ્રી મુકેશભાઈ જવેરી, મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી વી. આર. એસ. કૌલગી તેમજ ડાયરેક્ટરો શ્રી સુનીલભાઈ સીંગી અને શ્રી જયંતીભાઈ પટેલ, મુખ્ય મહેમાન શ્રી રામજીભાઈ આર. પટેલ, શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી કાપડિયા, અતિથિ વિશેષ શ્રી તારાચંદ્રભાઈ છેડા, શ્રી સુમતિભાઈ મહેતા, શ્રી ધીરજલાલ વેલજ કુબડિયા, શ્રી અમરચંદ રામજ ગાલા, શ્રી ચંદ્રકાંત વીરજ સંઘવી, શ્રી વિજયભાઈ કલ્યાણજ છેડા, શ્રી રાજેશભાઈ કાંતિલાલ મોતા વગેરે મહાનુભાવોને સમાજના જુદા જુદા ટ્રસ્ટીઓ સભા મંચ પર દોરી ગયા હતા અને તેઓનું પુષ્પગુંધથી સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું.

આજની સભાના સમારંભ શિરોમણિ શ્રી નાનજ પ્રેમજ ગાલાએ દીપ પ્રગટાવીને આજની સભાને વિધિવત ખુલ્લી મૂકી હતી. કુ. કાજલ ગાલાએ મંગલગીત ગાઈને વાતાવરણને મંગલમય બનાવ્યું.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના માનદ્ર મંત્રી શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડે મહેમાનોને આવકારતું પ્રવચન કર્યું હતું.

સમાજના ટ્રસ્ટી શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની પ્રવૃત્તિઓની રૂપરેખા આપી સંસ્થાનો ટૂંક પરિચય આપ્યો હતો તેમજ “શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ”નું નિમિષ કઈ રીતે થઈ રહેલ છે તેની પાર્શ્વભૂમિકાની વિગતો સમજાવેલી હતી.

તમે તમારી જાતને મહાન માનતા હો તો એનું પ્રદર્શન કરવાની ભૂલ ક્યારેય ન કરતા.

આ તબક્કે ગુજરાત ખનીજ વિકાસ નિગમ લિમિટેડના ચેરમેન શ્રી મુકેશભાઈ જવેરી, મેનેજિંગ ડાયરેક્ટર શ્રી વી.આર.એસ. કોલગી તથા અન્ય ડાયરેક્ટરો શ્રી સુનીલભાઈ સીગી અને શ્રી જ્યંતીભાઈ પટેલ નિગમ વતી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના દ્રસ્ટીઓ અને પદાધિકારીઓને શાહીભાગ ખાતેના “શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ”ના ભવ્ય સંકુલનાં નિર્માણ માટે તાણીઓના ગડગડાટ અને હષ્ઠોલ્લાસના વાતાવરણમાં ઇપિયા એક કરોડના ચેકની અર્પણ વિધિ કરી હતી.

શ્રી મુકેશભાઈ જવેરીએ મંત્ર્ય વ્યક્ત કરતાં જણાવ્યું હતું કે, આજે કચ્છના લોકો માટે એક નાનું યોગદાન આપવાનો મોકો મળ્યો છે એનો મને આનંદ છે. સમગ્ર કચ્છના લોકો માટે અમદાવાદનું શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ એક સરસ સુવિધા ઊભી કરી રહ્યું છે અને એમાં ગુજરાત ખનીજ વિકાસ નિગમ નિમિત્ત બને છે. નિગમ કચ્છ પ્રત્યેની પોતાની જવાબદારી અદા કરવાના એક કામ તરીકે અદનામાં અદના આદમીનો વિચાર કરીને અમદાવાદ શહેરમાં આ સુવિધા ઊભી થાય તેમાં પોતાનું યોગદાન આપેલ છે.

શ્રી વી.આર.એસ. કોલગીએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં જણાવ્યું કે, જેનોની સાદગી અને ખંત વખાડવા યોગ્ય છે. આ નવા પાંચ કરોડના પ્રકલ્પ માટેનું ભંડોળ એકહું કરવામાં તેઓ પાછી પાની નહીં કરે. દર્દીઓને વૈદ્યકીય સારવાર ઉપરાંત પ્રેમ - હુંફથી જીવન જીવવાનું બળ મળે છે અને આ નવા સંકુલમાં એ પ્રેમ - હુંફની ઊષાપ નહીં રહે. તેઓએ વધુમાં જણાવ્યું હતું કે, કચ્છમાં શૈક્ષણિક ક્ષેત્રે હું ઘણું કરવાનું બાકી છે, તેમાં કચ્છને માટે અલગ યુનિવર્સિટીનું નિર્માણ, ભૂજમાં થાય તો કચ્છ કેળવણી ક્ષેત્રે પણ નામ કાઢી શકે તેવું છે. આ પરિયોજના પૂર્ણ કરવા માટેના સમાજના આત્મવિશ્વાસને અને દિકેરીને તેઓએ બિરદાર્યો હતો.

શ્રી સુનીલભાઈ સીંગીએ પ્રાસંગિક પ્રવચનમાં જણાવ્યું હતું કે મારી સેવાનો જ્યાં જ્યાં ઉપયોગ હોય ત્યાં ત્યાં જરૂરથી જણાવશો, હું આ પ્રોજેક્ટની સાથે જ છું.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ સંકુલના તબીબી સારવાર કેન્દ્રમાં ગ્રાન્ડ નવા વિભાગ શરૂ કરતાં પહેલાં તે અંગેની વિસ્તૃત માહિતી ડો. હિતેન્દ્રભાઈ શાહે આપી હતી.

આ ગ્રાન્ડ નવા વિભાગોમાં (૧) હોમિયોપથી વિભાગ, (૨) નેઝોલોજી વિભાગ અને (૩) પિડિયાટ્રિક સર્જરી વિભાગ. આ ગ્રાન્ડ વિભાગને મુંબઈથી ખાસ પધારેલા આમંત્રિતો શ્રી વિજયભાઈ છેડા, શ્રી અમરચંદભાઈ ગાલા અને શ્રી રાજેશભાઈ કાંતિલાલ મોતાએ દીપ પ્રગતાવીને જાહેર જનતા માટે ખુલ્લા મૂક્યા હતા.

અતિથિ વિશેષપદ્ધથી શ્રી તારાચંદભાઈ છેડાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં જણાવ્યું કે, આ વિશ્રામ ગૃહ એ ખરેખર “ભગવાનનું મંદિર” છે જેમાં આપણને આમ આદમીના દર્શન થશે. ભુજનો વીસા ઓસવાલ સમાજનો આ પ્રોજેક્ટમાં સંપૂર્ણ સહયોગ રહેશે.

અતિથિ વિશેષ શ્રી ધીરજલાલભાઈ કાપડિયાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યા બાદ, બીજી અતિથિ વિશેષ ભુજના શ્રી રામજભાઈ

આર. પટેલ પ્રાસંગિક પ્રવચનમાં જણાવ્યું હતું કે ભૂજમાં ડિફાયટ ભાવે સમાજના જરૂરતમંદને તબીબી સેવા પૂરી પાડવા માટે અમારા પ્રયાસો ચાલુ છે. જી.એમ.ડી.સી.એ સીટી-સ્કેન માટે રૂપિયા એક કરોડ આખ્યા છે અને હજુ વધુ તેમનો સહકાર મળતો રહેશે તેવી અપેક્ષા વ્યક્ત કરેલ હતી.

એ દરમિયાન શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના મેનેજિંગ દ્રસ્ટી ડૉ. ચંદ્રકાંત દેખિયાના અમેરિકાથી આવેલા ફેસ સંદેશાનું વાંચન કરવામાં આવ્યું.

આ તબક્કે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના પ્રેરક અને પાયાના પથ્થર એવા શ્રી માવજી ધારશી હુરિયાની સેવાઓને પણ બિરદાવવામાં આવી હતી.

સમારંભના પ્રમુખ શ્રી ધીરુભાઈ શાહે પ્રવચન દરમિયાન શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની પ્રવૃત્તિઓની સરાહના કરી હતી અને આ સમાજની પ્રવૃત્તિમાંથી પ્રેરણા લેવા જેવી છે તેવું જણાવેલ હતું. ભવિષ્યનું બહુ મોહું કામ હાથ ઉપર લીધું છે. દર્દિના પરિવારને વિશ્રામ મળે તેવી વ્યવસ્થા કરી છે એ બહુ મોહું યોગદાન છે. સંસ્થાએ એટલો વિશ્વાસ સમાજનો પેદા કર્યો છે કે જેથી જી.એમ.ડી.સી.એ રૂપિયા એક કરોડ આખ્યા છે. આ સમાજનો બાકી ખૂટી રકમ એટલે કે રૂ. ચાર કરોડ જોડવા માટેનો આત્મવિશ્વાસ એટલો બધો મજબૂત છે, કે કાર્યની સર્વત્તા સિદ્ધ થશે જ એવી મળે અચળ શ્રદ્ધા છે.

શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડી ખાતે રહીને સૂર્ય બિંજ શક્તિ દ્વારા શક્તિનો સ્નોત મળે તેવા સંશોધન માટે ૪૧૧ ઉપવાસનો સંકલ્પ લઈ તા. ૧-૧-૨૦૦૦થી ઉપવાસ શરી કરનાર શ્રી હીરા રતન માણેકનું આ તબક્કે અલિવાદન કરાયું હતું.

જ્યારે મંચ પર બેઠેલા અતિથિ વિશેષો, મહાનુભાવોનું મેમેન્ટો અને નવભારત સાહિત્ય મંદિર પ્રકાશન તરફથી એક પુસ્તક અર્પણ કરી પધારેલ સહુ અતિથિઓને તાળીઓના ગડગડાટ વચ્ચે સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા. અંતમાં સહમંત્રી શ્રી વીરેન્દ્રભાઈ આશારીઆ મેશેરીએ આભારવિષ્ણુ કર્યા બાદ સહુ આમંત્રિતો ભોજન લઈને ફરી તા. ૧૩-૨-૨૦૦૦ના રોજ ભૂમિપૂજન વિષ્ણુ માટે મળવાની રજા સાથે છૂટા પડ્યા હતા.

આ શુભ પ્રસંગે રાત્રે ૮.૩૦ વાગ્યે ટાઉનહોલમાં એક મનોરંજન કર્યાક્રમ ગોઠવાયો હતો, જેમાં સમાજના જ યુવાનોએ ભાગ લઈને “જેસલ તોરલ” નાટિકા સુંદર રીતે સ્ટેજ ઉપર ભજવી હતી. આ નાટિકાની રજૂઆત - પાત્રાલેખન - અવૈતનિક અદાકારોની અદાકારી વગેરે એટલાં બધા સુંદર અને સરસ હતાં કે “વન્સ મોર” કહેવાઈ જાય. ત્યારાબાદ શ્રીમતી બીજલ વિપુલ હરિયાના “કૂચી પૂરી” નૃત્યને તાળીઓના ગડગડાટી વધાવી લેવાયું, શાચ્ચીય નૃત્યમાં બહુ ઓછાને રસ પડતો હોય છે, પણ આ નૃત્ય જોયા પછી પ્રશંસામાં તાળીઓ માટે બે હાથ ભેગા ક્યારે થયા તેની જ બખર રહી નહીં, એટલા મંત્રમુગ્ધ સહુ થયા હતા. ત્યારાબાદ મંચ ઉપર અતિથિ વિશેષો શ્રી વિજયભાઈ છેડા, શ્રી કીર્તિભાઈ ખત્રી અને શ્રી સુરેશભાઈ શાહનું

વ્યક્તિના જીવનમાં પ્રેમથી મોહું કોઈ તપ, કોઈ કળા કે કોઈ સાધના નથી.

બુકે દ્વારા સ્વાગત થયા બાદ અને પ્રાસંગિક પ્રવચનો બાદ ફિલ્મી સંગીત દ્વારા પ્રેક્ષકોનું મનોરંજન કરવામાં આવ્યું. આ સમગ્ર કાર્યક્રમ સમાજના જ યુવાનોએ પાર પાડ્યો હતો એટલે યુવાનોની જેટલી પ્રશંસા - તારીફ કરીએ તેટલી ઓછી જ છે. બધા કલાકાર ભિત્રોને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

● રવિવાર, તા. ૧૩-૨-૨૦૦૦ : બીજો દિવસ

મંગળકાર્યની શુભ શરૂઆત રૂપે સવારે ૭.૩૦ વાગ્યે શ્રી રમણિકલાલ કુવરજી ગોસર, શ્રી ખુશાલભાઈ પોપટલાલ સંઘવી, શ્રી નીતિન ધનજ ગાલા, શ્રી કિશોરભાઈ રતનશી, શ્રીમતી સુનિતા નીતિનભાઈ, શ્રીમતી કોકિલાબહેન ભોગીલાલ, શ્રીમતી દમયંતીબહેન ચંદ્રકાંત મોતાએ વિષિ વિધાન સાહિત વિશ્વામ ગૃહના પ્લોટ ઉપર અષ્ટપકારી સ્નાત્ર પૂજા ભજાવી મંગળ કાર્યની શુભ શરૂઆત કરી હતી.

સવારના ૮.૦૦ વાગ્યે ભૂમિ પૂજન, ખનન વિષિ અને શિલા સ્થાપન વિષિમાં દસ-દિગ્પાલ પૂજન વિષિ શ્રી શાંતિલાલભાઈ સોમૈયા, શ્રી દામજ લાલજીભાઈ શાહ, શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ તથા શ્રી હીરજ પાસુભાઈ શાહ એ કરાવી હતી. નવગ્રહ પૂજન વિષિ શ્રી અમરચંદભાઈ આર. ગાલા, શ્રી ચંદ્રકાંત વીરજ સંઘવી, શ્રી મૂરજ નરશી લોડાયા અને શ્રી હસમુખ ઉગરચંદ ગઢેચાએ કરાવી હતી. એ જ રીતે અષ મંગલ પૂજન વિષિ શ્રી જગશી જેઠાભાઈ છેડા, શ્રી અશોકકુમાર સાકરંચદ મહેતા, શ્રી નવીનચંત નાનજ પોલાદિયાએ કરાવી હતી. ખનન વિષિ શ્રી શાંતિલાલભાઈ સોમૈયા, શ્રી દામજ લાલજ લાલજ શાહ, શ્રી અમરચંદભાઈ આર. ગાલા અને શ્રી ચંદ્રકાંત વીરજ સંઘવીના વરદ્ધ હસ્તે સંપત્ત થઈ હતી અને ખનન વિષિ કર્ય બાદ ત્યાં જે શિલા સ્થાપન વિષિ કરવામાં આવી તેમાં સમાજના શ્રી ઉગરચંદ પોપટલાલ ગઢેચા, શ્રી આણંદજ વેલજ વીરા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ, શ્રી શાંતિલાલ છગનલાલ શાહે ભાગ લીધો અને મજબૂત પાયાનો પથ્થર મૂકી શુભકામના સાથે શાંકોક્ત વિષિ અનુસાર એક સારા કામના યશભાગી બન્યા. આ બધી વિષિ-વિધાન વિષિકાર શ્રી હીરાલાલભાઈ જાદવજીભાઈ શાહે શાંકોક્ત વિષિથી કરાવી હતી.

શ્રીમતી ફાલ્ગુની હીરેન અને કલા વૃંદે ભજીત ગીતો ગાયા. જ્યારે સવારના ૧૦.૦૦ વાગ્યે મંચ પર મહેમાનોનું સ્વાગત કરી આજના સમારંભના શિરોમણિ શ્રી ઉગરચંદ પોપટલાલ ગઢેચાએ મંગળ દીપ પ્રગટાવી સમારંભને વિષિવત ખુલ્લો મૂક્યો હતો.

શ્રી કથ્થી જૈન સેવા સમાજના માનદ્દ મંત્રી શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ મહેમાનોને આવકારતું ઉદભોધન કર્ય હતું.

ત્યારબાદ મંચ ઉપર ઉપસ્થિત વિશિષ્ટ અતિથિઓને પુષ્પગુંઝથી સન્માનિત કર્ય જેમાં શ્રી ધીરુભાઈ શાહ, શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી કાપડિયા, શ્રી દામજ લાલજ શાહ, શ્રી અમરચંદભાઈ આર. ગાલા, શ્રી ચંદ્રકાંત વીરજ સંઘવી, શ્રી જગશી જેઠાભાઈ છેડા, શ્રી સુનીલભાઈ સીંગી, શ્રી રામજીભાઈ આર. પટેલ, શ્રી શાંતિલાલભાઈ સોમૈયા, શ્રી શક્રભાઈ સચ્ચદ વરે મહાનુભાવો મુખ્ય હતા.

બાંધકામ સમિતિના કન્વીનર શ્રી હસમુખ ઉગરચંદ ગઢેચાએ વિશ્વામ ગૃહના પ્રોજેક્ટ અંગે વિસ્તૃત માહિતી આપી હતી અને જમીન સંપાદનથી માંડીને તેની ડિઝાઇન - નકશા વરેરેની કામગીરી કઈ

રીતે સંપત્ત થઈ તેની વિસ્તૃત વિગતો આપી હતી.

શ્રી સુનીલભાઈ સીંગીએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું.

ત્યારબાદ સમારંભ પ્રમુખ શ્રી ધીરુભાઈ શાહે પોતાના વકતવ્યમાં જણાયું કે, યોગ્ય વ્યક્તિ યોગ્ય સ્થાન ઉપર બેઠી હોય તો યોગ્ય નિર્ણયો પણ લેવાય જ છે. શ્રી મુકેશભાઈ જવેરી એવી યોગ્ય વ્યક્તિ યોગ્ય સ્થાન ઉપર બેઠી છે અને એણે જે નિર્ણય કર્યો છે અને એ યોગ્ય નિર્ણયને શ્રી કથ્થી જૈન સેવા સમાજે યોગ્ય રીતે જ જીવી લઈને નિમ્ન વર્ગના લોકો માટે હુંઝનું કવચ પૂરું પાડવાની દિશામાં ડગ ભર્યા છે તે આવકાર્ય છે. આપણો આતિથ્યભાવ પ્રશંસનીય છે અને એ ભાવાનાને આ વિશ્વામ ગૃહ મૂર્ત સ્વરૂપ આપશે તેવી મને પૂરી શક્તિ છે. અહીં દાનનો પ્રવાહ પણ ચાલુ જ છે. સંપત્તિને સાચા માર્ગ વાપરવાથી સંપત્તિ વધે છે. એક આનંદના સમાચાર છે કે મુંબદી - ગાંધીજીએ વચ્ચે આપણાને એક બીજી વધારાની ટ્રેન પ્રાપ્ત થશે તેવા સંકેત પ્રાપ્ત થયા છે.

શ્રી જગશી જેઠાભાઈ છેડાએ પણ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું હતું.

આ દરમિયાન દાનનો પ્રવાહ સતત વહેતો જ રહેલ હતો જેની સંપૂર્ણ યાદી છેલ્લે આપી છે.

શ્રી દામજ લાલજીભાઈ શાહ એન્કરવાલાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું હતું.

“કથ્થ મિત્ર”ના તંત્રી શ્રી કીર્તિભાઈ ખત્રીએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં કહ્યું કે desert is always ruling. ઈજારાયલ હોય, અરબસ્તાન હોય કે પછી કથ્થ હોય, રણ પ્રદેશના લોકોમાં એક હી તાકાત હોય છે. એક ખુમારી હોય છે, જે એ પ્રદેશની અસ્મિતા બની રહે છે. રણ પ્રદેશનો વતની કદી પાછી પાની કરતો નથી.

શ્રી શાંતિલાલભાઈ સોમૈયાએ પ્રાસંગિક ઉદભોધનમાં જણાયું કે, આ એક પવિત્ર ભૂમિ છે એના ઉપર આજે ઈતિહાસ સર્જરી રહ્યો છે અને શ્રી કીર્તિભાઈએ કહ્યું તેમ રણ પ્રદેશનો માણસ પોતાની ખુમારીથી જીવે છે એ પોતાના હદ્યથી કામ કરી રહ્યો છે.

મહેમાનો શ્રી શાંતિલાલભાઈ સોમૈયા, શ્રી દામજ લાલજીભાઈ શાહ, શ્રી અમરચંદભાઈ ગાલા, શ્રી ચંદ્રકાંત વીરજ સંઘવી, શ્રી જગશી જેઠાભાઈ છેડા તેમજ આજના સમારંભના શિરોમણિ શ્રી ઉગરચંદ પોપટલાલ ગઢેચાને મેમેન્ટો તેમજ નવભારત સાહિત્ય મંદિર તરફથી એક પુસ્તક આપીને સર્વેનું બહુમાન કરવામાં આવેલ હતું.

બને દિવસ મંચનું સફળ સંચાલન મુંબઠીથી ખાસ પથારેલા શ્રી કલ્યાણજીભાઈ સાવલા “ગીર્ભિલ”એ કર્યું હતું. સમારંભ પ્રમુખ શ્રી ધીરુભાઈ શાહનાં હસ્તે શ્રી ઉર્મિલનું બુકેથી બહુમાન કરવામાં આવ્યું હતું. તહુપરાંત રૂપિયા એક લાખ કે તેથી વધુ દાનની રકમ જાહેર કરનાર દરેક દાનનીરનું પણ આ તબક્કે પુષ્પગુંઝથી સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું.

અંતમાં સમાજના સહમંત્રી શ્રી વીરેન્દ્ર આશારીએ મેશેરીએ આભારવિષિ કરી હતી. અને ત્યારબાદ સહભોજન લઈને એક સારા કામમાં સહભાગી થયાના ઉલ્લાસ ઉમ્ભા સહૃદ્દે વિદાય લીધેલ હતી.

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૦

ચંદ અને ચંદન કરતાં પણ સજજનોની સંગત વિશેષ શીતળ હોય છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

પ્રમુખશ્રીનો સંદેશ

મા-ભોમની હાકલ પડી...

(૨૦૦૧ ઘરતીકંપ બાદ)

નવી સદીના પ્રથમ પ્રજાસત્તાક દિન - ૨૬મી જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧ના સવારના પ્રલયકારી ભૂકુપે મા-ભોમ કચ્છને ઘમરોળી નાંખ્યું. મૃચંડ વાવાળોડા બાદ સતત દુષ્કાળનો સામનો કરી રહેલ કચ્છને મરણતોલ ફટકો કુદરતે આપ્યો છે. થોડી જ કષ્ણોમાં કલ્પનાતીત જાનહાનિ થઈ છે. અસંખ્ય લોકો ઘરબાર વગરના થયા, ઈજાગ્રસ્ત પૈકી હજારોની સંખ્યામાં લોકોને પરાવીન અપંગાવસ્થામાં તેમની બાકીની જિંદગી ગાળવી પડશે. કેટલાય બાળકો અનાથ થઈ ગયા છે, તો અનેક વૃદ્ધજનોની આધાર લાકડી જ ભાંગી ગઈ. કોણ કોને રે? ભુજ, અંજાર, ભચાઉ, રાપર જેવા શહેરો ઉપરાંત માછરે વતનના અનેક ગામોમાં ભેંકાર ભૂતાવળ નાચે છે. આ ગામોના દશ્યો ભલભલા હદ્યને પણ હયમચાવી નાંખે છે.

તા. ૨૬મીના સવારના જ આ વિનાશક શક્તિને સંદેશ વ્યવહારની બધી જ વ્યવસ્થા ખોરવી નાંખી. છેક સાંજે ચાર વાજે અમદાવાદ દૂરદર્શન મારફત આ વિનાશ વેરતા પ્રપાત વિષે થોડી સત્તાવાર માહિતી બહારની દુનિયાને મળી શકી. પરંતુ બીજા બે દિવસ સુધી કચ્છ સાથે કોઈ સંપર્ક થઈ શક્યો ન હતો. પણ મહાવિનાશનો અણસાર તો આવી જ ગયો હતો. ટેલિફોન કે અન્ય કોઈ સંદેશ વ્યવહારની સવલત વગર પણ મા-ભોમની હાકલ દરેક કચ્છને સંભળાતી જ હતી. આ સાદ સૂર્યને શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટ બોર્ડ તથા કારોબારી સત્યોની આપાતકાલીન તાકિદની એક બેઢક તા. ૨૭મી જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧ના રોજ મળી હતી. ત્યાં સર્વાનુમતે થયેલ નિર્ણય મુજબ તૈયાર ખાદ્ય સામગ્રી, પાણી, દવાઓ વગેરે રાહત સામગ્રી સાથે યુદ્ધના ધોરણે અસરગ્રસ્ત વિસ્તારોમાં પહોંચી જવા કાર્યકરો તૈયાર થઈ ગયા. ત્યારથી શરૂ કરેલ આપણી રાહત છાવણી સતત ધબકતી જ રહી છે. માનવતાના આ કાર્યમાં માત્ર કચ્છીઓ જ નહીં પરંતુ અમદાવાદના તેમજ પડોશી રાજ્યોના કેટલાક નાગરિકો આપણી સાથે જોડાઈને સેવા આપી રહ્યા છે.

શ્રી હીરેન કુંવરજુ શાહ (નિલય)એ ખૂબજ કુશળતાપૂર્વક સ્વયંસેવક દળને મોબીલાઈઝ કર્યું છે. દરેકને સૈનિકોની જેમ રાહત યુદ્ધ માટે સજજ કર્યા છે. આ સૈનિકો કોઈ સગવડ - અગવડ જોયા વગર, રાહતસામગ્રી સાથે સમગ્ર કચ્છના અંતરિયાળ વિસ્તારોમાં ફરી વળ્યા. શરૂઆતમાં આ વિતરણ કામગીરી શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલકી પરથી કરવામાં આવી. પરંતુ કામગીરીનો વ્યાપ વધતા જતાં, નવો મોરચો ઊભો કરવાની જરૂરત જણાઈ. જેથી કચ્છના પ્રવેશદ્વાર

સમા સામબિજયાળી ગામ પાસે, સ્થાનિક રાહત છાવણી - બેઝ કેમ્પ શરૂ કરવામાં આવેલ છે. આપણા પીઠ કાર્યકર અને સંસ્થાન માજી પ્રમુખ શ્રી હીરેન પાસુ શાહ (શેરડી)ના માર્ગદર્શન હેઠળ આ બેઝ કેમ્પની સંપૂર્ણ જવાબદારી શરૂઆતમાં શ્રી બિપેન્ડ્ર મેધજુ ગોગરી (ગોશ) અને પાછળાં શ્રી નવદીપ કુંવરજુ શાહ (નિલય)એ ખૂબજ નિષાપૂર્વક સંભાગેલ છે. શ્રી પ્રકુલ શામજુ ધરમશી (કોઠાર) પણ ત્યાં પહોંચી ગયા છે. કોઈ પાકા મકાનમાં નહીં પણ એક કામચલાઉ તંબુમાં જ આ રાહત છાવણી ચાલુ છે. કડકડતી ઠીમાં પણ સ્વયંસેવકો સહિત બધા જ આ તંબુઓમાં જ રહે છે. શ્રી શાંખગાર ડેકોર પ્રા. લિ. તરફથી વિના મૂલ્યે આ વિશાળ તંબુ, ખૂબ જ ટૂંકી નોટિસથી તૈયાર કરી આપવામાં આવેલ છે, જે બદલ શ્રી મૌલિકભાઈ અને શ્રી સમીરભાઈને ધ્યનવાદ.

ખૂબ જ વિપુલ પ્રમાણમાં રાહત સામગ્રી સતત આવતી જ રહે છે. એ માટેના સ્વીકાર કાઉન્ટરની વ્યવસ્થા શ્રી ભાઈતાલભાઈ કાનજુ પટેલ (નખત્રાણા)એ સંભાળી લીધેલ. બહારથી આવતા અને અસરગ્રસ્ત વિસ્તારોમાં બહાર જતા માલસામાનની સંપૂર્ણ નોંધ આ વિભાગમાં થતી રહી છે. આ કાર્યમાં શ્રી હીરેન અમૃતલાલ પોતાડિયા (તલવાણા), શ્રી કિરીટ પ્રેમજુ નંદુ (રાયશા), શ્રી કલ્યાણજુભાઈ પટેલનો સાથ મળી રહ્યો. હવે શ્રી બાલુભાઈ (મીઠુભાઈ) ખેતશી મહેતા (ભુજપુર) આ કામગીરી સંભાળી રહ્યા છે. આવેલ ખાદ્ય સામગ્રીને નાના પેકિંગમાં ભરવા તથા અન્ય આનુષંખીક કામગીરીમાં શ્રી કચ્છી જૈન ભક્તિ મંડળ અને શ્રી કચ્છી મહિલા સમાજની બહેનો તરફથી ઉલ્લેખનીય સેવાઓ મળી રહી છે.

રાહત સામગ્રી લઈ જવા માટે ઘણી મોટી સંખ્યામાં ટ્રકો અને અન્ય વાહનો ઉપલબ્ધ કરવાની કપરી કામગીરી, સંસ્થાન એક ટ્રસ્ટી શ્રી વીરેન્ડ્ર રાધવજુ લોડાચા (બાંધિયા)એ ખૂબ જ સરળ કરી આપી હતી. તેમને શ્રી મુકેશ મુરજુ લાલકા (લાલા)નો સહયોગ મળી રહેલ છે.

શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના શ્રી પ્રેમજુ જેઠાભાઈ છેડા સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રને, ભૂકુપમાં ઈજાગ્રસ્ત દર્દીઓ માટેની કામચલાઉ હોસ્પિટલમાં ફેરવવામાં આવેલ અને તે માટેનો સંપૂર્ણ સહયોગ શ્રી વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ અને તેના પ્રમુખ શ્રી કૃષ્ણકાંતભાઈ વખારિયા તરફથી મળેલ છે. આ હોસ્પિટલની વ્યવસ્થા વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ વતી ડૉ. હર્ષભાઈ મહેતા અને આપણી સંસ્થા વતી ડૉ. હિતેન્ડ્ર મોહનલાલ

પોતાના ગુણોતું અભિમાન હોવાથી જ બીજાઓમાં દોષ દેખાય છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

શાહ (અંજાર) અને શ્રી અચ્યુત હીરજી સાવલા (દેશલપુર - કંઠી)એ સંભાળી હતી. કુ. રાજુલ કાંતિલાલ કૃણિયા (બિદા)એ હોસ્પિટલના દર્દીઓની જે સેવા કરી છે અને દરેકને કોટુંબિક હુંક આપેલ તેને આ દર્દીઓ અને તેના પરિવારજનો જીવનભર યાદ કરશે.

હોસ્પિટલના દર્દીઓ સાથે તેમના કુટુંબીઓ, કચ્છના અસરગ્રસ્ત વિસ્તારમાંથી સ્થળાંતર કરી અમદાવાદ આવેલ લોકો તથા દિવસ રાત ફરજ બજાવતા વોલન્ટીયરો અને કાર્યકરો મળીને સરેરાશ દરરોજ ૨૫૦ - ૩૦૦ વ્યક્તિઓને દરરોજ બે ટક સાચિક ભોજન અને ચા-પાણીની ઉત્તમ પ્રકારની સવલત વિના મૂલ્યે પૂરી પાડનાર કુમુદ દ્રાવેલ્સવાળા શ્રી પ્રતીક રસિકલાલ શાહની સેવા ભાવનાને કયા શબ્દોમાં બીરદાવવી?

રાજ્ય સરકાર તેમજ અન્ય સ્વૈચ્છિક સંસ્થાઓ સાથેના સંકલનમાં શ્રી હસમુખ ઉગરચંદ ગઢેચા (ફિલેહગઢ - રાપર)નું સારું એવું પ્રદાન રહ્યું છે.

શરૂઆતમાં જ શ્રી નવનીત પરિવાર (રાયણ), શ્રી વિસત ઓટોમોબાઈલ્સ (તુંબડી - નાની) અને શ્રી નિપિનભાઈ જૈન (નાની ખાખર) તરફથી મળેલ આર્થિક સહયોગથી આ રાહત કાર્ય શરૂ કરવામાં આવ્યું. ત્યારથી અનેક નામી - અનામી દાતાઓ તરફથી રોકડ તથા માલ સામાનના દાનનો અવિરત પ્રવાહ હજ સુધી ચાલુ જ રહ્યો છે.

છેલ્લા એક મહિનાથી ધમધોકાર ચાલતી પ્રવૃત્તિઓના કારણે સંસ્થાના સ્ટાફના બધા જ સભ્યો પર સારું એવું વધારાનું ભારણ આવેલ છે. મેનેજર શ્રી જિંગેશભાઈ અને સૌ કર્મચારીઓએ આ વધારાની કામગીરીને ખેલદિલીપૂર્વક સંભાળી લીધેલ છે.

આ બધાની સાથે શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ (તેરા), શ્રી નવીનભાઈ નાનજી પોલડિયા (તલવાણા), શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલા (તુંબડી), શ્રી શાંતિલાલ મુરજી સાવલા (તુંબડી), શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ સંઘવી (મુંદ્રા), શ્રી ધનશ્યામભાઈ પ્રેમજી ટક્કર

(ભુજ), શ્રી દિલીપભાઈ આર. પટેલ, શ્રી મુરજીભાઈ નરશી લોડાયા (કોઠારા), શ્રી નીતિન ધનજી ગાલા (કોઠા - રોછા), શ્રી બાબુભાઈ કેશવજી ગોગરી (કાયા), શ્રી અમૃતલાલ પોપટલાલ સંઘવી (માંડવી) વગેરે અગ્રણીઓની શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર નિયમિત હાજરી ખૂબ જ ઉપયોગી રહી હતી.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની આ પ્રવૃત્તિને આમ જનતાનો જે પ્રતિભાવ મળ્યો અને અવિરત દાનનો જે પ્રવાહ ચાલુ રહ્યો તેમાં પ્રચાર માધ્યમોનો હકારાત્મક ફાળો રહ્યો છે. આપણી કામગીરીને અખભારો, આકાશવાણી અમદાવાદ, રાખ્યી અને અમદાવાદ દૂરદર્શન, સ્ટાર ટી.વી., ઝી ટી.વી., સ્થાનિક ટી.વી. ચેનલો વગેરે મારફત સ્થાનિક તેમજ દેશ-વિદેશમાં ઘણી જ સારી પ્રસિદ્ધિ મળેલ છે. પ્રચાર માધ્યમો સાથેના સંકલનની કામગીરી ફાળુની હીરેન શાહ ખૂબ જ કુનેછપૂર્વક કરી રહેલ છે. સંસ્થાના જનસંપર્ક અધિકારી તરીકે તેમની ખૂબ જ ઉત્કર્ષ સેવા સમાજને મળી રહી છે.

આપણી સંસ્થા તરફથી પહેલી જ વાર આટલા વિશાળ પાયા પર આ પ્રકારની પ્રવૃત્તિ આપણે ઉપાડી છે અને આયોજનબદ્ધ રીતે આગળ વધી રહ્યા છીએ. આ સમગ્ર સંકલનની જવાબદારી શ્રી અશોકભાઈ મહેતા (ભુજપુર) ખૂબજ કુશળતાપૂર્વક સંભાળી રહ્યા છે. જ્યાં જ્યાં ગૂંચ ઊભી થાય અથવા અણાધાર્યું વિધન આવે ત્યારે ત્વિરિત નિર્જય લઈ એ રસ્તે આગળ વધવા માર્ગદર્શન આપી રહ્યા છે.

માન્યોમે પર પડેલ કારસો આધાત સહેજ હળવો કરવાના યત્કિયિત પ્રયત્નમાં, સાથ અને સવિયારો આપનાર આ સાથીઓ તેમજ અન્ય નામી - અનામી, જૈન અને જૈનેતર સૌ મિત્રોની લાગણી, ભાવના અને કર્તવ્યપરાયણતાને વંદન કરું છું અને શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ વતી સૌનો ઝાંઝ સ્વીકાર કરું છું.

**દ્વારકાંત દેદ્દીયા - મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ
મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૧**

ભારતની પ્રથમ મહિલાઓ

- * દિલ્હીના સિંહાસન પર બેસનાર પ્રથમ મહિલા શાસક : રાજિયા સુલતાના
- * પ્રથમ મહિલા વિધાનસભા અધ્યક્ષ : શાસો દેવી
- * પ્રથમ મહિલા આર્થ.પી.એસ. : કિરણ બેટી
- * સંયુક્ત રાખ્ય સંઘની સામાન્ય સભાની પ્રથમ મહિલા પ્રતિનિધિ : વિજયાલક્ષ્મી પંડિત
- * પ્રથમ મહિલા ઉપન્યાસકાર : સ્વર્ણકુમારી દેવી
- * ભારતીય રાખ્યી કંગ્રેસની પ્રથમ મહિલા અધ્યક્ષા : એની બેસેન્ટ
- * પ્રથમ મહિલા ઓલિમ્પિક ખેલાડી : મેરી ડિસુઝ, નીલિમા ધોષ
- * પ્રથમ મહિલા માઉન્ટ એવરેસ્ટ વિજેતા : બછેન્ટ્રી પાલ
- * પ્રથમ મહિલા પ્રધાનમંત્રી : હંદુરા ગાંધી
- * પ્રથમ મહિલા મુખ્યમંત્રી : સુચેતા કૃપલાની
- * પ્રથમ મહિલા આર્થ.એ.એસ. : અશા રાજન જોર્જ

- * હંદુરા ચેનલ પાર કરનાર પ્રથમ મહિલા : આરતી શાહ
- * પ્રથમ મહિલા વ્યાપારિક પાઈલોટ : હરમીત આહલ્વાલિયા
- * જ્ઞાનપીઠ પુરસ્કાર પ્રામ કરનાર પ્રથમ મહિલા : આશાપૂર્ણ દેવી
- * દાદા સાહેબ ફાળકે પુરસ્કાર પ્રામ કરનાર પ્રથમ મહિલા : દેવીકા રાની
- * પ્રથમ મિસ વર્લ્ડ : રીતા ફારિયા
- * પ્રથમ ભારતીય મિસ યુનિવર્સ : સુસ્મિતા સેન
- * બુકર એવોર્ડ પ્રામ કરનાર પ્રથમ ભારતીય મહિલા : ઉપન્યાસકાર : અરુંધતી રોય
- * પ્રથમ મહિલા અંતરિક્ષયાત્રી : કલ્પના ચાવલા

“સહેલી”માંથી સાભાર, સંકલન : સ્મીતા વી. શાહ

મંગલ મંદિર, જૂન-૧૯૯૯

● સંકલન : સૂરજલાલ મહેતા ●

તા. ૨૯મી જાન્યુઆરીનો બાવનમો પ્રજાસત્તાક દિન એટલે આનંદનો દિવસ. સવારના ૮.૪૫ વાગ્યા સુધી સહુ આ આનંદના દિવસની ઉજવણીની તૈયારીમાં હતા અને અચાનક સવારના ૮.૪૯ વાગે ધરતી ધૂજી ઊઠી. કચ્છ અને અમદાવાદ સહુથી વધુ ધૂજ્યા. જાન અને માલની નુકસાનીનો અંદાજ ન મેળવી શકાય તેટલી મોટી ખુલારી થઈ. આમ પ્રજાસત્તાક દિનની ઉજવણી રોળાઈ-ચોડાઈ ગઈ. લોકો બેબાકળા બન્યા અને એક આતંક છવાઈ ગયો. કેટલાય લોકો આ બે મિનિટના કંપનમાં માલમિલકત વિહોષા થઈ ગયા. કંઈ કેટલાય કુટુંબો નામશેષ થઈ ગયા અને જે બચ્ચા તેમાં કેટલાકે ધરનો મોટી ખોયો, કોઈએ પોતાનો જીવનસાથી ખોયો, પોતાનો સંસાર ઉજળાનો નજર સામે દીકો, કેટલાય બાળકો અનાથ થયા. આ બધું વર્ણન કરવાથી જલદીથી ના સમજ શકાય તેવી ઘટના છે. જેણે આનો અનુભવ કર્યો છે, જે ધરમાં જાનહાનિ થઈ છે, જેણે પોતાની જિંદગીભરની કમાણી માત્ર બે મિનિટમાં ધૂળભેગી થતી જોઈ છે તેમનું આકંદ, પથર હૃદયના માનવીને પણ પીગળાવી જાય તેટલું હૃદય દ્રાવક હતું. કચ્છમાં જે બન્યું એનો ચિત્તાર જરૂર કરવા માટે શબ્દો ઓછા પડે. ગમે તેટલા શબ્દોના સાથ્યા પૂરીએ પણ તેનું સંપૂર્ણ વર્ણન અશક્ય છે. પરંતુ આ બધામાંથી આપણે બહાર આવવું જ રહ્યું. જે કાંઈ બચ્ચું છે તેના સહારે જીવન નવેસરથી શરૂ કરવાનું જ રહ્યું. કુદરતની આ ઘટમાળ, જીવન છે ત્યા મૃત્યુ છે, એનો શોક જેટલો ઓછો કરી શકાય અને જે આગળ છે તેનો કેવી રીતે ઉપભોગ કરી શકાય તેના હકારાત્મક વિચારો જ નવું જીવન - બચ્ચું જીવન સુખમય બનાવી શકે.

અમદાવાદના શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજે આ કુદરતી આપત્તિમાં જે સેવા કાર્ય શરૂ કર્યું તે માટે સમાજના પદાર્થિકારીઓથી માંદીને નાનામાં નાના કાર્યકર સુધીના સહુ કોઈ અભિનંદનના અધિકારી છે. સમાજના સભ્યો આ આપત્તિને પોતાની અંગત આપત્તિ ગણીને રાત દિવસ જોયા વગર જે સેવા યજ્ઞ શરૂ કર્યો અને તેમાં સમાજના અને દીર્ઘ સભ્યોએ જે દાનનો પ્રવાહ વહાયો, ખાદ્ય સામગ્રી, તંબુ, ધાબળા, વાસણ વગેરે અનેક ઘરવખરીની ચીજો ઉપરાંત રોકડ નાણાની જે સહાય કરીને સમાજના સેવાયક્ષમાં સાથ આપ્યો તે પણ એટલો જ પ્રશંસનીય છે. થોડા દિવસની સામગ્રી કે બીજી મદદથી જે ત્રસ્ત થયા છે તેમને સાંત્વન જરૂર આપી શકાય પણ તેમના હૃદયના જખમને શાંત તો માત્ર સમયનો મહમ પટો જ કરી શકે. સમય એ આપણા જીવનનું બહુ મોટું બળ છે. તેમ છતાં સમાજની કામગીરીથી તાત્પૂરતું સાંત્વન ઘણા કુટુંબોને પહોંચાડી શકાયું તેનો સમાજ ગર્વભેર ઉત્તેખ કરી શકે તેટલી સુંદર કામગીરી સમાજે કરી છે. આપણે સહુ પણ

આ કાર્યમાં જેટલો બને તેટલો સહકાર આપીને આપણા ભાઈ-ભાંડુ પ્રત્યેની ફરજ નીભાવીએ અને દાનની ઝોળી ભરી દઈને સમાજના કાર્યમાં સહભાગી બનીએ. જેથી આવતા દિવસોમાં જે બેધર - બેહાલ થયા છે તેમને ધર માટે કે તેમના ધંધા રોજગાર માટે આપણે આર્થિક સહાય કરી ગ્રસ્તને નવું જીવન જીવવા માટેનું ભાથું બંધાવી શકીએ. આ પુષ્યકાર્યમાં સહુનો સાથ સહકાર મળશે તો જ સમાજ તેમાં આગળ વધી શકશે. આપણો સહકાર બહુમૂલ્ય છે અને તેના વગર સમાજ પોતાની મંજિલ પાર કરી શકે નહિ તે બહુ સ્વાભાવિક બાબત છે.

સમાજે પોતાના કર્તવ્ય તરીકે પ્રથમ તો ખાદ્ય સામગ્રી અને પાણી પૂરું પાઢવાનું કાર્ય બીજા જ દિવસે ચાર ટ્રકો મોકલીને શરૂ કર્યું અને એની સાથે અમદાવાદમાં સમાજના પાલડી ભવન ખાતે એક કામચલાઉ હોસ્પિટલ ઊભી કરી. જે લોકો ઈજાગ્રસ્ત થયા હતા તેમને કચ્છમાંથી લાવીને તેની સારવારનું કાર્ય પ્રથમ તબક્કામાં શરૂ કરીને સેવાયક્ષની શરૂઆત કરી. પછીના દિવસોમાં કચ્છની તાતી જરૂરત તંબુની હતી તેના માટે દાતાઓનો સહયોગ લઈને જરૂરતમંદોને તંબુઓ અને સાથે વાસણ - થોડી ખાદ્ય સામગ્રી પણ પહોંચાડી. હવે પછી સમાજ કામચલાઉ આવાસ આપવાનું આયોજન કરી રહેલ છે અને ત્યાર પછીના તબક્કામાં અસરગ્રસ્તને કાયમી ધોરણે મકાન અને ધંધા રોજગાર માટેની મદદ પહોંચાડવાનું આયોજન વિચારી રહેલ છે. આમ ટૂંકાગળાની રાહત પછી સમાજ બેસી રહેવાને બદલે લાંબાગળાની રાહત માટેનું આયોજન કરીને તેને જરૂરી કાર્યાન્વિત કરવા માટેના તેના બધા સાધનોનો ઉપયોગ કરીને કાર્ય કરી રહેલ છે.

સમાજે પ્રથમ તબક્કામાં જે રાહત પહોંચાડી અને ગામડામાં જઈને પ્રત્યક્ષ રીતે જરૂરતમંદને જરૂરી સહાય મળે તેવા પ્રયત્ન કરવા માટે અમદાવાદથી ટ્રકમાં જરૂરી ખાદ્ય સામગ્રી અને વોલેન્ટિયર્સ ભાઈઓ અને એક ડોક્ટરને પણ સાથે લઈ ગયા હતા. જેથી તાત્કાલિક સારવાર આપી શકાય. ત્યા ખાદ્ય સામગ્રીનું વિતરણ કર્ય બાદ એજ ટ્રકમાં વળતી વખતે ભૂક્પથી ઈજાગ્રસ્ત થયેલ લોકોને અમદાવાદ લાવવામાં આવ્યા હતા. અને તેમને શ્રી કચ્છી જૈન ભવન ઉપર કામચલાઉ ધોરણે ઊભી કરાયેલી હોસ્પિટલમાં રાખી ઓપરેશન વગેરે કરી, તેમની સારવાર કરવામાં આવી હતી. શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડીના શ્રી ગ્રેમજ જેઠાભાઈ છેઠા સાંસ્કૃતિક હોલ ખાતે કામચલાઉ હોસ્પિટલ શરૂ કરવામાં આવી, જેમાં દવા અને સાધનોનો ખર્ચ વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ ઉઠાવશે તેવી ખાતરી મળેલ છે. શ્રી વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના પ્રમુખ શ્રી

પ્રસરતા, એ હદ્યરૂપી બાગમાં આવેલ વસંત ઝતુ છે, અનાથી આસપાસનું તમામ વાતાવરણ મહેકી જઈ છે.-

કૃષ્ણકાંત વખારિયા લગભગ દરરોજ આ દર્દીઓની ખબર અંતર પુછવા પણ આવતા હતા. આ હોસ્પિટલ માટે વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ વતી ડૉ. હર્ષદ મહેતાએ સેવાઓ આપી હતી. આ હોસ્પિટલનું આટલું ભગીરથ કાર્ય ઉપાડવામાં જેમણે તન - મન - ધનથી મદદ કરી તેવા ઓર્થોપેડિક સર્જન ડૉ. હેમાંગ અંબાણી અને ડૉ. પુલીન શાહ, કે જેમણે કંઈથી આવેલા બધા દર્દીઓના ઓપરેશન - સાથનો સહેત - પોતાના નર્સિંગ હોમ ખાતે કર્યા, એટલું જ નહીં પણ પોસ્ટ ઓપરેશન ટ્રીટમેન્ટ માટે દરરોજ શ્રી કંઢી જેન ભવન ખાતે આવતા અને દર્દીઓને સધિયારો પણ આપતા હતા. તેમની આ નિઃશુલ્ક માનવીય સેવાને બિરદાવવા માટે આપણા શબ્દો ઓછા પડે તેમ છે. આ સેવા કાર્યમાં આ બંને સર્જનોને મદદરૂપ થનાર અનેસેસીસ્ટ ડૉ. નીરવભાઈને પણ કઈ રીતે ભૂલાય. ઉપરાંત આ સેવા કાર્યમાં બીજા ડોક્ટર્સ જેમકે ડૉ. સ્નેહલ શાહ, ખાસ્ટિક સર્જન ડૉ. શ્યામલ મુનશી અને ડૉ. કેતુ પટેલ, ફિઝિશિયન ડૉ. નીતુનહેણ પાણે, સર્જન ડૉ. અપૂર્વ પટેલ, પીડિયાટ્રિશિયન ડૉ. પણેશ શાહ, ગાયનેકોલોજિસ્ટ ડૉ. પ્રકૃત્લાભાણેન પાનાગારની સેવાની કદર કરવી જ રહી. એ ઉપરાંત ડૉ. વીરાજ શાહ, જોલીનહેણ, ક્લિનિક, કોઝી જે મેડિકલ ઓફિસર તરીકે સેવા આપી તેનો ખાસ ઉલ્લેખ પણ કરવો જ રહ્યો.

શ્રી કંઢી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદના કાર્યકરોએ આ હોસ્પિટલનું સુચારુ સંચાલન થાય તેને માટે જ જહેમત અને પોતાના સમયનો ભોગ આપીને ભૂંકુપ પીડિતોને આશ્રસ્ત કર્યા અને આપણી લાગણી અને સેવાની સારી છાપ લઈને દર્દી વિદ્યાય થયા. તેમાં જે સભ્યોએ સુંદર નમૂનારૂપ કામગીરી બજાવી તેવા ડૉ. હિતેન્દ્ર શાહ, શ્રી અધિનભાઈ સાવલાનો કયા શબ્દોમાં આભાર માનીએ. જો કે ઘરની અંગત વ્યક્તિ હોય તેવા કુટુંબના સભ્યોનો આભાર માનવાનો હોય નહીં, પણ બીજા સભ્યો કરતાં ઊંચા ઊઠાને કામગીરી કરે ત્યારે તેમની પીઠે શાબાશીનો હુંકારો હાથ ફેરવવો જ રહ્યો.

આ સિવાય આપણા તબીબી સારવાર કેન્દ્રના નાના મોટા સહુ કર્મચારીઓ તેમજ શ્રી કંઢી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદના મેનેજર અને કર્મચારીઓની માવજત અને જહેમતની કદરરૂપે પ્રશંસા કરવી જ રહી અને તેમના કામને બિરદાવવા જ રહ્યા.

કુલ ૧૮ દર્દીઓને હોસ્પિટલમાં રાખ્યા હતા અને તેની સારવાર ૧૭-૧૮ દિવસ કરી, તેમને હરતા ફરતા કરી હોસ્પિટલમાંથી રજી આપી હતી. આવા કેટલાક દર્દીની વથા કથા જુદી આપી છે.

વથા કથા

કંઢના ભૂંકુપથી જે ઘરો પડી ગયા અને પડતા મકાનોના કાટમાળમાં દાર્દી ગયા એવા કેટલાક લોકોએ જાન ગુમાવ્યા, કેટલાક એમાંથી ઈજાગ્રસ્ત થઈને સમયસરની મદદને કારણે જીવતા બચ્ચી શક્યા, પરંતુ હાથ પગ ભાંગી પડતા સારવાર માટે હોસ્પિટલનો સહારો લેવો પડ્યો. ભુજ, અંજાર, ભચાઉ, રાપર વગેરેની હોસ્પિટલો

પોતે પણ ભાંગી પડી હતી તેથી આવા ઈજાગ્રસ્તોને નજીકની હોસ્પિટલમાં ભરતી કરવા પડે તેમ હતા. શ્રી કંઢી જેન સેવા સમાજે જે ખાદ્ય સામગ્રીની ગ્રાથમિક સહાય ટ્રેક મારફત મોકલી હતી તે ટ્રેક વળતાં ખાલી ન લાવતાં તેમાં આવા ઈજાગ્રસ્તોને સારવાર માટે અમદાવાદ લાવવામાં આવ્યા. શ્રી કંઢી જેન ભવન - પાલતી ખાતે પ્રેમજી જેઠાભાઈ સાંસ્કૃતિક હોલમાં કામચલાઉ ઊભી કરેલી હોસ્પિટલમાં ૧૮ વ્યક્તિઓને સારવાર આપવામાં આવી. એ પૈકીના દર્દીની વથા - કથા રૂબરૂ સાંભળી આપણું હદ્ય દ્રવી ઉઠ્યું. આ ૧૮ વ્યક્તિમાં ચાર વર્ષના બાળકથી માંડીને ૭૦ વર્ષના માજ સુધીનાને હાથ - પગના ફેક્ચરના ઓપરેશન કરીને સારવાર આપવામાં આવી રહી છે.

(૧) અમિત નારાયણ આહીર

ઉભર - ચાર વર્ષ. ગામ : રતનાલ, તા. અંજાર. મકાન પડી જતાં તેમાં દબાઈ ગયેલ. ગ્રણેક કલાકની મહેનત બાદ તેને શોધી કાઢવામાં આવ્યો હતો. અતે અમિતના દાદીમા સાથે આવ્યા હતા. તેઓને કોઈ ઈજા થઈ નહોતી. મકાન વગેરે પડી ગમેલ છે. ઘરમાં મા-બાપ કે ભાઈ-ભાંડુને ઈજા થઈ નથી. પિતા સૂકી ખેતી કરે છે. પણ છેલ્લા બે વર્ષથી ખેતીમાં કાંઈ નીપજતું નથી. પિતા નારાણભાઈ પોતે પણ ક્ષયના દર્દી છે. અત્યારે તો ઉપર આભ નીચે ધરતી જેવી હાલત છે. અમિતને હાથમાં ઈજા થતા અંગૂઠો અને પ્રથમ આંગળી કાપી નાખવી પડી છે. એનું ભવિષ્ય કેવું એ તો આવતા દિવસો જ કહેશે.

(૨) આમરાબણેન ઈશાભાઈ

૬૦ વર્ષના માજ તુલા અંજારના વતની છે. ભૂકુપમાં મકાનની ભીત પગ ઉપર પડતાં દીચણમાં ફેક્ચર થયું, મકાન પાહું હતું. ઘરના બીજા બધા સલામત છે. જાનહાનિ થઈ નથી પણ ઘર જ પડી ગયું, તેમજ છૂટક મજૂરી કરીને ગુજરાન કરતા હતા તે મજૂરી પણ હાલમાં તો જુંટ્વાઈ જતાં આંગળી બેહાલીનું વર્ણન થઈ શકે નહીં તેવું છે. સમાજ ઉપર સમાજની ટ્રેક દ્વારા આવ્યા હતા.

(૩) અલીમાબણેન કાસમભાઈ

ઉભર ૩૦ વર્ષ. અંજારના વતની છે. પોતાનું પાહું મકાન પડી જતાં તેમાં ફસાયા હતા. કાટમાળમાંથી જહેમતથી બછાર કાઠેલા. બાદ સમાજની ટ્રેક દ્વારા અમદાવાદ આવ્યા હતા. ઘરના ધંધા હતા, દુકાન હતી. પતિ ચાર બાળકો સલામત છે. અલીમાબણેનને કમરના મણકા ખસી ગયા છે અને પગમાં પણ ફેક્ચર થયેલ છે. એમના પરિવારમાંથી બીજા સાત જણાએ જાન ગુમાવ્યા છે. એમના જેઠ ઈબ્રાહિમભાઈ પણ અર્હી સમાજમાં સારવાર અર્થે આવ્યા છે. પોતાના મકાન - દુકાન બધું પડી જતાં હાલ તો બેધર - બે સહારા થઈ ગમેલ છે.

પ્રસ્તુતા અમૃત છે. સંસારરૂપી સાગરમાં દુઃખરૂપી વલોક્ષાના મંથન દ્વારા જ તે પ્રાણ થાય છે.

(૪) ગરીનાબહેન ગફરભાઈ.

ઉમર ૩૨ વર્ષ. ભુજના વતની છે. ઘર પડી જતાં તેમાં દટાયા હતા. ત્રણ કલાકની જહેમત બાદ કાટમાળમાંથી બહાર લાવી શકાયા હતા. તેઓ ડાયાબિટીસ પેશન્ટ છે. હવ્યાનું બાળક છે. પતિ પણ સલામત છે. છૂટક મજૂરી કામ કરતા હતા તેથી આર્થિક હાલત હવે પછીના દિવસોમાં પણ દયાજનક જ રહેશે.

(૫) કરીમાબહેન તુરીઆ.

ઉમર ૭૦ વર્ષ. અંજારના વતની છે. ઘર પડી જતાં તેમાં ફસાયા હતા. હાથમાં ફેફર થયેલ છે. સારવાર માટે અમદાવાદ જાતે જ આવ્યા છે. આઈસ્કીમની હુકાન હતી. હુકાન પડી ગયેલ છે.

(૬) આચાશાબહેન સુલેમાન

ઉમર વર્ષ - ૩૦. અંજારના વતની છે. મકાન પડી જતાં સીડી દ્વારા નીચે આવતાં પગની પાનીમાં ફેફર થઈ ગયું. કરીમાબહેન તેમના સાસુ થાય. બંને અહીં અમદાવાદમાં સારવાર લઈ રહ્યા છે.

(૭) ગંગાબહેન કે. નાયી

ઉમર વર્ષ ૫૮. ભયાઉમાં સરકારી કન્યા શાળામાં શિક્ષિકા હતા. મૂળ મહુરી પાસેના સંગપુર ગામના વતની છે પણ છેલ્લા ૧૭ વર્ષથી ભયાઉની શાળામાં શિક્ષિકા છે. તેમના પતિ પણ ભયાઉની શાળામાં જ શિક્ષક હતા. તેઓ આ બૂકુપણો ભોગ થઈ ગયા. જ્યારે ગંગાબહેન ત્રણ દિવસે કાટમાળમાં જીવતા બચી શક્યા. કાન ઈજા અને ડાબા હાથનું ફેફર થયું છે. ભયાઉમાં પોતાનો ફ્લેટ હતો જે પડી ગયેલ છે. સંતાનમાં ૨૫ વરસનો એક પુત્ર છે, તેને કોઈ ઈજા થઈ નથી. અત્યારે તો ગંગાબહેને બંને છત્ર - પતિ અને ઘર ગુમાવ્યા છે. ૧૯૮ માર્યે તો શાળામાંથી નિવૃત્ત થવાના છે. પતિ - પત્ની બંને નિવૃત્તિ બાદ વતન જતા રહેવાનો ઈરાદો રાખતા હોવાથી ફ્લેટના વેચાણનો સોઢો પણ પાકો કરી લીધો હતો. એ રકમાંથી વતનમાં મકાન લેવાનું હતું. અત્યારે તો ભવિષ્ય અંધકારમય છે.

(૮) બનીબહેન

ઉમર વર્ષ ૩૫. ગાંધીધામ. મકાનની દીવાલ પગ ઉપર પડતાં પગમાં ફેફર થયેલ છે. ગાંધીધામમાં છૂટક મજૂરી કરી રોજગારી મેળવે છે. ઘરના બીજા બધા સલામત રહ્યા છે.

(૯) ઈબ્રાહીમ મુસાભાઈ લુહાર

વર્ષ ૪૫. અંજાર. અંજારમાં દરજી કામ કરીને રોજગારી મેળવતા હતા. ઉપર ઘર હતું. નીચે હુકાન હતી. સાત ભાઈઓનો પરિવાર મા-બાપ સાથેનો હતો. બીજા ભાઈઓ પણ બેકરી - ઠંડા પીણા વગેરે નાના મોટા ધંધામાં રોકાયેલા છે. ઈબ્રાહીમભાઈએ પોતાના કુંઠબના મા-બાપ-બહેન - સગર્ભા પત્ની અને ત્રણ બાળકો મળીને કુલ સાત સભ્યોને ગુમાવ્યા છે. એમનું એક માત્ર બાળક

બચી શક્યું છે. પોતાને પગમાં ફેફર થયેલ છે. અત્યારે તો જીવનમાંથી રસકસ ઉરી ગયા છે, સમય જ આ ઘા તુજવી શકે તેમ છે. અહીં સમાજ ઉપર તેમના ભાઈના પત્ની પણ ફેફર થવાથી ખાટકે પડ્યા છે. સમાજની ટ્રકમાં અહીં લાવવામાં આવ્યા હતા.

(૧૦) નારણભાઈ ઘરમશીભાઈ સુથાર

ઉમર ૪૮ વર્ષ. ભયાઉ - ભવાનીપુર. ભયાઉમાં સુથારીકામ દ્વારા રોજગારી મેળવે છે. ઘરનું પાંડું મકાન હતું તે પડી જતાં પગમાં ફેફર થયું અને અને લાવવામાં આવ્યા છે. ઘરમાં બીજી કોઈ જાનહાનિ થઈ નથી. માલભિલકતને નુકસાન થયેલ છે.

(૧૧) અબ્દુલ ગફરભાઈ.

ઉમર ૧૮-૪૦. ભુજના વતની છે. મકાન પડી જતાં તેમાં દટાયા હતા. ત્રણ કલાકની જહેમત બાદ બહાર આવી શક્યા. ભુજમાં છૂટક મજૂરી કરીને રોજ મેળવતા હતા. અહીં પત્ની સેવા કરવા સાથે આવેલ છે. હાથમાં ફેફર થયેલ છે અને કમર ઉપર પણ નુકસાન થયેલ છે.

(૧૨) કાસમભાઈ જુસાભાઈ.

ઉમર - ૨૦ વર્ષ. મીઠી રોહર ગાંધીધામના વતની છે. પગમાં ફેફર થયેલ છે. ઉપરાંત ડાબા હાથની બે આંગળીઓમાં પણ નુકસાન થયેલ છે. મકાન ઉપર પડતાં નુકસાન થયું. મકાન પૂંડું તૂટી ગયેલ છે. છૂટક મજૂરી કરીને રોજ મેળવે છે. રિકવરી સારી હોવાથી ૧૪-રના રોજ ઘરે જવાની રજા આપવામાં આવી છે. ફરી ચેક-અપ માટે એકાદ માસ પછી આવવાનું રહેશે.

(૧૩) ગોપાલ મૂળભાઈ રાજ્યુત

ઉમર વર્ષ - ૨૪. ભયાઉ મૂળ મોટી ચીરઈના છે. રેલવે કર્મચારી છે. મકાનનો ભાગ પડતાં પગે ફેફર થયેલ છે. અહીં સમાજમાં ટ્રક મારફત આવ્યા હતા. સારવારથી રિકવરી થઈ રહી હોવાથી ૧૪-રના રોજ હોસ્પિટલમાંથી ડિસ્ચાર્જ કરવામાં આવ્યા. ઘરમાં બીજી કોઈ જાનહાનિ થઈ નથી.

(૧૪) શાંતાબહેન મેમાભાઈ

ઉમર વર્ષ ૬૫. ચીરઈ ભયાઉ પોતાનું મકાન હતું. પડી જતાં નીચે દાબાવાને કારણે હાથમાં ફેફર થયું અને જમણા હાથની ત્રણ આંગળીઓ કાપી નાંખવી પડી. માજ્ઞને પોતાની ત્રણ આંગળી કપાયાનો બહુ અર્ઝોસ થતો હતો કારણકે તેનાથી જાતે કામ કરવાની મુશ્કેલી થશે. ઘરના બીજા બધા સલામત છે. જેતી વ્યવસાય છે.

(૧૫) મોંદીભાઈ બાબુભાઈ

ઉમર વર્ષ ૪૫. નાની ચીરઈ, ભયાઉ. મકાન પડી જવાને કારણે પગમાં ફેફર થયું, એમના સસરાને મૂઢ માર વાગ્યો હોવાથી ઘરે જ દવા કરે છે. સૂકી જેતીનો વ્યવસાય છે. ઘરના બીજા બધા સલામત

પ્રસતતા શરીર અને મન માટે મિત્રની ગરજ સારે છે.

રહ્યા છે.

(૧૬) ભરત વસ્તા

ઉંમર વર્ષ - ૧૦. ચીરઈ - ભયાઉ. મકાન પડતાં ડાખા હથે ફેક્ચર થયેલ છે. હવે સારું છે. તેના દાઢીમાંથી જાન ગુમાવ્યો. મા-બાપ સૂકી ખેતી કરીને રોજ મેળવે છે.

(૧૭) વર્ષાબિહેન વિનોદકુમાર રાઠોડ

ઉંમર વર્ષ-૨૦. ભયાઉ. મકાન પડી જતાં હાથમાં ફેક્ચર થયેલ છે. કુંભ બિલ્ડીંગ કોન્ટ્રેક્ટર્સનો ખંખો કરે છે.

(૧૮) રોશાનભાઈ હુસેનભાઈ

ઉંમર ૨૫ વર્ષ. ગામ પથર (ભુજ). પોતાનું મકાન પાકું હતું. પડી જવાથી પગમાં નુકસાન થયું. આ ભૂકંપમાં પોતાનું એક બાળક ગુમાવ્યું. પથરમાં હેર કટિંગ સલૂન છે. ઘરના બીજા બધા સલામત રહી શક્યા છે.

(૧૯) બાઈમા કાદરશાહ સૈયદ

ઉંમર - ૩૫ વર્ષ. મોટા આસંબિયાના છે. છૂટક મજૂરી કરીને રોજ કમાય છે. મા-બાહેન મકાન નીચે આવી ગયા, પોતાને પગે ફેક્ચર થયેલ છે. એક છોકરીનું પગનું ઓપરેશન ભોજાય હોસ્પિટલમાં કરવામાં આવ્યું છે. પોતાને માંડવી - મસકા, સલાયાની હાજ હસન હોસ્પિટલમાં ડોક્ટર નહોતા અને તેથી બીદા લાવ્યા. પરંતુ બીદામાં જગ્યાના અભાવે એહી મોકલવામાં આવ્યા છે.

આ બધાની કરુણ કથની સાંભળીએ ત્યારે સંસાર પ્રત્યે ઘરીભર વૈરાગ્ય આવી જાય. પણ દરેકે પોતાનું કર્તવ્ય નિભાવવાનું છે, કોઈ પોતાની જવાબદારીમાંથી છટકી જાય તે કાયરતા છે. આ બધાને પણ પ્રશ્ન રહેશે કે હવે પછી શું? છૂટક મજૂરી કરનારને માટે તો પ્રશ્ન ધણો જ વિકટ છે. તેમ છતાં સમય વીતતો જશે તેમ આ બધા ઘા રૂઝાતા જશે અને માનવી પોતાની આપત્તિને વિસારે પાડીને સંસારના ચકમાં ફરી પાછો ચક્કર મારતો થઈ જશે. સમય જ માત્ર બળવાન છે.

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૧

ચાંપો : નાખણિય આર્ય

ધન. ભરેલી. વાંસળી કેડે નાંખીને ઊંટ ઉપર બેઠેલો ચાંપો વાણિયો જંગલમાંથી પસાર થતો હતો. રસે ગ્રાસ લૂંટારા મળ્યા.

ત્રાદ નાંખીને થોભી જવાનો આદેશ કરીને પૂછ્યું, ‘એય વાણિયા, તારી પાસે ધન છે ખરું?’ સત્યભાષી ચાંપાએ કહ્યું, ‘જરૂર છે. આ વાંસળીમાં છે અને શરીર ઉપર પણ છે.’

લૂંટારાઓના સરદારે કહ્યું, ‘તે બધુંય ધન અહીં મૂકીને જવું પડશે.’

ચાંપો : ‘જો તમે ગ્રણેય બિખારી હો તો દાનરૂપે આમાંનું કેટલુંક ધન દઈ દેવાની મારી તૈયારી છે. નહિ તો રાતી પાઈ પણ પણ દેવાનો નથી.’

સરદાર : ‘અમે તો લૂંટારુ છીએ. લૂંટીને લીધા વિના રહેવાના નથી.’

ચાંપો : ‘તો થઈ જાઓ તૈયાર, લડવાને. લડીને જ તમે ધન લઈ શકો, લૂંટીને તો કદાપિ નહીં.’

આટલું બોલીને મર્દ ચાંપો ઊંટ ઉપરથી નીચે ઊતરી ગયો. આથી આશ્ર્ય પામીને સરદારે નીચે ઊતરી જવાનું કારણ પૂછ્યું.

ચાંપાએ કહ્યું કે, ‘લડવા માટે બંને પક્ષે સરખી ભૂમિકા ઉપર રહેવું જોઈએ. આ યુદ્ધની નીતિ છે. તમે ધરતી ઉપર અને હું ઊંટ ઉપર એ બરોબર નથી.’

આટલું કહીને ચાંપાએ તીરના ભાથમાં ગ્રાસ તીર રહેવા દઈને બાકીનાં તમામ તીર તોડી નાખ્યાં. આથી ફરીવાર આશ્ર્યચકિત થઈને સરદારે તેમ કરવાનું કારણ પૂછ્યું.

ચાંપો : ‘તમે ગ્રાસ છો. માટે મારે માત્ર ગ્રાસ જ તીર ધણાં છે. વધુ તીરની શી જરૂર?’

સરદાર : ‘તે શું તું મનમાં એમ માને છે કે તારાં ગ્રાસ તીરમાં એકેય નિષ્ફળ નહીં જાય અને અમે ગ્રણેય ધાયલ થઈ જ જઈશું?’

ચાંપો : ‘ચોક્કસ, કેમકે હું કુશળ તીરંદાજ છું. મારું તીર અમોઘ છે.’

સરદાર : ‘તો આ આકાશે ઊતા પંખીને એક જ તિરે ઢાળી દે જોઉં.’

ચાંપો : ‘નિરપરાધી પંખીને મારવામાં હું માનતો નથી. બાકી તમે કહેતા હો તો તમારામાંનો એક પેલા વૃક્ષના થડીથી થોડો દૂર ઊભો રહે. એના માથે મારી ગળાની માળા જરાક ઊચી ટેકવીને મૂકો. મારું બાણ એ માળાને ઊપાડી લઈને થડમાં પેસી જશે.’

આ સાંભળીને સરદાર પોતે જ તૈયાર થયો.

ખરેખર તીર માળા ઊચીકીને થડમાં ભરાઈ ગયું.

સત્યવાદી, ન્યાયપ્રિય, ઉદાર, મર્દ અને તીરંદાજ વાણિયાને સહુ ટગર ટગર જોઈ રહ્યા.

સરદારે તેને નામ પૂછ્યાં ચાંપા વાણિયાએ પોતાનું નામ જગ્યાયું.

સરદારે તેને કહ્યું, ‘ભાઈ! તારા જેવા મર્દની સાથે યુદ્ધ કરીને આ ધરતી ઉપરથી અમારે તેને નામશેષ કર્યો નથી. તારા જેવા મર્દની તો અમારે જ ખૂબ જરૂર છે.’

ભાખાનું ખૂબ જ ઊંચું ધોરણ જોઈને ચાંપાએ પૂછ્યું, ‘તમે લૂંટારુની જાત હો તે મારા મગજમાં બેસતું નથી. સત્ય પ્રગટ થાય તેમ ઈચ્છાં છું.’

સરદારે કહ્યું, ‘હું વનરાજ ચાવડો છું. રાષ્ટ્રકા માટે ધન એકહું કરવા આ માર્ચ નશ્શુટે નીકળ્યો છું.’

‘જ્યારે મને રાજ મળેલું જાણવા મળે ત્યારે મારી પાસે જરૂર આવી જવું. તારી શક્તિનો મારે લાભ ઊઠાવવો છે.’

ચાંપો : ‘અહો! આપ પોતે જ વનરાજ છો? તો તો આ સધળી સંપત્તિ આપના ચરણે છે. વાણિયાનું ધન અવસરે રાષ્ટ્રકામાં વપરાતું હોય તો તેનું મોઢું સદ્ભાગ્ય ગણાય. સ્વીકારો મારી સંપત્તિ. રે! આપ આજ્ઞા કરતા હો તો આ પ્રાણ આપના ચરણે મૂકી દઈ છું. આપ મને ચાહે તે આજ્ઞા કરી શકો છો.’

પોતાની રૈયતની વીરતા ઉપર આફરીન પોકારી જતાં વનરાજની આંખમાં હર્ષનાં બે આંસુ આવ્યાં. ભાવિના ગગને દુઃખનાં વિભરાતાં વાદળો ઓણો જોયાં.

પૂ. પંન્યાસ ચંદ્રશેખરવિજયજી ‘ટ્યુકરી કથાઓ’માંથી સાભાર

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૧૯૯૭

માતા-પિતા અને બાળકો વચ્ચે વાતાવાપ અને પરસ્પરની સમજણ એજ કોટંબિક સત્તસંગ.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત સામજિકી ભૂકંપ રાહત કેમ્પનો રિપોર્ટ

ક્યાંથી શરૂઆત કરવી તેની જ ખબર નથી પડતી!? હા, સામજિકી ભૂકંપ રાહત કેમ્પનાં એ દિવસો યાદ કરું છું તો દિલ દ્રવી ઉઠે છે. કાશ આપણા જીવનમાં ૨૬-૧-૨૦૦૧નો દિવસ ૩૦યો જ ન હોત. ખરેખર અમદાવાદ તથા કચ્છની પરિસ્થિતિમાં આસમાન - જમીનનો ફેર હતો.

આમ તો હું તા. ૨૮-૧-૦૧ના રોજ ટ્રક સાથે ગાંધીધામ, ભયાઉ તથા નાની ચીરઈ, મોટી ચીરઈ વગેરે ગામડાઓમાં રાહત કામમાં જઈ આવ્યો હતો પરંતુ આત્માને હજુ કામ કર્યાનો સંતોષ થતો ન હતો તેથી રોજ કચ્છી જૈન ભવન પર બપોર પણી આવતો હતો. તા. ૮-૨-૦૧ના સાંજે શ્રી અશોક મહેતાના ખૂબ જ ટૂંકા તથા મુદ્દાસર વાર્તાલાપ પછી ૧ કલાકમાં જ ઘરેથી બે દિવસ રોકાવાના દીરાદાથી સામાન સાથે ભવન પર પરત ફર્યો. રાત્રે લગભગ ૧૧.૩૦ વાગ્યે હૈદ્રાબાદથી આવેલ સ્વયંસેવક સાથે ટ્રકમાં બેસી સામજિકી જવા રવાના થયો. સવારે ત્યાં પહોંચા બાદ ભાઈ શ્રી બિપિન ગોગરી તથા ભાઈશ્રી પ્રબોધ ગોગરી સાથે આખો દિવસ ત્યાં કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની કાર્યપદ્ધતિ, ત્યાં પડતી મુશ્કેલીઓ વગેરેની ચર્ચા વિચારણા કરી. અલબત્ત ત્યાં સમાજના વીલ ટ્રસ્ટી શ્રી હીરજીકાકાનો બહોળો અનુભવ તથા માર્ગદર્શન તો સહાયરૂપ હતા જ. ૧ દિવસ બાદ બિપિનભાઈ તથા પ્રબોધભાઈના ગયા બાદ જ મારી જવાબદારીઓ વધી. ૪૦-૫૦ સ્વયંસેવકોની ટીમને લિડ કરી સમાજના ધ્યેયને સિદ્ધ કરવા આગળ ધપવાનું હતું. તેથી રોજ સવારે વહેલા ઊઠી રોજેરોજનું કાર્ય વ્યવસ્થિત રીતે સોંપાયા બાદ જ આગળ વિચારવાનો સમય મળતો હતો. રોજિંદા જીવન કરતાં કંઈક અલગ જ પ્રકારનું કાર્ય હતું તથા આટલી મોટી ટીમના કેપ્ટન તરીકે જ્યારે તમે કામ કરતા હો ત્યારે તમારી જવાબદારી અનેકગણી વધી જાય છે કેમકે ત્યાં નવદીપ શાહ નહીં પરતુ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તરીકે તમારે વર્તવાનું હોય છે તેથી તમારી એક ખૂલ સમાજને આર્થિક ઉપરાંત બીજી રીતે પણ ધ્યાન જ નુકસાનકારક થઈ શકે. તેથી ખૂબ જ ધીરજ, સંયમ, ખંત, મીઠાશ તથા સારા શ્રોતા બનીને દૂરદૂરથી સેવાના ભાવથી આવેલ ભાઈઓ પાસેથી પ્રેમથી વ્યવસ્થિત તથા યોગ્ય દિશામાં કામ લેવાનું હતું. હા, કદાચ આ જ રીતનું કામ હું ફિલ્મ દિગંદર્શક તરીકે પણ લેતો હોઉં છું તેથી તે અનુભવ મને ખૂબ જ કામ લાગ્યો.

કચ્છના સૌથી વધારે અસરગ્રસ્ત ભુજ, રાપર, ભયાઉ તથા અંજર તાલુકાઓના નાના નાના ગામોમાં રોજ સ્વયંસેવકોની ટુકડીઓ રવાના કરવામાં આવતી. ૨-૩ કે ૩-૫ના જૂથમાં આ સ્વયંસેવકો વહેંચાઈ જઈ અલગ અલગ ગામોમાં ઉત્તરી પડતા. ગામમાં થયેલ

ખુવારીની વિગતો, મકાનોની પરિસ્થિતિ, મરણઆંક, ત્યાં શું શું પ્રાથમિક જરૂરિયાત છે? ત્યાં બીજી સંસ્થાઓ શું શું કાર્ય કરે છે? સરકારી સહાય મળે છે કે કેમ? ત્યાં ઈજાગ્રસ્તોની સારવાર કેવી રીતે થાય છે? શું ડોક્ટરની જરૂર છે? - આમ ખૂબજ મહેનત માંગી લે તેવું આ કામ હોય છે. ખૂબ, તરસ ભૂલી જઈ ગામમાં જે કંઈ મળે તે ખાઈ લઈ પોતાના કામમાં સૌનો સાથ - સંગાથ લઈને જરૂરી માહિતી તથા વિગતો એકઠી કરવાની હોય છે. આ માહિતી સરકારી માણસો પાસેથી પણ લેવાની હોય છે પણ મોટા ભાગે તો અસરગ્રસ્તો પાસેથી જ લેવાની હોય છે. ખરેખર જેના કુંભના ઉંપ્ય માણસો દટાઈ ગયા હોય, હજુ સુધી મળ્યા ન હોય કે લાશ કાઢવાની બાકી હોય, જેનું મકાન સંપૂર્ણ નાશ પામ્યું હોય ત્યારે તેવા કચ્છી માહુના ખબે હાથ મૂકી તેના આંસુ લૂંછી તેના દુઃખમાં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ પણ તેની સાથે છે તેવો અહેસાસ કરાવી, તેને જોઈતી રાહત સામગ્રી બીજા જ દિવસે પહોંચી જશે તેવો વિશ્વાસ આપવાનો હોય છે. વાંચવામાં જેટલું સહેલું લાગતું કે વાંચીને વિચારતાં જેટલું સહેલું દેખાય તેવું આ કામ નહોંનું. અને આ જ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનું મુખ્ય કામ હતું. ગામના અસરગ્રસ્તોમાંથી કોને કેટલું નુકસાન છે? કોને શું શું આપવું જોઈએ? અને પ્રાથમિકતા કોને મળવી જોઈએ - દરેક જૂથ ગ્રૂપમાં ગયેલા સ્વયંસેવકો આખો દિવસ ગામેગામ ફરી આ માહિતી એકઠી કરતા તથા સાંજે કે મોટી રાત્રે દરેક ટ્રક, છકડો કે સ્કૂટર પાછું આવતું તથા દરેક દરેક મિત્રો પોતાના જાત અનુભવો રાત્રે ચર્ચાતા અને ત્યારે લાગતું કે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટેબલ પર રાત્રે દરેક ગામકું કે દરેક અસરગ્રસ્ત માણસ પોતાની આંખમાં એક સ્વખ લઈને આવતું કે આ સંસ્થા આવી પડેલ આ પરિસ્થિતિમાં આપણને જરૂર કાંઈક મદદ કરશે જ. આપણા સમાજે કયારેય અસરગ્રસ્તો હિંદુ છે કે મુસ્લિમાન, શીખ છે કે પારસી, પૈસાદાર છે કે ગરીબ, જૈન છે કે હરિજન એવા કોઈ જ બેદભાવ વગર આ માહિતી એકત્ર કરાવી. જેનાથી કચ્છમાં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની એક જુદા જ પ્રકારની પ્રતિભા ઉપસી.

દિવસના અંતે ભધા જ સ્વયંસેવકોના રિપોર્ટ આવી જતાં બીજા દિવસના કામનો નકશો તથા તેની રિપોર્ટ તેચાર થતી. અમદાવાદથી આવેલ સ્ટોકમાં પડેલ જીવનજરૂરી ચીજવસ્તુઓ, અનાજ, પાણી વગેરેનો સ્ટોક, આપણી પાસે કેટલાં વાહનો છે, આપણી પાસે કેટલાં સ્વયંસેવકો છે તે બધી જ માહિતીઓના આધારે બીજા દિવસે શું શું માલ / જીવનજરૂરી ચીજો ક્યાં ક્યાં મોકલવી તે નક્કી થતું. ઉપરાંત હાજર સ્વયંસેવકોની જુદી જુદી ટીમ બનાવી તેનો લીડર નક્કી

સંત અને સત્યપ્રિય વ્યક્તિનું અપમાન કોઈને પણ ભારે પડી શકે છે.

કરતો અને તે જ રીતે જુદા જુદા વાહનોના રૂટ તૈયાર થતા. આમ દિવસના અંતે આવતાં રિપોર્ટોના આધારે મોડી રાત સુધી બીજા દિવસના કામકાજનો નકશો તૈયાર થાય અને બીજા દિવસે સવારથી જ ટ્રકોમાં માલ ભરાય. સ્વયંસેવકો તેમાં જવા પોતાની ટીમનાં સભ્યોને એકઠા કરે તથા અમદાવાદથી આવેલ ટ્રકમાંથી જીવનજરૂરી ચીજવસ્તુઓ, તાપત્રી, ટેન્ટ, પાણી વગેરે ઉત્તારવાનું કામ ચાલતું. આમ શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદના કેમ્પમાં રોજ નવો દિવસ નવા ઉમંગ, નવા ઉત્સાહ તથા નવા થનગનાટ, નવા મિત્રો, નવા સ્વયંસેવકો, નવી ઓળખાણો સાથે ઉગતો અને આ જ રીતે આથમતો.

કેમ્પના રોકાણ દરમિયાન સારા - ખરાબ એમ બંને રીતના અનુભવો થયા. પરંતુ સમાજનું કામ કરવાનો ખૂબ જ આનંદ થયો. હા, ત્યાં આનંદ કરવા માટે જવાનું જ ન હતું પરંતુ તમને સૌંપાયેલ કામને તમે સારી રીતે અને સાચો ન્યાય આપો ત્યારે આત્માને ખૂબ જ સંતોષ મળતો હોય છે. અને એ જ તો આનંદ છે. આપણો કેમ્પ સામન્જિયાળી ગામમાં શાંતિધામ - શ્રી કચ્છી વિસા ઓસવાળ જ્ઞાતિના મકાનની બહારના ભાગમાં હતો જે હાઈવેને અડીને જ હતો. તેથી પસાર થતા લગભગ દરેક કચ્છી માડુંઓ પાણી પીવાના બઢાને પણ આપણા કેમ્પમાં આવતા. સંસ્થાની કામગીરી જોઈને પોતાના મંતર્યો રજૂ કરતા. ઘણાં સરકારી માણસોને પણ મળવાના પ્રસંગો બનતા અને તેમની સાથેની વાતચીત પરથી લાગતું કે તેઓ પણ આપણી કાર્યપદ્ધતિથી ખૂબ જ પ્રભાવિત હતા. શાંતિધામના ટ્રસ્ટીઓ શ્રી મુરજીબાપા તથા શ્રી પોપટમામા સાથે પણ કામ કરતાં તેમના અનુભવોનો નીચોડ સંસ્થાને ખૂબ જ ઉપયોગી થયો અને તેઓ પણ શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદની ખૂંક્પ રાહત કેમ્પની કામગીરીથી ખૂબ જ પ્રભાવિત હતા તથા તેમણે ભવિષ્યમાં ગમે તે કામસર શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદ માટે પોતાની સંસ્થાના બારણાં ઉઘાડા રાખ્યા છે, જે ભવિષ્યમાં આપણને ખૂબ જ કામ લાગશે. આપણનું થ્યેય ફક્ત જે તે જીવાએ રાહત સામગ્રી પહોંચાડી દેવી તેવો ન હતો પરંતુ ખરેખર જેઓ સાચા છે, માંગી શકતા નથી કે ભીડમાં પાછળ ઊભા છે તેમને ટોળામાં કે ભીડમાંથી શોધી કાઢી તેમના ખખે હાથ મૂડી, પ્રેમથી તેમને સખ્યારો આપી, દુઃખમાં ભાગીદાર બની, આપણાથી થાય તેટલી મદદ કરવાનો હતો. કેમ્પના રોકાણ દરમિયાન ઘણું બધું શીખવાનું મળ્યું. કુદરતની ભાગ્ય સમજે તો તમે ઘણું બધું શીખી જ શકો. માનવ સેવા એ જ પ્રભુ સેવા છે. તેથી પૈસો ફક્ત મંદિરો કે દેરાસરોમાં રોકાય તેના કરતાં કોઈના આંસુ લૂધી શકવા માટે વપરાય ત્યારે તે યથાર્થ રીતે વપરાય હોય તેવી લાગણી થાય છે. કચ્છી માડુની ખુમારી શું કહેવાય તે આ રોકાણ દરમ્યાન જાણવા મળી. તમારી સામે બેઠેલા માણસના ઘરના ૪ કે ૫ સભ્યો મૃત્યુ પામ્યા હોય તથા ઘર પણ નાશ પામ્યું હોય તે છિતાં તે કચ્છી ભગવાનને દોષ આપતો નથી કે તમારી પાસે નથી ભીખ માંગતો પણ ફક્ત એટલું જ કહે છે કે અમે ઊભા તો જાતે જ થઈ જશું પરંતુ થોડો સમય લાગશે. આમ એક કચ્છી હોવાનો ગર્વ થયો!!

હમણાં મને કોઈએ પૂછ્યું કે તારો ક્યો સ્વયંસેવક BEST હતો? ત્યારે મેં જવાબ આપ્યો કે મારા માટે આખી ટીમના દરેક સભ્યો BEST હતા. શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદ મારા ભાથામાં ઘણા બધા શસ્ત્રો આપ્યા હતા જે દરેક દરેક મારા માટે એકસરખા જ મહત્વના હતા. ટ્રકનો ડ્રાઇવર પણ જેટલા મહત્વનો હતો તેટલા જ મહત્વનો મારા માટે આપણો રસોઈયો કે મહારાજ હતા. કેમકે આટલી મોટી ફોજમાં કોઈ એક જણાની નાનકડી ખૂલથી આપણું આખ્યું ચક ખોટવાઈ જાય! કે ૨ કલાક પણ સવારે તમે કામમાં મોડા હો તો આખો દિવસ તમારા બધા જ કામમાં તમે મોડા પડો અને ત્યારે તમને દરેક દરેક વ્યક્તિની કિમત સમજાય. ટ્રક ભરનાર બિહારનો રણજિત પણ જેટલું મહત્વ ધરાવતો હતો તેટલું જ ચોકીદારના કામનું મહત્વ હોય છે. આમ આખી ટીમમાં દરેક દરેક મેખરો ખૂબ જ ખંતથી, મહેનતથી તથા પ્રેમ અને શિસ્તથી કામ કરતા હતા જેથી આ આખો યજ્ઞ સારી રીતે પાર પડ્યો.

મારા મતે સામન્જિયાળી કેમ્પ કરવાથી શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદ ખૂબ જ ઉમદા તથા માનવતાનું કામ કરેલ છે. હું સંસ્થાનો ખૂબ જ આભારી હું કે આવા મહાન કાર્ય માટે તેમણે મારી પસંદગી કરી. મેં ફક્ત તેમના વિશ્વાસને સાચો ડેરવાનો નમ્ર પ્રયાસ માત્ર કર્યો છે. હું કેટલો સફળ થયો હું, તે તો માત્ર શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદ જ નક્કી કરી શકે પણ એક વાત છે કે સારા આશયથી, સારા કામ માટે તમે તૈયાર થાવ છો ત્યારે ભગવાન પણ તમને સાથ આપે છે.

કચ્છના આવા કપરા દિવસોમાં તેમના જ આંગણે ઊભા રહી, શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદ માનવતાનો એવો ધજ લહેરાવ્યો છે કે જે દૂરદૂરથી આવનાર પણ જોઈ શકે અને ભવિષ્યમાં આવા કોઈ પણ કામમાં જોડાવવા માટે તત્પર થશે જ. સમાજની કામગીરીથી પ્રેરાઈને તથા સારી અને સાચી કાર્યપદ્ધતિને કારણે કેમ્પમાં મુંબઈ, કાન્પુર, બેંગલોર, કરાડ વગેરે ઘણા સ્થળોએથી આવતી રાહત સામગ્રીનો સામાન આપણા કેમ્પમાં ઉતારવામાં આવતો. જે બતાવે છે કે દૂર દૂર સુધી શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદના કામકાજની નોંધ લેવાઈ રહી છે.

ફરી એક વખત હું શ્રી કચ્છી જેન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો મને આવું ઉમદા કામ કરવાની તક આપી, આવા મહાન કામનો એક અંશ બનાવવા બદલ ખૂબ ખૂબ આભારી હું અને ફરી ક્યારે પણ સાદ પડશે ત્યારે હું આવા કે બીજા કામોમાં જોડાવા માટે તૈયાર હોઈશ. આટલા દિવસ આવા કામ માટે મોકલવા માટે હું મારા કુટુંબનો પણ આભારી હું.

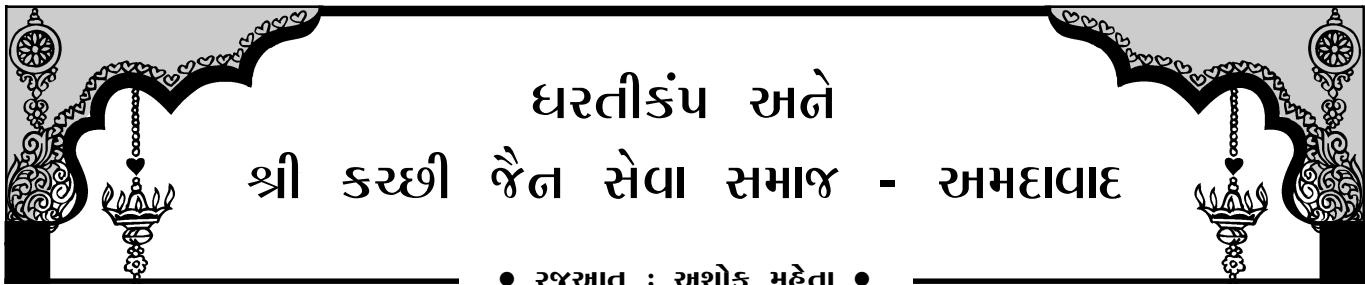
નત મસ્તકે માતૃભૂમિને પ્રણામ.

નવદીપ ક. શાહ

(કી-૧૨, સુદૂર ફ્લેટ્સ, માણેકબાગ સોસાયટી પટે,
નાંરનગર ચાર રસ્તા, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૪.
ફોન : (દર) ૯૬૧૨૮૮૪૬, પેઝ : ૯૬૩૨-૯૬૦૦૩૬)

મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૧

જ આળસુ છે તેમના માટે જ ઈશ્વરે આવતીકાલનું નિર્માણ કર્યું છે.

ધરતીકંપ અને શ્રી કરણી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

● રજૂઆત : અશોક મહેતા ●

હિંદુ પુરાણો, વેદો વગેરે ધાર્મિક ગ્રંથોમાં પૃથ્વીના પ્રલયની વાતો આવતી હોય છે. સાત પાતાળ અને સૂર્યની આસપાસ પૃથ્વી ફરે છે તેવું વેદોમાં સ્પષ્ટપણે જણાવેલ છે.

આ સાત પાતાળ એ પૃથ્વી પરની સાત ખેટો (જમીનની પડીઓ) હોઈ શકે. ભારતીય ખેટ, એશિયાટિક ખેટ, આફિકન ખેટ, અમેરિકન ખેટ, પૂર્વ પેસિફિક ખેટ, પેસિફિક ખેટ અને એન્ટાર્કિટિક ખેટ તરીકે આ ખેટો ઓળખાય છે. આ ખેટોની જમીનના પોપડા નીચે ૫ થી ૫૦ કિલોમીટરની ઊંડાઈએ, પૃથ્વીના પેટાળમાં લાવા રસ હોય છે કે જેના પર આ ખેટો તરતી હોય છે. આ લાવારસના પ્રવાહો પૃથ્વીના પેટાળમાં સતતપણે ફરતા રહેતા હોય છે. લાવારસના ફરતા રહેવાના કારણે અને તેના પર આ ખેટો તરતી રહેવાના કારણે જ્યારે આ ખેટો એકબીજાથી ટકરાય ત્યારે ધ્રુજારીઓ અને કંપનો પેદા થાય છે કે જેને આપણે ધરતીકંપ કહીએ છીએ. આ ધરતીકંપ કેટલીક વખત “મહા વિનાશકારી” હોય છે. પૃથ્વીના પ્રલયની જે વાત છે તે આ વિનાશકારી ભૂકંપ હોઈ શકે.

ભગવાન શ્રીરામના ૧૦૦ વર્ષના પૂર્વજ “સાગર” રાજના સમયમાં સમુદ્ર - અરદ સાગર હિમાલય સુધી હતો કે જે કાળાંતરે ભૂસ્તરીયે ફેરફારોના કારણે દક્ષિણ તરફ સરકતો ગયો અને તે આજની પરિસ્થિતિએ પહોંચેલ છે. ઉપરોક્ત ભૂકંપની પ્રતિક્ષિયાનો જ આ ભાગ કહેવામ.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પૃથ્વીના પડની ઊંડાઈ વિવિધ સ્થળે ૫ થી ૫૦ કિલોમીટર સુધી ઊંડી હોય છે કે જેની નીચે લાવારસના થર સતતપણે ફરતા હોય છે. કર્ણ, સૌરાષ્ટ્ર અને આજુબાજુના સમુદ્ર વિસ્તારમાં આ થરની ઊંડાઈ માત્ર ૫ થી ૭ કિલોમીટર એટલે કે ખૂબ જ પાતળી હોવાથી આ ખેટોના ટકરાવના સમયે એહી કંપનોની માત્રા ખૂબ જ વધી જાય છે અને ભૂકંપની “મહા વિનાશકારી” અસર આ વિસ્તારમાં વધુ પ્રમાણમાં થાય છે. એહી ભારતીય ખેટ, એશિયન ખેટ સાથે ટકરાવમાં આવે છે.

ભૂતકળમાં ડિ.સ. પૂર્વે ૩,૦૦૦થી ૨૨૮૦ વર્ષના વચ્ચેના ગાળામાં એટલે કે આજથી ૨૨૦૦ વર્ષ અગાઉના સમયગાળામાં વિનાશકારી ભૂકંપ થયેલ કે જેનો ઉલ્લેખ વેદોમાં મળેછે. ગુજરાતના સરધાર, આણંદપર, લડલી વગેરે વિસ્તારો કે જે એક સમે સમુદ્રની અંદર ગરક હતા તે ઊંચકાઈ આવીને સમુદ્રની સપાઠીથી ૩૬૦ મીટર ઊંચા આવી ગયા છે. આ વિસ્તારો સમુદ્રની અંદર

હતા તેવા અનેક પુરાવા આજે પણ મળી રહે છે.

કર્ણના ભૂતળમાં બાર જેટલા મહાનગરો દટાયેલા હોવાનું ઈસરોના ગુજરાતના વિજાનીઓએ ઉપગ્રહ મારફત તાજેતરમાં શોધી કાઢેલું છે.

કર્ણના મોટા રણનો અત્યારનો પ્રદેશ એક સમયે સમ સિંધુનો પ્રદેશ કહેવાતો. એ સમયે સિંધુ, સરસ્વતી, જેલમ, બિયાસ અને સત્તલજ નદીના નીર અહીંથી પસાર થઈને છેક ખંભાતના અખાતમાં ઠલવાતા. બારમી સદીના મહાપ્રલયકારી ભૂકંપે આ વિસ્તારનો સિનેરીયો સંપૂર્ણપણે બદલી નાંયો. આ નદીઓના પાણી ખંભાતના અખાતમાં ઠલવાતા બંધ થયા. સરસ્વતી નદી લુમ થઈ ગઈ. સિંધુ નદીના વહેણ લગભગ ૩૦૦થી ૪૦૦ કિલોમીટર પદ્ધતિમાં તરફ ખસી ગયા. તેના પાણીની એક શાખા માત્ર કર્ણની પદ્ધતિમે આવેલ કોરી કીકમાંથી લખપત તરફ આવતી હતી તે જમીનનો અમુક ભાગ ઊંચો આવી જવાથી, આ તરફ આવતી બંધ થઈ ગઈ. જમીનનો સારો એવો પહોળો વિસ્તાર ૪ કિલોમીટરની લાંબી પડીમાં ૧૮ કુટ ઊંચો ચડી આવી લૂણિય બની ગયો. આ એક બંધ બની ગયો કે જે “અલ્વાહના બંધ” તરીકે જાણીતો થયો. સિંધુ નદીના વહેણ આ તરફ આવતા સંપૂર્ણપણે બંધ થયા. કાળાંતરે સમગ્ર પ્રદેશ સૂકો થઈ ગયો. આજ ધરતીકંપના કારણે કર્ણની કોરી નદી પર આવેલ સિંધાનો પુરાણો કિલો અને પુરાણું બંદર જમીનના પેટાળમાં ગરક થઈ ગયા. મૂળ જમીનની સપાઠીથી સિંધી બંદર તથા તેની આજુબાજુના અનેક ચોરસ મીટરના વિસ્તાર ૧૨ કુટથી ૧૫ કુટ નીચે આવી જતાં, તેના પર સમુદ્રના ખારા પાણી ફરી વયા અને આ પ્રદેશ સમુદ્રમાં ગરક થઈ ગયો. એહી રહેતી માનવ વસતિની કાળના થપાટમાં શું પરિસ્થિતિ થઈ હશે તે આપણે સારી રીતે કલ્પી શકીએ છીએ.

૧૮૧૮ના આજ ભૂકંપના કારણે ભૂજમાં ૭૦૦ મકાનો પડી ગયા અને ૧૨૦૦ લોકોના મૃત્યુ થયા. તે સમયની ઓછી વસતિના

અન્યની નિંદા-ટીકા કરનાર પોતાના આત્માને નિરથક પાપથી બાંધે છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

પ્રમાણમાં આ જાનહાનિ ઘણી જ કહેવાય. અંજાર, માંડવી, લખપત, ભચાઉ વગેરે અનેક વિસ્તારોમાં પારાવાર નુકસાની તેમજ જાનહાનિ થયેલ હતી.

૧૯૮૯ના ભૂકુપે પણ તેવી જ તારાજ સર્જ. આ ભૂકુપની અસર અંજાર શહેર અને તેની આજુબાજુના વિસ્તારો પર સવિશેષ રહી. ભચાઉ વિસ્તારમાં પણ આ ભૂકુપે સારી એવી તારાજ સર્જ.

ત્યારબાદ આવ્યો એકવીસમી સદીના ભારતના પ્રથમ પ્રજાસત્તાક દિને આવેલો ભૂકુપ. તા. ૨૫મી જાન્યુઆરી, ૨૦૦૧ના દિવસે સવારમાં ૮.૪૩ વાગ્યે આવેલ ભૂકુપ લગભગ ૧૧૦ સેકન્ડ સુધી એટલે કે ૧૩૩ (પોણા બે મિનિટ) લગી ચાલેલ. આ ભૂકુપની સમગ્ર ગુજરાતની આંકડાકીય માહિતી ઉપર આપણે એક નજર નાંખીએ :

- રીચર સ્કેલનો અંક : ૬.૮ (વિવાદાસ્પદ છે)
- ભૂકુપનું કેન્દ્ર બિંદુ : ૨૩.૩ ઉત્તર અક્ષાંસ અને ૯૮.૮ પૂર્વ અક્ષાંસ

ભૂજથી ૨૦ ક્ર.મી. દૂર - ઊર પૂર્વ દિશામાં - લોડાઈ ગામ પાસે.

- ભૂકુપની અસર : લગભગ ૧૫૦૦ કિલોમીટરની ત્રિજ્યામાં
- અસરગ્રસ્ત તાલુકાની સંખ્યા : ૧૮૧
- અસરગ્રસ્ત ગામોની સંખ્યા : ૭,૬૩૩
- અસરગ્રસ્ત વસ્તી : ૩,૭૮,૦૦,૦૦૦
- માનવ મૃત્યુ : ૧૮,૬૦૪

(કદાચ તેનાથી વધુ પણ હોઈ શકે)

- પશુ મૃત્યુ : ૨૧,૨૫૮
- સંપૂર્ણ નાશ પામેલ મકાન : ૧,૭૧,૬૨૨
- સંપૂર્ણ નાશ પામેલ કાચા મકાન : ૧,૬૭,૦૩૫
- અંશતઃ નાશ પામેલ મકાન : ૪,૮૮,૨૮૮
- અંશતઃ નાશ પામેલ કાચા મકાન : ૩,૪૫,૭૩૨

આ ભૂકુપની માત્ર કચ્છને લગતી અંકડાકીય માહિતી પર પણ એક નજર નાંખી લઈએ.

કચ્છના ગામડામાં થયેલ મૃત્યુ : ૫૭૨૬

કચ્છના દ્વારા થયેલ મૃત્યુ

ભૂજ	: ૨૩૬૦
અંજાર	: ૧૫૫૭
ભચાઉ	: ૧૪૮૦
ગાંધીધામ	: ૭૩૭
રાપર	: ૮૮
માંડવી	: ૧૬
કચ્છમાં થયેલ કુલ મૃત્યુ	: ૧૧,૬૭૫

સંપૂર્ણ નાશ પામેલ પાકા મકાનોની સંખ્યા : ૩૩,૮૦૦

જોખમી રીતે નુકસાન પામ્યા હોય અને પાછળથી બુલડોઝરથી અથવા બ્લાસ્ટિંગથી તોડી પડાયેલ હોય તેવા અંદાજિત મકાનો : ૧૦,૦૦૦

જો કે આ ભૂકુપના કારણે પ્રદેશની રચનામાં ખાસ કોઈ મોટા તફાવત પડ્યા નથી તેમ છતાં ઉપરની આંકડાકીય માહિતી જોતાં આ ભૂકુપને ચોક્કસપણે મહાવિનાશકારી ભૂકુપમાં ગણી શકાય.

કાળાંતરે આવા બનાવ તો બનતા જ રહે છે અને છેંક આદિ કાળથી માનવ આવા પ્રકોપોનો અને આપત્તિઓનો સામનો કરતો આવેલ છે, પરંતુ જેમ જેમ વિજ્ઞાન આજના આધુનિક જમાનામાં વિકાસ પામતું જાય છે તેમ તેમ આવા વિનાશોનો સામનો કરવાની સજજતા પણ વિકસતી જાય છે.

આ ભૂકુપની વાત કરીએ તો તે અણાચિંતયું આવ્યું છે તેમ તો આ વિષયના નિષ્ણાતો માટે તો ના જ કહેવાય. કચ્છના આ ભૂકુપ પહેલાં ભાવનગરમાં ભૂકુપના અનેક આંચકાઓ આવેલ હતા. આ આંચકાઓથી ચેતી જરૂર ગુજરાત સરકારે તથા ડિઝાસ્ટર મિટિગેશન ઈન્સ્ટિટ્યુટે પૂર્તી તકેદારી રાખવી જોઈતી હતી અને લોકોને ચેતવા જોઈતા હતા, તેમજ સરકારી તંત્રને પણ સાબૂત રાખવું જોઈતું હતું પરંતુ આપણા સૌના કમનસીબે તે થઈ શકે નથી. ગુજરાત સરકારનું સમગ્ર તત્ત્વ ભૂકુપનો સામનો કરવા બિલકુલ સજજ નહોતું.

આવા વિનાશકારી પ્રસંગે સંદેશા વ્યવહાર ખૂબ અગત્યનું સ્થાન ભજવે છે. યોગ્ય સંદેશાની આપ-લે ના થઈ શકે તો રાહત સામગ્રી પહોંચાડવામાં પુષ્કળ વિલંબ થાય છે. દુર્ઘટના પછીના ૪૮ કલાક બંધુ જ અગત્યના હોય છે. આ ભૂકુપની દુર્ઘટના બન્યા પછી છ કલાકે તો આ ભૂકુપનું કેન્દ્ર બિંદુ ભૂજ પાસે છે તેની જાણ થઈ અને ૧૬ કલાક પછી આ ભૂકુપે કચ્છમાં તીવ્રતમ વિનાશ વેર્ચો છે તેની જાણ કચ્છના કલેક્ટર તરફથી રાજ્ય સરકારને પહોંચી. કચ્છના ગામડાઓની જાણ તો કેટલાયે કલાકો પડી મળી. આ પરિસ્થિતિમાં આ બધા સ્થળે ત્વરિત મદદ પહોંચે કરી રીતે?

ઉપરોક્ત ડાયકટની જાણ થયા બાદ ટી.વી.ના પ્રસારણ માધ્યમે (ખાનગી ક્ષેત્ર) સારી એવી સેવા બજાવી અને આ બાબતને ટી.વી.ની દરેક ચેનલે પ્રાધાન્ય આપી તેની રજેરજની માહિતી દિવસના લગભગ ૨૪ કલાકના ડિસાબે દિવસો સુધી પ્રસારિત કરવાનું ચાલુ રાખ્યું. વર્તમાન પત્રના માધ્યમે (આ પણ ખાનગી ક્ષેત્ર) પણ સારી એવી સેવા બજાવી. તેઓ ભૂકુપના કારણે થયેલ નુકસાનીના ફોટો સહિતના સમાચાર દિવસો સુધી છાપતા રહ્યા. પરિણામ એ આવ્યું કે માત્ર ગુજરાત કે ભારત માત્ર નહીં પરંતુ સમગ્ર દુનિયામાં આ પ્રશ્ને અનુકૂળ જાગી ઉડી અને સમગ્ર દુનિયાએ દાનનો ધોખ ગુજરાત અને તેમાંથે વિશેષરૂપે કચ્છ તરફ વહેવડાવવાનો ચાલુ કરી દીધો. દરેક સ્થળના મંડળ, સમાજ, મહાજન, સામાજિક સંસ્થા, વ્યાપારી સંસ્થા તેમજ વૈયક્તિક રીતે ખાદ્ય સામગ્રી, ફુડ પેકેટ્સ, ખાદ્ય તેલ, મિલક પાવડર,

કોઈની તમારી ઉપર નજર ના હોય ત્યારે જ પૂરેપૂરી નિષ્ઠાથી કાર્ય કરવું એનું નામ કવોલિટી.

જીવન જરૂરિયાતની ચીજવસ્તુઓ, અનાજ, પાણીના પાઉચ, કપડાં, ધાબળા, તખીબી સહાય, દવાઓ, તંબુઓ, જરૂરી વાસણો, વગેરેનો ધોથ વહેવડાવી દીધો. કંઈ તરફ ઉપરોક્ત માલ ભરેલી ટ્રકોની વણજાર લાગી ગઈ. આ કટોકટીના સમયે સામાજિક સંસ્થાઓ બહાર આવી અને ઝડપબેર પોતાની કામગીરીનો આરંભ કરી દીધો. ખાનગી ક્ષેત્રે અણકલ્યા કાર્યની સારી એવી જવાબદારી ઉપાડી લીધી.

જ્યારે દુનિયાભરની સામાજિક સંસ્થાઓ અનુકૂળાના આ ક્ષેત્રે કાર્યરત થઈ ગયેલ હતી ત્યારે કચ્છી માહુની પોતાની સંસ્થા - શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ આ પ્રશ્ને પાછળ પડે તે તો શક્ય જ ના બને. આ સંસ્થા પણ મા-ભોમ કંઈ પર આવી પડેલ આફતના નિવારણ કાજે પોતાની જવાબદારી તેમજ ફરજ સમજ ત્વરિતપણે કામે લાગી ગઈ.

ભૂંકુંપના દિવસે એટલે કે તા. ૨૬-૧-૦૧ના સાંજે જ કેટલાક ટ્રસ્ટીઓ તથા કાર્યકરો મજા અને જરૂરી કાર્યવાહીની શરૂઆત કરી દીધી. તા. ૨૭-૧-૦૧ના ટ્રસ્ટ મંડળની ભિટિંગ બોલાવી, ત્વરિત નિર્ણયો લેવાયા અને તા. ૨૮-૧-૦૧થી રાહતની કામગીરી શરૂ કરી દેવામાં આવી. તા. ૨૮-૧-૦૧ના ૪ ટ્રકો જરૂરી ખાદી સામગ્રી, પાણીના પાઉચ તથા કેરબા વગેરે લઈ કચ્છ તરફ રવાના થઈ ગઈ. સાથે સાથે સ્વયંસેવક ગ્રૂપ તથા ડોક્ટરોને આ ટ્રકોમાં મોકલવામાં આવ્યા. જરૂરિયાતવાળી જગ્યાએ આ સામગ્રી પહોંચાડવામાં આવી અને ત્યાંના ઈજાગ્રસ્ત લોકોને પ્રાથમિક સારવાર આપી, આ જ ટ્રકમાં વળતા અમદાવાદ લાવવામાં આવ્યા. પાલડી ખાતેના શ્રી કચ્છી જૈન સેવનના સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રમાં હંગામી ધોરણે એક હોસ્પિટલ ચાલુ કરી દઈ, આ દર્દીઓને અહીં સારવાર અર્થે દાખલ કરવામાં આવ્યા. આ હોસ્પિટલ ચલાવવામાં વિશ્વ ગુજરાતી સમાજનો સહયોગ પૂર્ણપણે સાંપડી રહ્યો.

બીજા તબક્કામાં તંબુ, ધાબળા, વાસણોની ડિટ્રસ, લોટ, મસાલા, ચા, દૂધ, ખાંડ વગેરે મોકલવાનું ચાલુ કરી દેવામાં આવ્યું. કચ્છમાં અનેક લોકોના મૂલ્ય થયેલ હોવાથી, શબ્દને જલાવવા ત્યાં લાકડાં પણ ખૂટી ગયાની બૂમ આવવાથી લાકડાં ભરેલી ટ્રકો પણ મોકલવાનું ચાલુ કરી દેવામાં આવ્યું. દરેક ટ્રકમાં સ્વયંસેવકોની ટુકડી મોકલવામાં આવતી અને તેઓ દૂરના ગામડાઓમાં જઈ, ઘરે ઘરે ફરી, જરૂરિયાતવાળા લોકોને જરૂરી સામગ્રીઓ પહોંચાડતા રહ્યા.

ત્યારબાદ તા. ૫-૨-૦૧ના દિવસથી સામન્યાળી ખાતે શાંતિધામ પર એક બેઝ કેમ્પ ચાલુ કરી દેવામાં આવ્યો કે જ્યાં પ્રથમ બધી સામગ્રીઓ એકનિત કરવામાં આવતી અને ત્યાંથી જરૂરિયાત મુજબના ગામડાઓમાં આ સામગ્રીઓ નાના ટેમ્પો દ્વારા વિતરણ કરવા માટે મોકલી આપવામાં આવતી. અહીં ૪૦થી ૫૦ સ્વયંસેવકોની ફોજ અને ટ્રક, ટેમ્પા, સ્કુટર વગેરેની સુવિધા પૂરી પાડવામાં આવી.

સ્વયંસેવકો પ્રથમ દૂર દૂરના ગામડામાં સર્વે કરવા જતાં અને

ત્યારબાદ ત્યાંની નોંધ મુજબ બીજા દિવસે જે તે વ્યક્તિઓનો અંગત સંપર્ક સાધી, બધી સામગ્રીઓ પહોંચતી કરવામાં આવતી.

ફેબ્રુઆરી ૨૦૦૧ના અંત સુધીમાં અમદાવાદથી ડાયરેક્ટ નીચેના ગામડાઓમાં જીવન જરૂરિયાતની વસ્તુઓ, તંબુઓ, ખાદી સામગ્રી વગેરે પહોંચાડવામાં આવ્યા :

માંડવી તાલુકાના ગામો	-	૨૭
મુંદ્રા તાલુકાના ગામો	-	૧૨
અબડાસા તાલુકાના ગામો	-	૧૩
રાપર તાલુકાના ગામો	-	૨૬
ભયાઉ તાલુકાના ગામો	-	૧૪
ભુજ તાલુકાના ગામો	-	૬
નખગાઢા તાલુકાના ગામો	-	૪
અંજાર તાલુકાના ગામો	-	૧૧
લખપત તાલુકાના ગામો	-	૭
સુરેન્દ્રનગર જિલ્લાના ગામો	-	૧૮
કુલ		૧૪૨ ગામ

આ સિવાય સામન્યાળી પરના બેઝ કેમ્પ પરથી કચ્છના દસેય તાલુકાના લગભગ અન્ય ૨૫૦ ગામોમાં આ સામગ્રી પહોંચતી કરવામાં આવેલ હતી. આ રીતે ગણતરી કરીએ તો શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદે કર્યાના લગભગ ૪૦૦ ગામોમાં આ સામગ્રી પહોંચતી કરેલ હતી. આ કાર્યવાહી અદ્વિતીય ગણાય.

સામન્યાળીના બેઝ કેમ્પ પર ભારતભરના શહેરો જેવાં કે મુંબઈ, નાસિક, કાનપુર, બેંગલૂર, જયપુર, કલક્તા, રાયપુર, રાઉરકેલા વગેરે અનેક સ્થળોએથી જીવન જરૂરિયાતની વસ્તુઓ વગેરે આવેલ અને જરૂરિયાત મુજબના ગામડાઓમાં તથા જરૂરિયાતવાળા કુંભોને આ વસ્તુઓનું વિતરણ કરવામાં આવેલ.

આ સમયે નીચે મુજબના સ્વયંસેવકોએ રાત-દિવસ જોયા વગર પૂરતી જત મજૂરી કરી પૂર્ણ સમયે સાથે રહી આપદગ્રસ્તોની સેવા કરેલ હતી.

- અમદાવાદના વિવિધ વિસ્તારોમાંથી આવેલ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના તથા અન્ય સ્વયંસેવકો ૮૯
- આર્થ સમાજ સ્કૂલ, ભોપાલથી આવેલ સ્વયંસેવકો ૩૪
- આમા કેન્ટોનમેન્ટ યુથ તરફથી આવેલ સ્વયંસેવકો ૨૦
- વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ - અમદાવાદ તરફથી આવેલ સ્વયંસેવકો ૧૦

કુલ	૧૬૦
------------	------------

“હું દિલગીર છું” “સોરી” એટલું બોલતાં ક્યારેય ખ્યકાટ ન અનુભવો.

આ સ્વયંસેવકો પાસેથી વિવિધ કામો લેવાના આયોજનની જવાબદારી શ્રી હીરેન કુવરજી શાહે સંભાળેલ હતી.

વિવિધ વસ્તુઓના “સ્વીકાર કાઉન્ટર”ની જવાબદારી શ્રી ભાઈલાલ કાનજી પટેલ, શ્રી બાબુભાઈ બેતશી મહેતા, શ્રી હીરેન અમૃતલાલ પોલડિયા, શ્રી ડિરીટ પ્રેમજી નંદુ, શ્રી કલ્યાણજીભાઈ પટેલ વગેરેએ સંભાળેલ હતી.

વિના મૂલ્યે ટ્રેકો મેળવવાની અને અસરગ્રસ્ત વિસ્તારોમાં રાહત સામગ્રી પહોંચાડવાની જવાબદારી શ્રી વીરેન્ઝ રાઘવજી લોડાયા તથા શ્રી મુકેશ મુણજી લાલકાએ સંભાળેલ હતી.

મેટિકલ સારવાર વિભાગમાં “વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ”નો સહયોગ સાંપદેલ હતો. વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના પ્રમુખ શ્રી કૃષ્ણકાંત વખારિયાએ બરાબર સંપર્ક જ્ઞાનવી રાખેલ હતો. ડૉ. હર્ષદ મહેતા તેમના તરફથી સારવાર અર્થે સેવા આપી રહ્યા હતા.

શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રમાં હંગામી ધોરણે ઊભી કરેલ હોસ્પિટલની જવાબદારી ડૉ. હિતેન્દ્ર મોહનલાલ શાહ તથા શ્રી અશ્વિન હીરજી સાવલાએ સંભાળી લીધેલ હતી.

શ્રી કચ્છી જૈન ભક્તિ મંડળની તથા શ્રી કચ્છી મહિલા સમાજની બહેનોએ અનાજ વગેરે સાફ કરવામાં તથા મોટા પેકિંગમાં આવેલ સામગ્રીને નાના પેટિંગમાં તૈયાર કરવા માટેની સતતપણે સેવા આપેલ હતી.

દરરોજ ૨૦૦થીયે વધુ વ્યક્તિ અહીંના રસોડે જમતી હોવાથી, રસોઈ બનાવવાની જવાબદારી કુમુદ ટ્રાવેલ્સવાળા શ્રી પ્રતીક રેસિકલાલ શાહે સંભાળી લીધી હતી, જ્યારે આ વિભાગમાં જમાડવા વગેરેની વ્યવસ્થા કરવા તથા મેટિકલ વિભાગમાં સ્વયંસેવિકા તરીકે સેવા આપવા કુ. રાજુલ કાંતિલાલ કુરીયા, કુ. નેહલ ઠાકોરભાઈ શાહ તથા અન્ય બહેનો કાર્યરત હતી.

દરેક વિભાગની કામગીરીની વિવિધ ચેનલો દ્વારા પ્રસારણની જવાબદારી શ્રીમતી ફાલ્ગુની હીરેન શાહે સંભાળી લીધેલ હતી.

શરૂના મુખ્ય ડોનેશન્સ નવનીત પરિવાર, વિસત ઓટોમોબાઈલ્સ પરિવાર, ગઢેચા પરિવાર, શ્રી બિપિનભાઈ કાનજીભાઈ રવજી (નાની ખાખરવાલા) ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ તથા અન્ય લોકો તરફથી સાંપદેલ હતા કે જેના કારણે આ પ્રવૃત્તિઓ ચાલુ કરી શકાઈ અને તેને પૂર્ણપણે ગતિમાં લાવી શકાઈ.

શાંતિધામ - સામાજિકાળી ખાતેના બેઝ કેમ્પની જવાબદારી શ્રી હીરજી પાસુ શાહ, શ્રી બિપેન્દ્ર મેધજી ગોગરી, શ્રી નવરીપ કુવરજી શાહ, શ્રી પ્રહુલ શામજ ધરમશી તથા શ્રી જ્યાંતીલાલ સાકરચંદ મહેતા વગેરેએ સંભાળી લીધેલ હતી. આ બેઝ કેમ્પ પર મંડપ વગેરેની વિનામૂલ્યે વ્યવસ્થા શાંખગાર ડેકોર પ્રા.લિ.ના શ્રી સમીરભાઈ તથા શ્રી મૌલિકભાઈ તરફથી કરવામાં આવેલ હતી.

સમાજના ટ્રસ્ટીઓ તથા કાર્યકરો શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ, શ્રી નવીન નાનજી પોલડિયા, શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલા, શ્રી

શાંતિલાલ મુણજી સાવલા, નવનીત પરિવારના સભ્યો શ્રી છોટુભાઈ, શ્રી શાંતિભાઈ, શ્રી રાજુભાઈ વગેરે, શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ સંઘવી, શ્રી નરેન્દ્ર છગનલાલ શાહ, શ્રી મુણજી નરશી લોડાયા, શ્રી નીતિન ધનજી ગાલા, શ્રી બાબુભાઈ કેશવજી શાહ, શ્રી અમૃતલાલ પોપટલાલ સંઘવી, શ્રી ખુશાલ પોપટલાલ સંઘવી, વગેરેએ સતતપણે આ પ્રવૃત્તિઓ પર દેખરેખ રાખેલ હતી.

શ્રી ધનશ્યામ પ્રેમજી ઠક્કર, શ્રી લક્ષ્મીદાસભાઈ ઠક્કર, શ્રી હરીશ રણજિત રંગવાલા, શ્રી દિલીપ રામજી પટેલ વગેરે કાર્યકરોનો પણ સારો એવો સહયોગ સાંપદેલ હતો.

સમગ્ર રાહત કાર્યના સંકલનની જવાબદારી ડૉ. ચંદ્રકાંત કાનજી દેઢિયા તથા શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ સંભાળેલ હતી.

આ રાહતકાર્યનો પ્રથમ તબક્કો ખાદ્ય પદાર્થો, વાસણોની કિટ્સ, કપડાં, ધાબળા તેમજ જીવન જરૂરિયાતની અન્ય સામગ્રીઓ પહોંચાડવાનો હતો.

દ્વિતીય તબક્કામાં રહેવા માટે તંબુ, ધરવખરીનો સામાન વગેરે મોકલી લોકોને હંગામી ધોરણે સ્થિર કરવા માટે કોશિશ કરવાનો હતો.

ઉપરોક્ત બંને તબક્કા પૂરા થતાં, શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ ગીજા તબક્કાના કાર્યની શરૂઆત કરી. આ તબક્કામાં પ્રિ-ફિબ્રિકેટ મકાનો બનાવી, કચ્છના વિવિધ ગામડાઓમાં આ મકાનો ઊભા કરી, જ્યાં લગી પાકા મકાન તૈયાર ન થાય ત્યાં લગી એટલે કે વર્ષ - બે વર્ષ માટે રહેવાની સુવિધા પૂરી પાડવાનો હતો.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ નીચેના સ્થળોએ હંગામી આવાસો ઊભા કરેલ હતા :

૧. લાકડિયા (ભાગાં)	૬૦ આવાસ
૨. બાંઢિયા (અબડાસા)	૨૫ આવાસ
૩. ભુજ શહેર	૧૩ આવાસ
૪. તેરા (અબડાસા)	૧૨ આવાસ
૫. શેરડી (માંડવી)	૧૦ આવાસ
૬. માંડવી દેરાસરના કમ્પાઉન્ડમાં (ત્યાંના પૂજારી માટે)	૧ આવાસ
૭. સારસ્વતમુસ્કુલના શિક્ષકો માટે રામાણિયા (મુંદ્રા)	૮ આવાસ
છસરા (મુંદ્રા)	૭ આવાસ
ગુંદાલા (મુંદ્રા)	૭ આવાસ
કોટડા રોહા (અબડાસા)	૭ આવાસ
કોટડી મહાદેવપુરી (માંડવી)	૭ આવાસ
કુલ	૧૪૮ આવાસ

આ સિવાય નીચે મુજબના પાકા આવાસો પણ આ સમાજ

“મારાથી ભૂલ થઈ ગઈ” અનું કહેતા અચકાવ નહિ.

તૈયાર કરાવેલ હતા :

નાગ્રેચા (માંડવી)	૩૫ મફાન
કુવાપથર (અબડાસા)	૨૦ મફાન
મોરજર (નખગાણા)	૧૦ મફાન
કોઠારા (અબડાસા)	૧ મફાન
કુલ	૬૬ મફાન

ચોથા તબક્કામાં આ સમાજે કચ્છની વિવિધ સંસ્થાઓને તેમના દવાખાના, સ્કૂલ, રહેવા માટેના પાકા મફાન વગેરે તૈયાર કરવા અંદાજિત રૂ. એક કરોડથી વધુ રકમના અનુદાન મોકલી આપેલ હતા કે જેમાંની કેટલીક વિગતો નીચે મુજબ છે :

(રૂ.)

૧. અંજાર જૈન ભૂકુપ રાહત પીડિત સમિતિ - અંજાર	૪૦,૮૬,૫૦૦/-
૨. સારસ્વતમૂર્તિ સંસ્થાની બાડા, ગુંડાલા તથા કોડાય ગામની શાળાઓ માટે	૧૦,૮૭,૦૦૦/-
૩. શ્રી કલ્યાણજી ઠાકરશી એન્ડ સન્સ જૈન વિદ્યાનિકેતન - ગોધરા	૭,૫૦,૦૦૦/-
૪. શ્રી કોઠારા સાર્વજનિક દવાખાના ટ્રસ્ટ - કોઠારા	૬,૫૦,૦૦૦/-
૫. શ્રી મહાવીર ભૂકુપ રાહત સમિતિ- ભુજ	૩,૦૦,૦૦૦/-
૬. શ્રી ગાંધીધામ જૈન સેવા સમિતિ - ગાંધીધામ	૩,૦૦,૦૦૦/-
૭. શ્રી ભુજ ભાનુશાળી મહાજન - ભુજ	૩,૦૦,૦૦૦/-
૮. શ્રી ક.દ.ઓ. જૈન મહાજન - કચ્છ એકમ	૩,૦૦,૦૦૦/-
૯. શ્રી ભયાઉ જૈન શેતાંબર મૂર્તિપૂજક મહાજન - ભયાઉ	૩,૦૦,૦૦૦/-
૧૦. નાની તુંબડી ગામના દવાખાના માટે - નાની તુંબડી	૨,૫૧,૦૦૦/-
૧૧. નાની તુંબડી ગામની લાઈબ્રેરીના કામ માટે - નાની તુંબડી	૨,૦૦,૦૦૦/-
૧૨. બાંઢિયા સાર્વજનિક આરોગ્ય ટ્રસ્ટના બાંધકામ માટે - બાંઢિયા	૨,૫૦,૦૦૦/-
૧૩. શેરડી ગામની પ્રાથમિક શાળાના કામ માટે - શેરડી	૨,૦૦,૦૦૦/-
૧૪. સર્વ સેવા સંઘ - ભુજ	૧,૫૦,૦૦૦/-
૧૫. શ્રી ભોજાય ટ્રસ્ટ - ભોજાય	૧,૦૦,૦૦૦/-
૧૬. શ્રી ક.વી.ઓ. જૈન સમાજ - ભુજ	૧,૦૦,૦૦૦/-
૧૭. શ્રી લાયજા મોટા ગ્રામ વિકાસ સમિતિ - લાયજા	૧,૦૦,૦૦૦/-
૧૮. વિવિધ ગામોની પર વ્યક્તિગત સહાય	૬,૯૦,૦૦૦/-
કુલ	૧,૦૧,૧૪,૫૦૦/-

ઉપરોક્ત કાર્યો કરવા શ્રી કચ્છની જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદને નીચે મુજબની કિંમતના માલ-સામાન તથા ડોનેશન્સ પ્રાપ્ત થયેલ હતા :

૧. વિવિધ ખાદ્ય પદાર્થો, તંબુ, જવન જરૂરિયાતનાં સાધનો, દવાઓ, ધાખળા, ચાદર, કપડાં વગેરે	અંદાજિત રૂ. ૧.૦૦ કરોડ
૨. વિવિધ વ્યક્તિગતો તથા સંસ્થાઓ તરફથી આવેલ ડોનેશન્સ	રૂ. ૧.૮૮ કરોડ

ભારત બહારથી સમાજને રૂ. ૧.૦૦ લાખથી વધુ રકમના મળેલ ડોનેશનની વિગતો

(રૂ.)

૧. જૈન એસોસિએશન ઓફ સધર્ન કેલીફોર્નિયા (અમેરિકા) (શ્રી રષ્મેકાંત નટવરલાલ શાહના પ્રયત્નોથી)	૫૮,૦૬,૦૦૦/-
૨. વલ્ડ વોટર ફોર ઓલ - મેરીલેન્ડ (અમેરિકા) (ડૉ. બીના અનિલ શાહ પરિવારના પ્રયત્નોથી)	૨૭,૮૭,૦૦૦/-

‘મને ખબર નથી’ એમ કહેતાં સંકોચ ન અનુભવો.

૩.	મે. સ્વસ્તિક ટેક્સ્ટાઇલ એન્જિનિયરિંગ પ્રા. લિ. (ઈજિમ)	૨,૨૬,૦૭૪/-
૪.	શ્રીમતી શિલ્પા રાધવન (મલેશિયા)	૧,૨૦,૪૮૨/-
૫.	શ્રી રિષ્મિકાંત નટવરલાલ શાહ (અમેરિકા)	૧,૦૦,૦૦૧/-
૬.	શ્રી સવર્ણ હિંદુ સમાજ - શ્રી સી.ડી. શર્મા (સાઉથ આફિકા)	૧,૦૦,૦૦૦/-
૭.	રૂ. ૧.૦ લાખથી ઓછી રકમની અન્ય વ્યક્તિઓની આવેલ કુલ વિદેશી સહાય (બહેરીન, અમેરિકા, જર્મની, સાઉથ આફિકા વગેરે દેશોમાંથી)	૨,૬૭,૧૮૫/-
કુલ વિદેશી સહાય		૮૪,૦૮,૭૪૨/-

ભારતભરમાંથી જ્યાંથી રૂ. ૧ લાખ કે તેથી વધુ રકમના ડોનેશન્સ પ્રાપ્ત થયા તેની વિગત :

૧.	ધી ગુજરાત અર્થક્વેક રિલીફ કમિટી	રાઉરકેલા	૭,૪૦,૦૦૦/-
૨.	મે. જી. એમ. પેન્સ ઇન્ટરનેશનલ પ્રા.લી.	ચેનાઈ	૬,૧૦,૬૭૬/-
૩.	શ્રી નવનીત પબ્લિકેશન્સ	અમદાવાદ	૫,૦૦,૦૦૦/-
૪.	શ્રી ગુજરાતી સમાજ અર્થક્વેક રિલીફ ફડ	નાગપુર	૨,૪૩,૦૦૦/-
૫.	શ્રી બિપિનચંદ્ર કાનજીભાઈ રવજી (નાની ખાખરવાલા) પરિવાર	મુંબઈ	૨,૦૦,૦૦૦/-
૬.	શ્રી અમદાવાદ કોટન વેસ્ટ મર્યાન્ટ એસોસિએશન	અમદાવાદ	૧,૬૧,૦૦૦/-
૭.	ધી રૂરકેલા ચેમ્બર ઓફ કોમર્સ એન્ડ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ	રાઉરકેલા	૧,૫૧,૦૦૦/-
૮.	મે. તામિલનાડુ ન્યુઝ મ્યાન્ડ એન્ડ પેપર્સ લી.	ચેનાઈ	૧,૫૦,૦૦૦/-
૯.	શ્રી ઉગરચંદ પોપટલાલ ગઢેચા પરિવાર (મે. અંજલિ જવેલર્સ)	અમદાવાદ	૧,૧૧,૦૦૦/-
૧૦.	મે. દીપ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ	ગાંધીનગર	૧,૦૦,૦૦૦/-
૧૧.	મે. કે. જે. શેઠના	અમદાવાદ	૧,૦૦,૦૦૦/-
૧૨.	શ્રી કચ્છી વીસા ઓસવાળ જૈન સમાજ	બંગલોર	૧,૦૦,૦૦૦/-
૧૩.	રૂ. ૧ લાખથી ઓછી રકમના અન્ય વ્યક્તિઓ / સંસ્થાઓ તરફથી મળેલ સહયોગ રૂ.		૬૩,૨૨,૦૦૦/-
કુલ રકમ		રૂ.	૮૪,૮૮,૭૮૭/-

ઉપરોક્ત હકીકતો જોતાં એ પ્રતિપાદિત થાય છે કે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ આ દિવસો દરમાન ખૂબ જ યશસ્વી કામગીરી કરી બતાવી.

પ્રથમ તબક્કામાં તૈયાર કુડ પેકેટ્સ, બિસ્કીટ, પાણી વગેરે ધર્તીકંપના અસરગ્રસ્ત વિસ્તારમાં મોકલ્યા.

દ્વિતીય તબક્કામાં તંબુઓ, ધાબળા, ધરવખરીના વાસણો, વગેરે આ વિસ્તારમાં મોકલી આપ્યા.

તૃતીય તબક્કામાં કામચલાઉ આવાસો ઊભા કરી લોકોને હંગામી ધોરણે વસવાટ કરવામાં સહાય કરી.

ચતુર્થ અને અંતિમ તબક્કામાં કચ્છના અલગ અલગ વિભાગોમાં અને ગામડાઓમાં જરૂરિયાતવાળી સંસ્થાઓને તથા જરૂરિયાતવાળી વ્યક્તિઓને દવાખાના, સ્કૂલ, રહેવા માટેના મકાન,

વગેરે ફરીથી ઊભા કરવા સહાય કરી.

ઉપરોક્ત બધા જ તબક્કાઓ માટે જરૂરી માલસામાન તથા સહાય રૂપે અંદાજિત રૂ. ૩.૦૦ કરોડ જેટલી રકમના કાર્ય આ દિવસો દરમાન આ વિસ્તારમાં પૂર્ણ કર્યા અને ત્યારબાદ પોતાના કાર્યક્રોગને લગભગ સમેટી લીધું.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ જેવી દરેક રીતે સક્ષમ સંસ્થાએ પોતાનું કાર્યક્રોગ ચર્ચા તબક્કા બાદ સમેટી કેમ લીધું? જે રીતે “અભિયાન” જેવી અનેક સંસ્થાઓ આજે પણ કરોડોના બજેટવાળા કાર્યો કચ્છના વિવિધ વિભાગોમાં પૂરતા જોશથી કરે છે ત્યારે કચ્છ પર આવી પડેલ આ આપત્તિને અવસરમાં પલટી નાંખવાની વધુ તક આ સંસ્થાના કાર્યકરો જડપી ના શકત? સંસ્થાના કાર્યકરોએ આ અંગે મનન કરવાની જરૂરત નથી લાગતી?

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૩

વખતે વખતે આપણે આપણું મૂલ્યાંકન કરી અને દોષાનું નિવારણ કરી લેવું જોઈએ.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો માસિક અહેવાલ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ પોતાની રીતે વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં સક્રિય રહ્યા કરે છે અને તેના કાર્યક્રમો અવારનવાર આવી પ્રવૃત્તિઓ પાછળ પોતાના સમયનો ભોગ આપી, શક્ય સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ કરતા રહે છે. એવું નક્કી કરવામાં આવેલ છે કે હવે પછી સમાજના મુખ્યમાં “મંગાલ મંદિર”માં સમાજના સભ્યોની જાણ માટે આ પ્રકારનો “માસિક અહેવાલ” પ્રસિદ્ધ કરવો કે જેથી સમાજના સભ્યોને આ સમાજની વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ પાછળની ગતિવિધિનો ઘ્યાલ આવે.

પ્રતાપ નારાણાજ એસ - માનદ મંત્રી

ઓક્ટોબર - ૨૦૦૪

• દા. ૨-૧૦-૦૪

★ “સમસ્ત મહાજન” નામની સંસ્થા ગુજરાતની વિવિધ પાંજરાપોળોને ઘાસચારા માટે સ્વનિર્ભર બનાવવા કોશિશ કરે છે. તે માટે કચ્છની ૧૧ પાંજરાપોળના પ્રતિનિધિઓ સાથેનું ૧૮ સભ્યોનું પ્રતિનિધિમંડળ ગુજરાત - કચ્છની વિવિધ પાંજરાપોળની મુલાકાતે નીકળ્યું. શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના પ્રતિનિધિ તરીકે શ્રી હીરજ પાસુ શાહ ચાર દિવસના આ કાર્યક્રમમાં જોડાયા. શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ, આ પ્રકારની પ્રવૃત્તિઓને ઉતેજન આપવાની ઈચ્છા ધરાવે છે.

• દા. ૩-૧૦-૦૪

★ મુંબઈથી કચ્છ તેરાના વતની અને મુંબઈની સોમૈયા કોલેજવાળા શ્રી શાંતિલાલભાઈ સોમૈયા અમદાવાદ પધારેલ હતા ત્યારે તેઓએ શ્રી કચ્છી જૈન ભવનની મુલાકાત લીધેલ હતી. સમાજના કાર્યક્રમો સાથે શિક્ષણને લગતા કાર્યક્રમો માટે સારી એવી ચર્ચા કરવામાં આવેલ હતી. શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ તથા શ્રી હસમુખભાઈ ગઢેચા આ મુલાકાતના સમયે ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

★ ઈન્ડો જર્મન આયુર્વેદ એસોસિએશન તથા અમદાવાદ મેનેજમેન્ટ એસોસિએશન તરફથી આયુર્વેદને લગતો એક સેમિનાર અમદાવાદ મેનેજમેન્ટ એસોસિએશનના હોલમાં રાખવામાં આવેલ હતો. સમાજ તરફથી

શ્રી અશોક મહેતા તથા શ્રી કાંતિલાલભાઈ સાવલા આ સેમિનારમાં ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

• દા. ૫-૧૦-૦૪

★ ખાનિંગ કમિશનના ભૂતપૂર્વ અધ્યક્ષ શ્રી વાય. કે. અલઘને આજે તેમના નિવાસ સ્થાને, કચ્છ નર્મદા બ્રાંચ કેનાલની વિગતો સમજવા અંગે સમાજના કાર્યક્રમો તેમને મળેલ હતા. મુખ્ય પ્રશ્ન (૧) કચ્છને ફાળવવામાં આવેલ નિયમિત પાણીનો જથ્થો, તથા (૨) ચ્રેવિટી કેનાલને લગતી વિગતો અંગેનો હતો. આ બાબતે સાનુકૂળ વાતાવરણમાં ચર્ચા કરવામાં આવેલ. ડે. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ તથા શ્રી હસમુખભાઈ ગઢેચા આ મુલાકાતના સમયે ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

• દા. ૬-૧૦-૦૪

★ જૈન ડોક્ટર્સ ફેઝેશનના માનદ મંત્રી શ્રી કમલશભાઈ શાહ તથા ડોક્ટર શ્રી ધીરેન હુરિયા સાથે અમદાવાદ સ્થિત સાધુ-સાધીજી મહારાજ સાહેબો માટે કુલ બોડી ચેક-અપ કાર્યક્રમ અંગે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર ચર્ચા કરવામાં આવી. સમાજ તરફથી તેઓને પૂર્ણ સહકાર મળી રહેશે તેમ તેઓને જણાવવામાં આવેલ તથા સમાજના મેડિકલ સેન્ટરમાં વિના મૂલ્યે આ ચકાસણી કરી આપવામાં આવશે તેણું તેઓશ્રીને સમાજ તરફથી જણાવવામાં આવ્યું. આ મુલાકાતના સમયે ડે. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિભાઈ સાવલા, શ્રી હસમુખ ગઢેચા, ડે. હિતેન્દ્ર શાહ તથા શ્રી અધ્યન

સાવલા ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

• દા. ૧૦-૧૦-૦૪

★ આજે શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના મેડિકલ સેન્ટરમાં જૈન ડોક્ટર્સ ફેઝેશનના સહકારથી ૩૪ સાધુ - સાધીજ મહારાજ સાહેબોના કુલ બોડી ચેક-અપ કરાવવામાં આવ્યા.

★ આજે ભુજ ખાતે સવારમાં ૧૦.૦૦ વાગ્યે શ્રી ક.વી.ઓ. સમાજના ભવનમાં કચ્છ ડેવલપમેન્ટ કાઉન્સિલની પ્રથમ બેંક મળેલ હતી કે જેમાં ડે. ચંદ્રકાંત દેઢિયા તથા શ્રી અશોકભાઈ મહેતા ઉપસ્થિત રહેલા હતા. કચ્છના વરસાઈ પાણી તથા નર્મદાના પીવાના પાણી, કચ્છની હેલ્થ પ્રવૃત્તિ (ભુજની સ્કિલ હોસ્પિટલ વગેરે), ઉદ્યોગ અને પયર્વિરણ, ઉચ્ચ શિક્ષણ (કચ્છ યુનિવર્સિટી વગેરે) તેમજ ફંડ રેઇઝિંગ સમિતિ એમ શરૂઆતના તબક્કે પાંચ પેટા સમિતિની રચના કરાવવામાં આવેલ હતી.

★ આજે ભુજ ખાતે બપોરના ૨.૩૦ વાગ્યે યુનેસ્કોમાં કચ્છના અમુક વિભાગોને “હેરિટેજ” તરીકે જાહેરાત કરાવવા માટે ઘ્યાતનામ ભૂસુરશાખીઓ ડે. ડી. એમ. સીંગારપુરે તથા ડે. એસ.વી. દેશપાંડે સાથે શ્રી કીર્તિભાઈ ખરી, શ્રી લીલાધર ગડા, શ્રી લાલ રંભિયા વગેરેની ઉપસ્થિતિમાં એક મુલાકાત ગોઠવવામાં આવી. ડે. ચંદ્રકાંત દેઢિયા તથા શ્રી અશોકભાઈ મહેતા આપણા સમાજ તરફથી ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

★ આજે સાંજના ૪.૦૦ વાગ્યે ભુજ ખાતે “અભિયાન” સંસ્થામાં શ્રી કાંતિસેન

શ્રોદ્ધ, શ્રી સંદીપ વીરમાણી, સુશ્રી સુખ્મા આયંગર, શ્રી લીલાધર ગડા, શ્રી લાલ રંભિયા સાથે કચ્છમાં ચેકડેમો તથા વોટર શેડ્સ યોજનાઓ માટે ચર્ચા કરવામાં આવી. આ કાર્યક્રમો સારા પ્રમાણમાં આગળ ધ્યાનવા તેવું નક્કી કરવામાં આવ્યું. સમાજ તરફથી ડો. ચંદ્રકંત દેઢિયા તથા શ્રી અશોકભાઈ મહેતા ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

● દા. ૧૩-૧૦-૦૪

★ આજે કચ્છ જણ સંકટ નિવારણ સમિતિનો નર્મદાના પ્રશ્ને હાઈકોર્ટમાં કેસ ચાલવાનો હતો. આ પ્રશ્ને વિગતો જાણવા શ્રી અશોકભાઈ મહેતા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ, શ્રી હીરજ પાસુ શાહ તથા શ્રી ડે.ડી. શાહ હાઈકોર્ટમાં ઉપસ્થિત રહેલ હતા. આ કેસ તા. ૨૦-૧૦-૦૪ પર મુલત્વી રાખવામાં આવેલ હતો.

★ આજે નવા પ્રોજેક્ટ સમિતિની મિટિંગ યોજવામાં આવેલ હતી. શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ, શ્રી હસમુખ ગઢેયા, શ્રી હીરજ પાસુ શાહ, શ્રી શાંતિલાલ મુગજી સાવલા, શ્રી બાબુભાઈ ડે. શાહ આ મિટિંગમાં ઉપસ્થિત રહેલ હતા. મુખ્યત્વે ચર્ચા મહિનગરમાં મેડિકલ સેન્ટર સ્થાપના અંગેની હતી. અંતિમ નિર્ણય લઈ શકાયો ન હતો.

● દા. ૧૫-૧૦-૦૪

★ આજે મેડિકલ સમિતિની મિટિંગ યોજવામાં આવેલ હતી. આજની મિટિંગમાં ડે. હિતેન્દ્ર એમ. શાહ, શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલા, શ્રી રમણિકલાલ કુંવરજ ગોસર, શ્રી રજનીભાઈ પારેખ, શ્રી નરેન્દ્ર દઘનલાલ શાહ તથા ડે. વી. એમ. શાહ ઉપસ્થિત રહેલ હતા. શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પરના મેડિકલ સેન્ટર અંગેના વિવિધ વિષયોની ચર્ચા કરવામાં આવેલ હતી.

● દા. ૧૬-૧૦-૦૪

★ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડી પર આજે રાત્રે ૧૦.૦૦ વાગ્યા બાદ નવરાત્રિ કાર્યક્રમ યોજવામાં આવેલ હતો. સમાજના ૨૦૦થી વધુ લોકો ઉપસ્થિત રહેલ હતા. વિવિધ વિભાગોમાં અગ્રતાકમે આવેલ વ્યક્તિઓને સન્માનવામાં આવ્યા હતા. ૪૪ તરીકે શ્રી સંદીપ મહેતા તથા શ્રીમતી જિગીયા મહેતાએ ફરજ બજાવેલ હતી.

● દા. ૧૭-૧૦-૦૪

★ “કચ્છના વિકાસના પ્રશ્નોની માહિતી” વિશેનો તા. ૫-૮-૦૮ના રોજ મુંબઈમાં યોજવામાં આવેલ સેમિનારની વિડીયો કેસેટ બતાવવાનો કાર્યક્રમ આજે સાંજના ૪.૩૦ વાગ્યે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર યોજવામાં આવેલ હતો. જો કે સંખ્યા જૂઝ હતી પરંતુ ઉપસ્થિત લોકોને સેમિનારના દશ્યો તાદૃશ્ય થયેલ હતા.

● દા. ૨૪-૧૦-૦૪

★ આજે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર ફી આઈ કેમ્પ તથા હોમિયોપથી કેમ્પ યોજવામાં આવેલ હતો. આઈ કેમ્પમાં અંદાજિત ૧૫૦ વ્યક્તિઓએ લાભ લીધેલ અને અંદાજિત ૪૫ વ્યક્તિઓના મોતિયાના ઓપરેશન કરવાનું નક્કી કરવામાં આવેલ હતું. **દ્વે પછીના દિવસોમાં માગ રૂ. ૨૫૦૦/-ની કિંમતમાં આ ઓપરેશનો શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પરના ઓપરેશન ચિયેટરમાં ફેકો ઇમલ્ટીફિકેશન પદ્ધતિથી કરવામાં આવશે.**

હોમિયોપથી કેમ્પમાં અંદાજિત ૫૦ વ્યક્તિઓએ લાભ લીધેલ અને દરેકને એક અઠવાડિયાની દવા વિના મૂલ્યે આપવામાં આવેલ હતી. આ કેમ્પનું ઉદ્ઘાટન મેડિકલ સેન્ટરના દાતા શ્રી શાંતિલાલ રામજ ગાલા (નવનીત પરિવાર) દ્વારા કરવામાં આવેલ હતું. ટ્રસ્ટ મંડળ તથા કારોબારી સમિતિના અનેક સભ્યો આ કાર્યક્રમના સમયે ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

● દા. ૨૮-૧૦-૦૪

★ આજે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર સભ્યપદ સમિતિની મિટિંગ યોજવામાં આવેલ કે જેમાં શ્રી પોપટલાલ નેણશી ધરોડ, શ્રી મગનલાલ મોતીયંદ સંઘવી, શ્રી સુરજલાલ મહેતા તથા શ્રી ડે. ડી. શાહ ઉપસ્થિત રહેલ હતા અને સભ્યપદ અંગે આવેલ નવા ફોર્મ્સ પર ચર્ચા-વિચારણા કરી યોગ્ય અરજાઓને સભ્યપદ આપવા ટ્રસ્ટ મંડળને ભલામણ કરવાનું નક્કી કરવામાં આવેલ હતું.

★ દર વર્ષની માફિક આ વર્ષે પણ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર શરદ પૂનમનો કાર્યક્રમ યોજવામાં આવેલ હતો. ઓરકેસ્ટ્રાના સહારે અનેક લોકોએ ગરબા તથા દાંડિયા રાસની રમાટ માણેલ હતી. વિવિધ વિભાગોમાં અવ્યલ નંબરે આવેલ અનેક લોકોને ઈનામોથી નવાજવામાં આવ્યા હતા. ૪૪ તરીકે શ્રીમતી ફાલદુની હીરેન શાહ તથા શ્રી હીરેન ડે. શાહે સેવા આપેલ હતી. ઉપસ્થિત અંદાજે ૨૦૦ વ્યક્તિઓએ દ્વધ-પોંઅની મજા માણી હતી.

● દા. ૩૦-૧૦-૦૪

★ આજે રાત્રે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર મેડિકલ સમિતિની મિટિંગ યોજવામાં આવેલ હતી. આ મિટિંગમાં ડે. હિતેન્દ્ર શાહ, શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલા, શ્રી અશ્વિન હીરજ સાવલા, શ્રી રમણિકલાલ કુંવરજ ગોસર તથા ડે. વી. એમ. શાહ ઉપસ્થિત રહેલ હતા. મેડિકલ સેન્ટરના વિવિધ વિષયે ચર્ચાઓ કરી, યોગ્ય નિષ્ણયો લેવામાં આવેલ હતા.

● દા. ૩૧-૧૦-૦૪

★ આજે સવારમાં ૧૦ વાગ્યે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર ટ્રસ્ટ મંડળ તથા કારોબારી સમિતિની સંયુક્ત મિટિંગનું આયોજન કરવામાં આવેલ હતું. ૨૫ સભ્યો આ મિટિંગમાં ઉપસ્થિત રહેલ હતા. વિવિધ વિષયે ચર્ચાઓ કરી, યોગ્ય નિષ્ણયો લેવામાં આવેલ હતા.

મંગાલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૮

સુવ્યવસ્થા જગતવા નીતિ પણ ચોખી હોઈએ.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો માસિક અહેવાલ

નવેમ્બર - ૨૦૦૪

● ડા. ૧-૧૧-૦૪

★ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પાલડી પર મેદિકલ ચેક-અપ સેન્ટરના પ્રશ્નો અંગે એક અવિધિસરની મિટિંગનું આયોજન કરવામાં આવેલું હતું. ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી અશોકભાઈ મહેતા, શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ, શ્રી અશ્વિન હીરજી સાવલા તથા ડૉ. હિતેજ શાહ આ મિટિંગમાં ઉપસ્થિત રહેલ હતા. મેદિકલ સેન્ટરને લગતા વિવિધ પ્રશ્નોની ચર્ચા કરવામાં આવેલી હતી.

● ડા. ૫-૧૧-૦૪

★ ગાંધીનગરમાં ભૂતપૂર્વ મુખ્યમંત્રી શ્રી સુરેશયંકર મહેતા સાથે મુદ્રા તાલુકાના લાખાપર ગામની કોલ ફેક્ટરીનાં પયવિરણ ભંગને લગતા પ્રશ્નોની ચર્ચા કરવામાં આવેલી હતી. કોલ ફેક્ટરી દ્વારા પયવિરણને જે કાંઈ નુકસાન પહોંચાડવામાં આવી રહેલ છે તેમજ જમીનમાંથી જે કંઈ ભૂગર્ભ જળ ખેંચવામાં આવી રહેલ છે તે બધા જ પ્રશ્નો અંગે વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવેલ તેમ તેના ઉકેલો શું હોઈ શકે તેની પણ ચર્ચા કરવામાં આવેલ. આ માટે પોલ્યુશન કન્ટ્રોલ બોર્ડના ચેરમેન શ્રી ભાનુજન સાથે દિવાળી બાદ મુલાકાત ગોઠવી આપવાની જવાબદારી શ્રી સુરેશભાઈ મહેતાએ સ્વીકારેલ હતી. સમાજ તરફથી ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી અશોકભાઈ મહેતા તેમજ શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

★ નર્મદા નિગમના ડાયરેક્ટર (કેનાલ) શ્રી એસ.જી. દેસાઈ સાથે નર્મદા ભવન, ગાંધીનગરમાં એક મુલાકાત

ગોઠવવામાં આવેલ હતી. આ મુલાકાતના સમયે તેઓશ્રીએ જણાવેલ કે ડિસેમ્બર-૨૦૦૪ના અંત ભાગે કચ્છ બ્રાંચ કેનાલના કેટલાંક કામો બનાસકાંઠા અને કચ્છમાં પણ ચાલુ કરી દેવામાં આવશે. તેઓશ્રીએ એમ પણ જણાવેલ કે ૨૦૦૭-૨૦૦૮ના વર્ષ દરમ્યાન કચ્છ બ્રાંચના મુખ્ય કામો પૂરા કરી દેવાની ધારણા છે. આ બાબતે તેઓશ્રી સાથે વિગતે ચર્ચા કરવામાં આવેલી હતી. આ પ્રતિનિધિ મંડળમાં ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી અશોકભાઈ મહેતા તથા શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ સામેલ હતા.

● ડા. ૮-૧૧-૦૪

★ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની “સામાજિક સુરક્ષા સમિતિ”ની કચ્છી જૈન ભવન, પાલડી પર એક મિટિંગ બોલાવવામાં આવેલી હતી કે જેમાં શ્રી મગનલાલ સંઘવી, શ્રી રવિલાલભાઈ પારેખ, શ્રી હસમુખભાઈ ખાંડવાલા તથા શ્રી મહેન્દ્રભાઈ શાહ ઉપસ્થિત રહેલ હતા. મેદિકલ વીમા તથા અક્સમાત વીમાના લાભ લેનાર સભ્યોની યાદી તૈયાર કરવામાં આવેલ હતી. તેમજ આ યોજનાને લગતા પ્રશ્નોની ચર્ચા છિણાવટ કરવામાં આવેલ હતી.

● ડા. ૧૦-૧૧-૦૪

★ સરદાર સરોવર નર્મદા નિગમ લિમિટેડના શ્રી બી.કે. ભૂતિને કચ્છ વિભાગના નર્મદાના સિંચાઈના નીરની વહેંચણી અંગેની સહકારી મંડળીઓ વિષે એક પત્ર લખવામાં આવેલ હતો.

● ડા. ૧૧-૧૧-૦૪

★ કચ્છમાં સેન્ટ્રલ એક્સાઇઝ માર્કી એક વર્ષ માટે વધુ લંબાવવામાં આવેલ છે, જે માટે કાપડ મંત્રી શ્રી શંકરસિંહ

વાધેલાનો સહયોગ હોવાથી તેમની કટ્ટરી મુલાકાતનું આયોજન રાપર વિભાગના ધારાસભ્ય શ્રી બાબુભાઈ મેધજ શાહ દ્વારા ગોઠવી આપવામાં આવેલ હતું. આ પ્રતિનિધિ મંડળમાં શ્રી બાબુભાઈ મેધજ શાહ ઉપરાંત માંડવી વિભાગના ધારાસભ્ય શ્રી છબીલદાસ પટેલ, ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી પ્રતાપ નારાણજી દંડ, શ્રી હીરજી પાસુ શાહ, શ્રી મુણજ નરશી લોડાયા, શ્રી મણિલાલ કુંવરજ ગોસર તેમજ શ્રી કે.ડી. શાહનો સમાવેશ થયેલ હતો. આ કાર્ય માટે સમાજ તરફથી માનનીય શંકરસિંહ વાધેલાનો અભાર માનવામાં આવેલ હતો અને આ જકાત મુક્તિ ડિસેમ્બર-૨૦૦૫ના બદલે ડિસેમ્બર-૨૦૦૭ સુધી લંબાય તેવા પ્રયાસો કરવા વિનંતી કરવામાં આવેલ હતી.

● ડા. ૧૩-૧૧-૦૪

★ નૂતન વર્ષના આગમન નિમિત્તે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પાલડી પર નૂતન વર્ષ મિલન સમારંભનું આયોજન કરવામાં આવેલું હતું. બહોળી સંખ્યામાં લોકો ઉપસ્થિત રહેવા પામેલ હતા. સૌએ એકબીજાને નૂતન વર્ષના અભિનંદન દૂબરૂમાં આપેલ હતા. મનગમતા અલ્પાહાર તથા મોહું મીહું કરી હર્ષોલ્લાસ સાથે સહુ ધૂટા પડ્યા હતા. આ પ્રસંગે સમાજના ટ્રસ્ટ મંડળ તથા કારોબારી સમિતિના મોટા ભાગના સભ્યો ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

● ડા. ૧૭-૧૧-૦૪

★ સંસ્થાની “શ્રી કચ્છી જૈન ભવન સમિતિ” તેમજ “પરચેઝ સમિતિ” ની એક સંયુક્ત મિટિંગ પાલડીના કચ્છી જૈન ભવન ખાતે બોલાવવામાં આવેલી હતી કે જેમાં શ્રી કે.ડી. શાહ શાહ

જેણે બહુ ભૂલ કરી હોય તેજ બીજાને બહુ ગભરાવતો હોય છે. - મોરારિબાપુ

બાબુભાઈ મહેતા, શ્રી હસમુખભાઈ ખાંડવાલા, શ્રી રવિલાલભાઈ પારેખ તેમજ શ્રી રજનીકાંત પારેખ ઉપસ્થિત રહેલ હતા. પાલકી ભવનના કલર કામ તેમજ અન્ય બાબતો અંગે ચર્ચા કરી નિર્ણય લેવામાં આવેલ હતા.

● તા. ૨૧-૧૧-૦૪

★ આપણા મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટરમાં પૂર્ણ સાધુ સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબો માટે જૈન ડોક્ટર્સ એસોસિએશન દ્વારા એક મેડિકલ ચેક-અપનું આયોજન કરવામાં આવેલ હતું જેમાં ઉપસ્થિત સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબોના સ્વાસ્થ્યની ચકાસણી કરવામાં આવેલ. ઉપરોક્ત ચેક-અપ દરમાન નીચે પ્રમાણે ચેકિંગ કરવામાં આવેલ હતું. ફિઝિશિયન ૨૦, આંબ-૧૮, ઓર્ફાપેટિક-૮, સ્કીન-૬, ઈ.એન.ટી.-૬, યુરોલોજી-૩, લેબોરેટરી-૧, એક્સ-રે - ૫, સોનોગ્રાફી-૪.

★ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ અમદાવાદના એક પ્રતિનિધિ મંડળે કચ્છુ તેવલપમેન્ટ કાઉન્સિલને લગતા કાર્યો માટે ભુજની મુલાકાત લીધી હતી. આ પ્રતિનિધિ મંડળમાં ડૉ. ચંદ્રકાત દેઢિયા, શ્રી અશોકભાઈ મહેતા તથા શ્રી મણિલાલ કુંવરજી ગોસરનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ હતો. તેઓએ ભુજમાં વિવિધ પ્રશ્નોની ચર્ચા કરવા અલગ અલગ સમયે શ્રી મુકેશભાઈ જવેરી, શ્રી કીર્તિભાઈ ખત્રી, શ્રી જે. એસ. ઠક્કર,

શ્રી પ્રભુલાલભાઈ નાકરાણી (પટેલ), શ્રી આર.આર. પટેલ, શ્રી મુળજીભાઈ એમ. રોજગાર, શ્રી રસિકભાઈ મામતોરા, ડૉ. જાનેશ્વર રાવ તથા પ્રો. જિતેન્દ્ર અંતાણી તેમજ શ્રી વિનોદ ગાલાની મુલાકાત લીધી હતી. આ સંયુક્તપણે “નવનિર્મિષા અભિયાન”માં સંયુક્તપણે શ્રી કાંતિસેન શ્રોઙ્ક, શ્રી મધુભાઈ માંકડ, શ્રી લીલાધર ગડા, શ્રી સંદીપ વીરમાણી, સુશ્રી સુષ્માબહેન આધ્યંગર તેમજ શ્રી યોગેશ જાંઝા સાથે એક મિટિંગ યોજેલ હતી અને કચ્છના નવા બનાવવામાં આવનાર ચેક તેમોના લોકેશન્સ વિશે ચર્ચા કરેલ હતી.

● તા. ૨૨-૧૧-૦૪

★ ઉપરોક્ત પ્રતિનિધિ મંડળે ગાંધીધામની મુલાકાત લીધેલ હતી. તેઓ ગાંધીધામ ચેમ્બર ઓફ કોમર્સ એન્ડ ઇન્ડસ્ટ્રીઝના પ્રમુખ શ્રી બાબુલાલજી સીધવી, ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ શ્રી અશોક શર્મા તેમજ શ્રી અનિલભાઈને મળેલ હતા. અને કચ્છ તેવલપમેન્ટ કાઉન્સિલે આગળ ઉપર કરવાના વિવિધ કામોની ચર્ચા કરવામાં આવેલી હતી. આ પ્રતિનિધિ મંડળે ત્યારબાદ શ્રી પદમશીલાઈ લાલકા, અંજાર વિભાગના ધારાસભ્ય શ્રીમતી નીમાભહેન આચાર્ય તેમજ મિ. આચાર્ય અને શ્રી એ.ટી. કંસારાની પણ મુલાકાત લઈ વિવિધ પ્રશ્નોની છણાવાટ કરેલ હતી. ગાંધીધામમાં શ્રી લભ્યભાઈ મોમાયાનો સારો એવો સહકાર સાંપદેલ

હતો.

● તા. ૨૪/૨૫-૧૧-૦૪

★ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલકી પર “શ્રી કચ્છી જૈન ભવન સમિતિ” તેમજ “પરચેઝ સમિતિ”ની એક સંયુક્ત મિટિંગ બોલાવવામાં આવેલ હતી કે જેમાં શ્રી બાબુભાઈ મહેતા, શ્રી કે.ડી. શાહ, શ્રી રવિલાલ પારેખ તેમજ શ્રી રમણિકભાઈ ગોસર ઉપસ્થિત રહેલ હતા. તેઓએ આ બાબતે અનેક વિષયે ઘોંય નિર્ણયો લીધા હતા.

● તા. ૨૫-૧૧-૦૪

★ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર “સત્યપદ સમિતિ”ની એક મિટિંગ મળેલ હતી કે જેમાં શ્રી પોપટભાઈ ધરોડ, શ્રી સૂરજલાલ મહેતા, શ્રી મગનલાલભાઈ સંઘવી અને શ્રી કે.ડી. શાહ ઉપસ્થિત રહેલ હતા. નવા સભ્યો બનવા માટે આવેલ અરજીઓની ચકાસણી કરવામાં આવી હતી.

● તા. ૨૮-૧૧-૦૪

★ ટ્રસ્ટ મંડળની એક મિટિંગ મળેલ હતી કે જેમાં ૧૨ સભ્યો ઉપસ્થિત રહેલ હતા. મુખ્યમંત્રીનું અતિથિ ભવન, કચ્છ તેવલપમેન્ટ, કાઉન્સિલ કચ્છમાં બનાવવામાં આવનાર નવા ચેક-ડેમોના લોકેશન્સ વગેરે અનેક પ્રશ્ને ચર્ચા કરી, ઘોંય નિર્ણયો લેવામાં આવેલ હતા.

મંગલ મંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૪

કચ્છી ઇન્ટિપ્રોગ્રામ

- ચાવી વિનાઈ વિજાળી - પાગલ થઈ જવું
- ઇ કોઠા બુજેતો - ધાર્ધી બધી બાબતોમાં હોશિયાર
- જુંદી મેંજા પીતા કઠણા - નાની વાતમાં મોટા દોષ જોવા
- અંધેજી ગો જો અલા રખવારો - નિરાધારનો આધાર ઈશ્વર
- આખાણી મંઠળી - લાંબી લાંબી વાત કરવી
- આશાપુરજો પાડો - બલિદાનનો બકરો
- અંગર સુજી થંબ ન થીયે - અંગળી સૂજી થંભલો ન થાય
- ઉગો ઉથલો કેણું - વાયદા કરવા.

ગુલાબંયં ધારશી રાંભિયા

મંગલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૩

જરાક વિચારજો.... પૈસાનું ગ્રૂપ તપાસ્યું?

જિંદગીનું પ્રથમ કપણું ‘ઝલ્લું’ જેમાં બિસ્સું ન હોય અને જિંદગીનું છેલ્લું કપણું ‘કફન’ એમાંય બિસ્સું ન હોય. વચ્ચેગાળાના જીવન માટે આટલી બધી ઉપાધિ, આટલા બધા દગ્ગા અને પ્રપંચ શા માટે? લોહી લેતાં પહેલાં ‘ગ્રૂપ’ ચેક કરાય છે. તો... પૈસા લેતાં પહેલાં ‘ગ્રૂપ’ ચેક નહિ કરવાનું? પૈસો ન્યાયનો છે કે હાયનો છે કે પછી હરામનો છે? જોટા ગ્રૂપનું લોહી - શરીરમાં અશાંતિ જોટા ગ્રૂપનો પૈસો - કુટુંબમાં અશાંતિ બેંક બેલેન્સ વધે પરંતુ ફેમિલી બેલેન્સ ઘટે તો સમજવું કે પૈસો આપણને સૂટ થયો નથી.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

લિંકન ભક્ત નહીં, પણ દેશભક્ત

અમેરિકાના પ્રમુખ અભ્રાહમ લિંકને સંરક્ષણ મંત્રી તરીકે જે વ્યક્તિત્વની પસંદગી કરી હતી તે લિંકનનો પ્રભર વિરોધી હતો. એણે લિંકનની ટીકાઓ કરવામાં કશું બાકી રાખ્યું નહોતું. આવી વ્યક્તિત્વની નિમણૂક થતાં સહુને આશ્રય થયું. કેટલાકને એમ લાગ્યું કે પ્રમુખે એમના વિશે ગમે તેમ બોલનારાને આવો હોદ્દો આપવો જોઈતો નહોતો.

અભ્રાહમ લિંકનના કેટલાક હિતચિતકો એમની પાસે ગયા અને પ્રમુખને કહ્યું, ‘આપે જે વ્યક્તિત્વની સંરક્ષણ મંત્રી જેવા ઉચ્ચ હોદ્દા પર નિમણૂક કરી છે એનો આપને અંતર્ગત પરિચય છે ખરો? આપ એને વિશે કોઈ જાગ્રાકારી ધરાવો છો ખરા?’

અભ્રાહમ લિંકને કહ્યું, ‘હા, હું એમને ઓળખ્યું છું. અને એમની કાર્યશક્તિનો પરિચય પણ છે.’

એક વ્યક્તિએ કહ્યું, ‘અરે! પણ એ આપને વિશે હંમેશાં ઉદ્ઘતાઈથી બોલે છે. આપને માટે સદાય અપમાનજનક શબ્દો વાપરે છે અને વખત આવે તમારું અપમાન કરવામાં પણ એ પાછો પડતો નથી.’

અભ્રાહમ લિંકને કહ્યું, ‘હા, હું એ બધું જાણ્યું છું. મારા વિશે એ શું કહે છે એનાથી વાકેફ છું.’

બીજી વ્યક્તિ બોલી, ‘અરે! એણે આપને ઘણીવાર ‘ગોરીલા’ છો એમ કહ્યું છે એની આપને જાણ છે ખરી?’

અભ્રાહમ લિંકને હકારમાં ડેકું હલાયું. આ જોઈને એક વ્યક્તિએ કહ્યું, ‘આપને એ વ્યક્તિ વિશે આટલી બધી ખબર છે તેમ છતાં આવા મહત્વના હોદ્દા પર કેમ મૂક્યો? આવી વ્યક્તિત્વને તો બરાબર પાઠ ભાષાવવાનો હોય. એને બદલે તમે તો એને ઊંચું પદ આપ્યું. તમને એવું નથી લાગતું કે આવા મહત્વપૂર્ણ હોદ્દા પર ખોટા માણસની નિમણૂક કરીને તમે મોટી ભૂલ કરી છો?’

અભ્રાહમ લિંકને કહ્યું, ‘એ ભલે મારું અપમાન કરતો હોય, પરંતુ દેશને એના જેવા બાહોશ અને કાર્યકુશળ વ્યવસ્થાપકની જરૂર છે. અંગત દેખને કારણે આવી કુશળ વ્યક્તિત્વને હું કિર્દ રીતે દૂર રાખી શકું? એની શક્તિનો દેશને લાભ મળવો જોઈએ. દેશના કામ માટે લિંકન ભક્તની મારે જરૂર નથી, રાખ્યાભક્તની જરૂર છે.’

આ વાત અમને એટલા માટે યાદ આવી કે આજે દેશમાં મહત્વના સ્થાને થતી નિમણૂકમાં વ્યક્તિગત વફાદારી જોવાય છે. અંગત સ્વાર્થ જોવાય છે પરંતુ દેશ જોવાતો નથી. સ્વાર્થભક્ત એકઠા થાય છે પણ દેશભક્ત દેખાતો નથી.

મહિલા વિભાગ

સ્ત્રીસૌરભ

● પ્રમીલાબહેન કુરુવા ●

શરણાઈનાં સુમધુર સુર અને પરિવારની આનંદની છોળો વર્ષે નવવધૂ સુરભીએ ઘરમાં પ્રવેશ પગલાં પાડ્યાં. અને એનાં હૈયામાં હલચલ ભચી ગઈ. પરન્તુ એનાં હૈયાની સુમધુર હલચલ કરતાં વિપરિત હલચલ વડીલ નારીવર્ગમાં ભચી રહી. ખરતીકુંપનો જાણે આંચકો સૌએ અનુભવ્યો ન હતો!

“આ શું? શરમ લાજ બધું નેવે મૂક્યું છે? અમારા જમાનામાં આવું ન હતું બાઈ! વગેરે ચણભણાટ નારી સમુદ્દરમાંથી આવતાં ઘરનાં મોભી દાદાએ આંખ કરડી કરીને ઈશારાથી બધાંને ચૂપ રહેવા આશા કરી.”

ચૂપ રહે એવો એ મહિલા વર્ગ નહોતો. ધ્યાંબધું નનું બની રહ્યું છે. છતાં પોતાનાં ઘરમાં નવીનતા અપનાવવા બધાં તૈયાર નથી હોતાં. એ ઘરનો વડીલવર્ગ જૂની રૂઢિને વશ વરરાજાની ફઈ, કાકી અને માતાનાં આંખમાં ગુસ્સો અંતે વાણીમાં રોષ ઉભરાઈ આવ્યા. “અમારા ઘરનો રિવાજ છે. ધૂમટો તો તાણવો જ પડશે. ફેનફસુરા અમારા ઘરમાં નહિ ચાલે.” અને ઉશ્કેરાયેલી લાગણીઓ ગણગણાટ સંભળાવા લાગ્યો. વરરાજાનાં દાદા, જમાનાને ઓળખતાં થયાં હતાં, જમાનાની પલટાતી તાસીર ભણી આંખમીચામણાં કરે ચાલશે નહિ. ઉગતી

પેઢીમાં વિચારોને પુષ્ટિ આપી અપનાવવા પડશે. નહિ તો નકાખો સંધર્ષ ઊભો થશે. જીવનનાં પ્રારંભથી જ ઘરનાં યુવાનોની મનોભૂમિમાં મોટી તિરાડ પડી જશે. સમજુને દાદા આગળ આવ્યા. હાથ પસારી નવ વરવધૂને બાથમાં લેતાં આશીર્વાદ આપ્યા.... “લાંબું, ખૂબ સુખી જીવન જીવો, સાથે સૌને સુખી કરો....” દાદાની અમીનજર ભજતાં જ નરેન ગળગળો થઈ ગયો, અને નરેને સુરભી સાથે આંખ મેળવી ઈશારો કરતાં બસે દાદાને પગે પડ્યાં.... એક પછી એક બધાં જ આશ્રય વિભોર બની ગયાં અને પ્રાથમિક વિષિ પતી જતાં સુરભીની આસપાસ નાનો મહિલા વર્ગ વીટળાઈ વળ્યો.

મોડી રાત્રે સગાં સ્નેહીઓ વિભરાઈ જતાં ઘરનો પરિવાર બેગો થયો. મનમાં ઊભરાતી વાત ફર્ઝિબાએ તરત જ મૂડી, “ગમે એટલું ભજ્યા પણ આપણાં રિવાજ પ્રમાણે તો રહેંબું જ જોઈએ ને?” નરેનની માતા બોલ્યાં, “હા, વહુઆરુએ તો લાજ-મર્યાદા રાખવી જોઈએ. હું પણ ધુંઘટ નથી કાઢતી?” નાનકડી નશંદે પણ એમાં ટાપશી પૂરી.

....અને વિહવળ બનેલાં નરેન દાદાની ભણી મીટ માંડી, આ બધાં વડીલોની સામે થવા અને ઈચ્છા ન હતી. તેમજ જીવનની મન ડહોળી ન નાંખો.

મંગાલમંદિર, અપ્રિલ-૧૯૭૮

નવી દષ્ટિ પણ એની ખીલી હતી. એટલે નવા જૂનાનો મેળ બેસાડવા પ્રથમ દિવસે જ જંગાવત ઊભો થતાં તેનો ચહેરો કરમાઈ ગયો. થનગનતાં મને આંચકો અનુભવ્યો. વાત ખૂબ જ નજીવી છે. પણ રૂઢિયુસ્ત માનસે એને ખૂબ ગંભીર સ્વરૂપ આપી દીધું.

થોડો સમય તો દાદા હસતાં જ રહ્યાં. બધાંને ઉભરો ઠાલવવા દીધો. પણ અચાનક પોતાની વયોવૃદ્ધ પુનીને પૂછ્યું. “અલી, તું પરણી ત્યારે તને ધૂમટો ગમ્યો હતો? સાચી વાત કરજે?” વીતેલાં વર્ષાની જાંખી મનપર ઉપસાવતાં ફર્જબા જરા ભોંડા પડ્યાં. ન મનાય છતાં મનમાં તો થયું જ કે મને પણ ધૂમટો તાણવો ગમતું તો ન હતું જ! કિલકિલાટ મસ્ત મને રમવાની અને માણવાની ઉમરે આ શો ખોટો પડદો!

દાદાએ બધાને શીખ આપી, જુઓ ધૂમટાથી કંઈ લાજમર્યાદા ઢંકાતી નથી. વાણી અને વર્તન દ્વારા પણ લાજ-મર્યાદા રાખી શકાય છે. જડ ધાલી બેઠેલા રિવાજેની સારાસાર સમજ યોગ્ય વસ્તુ અપનાવવી જોઈએ. નાની બાબત પર જીદ કરી નાનાંના મન ડહોળી ન નાંખો.

સ્ત્રી સૌરભ

● પ્રમીલાબહેન કુરુવા ●

ભારતની ‘ફ્લોરેન્સ નાઈટિંગલ’ અમરભાઈ :

દોલીઓ ધૂબકે છે. મંગળ ગીતો ગવાય છે. ચારેકોર ઉત્સાહનો માંગલિક પ્રયોગ પૂર્ણ

થતાં કન્યાવિદ્યાનું કરુણ દશ્ય સરજ્ય છે.

આહીર જેવી ધીંગી જાતિની એ કન્યાનું નામ છે અમરભાઈ. દીકરી અનોખી ગુણોથી ભરેલી છે, પ્રકૃતિનાં સાંનિધ્યમાં એ ઉછરી છે.

દેવાંશી એનાં રૂપ છે અને ઋષિ સરખી એની મનોભૂમિ છે. નાનપણથી જ એ સમાજના અનાચારો અત્યાચારોથી આધાત પામતી માનવી સમાજની સ્વાર્થપરાયણતા અને

જ્યારે પણ કોઈને મદ્દ કરો, તદન ઉદાર મનથી કરો.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

નીતિભાષ્ટા એને હૈયે ખૂંચે છે. પ્રકૃતિની નિર્મળતા સાથે અનુકૂળ અનુભવે છે. એક અજાણ્યો અકળ વિશ્વાદ એના દિલને ભરી દે છે.

ઘણીવાર એ પિતાને પૂછે છે, “બાપુ, આ મનભાદેહ મળ્યો છે તે શું માત્ર હાડ્યામનું પોષણ કરવા ? ઊંચા મહેલ અને ગોખ રચાવવામાં જ આ જિંદગીનો હેતુ આવી જાય છે !”

પિતા અભિષ્ટ છે ચાલી આવતી રૂઢિઓને આધારે જવતા પિતા કહે છે, “આવા આવા વિચાર ન કરવા દીકરી ! તમને અમે સુખ સાથ્યિભાં પરણાવીશું સંસારમાં પડશો એટલે ઊંચા મહેલનાં મનોરથ જાગશો.”

દીકરીના મન પર આ શબ્દોની સારી અસર ન થઈ. એને આ ચીલાચાલુ જિંદગી બીજી અનોખી કોઈ જિંદગી હોય તેનો માર્ગ સૂઝો ન હતો. સંસારનાં ચાલુ સુખના મનોરથો એના દૈયામાં નહોતાં પણ પુરાણી રૂઢિનાં માતાપિતાએ એનાં લગ્ન લીધાં કન્યાને વિદ્યાય અપાઈ. વાતાવરણ ભારે લાગ્યું, જ્ઞાને કોઈ અભૂતપૂર્વ બનાવ બની જવાનો ના હોય !

મોટા ઘરની જાન હતી. નવોઢાને લઈ

તેઓની લાંબી હાર વગડો વીધતી પોતાને ગામ જવા ઉપરી. પંથ લાંબો હતો. રસ્તામાં બળદને આરામ આપવા અને જાનેયાઓને શિરામણ કરાવવા એક ઘટાદાર વડ નીચે જાન થંભી. અહીં પાસે જ સંત દેવીદાસની જગ્યા હતી, એ જગ્યા અનોખી હતી. એમાં રક્તપિતનાં દુઃખિયારાં રોગીઓનો વિસામો હતો.

આ જીવલેણ રોગ માનવીને કદરૂપ દુર્ગધ્યુક્ત અને ક્ષીણ બનાવવાની પ્રક્રિયા એટલી મંદ ગતિએ કરે છે કે રોગી અત્યંત બિહામણો ને બિલત્સ બની જાય છે, આવા રોગીઓને વસ્તીથી દૂર ધકેલી દેવાનો સામાન્ય રિવાજ છે. જનસમાજ કોઈ ભીષણ પાપના પરિણામને આ રોગનો ભોગ ગણાવતો. ત્યારે સંત દેવીદાસે સમાજનાં આ હડ્ધૂત દુઃખી દર્દીઓને સહાય કરવા વગડા વચ્ચે ગુંપડાં બાંધીને આશ્રમ સ્થાપ્યો. તેઓ અહીં પ્રેમથી રોગીઓને નવડાવતા, ધોવડાવતા, તેમનાં કપડાં ધોતા, ઔષ્ણ નિર્માણ કરી ચોપડતા, પ્રેમથી સૌને જમાડતા અને વાતસલ્યથી સારવાર કરતા. થોડા સમયમાં જ સંતના આ પુનિત આશ્રમની જ્યાતિ ચોતરફ પ્રસરી ગઈ અને રક્તપિતિયાનાં ટોળેટોળાં અહીં આવવા લાગ્યાં.

વડ નીચે બેઠાં બેઠાં નવવધૂ અમરમાઈએ આ પુનિત આશ્રમની કથા સાંભળી. દૂરથી આશ્રમની ગતિવિધિ જોઈ. એના અંતરમાં કોઈ દેવી પ્રેરણ જાગી. આ ગરીબડાંઓની સેવાશુશ્વા માટે જીવન સમર્પણ કરી દેવાની પ્રબળ ભાવના ઉતી. ઓંનિતી એ ખેંચાઈ હોય એમ ઉભી થઈ. મિથ્યા જણાતી એને જિંદગીનો એક સદ્ગ્યોગ લાધી ગયો. પોતાનાં શાશ્વત, કપડાં ઉતારી સાંદ્ર વસ્ત્રો પહેર્યો. સાસુ-સસરાને પગે પડી અને પોતાને માફ કરવા વિનંતિ કરતાં કહ્યું, “મને વીસરી જાઓ. માસું મન સંસારમાં નથી ચોંટવાનું” અને ઓષે આશ્રમ ભણી પગલાં માંડ્યાં.

વડીલોએ ચમકીને એને રક્તપિતિયાનો ભય દેખાડ્યો આ સોનલવર્ણી કાયામાં લહાય લાગી જશે. કહ્યું પણ અમરબાઈ ચાલતી જ રહી. સંત પાસેથી ભગવું વસ્ત્ર માંગ્યું અને સંસાર બંધનરૂપ છેલ્લું રંગીન વસ્ત્ર ફેંકી દીધું. હંગલેન્ડની ફ્લોરેન્સ નાઈટિંગેલની જેમ સર્વસ્વનો ત્યાગ કરી ભયંકર રોગથી પીડાતા દર્દીઓની સારવાર કરનારી ભારતની પ્રથમ નારી પરિચારિકા તે આ અમરબાઈ.

મંગાલમંદિર, મે-૧૯૭૮

કરવો, આહાર વિહાર, આચાર વિચાર વગરેમાં ખૂબ જ સાવચેતી રાખવી.

ગર્ભસ્થ નારીએ પોતાનાં સૂવાના ઓરડામાં મહાન પુરુષો અને સંતના ફોટા ઉઠતાં વેત નજરે ચેડે એવી રીતે ગોઠવાં. મનોહર, સ્વાસ્થ્ય હશ્ચપુષ્ટ બાળકની છબી પણ રાખવી. અને મનમાં જેવું બાળક જોઈતું હોય તેનું ચિંતન કરવું. હંઘાઓ અનુકૂળ રાખવી જેવી ભાવના આ સમય દરમિયાન માતાના મનમાં જગૃત થાય એવાં સંસ્કારો બાળકનાં મન ઉપર પડશો. અને એનાં હસ્તે જે સર્જન થવાનું છે. તેને ધર્યો ઘાટ એ આપી શકશે.

ઘણી બહેનોને ગર્ભાવસ્થા દરમિયાન શરીરે આળસ અને સુસ્તી જણાય છે. આરામ

બાળ માવજત તથા ઉછેર

બાળ ઉછેર એ નારીજીવનનું અતિ મહત્વનું કાર્યક્ષેત્ર છે. એક માતા સો શિક્ષિકાઓ બરોબર છે. માતા સુસંસ્કારી, કેળવાયેલી અને સમજદાર હશે તો જ એની ભાવિ પ્રજ્ઞા સંસ્કારી તથા કેળવાયેલી અને સમજદાર ઘડાશે. બાળપણમાં રોપયેલાં બીજ વખત જતાં ફાલી ફૂલીને ફણસ્વરૂપ પાકતાં એનો સમસ્ત આધાર એનાં ઉછેર તથા માવજત ઉપર નિર્ભર છે.

સર્વ પ્રથમ તો Child should not come by chance but by Sincere desire એટલે આજનાં યુગમાં બાળકનું અચાનક આગમન થાય એનાં કરતાં જયારે એની ઈચ્છા અને જરૂરિયાત માતા-પિતા અનુભવે ત્યારે થાય એ વધારે ઈચ્છા જોગ છે.

બાળકનાં આગમન પૂર્વની તેયારીથી ઘરનું વાતાવરણ અનુકૂળ અને પ્રસર બનાવવું રહેવું જરૂરી છે. અનુભવી અને સંસ્કારી વડીલો પાસેથી પણ અગત્યની માહિતી સુલભ્ય બને છે. ગર્ભાવસ્થામાં સ્ત્રીએ પોતાનાં વિચારો સુંદર, પવિત્ર અને પોતાની પ્રજ્ઞાને અનુકૂળ, એવા ગૌરવશાળી રાખવા જોઈએ. મંગળમય વાંચન અને સંસ્કારી સંગતથી સમય પ્રસાર

જરૂર કરવો, હમેશ કરતાં બે કલાક વધારે આરામ કરવો, પણ શરીરને કસરત મળે તેવું કાર્ય તથા ડલનચલન અવશ્ય કરવું. જેમ સાખુઓને કસરત મળશે તેમ પ્રસૂતિ સરળ બનશે. બહાર ચોખ્ખી હવામાં ધીમી ગતિએ ફરવા જવાની કસરત સૌથી ઉત્તમ છે.

ખોરાકની કાળજી સવિશેષ લેવી, તીખો તમતમતો ખૂબ મરચાં મસાલાવાળા, ખારો

ખોરાક ઓછો લેવો. પૌષ્ટિક વિટામિનો અને પ્રોટીનથી ભરપૂર ખોરાક સમયસર લેવો કેલશિયમ તથા લોહિતત્વથી ભરપૂર ફળશાક, કઠોળ, દૂધ, દહીં, છાશ, નાળિયેરનું પાણી, સૂકો મેવો વગેરે ખોરાક સાથે લેવાય એટલા લેવાં. ખાવા પીવાનાં દોહરો પૂરા કરવા. પ્રસૂતિની બાબત ચિંતા કરવી નહિ. મન હંમેશાં પ્રસત્ર રાખવું.

આટલી કાળજી અવશ્ય ગર્ભવત્સથા દરમ્યાન રાખવી. કુટુંબની દરેક વ્યક્તિએ નવા આવનાર માટે દરેક રીતની તૈયારી કરવામાં સહાયરૂપ થવું. ભાવિ પ્રજા બળવાન તેજસ્વી અને સંસ્કારી બનાવવા દરેક તરફની તૈયારી નવાસર્જન માટે જરૂરી છે.

મંગલમંદિર, ઓગસ્ટ-૧૯૮૮

સત્રીઓને મુંજુપતી સમરયા : વધેલા મેદ-ચરબી - (૧)

સુડોળ શરીર હોવું એ સૌંદર્યનો આદર્શ ગણાય છે. આરોગ્ય નિષ્ણાતોના મતે પાતળી અને સપ્રમાણ એટલે કે સુડોળ કાયા ધરાવનાર વ્યક્તિએ વધુ શક્તિ અને સ્ફૂર્તિ ધરાવતી હોય છે. એટલે કે સૌંદર્ય અને આરોગ્ય નંને માટે સુડોળ શરીર હોવું જરૂરી છે. પરંતુ મેદવાળું શરીર સુડોળ લાગતું નથી. તો આ મેદવાળા શરીર પરના મેદને દૂર કરવો જ રહ્યો. આ મેદ શાશ્વી વધે છે તે જોઈએ.

● મેદવૃદ્ધિના કારણો :

- વારંવાર ખાવું.
- ભારે ગળ્યા, ઠંડા, ચીકણા અર્થાત ચરબીવાળા પદાર્થો, મીઠાઈ, ઠંડા પીણા, આઈસ્ક્રીમ, વધારે પૌષ્ટિક તથા તળેલો ખોરાક વગેરે વધુ લેવાથી, વગેરે કારણોથી મેદવૃદ્ધિ થાય છે.
- વ્યાયામ ન કરવો. અર્થાત બેંધુ જીવન હોય કે શરીરની કેલરી વપરાય તેવાં કાર્યો ન કરવાથી પણ મેદ વધે છે.
- હંમેશાં ખુશ મિજાજમાં રહેનાર, કયારેય પણ ચિંતા-શોક વગેરે માનસિક વિકૃતિઓથી ન ઘેરાનાર અર્થાત આનંદી સ્વભાવ વાળી વ્યક્તિનો મેદ વધે છે.
- માતા-પિતા જો સ્થૂળ હોય, તો તેમના સંતાનોમાં આનો વારસો ઉત્તરે છે.
- પ્રસૂતિ સમયે વાયુ વધારનાર કે ચરબીવાળા ખોરાક વધુ ખાવાથી પણ શરીરમાં ચરબી જમા થાય છે.

● મુખ્ય કારણ :

થાઈરોઇડ અને પીટ્યૂટરી વગેરે

અંતઃખાવી ગ્રંથિઓની વિકૃતિ પણ એમાં મુખ્ય ભાગ ભજવે છે. આ ગ્રંથિઓ બરાબર કાર્ય કરી શકતી નથી. પરિણામે Basal metabolism ઓછું થઈ જાય છે. જેથી ચરબીનું સંપૂર્ણ પાયન થઈ શકતું નથી. પરિણામે તે ધાતુઓમાં એકઠી થઈ સ્થૂળતા પેદા કરે છે.

● લક્ષણો :

- મેદસ્વી વ્યક્તિઓના શરીરમાં કોઈ પણ કાર્ય કરવાનો ઉત્સાહ હોતો નથી.
- તેઓ થોડો શ્રમ કરતાં પણ થાકી જાય છે કે હંફી જાય છે.
- મેદના સ્વેદોત્પાદન ગુણને લીધે શરીરમાં દુર્ગંધ તથા પરસેવો વધુ થાય છે.
- મેદસ્વી વ્યક્તિઓને ભૂખ તથા તરસ વધુ લાગે છે. સ્થૂળ વ્યક્તિઓના કોકામાં વાયુ વધુ હોય જેથી તે વાયુ અગ્નિને વધુ તેજ બનાવે છે. પરિણામે ભૂખ વધુ લાગે છે.

મેદ વૃદ્ધિ ચાલીસ વર્ષની ઉત્તર પછી વધુ થાય છે. પુરુષો કરતાં સ્ત્રીઓમાં ચરબીનું પ્રમાણ વધુ જોવા મળે છે.

મેદસ્વી વ્યક્તિઓને અનેક રોગો થાય છે. આરોગ્યની દાખિએ જોતાં પણ મેદવાળી વ્યક્તિએ ચરબી ઉતારવી ખૂબ જ જરૂરી છે. ચરબીવાળી વ્યક્તિને હાઈ બ્લડપ્રેશર, હદ્દયરોગ, ડાયાબિટીસ, સાંધાની બીમારી, મસા, ભગંડર, વાયુના અનેક રોગો તેમજ અપચો વગેરે થાય છે.

વધારે પડતી ચરબીના કારણો

રક્તવાહિનીઓ પર વધુ દબાણ આવે છે. અને તેથી તે પાતળી બની જાય છે. જેથી રક્ત પરિબ્રમણ બરાબર થઈ શકતું નથી. તેને કારણે બ્લડ પ્રેશરની બીમારી થાય છે. કયારેક તે વધી જાય છે, તો કયારેક ધરી જાય છે. જ્યારે કેટલાક લોકોને કાયમ માટે બ્લડપ્રેશર વધારણ રહ્યાજ કરે છે. જેના પરિણામ સ્વરૂપ હદ્દયરોગ થાય છે.

જેમ શરીરમાં ચરબી વધે છે તેમ લોહીમાં પણ ચરબીનું પ્રમાણ વધે છે જેને કોલેસ્ટરોલ કરે છે. ધીમે ધીમે ચરબી રક્તવાહિનીઓની દીવાલ પર જામી જાય છે. તેથી રક્ત પરિબ્રમણ બરાબર થઈ શકતું નથી. જેથી હદ્દયરોગનો હુમલો શક્ય બને છે.

આખા શરીરનો ભાર સાંધાઓ પર વધારે આવી જવાને કારણે સાંધાઓ પર સોજો આવી દુઃખાવો થાય છે. તે જ રીતે મેદવાળી વ્યક્તિઓના શરીરમાં વાયુ વધારે હોય છે. તેથી તે સાંધા પકડે છે. માટે સાંધાનો વા પણ થાય છે.

તે જ રીતે ચરબીવાળી વ્યક્તિનો પાચકાંનિ વિકૃત હોવાને કારણે તે ખાંડનું યોગ્ય પાયન પણ કરી શકતી નથી. તેને કારણે ડાયાબિટીસ પણ થાય છે. આમ મેદસ્વી વ્યક્તિ તો રોગનું ઘર જ હોય છે. તો બહેનો, આજે આપણે શરીરમાં મેદનો વધારો શેનાથી થાય છે, અને મેદ વધવાથી ક્યા ક્યા રોગો થઈ શકે તે વિશે જાણ્યું. હવે ચરબી ઉતારવાનાં ઉપાયો આપણે આવતાં અંકે જોઈશું.

મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૮૮

સત્રીઓને મુંજુવતી સમર્યા : વધેલા મેદ-ચરબી - (૨)

ગયા અંકમાં આપણે શરીરમાં મેદનો વધારો શેનાથી થાય છે તથા એનાથી ક્યા ક્યા રોગો થઈ શકે એ વિશે વિચારેલું. આ અંકમાં ચરબી ઉતારવાનાં ઉપાયો વિશે વિચારીશું. એમાં સૌ પ્રથમ આવે છે :

● ચિકિત્સા :

૧. અતિ પૌષ્ટિક તથા ઠંડા ખોરાકનો ત્યાગ કરો. દિવસે સૂવું નહીં.
૨. નિયમિત વ્યાયામ કરવો અથવા શરીરને શ્રમ મળે તેવું કામ કરવું .
૩. મેદસ્વી વ્યક્તિને લૂભા, કડવા, હલકા ખોરાક વધુ લેવા. જવ, સામો, કળથી, મસૂર, મગ, વગેરેનો ખોરાક ઉત્તમ છે. શાકમાં પરવળ, આમણાં તથા લીલાં શાકભાજ વગેરે વધુ લેવાં.
૪. નરણાં કોઠે ખાંડ વિનાનું મધ તથા ઉનું પાણી પીવું. મધનું પાણી જેને હની ગ્લોબીસ કહેવાય છે. તે મેદસ્વી વ્યક્તિ માટે ઉત્તમ છે.
૫. દૂધ અગર લેવું હોય તો ત્રણ ચાર વાર ઉકાળીને મલાઈ કાઢી નાંખી તેમાં વાવડીંગ, સુંઠ વગેરે નાંખીને ઉકાળેલું દૂધ લેવું. ખાટી છાશ ફાયદાકારક છે.

આ ઉપરાંત જરૂરથી તથા કાયમી મેદ ઓછો કરવા માટે પદ્ધતિસર ઉદ્ધર્તન, સોના બાથ વગેરેનો નિશ્ચિત કોર્સ લેવાથી આ બેઠોળપણાથી કાયમી મુક્તિ મેળવી શકાય છે. કસરતો તથા યોગાસનાથી પણ મેદ ઉત્તરે છે.

મેદસ્વી વ્યક્તિને કસરત તો ખૂબ

૪ જરૂરી છે. કસરતથી શરીરમાં ગરમી વધે છે. તેથી ચરબીનું પાચન થાય છે અને વધારાના કાર્બોહાઇટ્રેડ્સનું પણ પાચન થાય છે. તેથી ધીમે ધીમે ચરબી ઓછી થાય છે. મેદ ઉતારવા મુખ્યત્વે નીચે પ્રમાણે કસરતો કરવી.

૧. બંને પગ પહોળા રાખી ટંડાર ઊભા રહેવું. પછી શાસ અંદર ભરી બંને હાથ સીધા લેવા. તારબાદ ધીમે ધીમે શાસ બહાર કાઢતાં કાઢતાં બંને હાથને નીચા કરી કમરમાંથી વાંકા વળી પગના અંગૂઠા પકડવાનો પ્રયત્ન કરવો. આ સમયે ઢીયણ વળી ન જાય તેનું ખાસ ધ્યાન રાખવું. પછી ધીમે શાસ ભરતાં ભરતાં સીધા થાઓ. આ કસરત દસ વખત કરવી.
૨. બંને પગ લાંબા કરી જમીન પર સીધા બેસી જાઓ. પછી ધીમે ધીમે માણું નમાવી બંને હાથથી પગના અંગૂઠા પકડવાનો પ્રયત્ન કરો. પગ ટંડાર રાખવા.

● ડાયેટિંગ :

મેદવાળી વ્યક્તિને વ્યાયામની જેમ જ આહાર નિયમન ડાયેટ કંટ્રોલની પણ ખાસ જરૂર છે. પરંતુ તે સમજાને જ કરવું જોઈએ. **મોટા ભાગની સ્ત્રીઓ ડાયેટિંગની બાબતમાં અજાણ હોવાને કારણે ભૂલ કરતી હોય છે.** તેઓ ખોરાક બંધ કે ઓછો કરવાની સાથે સમજ્યા વિના પ્રોટીન, વિટામિન્સ, બનીજ પદાર્થ વગેરે પણ રોકે છે. જેના પરિણામે

શરીરમાં અશક્તિ આવી જાય છે અને અનેક રોગો થાય છે. માટે ડાયેટિંગ પણ બને ત્યાં સુધી ડોક્ટરની સલાહ પ્રમાણે જ કરવું હિતાવહ છે.

● શું ખાવું :

આવી વ્યક્તિઓને કડવા, તીખા, તૂરા રસવાળો તથા રૂક્ષ એટલે કે ઉઝા-તીક્ષણ ગુણવાળો ખોરાક શ્રેષ્ઠ છે. જવ, બાજરી, જીવાર, બંટી, કાંગ, મગ, કળથી, ચણા વગેરે અનાજ આમણાં, પરવળ, પાલખ, તાંદળાં, મેથી, કોબીજ, કારેલા, કંકોડા, રોગણ, સરગવો, ગલકાં, દૂધી, મૂળા, મોગરી, ગાજર વગેરે શાકભાજ હિતાવહ છે. આવી વ્યક્તિઓએ ઘઉને બદલે જવની ભાજરી, ચોખાને બદલે કોદરી ખાવી. ઉપરાંત મગ, આંદું, હળદર, કુદીનાની ચટણી, ગ્રીન સલાહ વગેરે લેવું.

● શું ન લેવું :

મેદસ્વી વ્યક્તિએ આહારમાં મીઠું એકદમ ઓછું કરી દેવું. ઉપરાંત ઘઉં ચોખાની બનાવટો, મીઠાઈ, ધી-તેલ, માખણ, સૂકો મેવો, કઠોળ, સીંગ, સુરણ, શકરિયાં, રતાણું, પાપડી, ફલાવર, વટાણા, કેળાં વગેરે ન લેવાં.

મેદ ઉતારવા માટે વ્યાયામ, ડાયેટિંગ તથા ઔષ્ણ્યોપચાર વગેરે સાથે જો વધારે ચરબીવાળી વ્યક્તિ હોય તો મસાજ, સોનાબાથ કે સ્ટીમબાથ (જેને બાષ્પસ્ટેદ કહે છે) વગેરે આપવું જરૂરી છે.

મંગાલ મંદિર, નવેમ્બર ૧૯૮૫

સત્રી અને કાયદાકીય જાણકારી

● ઉર્વશી ગોર ●

કાયદાકીય જાણકારી પછી જ તેના અમલીકરણની વાત આવે છે, મોટેભાગે બધા સત્રીઓનાં કાયદાઓ કાગળ પર વધારે અમલમાં છે. ખાસ કરીને કોઈ ચુનો થાય છે ત્યારે બહેનો અને ખાસ કરીને તેનાં કુદુંબીજનો એક આધાતથી અને બીજું કાયદા

ઈચ્છાનો અંત લાવ્યા વિના શાંતિ અને પ્રસત્તા ચિત્તમાં વસી શકતા નથી.

કાનૂની જાણકારીનાં અભાવને લીધે આગળ કાંઈ પણ પગલાં ભરતાં નથી. ઘણીવાર એવું પણ બને છે કે તે બહેન કાનૂની કાર્યવાહી કરે તો પણ તેમાં ક્યાંક અધૂરાશ રાખી દેવામાં આવે છે અને પાછળથી તેનાં લીધે જ કેસ નભળો પણ પડી જાય છે ખાસ કરીને જ્યારે કોઈપણ અત્યાચારનો ગુનો બને છે ત્યારે સૌથી અગત્યની શરૂઆત તે ફરિયાદની છે. ફરિયાદમાં કોઈ વિગત બાકી રહી જાય તો કેસને અસર પહોંચે છે. જો કે ન્યાય મળે તે માટે કાયદાના અમલની જવાબદારી તંત્રની છે. પણ તેની દેખરેખ ત્યારે જ રાખી શકાય જ્યારે આપણને ખખર હોય કે કઈ બાબતો જરૂરી છે અને એટલે જ આજે સ્ત્રી અપમૃત્યુનાં બનાવ કરાય વધતા જાય છે. અહીં એફ.આઈ.આર. બાબતમાં અમુક એવી માહિતી આપવામાં આવી છે જે સ્ત્રીઓને ખાસ ઉપયોગી થઈ શકે છે.

- (ક) પ્રથમ માહિતી રિપોર્ટ (એફઆઈઆર) માં આરોપીનું નામ અને સરનામું.
- (ખ) ગુનો થયો હોય તે દિવસ. સમય, તારીખ અને જગ્યાનું વર્ણન.
- (ગ) ફરિયાદીએ પોતાનાં શબ્દમાં જ ગુનાનું વર્ણન લખવું જોઈએ.
- (ધ) અને જો કોઈ સાક્ષી હોય તો સાક્ષીનું નામ સરનામું વગરે લખાવવા.
- (ચ) આ એફ.આઈ.આર.ની નોંધણી પોલીસ સ્ટેશનમાં બે નકલમાં કરવાની પોલીસવાળાની ફરજ છે. તેમાંથી એક નકલ ફરિયાદીએ પોલીસ સ્ટેશનમાંથી તેજ સમયે મેળવી લેવી જોઈએ અને જો ફરિયાદ લખાવનાર બહેન કે ભાઈ અભણ હોય તો પોલીસ તે એફ.આઈ.આર. લખીને તેને વાંચી સંભળાવે ત્યારે જ તેનાં પર તે ફરિયાદીને સહી કરવાની હોય છે.
- (છ) પોલીસ સામે ફરિયાદ કરવાની હોય ત્યારે તેનાં ઉપર અધિકારી પાસે જ આ ફરિયાદ આપવાની રહે છે.
- (૨) જો.... તમને તમારા પતિ કે

- સાસરાવાળા તરફથી નીચે દર્શાવેલ કોઈ પણ રીતે ગ્રાસદાયક વર્તન કરતા હોય.
- (ક) તમારા પતિ અથવા સાસરામાંથી કોઈપણ વ્યક્તિ તરફથી કૂરતાભર્યું વર્તન કરવામાં આવે.
- (ખ) અથવા તમને કોઈ જગ્યામાં બંધ કરી દેવામાં આવે અથવા ક્યાંય આવવા જવા પર પાંખથી મૂકવામાં આવી હોય તો.
- (ગ) તમને જમવાનું આપવામાં આવતું ન હોય તો.
- (ધ) તમને કે તમારા પિયરવાળાને કે બજેમાંથી કોઈને પણ દહેજ માટે સત્તાવવામાં આવે તો.
- (ચ) અથવા તમારી જાનને જોખમ હોય તો.
- (છ) અથવા તમને આત્મહત્યા કરવા માટે મજબૂર કરવામાં આવતા હોય.
- (જ) અથવા તમને કોઈપણ શારીરિક કે માનસિક રીતે સત્તાવવામાં આવતા હોય તો.
- તો આ માટે બહેન બાજુનાં પોલીસ થાળામાં આઈ.પી.સી.ની કલમ ૪૮૮ એમાં ફરિયાદ દાખલ કરાવી શકે છે. આ ફરિયાદ તે સ્ત્રીએ જાતે જ કરવી એવું જરૂરી નથી. તેનાં પરિવારનાં કોઈ સભ્ય કે બીજા કોઈપણ સગા સંબંધીઓ દ્વારા પણ થઈ શકે છે.
- (૩) સ્ત્રીને ગિરફતાર કરવા માટેની જોગવાઈઓ.
- (ક) કોઈપણ સ્ત્રી પોતાની ગિરફતારીનાં કારણો જાણવા પૂરેપૂરી હક્કદાર છે અને પોલીસને કહેવાની પણ ફરજ છે.
- (ખ) કોઈપણ સ્ત્રીને સૂર્યસિંહ પછી ગિરફતાર કરી શકાય નહીં.
- (ગ) ગિરફતાર કરતી વખતે મહિલા પોલીસ હોવી જરૂરી છે.
- (ધ) મહિલાને રાત્રે પોલીસ ચોકીમાં રાખવામાં આવે ત્યારે મહિલા પોલીસ ત્યાં હાજર હોવી જરૂરી છે અને જો ન હોય તો તે સ્ત્રી તેની માંગણી કરી
- શકે છે. જો માંગણી સ્વીકારવામાં ન આવે તો પોલીસ ચોકીમાં રહેવા ઈન્કાર કરી શકે.
- (ચ) ગિરફતાર કરેલ બહેનને ૨૪ કલાકની અંદર મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ લઈ જવાની પોલીસની જવાબદારી છે.
- (૪) કોઈપણ નવપરિષીત ક્ષી પતિનાં વેર અથવા સાસરીયામાં આપધાત કરે અને તેણીને ગેરવતીશૂક કે ગ્રાસ દ્વારા તેનાં પતિ કે સાસરી પક્ષનાં લોકો દ્વારા આપધાતની ફરજ પડી છે તેવો પુરાવો મળે તો અત્યાચાર કરનાર વિશુદ્ધ ઈન્ઝિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૬ મુજબ પોલીસ કામ કરે છે.
- (૫) જ્યારે કોઈ પરિષિંઘ સ્ત્રીની ઊંમર ૩૦ વર્ષથી નાની હોય, દશ વર્ષ તેનાં લગ્નને પૂરા થયા ન હોય અને બહેનનું અપમૃત્યુ થાય તેવા કેસમાં સાસરાવાળા પોલીસને જાણ કર્યા વગર બાળી નાખે કે બીજી રીતે નાશ કરે તો આવા શંકાસ્પદ કેસોમાં પોલીસ એસ.એસ.પી.ની ફરજ છે કે તે જાતે તપાસ કરે અને આવા કેસોમાં ગુજરાત પોલીસ મેન્યુઅલ વોલ્યુમ-૩, રૂલ-૨૨૭ બી મુજબ ખૂનનો ગુનો દાખલ કરે છે.
- (૬) કોઈપણ સ્ત્રી લગ્નજીવનમાં ૧૦ વર્ષની અંદર પોતાનાં પતિ સાથે કે સાસરીયામાં રહેતી હોય ત્યારે આપધાત કે અપમૃત્યુ થાય અથવા તેના મૃત્યુ અંગે કોઈ સગાએ સંશય વ્યક્ત કર્યો હોય અથવા મૃત્યુ સંબંધી કોઈ શંકા હોય ત્યારે ઈન્કવેસ્ટ ભરવાની સત્તા હોય તે એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ જાતે સ્થળ પર ઈન્કવેસ્ટ ભરશે. જ્યારે ઈન્કવેસ્ટ ભરવામાં આવે એ જ સ્વરૂપમાં અલગ રેકર્ડ તૈયાર કરવામાં આવે જેમાં મહિલા સુરક્ષા સમિતિનાં સભ્યો કે કોઈપણ મહિલા સંસ્થાનાં સભ્યો પોતાની સહમતિ દર્શક સહી કરવાની હોય છે.

મંગલમંદિર, માર્ચ-૧૯૬૩

ઇવેન્ટ ભવિષ્ય પણ આપણાં કર્મો જ નક્કી કરે છે.

મહિલા માથે આટે !!!

● હંસા ખુશાલ રંભિયા ●

આપણા જૈન સમાજમાં દેરાસરોમાં આરતી-મંગાલ દીવો, પૂજા-પૂજન, અભિષેક શાંતિ-કળશ; ઉપાશ્રયોમાં કે અચ કિયા કે વિધિઓના સમયે વખતો-વખત મહિલાઓને માથા ઉપર સાડીનો છેડો રાખવાનો-માથે ઓઢવાનો આગ્રહ થતો હોય છે.... શું એ યોગ્ય છે કે ? શું આનો ચોક્કસ ઉલ્લેખ કોઈ શાસ્ત્રો કે આગમોમાં છે ?

આના ઊંડાણમાં જતાં માથા ઉપર છેડો રાખવાની વાત ધૂંઘટ ભારતમાં ઈસ્લામના પ્રવેશ કે ઉદ્યની જોરદાર અસર જણાય છે. આપણે ત્યાં છ આઠ સેકા પૂર્વ ધૂંઘટ અસ્તિત્વમાં આવ્યું; જે માત્ર ઈસ્લામની દેન છે. એક હાથમાં તલવાર અને બીજા હાથમાં કુરાન લઈને ધાર્મિક ઝન્નૂનીઓનો હિંદુસ્તાનમાં પ્રવેશ પ્રજા અને મહિલાઓ ઉપર બેસુમાર અત્યાચાર, યુવતીઓને ઉપારી જવા કે બ્રાહ્મકરવાની જેગલિયાત પ્રવૃત્તિઓ કલ્યાનાતીત હતી. મુસ્લિમ મહિલાઓ બુરખામાં રહેતી, ત્યારે ભારતીય નારીઓને બચાવવા તેનું મોહું કે સ્વરૂપ ન દેખાય તે માટે ધૂંઘટની પ્રથા દાખલ થઈ. કાળકમે તે રૂઢ થતી ગઈ અને નારીના પોખાક સાથે વણાઈ ગઈ. એની સાથે ધર્મને જરાપણ લાગતું વળગતું નથી.

ભારતમાં ઈસ્લામના ઉદ્ય અને પ્રવેશ અગાઉના આપણા પ્રાચીન શેતાભર કે દિગંભર તીર્થોનું બારીકાઈની નિરીક્ષણ કરતાં એના શિલ્પ-સ્થાપત્યની કોતરણીમાં દેવી, યક્ષકી કે નૃત્યાંગનાઓ સિવાયની નારીઓના મસ્તક પર વખનો છેડો શોધ્યો જે તેમ નથી. તે સમયે જૈનધર્મના શાસ્ત્રો કે આગમોની નકલો આપણો સાધુ-સમુદ્દર લખતો કે લહિયાઓ મારફતે કાગળ કે તાડપત્રો ઉપર લખતો. ત્યારે એ લખાણની બાજુમાં નીચે કે સામે લખાણના પ્રસંગોનાં ચિત્રો દોરવામાં આવતા. આવા ચિત્રોમાં નારીનાં ચિત્રો પણ છૂટથી મૂકાતા. ઈસ્લામના ઝન્નૂની પ્રચાર પૂર્વ હસ્તલેખિત પ્રતો અને પોથીઓ આપણે ત્યાં

સચવાયેલી છે. પણ આ પ્રતોમાં ક્યાય નારીના મસ્તકે વચ્ચ જણાતું નથી. આ એક નક્કર અને સાબિત થયેલી વાત છે. એટલે મસ્તકે વચ્ચનો છેડો રાખવાનો કોઈ આધાર શાસ્ત્ર કે આપણી સંસ્કૃતિ સ્વીકારતી જ નથી.

આ સહીમાં આજાદી અને ભણતરની પ્રગતિની રફતાર સાથે સાથે ધૂંઘટ ટૂંકો થતો થતો માથા ઉપર આવી નીચે સરી ગયો અને ભારતીય નારીનો પહેરવેશ એના મૂળ સ્વરૂપમાં આવી ગયો છે. ત્યારે ચોક્કસ ધર્મસ્થાને અને કિયાકાંડોમાં યુવતીઓના આજના પરિધાન (દ્રેસ) સ્પષ્ટ રીતે નકારવામાં આવે છે અને જાણે સાડી કે ઓઢણીને જૈનોએ.... જ પ્રમાણિત કરી હોય તેમ જણાવવામાં આવે છે.

યુવતીઓનું પરિધાન એ પંજાબી પહેરવેશનું રૂપાંતર છે. જે હવે લગભગ રાષ્ટ્રીય પોખાક તરીકે ભારતભરના દરેક દરેક સમાજમાં યુવતીઓ દ્વારા અપનાવાયો છે. જે મારા નન્દ અભિપ્રાય મુજબ ખરેખર મર્યાદિત છે અને અનેકગણું સગવડાયક છે.

જૈનો સિંહ, પંજાબ, હરિયાણાથી માંડીને પૂર્વ-પશ્ચિમ, મધ્ય તેમજ દક્ષિણ ભારત સુધી સ્પષ્ટ રીતે ફેલાયેલા છે. ભલે તેમનું સંખ્યાબળ ઓછું હોય. યુગપ્રવર્તક પ.પૂ. આત્મારામજી મ.સા. (આત્મારામજી એટલે વિજ્યાનંદસૂરિ કે જેઓ પંજાબકેસરી વલ્લભસૂરિ મ.સા.ના ગુરુ હતા. એમની મૂર્તિઓ અનેક દેરાસરોમાં વિદ્યમાન છે. પંજાબ જેમની કર્મભૂમિ હતી, તેવા એક સ્થાનકવાસી જૈનોના મોટા આચાર્ય પણ પંજાબ કેસરી કહેવાતા. પાકિસ્તાન-પંજાબમાં આવેલ ગુજરાનવાલામાં અત્યારે પણ આત્મારામજી મહારાજની સમાધિ મોજૂદ છે. પાકિસ્તાનના મુલ્તાન અને લાહોરમાં પણ જૈનો હતા ત્યાં મૂર્તિ-વિહોણા દેરાસરોના ખંડિયેરો અત્યારે પણ છે.) અને પંજાબકેસરી વિજ્ય વલ્લભસૂરિ મ.સા.ના અનુયાયીઓ પંજાબમાં બહોળા પ્રમાણમાં હતા. અત્યારના

પાકિસ્તાનના અમુક ભાગોમાં ત્યારે જૈનો હતા. તેમનો અને પંજાબની સ્ત્રીઓનો પોખાક પંજાબી હતા અને પંજાબની શ્રાવિકાઓ દેરાસરમાં સેવા-પૂજા તેમજ ઉપાશ્રય કે ધરમાં સામાચિક પ્રતિકમણ કરતી ત્યારે કોઈ પ્રમાણિત જૈન સાડી-ઓઢણીમાં નહિ પણ પંજાબી પોખાકમાં જ રહેતી. આજના સમયમાં પણ મોટી ઉમરની જૈન પંજાબની મહિલાઓને પંજાબી-પોખાકમાં કિયા-વિધિ વગેરે કરતાં જોઈ છે. તો શું આપણે તેમને જૈન નહિ કહીએ ?

દક્ષિણ ભારતમાં ઈસ્લામનો ઝનૂની પ્રચાર મોડો અને પ્રમાણમાં ઓછો હતો. તેની અસર-રૂપે મહારાઝ અને દક્ષિણ-ભારતની જૈન મહિલાઓ તેમના મૂળભૂત પહેરવેશ ધોતી માફક સાડી પહેરતી. દક્ષિણ ભારતના હિંદુ કે જૈન સમાજની કોઈપણ મહિલાઓ ખુલ્લા માથે જ કોઈપણ ધાર્મિક કે સામાજિક પ્રસંગોમાં રહે છે. તો પછી આ મહિલાઓને આપણે જૈન તરીકે નહિ સ્વીકારીએ ?

મહિલાઓનો પહેરવેશના મર્યાદા-પૂર્વકનો હોવો જોઈએ. તેમાં બે મત નથી. સાડી કે ઓઢણીના પહેરવેશમાં હજુ પણ કયાં ને ક્યાં નારી-દેહ દેખાતો હોય છે. પરંતુ પંજાબી-પહેરવેશ ઓઢણી સાથે પહેરેલ હોય ત્યારે નારીની મર્યાદા અનેક ગણી સચવાય છે. આમ તો વર્ષો સુધી પુરુષોના માથે પાંખડી, સાફા, ફેંટા, ટોપી વગેરે હતા. પ્રાચીન તીર્થોના પૂજારીઓ પૂજાના કપડાં સાથે તેમના પ્રદેશની પાંખડી પૂજા-વિધિ કે ગભારાના અંદરના કામકાજમાં પહેરતા તે સમયના રણ-પ્રદેશો અને ગામડાના વસવાટના કારણે સૂર્યના પ્રખર તાપ નીચે અથાગ મહેનત કરતી પ્રજા માટે પુરુષ કે સ્ત્રી માટે માથે વખતનું રક્ષણ રહેતું જેને માન-મર્યાદાના નામે ધર્મ સાથે જોડી લેવું યોગ્ય છે ? શું આજના ઝડપી શહેરીજીવન સાથે આ સુસંગત છે ? તો પછી આજે ધાર્મિક કિયાકાંડોમાં પુરુષોને માથે ટોપી કે પાંખડીનો આગ્રહ કેમ નહિ ? માથે

ક્રમતા પર વિશ્વાસ રાખો, દોરી સંચાર ઉપરવાળો કરશો.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

ઓફવાનો આગ્રહ પરંપરાગત રીતે કેટલાક સાધુ-સાધ્વીઓ, કેટલાક ભાઈ-ભણેનો, વિધિકારો કરતા હોય છે. આશ્રમ તો ત્યારે થાય કે મોટા ડિગ્રીધારી ભણેલ-ગણેલ વાઈટ કોલરમાં ખપતાઓમાંથી કે ક્યારેક માથા પર છેઠાનો બોજો વેણારી આનો વિવાદ કરતી મહિલાઓ, જેમનું ધ્યાન ન તો ધાર્મિક ડિયાઓમાં જોડાય કે ન ધર્મની સાચી સમજજ્ઞા કે ઓળખાણ થાય ત્યારે તેમની બુદ્ધિ પર હસું કે રડનું ? પુરુષ પ્રધાન સમજજ્ઞાની આ બલિહારી છે. ધર્મિધ મુસ્લિમોની જેમ કેટલોક રૂઢિયુસ્ત અને બ્રેઇનવોશ થયેલો મહિલા-વર્ગ જકીને આ બાબતને ધર્મની સાથે જોડી દે છે. વળી જ્યાં બહેનો જ જતે ગીઠીને આવું બધું આંખો અને મગજ બંધ કરીને સ્વીકારે અને મંડળોમાં તેને લગતાં નિયમો ઘડવામાં આવે છે. એ અપૂર્ણ સમજ કે અજ્ઞાનની નીપજ છે-કે આગે સે ચલા આતા હૈ વહી

સહી હૈ ! પણ એની પાછળના કારણો વિષે કોણ વિચારવા બેસે ? હા, જેને પોતાની મરજીથી માથે ઓફલું હોય તે ભલે ઓફે, પણ એના માટે આ હુરાગ્રહ શા માટે ? યુવતી કે વયસ્ક મહિલા જ્યારે પોતાના પિયરે હોય ત્યારે પોતાના વડીલો-દાદા-પિતા, બાપા (પિતાના મોટાભાઈ) કાકા ફૂઆ, નાના, મામા, માસાનું માથે ઓફટી નથી... પોતાના સાસરે પિયર-પક્ષનું કોઈ વડીલ આવે ત્યારે પણ સહજ રીતે માથે નથી ઓફટી. પરંતુ જે મહિલાઓએ હજુ પણ માથે ઓફવાની પ્રથા જાળવી છે, તેઓ ધરમાં સસરા-દાદા સસરા, જેઠ, નણંદોઈ, કાકાસસરા વગેરે શસુર પક્ષના વડીલોની ઉપસ્થિતિમાં માથે ઓફી લે છે. હવે આ યુવતીનો પિયર પક્ષના વડીલો સામે શું ભાવ હોય છે ? આ બને ભાવોની તુલના કરીએ. આ બને તુલના વિષે વિચારતાં જિન-પ્રતિમા કે ધાર્મિક પ્રસંગોએ શસુર પક્ષનો

મર્યાદાભાવ ન હોય પણ પિયરપક્ષનો અનરાધાર પ્રેમ-સંબંધ, મમતાનો સંબંધ પોતાનું જ સર્વસ્વ ત્યાં છે તે ભાવ ન્યોછાવર કરવાનો ભાવ હોય.

જેમના પદો શેતામ્બર, દિગંબર સર્વે સંપ્રદાયોને માન્ય છે તે અધ્યાત્મયોગી આનંદધનજનું સ્તવન...

‘ઋષભ જિનેશ્વર ગ્રીતમ માહરો રે’... આ ભાવ સાથે મસ્તકે વખતનું મર્યાદા રૂપે રાખવું કેટલું યોગ્ય કે જરૂરી છે ? પુરુષ-પ્રધાન સમાજના જ વિચારો જેમનામાં રૂઢ થયા હોય તેવી વ્યક્તિઓએ આ વાચ કદાચ વધારે પડતી કે બટકી જણાશે. પણ બદલાતા સમયની સાથે શહેરીકરણ થયેલા આ સમયમાં વિચારક કે અભ્યાસી વર્ગ આ વાત સમજીને જરૂર આવકારશે...

મંગાલમંદિર, મે-૧૯૬૩

સ્ત્રીધન અને સ્ત્રીની મિલકતો બાબત અધિકારો

‘સ્ત્રીધન એટલે સ્ત્રીની મિલકત, પણ બધી મિલકત નહીં. સ્ત્રીધન એ સ્ત્રીની મિલકતોનો એક ભાગ છે.’

પુરાણકાળથી હિંદુ શાસ્ત્રોમાં, સ્મૃતિઓમાં મનુથી યજ્ઞવળક્ય સુધીના ઋષિમુનિઓએ કઈ મિલકતોને સ્ત્રીધન કહેવાય, સ્ત્રી પોતાનું સ્ત્રીધન કેવી રીતે વાપરી શકે, ઉપભોગ કરી શકે, સ્ત્રીના મૃત્યુ બાદ તેનું સ્ત્રીધન વારસામાં કોને મળે વગેરે બાબતોની ચર્ચા કરી છે.

આ ચર્ચાઓમાં ગીભી થયેલ જુદી જુદી વિચારશ્રેષ્ઠીઓ પ્રમાણે નિયમો ઘડાયા, જે સ્ત્રીધન વિષેનો હિંદુ કાયદો મનાયો અને કોર્ટોએ એ કાયદા પ્રમાણે પોતાના ચુકાદા આપ્યા.

પરંતુ ૧૮૫૫માં હિંદુ વારસા ધારો અમલમાં આવ્યો ત્યારથી સ્ત્રીધન વિષે જુદી જુદી વિચારશ્રેષ્ઠીઓ હેઠળના જૂના હિંદુ કાયદાઓ દૂર થયા અને એ ધારાની ૧૪મી

કલમે સ્ત્રીઓને મિલકતો ધરાવવા બાબત પુરુષોની સમકક્ષાએ મૂકી દીધી એટલું જ નહિ પણ આર્થિક ક્ષેત્રે સ્ત્રીને નિભાસ્થિતિમાંથી ઉચ્ચ સ્થિતિએ લઈ જઈ ગૌરવ, સન્માન પ્રદાન કર્યું.

એ કલમની જોગવાઈઓ જોઈએ તે પહેલાં સ્ત્રીધન વિષેના જૂના હિંદુ કાયદા પર અને સમયાનુસાર તેમાં પરિવર્તન આવતાં, ૧૮૭૭માં ઘડાયેલ ‘હિંદુ વીમેન્સ રાઈટ્સ ટુ પ્રોપર્ટી એક્ટ’ પર થોડો દિશિપાત કરી લઈએ.

કારણ કે, જૂના હિંદુ કાયદામાં ‘સ્ત્રીધન’ ગણાતી યા ન ગણાતી મિલકતો કોઈ સ્ત્રી પાસે હોય યા વારસો, વેચાણ, બાંસથી કે અન્યથા તેવી મિલકતો તે સ્ત્રી પાસેથી બીજા પાસે હોય તો તે મિલકતોમાં તે સ્ત્રી કે બીજા શાખસના હક્ક, વાઈટલ નક્કી કરવા, સ્ત્રીધન અંગેના જૂના હિંદુ કાયદાની થોડી જાણકારી જરૂરી છે.

મનુષે છ જાતની મિલકતોને ‘સ્ત્રીધન’

તરીકે ગણાવી હતી : (૧) લગ્ન વખતે લગ્નવેદી સમક્ષ સ્ત્રીને મળેલી બાંસથી (૨) સ્ત્રી પિતાના ધરેથી પતિગૃહે જતી હોય ત્યારે તેને મળેલી બાંસથી (૩) લગ્ન વખતે સાસુ-સસરા તરફથી સ્ત્રીને મળેલી બાંસથી તથા વડીલોને પગે લાગતાં સ્ત્રીને મળેલી બાંસથી. (૪) લગ્ન વખતે સ્ત્રીને પતિ તરફથી મળેલી બાંસથી. (૫) માતા તરફથી મળેલી બાંસથી અને (૬) ભાઈ તરફથી મળેલી બાંસથી.

જુદા જુદા સ્મૃતિકારોએ ઉપરોક્ત તથા બીજી મિલકતોને ‘સ્ત્રીધન’ તરીકે ગણાવેલ છે. લગ્નભગ બધા સ્મૃતિકારોએ લગ્ન વખતે સ્ત્રીને પતિ તરફથી મળેલ ધરેણાં, કપડાં તથા બીજી ચીજે ‘સ્ત્રીધન’ ગણાવેલ છે.

સ્ત્રી આવી ‘સ્ત્રીધન’ તરીકે ગણાતી મિલકતો પોતાના જીવનકાળ દરમિયાન પોતે ચાહે તે રીતે વાપરી શકતી. ઉપભોગ કરી શકતી કે વેચી શકતી. સિવાય કે પતિ જ્યારે મુસીબતમાં હોય ત્યારે પતિનું એ મિલકત

મન, માતી ને વેણ – અને નહિ સાંધો, નહિ રેણ.

બાબત ઉપરવંદું રહેતું આવી “સ્ત્રીધન” મિલકત સ્ત્રીના મૃત્યુ બાદ તેના વારસદારોને વારસામાં જતી.

પરંતુ અમુક મિલકતો, જે સ્ત્રીને ફારગતિ વખતે યા વારસામાં મળી હોય તે મિલકતોનો સ્ત્રી પોતાના જીવનકાળ દરમિયાન ઉપભોગ કરી શકતી, તેની આવક પોતાની મરજી પ્રમાણે ખર્ચી શકતી, પરંતુ કાયદેસરની જરૂરિયાત યા ધાર્મિક હેતુઓના કારણો સિવાય, સ્ત્રી આવી મિલકતો વેચી શકતી નહિ કે બક્ષિસ કે વીલથી આપી શકતી નહિ. આવી મિલકત સ્ત્રીની ‘સ્ત્રીધન’ મિલકત ન ગણાતી અને આવી મિલકત ધરાવનાર સ્ત્રીના મૃત્યુ પછી તે મિલકત, જે પુરુષ કે સ્ત્રી પાસેથી તેને મળી હોય તે પુરુષ કે સ્ત્રીના વારસદારોને વારસામાં જતી.

જો કે અમુક વિચારશ્રેષ્ઠોમાં ‘સ્ત્રીધન’ની વાય્યા. તેના વપરાશ અને વારસા બાબત થોડી ભિન્નતા હતી.

સ્ત્રીને મળતી મિલકતો, જેનો સ્ત્રી તેના જીવનકાળ દરમિયાન ઉપભોગ કરી શકતી પણ કાયદેસરની જરૂરિયાત યા ધાર્મિક હેતુઓના કારણો સિવાય વેચી શકતી નહિ કે વીલથી યા બક્ષિસરૂપે આપી શકતી નહિ તે મિલકતો તે સ્ત્રીની લિમિટેડ એસ્ટેટ યા વુમેન્સ એસ્ટેટ તરીકે ઓળખાતી.

આમ સ્ત્રીને જે મિલકતો લગ્ન વખતે બક્ષિસરૂપે મળતી કે તે પછી વારસામાં યા ફારગતિ વખતે યા ભરણપોષણના અવેજમાં યા જીતમહેનત કે કૌશલ્યથી મળતી, જેમાંથી કેટલીક ‘સ્ત્રીધન’ ગણાતી અને કેટલીક ‘સ્ત્રીધન’ ન ગણાતી પણ તે બધી મિલકતો ધરાવવા, ઉપભોગ કરવા, વેચવા કે કોઈને વીલથી યા બક્ષિસરૂપે આપવા બાબત, ઓછા વધુ અંકુશો હતા યા મર્યાદાઓ હતી.

ત્યારબાદ સમયાનુસાર વિચાર-પરિવર્તન આવતાં. ૧૯૭૭માં હિંદુ વીમેન્સ રાઈટ્સ ટુ પ્રોપર્ટી એકટ (મિલકતોમાં હિંદુ સ્ત્રીઓના હક્કોનો ધારો) અમલમાં આવતાં, હિંદુ સ્ત્રીઓને મિલકતો બાબત થોડા વધુ હક્કો આપવામાં આવ્યા.

ઉપરોક્ત કાયદો અમલમાં આવ્યો તે

પહેલાં સ્ત્રીને, તેના પતિનું વીલ કર્યા વગર મૃત્યુ થાય ત્યારે તેના દીકરા હોય તો પતિની મિલકતમાં ભરણપોષણ સિવાય બીજો હક્ક ન મળતો. ઉપરોક્ત કાયદાથી પતિનું મૃત્યુ થાય ત્યારે દીકરા હોય તે છતાં સ્ત્રીને દીકરા જેટલો જ ભાગ મળતો.

બીજું ઉપરોક્ત કાયદો અમલમાં આવ્યો તે પહેલાં, પતિના મૃત્યુ વખતે સંયુક્ત હિંદુ કુટુંબની મિલકતોમાં પતિનો જે હક્ક, હિસ્સો હોય તે તેની વિધવાને ન મળતો પણ પતિનો હિસ્સો સંયુક્ત કુટુંબના પુરુષ કો-પાર્ટનરો વચ્ચે વહેંચાઈ જતો. ઉપરોક્ત કાયદાથી સ્ત્રીને, તેના પતિના મૃત્યુ વખતે પતિનો હિંદુ સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતોમાં જે હક્ક, હિસ્સો હોય તે આપવામાં આવ્યો અને તેને ફારગતિ માગવાનો તથા સંયુક્ત કુટુંબની મિલકતોમાં પોતાનો હિસ્સો મેળવવાનો અધિકાર આપવામાં આવ્યો.

જોકે આ કાયદા હેઠળ મળેલ મિલકતો પણ સ્ત્રી તેના જીવનકાળ પર્યત જ વાપરી શકતી.

આમ આ કાયદાએ પણ સ્ત્રીને થોડા વધુ પણ મર્યાદિત હક્કો આવ્યા.

૧૯૮૬માં હિંદુ વારસા ધારો અમલમાં આવ્યો અને તેની કલમ ૧૪મીએ સ્ત્રીના મિલકતો ધરાવવાના, ઉપભોગ કરવાના અને વેચવાના હક્કો પર જે અંકુશો હતા યા મર્યાદાઓ હતી તે દૂર કરી.

એ કલમની જોગવાઈઓ પ્રમાણે હિંદુ સ્ત્રીએ એ કાયદો અમલમાં આવ્યો તે પહેલાં કે પછી, લગ્ન વખતે પતિ, સાસુ-સસરા માતા-પિતા, ભાઈ, સગાંવહાલાં કે અન્ય પાસેથી બક્ષિસરૂપે મિલકતો મેળવી હોય કે મેળવે, યા વારસાથી, ફારગતિ વખતે, ભરણપોષણના અવેજમાં યા પોતાની મહેનત યા કૌશલ્યની મિલકતો મેળવી હોય કે મેળવે યા મિલકતો ખરીદી હોય યા લાંબા સમયના ભોગવટાથી મેળવી હોય કે, મેળવે યા એ કાયદો અમલમાં આવ્યો તે પહેલાં ‘સ્ત્રીધન’ તરીકે મિલકતો ધરાવતા હોય, તે તમામ સ્થાવર-જંગમ મિલકતોની તે સ્ત્રી એક મર્યાદિત માલિક નહિ પણ સંપૂર્ણ માલિક બને છે.

જો કે એ કલમ હેઠળ એક ખુલાસો કરવામાં આવ્યો છે કે કોઈ બક્ષિસ, વીલ યા કોઈ દસ્તાવેજની શરત પ્રમાણે યા કોઈ દસ્તાવેજની શરત પ્રમાણે યા કોઈ રીકી કે એવોઈની કોઈ કલમ પ્રમાણે સ્ત્રીને કોઈ મિલકતમાં મર્યાદિત હક્કો આપવામાં આવ્યા હોય તો ઉપરોક્ત કાયદાથી એ હક્કો સંપૂર્ણ હક્કોમાં ફેરવાઈ જતા નથી.

પરંતુ આવી જોગવાઈ તો પુરુષોને પણ લાગુ પડે છે.

ટૂંકમાં સ્ત્રીએ ઉપરોક્ત કાયદો અમલમાં આવ્યો તે પહેલાં કે તે પછી કોઈપણ સ્થાવર કે જંગમ મિલકત કોઈપણ કાયદેસર રીતે મેળવી હોય કે મેળવે તેનો તેના કુલ માલિક તરીકે તે કબજો ભોગવટો કરી શકે છે. વેચી શકે છે ગીરો મૂકી શકે છે, વીલથી ચાહે તે રીતે આપી શકે છે, કે અન્યથા નિકાલ કરી શકે છે અને તેમાં તેના પતિનો કે સાસુ-સસરાનો કે માતા-પિતાનો કે તેના દીકરા-દીકરીઓનો કોઈ હક્ક, હિસ્સો, પ્રતિબંધ કે અંકુશ રહેતો નથી.

આવી મિલકતો ધરાવતી સ્ત્રી વીલ કર્યા વગર મૃત્યુ પામે તો તે મિલકતો હિંદુ વારસા ધારા પ્રમાણે તેના વારસદારોને મળે છે.

સ્ત્રી અધિકારો અને સ્ત્રી સન્માનની દિશામાં હિંદુ વારસા ધારાની ૧૪મી કલમ જબરદસ્ત સીમાચિહ્ન છે.

‘મંગલમંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૮૬

આપણું બચપણા, મા-બાપનું ઘડપણ

આપણે બાળક હતા ત્યારે જે મા-બાપે અનેક રાતોના ઉજાગરા વેઠીને માંદગીમાં આપણી સારવાર કરીને આપણી બાળહઠને પ્રેમથી પોખી, આપણા પ્રત્યે વાત્સલ્ય વહાયું, આપણને નોકરી, કામધંધો મળે તે માટે અનેક સ્થળોએ દોડધામ કરી, અનેક વાતની લાગવગ લગાડી, આપણો ધંધો વિકસાવવા ઘર વેચીને કે પેન્શનમાંથી ઉપાડ કરીને નાણાં મેળવી આખ્યાં, એ મમતાણુ મા-બાપનું ઘડપણ પ્રેમથી પાળવામાં ને એમના સ્વભાવ કે આગ્રહને નિભાવી લેવામાં સાચી સમજદારી નથી?

જ્યાં સુધી કોઈ સાથે કાંઈ પણ પ્રયોજન રહે છે ત્યાં સુધી વાસ્તવિક ત્યાગ થતો નથી.

ભારતીય મહિલાની બરસો વર્ષની તવારીખ જારી હિન્દુસ્તાની

• સોનલ શુક્લ •

‘સ્વી નરકની ખાણ છે’ ત્યાંથી માંડીને ‘સ્વી જ્યાં પૂજાય ત્યાં દેવોનો વાસ હોય છે’ જેટલી ઉક્તિઓ આપણા જૂના ગ્રંથોમાંથી મળી આવે. તો માનવ ઈતિહાસમાં ખરેખર તેનું સ્થાન ક્યાં અને કેટલું?

આમ તો સામાજિક વિકાસની પ્રક્રિયામાં સ્વી અને પુરુષ બંનેએ સરખો ફાળો આપ્યો છે. પણ રાજ્યપાટ, વંશવારસ, વહીવંચાવલીઓમાં નોંધ વગેરે માત્ર પુરુષોની જ થાય એટલે સ્વાભાવિક રીતે જ સ્વીઓના ઈતિહાસની માહિતી ઓછી મળે છે. કેટલીક ઉદ્ઘાટની મહિલાઓએ history - his story ને બદલે Herstory એટલે કે her story કહીને સ્વીઓનો ઈતિહાસ શોધવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. આમેય સામાન્ય માણસોને જેની સાથે લાગતું વળગતું હોય તેવા ઈતિહાસને જાણવાનું કામ થોડા દાયકાઓથી જ થયું છે. તેમાં સ્વીઓનું યોગદાન શોધવાનો વિચાર તો એનાથીય નવો છે તેમ છતાં માત્ર ઉપરછલ્લી રીતે નોંધાયેલી ભારતીય તવારીખ જોઈએ તો પણ સ્વી વિશ્વ પર સીધી કે આડકતરી રીતે મોટી અસર કરનારી કેટલી બધી ઘટનાઓ બની ગઈ છે! અહીં આપણે માત્ર છેલ્લી બે સદીની વાત કરીએ....

◆ **૧૮૧૭** : કલક્તાના એક પરામાં પ્રિસ્ટી મિશને બંગાળી છોકરીઓ માટે પહેલવહેલી શાળા શરૂ કરી. અહીં ભણવા માટે કોઈ ફી નહોતી. ૧૭૫૭માં ખાસી (પલાશી)ના યુદ્ધ પછી ત્યાં અંગ્રેજ રાજ આવી ગયું હતું જે ભારતના અન્ય ભાગોમાં ધીરે ધીરે પાછળથી ફેલાયું. પશ્ચિમ ભારતમાં આવી પહેલી મિશન શાળા મરાಠી છોકરીઓ માટે અહમદનગરમાં સ્થપાયી હતી.

◆ **૧૮૨૪** : કિટુરની રાણી ચનમ્માએ ઈસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીનો સામનો કર્યો. એમને કેટ કરવામાં આવ્યા અને જેલવાસ દરમિયાન જ ૧૮૩૦માં એમનું અવસાન થયું.

◆ **૧૮૨૮** : બંગાળમાં સતીનિષેધ થયો. મુંબઈ અને મદ્રાસ ઈલાકામાં આ કાનૂન બીજે વર્ષે અમલમાં આવ્યો.

◆ **૧૮૪૦** : જ્યોતિબા ફૂલેએ કન્યાશાળા શરૂ કરી. એમનાં પતી સાવિત્રીબાઈ ફૂલે પ્રથમ ભારતીય શિક્ષકા બન્યાં. એમની આ ગુસ્તાખીથી નાખુશ થઈ સનાતનીઓ અને બીજા એમને ગાળો દેતા અને એમની પર કચરો અને ગંદવાડ ફેંકતા.

◆ **૧૮૪૮** : ગુજરાત વન્ડિક્યુલર સોસાયટી (હવે ગુજરાત વિદ્યાસભા) દ્વારા અમદાવાદમાં પહેલી કન્યાશાળા ખૂલ્લી. હરકુંવર શેઠાણીએ તેને માટે પંદર હજાર રૂપિયાનું દાન આપ્યું. પહેલે વર્ષ એમાં એક વિદ્યાર્થીની હતી. બીજે વર્ષ સંખ્યા વધીને છ જેટલી થઈ.

◆ **૧૮૫૬** : વિધવા વિવાહની છૂટ આપતો કાનૂન બન્યો. ભારતમાં વિધવા વિવાહ આમ તો મોટા પ્રમાણમાં પ્રચલિત હતા, માત્ર બ્રાહ્મણ, વણિક, જેવા સમાજમાં એના પર બંધી હતી.

◆ **૧૮૫૭** : જાંસીનાં રાણી લક્ષ્મીબાઈ અંગ્રેજો સામે રણે ચક્યાં.

સ્વીઓ માટેનું સામાજિક સ્વીભોધ શરૂ થયું. ૧૮૫૨-૫૩ના અરસામાં ભારતનું પ્રથમ સ્વીમાલિકા મરાಠીમાં શરૂ થયેલું પણ થોડા વખતમાં બંધ પરી ગયેલું. ગુજરાતી સ્વીભોધ નેવુંથી વધારે વર્ષ ટકી રહ્યું.

એક પારસી બહેને મુંબઈ યુનિવર્સિટીની

મેટ્રિકની પરીક્ષામાં બેસવાનો પ્રયત્ન કર્યો પણ તે અભ્યાસ માત્ર છોકરાઓ માટે જ છે એમ ગણી તેને મનાઈ ફરમાવવામાં આવી.

◆ **૧૮૫૮** : રાણી લક્ષ્મીબાઈનું લડાઈ દરમિયાન અવસાન થયું.

◆ **૧૮૭૦** : બંગાળી એક કુલીન બ્રાહ્મણ સ્વીએ પતિ પર ભરણપોષણનો દાવો કર્યો. અદાલતે તેને મહિને પંદર રૂપિયા મળવા જોઈએ એવો ફેસલો આપીને સનસનાટી સર્જી, પણ પતિએ એ ન ચૂકવ્યા અને જેલમાં ગયો.

◆ **૧૮૭૨** : દેશી પ્રજાનાં લગ્નો ભાબત કાનૂન ઘડાયો જેમાં આંતરજ્ઞાતીય લગ્નને માન્યતા મળી.

◆ **૧૮૮૨** : કેશવચંદ્ર સેને બંગાળમાં પહેલી મહિલા કોલેજ સ્થાપી.

ભારતમાં આ સમયે કુલ બે ટકા છોકરીઓ શાળામાં જતી હતી. પંડિત રમાબાઈએ આર્ય મહિલા સમાજની સ્થાપના કરી. આ પહેલી મહિલા સંસ્થા હતી.

◆ **૧૮૮૪** : ઓલ ઇન્ડિયા મોહમેડન એજયુકેશન સોસાયટીની મહિલા પાંખનો જન્મ થયો.

◆ **૧૮૯૬** : મહિષ કર્વેએ વિધવાશ્રમની સ્થાપના કરી.

◆ **૧૯૦૨** : વિધાગોરી નીલકંદ અને શારદા મહેતા ગુજરાતમાં સર્વ પ્રથમ ગ્રેજ્યુએટ મહિલા બન્યા. મુંબઈમાં ગુજરાતી હિંદુ સ્વીમંડણ (હવે માત્ર સ્વીમંડણ)ની સ્થાપના થઈ.

◆ **૧૯૦૪** : ટાગોર પરિવારના સરલાદેવી ચૌધરીએ કેંગ્રેસના અધિવેશનમાં મહિલા જૂથ

પ્રતિભા નિયારશો તો તેને જરૂર ઓળખ મળશે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

તેથાર કરીને વંદે માતરમું ગાયું.

સર સૈયદ અહેમદ ઉર્દૂમાં ખાતૂન નામનું પહેલું શ્રી સામાજિક મગટ કર્યું.

◆ **૧૮૧૩** : મેડમ કામાએ આંતરરાષ્ટ્રીય સમાજવાદી પરિષદમાં ભારતનો પહેલો ધ્વજ ફરકાવ્યો.

◆ **૧૮૧૪** : મહર્ષિ કર્વેએ ધ ઈન્ડિયન વિમેન્સ યુનિવર્સિટીની સ્થાપના કરી. આજે તે એસએનીટી (શ્રીમતી નાથીબાઈ દામોદર દાકરસી યુનિવર્સિટી) તરીકે ઓળખાય છે.

◆ **૧૮૧૭** : એની બેસંટે ઈન્ડિયન વિમેન્સ એસ્સીએશનનો પાયો નાખ્યો.

◆ **૧૮૨૭** : અભિલ હિંદ મહિલા પરિષદની શરૂઆત થઈ. પાછળથી દેશભરમાં એની શાખાઓ ફેલાઈ.

◆ **૧૮૩૦** : દાંડીકૂચમાં મૂળ ત્રીસ પુરુષો હતા પણ સરોજિની નાયડુ વગેરે મીઠાના સત્યાગ્રહમાં જોડાયાં. ધરાસણાની ધાડ નામે જાણીતી ધરાસણા મીઠા અગર પરની કૂચના એ સેનાપતિ હતાં.

◆ **૧૮૩૩** : સશ્વત્ત ભૂગર્ભ કાંતિકારી સ્વતંત્ર્યવાદી બંગાળી મહિલા કલ્યાના દત્તાની લશ્કરના જાટ રેજિમેન્ટનો સામનો કરતી વખતે ગોળીબાર કર્યા બદલ ધરપકડ થઈ.

◆ **૧૮૩૭** : તેવી જ સશ્વત્ત કાંતિકારી બીના દાસે બંગાળના બ્રિટિશ ગવર્નર પર ગોળીબાર કર્યો. એને નવ વર્ષની જેલ થઈ.

◆ **૧૮૩૯** : મહિલાપુરમાં વસતા મારવાડી વેપારીઓ ચોખાને વેપાર માટે બહાર મોકલી દઈને સ્થાનિક વિસ્તારમાં અધત ઊભી કરતા હતા. એ સામે ચાલીસ હજારથી વધુ શ્રીઓએ બ્રિટિશ રાજકીય એજન્ટનો ઘેરાવ કર્યો. વર્ષને અંતે ચોખા આસામ, બંગાળ વગેરે મોકલી દેવાનું બંધ થયું.

◆ **૧૮૪૧** : લાજ - ધૂમટા વિરોધ માટેની પરિષદમાં પાંચ હજાર મારવાડી શ્રીઓએ લાગ લીધો. કેટલીક શ્રીએ ઘોડેસવારી કરી અને એક શ્રીએ મોટર ચલાવી. (સાઉટી અરેબિયામાં રૂઢિયુસ્ત શાસન અને સમાજ વિરોધ દર્શાવવા દસ વર્ષ અગાઉ

કેટલીક શ્રીઓએ જાહેરમાં મોટરકાર ચલાવી હતી જેની પર ત્યાં પ્રતિબંધ છે.)

◆ **૧૮૪૫** : આજાદ હિંદ ફોજમાં સુભાષચંદ્ર બોગના માર્ગદર્શન હેઠળ રાણી જાંસી નામની મહિલા બટાલિયનનું નિર્માણ થયું. એમણે આંદામાનને બ્રિટિશ હકૂમતમાંથી છોડાયું. આગળ જતાં ઈશાન સીમાએ ઈંગ્લાલ પાસે હાર થઈ ત્યારે ઘણી મહિલાઓ ભૂખમરામાં મરી ગઈ.

◆ **૧૮૪૭** : ભારત આજાદ થયું.

◆ **૧૮૫૦** : ભારત પ્રજાસત્તાક બન્યું. નવું સંવિધાન અમલમાં આવ્યું. જેમાં ધર્મ, જ્ઞાત વગેરેની જેમ શ્રી-પુરુષ લેદાનો નિર્ધેદ થયો અને શ્રીઓને બંધારણીય સમાનતા તથા નાગરિક સ્વતંત્ર્ય પ્રાપ્ત થયાં. જો કે ધાર્મિક સ્વતંત્ર્યની કલમ હેઠળ અલગ અલગ ધર્મની શ્રીઓને ઓછાવતા અધિકારો મળ્યાં.

◆ **૧૮૫૫** : હિંદુ લગ્ન ધારો પસાર થયો. હિંદુ પતિઓનો એકથી વધુ પતી રાખવાનો અધિકાર રદ થયો.

◆ **૧૮૫૬** : હિંદુ વારસા ધારો પસાર થયો, દીકરીઓને વારસા હક મળ્યો.

◆ **૧૮૫૮** : મહિલાઓને બ્યવસાયિક તાલીમ મળે તે માટે મહિલા પોલીટેકનિક કોલેજેની સ્થાપના થઈ.

◆ **૧૮૬૧** : દહેજ વિરોધી કાનૂનનું ધરતર થયું. દહેજ આપવું કે લેવું ગેરકાનૂની જાહેર થયું.

◆ **૧૮૬૬** : હિંદુ ગાંધી ભારતના વડાપ્રધાન બન્યાં. વિશ્વના ઈતિહાસમાં આ હોદે આવનાર એ બીજા મહિલા હતાં. એ અગાઉ શ્રીલંકામાં સિરિમાઓ બંડારનાયક વડા પ્રધાન બની ચૂક્યાં હતાં.

◆ **૧૮૭૧** : ગન્ધિપાત કાનૂની બનાવાયો.

◆ **૧૮૭૫** : આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા વર્ષ જાહેર થયું. આ પછી ૧૮૭૫-૮૮ને મહિલા દશક જાહેર કરવામાં આવ્યું.

ભારતમાં મહિલાઓની વાસ્તવિક પરિસ્થિતિની જાંચ તપાસ માટે નિમાયેલી

સમિતિનો અહેવાલ મગટ થયો. શ્રીઓના પ્રશ્નોને સમજવા માટે આ અહેવાલે આપેલા માહિતી અને આંકડા અત્યંત મહત્વના બન્યા.

◆ **૧૮૮૦** : આદિવાસી કન્યા મથુરા પર બળાત્કાર કરનારા બે પોલીસ કોન્સ્ટેબલોને સર્વોચ્ચ અદાલતે છોડી મૂક્યા. એ ચુકાદાનું વિવરણ કરતાં ઘણી બધી શ્રી વિરોધી અને ગરીબ આદિવાસી વિરોધી બાબતો અને અભિગમ સ્પષ્ટ થયાં. દેશભરમાં હોઢા થઈ. મુંબઈમાં બળાત્કાર વિરોધી મંચ ત્રિભો થયો. થોડા સમય બાદ નારી અત્યારાર વિરોધી મંચ નામ હેઠળ એણે દેશની સર્વ પ્રથમ બળાત્કાર વિરોધી પરિષદનું આયોજન કર્યું. આગળ જતાં બળાત્કાર અંગેના કાનૂનમાં સરકારે થોડો ફેરફાર કરવો પડ્યો.

◆ **૧૮૮૪** : હિંદુ ગાંધીની હત્યા થઈ. લખનાઉના બચેન્દ્રી પાલ એવરેસ્ટ શિન્બર સર કરનાર પ્રથમ મહિલા આરોહણકાર બન્યાં.

◆ **૧૮૮૫** : હિંદુરના શાહભાનુએ તલ્લાક પછી પતિ પર ભરણપોષણ માટે દાવો માંડેલો તે ખટલામાં તેઓ સર્વોચ્ચ અદાલતમાં જતી ગયાં. ચુકાદામાં ન્યાયમૂર્તિએ મુસ્લિમ અંગત ધારાની ટીકા કરીને સમાન નાગરિક ધારાની આવશ્યકતા જાહેર કરી. રૂઢિયુસ્ત મુસ્લિમ નેતાઓએ તેની સામે મોટો વિરોધ કર્યો જેની આગેવાની સમાજવાદી તરફી ગણાતા શાહબુદ્દીને લીધી.

◆ **૧૮૮૮** : રાજ્ય ગાંધી સરકારે મુસ્લિમ શ્રીઓના તલ્લાક પછીના અધિકારોની કહેવાતી સુરક્ષા વિશે કાનૂન ઘડ્યો જેમાં પતિ પાસેથી તલ્લાકના સો ટિવસ પછી નિયમિત ભરણપોષણ માગવાનો ઝોજદારી કાનૂન હેઠળનો હક પણ રદ કરાયો. મુસ્લિમ શ્રીઓને ફરી એક વાર સરકારે નિરાશ કરી.

◆ **૧૮૯૭** : રાજ્યથાનમાં દેવરાલી ગામે રૂપકુંવર નામની યુવતીને સતી ગણી પતિના શબ સાથે બાળવામાં આવી. એ સ્વેચ્છાએ અને આપમેળે અભિન પેટાવી સતી થઈ એ પ્રકારના દાવા થયા. એને દેવી ગણી ધામધૂમથી પ્રજાઉત્સવ થયા. સરકારે દોઢસોથી વધુ વર્ષ બાદ એક નવો સતી વિરોધી કાનૂન બનાવ્યો.

શરણો આવનારની મદદ કરવામાં ખરી માનવતા છે.

◆ **૧૯૮૮** : ગર્ભલિંગ ઓળખ કરી માત્ર દીકરી હોવાને કારણે ગર્ભહત્યા કરવા - કરવાના સામે મહારાષ્ટ્ર સરકારે પ્રતિબંધ જાહેર કર્યો.

◆ **૧૯૯૦** : રાખ્રીય મહિલા કમિશનની સ્થાપના થઈ.

◆ **૧૯૯૨** : પંચાયત રાજનો સુધારિત ખરડો પસાર થયો. ગ્રામપંચાયતથી માંડીને મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન સુધીની કક્ષાએ તેંત્રીસ ટકા બેઠકો મહિલાઓ માટે અનામત રાખવામાં આવી.

આ તવારીખ લાંબી લાગી હશે, પણ સંપૂર્ણ નથી. અહીં આપેલી તવારીખ નારી હિતિહાસના મુખ્યત્વે રાજકીય અને શૈક્ષણિક હિતિહાસની એક રૂપરેખા માત્ર છે.

હિતિહાસમાં સારી - ખોટી બંને બાબતો હોય છે. તેમ છતાં મુખ્યત્વે આ તવારીખ સામાજિક માનસિકતામાં અને કાનૂની ક્ષેત્રે પ્રગતિ થયેલી દેખાડે છે. આ બધાની તેમજ આર્થિક વિકાસની અસર આપણને મધ્યમ વર્ગની સ્ત્રીઓને મળતી તકે અને છૂટથાટમાં દેખાય છે. એમને હવે મોટા પ્રમાણમાં શિક્ષણ, પહેરવેશ વગેરે બાબતે મોકણાશ મળી છે. સ્ત્રી આજે નોકરી કરવા જરૂર શકે છે. ગુજરાતી મધ્યમ વર્ગમાં એટું ઓછું બને છે પણ મહારાષ્ટ્ર, કેરળ વગેરેમાં તો મુરતિયા આગ્રહ રાખે છે કે એમને કમાતી - ધમાતી સ્ત્રી જ પસંદ છે. આમ, તો દહેજપ્રથાનો પણ આ એક ભાગ છે. તે છતાં સ્ત્રીઓ કમાતી થાય, મૂડીરોકાણ કરતાં શીખે, બેંકોમાં જાય એ બધી પ્રગતિની જ નિશાની છે.

પચાસ વર્ષની આગાદી પછી પણ લોકસભામાં માત્ર સાત ટકા મહિલાઓ છે એટલે ત્યાં પણ અનામત બેઠકો રાખવાની વાત થાય છે. સ્ત્રીઓએ જાહેર જીવનમાં વધુ રસ લઈ સમાજ અને રાખ્રી માટે મોટે પાયે સધન કાર્ય કરી પાત્રતા મેળવવાનો સમય પાડી ગયો છે. સત્તા વિના સામર્થ્ય શક્ય નથી. સત્તા એટલે જવાબદારી અને ખોટી શેખ્ચી કે કાવાદાવા નહીં તેવી વ્યાખ્યા બાંધવાનો મોકો સ્ત્રીઓને વીસમી સદીને અંતે મળી રહ્યો છે.

મંગલ મંદિર, જાન્યુઆરી ૨૦૦૦

આદર્શ પત્રકારની શહેરી

બધાં દેશી રાજ્યો સ્વતંત્ર ભારતમાં જોડાઈ ગયાં હતાં, પણ નિઝામનું રાજ્ય જોડાયું નહોતું. કેદે નિઝામને ઘણા સમજાવ્યા પણ તેમણે ભારતમાં જોડાવાનો સાફ ઈન્કાર કર્યો.

નિઝામના પડ્યે ચઢ્યા હતા રાજકારો! હૈદ્રાબાદ રાજ્યનાં લોકોને નિઝામ હેરાન કરે, પરંતુ નિઝામ વિરુદ્ધ લોકો એક શબ્દ પણ ઉચ્ચારે નહિ તે માટે રાજકારો લોકોની જબાન બંધ કરવા હિંસાનો આશ્રય લઈ રહ્યા હતા.

એ રાજકારોનો સરદાર હતો કાસીમ રજવી!

રજવીએ પ્રલોભનો અને ધાક્ખમકીથી અખભારોની જબાન પણ બંધ કરાવી. બધા જ અખભારો નિઝામની તરફણે માં લખવા લાગ્યા!

પણ ઉર્દૂ અખભાર “ઈમરોજ”ના તંત્રી શોઈબુલ્લાખાનાને તો નિઝામ વિરુદ્ધ લખવાનું ચાહું જ રાખ્યું.

કાસીમ રજવીએ શોઈબુલ્લાખાનાને નિઝામ વિરુદ્ધ નહિ લખવા બદલ લાખો રૂપિયા આપવાનું પ્રલોભન આય્યું, પણ ખાને એ પ્રલોભનને ઠેસ મારી અને કહ્યું : “હું નિઝામનો ભાટચારણ બનવા માગતો નથી. હું તો મને જે યોગ્ય લાગશે તે નિર્ભયતાથી લખ્યા જ કરીશ!”

પછી ખાનને હત્યાની ધમકી અપાઈ, તો

તેણે કહ્યું : “એકવાર તો બધાએ મરવાનું જ છે, તો પછી ભારતની એકત્ર માટે લખાણ લખીને શા માટે ન મરવું?”

અને એકવાર રાજકારોએ શોઈબુલ્લાખાન પર ગોળીઓ ચલાવી! ધાયલ થઈને તે પોતાને વેર આવ્યો.

તેની પત્ની પણ વીરાંગના હતી.

તે હાથમાં બંદૂક લઈ પોતાના પતિના હત્યારાઓને ખતમ કરવા જવા તૈયાર થઈ કે પતિ ખાને કહ્યું : “ના, હત્યાનો બદલો હત્યા ન હોય! વેરનો બદલો વેર નહિ, પ્રેમ હોય! આ ગાંધીયીઓ માર્ગને તમે કેમ ભૂલી જાઓ છો!”

અને પત્નીએ બંદૂક હેઠી મૂકી દીધી.

તેણે પતિનું માથું ખોળામાં લીધું.

મરણ પામતાં પામતાં આ પદ્ધતાબદ્ધી શોઈબુલ્લાખાનાને અંતિમ પળે આ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા : “મને આ મરતી વેળાએ એ વાતનો પરમ સંતોષ થઈ રહ્યો છે કે કોઈ પ્રલોભનમાં ફસાયા વિના અને હત્યાની કશી પરવા કર્યા વગર, એક પત્રકારની શાન કાયમ રાખીને હું આંખ મીચી રહ્યો છું!”

- “સત્યમ્”ના પ્રેરક પ્રસંગોમાંથી સામાર.

મંગલ મંદિર, જુવાઈ-૧૯૯૯

વાતસત્ય આપો, સેવા પામો

આપની પુત્રી સાસરે ગયા પછી આપની પુત્રવધૂ જ આપની પુત્રી છે એમ ગણાજો, કારણ કે પુત્રી તો સાસરે મોકલ્યા પછી આપણા ખબરઅંતર લેવા ક્યારેક જ આવી શકવાની છે. જ્યારે પુત્રવધૂ તો આપના જીવનની સમાપ્તિ સુધી ખબરઅંતર લેતી જ રહેવાની છે. એટલે એના પ્રત્યે પૂરેપૂરો વાતસત્યભાવ વરસાવજો અને એના હદ્યમાં સેવાભાવ જગાડજો.

સુખડ

વિષધરથી વીટણાવા છતાં એની સુગંધ ઝેરી ન જ બની. કુહડે કપાવા છતાં અને કાળજામાં કશોય કુભાવ ન જ જાગ્યો. અનિમાં જલાવવા છતાંય એણે તો પવિત્રતાનો પમરાટ જ પસાર્યો. પથર સાથે ઘસી ઘસીને માનવી એને ખતમ કરી દેવા મથ્યો તોય એણે તો શીતળતા ને સુગંધની જ બેટ ધરી.

અપકાર ઉપર ઉપકાર કરતા રહેવાની ને પીડા વેઠવા છતાંય પરિમલ પ્રસારતા રહેવાની આ તે કેવી સુંદર સમર્પજ કળા!

સુખડ જેવી સમર્પજ કળા સોહાવીએ.

મન પચરંગી છે. કષેષણો તેના રંગ બદલાય છે. એક જ રંગના રંગાયેલા કોઈ વીરલા જ હોય છે.

વીસમી સદીની વીસ સઢારી

જીવનમાં જંગાવત સામે જુન્નતી અને જીવન તથા પોતાની ક્રમતાનો પ્રકાશ પાથરતી વીસમી સદીની વીસ સ્વયં સિદ્ધા.

૧. મેરી ક્યુરી (૧૮૬૭-૧૮૭૪) ફેન્ચ રેડિયો કેમિસ્ટ પતિ પિયરે ક્યુરી સાથે મળીને રેડિયો એક્ટિવિટીના ક્ષેત્રમાં સંશોધન કરી ૧૮૭૦માં પતિ સાથે ભૌતિકશાસ્ત્રનું નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું. ૧૮૭૧માં તેમને પોલોનિયમ અને રેડિયમની શોધ માટે રસાયણ શાખમાં નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.

૨. આઈરિન જોલિયેટ ક્યુરી : (૧૮૬૭-૧૮૫૬) પિયરે અને મેરી ક્યુરીની તેજસ્વી પુત્રી. રેડિયો એક્ટિવિટીના ક્ષેત્રે ગહન સંશોધન કર્યું. ૧૮૭૫માં તેમને તથા તેમના પતિ ફેડરિક જોલિયેટને રસાયણ શાખમાં નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું. હુભર્ઝે રેડિયો એક્ટિવિટી સાથેના સતત સંસર્જને કારણે તેમની માતાની જેમ તેમનું મૃત્યુ પણ લ્યુકેમિયા રોગને કારણે થયું.

૩. રીટા લેવી - મોન્ટાલ ચીની (૧૮૦૮-) ઈટાલીના ન્યુરો વૈજ્ઞાનિક અને સંશોધક. મજાઝ-જ્ઞાનતંત્રના વિકસના ઘટકની શોધ માટે ૧૮૮૬ની તબીબી ક્ષેત્રનો નોબેલ પારિતોષિક (અન્ય વૈજ્ઞાનિકો સાથે) મળ્યો.

૪. ગરટુડ બેલે એલિયોન (૧૮૧૮-) ઘ્યાતનામ બાયો કેમિસ્ટ. ૧૮૮૮માં તબીબી ક્ષેત્રનું નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.

૫. મારિયા મોન્ટેસરી (૧૮૭૦-૧૮૫૨) બાળ શિક્ષણ સાથે અમીટ સંબંધ ધરાવતું નામ. બાળકોને પોખતી રચનાત્મક શિક્ષણની રીત શોધી, શિક્ષકો માટેની તાલીમ પદ્ધતિનો વિકાસ કર્યો.

૬. હેલન આદમ્સ કિલર (૧૮૮૦-૧૮૬૮) અંધ અને બધિર હોવા છતાં અન્ય માણસો સાથે સંભાષણ કરવાની અનોખી

રીત વિકસાવી શક્યાં. અંધ-બધિર માટેનું અનેનું-પ્રેરણાદાધી કામ કર્યું.

૭. એલોનેર રૂઝવેલ્ટ (૧૮૮૪-૧૯૬૨) માનવતાની સેવાને જીવનમંત્ર બનાવ્યો. પતિ ફેન્કલિન ડી. રૂઝવેલ્ટ (અમેરિકાના પ્રમુખ)ના કાર્યને સામાજિક પરિમાણ આપ્યું. યુનોના માનવ અધિકાર પંચના અધ્યક્ષ.

૮. મધર ટેરેસા (૧૮૧૦-૧૯૮૮) પીટિ-ટીનહુંઘી માટે વાતસલ્યમૂર્તિ. ૧૯૭૮માં શાંતિ માટેનું નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.

૯. ઈલા ભડ્ક (૧૮૩૩-...) તેમણે શરૂ કરેલી “સેવા” (Self employed Womens Association) સ્ત્રી સંગઠન ક્ષેત્રનું જગકતું નામ. સ્ત્રીઓની શ્રમ શક્તિને ગરિમાના પદ પર સ્થાપી.

૧૦. પલ્સ એસ. બક (૧૮૮૨-૧૯૭૩) કલમ પર અદ્ભુત પ્રમુખ. ચીન-અમેરિકાના જનજીવનનું પ્રતિબિંબ પાડતું સાહિત્ય. ૧૯૮૮માં સાહિત્ય માટેનું નોબેલ પારિતોષિક મેળવ્યું.

૧૧. ગેબ્રિયાલા મિસ્સાલ (૧૮૮૮-૧૯૫૭) ચિલીના કવિયત્રી ૧૯૪૫માં સાહિત્ય માટેનું નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.

૧૨. સિમોન દ બુઆ (૧૯૦૮-૧૯૮૬) ફેન્ચ નવલકથકાર, નારીવાદનાં અનોખા પુરસ્કર્તા, ૧૯૫૭માં પ્રગટ થયેલું પુસ્તક “ધ સેકન્ડ સેક્સ” વૈચારિક ક્ષેત્રે અનોખું હતું. જ્યાં પોલ સાર્ત સાથે મળી અસ્તિત્વવાદની સંકલ્પના સ્પષ્ટ કરી.

૧૩. ટોની મોરિસન (૧૯૩૧-...) અશેત પ્રજાની વેદના-વ્યથાને અહીં સહજ અસરકારક વાચા ફૂટે છે. ૧૯૮૮માં સાહિત્ય માટેનું નોબેલ મેળવનાર પ્રથમ આફો અમેરિકન.

૧૪. એમલાઇન પેન્ક હસ્ટ (૧૮૫૭-૧૯૨૮) સ્ત્રી મતાવિકારની ચળવળની પ્રણેતા.

૪૦ વર્ષ સુધી લડતને અંતે સર્જણતા મળી.

૧૫. માર્ગરિટ હિલ્ડા થેયર (૧૯૨૫-...) બ્રિટના પ્રથમ મહિલા વડાપ્રધાન. રૂઢિયુસ્ત પક્ષને સક્ષમ નેતૃત્વ પૂરું પાડ્યા.

૧૬. ગોલ્ડા મેયર (૧૮૮૮-૧૯૭૮) ઈજરાયલના રાજકારણના દ્વારાયમાન નક્ત હતા. ઈજરાયલ રાજ્યને મજબૂત કરવામાં તેમની સશક્ત-અગત્યની ભૂમિકા.

૧૭. વિજયાલક્ષ્મી પંડિત (૧૯૦૦-૧૯૮૦) ભારતના સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રહમાં સક્રિય. ૧૯૫૭માં સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંઘની સામાન્ય સહાના તે પ્રથમ મહિલા અધ્યક્ષ.

૧૮. ઈદિરા ગાંધી (૧૯૧૭-૧૯૮૪) ભારતના સશક્ત રાજકારણી, જે ચાર દાયકા દેશના વડાપ્રધાન બન્યા. પણ તેમની શાસન પદ્ધતિ એકહથ્ય રહી. ૧૯૭૫માં કટોકટી જાહેર કરી લોકશાહીના મૂલ્યોને અસ્થિર કર્યા.

૧૯. ઓંગ સાન સુ કુર્દ (૧૯૪૫-...) મ્યાનમાર (બર્મા)માં અહિસક કાંતિના પ્રણેતા. ૧૯૮૧માં શાંતિ માટેનું નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.

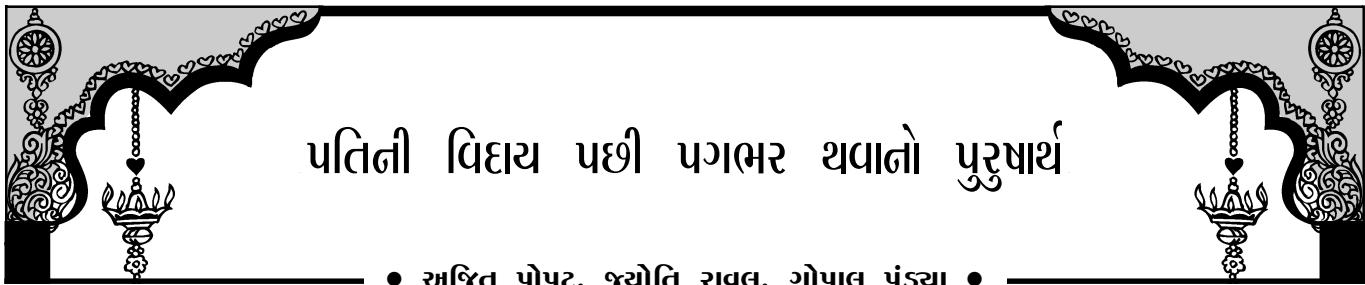
૨૦. રિગબેર્ટ ટુમ માંચુ (૧૯૫૮-...) દેશની પીડિત પ્રજાના માનવ અધિકારના સુંદર સર્મર્થક. જ્વાટેમાલાથી ઉઠેલો તેમનો અવાજ જગતવ્યાપી બન્યો છે. ૧૯૮૨માં શાંતિ માટેનું નોબેલ પારિતોષિક મળ્યું.

વીસમી સદીની અનેક સ્ત્રીઓએ વિવિધ ક્ષેત્રોમાં સિદ્ધિ મેળવી છે. તે સાથે ધણી સ્ત્રીઓએ ગૂમનામ રહી સ્ત્રીઓના કાર્યને ગરિમા અર્પા છે અને પોતાની રીતે અન્યાયનો સામનો કર્યો છે. આવી સ્ત્રીઓને એકવીસમી સદીના આરંભમાં અનેક વંદન. તેમના સહારા પર જ ર૧મી સદીની સિદ્ધિ રચાશે.

મંગાલ મંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૧

મોટા માણસોના શબ્દો – ગહન અને સધન અનુભૂતિમાંથી પ્રગતે છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

• અધિત પોપટ, જ્યોતિ રાવલ, ગોપાલ પંડ્યા •

આજે તો તમે એને જુઓ તો એમ જ લાગે કે શરૂથી કોઈ કેરિયરને વરેલી જાજરમાન મહિલા છે. સવારના સાડા સાત-આઈ વાગે તો સંતાનો માટે જરૂરી ર્સોઈ તૈયાર કરાવી, પોતાનું લંબખોક્સ લઈ દક્ષિણ મુંબઈના વાલકેશર વિસ્તારથી શરેરના છેક બીજા છેડે ચારકોપ આવેલી ફેફટરીએ જવા રવાના થઈ જાય. પાંચથી છ કલાક ફેફટરીમાં પાર્ટનર સાથે, મેનેજર, ફોરમેન કે સુપરવાઈઝર સાથે તદ્દન સ્વસ્થપણે જરૂરી ચર્ચા કરવાની, આવશ્યક નિર્ણય લેવાના અને બપોરે ચાર-સાડા ચારના સુમારે ફરી વાલકેશર તરફ રવાના.

સંજોગો અને વિધાતા સામે લડીને આ મહિલા પ્રોફેશનલ બની છે. જૈન પરિવારમાં જન્મેલી હિના સુખી શ્રીમંતું ઔટોમોબાઈલ ડિલરને પરણી ત્યારે માવતરના હરખનો પાર નહોતો. એક દીકરો અને એક દીકરી થયાં. ધીકરો ધંધો, ફૂલ જેવાં રૂપકડાં સંતાનો અને પરસ્પર સરસ સ્નેહ. હિનાને તો જાણે સંસારમાં જ સ્વર્ગ સાંપડી ગયું.

પરંતુ પતિ ચંદ્રકાન્ત ૪૪-૪૫ વરસના હતા ત્યાં એક દિવસ અચાનક ખબર પડી કે પતિને કેન્સર છે. પાન, બીડી, સિગારેટ-શરાબ જેવું કોઈ વ્યસન નહીં, મરી મસાલેદાર ખોરાકની ટેવ નહીં, તદ્દન નિયમિત રહનસહન અને છતાં કેન્સર? એલોપથી, હોમિયોપથી, નિસર્ગોપચાર, શિવાભ્યુ, દોરધાગા, મંત્ર-તંત્ર, બધીય ઉપચાર પદ્ધતિ અજમાવી. પણ હવે સુખનો ઘડો કદાચ છલકાઈ ગયેલો. અને એક દિવસ ચંદ્રકાન્તનો જીવનદીપ બુઝાઈ ગયો.

‘સ્કૂલમાં ભણતી વખતે માથે આભ તૂરી પડ્યું. અવાચક થઈ જવાયું.... એવા બધા

રૂઢિપ્રયોગો વાંચેલા. પરંતુ પંખ પર એમનું પડ્યું ફેરવા જતાં મારા હાથમાં એ ટળી પડ્યા. જરી કલ્પના કરો. ખરેખર મને આજો ઓરડો ગોળ ફરતો લાગ્યો. ઘરનો મોબ તૂટી પડ્યો. પછી શું થયું?... મને આજેય ખબર નથી. દિવસો સુધી હું જીવતી લાશની જેમ ઘરમાં ફરી રહી...’

તો પછી આ કાયાપલટ શી રીતે થઈ? થોડો વિચાર કરીને જવાબમાં હિનાબહેન કહે છે, ‘મને લાગે છે કે બે બાબત એમાં નિમિત્ત બની ગઈ. સારા વાંચનનો શોખ અને મારા સંતાનો. ચંદ્રકાન્ત ગયા ત્યારે મારી દીકરી ઉભ્યલ ૧૭ વરસની ને અનિક ૧૩ વરસનો હતો. એપેરા હાઉસ જેવા વિસ્તારમાં ઓટોમોબાઈલનો વરસોથી જમાવેલો ધંધો. એક વિદેશી લેખક બ્રાયન્ટનું વાક્ય મને યાદ આવ્યું. હિંમત કેળવ અને વ્યેય સિદ્ધ કરવા કમર કરી લે. ધીરજ અને સહનશીલતામાંથી જન્મેલી સફળતા તારે પડ્યે જ ઊભી છે... હરીન્દ્ર દવેના ચિંતનલેખો પણ પ્રેરક નીવડ્યા.’

અને હિનાબહેન ઓપેરા હાઉસની ફુકાને પુત્રની સાથે જવા માંગ્યા. ગળાકાપ સ્વર્ઘવાળી બજારમાં એક બાઈ માણસે સતત લડવાનું હતું. કેટલાક અદેખા વેપારીઓએ ફુકાનના સ્ટાફને ઉશ્કેરવા માંડ્યો. એક સ્થાનિક દાદાએ પ્રોટેક્શન મનીની ઉધરાણી કરવા માંડી અને ઔટોમોબાઈલ સ્પેર પાર્ટસના ધંધામાં નાની-મોટી હજારો ચીજાવસ્તુ મેન્યુફેક્ચરર પાસેથી મંગાવવાની. એના ભાવ યાદ રાખવાના અને ગ્રાહકને સંતોષ થાય એ રીતે વેચવાનું. બધી કડાકૂટ ઉપરાત ઘર અને સંતાનો સાથે કુંઠભસ્માજનો વ્યવહાર સાચવવાનો. કામ કામને શીખવે. ધીમે ધીમે હિનાબહેન ટેવાતાં ચાલ્યાં. સંતાનો પણ સંજોગો સમજને મમ્મીને સાથ

આપતાં.

પરંતુ કુદરત હજુ હિનાબહેનની કસોટી કરવા માગતી તી. સ્થાનિક અનિષ્ટ તત્ત્વોની કનાંગત ચાલુ જ હતી. પુત્રી ઉભ્યલ પરણીને અમેરિકામાં સેટલ થઈ ગઈ. એક દિવસ પુત્ર અનિક કહે : ‘મમ્મી, આ રોજની શી માથાકૂટ! ફુકાન કાઢી નાખીએ. એને બદલે કંઈક નવું કરીએ.’ હિનાબહેન વિચારમાં પડ્યાં. પાક ઘડે કાંદા ચડાવવાની વાત હતી. પોતે માત્ર મેટ્રિક ભણેલાં. દુનિયાદારી સમજે એ પહેલાં તો લગ્ન થઈ ગેલેલાં.

એવામાં એક ફેફલી ફેન્ડ આગળ આવ્યા. એ મિત્રનો દીકરો દર્શન એન્જિનિયર છે. હિનાબહેનનો અનિક અને પ્રદીપભાઈનો સંજુ બન્નેએ યોજના ઘરી : ઈન્જિયામાં મોટરકારમાં પ્લાસ્ટિકના ટકાઉ વાઈપર મળતા નથી. આપણે પ્લાસ્ટિક વાઈપરની ફેફટરી કરીએ.

‘ફરી એક વાર મેં હિંમત કરી. એક-બે જાણકારોના મત લીધા. ફેફટરીમાં ફુકાન કરતાં વધુ મોટી સંઘામાં સ્ટાફ હોય. બધાને સાચવવા-સંભાળવાના. મુંબઈ-મહારાષ્ટ્રમાં તો યુનિયનોય માથાભારે છે. છતાં લાંબા ગાળાનું વિચારી અમે ફુકાન કાઢી નાખી. ચારકોપ (કાંદિવલી)માં ફેફટરી નાખી. હવે મારે વધુ બિજી રહેવું છે. દીકરી પરણી ગઈ. દીકરો ફેફટરીમાં જાય તો હું ઘરમાં એકલી શું કરું?’

ચન્દ્રકાન્તની વિદાય પછી હિનાબહેનના વ્યક્તિત્વનું ઓર એક પાસું પ્રગટ થયેલું. વિચાદ્યોગની બહાર નીકળવા અને અર્હુનની જેમ કટિબદ્ધ થઈને લડવા હિનાબહેને પતિ સાથેના છેલ્લા દિવસોની ડાયરી લખેલી. એક પ્રતિષ્ઠિત લેખકે એ મધારી આપી, ને એ પુસ્તિકા રૂપે પ્રગટ થઈ : “સૂર્યાસ્ત પછી

ઉદાસીના ઘરમાં રહેવાનું પ્રેમને ગમતું નથી.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

સંધ્યાની વેદના...” એ વાંચનારા સેહી સ્વજનો હિનાબહેનને પૂછે છે : આજકાલ શુલ્ષો છો?

મુંબઈના ચન્દ્રકાન્ત દોશી માંદગીને કારણે ગયા, તો રાજકોટની જ્યેશ પબ્લિકિટીના જ્યેશ દેસાઈની ૧૯૮૭માં હત્યા થઈ ગઈ. જ્યેશનાં પ્રેમલગ્ન જ્યશ્રી સાથે થયાં હતાં. ૧૯૭૭માં બન્નેએ આંતરજ્ઞાતીય લગ્ન કર્યા. એમના પ્રેમનાં પ્રતિક સમું જોડકું જન્મ્યું. એ જોડિયા ભાઈ-બહેન સુહાની અને સોહમ આજે ૧૮ વર્ષનાં છે.

જ્યેશની હત્યા થઈ ત્યારે મને ચારેકોર અમાસનો અંધકાર દેખાતો હતો. મારું તન મન જાણે બધિર થઈ ગયેલાં. બે-ગ્રાન્ડ ડિવસ તો કશું સમજાય જ નહીં. ચોથા ડિવસે મારા મોટા ભાઈ કિરીટે પૂછ્યું : હવે જ્યેશની ઓફિસનું શું કર્યું છે? ત્યારે હું વાસ્તવિકતાની દુનિયામાં પાછી ફરી. જ્યશ્રીબહેન ચિત્રલેખાને કહે છે.

બારમું-તેરમું પત્તી ગયું એ સાથે પંદરમાં ડિવસે જ્યશ્રીબહેન કંપનીની ઓફિસે આવતાં થયાં. ‘સ્ટાફના આઠેઆઠ સાથીઓ અને જ્યેશના મિત્ર ગિરીશભાઈએ મને કહ્યું : તમે ચિંતા ન કરો. અમે તમારી સાથે જ છીએ. શરમાં તો કંઈ સમજાય નહીં. છપામાં જાહેરખબર માટે સિંગલ કોલમ સેન્ટિમીટર ને કલાસિફાઈડ જેવી ભાષા બોલાતી હોય. જ્યેશના ટેબલમાં કયા ખાનામાં શું પડ્યું છે તેનીય મને ખબર નહોતી. બે-ગ્રાન્ડ મહિનામાં ફાવટ આવી ગઈ. આજે નાના-મોટા અદીસો કલાયન્ટ છે અમારા.’

પરિસ્થિતિ સામે જૂઝુમવાની ફાવટ જ્યશ્રીબહેનને માની કૂઝમાંથી મળી છે. મહાભારતના અભિમન્યુની જેમ જ. એ ચિત્રલેખાને કહે છે, ‘હજુ હું મારી માના ગર્ભમાં હતી ત્યાં પિતાનું અવસાન થયું. એટલે મેં તો પિતાને દીવાલ પર મઢાયેલી છબી રૂપે જ જોયા છે. મારા જન્મા પછી મારાં મમ્મી ફરી ભાણ્યાં, ટીયર તરીકે જોબ મેળવી ને અમને ચારે ભાઈ-બહેનને ઉછેર્યા. મારાં મમ્મી સીતાબહેન જ મારી પ્રેરણામૂર્તિ બની રહ્યાં છે. એમણે અમને બધાં ભાઈ-બહેનને

હિંમતથી જીવતાં શીખયું છે.’

ગાંધીજી જેમને ગુરુ માનતા એ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રને જ્યશ્રીબહેન પોતાના પ્રેરક ગુરુ માને છે. એમના સંતાનોને પણ પિતાના વ્યવસાયમાં જ આગળ વધવું છે. જ્યશ્રીબહેનનો પુરુષાર્થ એણે નથી ગયો. રાજકોટની ટોચની એડ એજન્સીઓમાં જ્યેશ પબ્લિકિટીનું આજે નામ છે.

આ બન્ને બહેનો હિના દોશી અને જ્યશ્રી દેસાઈ કરતાં ભદ્રાબહેન પુરાણીની કર્મકથા થોડી જુદી છે. એમના પતિ પ્રભાકર પુરાણી રેવન્યુ ખાતામાં અવ્યલ કારકુન હતા. દુનિયાભરમાં ફર્જિયરથી વખણાયેલા સંભેદાના ડોક્ટરની ભૂલના કારણે પ્રભાકરભાઈને ધનુર થયું અને કોઈને કંઈ સમજાય એ પહેલાં પ્રભાકરભાઈ કેલાસવાસી થઈ ગયા.

‘તમે કલ્પના કરી જુઓ.’ ભદ્રાબહેન કહે છે, ‘માંડ પાંચ હજારની વસતિનું ગામ. સાસરામાં કોઈ વડીલ નહીં. શહેર સાથે કોઈ પહોંચ-પરિચય નહીં. ત્રાણ સંતાનો. મારી ઉંમર ફક્ત ૩૮ વરસની. મારો અભ્યાસ માત્ર સાત ધોરણનો. આટલું ઓછું હોય તેમ નર્મદાટારે વસતા રૂઢિયુસ્ત બ્રાહ્મણ સમાજની પરંપરા સાચવીને વૈધ્ય વિતાવવાનું. પણ છોકરાઓના મોઢાં જોઈને મને જીવવાનું બળ મળ્યું.’

ત્રાણ સંતાનોમાં ચૌદ વરસની દીકરી મોટી. બે દીકરા - એક દસ વરસનો, બીજો માત્ર સવા વરસનો. સરકારી નિયમ પ્રમાણે પ્રભાકરની નોકરી ભદ્રાબહેનને મળી શકે. ભદ્રાબહેને ચંપલનાં તાળિયાં ઘસાઈ જાય એટલા બધા ધક્કા વડોદરાની કલેક્ટર ઓફિસમાં ખાધા કે વાત ન પૂછ્યો. આખરે ત્યાંથી જવાબ મળ્યો કે તમે તો માત્ર સાત ધોરણ ભજ્યાં છો. એસએસસી થયા પછી સરકારી નોકરી માટે ધક્કા ખાવાને બદલે કોંગ્રેસ કલાસ શરૂ કર્યી. પોતાની જ્ઞાનભૂખ જીત્રત થયેલી એટલે સંતાનોની સાથોસાથ પોતેય ભણતાં રહ્યાં.

આજે એ પરિશ્રમ અને પરસેવાની મધ્યમીઠી સુગંધ ફોરે છે. કારેલીબાગ જેવા ભદ્ર

વિસ્તારમાં ભદ્રાબહેનની ખ્યાતિ પ્રસરતાં એમના કોંગ્રેસ કલાસ પ્રભાકર વિદ્યાલયમાં પરિણામ્યા છે અને સ્કૂલનાં પ્રિન્સિપાલ છે ભદ્રાબહેન. એમની પુત્રી પ્રીતિ એમ.કો.મ. થઈ ચૂકી છે. મોટો દીકરો વિકાસ એમ.કો.મ. - એમ.બી.એ. થઈને ગુજરાત આલ્કલીમાં ઓફિસર છે અને નાનો દીકરો કહુ મદ્રાસમાં એમ.રી.એ.ના ફાઈનલ સેમિસ્ટરમાં છે.

આ ત્રાણ મહિલાઓની સંધર્ભકથા વાંચીને તમને પણ અમારી જેમ આ પંક્તિઓ યાદ આવવાની :

કદમ અસ્થિર હોય તો

કદી મારગ નથી મળતો.

અડગ મળના મુસાફરને

હિમાલય પણ નથી નડતો.

મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૨

પરિવાર

પરિવારમાં....

વંધારણ ન હોય પણ વ્યવસ્થા હોય
સૂચન ન હોય પણ સમજણ હોય.
કાયદો ન હોય પણ ભરોસો હોય
શોખણ ન હોય પણ પોખણ હોય
કલેશ ન હોય પણ કદર હોય
આગ્રહ નહીં પણ આદર હોય
સંપર્ક નહીં પણ સંબંધ હોય
અને સમજણ સાથે સર્જન હોય
એ જ સાચો પરિવાર કહેવાય.

સફળતા ને વિફળતા

સફળતા.... માણસને નશો ચડાવી દે છે અને તે માણસ સ્વખોમાં વિહરવા લાગે છે. તેના પગ જમીનથી અધ્યર રહે છે. ફરી તેના પગ જમીન પર ટકી રહે તે માટે જીવનમાં વિફળતા જરૂરી છે.

વિફળતાથી માણસે નાસીપાસ થવાની જરૂર નથી.

પડી જવું અગત્યનું નથી

પરંતુ પડી ગયા પછી ત્રિભા થઈ ફરી ચાલવું અગત્યનું છે.

પ્રેમ ભલે આંધળો હોય પણ દૂરનું જોઈ શકે છે.

• બેલા ઠાકર •

જે તક આપવામાં આવે તો મહિલાઓ પુરુષો કરતાં પણ સારો વહીવટ કરી શકે છે અને રાજકારણમાં સંકિય ભાગીદારી નોંધાવી શકે છે. એ વાત અમદાવાદમાં યોજાયેલ પંચાયત મહિલા મહોત્સવમાં ભાગ લઈ રહેલી ૫૦૦ જેટલી મહિલા સરપંચોએ ઉજાગર કરી. તેમણે એ પણ સાબિત કરી આપું કે નેતૃત્વને સાક્ષરતા સાથે એટલી નિસબત નથી જેટલી હિંમત, ધગશ અને આવડત સાથે છે. ગુજરાતના ગામડાઓમાં સરપંચ તરીકે ફરજ બજાવી રહેલી મોટા ભાગની મહિલાઓ નિરક્ષર છે અથવા તો તદ્દન ઓછું ભણેલી છે. તેમ છતાં જે હિંમત, લગન અને કોણાસૂજથી તે ગામનો વહીવટ સંભાળી રહેલી છે તે કાબિલે દાદ છે.

કણ્ણ જિલ્લાના જરૂરપરા ગામના સરપંચ સોનબાઈ ગટવી મહિલા સરપંચ તો છે, પણ તેઓ મહિલાઓ માટેની બેઠક પરથી ચુંટણી નથી લડ્યા, બલકે સામાન્ય બેઠક પરથી ચુંટણા છે. આ પહેલાંની ૧૯૮૫ની સરપંચ પદની ચુંટણીમાં આ જ ગામમાં મહિલા અનામત પરથી નાગશ્રીબહેન સરપંચ તરીકે ચુંટણા હતાં. એટલે પછીની ટર્મમાં સરપંચ પદ માટે કોઈ મહિલા અનામત બેઠક નહોતી. તેમ છતાં બારોટ કોમની તદ્દન અભિષે એવી સોનબાઈએ સામાન્ય બેઠક પરથી સરપંચ માટેનું ફોર્મ ભર્યું. તેમની સામે ગ્રામ પુરુષો ઊભા હતા. એ ગ્રામને હરાવીને સોનબાઈ ૧૨૫ જેટલા મતોની લીડથી વિજયી થયા. પોતાના આ વિજય માટે તે ગામની મહિલાઓએ તેમને ટેકો આપેલો અને આ પહેલાના મહિલા સરપંચ નાગશ્રીબહેન ગામ માટે કરેલી અપૂર્વ સેવાને કારણભૂત ગણાવે છે. સોનબાઈ કહે છે, “ગામડાઓમાં હજુયે

એવી માન્યતા છે કે સ્વીઓને રાજ કરતાં, વહીવટ કરતાં ના આવદે. પરંતુ અમારા ગામમાં પાંચ વર્ષ સુધી સરપંચ તરીકે રહેલા નાગશ્રીબહેને ગામ લોકોનો આ ભ્રમ દૂર કરી દીધો. તેમણે ગામની ગોચર જમીન પર કબજો જમાવવા આવી રહેલી એક કંપનીને ભગાડી દીધી અને તેમની સૂર્યબુઝથી ગામની ગોચર જમીન બચી ગઈ. ગામના વિકાસ માટે તેમણે વિરોધીઓ સામે ભારે સંઘર્ષ ખેડ્યો અને ગામ વિકાસના એવા કામો કર્યા કે સહુ મોમાં આંગણા નાખી ગયા. એટલે ગયા વર્ષ જ્યારે ફરી વાર સરપંચ પદની ચુંટણી આવી ત્યારે ગામ લોકો, ખાસ કરીને ગામની સ્વીઓ ઈચ્છતી હતી કે આ વખતે પણ સરપંચ કોઈક મહિલા જ બને. મહિલા માટે અનામત બેઠક એ વર્ષે નહોતી છતાં સામાન્ય બેઠક પરથી હું ચુંટણી લડી અને ગ્રામ પુરુષોને હરાવીને હું વિજયી બની.

સહેજ મલકાતાં તેઓ એ પણ જણાવે છે કે વિરોધીઓ હવે માથું ફૂટતા કહે છે કે એક બહેનથી માંડ છુટકારો મળ્યો હતો ત્યા બીજી આવી! હજુયે કંજરી, છાલ અને પરાણ (ગ્રામીણ કચ્છી સ્વીઓનો પરંપરાગત પોષાક) પહેરતાં સોનબાઈ શહેરી શિક્ષિત મહિલાઓને કદાચ અભિષે, અજ્ઞાની મહિલા લાગે પણ એમને કાયદાનું જેટલું જ્ઞાન છે તેટલું કદાચ શહેરની શિક્ષિત મહિલાઓને પણ નહીં હોય. એક સ્વૈચ્છિક સંસ્થા દ્વારા લેવામાં આવેલી કાયદાશાસ્ત્રની પરીક્ષામાં તેઓ અન્ય શિક્ષિત મહિલાઓને પાછળ રાખી પહેલા કમે ઉત્તીર્ણ થયા છે. કાયદાની મોટા ભાગની કલમો એમને મોઢે છે. તેઓ પતિથી છૂટા થઈ ગયા છે. સરપંચ બન્યા પછી તેમણે ગામના ચાર કેસોનો સમાધાન દ્વારા ઉકેલ આપ્યો છે. તેમના

ગામમાં હજુ પત્ની હોવા છતાં ઉપપત્તી રાખવાના ઘણા કિસ્સા બને છે. આવા કિસ્સાઓમાં તેમણે અન્યાયનો ભોગ બનેલી સ્વીઓને ભરણાપોષણ, રહેઠાજ વગેરે અપાવ્યું છે. દરિયાની નજીક આવેલા તેમના ગામમાં પીવાના મીઠા પાણીની ખૂબ જ વિકટ સમસ્યા હતી. આવા સંજ્ઞાગોમાં ૧૦૦ કિ.મી. લાંબી લઈન લઈને ગામના ૫૦૦ કુંડભો માટે પીવાના પાણીની સગવડ કરી આપી. જરૂરિયાત હતી એટલે ઉધાર પૈસા લઈનેય કામ ચાલુ કરાવી દીધું. ગ્રાન્ટ તો પાછળથી મળી. કેન્દ્ર સરકારની ગ્રાન્ટથી કન્યાશાળામાં બે નવા ઓરડા બનાવ્યા. પોતે ભાજ્યા નથી એટલે વસવસો છે કે બધું પૂછી પૂછીને કરવું પડે છે. એટલે ગામની છોકરીઓ ભણે એવી એમની ઈચ્છા છે. ગામની પંચાયતમાં અત્યારે એક સત્ય બહેન આગામી ચુંટણીમાં સરપંચ બનવાની ઈચ્છા ધરાવે છે. તેમને સત્યપદનું તેમનું ફોર્મ પાછુ ખેંચી લેવા માટે ગામલોકોએ રૂ. ૨૫,૦૦૦/-ની ઓફર કરી હતી. પણ આ મક્કમ મહિલા કહે છે, “આગામી ચુંટણીમાં માત્ર સરપંચ જ નહીં, બલકે આખી પંચાયત જ મહિલાઓની હોય એવી મારી ઈચ્છા છે.”

સોનબાઈની જેમ નાનીબા સોલંકી પણ એક અભિષે મહિલા છે. જે વડોદરા જિલ્લાના સાવલી તાલુકા પંચાયતના પ્રમુખ છે. આશ્ર્ય તો એ વાતનું છે કે તેઓ દરબાર કોમના છે, જે કોમ હજુ પણ ઘણી રૂઢિયુસ્ત છે અને આ કોમની મહિલાઓને હજુ ઘરની બહાર નીકળીને કામ કરવા પર ઘણો પ્રતિબંધ છે. આવા રૂઢિયુસ્ત સમાજની મહિલા તાલુકા પંચાયતની પ્રમુખ બને એ જ બદલાઈ રહેલા સમાજની નિશાની છે. નાની બા કહે

પ્રેમની ભાષા આંખમાં હોય છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

છે, “જમાનો સુધરે તેમ બહેનોએ પણ સુધરવું રહ્યું. મને મારા પતિ અને ઘરના લોકોએ ઘણો ટેકો આપ્યો. પહેલાં હું ઘરની બહાર નહોતી નીકળતી, પણ ગામનાં બચત મંડળીની પ્રમુખ બની પછી ધીરે ધીરે મિટિગોમાં જતી થઈ. શિબિરોમાં તાલીમ માટે ગઈ અને એવી રીતે જાગૃતિ આવી કે બહેનોએ પણ કામ કરવું જોઈએ. ગામના વહીવટમાં ભાગ લેવો જોઈએ. પહેલા ગામમાં પાંચ વર્ષ સુધી પંચાયતના સભ્ય તરીકે રહેલા. પછી ચૂંટણીમાં સરપંચ માટેનું ફોર્મ ભર્યું અને ચૂંટાઈ આવી. સરપંચ થયા પછી જુથના ૧૧ ગામમાં આર.સી.સી.ના રસ્તા કર્યા, ગામમાં કોમ્યુનિટી હોલ બનાવ્યો, ચેક ડેમ બાંધ્યા, ઇન્દ્રિય આવાસ થોજના હેઠળ ધરો બનાવ્યા. એક અભિજાન અને મહિલા હોવા છતાં મેં ઘણું સારું કર્યું એમ લોકોને લાગ્યું એટલે તાલુકા પંચાયતની ચૂંટણીમાં મને ઊભા રહેવા આગ્રહ થયો અને હું ચૂંટાઈ આવતાં મને તાલુકા પંચાયતની પ્રમુખ બનાવવામાં આવી. અત્યારે હું દરરોજ કચેરીએ જઈ છું. જરૂરી કામો વહીવટ કરું છે અને રાત્રે બાજુમાં રહેતા એક શિક્ષક પાસે લખતા-વાંચતા શીખ્યું છું.”

તદ્દન નાના ગામમાંથી આવતી આ અભિજાન મહિલા સરપંચો, ટી.ડી.ઓ., ગ્રાન્ટ, જિલ્લા અધિકારી, કમિશનર જેવા શબ્દો આસાનીથી બોલી લે છે. એટલું જ નહીં સરપંચ તરીકેના પોતાના અધિકારો અને ફરજોથી પણ સારી પેઢે વાકેફ છે. સાબરકાંઠાના છેક છેવાડાના, રાજસ્થાનની સરહદને અરીને આવેલા રામેળા ગામના મહિલા સરપંચ જયવંતીભણેન કટારા કહે છે, “પંચાયતી રાજનો મને કોઈ અનુભવ નહોતો પણ સરપંચો માટેની તાલીમ શિબિરમાં ગયા પછી મને ઘણું જાણવા મળ્યું. આત્મવિશ્વાસ આવ્યો. હવે હું તાલુકામાં જઈ ટી.ડી.ઓ. સાહેલ કે અન્ય ઉચ્ચ સરકારી અધિકારીઓ સાથે નિઃસંકોચ વાતચીત કરી શકું છું. મારા પ્રશ્નોની રજૂઆત કરી શકું છું.” તો હિંમતનગરના આગિયોલ ગામના સરપંચ કેસરબણેન કહે છે, “પતિએ કહ્યું એટલે સરપંચ તરીકેનું ફોર્મ તો ભર્યું, પણ પેન પકડતાંથે હાથ પ્રૂજતો હતો. ઓછું ભણેલી છું,

શ્રી છું, પુરુષો વચ્ચે કેવી રીતે કામ કરીશ એવા બધા સવાલો સત્તાવતા હતા, પણ હવે તો ગામના કામોમાં એટલો રસ પડી ગયો છે કે ઘર બાજુએ રહી ગયું છે. ગ્રામ પંચાયત ૪ મારું ઘર બની ગયું છે. ગામના લોકોના પ્રશ્નો જાણવા ઘર ઘર ફરી વળું છું.

૧૯૮૮માં દેશના બંધારણમાં ઐતિહાસિક સુધારો કરી પંચાયત અને નગરપાલિકાઓમાં મહિલાઓ માટે ૩૩% અનામત બેઠકો ફણવવામાં આવી ત્યારે એક ઉહાપોહ એ પણ થયો હતો કે ગ્રામીણ કક્ષાએ હજુથે મહિલાઓમાં નિરક્ષરતાનું પ્રમાણ ઘણું મોટું છે. આવી નિરક્ષર કે ઓછું ભણેલી મહિલાઓ ગામનો વહીવટ કેવી રીતે સંભાળશે? મોટા ભાગો તો તેઓ તેમના પતિ, પિતા કે સસરાના હાથની કઠપૂતળીઓ જ બની રહેશે. પરંતુ, આ વાત બધી જ મહિલા સરપંચોને લાગુ નથી પડતી. ઘણી મહિલા સરપંચોએ પોતાની કોઠાસૂઝી અને આવડતથી મુશ્કેલ કામો પાર પાડ્યાં છે.

પુરુષ પ્રધાન સમાજમાં આખા ગામની આગેવાની જ્યારે મહિલા સંભાળતી હોય ત્યારે તેને સંદર્ભ તો ઘણો કરવો પડે છે. વિરોધીઓ વિધ્યો ઊભા કરે છે અને ક્યારેક તેમના ચારિન્ય સમે કીચિદ પણ ઉદ્ઘાળવામાં આવે. તેમ છતાં આ બધા સંઘર્ષોનો મક્કમતાપૂર્વક સામનો કરીને આ મહિલાઓએ ગામનો વહીવટ કુશળતાપૂર્વક ચલાયો છે. ગામમાં બોર કરાવ્યા છે, કૂવાઓ અને રસ્તાઓ કરાવ્યા છે. મકાનો બંધાવ્યા છે, કોમી રમખાણો વચ્ચે પોતાની કોઠાસૂઝ અને કુનેહથી ગામલોકોને સમજાવી પોતાના ગામને કોમી હુતાશનીની જવાણાઓથી બચાવી લીધું છે અને સહૃથી વધુ તો ગામની અન્ય સ્ત્રીઓને ન્યાય અપાવ્યો છે. જરૂરાના સોનબાઈ કહે છે, “હું માગ સહી સિક્કા કરવાવાળી સરપંચ નથી. ગામના વિકાસના કામો થાય અને ગામની બહેનોને ન્યાય મળો એ હેતુથી જ હું સરપંચ બની છું.”

પંચાયતોમાં તો મહિલાઓ માટે ૩૩% બેઠકો અનામત થવાથી મહિલાઓ પંચાયતમાં આવી શકી, પણ હજુ સંસદમાં તેમના માટે

અનામત બેઠકો નથી. તો મહિલાઓ શું કરે? એવા પ્રશ્નના ઉત્તરમાં આ નીડર, સ્પષ્ટ વક્તા ગ્રામીણ શ્રી કહે છે, “સરકાર ના આપે તો કંઈ નહીં, બહેનોએ મારી જેમ સામાન્ય બેઠક પરથી ચૂંટણી લડવી જોઈએ. પણ હા, તેઓ ત્યારે જ જતી શકે, જ્યારે અન્ય સ્ત્રીઓ પણ તેમને સાથ આપે. જેમ મારા ગામની સ્ત્રીઓએ મને સાથ આપ્યો.”

સંસદમાં મહિલાઓનું પ્રતિનિષિત્વ હજુ સાત ટકાથી ઉપર નથી પછોંચ્યું, પરંતુ દેશમાં પંચાયત અને નગરપાલિકાઓમાં લગભગ દસ લાખ જેટલી મહિલાઓ આજે પ્રવેશી છે, જેમાંની ઘણી સરપંચ પણ બની છે. હજુ કદાચ મોટા ભાગની મહિલાઓ પ્રોક્સી સરપંચ હશે, પણ પચીસથી ગ્રીસ ટકા મહિલાઓ એવી પણ છે કે જેમની રાજકીય વર્તુળમાં હાજરી એક વિધાયક પરિબળ સાબિત થઈ છે.

મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૩

જવાબદારી

હું પુષ્યવાન માતા-પિતાઓ!

તમારાં બાળો પ્રત્યેની તમારી જવાબદારી સમજો. તમારા સંતાનોના હિત ખાતર તમારા અંદરઅંદરનાં મતભેદો, મનભેદો અને સંઘર્ષોને અંદર જ સમાવી દો. બહારની સપાટી પર આવવા ન દેશો. કલેશની એ જવાણાઓ તમારાં બાળકોના જીવનને અને તમને પણ ભરખી જશે.

અંધશ્રદ્ધા

અંધશ્રદ્ધા એ પલાયનવૃત્તિ છે. અને તે મનુષ્યના અસ્તિત્વ જેટલી જ જૂની છે. જીવનની સમસ્યાનો સામનો કરો, તમારી મર્યાદાઓને ઓળખો અને નિષ્ઠળતાને સ્વીકારો. તો અંધશ્રદ્ધાનો આશ્રય લેવાની તમને ક્યારેય ઈચ્છા નહીં થાય.

અહંકાર

જો તમારામાંથી અહંકાર ચાલ્યો ગયો હોય – તો કોઈ પણ ધર્મપુસ્તકની એક લીટી પણ વાંચ્યા વિના કે કોઈ પણ દેવાલયમાં પગ મૂક્યા વિના તમે જ્યાં બેઠા છો ત્યાં જ મોક્ષ પ્રાપ્ત થઈ જશે. – સ્વામી વિવેકાનંદ

કાયર માણસો પ્રેમ કરી શકતા નથી.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

ગુજરાતણા ૨૦૦૪

• અનુરાધા દેરાસરી •

૨૦૦૪માં નવલ પ્રભાતના અજવાળા શું દેખાય છે! આભની અટારીએ મને બે પ્રતિબિંબ દેખાય છે. ગુજરાત ૧૯૦૪ની સાલની ગુજરાતણ અને ગુજરાતણ-૨૦૦૪ (બે હજાર ચાર)ની ગુજરાતણ. બશે છબીઓમાં આસમાન જમીનનો તફાવત છે. ૧૯૦૪ની ગુજરાતણ શાંત, સૌખ્ય, જૂના વિચારોમાં ગંઠિત, મુક્ત વિચારો કરવા અસંભવ જાણે ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠીની નવલકથા ‘સરસ્વતીસ્નદ’ની નાયિકા કુમુદ કે રમણલાલ દેસાઈની નાયિકા ‘મંજરી’ તેની પ્રતિનિધિ. બીજી છબી ૨૦૦૪ની ગુજરાતણ. જે Frank, Fearless and positive, મુક્ત નીડર, નિખાલસ, જૂના વિચારોના કોચલામાંથી બહાર આવતી, કુંદનિકા કાપડિયાની નવલકથા ‘સાત પગલા આકાશ’ની નાયિકા કે, વીવીની વી. જે. મલાઈકા અરોરા કે અવકાશયાત્રી કલ્પના ચાવલા. આ બદલાવ એકલી યુવાપેઢીમાં જ નથી, આજની મધ્યમવર્ગીય ગૃહિણી અને આજે જે દાદીમાઓ છે એટલે સાંચિત વર્ણની ઉપર છે તેમનામાં પણ જોવા મળે છે. ફેરફારની માગા પેઢી પ્રમાણે વધતી ઓહી છે. સ્વાભાવિક રીતે યુવાપેઢીમાં તે વધારે જોવા મળે છે.

પહેલાની યુવાપેઢીની છોકરીઓનો સાદો પહેરવેશ, માથામાં ઝૂલ કે ગજરો હોય, માતાપિતા જે માર્ગ ચીધે તે માર્ગ ચાલવાનું. ગજ સુધી ભણીને ઘર સંભાળી લેવાનું. જ્યાં જાય ત્યાં પણ છોકરીઓજ ટોળામાં રહેતી; આ તેમની પ્રકૃતિ હતી. આજે સિક્કાની બાજુજ પલટાઈ ગઈ છે.

આ માટે એક કોલેજ કે સ્કૂલ પાસેનું દશ્ય જુઓ. કપડાં પહેરવામાં, રીતભાતમાં કેવું પરિવર્તન આવ્યું છે? પેન્ટ પર શોર્ટ ટોપ, સ્લીવલેસ કે લો-કટ હોય. પંજાબી હોય તોય તેમાં લો કટ. મીની કે મીડી, ફોક અને જૂની ટાઈપના સલવાર કમીજને સાવ તિલાંજલિ અપાઈ છે. મોટાભાગના છોકરા - છોકરીઓ

એક જ ટોળામાં બેઢા હોય, એક જ સ્કૂટર પર ખને હાથ મૂકી છોકરો અને છોકરી બેઢા હોય (સંપૂર્ણ નિર્દોષ દોસ્તી છે). આ ચુવતીઓની નવી પેઢી સંપૂર્ણ ‘ડાઉન ઓન ડાર્થ’ છે, વાસ્તવવાદી છે. રૂઢિવાદી કે આર્દ્ધવાદી નથી. ગાંધીજીના સમયના આદર્શો તેમના મનમાંથી ભૂસાઈ ચૂક્યા છે. તેમની રોલ મોડેલ્સ ઐશ્વર્ય રાય, પ્રિયંકા ચોપડા, રાની મુખજી કે કાજેલ છે. જૂની પેઢીની છોકરીઓની જેમ માતાપિતા સામે હકારમાં માથું હલાવવામાં માનતી નથી. ફોન પર કોઈવાર માતાએ ગપ્પાં માર્યા હોય અથવા તેને લાગે કે માતા અહીં ઓટી છે તો મોઢે જ કહી હે છે. તેમનો ગમો, અણગમો સ્પષ્ટ છે. આથી આજની મધ્યમ વયસ્ક પેઢીને તે ઉદ્ઘત લાગે છે. છેલ્લા દસકામાં તો અણધાર્યુ પરિવર્તન આવ્યું છે. ખોરાકની રુચિમાં પણ ફેરફારો થયા છે. આ પેઢી પોતાની રુચિ પ્રમાણે પોતાના ભાવિનો નિર્ણય કરે છે.

દ્વિયકી વાહનો પૂર્પાટ ભગાવી સમયની રફતાર સાથે તે જાણે સ્પર્ધા કરે છે. તે ભણે પણ છે ઉપરાંત તેને ટેનીસ રમવું છે. આધુનિક ડાન્સ અને સંગીત સાંભળવા છે અને ડિસ્કોથેકમાં જવું છે. તેને છિંગી લઈને સ્કૂટર પર જતો પતિ પસંદ નથી. સલમાન ખાન જેવો મસ્ક્યુલીન, વેલસેટલ પતિ જોઈએ છે. પછી એ પૈસો ભલે શોર્ટ કર્ટ દ્વારા અગ્રમાણિક રસ્તાનો હોય. તાજેતરના એક લગ્નનો જ દાખલો જોઈએ. દહેજમાં લગ્નમાં પિતાએ મારુતિ આપવાની કબૂલાત કરી. વરરાજએ મેરીજ મોડેલની માગણી કરી અને છોકરીએ પણ તેજ મોડેલનો આગ્રહ રાખ્યો.

સૌથી મોટો ફેરફાર તો એ છે કે પુરુષ સામે પોતાની હક્કની માગણી હક્કથી કરે છે, જે અત્યાર સુધીની પેઢી કરી શકતી ન હતી. આજની ચુવતીઓ ઘરમાં કામ કરવાનું કહેશો તો જવાબ આપશે કે હું કચરો વાળું, ભાઈ વાસણ ગોઠવે. આ છે

ભાવિ ગુજરાતણ ૨૦૦૪.

ધરેલું વસ્તુઓ બનાવવાની પ્રવૃત્તિ ઓહી થઈ ગઈ છે. મોટાભાગનો સમય ઘરના સભ્યોનો સમય સાચવવામાં ને બાકી રહે તે સમય બ્યૂટી પાલરમાં જવામાં કે જાતે વેર મેનીક્યોર, પેરીક્યોર કે ફિશિયલ કરવામાં જાય છે. આજની મોટાભાગની ગૃહિણી આર્થિક ઉપાર્જન પણ કરે છે. તે ઘરની બહાર નીકળી છે આથી વિચારોમાં વિશાળતા આવી છે. ટી.વી.ના કાર્યક્રમમાં તેને અનહુદ રસ છે. એક જ ટ્રોંગરુમમાં બેસી ભારત અને પાકિસ્તાનની મેચ સસરા અને વહુ સાથે બેસીને જુએ છે (પહેલાના જમાનામાં વહુઓ સસરાની લાજ કાઢતી)

આજની ગૃહિણીના બાળ ઉછેરમાં પણ ફેર પડ્યો છે. વાંચન, રામાયણ, મહાભારત, પંચતંત્રની વાતાઓની જગ્યાએ તે પોતાના બાળકોને નાનપણથી જ સ્વિભિંગ, સ્કેટિંગ, ચિત્ર, સંગીત બધીજ પ્રવૃત્તિઓ કરાવવામાં માને છે. કારણ કે બાળક આગળ જતાં ભણતરના બોજ નીચે દબાઈ જાય છે. બધી જ જવાબદારી છતાં તે બાળકના ભણતર માટે સજાગ છે. પોતે મહેનત કરાવી આગળ લાવવામાં માને છે.

આજની ગૃહિણીઓ ‘ફીગર’ કોન્શિયસ છે. જિભેસ્ટિક કરવું, ચાલવા જવું, ગમે તેમ કરીને તે પોતાની ‘ફીગર’ જગ્યાવા કોશિશ કરે છે. પહેલાંની જાડી અને સ્થૂળકાય ગુજરાતણ તો અદશ્ય થઈ જ ગઈ છે.

આજની ગૃહિણીઓ જીવન જીવી લેવામાં માને છે. તેને ડિવીપાર્ટમાં રસ છે. નાનું ઘર હેઠે પણ તે લોન લઈ ઘરમાં ટી.વી., ફીજ, મિક્સી, બોસ જેવી સુવિધાની વસ્તુઓ વસાવવામાં માને છે. બચત ભલે ના થાય, દિવાળીની ઉજવણી કરતા તેને કિસમસની ઉજવણીમાં રસ છે. સિનેમા, પાર્ટી, પિકનિક તે આનંદમાં માને છે. ૬૦ ટકા વિચારો ફી વેસ્ટરન સ્ટાર્ટલની રહેણીકરણી અને સ્વતંત્ર

માણસને ભૂલ કરવાનો અધિકાર છે, પણ ભૂલવાની પરંપરાનો અધિકાર નથી.

કુંભવાળી ભારતીયતામાં માને છે, જૂનવાળી વિચારોમાં નહિ.

આજની ગૃહિણીમાં ધરખમ ફેરફાર થયો છે. તે યેદય ધારણ કરે તો પણ સફેદ કપડા પહેરતી નથી, એજ તેનો પહેરવેશ ચાલુ રાખે છે. આ છે ૨૦૦૪ ગૃહિણી ગુજરાતણ.

જે પેઢી અત્યારે સાંઈઠ ઉપર છે તેનામાં પણ બદલાવ છે. ૫૦ વર્ષ પહેલાની વૃદ્ધ પેઢી તો ચુલા-ચોકાથી આગળ જ આવી ન હતી. જ્યારે આજની વૃદ્ધ પેઢીમાં દાદીમાઓ ઘણી શિક્ષિત છે. આથી વિચારોની વિશાળતા જોવા મળે છે. રસ્તા પર જુઓ તો જૂજ, પરંતુ ધોળા વાળવાળી ઘણી સ્થીઓ મારુતિ અને કાઈનેટિક ચલાવતી જોવા મળે છે. આજની સાસુ, વહુનું સાંખી નથી લેતી. પતિનું દેહાંત થયું હોય

અને વૃદ્ધ સ્ત્રી એકલી હોય પરંતુ સ્વતંત્ર રહેતી જોવા મળે છે. આજે સમાજમાં ઘણા કિસ્સાઓમાં વૃદ્ધ સ્ત્રીઓ એકલી રહેતી હોય છે. સાથે રહેતા હોય તો પણ સલાહ સૂચનથી દૂર રહે છે.

એકજ ધરમાં સાસુ-વહુ સાથે જ બ્યૂટી પાર્લરમાં જતાં જોવા મળે છે. આ ઉમરની ઘણી સ્થીઓ બ્યૂટીફિકેશનમાં પણ માને છે. રવિવારે સાદા રેસ્ટોરાન્માં કે કલબમાં જાઓ તો ઘણા દાઈમાની હાજરી જોવા મળે છે.

સૌથી મોટો બદલાવ વૃદ્ધ પેઢીમાં એ છે કે તે મંદિર, માળાઓથી પ્રમાણમાં દૂર છે. તેમનો મોટો ભાગ ટી.વી.ના કાર્યક્રમો જોવામાં અથવા વહુ કે છોકરી નોકરી કે કોઈ ગૃહઉદ્યોગ કરતી હોય તો છોકરા ઉછેરવામાં જાય છે. ટી.વી.નો મોટો દર્શક વર્ગ સાસુઓનો છે.

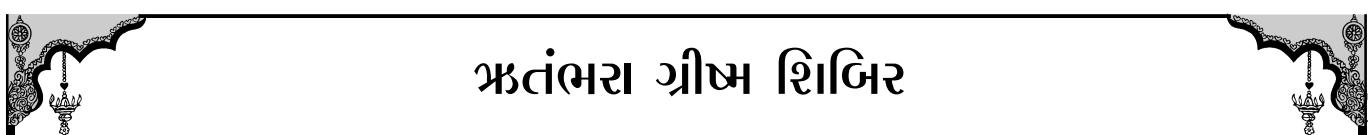
આથી ‘તુ તુ મૈ મૈ’, અને ‘સાંસ ભી કબી બહુ થી’ જેવી સીરિયલો બને છે.

ટૂકમાં પરિવર્તનની પ્રક્રિયા છેલ્લા દસ વર્ષથી વેગ પડતી હતી; પરંતુ પાંચ વર્ષમાં પરિવર્તનનું વાવાજોકું ઝૂકાયું છે. ૨૦૦૪ની ગુજરાતણ ભાહા અને આંતરિક ભજે રીતે બદલાઈ ગઈ છે. તેના વિચારો, ચીતભાત, અભિગમ, ગમા-અણગમા, ટેસ્ટમાં જવાલામુખીવત્ત ફેરફારો થયા છે.

તો પ્રશ્ન થાય છે કે શું ૨૦૦૪ની નારી સંપૂર્ણ રીતે ‘વેસ્ટનાઈઝ’ થઈ ગઈ છે? ના! તે છે ગુજરાતણ જ પણ નવાં સ્વરૂપે, નવા વિચારો સાથે, નવા અભિગમ સાથે.

વેલકમ! ગુજરાતણ ૨૦૦૪.

મંગાલ મંદિર, જન્યુઆરી-૨૦૦૪

અતંભરા ગ્રીઝ શિબિર

અતંભરા ગ્રીઝ શિબિર

સાપુત્રારા - ગુજરાતનું એકમાત્ર ગિરિમથક. પ્રકૃતિની નયનરમ્ય અદાઓથી ભાવવિભોર બનાવતું આ સાપુત્રારા એટલે અતંભરા ગ્રીઝ શિબિરનું પ્રવેશદ્વાર.

મહિલાઓ માટે શારીરિક, માનસિક, આધ્યાત્મિક અને ભિલિટરી તાલીમની પરિપૂર્ણતા એટલે અતંભરા વિશ્વ વિદ્યાપીઠ. આ સંસ્થાના ચેરમેન પભભૂષણ શ્રીમતી પૂર્ણિમાબહેન પકવાસા દ્વારા દર વર્ષ મે મહિનામાં યોજાતી “ગ્રીઝ શિબિર” સમગ્ર ભારતમાં અજોડ અને અનન્ય છે. પૂજ્ય પૂર્ણિમા ‘દીદી’ તેમના નિષ્ણાત, અનુભવી અને નિષ્ઠાવાન ઈન્સ્ટ્રુક્ટરો સાથે આવા કેમ્પ સફળતાપૂર્વક આપોજે છે. જેમાં અત્યાર સુધી ૨૬,૦૦૦થી પણ વધુ બહેનો તાલીમ લઈ ચૂકી છે.

માત્ર પંદર દિવસના ટૂકા ગાળામાં લાઠી, કરાટે, જમૈયા, રાઈફલ શુટિંગ જેવા સ્વરક્ષણના દાવ તથા પર્વતારોહણ, રોપ કોસિંગ, વોડેસવારી, પરેડ, સંગીત, લેઝીમ જેવી વિવિધ તાલીમ કેમ્પમાં આવનાર દરેક કેટ બહેનોને શક્તિ અને આત્મવિશ્વાસથી

ભરી દે છે. વળી, ધ્યાન અને યોગથી મનની શાંતિ અને એકાગ્રતા વધે છે. ઉપરાંત ગ્રૂપ ડિસ્કશન, કેમ્પ ફાયર, ડિબેટિંગ જેવી પ્રવૃત્તિઓ બહેનોની ટેલેન્ને બહાર લાવવામાં અસરકારક ભૂમિકા ભજે છે. આદિવાસી ગામડામાં યોજાતી એક દિવસની દૂર તેમની જીવનશૈલીને નજીકીય જોવાનો મોકો આપે છે.

અતંભરા વિશ્વ વિદ્યાપીઠના ઘજ નીચે છેલ્લા એકાવન વર્ષથી આ શિબિર યોજાય છે. માનનીય રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. અન્ધુલ કલામ, સંરક્ષણ પ્રધાન શ્રી જ્યોર્જ ફન્નિન્ડિઝ, ભૂતપૂર્વ વડાપ્રધાન તથા નાયબ વડાપ્રધાન અનુકૂમે શ્રી અટલભિંડારી વાજપેયી અને શ્રી અલ. કે. અડવાણી સહિતના મહાનુભાવોએ આ શિબિરના પૂર્ણાંહિત સમારોહમાં અતિથિ વિશેષ પદ શોભાવ્યું છે. આ કેમ્પની સુવાર્ષ જ્યંતી શિબિરનું ઉદ્ઘાટન સાબરમતી જેલમાં કરવામાં આવ્યું હતું.

આ કેમ્પની સૌથી મોટી ખાસિયત એ છે કે અહીં જે પણ પ્રવૃત્તિઓ શીખવવામાં આવે છે, તેનું લાઈવ ટેમોન્સ્ટ્રેશન કેટ બહેનો દ્વારા તેમના માતા-પિતા, મહેમાનો અને અતિથિ વિશેષો સમક્ષ

રજૂ કરવામાં આવે છે. આવું ટેમોન્સ્ટ્રેશન ભાગ્યે જ કોઈ કેમ્પમાં જોવા મળે છે.

ખરેખર, આજના કણીયુગમાં જ્યારે મહિલાઓ માટે સ્વરક્ષણના દાવ શીખવા તેમજ પોતાનો આત્મવિશ્વાસ વધારવો અનિવાર્ય છે ત્યારે અતંભરા વિશ્વ વિદ્યાપીઠ પૂજ્ય પૂર્ણિમા ‘દીદી’ના નેજ હેઠળ આ કામ ખૂબજ સફળતાથી પાર પાડી રહ્યું છે.

પૂજ્ય પૂર્ણિમા દીદીની સીધી દેખેખ અને તેમના સંચાલન હેઠળ આ શિબિરમાં સહભાગી બનવું ખરેખર એક લહાવો છે.

આ વર્ષે આપણા સમાજની પાંચ વર્ષથી અટલભિંડારી વાજપેયી અને શ્રી અલ. કે. અડવાણી સહિતના મહાનુભાવોએ આ શિબિરના પૂર્ણાંહિત સમારોહમાં અતિથિ વિશેષ પદ શોભાવ્યું છે. આ કેમ્પની સુવાર્ષ જ્યંતી શિબિરનું ઉદ્ઘાટન સાબરમતી જેલમાં કરવામાં આવ્યું હતું.

અંતમાં, આપણા સમાજની વધુ ને વધુ બહેનો આ શિબિરમાં સહભાગી થાય તેવી આશા સાથે જ્ય હિંદ, જ્ય જિનેન્દ્ર.

**- કાજલ મહિલાલ શાહ
મંગાલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૪**

તપની મહત્તમા

ક્યાંક એવું લખેલું છે કે ભગવાન મહાવીરનાં ૨૫૦૦ વર્ષ પૂરાં થયા પછી જૈન ધર્મની મહત્તમા અને પ્રચાર ઘણાં વધી જશે. આ લખાણ સાચું હોય તેમ તેના અંધાણ તરીકે જૈનોમાં તપશ્ચયાનું પ્રમાણ ઘણું વધી ગયું છે. જૈનોની વસતિવાળા દરેક સ્થળમાં ચોમાણમાં પુષ્ટ પ્રમાણમાં તપશ્ચયાંઓ થાય છે. બે-ચાર અને આઠ ઉપવાસ ઘણા જણા કરે છે. કોઈક વળી ૧૫ કે ૩૦ ઉપવાસ પણ કરે છે.

પૂજ્ય ગાંધીજીએ અહિંસા અને ઉપવાસોને અપનાવીને જૈન ધર્મની મહત્તમાં અપાર વધારો કરી દીધો છે. ગાંધીજીના એક-એક ઉપવાસથી લાખો માણસોના જીવ હલબલી ઊંઠા હતા.

તપ એ સાધનાની એક મહત્વની કરી છે. તપ એ ભવસાગર તરી જવાનું એક ઉત્તમ સાધન છે. પરંતુ તપ એ બધું જ નથી.

એક મહાન જૈનાચાર્ય કહ્યું છે કે “આત્માના જ્ઞાન વિના માત્ર તીવ્ર તપથી ભવદૃષ્ટિનો અંત આવતો નથી. મનના કથાઓને મોળા પાડ્યા વગર માત્ર ઉપવાસો કરવાનો અર્થ નથી. દેહ આપણો દુષ્મન છે. એને કારણો જ જન્મ-મરણના ફેરા ફરવા પડે છે એમ માની લઈ કાયાની સામે યુદ્ધ ચડતું એમાં વિવેક નથી. આઠ કે પંદર ઉપવાસ કરીએ અને છતાં જે વ્યક્તિ સાથે પહેલાં અભોલા હતા તે અભોલા ઉપવાસો પછી પણ ચાલુ જ રહે તો એ ઉપવાસોનો, કાયાને સૂક્વવા સિવાય બીજો કોઈ અર્થ નથી.

બીજી એક ખાસ વાત એ છે કે મોટી વયનાઓ પોતાની શક્તિના પ્રમાણમાં ભલે ગમે તેટલા ઉપવાસો કરે તે બરાબર છે પરંતુ કુમળી વયના એટલે કે ૧૪થી ૨૦ વર્ષની વચ્ચેનાં બાળકોને બે-ત્રણથી વધારે ઉપવાસ કરવા દેવા જોઈએ નહીં. આ વયનાં બાળકો જો ૬, ૮ કે ૧૦ ઉપવાસ કરે તો તેથી તેમનાં શરીરનાં અંદરના અવયવો ચીમળાઈ જાય છે અને તેની માઠી અસર પાછળથી વર્ષો સુધી તેમને ભોગવવી પડે છે.

શ્રી ગગુભાઈ પુનશ્ચ સંગોઈના પ્રાસારિક પરિપ્રોમાંથી સાભાર

નોંધ : આપણે જોઈએ છીએ કે કેટલાક નભળો બાંધો ઘરાવતાં મોટી વયનાં સ્વી-પુરુષો પણ પોતાની શક્તિ બહારના ઉપવાસ કરે છે કે જે તેમની કાયા સહન કરી શકતી નથી. પણ એમનું પાછળથી તેઓમાં ખૂબ જ નભવાઈ આવી ગયેલ હોય છે અથવા તો તેઓ શારીરિક શીતે હેરાન થાઈ જતા હોય છે. પોતાની શક્તિ બહાર, માત્ર હેખાણીથી અથવા તો સમાજમાં પોતાનું ખાડું હેખાણવા વધારે પ્રમાણમાં ઉપવાસ કરવા તે કોઈપણ શીતે ઈશણીય નથી. તપની મહત્તમા જળવાઈ રહે તે પકાણા તપ જ અનુમોદનીય ગણાવા જોઈએ.

- સંપાદક

મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૪

અહંકારનો અંદકાર

ગ્રીસના એથેન્સનગરનો અત્યંત ધનાઢ્ય રાજ્યપુરુષ ગ્રીસના સુપ્રસિદ્ધ તત્ત્વચિત્તક સોકેટિસને મળવા આવ્યો. એ વિરાટ અને વૈભવી મહેલ ધરાવતો હતો. અપાર વૈભવવાળો એ મહેલ જેટલો બહાર ધરતી પર હતો, એનાથી વધુ આ રાજકુમારની ચિત્તભૂમિ પર હતો. મહેલનો વૈભવ એની આંખોને આંજ નાંખતો હતો, તો એની ભીતરનો મહેલ એનામાં અહંકાર સર્જતો હતો.

અહંકાર ભલે મનમાં વસતો હોય, પણ તે શરીરમાં ડેલતો હોય છે. અહંકારી વ્યક્તિની વાણીમાં એ સતત ટપકતો હોય છે. અહંકાર એના સમગ્ર વ્યક્તિત્વને ઘેરી વળેલો હોય છે.

આ રાજ્યપુરુષ સોકેટિસ પાસે આવ્યો અને કોઈને કોઈ રીતે વાત કાઢીને પોતાના વૈભવની પ્રશસ્તિ કરવા લાગ્યો. સોકેટિસે થોડીવાર એની વાત સાંભળી. પછી એ રાજ્યપુરુષને કહ્યું.

“જરા થોડીવાર થોભશો? પહેલાં તમને એક જરૂરી વાત પૂછી લઉં, પછી તમારી બાકીની વાત નિરાંતે સાંભળીશ.”

આમ કહીને સોકેટિસ પોતાના શિષ્યને સમગ્ર બ્રહ્માંડનો નકશો લાવવા કહ્યું. પછી એ નકશો ઉઘાડીને સોકેટિસે રાજ્યપુરુષને પૂછ્યું, “જરા, આપણો દેશ ગ્રીસ શોંખી આપો તો?”

રાજ્યપુરુષે નકશા પર જીણી દણ્ણ દોડાવી. માંડ માંડ યુરોપ ખંડ મળ્યો અને ઘણી મહેનતે ગ્રીસ શોંખી શક્યો. એણે એક નાના બિંદુ પર આંગળી રાખીને રાજ્યપુરુષે કહ્યું કે આ ગ્રીસ છે.

સોકેટિસે વળતો પ્રશ્ન કર્યો, “જરા આપણું નગર એથેન્સ શોંખી આપણો ખરા?”

રાજ્યપુરુષે એક સાવ નાંનું બિંદુ દર્શાવતાં કહ્યું, ‘બસ, આ અત્યંત નાંનું ટપકું તે એથેન્સ. બરાબર ને!’

સોકેટિસે કહ્યું, ‘આ એથેન્સમાં તમારો ભવ્ય વૈભવી મહેલ ક્યાં છે?’

રાજ્યપુરુષ કહે, ‘આમાં વળી મારો મહેલ ક્યાંથી હોય?’

સોકેટિસે કહ્યું, ‘જુઓ, આ નકશો તો માત્ર પૂછ્યીનો જ છે. માથે રહેલો સૂર્ય તો એનાથી આઠ ગણો મોટો છે. અને આપણો આ સૂર્ય તો ઘણો સામાચ્ય છે. એનાથી ઘણાય મોટા સૂર્ય બ્રહ્માંડમાં છે. આ આખાય સૌરમંડળનો નકશો બનાવીએ તો શું થાય? વળી આ સૌરમંડળ તો એક સામાચ્ય સૌરમંડળ છે. આવા તો બીજા લાખો સૌરમંડળ છે. આ સૌરમંડળમાં જેના તમે ગુણગાન ગાવ છો તે વૈભવી મહેલનું સ્થાન શું?’

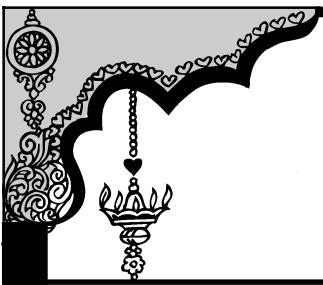
સોકેટિસની વાતનો મર્મ રાજ્યપુરુષ પામી ગયો અને એને ઘેરી વળેલો અહંકારનો અંધકાર ઊતરી ગયો.

કુમારપણ દેસાઈ

મંગલ મંદિર, માર્ચેમ્બર-૨૦૦૩

સંગીત તમને બહારથી કટ અંદર સુધી લઈ જાય છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

રોટલો

● અરુણા બિલ્લી જડેજા ●

સૂરજ માથે આવે અને બધા રોટલા ભેગા થાય. ફળિયામાંથી ભાયું ભેગું કરતો કરતો ભથવારો વાડીએ આવે. જેવું ભથયાયું ખૂલે કે દરેક આદમી માત્ર મોંકળા જોઈને જ કળી જાય કે ક્યો રોટલો કોને ઓટલેથી આવ્યો છે. આ તે કેવા રોટલા પારખું અને આ તે કેવી રોટલાકળા?

રોટલાનું નામ પડતાં જ પગ વતનની વાટ પકડે. અમેરિકાના ‘મેકડોનાલ્ડ’માંથી બહાર નીકળિનેય આ રોટલાની અંગાખરી ગંધ કયાંકથી આવીને દેશી માહુના નાકમાં પરાણે પેસી જાય અને આંખને પાછી પલાળતીય જાય. કયાંકથી શું? એ તો માટીનાં મૂળિયામાંથી જ જમતી હોય.

How green was my velly!

વાત છે આ અંગાખરા રોટલાની. આ રોટલો પ્રાયમસ, સગડી કે ગેસ પર પણ થઈ શકે. પણ ગોબરિયાણી ગંધે ગુંદાયેલો અને લીપેલા-ગુંપેલા ચૂલે ચેલો રોટલો તો નિરાળો જ. તડતડતા અંગારે ખરો થયેલો આ જ ખરો અંગાખરો! રસ્તાની એક કોરે પડાવ નાખીને બેઠેલી વણજારેણે ગણ ઢેખાળા પર ઠીકણું મૂકીને સાંટીકડાના તાપે ચડાવેલો રોટલો તો મોડી રાતે જમતી મહેફિલની રંગત લઈને આવે. શરત એટલી જ કે ભૂખ કક્કીને લાગેલી હોવી જોઈએ. ‘એને માણાયું એ જ છે કે લહાણા.’

રોટલો આમ તો પાણી જેવો. જયાં જાય ત્યાં ભળી જાય. એકલા મીઠા સાથે પણ ચાલે,

બેકલા ઉંગળી-મરચા સાથે તો દોડે. નખરાં જરાય નહીં. હા, લાડ લડાવો તો ઔર ખીલે. ચારેકોર લદબદ્ધતા ધી સાથે કે લસલસતા માખણ સાથે, શેડકટા દૂધ સાથે કે ઘાટી રોડ છાશ સાથે. ગમે તેની સાથે જમો. જાત જ મૂળે મીઠા. એમ તો રોટલાને પાછું પોતાપણું ખરું. રાય કે રંક એવી સાડીબારી નહિ. જો કે રંક તરફ પલ્લું ફળે. ગરીબોનો બેલી ખરોને, ઓડકાર તો એકસરખો જ.

કલેડીથી ઉત્તરતો ગરમાગરમ ફૂલીને ફાળકો થયેલો રોટલો ખાઓ કે સમાધિસ્થ યોગી જેવો ટાઢો રોટલો ખાઓ, ધુંવારેલા ભડથા સાથે ખાઓ કે પણી ગાંઠિયાના ખાટા શાક સાથે ખાઓ. શાક મસાલે ચિયાતું જોઈએ. બટકે ખાઓ કે ચોળાને, વહાલો લાગ્યા વિના ન રહે. રોટલાની સંગતે વલોણાના તાણાં છાશ - માખણની તોલે કોઈ ના બેસી શકે. ગોળ - રોટલાની જોડી તો ભલભલી મીઠાઈયુંને પણ પછાડે. હરિની જેમ એનાં હજારો રૂપ. ધો રોટલાનો ઢુકડો, આવે હરિવર ઢુકડો. શિરામણ શું કે વાણું શું, રોટલાના બટકે બટકે દૂધના ધૂંટેધૂંટા સાથે અદ્ભુત રસાયણ રસાતું જાય. છાશ - રોટલાની જુગલબંધી તો કયાંય ન જરે. એ તો પણી જેવી જેની તાસીર. બાકી અંસો વર્ષના સાસુમા પણ મને તો ખરો (કડક) ખે, ગારો (પોચો) નહિ. સાત દાયકા વટાવી ચૂકેલા શહેરી બાપુને આજે પણ લીટર દૂધ અને મસમોટો રોટલો વાળું ટાણે ખાતાપીતા અને પચાવતા જોયા છે. આ રોટલાના જોમે

વૃદ્ધાવસ્થાને એવી ને એવી અકબંધ રાખી છે. એવી છે રોટલાની કરામત.

એની આપણ પાછી એકહથ્યુ. ‘ઓમિનેટિંગ પર્સનાલિટી’. દેશ વિદેશ ફરેલા નામાંકિતો અને શ્રીમંતોને સામે ચાલીને ખુશીથી રોટલાનું જમણ નોતરી લેતા જોયા છે. I heartily myself to ‘DESI’ dinner (સામે ચાલીને તમારા દેશી જમણનું આમંત્રણ માગી લઉં છું.)

ધંટલો અને હાથદળણું તો હવે રહ્યા હતિહાસમાં. એનાં સત્ત્વ-તત્ત્વ શોધાં ન મળે. છતાંય રોજરોજ દળતા તાજા લોટનો સ્વાદ ચરિયાતો. વાસી લોટ વંકેય ન વળે. સ્વાદેય નહિ ને સિકલેય નહિ. લીપણકળાની જેમ ટીપણકળામાંયે આવડત તો ખરી જ. રોટલો અને ચોટલો બંનેમાં હાથનો કસબ સમાયો છે. ઘાતાતા રોટલા સાથે ટીપીટીપીને સંઘાટેઘાટ સુંદર રચના આકારતી જાય.

રોટલા ભાતીગળ. લોટનું જાહું ખીઠું તાવરી પર થેપીનેય રોટલા થાય. દક્ષિણ શુજારાતની અમુક ક્રીમ ચોખાના રોટલા એવી રીતે બનાવે. શહેરી લોક વણીને કરે, પાટલી પર થેપીને કરે. પણ સૌથી શ્રેષ્ઠ તો બે હાથે ટીપી ટીપીને ઘણાયેલો રોટલો. રોટલો અમુક બાબતમાં મિજાજ ખરો. જલદી માની ન જાય અને એમ કાંઈ ચૂલે ચડી બેસવાથી કેટલીય સાત ઉતાવળ કરવાથી રોટલા ના ઘડાય. સાત પાણીનો રોટલો અને એક પાણીની ખીચડી. એક એક રોટલાનો લોટ લેવાતો જાય.

મીઠાવાળું પાણી ધીમે ધીમે ઉમેરાતું જાય, લોટ બરાબર મસળાતો જાય, કણોકણ સમરસાતો જાય. બહાર બેઠેલા પરોણા રોટલાનું બટકું તોડતાની વારમાં જ પારખી લે કે અંદર બેઠેલા ઘરવાળાનાં કાંડામાં કેટલું જોર છે. આજ કાંડાબળને જોરે જિંદગી જોમે જોમે જીવતી જાય. ફરતી કોરે એકસરખો રોટલો ટીપાતો જાય. સાસરે જનાર દીકરીઓને મા વચ્ચે વચ્ચે ટપારેય ખરી. છીક કે ઉથરસની જેમ ટપાકાયે બહાર ન જવા જોઈએ. ઘરની વાત ઘરમાં જ. સરખો ઘડાયેલો રોટલો સરખા ફરતા તાપે તપેલી કલેડી પર એક હાથે સાચવીને નાંખવાનો. ન ફાવે તો બે હાથે સુવડાવવાનો. ધ્યાન રહે ભમરો ન ઊંઠ. નહિ તો રોટલાનું રૂપ રોળાઈ જાય. વળી પાછા અપશુકન. મા ચેતવે. સાચવીને બેટા. સાસુમા ભમરો જોઈને ભમરો મૂકે : ભમરાળી વહુને રોટલે ભમરો જ ને ! વખતોવખત તાપ વતોઓછો થતો રહે. ધૂમાડા ફૂકી ફૂકીને ફેફસાં બષૂકાં થતાં જાય. કોક વળી ઊંચું લે. ધૂમાડામાં ફૂકણીનું કામ કરતા ફરે.

શહેરમાં રહેતી દીકરીઓને ચૂલિની (ગેસની) ટેવ તે ચૂલા શાના ફાવે? એમ તે કાંઈ ચાલે? ચાલ વતનમાં, ભાસુ કે કાકીમાની ટ્રેનિંગ લેવા. મહિનોમાસ ચૂલે બેસો (સાવ નજીકના ભૂતકાળ પંદરવીસ વર્ષ પહેલાં). પાકે ઘડે કાંઢા ન ચેતે એ વાત સાચી પણ પાકી વયે રોટલો જરૂર ચેતે એની આ લખનારને ચોક્કસ ખબર છે. પણ હા, ચૂલાની ધગધગતી ધગશ ખાસ જરૂરી.

ઉના ઉના રોટલાનું ફૂલેકું નીકળતું જોઈને ઘરધણી તો શું મહેમાન સિક્કે તેડાની રાહ જોયા વિના પાટલે બેસી જાય. પછી તો ચેતે એટલી વાર ખરી, ઠરવાની વાટ કોણ જુએ? આ રોટલો, એક વાર હેવાયો થઈ જાય પછી તો તમારો જ. ઘડાયેલા હાથે ટપોટ્ય રોટલા ઘડાતા જાય. ચૂલાની ભીતે

સૈનિકોની જેમ એક હારમાં શિસ્તબદ્ધ ગોઠવાતા જાય.

કચ્છ કાઠિયાવાડમાં ખાસ જોવા મળતો ભાતીલો રોટલો. ખાડાવાળો રોટલો. કલેડી પર ચડી રહેલા રોટલાના ઉપલા પડ પર કાણાવાળી નાની ફૂંચીથી જીણી જીણી નકશી ઉપસાવવામાં આવે. નકસીવાળો ઉપલો ભાગ પલટાવીને ખરો કરવામાં આવે. આ નાના નાના ખાડામાં ઊંનું ધી પૂરીને ગોળ સાથે જમવાની મજા પડી જાય. પણ ખરી મજા તો ખાડાવાળા રોટલા પર થીનું ધી કે માખજા ચોપરીને ખાંધે જ રાખો. ‘વીક-એન્ડ’માં ‘બાય-રોડ’ જતાં જતાં લસણાના ‘ટોપોંગ્સ’વાળો ‘ડિઝાઇનર્સ એન્બ્રોડ’ રોટલો ખાસ જુઓ. સ્વર્ગ વેંત છેઢું જ લાગશે. ‘મોઝરેલા ચીજા’થીયે ચાર ચાસજી ચઢે એવો આ દેશી ‘પીઝા.’

રોટલો ભલે રહ્યો થોડો મિજાજ પણ છે તો શિવજી જેવો ભોળોભણ. એમ કહોને સાવ અલગારી. ન પાટલી-વેલણ, ન મરી-મસાલા, ન તેલ-મોણ. બે વાનાં, મીહું અને પાણી. જમનારને ભાવતું અને કરનારને ફાવતું. અધરાતે મધરાતે ચૂલો ભભકી ઊંઠે અથવા તો બંદોબસ્ત પતાવીને મોરી રાતે ઘરે પાછા ફરનારા નિશાચરો માટે હાથવગી રસોઈ એક જ, રોટલો. ઊંઘરેટી આંખે અને કાયમી હથોટીએ મજાનો રોટલો ઘડાય. દૂધનું તાંસણું છલકાય અને ભરથારનું મન ભરાય. નિતનવીન અને અધતન વાનગીઓ પીરસનારી જાણીતી હોટલના માલિક પણ રાત્રે દોઢ વાગ્યે ઘરે આવીને માગે તો એક જ રોટલો. આ ભોળાબ્ધીને અમથો લોકોએ ફટવી માર્યો છે. કંઈ મોંઘો કરી નાખ્યો છે! મોંઘામૂલો ખરો ને? એ તો બત્તીસો, બત્તીસે કોઠે દીવા કરે એવો.

ઈતિહાસની સાથે ધર્મ પણ રોટલાની હામાં હા ભણે છે. ઘરમાં ગેસનો બાટલો

ખલાસ થઈ જાય, દૂધણ ઓઠું પડે કે કલેડી નંદવાઈ જાય તો ‘ઈમરજન્સી’માં પરમદ્ધ્યાળું પતિદેવ કે સર્વસત્તાધીશ સાસુમાના તણાખિયા માથાનો ‘હાજર સો હથિયાર’ તરીકે ઉપયોગ થઈ શકે. ગેસ અને કલેડીની બયત થાય એ વળી નફામાં. રોટલો ફૂલીને દા જેવો થશે એની સો ટકા ખાતરી મુક્તાબાઈ આપે છે. કુંભારની હડતાળને કારણે કલેડી અલભ્ય હોવાથી ભાઈ જ્ઞાનેશ્વરની તાવથી ધગધગી પીડ પર બહેને રોટલો હુલાવેલો.

સંત જ્ઞાનેશ્વરનાં બા નાનપણમાં જ દેવ થયેલાં નહિ તો દરેક પુરુષની જેમ એમના મોંઘે પણ આ જ બ્રહ્મવાક્ય હોત ! મારી બા જેવો રોટલો કોઈનો નહિ. આ સનાતન સત્યમાં માની મમતા ઉપરાંત દશક જૂનો કરતબ કામ કરી જતો હોય છે.

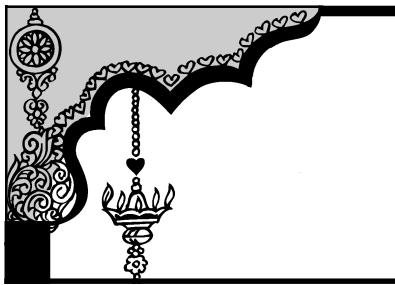
સચરાચરમાં વ્યાપક એવો આ રોટલો ગુજરાતમાં વેસણ રોટલાના રૂપે, મહારાષ્ટ્રમાં જુણકા ભાકરના રૂપે કે પંજાબમાં મક્કી-કી-રોટી, સરસોં કા સાગરુપે સમાયેલો છે. ઘઉંનો રોટલો ભલે રહ્યો રૂડો કે જારનો રહ્યો ભલે રૂપાળો પણ કામણગારો તો બાજરાનો જ (સીદીભાઈને સીદકાં વહાલાં). બાજરા સાથે વણાયેલું છે કચ્છ - કાઠિયાવાડ. મેઘાણી હોય કે કારાણી, બધે બાજરાનો જયજ્યકાર.

ધીગા તોજાં હથડાં ધીંગાં બાજરજી માની દેવ કે પણ હુલ્બ મીઠી માજ માની (શ્રી કારાણી)

અર્થાત્ માનો હાથ શું કે બાજરો શું બધું જ જોમવાન, દેવોને પણ હુલ્બ એવો મીઠો માડી તારો રોટલો (માની = રોટલો).

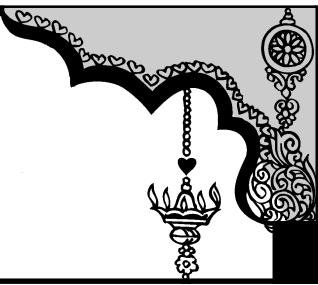
વાળું ટાજે રોટલા ઘડતા ઘડતા બે હાથ જોડી (વચ્ચમાં રોટલો રાખી) હજાર હાથવાળાને મારી શું વિનવતી હશે; બારે દહાડા સહુને રોટલાભેગા કર, એ જને.

મંગલમંદિર, જૂન-૨૦૦૩

છાસ્ય કટાક્ષિકા

જો હું ચૂંટાઈશ તો....

● ચિત્રસેન શાહ - ગાંધીનગર ●

‘તેરે દ્વાર ખડા ભગવાન ભગત ભર દે રે જોલી....’ જો હું ભૂલતો ન હોઉં તો આ ગીત જૂના નાસ્તિક પિક્ચરનું છે. પરંતુ અહીં તો ભગવાનનાસ નામના ચૂંટણીના એક ઉમેદવારના પ્રચારમાં તેના સમર્થકો વેર વેર ફરીને ઉપરોક્ત ગીતની પેરોડી દ્વારા ઉમેદવારની ‘જોલી’ મતથી છલકાવી દેવા મતદારોની ભક્તોને વિનંતી કરે છે. મતદારો ભગવાનને કહે છે કે હવે તમે અમારા દ્વારે આવી જ ગયા છો તો વચનો તો છેવટે આપતા જાવ!

અને જવાબમાં ઉમેદવાર વચનોનું લિસ્ટ બહાર પાડે છે! લિસ્ટમાં છઘન વચનો હતાં! પિક્ચરના નામ જેવું લાગે છે ને??

‘અબ તક છઘન!’

હવે વચનોનું તો એવું છે કે, પ્રેમી તેની પ્રેમિકાને આપે તેવા જ કે તેના કરતાં પણ વધારે અફલાતૂન વચનો ઉમેદવાર તેના મતદારોને આપે છે! (પ્રેમી પોતાની પ્રેમિકાને વચન આપે છે! તું કહીશ તો આસમાનના તારા પણ તોડી લાવિશ.) જો કે આ વચન પણ હવે બિન અસરકારક અને જરીપુરાણું થઈ ગયું છે કારણ કે ‘પ્રેમિકાઓએ’ પણ આવા વચનોના ‘ઈતિહાસ’ વાંચ્યા કે સાંભળ્યા હોય છે!

ઉમેદવાર - મતદારો વચ્ચે પણ કાંઈક આવું જ હોય છે!

ચૂંટણીમાં ઊભેલા દરેક ઉમેદવારોનું એક વચન તો લગભગ ‘કોમન’ હોય છે અને તે છે - બ્રદ્ધાચાર દૂર કરીશ! (થઈને આસમાનના તારા તોડી લાવવાની વાત!)

બે - ત્રણ વાર ‘ઈન્ચાર્જ - વડાપ્રધાન’

રહી ગયેલા એક સ્વર્ગીય રાષ્ટ્રીય નેતાએ દાયકાઓ પહેલાં આખા ભારતમાંથી અઢાર મહિનામાં બ્રદ્ધાચાર દૂર કરવાનું વચન આપ્યું હતું! લોકોએ એ સમયે પણ તેને હસી કાઢ્યું હતું. તો આજના ડાયનોસોર કદના કૌભાંડોથી ભરપૂર મહાલોદ્માં તો મતદારો જ કદાચ ઉમેદવારને કહેશે - ‘જો તમે આ વચન આપશો તો અમે તમને મત નહીં આપીએ! તેના કરતાં શહેરના રાજમાર્ગો પર રખડતાં ઢોરોનો ત્રાસ દૂર કરવાનું વચન આપો તો પણ ચાલશે.’ મતદારો વાસ્તવિકતા સમજતા હોય છે કારણકે એ લોકો જમીન પર રહે છે જ્યારે ઉમેદવારો આસમાનમાં ડિડતા હોય છે!

એક પક્ષનો એક ઉમેદવાર તેના દરેક મતદારને વચન આપતો ફરતો હતો કે - ‘હે પ્રિય મતદાર ભાઈ કે બહેન, દરેક ઘરમાંથી એક વ્યક્તિને અમે રોજગાર આપીશું. અરે તમે હજુ તો વોટિંગ મશીનમાં બટન દબાવતાં હશો તેટલીવારમાં તો તમને રોજગારી પૂરી પાડવાના પ્રયાસો શરૂ થઈ ગયા જ સમજો!’

આ વચન બાબત પક્ષના મોવડીમંડળમાં અફડાતફડી મચી ગઈ! મોવડી મંડળે ઉમેદવારને બોલાવી ખાનગીમાં ખખડાવી નાખ્યો! અખબારોની ભાષામાં કહીએ તો ઉમેદવારનો ‘ઉધ્રો’ લીધો! ઈલેક્ટ્રોનિક મિટિયાની લિંટી ચેનલની ભાષામાં કહીએ તો ‘ઉમેદવાર કો આડે હાથ લીયા!’ પક્ષના મોવડીમંડળે ઉમેદવારને કહ્યું, ‘અરે મૂર્ખ, વચનો આપવામાં શબ્દો તો યોગ્ય રીતે મૂકવા જોઈએને! ‘રોજગારી આપીશું’ એમ નહીં પરંતુ ‘રોજગારી આપવાના પ્રયાસો કરીશું એમ કહેવું જોઈએ!

મોવડીમંડળે ઉમેદવારને ખખડાવતા તો ખખડાવી નાખ્યો પરંતુ પાછળથી પોતાની ભૂલ સમજાઈ કે જ્યારે કોઈએ મોવડીમંડળના સભ્યોને કહ્યું - ‘અરે આ ઉમેદવાર તો માથા ફરેલ છે! પચ્ચીસ લાખમાં ‘લેક’માં લીધેલ ‘ટિકિટ’ના પૈસા પાછા માગે છે!’ મોવડીમંડળે વાત વાખ્યસે તે પહેલાં વાળી લીધી અને અંતે થી ના ઠામમાં ધી પડી રહ્યું!

વર્ષો પહેલાં બિહારના લાલુપ્રસાદે ત્યાંના લોકોને વચન આપેલું કે - ‘બિહારના રસ્તા હું હેમા માલિનીના ગાલ જેવા બનાવી દઈશ!’ અમે થોડા સમય પહેલાં જ બિહારના બોધગયા, નાલંદા, વીરાયતન વગેરે જગ્યાએ ગયેલા. એવા જ બિસમાર રસ્તા. બિહારના એક સિનેમાહોલમાં અમે ‘બાગબાન’ પિક્ચર પણ જોયું!

નિલારના રસ્તા અને હેમા માલિનીના ગાલ - એ બંગેમાં વર્ષો પછી પણ કોઈ ફરક પડ્યો નથી!

ચૂંટણીમાં અપાયેલા વચનોની બાબતમાં હવે એક છેલ્લી વાત.

સેકન્ડરી સ્કૂલની એક પરીક્ષામાં ગુજરાતીના પેપરમાં એક પ્રશ્ન - ‘જો હું ચૂંટાઈશ તો...’ એક જ વાક્યમાં ખાલી જગ્યા પૂરવાની હતી, પેપર સેટરના મગજમાં જવાબ હતો - ‘ચૂંટણીમાં આપેલાં સર્વ વચનો પૂર્ણ કરીશ.’

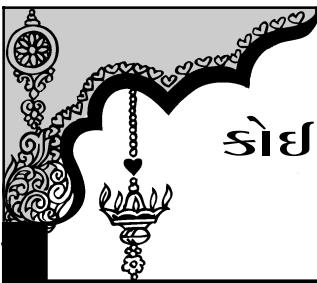
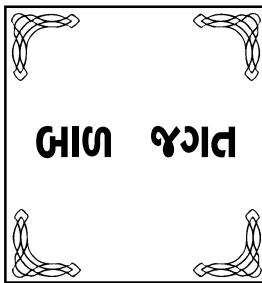
પરંતુ એક ટીઝળી વિધાર્થીએ આજની વાસ્તવિકતા દર્શાવતો જવાબ લખ્યો હતો -

‘ફરીથી પાંચ વર્ષ મારું મોદું બતાવીશ!’

મંગાલ મંદિર, મે-૨૦૦૪

હદ્યમાંથી આવતું સંગીત એ મહામૂલી ચીજ છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

કોઈના ભરોસે રહેશો નહિ

• શક્તિ દલ •

એક ખેડૂત પાસે એક ગાય હતી અને એક ઘોડો હતો, તે બંને જંગલમાં સાથે જ ચરતાં, ખેડૂતની પડોશમાં એક ધોબી રહેતો હતો. ધોબીની પાસે એક ગધેણું અને એક બકરી હતી. ધોબી પણ તેમને તે જ જંગલમાં ચરવા માટે છૂટાં મૂકી દેતો. રોજ સાથે સાથે જ ચરવાથી ચારે વચ્ચે દોસ્તી બંધાઈ હતી, તેઓ સાથે જ ચરવા જતાં અને સાંજે જંગલમાંથી ચરીને સાથે જ પાછાં ફરતાં.

તે જંગલમાં એક સસલું પણ રહેતું હતું. તેણે ચારે વચ્ચે થયેલી દોસ્તી જોઈ વિચાર્યું, કે, ‘આમની સાથે મારી દોસ્તી થઈ જાય તો સારું! આવડાં મોટાં પશુઓ સાથે મારી દોસ્તી થવાથી કોઈ કૂતું મારું નામ પણ નહિ લઈ શકે! દેરાન કરવાની તો વાત જ દૂર રહી.’

તે ચારની પાસે સસલું વારંવાર આવવા લાગ્યું. તેમની આગળ તે ઉછળતું, કૂદતું અને તેમની સાથે જ ચરતું. ધીમે ધીમે તે ચારે સાથે દોસ્તી થઈ ગઈ હવે સસલું ખૂબ ખુશ થયું. તેણે માન્યું કે હવે કૂતરાનો ભય દૂર થઈ ગયો છે.

એક દિવસ એક કૂતું તે જંગલમાં આવ્યું અને સસલાની પાછળ પડ્યું, સસલું દોડતું દોડતું ગાય પાસે આવ્યું અને બોલ્યું, ‘ગાય માતા આ કૂતું ધાણું ખરાબ છે. તે મને મારી નાખવા મારી પાછળ પડ્યું છે.

તમે એને તમારાં શિંગડાથી મારો.’

ગાયમાતાએ કહ્યું, ‘સસલાબાઈ, તમે ધણા મોડા આવ્યા. મારો વેર પાછા ફરવાનો વખત થયો છે, મારું વાછરકું ખૂખ્યું હશે અને વારંવાર મને પોકારી ભાંભરતું હશે વેર જવાની મને ઉતાવળ છે. તમે ધોડા પાસે જવાની જીવની મને ઉતાવળ છે. તમે ધોડા પાસે જાઓ!’

સસલું દોડતું ધોડા પાસે ગયું અને બોલ્યું, ‘ધોડાબાઈ! હું તમારો દોસ્ત છું, આપણે બંને સાથે જ અહીં ચરીએ છીએ. આજે આ હુષ કૂતરાં મારી પાછળ પડ્યું છે. એનાથી મને બચાવો અને તમારી પીઠ પર બેસાડી મને ક્યાંક દૂર લઈ ચાલો! ’ ધોડાએ કહ્યું : ‘તમારું કહેવું બરાબર છે, પણ મને બેસતાં આવડતું નથી. હું તો ઊભો ઊભો જ ઊંધું છું. મારી પીઠ પર તમે બેસશો કેવી રીતે? ’ હમણાં હમણાં મારી ખરી વધી ગઈ છે, તેથી મારું જરૂરી ધોડવાનું તો બાજુએ રહ્યું, પણ લાત પણ મારી શકતો નથી!

ધોડા પાસેથી નિરાશ થઈ સસલું ગધેડા આગળ ગયું. તેણે ગધેડાને કહ્યું, ભાઈ લંબકર્ણ! આ અભાગિયા કૂતરાને તમે લાતે લાતે ધોઈ નાખો. તો મારો જીવ ઉગરી જાય!

ગધેણું બોલ્યું, ‘હું તો દરરોજ ગાય અને ધોડાની સાથે જ વેર પાછો ફર્દું છું. તે બંને જઈ રહ્યા છે. જો હું તેમની સાથે

ન જતાં પાછળ રહી જાઉં, તો મારો ધણી ધોબી ડફણું લઈ દોડતો આવશે અને મારી મારીને અધમૂંઝો કરી નાંખશે. હું હવે અહીં રોકાઈ શકું તેમ નથી.’

છેવટે સસલું બકરી પાસે ગયું. બકરીએ તેને જોતાં જ કહ્યું, ‘સસલાબાઈ! આ તરફ તમે ફરકશો નહિ. મહેરબાની કરીને મારી પાસે ન આવતા, કોક બીજે રસે ચડી જાવ. તમારી પાછળ કૂતરું પડ્યું છે, તે તમારી પાછળ જ દોડતું આ તરફ આવી રહ્યું છે. હું તેનાથી ધણી બીજું છું માટે મારું કહ્યું માની બીજી બાજુ વળી જાઓ. જેથી મારો અને તમારો બંનેનો બચાવ થાય. જો જો ભૂલ ન થાય!

બધી બાજુથી નિરાશ થઈ સસલું ત્યાંથી નાહું. દોડતાં દોડતાં તે એક ઝડીમાં જઈને લપાઈ ગયું. કૂતરાએ સુંધી સુંધીને તેને ખૂબ શોધ્યું, પણ સસલાનો પત્તો લાગ્યો નહિ કૂતરું જયારે જતું રહ્યું, ત્યારે સસલું ઝડીમાંથી બહાર આવ્યું. તે ચારે બાજુ જોઈ નિસાસો નાખતાં બોલ્યું, બીજાઓને ભરોસે રહેવામાં હંમેશાં જોખમ સમાયેલું છે. પોતાની જતને દરેકે જાતે જ મદદ કરવી જોઈએ. કહ્યું જ છે ને - આપ સમાન બળ નહિ અને મેઘ સમાન જળ નહિએ.’

મંગલ મંદિર, અપ્રિલ/મે-૧૯૮૮

- ★ દરેક નાની નાની વસ્તુમાં ખુશી શોધવાની કોશિશ કરો.
- ★ એક જ કામ કરો : ક્યાંય ગાંઠ પડવા ન દો અને કોઈનાય પ્રત્યે ગાંઠ પડી ગઈ હોય તો અને વહેલી તકે ઉકેલી દો.
- ★ સફળતા આપણા હાથમાં નથી પણ મહેનત આપણા હાથમાં છે.
- ★ હંમેશાં શુભ વિચારોનું વિનિતા કરો. ખોટા વિચારો આવે ત્યારે કોઈપણ સારા પુસ્તકનો સ્વાધ્યાય કરો.

સંગીત કોઈને તુકસાન પહોંચાડતું નથી.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

(૧) — કિડી અને સાપ

• ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા •

બાળ દોસ્તો, હુનિયાની અજીબ જીવ સૂચિમાં જીતજીતના પણ પંખી, જીવ જંતુનો સમાવેશ થાય છે. આમાં ઘણા જીવ કીરી જેટલા નાના, તો કેટલાક મહાકાય હોય છે. સૌ જીવોને પોતાની અલગ અલગ હુનિયા હોય છે.

જીવ સૂચિમાં કીરી જેવો નાનકડો જીવ પણ ઘણો અગત્યનો અને મહાવનો ભાગ ભજવે છે. કીરીઓનું પોતાનું આગવું જીવન હોય છે - આગવું વર્તન હોય છે. કીરી ખૂબ મહેનતુ હોય છે. નાનકડી કીરી ઘણી વખત પોતાનાથી પણ વજન વધારે હોય તેવા કષા જેંચી જતી હોય છે. કીરી ખૂબ સંપીલી અને ઉઘમી હોય છે. ઘણી બધી કીરીઓ ભેગી મળી મોટું વજન જેંચી જતી હોય છે.

ઉનાણમાં કીરી ગોળ, ખાંડ, ચોખા, વિવિધ અનાજના દાણા બંધું જેંચી જાય છે.

મરેલા જીવડા પણ લઈ જાય છે. ચોમાસા માટેનો ખોરાક શિયાળા ઉનાળા દરમ્યાન જ ભેગો કરી લે છે.

ખોરાક લેવા જાય ત્યારે બધી કીરીઓ એક જ લાઈનમાં જતી હોય છે. એક જંગલમાં આવી રીતે જ ઘણી બધી કીરીઓ અનાજ ભેગું કરવા લાઈનમાં જતી હતી. પણ તેમના રસ્તા પાસેથી એક સાપનો રસ્તો પણ જતો હતો. આ સાપ વારંવાર કીરીઓને કચરી લાઈન તોડી આમતેમ જતો હતો. થોડો વખત તો કીરીઓએ સહન કર્યું પણ જ્યારે સહનશીલતાની હદ આવી ગઈ ત્યારે એક યુવાન કીરીએ સાપની ફેણ પર જોરથી ચટકો ભર્યો. સાપે પણ ગુસ્સામાં આવી ખૂબ જોરથી ફેણ પછાડી. ચટકનાર કીરી તો ત્યાં જ ચોટી ગઈ. સાપને લોહી નીકળ્યું. આ લોહીમાં બાકીની કીરીઓ પણ ચોટી ગઈ અને ચટકા

ભરવા લાગી. વેદનાને લીધે સાપ પણ જોરાજોરથી ફેણ પછાડવા લાગ્યો. આથી લોહી પણ ખૂબ જ નીકળવા લાગ્યું. સાપને એટલી બધી વેદના થઈ કે ફેણ પછાડી પછાડી તે મૃત્યુ પામ્યો.

કીરીઓ તો રાજી રાજી થઈ ગઈ. કીરીઓને તો વર્ષભર ચાલે એટલું ભોજન મળી ગયું. બધી જ કીરીઓ ભેગી થઈને સાપને જેંચી ગઈ.

બાળ દોસ્તો, નાનકડા જીવને પણ ક્યારેય નબળા માનવા જોઈએ નહીં. ક્યારેક તેઓ ભેગા મળી તેમની શક્તિનો પરચો બતાવી આપે છે. આને અનુલક્ષીને એક કહેવત છે કે :

જાણ નબળા લોકથી,

કદીએ ન કરીએ વેર.

મંગાલમંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૨

(૨) — સગવડિયો ધર્મ

બાળદોસ્તો, ઘણા બધા લોકો પોતાનું કાર્ય કરવામાં એમની સગવડ સાચવતા હોય છે. સગવડ મળી રહે તે માટે નીતિનિયમો પણ છોડી દેતા હોય છે અને જ્યારે તેમની સગવડ મુજબ ન થાય ત્યારે બૂમાખૂમ કરતા હોય છે અને ગુસ્સે થતા હોય છે.

જૂના જમાનાની આ વાત છે. એક બ્રાહ્મણ મહાત્મા હતા. તેમની પાસે ઘણું બધું જ્ઞાન હતું અને ઘણી બધી જ્ઞાણકારી હતી. આથી તેમના ભક્તો પણ ખૂબ હતા. ભક્તો તેમને માનપાન આપતા અને તેમના ભોજન માટેનો પણ પ્રબંધ કરતા હતા. બ્રાહ્મણ મહાત્માને રોજ જુદા જુદા ભક્તો તરફથી જમવાનું આમંત્રણ મળતું.

આવી જ રીતે એક દિવસ એક ભક્તે બ્રાહ્મણ મહાત્માને જમવાનું આમંત્રણ આપ્યું. તેમના માટે જીતજીતના પકવાન બનાવ્યા અને

તમતમતા ફરસાણ પણ બનાવ્યા.

જમવાનો સમય થયો એટલે મહાત્માજી પથાર્યા. યજમાને તેમને કહ્યું, 'મહાત્માજી, આપ સ્નાનવિષ્ણુ પતાવી લો પછી જમવાનું પીરસીએ.' પણ એ દિવસે પુષ્ણ ઠંડી હતી. આથી મહાત્માજીને નહાવા માટે આળસ થતી હતી. યજમાને બે-ગ્રાણ વાર સ્નાન માટે આગ્રહ કર્યો પણ મહાત્માજીએ સ્નાન કર્યું નહીં અને કહેવા લાગ્યા, 'અમારે સ્નાન કરવાની કોઈ જરૂર જ નથી. અમારું જ્ઞાન એજ અમારી ગંગા અને એ જ્ઞાન ગંગામાં દુલ્બકીએ મારી એ કાયમ નહાતા જ હોઈએ છીએ.'

યજમાનને મહાત્માજીની વાત ગમી નહીં પણ કચવાતે મને તેમણે ચલાવી લીધું. અને ખૂબ જ આગ્રહપૂર્વક મહાત્માજીને જમાડ્યા. પકવાન અને ફરસાણ ખૂબ ખૂબ આગ્રહ કરી ખવડાવ્યા. મહાત્માજીને તો આ ભોજન

કરવામાં ખૂબ મજા પડી ગઈ. તેમણે તો ચારેકોર ઠાંસી ઠાંસીને ભોજન કર્યું.

ભોજન વિષિ પતાવ્યા પછી યજમાને તેમને આરામ કરવા માટે સુખાસન પણ આપ્યું. સરસ મજાના ગાદલા પર મહાત્માજી તો સૂઈ ગયા. ભારે ખોરાકથી ઊંઘ પણ તરત જ આવી ગઈ.

આ વખત યજમાને મહાત્માજી પાસે જે પાણી ભરેલ લોટો હતો તે લઈ લીધો. અને ઓરડાને બહારથી બંધ કરી દીધો. તે ઉપરાંત ઘરના સર્વેને કહ્યું, 'મહારાજ ગમે તેટલી બૂમો પાડે, મને બોલાવે, પાણી પાણી કરે પણ તમારે દરવાજો ખોલવો નહીં. કારણ કે ઊંઘ પૂરી થયા બાદ મહાત્માજી એક અનુષ્ઠાન કરવાના છે. માટે બારણું ખોલવું નહીં.'

એકાદ કલાક મજાથી ઊંઘ્યા બાદ મહાત્માજી જાગ્યા અને પોતાનો લોટો લેવા

સંગીત ધંધો નથી, એ આધ્યાત્મિકતા છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

માટે હાથ લંબાખો પણ લોટો એની જગ્યાએ જગ્યાયો નહીં. એક તો ભારે ખોરાક અને તમતમતા ફરસાજ ખાધા હતા તેથી મહાત્માજીને ખૂબ તરસ લાગી હતી. પાણી વગર તેમનું મોં સૂકાતું હતું. આથી મહાત્માજીએ તો યજમાનના નામની બૂમો પાડવા માંદી. પણ અગાઉથી નક્કી કર્યા પ્રમાણે કોઈએ કાંઈ જવાબ જ આપ્યો નહીં અને પાણી પણ આપ્યું નહીં. પાણી વગર મહાત્માજ તો ખૂબ અકળાઈ ગયા હતા.

અંતે અમુક સમય પસાર થયા પછી યજમાન હાજર થયા અને કહ્યું, ‘કેમ મહાત્માજ, કેમ આટલા બધા ગુસ્સે થઈ ગયા

છો અને બૂમબરાડા પાડો છો?’ ‘યજમાનજી, તમે ક્યાં ચાલ્યા ગયા હતા? અહીં તો કોઈ સાંભળતું જ નથી. મને ખૂબ તરસ લાગી છે અને મારો લોટો પણ કોઈ લઈ ગયું છે. મને પાણી આપો.’ યજમાને કહ્યું, ‘મહાત્માજ, પાણી માટે કે લોટા માટે તમારે આટલા બધા આકૃણવ્યાકુળ થવાની જરૂર જ નહીંતી. તમારી પાસે તો શાનદારી ગંગા હાજરાહજૂર છે તો તેમાંથી જ પાણી પી લેવું જોઈએને! મહાત્માજીએ કહ્યું, ‘શાનગંગાના પાણીથી તો કંઈ તરસ ધીપાતી હશે?’

યજમાને કહ્યું, ‘જ્ઞાન ગંગાથી નહાઈ શકતું હોય તો પછી લોટા બે લોટા પાણી

તો આરામથી પી શકાય.’

આવો વંગ સાંભળી મહાત્માજને સાચું જ્ઞાન થયું, તેમની આંખો ઉંઘડી ગઈ અને યજમાનની માઝી માંગી અને સાચું જ્ઞાન કરાવવા બદલ ઉપકાર પણ માન્યો.

બાળ મિત્રો, આપણે સૌઅં પણ નિયમોમાં કે આચારોમાં કોઈ બાંધછોડ કરવી ના જોઈએ કે સગવડિયો હોય તેવો ધર્મ આચરવો ના જોઈએ. નહીં તો સામાન્ય માર્ગસ પણ આપણાને બોધ્ય વરનો કહી જાય અને આપણે તે ચૂપુચાપ સાંભળવા પડે.

મંગલમંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૨

(૩) – સંતોષે સુખી

બાળ દોસ્તો, જીવનમાં સંતોષ ખૂબ અગત્ય અને મહત્વની ચીજ છે. સંતોષી નર સદા સુખી.

વાત તો એક ભિસ્કુટના જીવનની છે પણ એક ભિસ્કુટ પણ પોતાના વિચારથી-વલથથી, વૃત્તિથી ઘણું બધું શીખવી જાય છે.

એક વખત એક ભીખારી જે એક હાથે અને એક પગે અપંગ હતો તે પોતાની જરૂરિયાત માટે ટ્રેનમાં ભજન ગાઈ અને મુસાફરો જે કાંઈ આપે તેનાથી સંતોષ પામી પોતાનું ગુજરાન કરતો હતો.

એક સવારે આ ભિખારી રાખેતા મુજબ જ ભજન ગાતો ગાતો ડબ્બામાં ફરી રહ્યો હતો અને તે કેટલાક યુવાનોને કે જેઓ ધાંખલ ધમાલ કરી રહ્યા હતા ત્યાં આવી પહોંચો અને હાથ લાંબો કરી કાંઈક આપવા કહ્યું. પણ આ તો બધા યુવાનીના નશામાં પાગલ યુવાનો હતા. તેઓ તો હાહા... હીહી... કરી પોતાનામાં જ મશગૂલ હતા. તેમને ભજનમાં જરાય રસ નહોતો. તેમનામાંથી એક યુવાને કહ્યું, ‘છોડ આ ભજનીયા, ગાવું હોય

તો કોઈક ફિલ્મી ગીત ગા.’ યુવાનની માંગણી ભિખારીને જરાય ગમી નહીં પણ ‘પેટ કરાવે વેઠ’ એ નાતે અંતે તે ફિલ્મી ગીત ગાવા મજબૂર બન્યો.

અવાજ તો ભિખારીનો સુંદર જ હતો અને ગીત પણ સારું પસંદ કર્યું હતું. આથી બધા યુવાનો ખુશ થઈ ગયા - ફરી પાછા ભીજા યુવાને બીજું ગીત ગાયું. આમ ચાર પાંચ ગીતો ગાવા પછી ભિખારીએ ફરી યાચના કરતો હાથ લાંબો કર્યો.

યુવાનો તો બધા પૈસાદાર હતા. બધા યુવાનોએ પોતપોતના ભિસ્સામાંથી પરચૂરણ કાઢી એક યુવાનના ખોબામાં ભેગું કર્યું. પછી પેલા યુવાને ભિખારીને કહ્યું, ‘ચલ ઉઠાવી લે જોઈએ એટલા. આજે તો તું પણ યાદ કરીશ.’ આજુબાજુના બધા મુસાફરો પણ સમજ્યા કે ભિખારીનો દિવસ સુધરી ગયો. ખોબામાં લગભગ પંદરેક રૂપિયા જેટલું પરચૂરણ હતું પરંતુ પેલા ભિખારીએ તો તેમાંથી માત્ર એક ચાર આનાનો સિક્કો જ ઉપાડ્યો અને આગળ

વધવા લાગ્યો. પેલા યુવાનો તો ભિખારીના આ વર્તનથી સ્તર્ય જ થઈ ગયા અને ભિખારીને કહ્યું, ‘જ્યારે આ ખોબો ભરીને પરચૂરણ તને આપવા તૈયાર થયો છું ત્યારે તે માત્ર એક જ સિક્કો કેમ લીધો?’

ભિખારીએ હસતાં હસતાં જવાબ આપ્યો કે, ‘ભાઈઓ, હું તો ભિખારી છું, લુંટારો નહીં.’

આજકાલ જ્યારે ચારે તરફ જે મળે તે હડપ કરી જવાની, હરામનું લઈ લેવાની મનોવૃત્તિ ધરાવતા લોકોને આવા સંતોષી ભિખારીનો જવાબ ખરે જ જોરદાર આટકો આપનારો બની રહે. ભિખારીના જવાબથી આજુબાજુના મુસાફરો પણ દંગ રહી ગયા.

બાળ દોસ્તો, હંમેશાં પોતાની મહેનત મુજબ જ અપેક્ષા રાખવામાં આવે અને હડપ કરવાની વૃત્તિ છોડી દેવામાં આવે તેવા સંતોષી લોકો જ સુખી થઈ શકે છે અથવા સુખી હોય છે.

મંગલમંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૩

- ★ એક કઠોર શબ્દ, એક ધારદાર વાગ્બાણ કોઈના દિલને લાંબા સમય સુધી કોતર્યા કરશે અને મૂકી જશે એક કાયમી જઘમ.
- ★ સ્વીકારો કે બીજાઓ તમારાથી જુદા છે, જુદી રીતે વિચારે છે, જુદી રીતે વર્તે છે, કાંઈક જુદું અનુભવે છે અને બોલે છે.
- ★ શબ્દો શાંતિ પમાડે તેવા હોવા જોઈએ. જે લોકોને એકમેક સાથે જોડી આપે અને સુખયોગનો અહેસાસ કરાવે.

પ્રકૃતિ એ પરમાત્માનો આવિષ્કાર છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

(૪) — મરણરની કમાલ

બાળ દોસ્તો, આ પૃથ્વી ઉપર જીતજીતના પ્રાણીઓ અને પક્ષીઓ રહે છે અને દરેકને પોતપોતાની ખૂબી અને ખામીઓ હોય છે. પૃથ્વી ઉપર હાથી જેવા વિશાળકાય પ્રાણીઓ પણ છે અને મચ્છર જેવા સાવ મગતરાં પણ છે.

એક જંગલ હતું. તેમાં જીતજીતના પ્રાણીઓ અને પક્ષીઓ રહેતો હતો. આ જંગલમાં એક હાથી રહેતો હતો. આ હાથીને પોતાની શક્તિનું ખૂબ અભિમાન હતું. શક્તિના કારણે તે ખૂબ ઘમંડી બની ગયો હતો અને બધા જ પ્રાણીઓને તે હેરાન પરેશાન કરતો. કારણ વગર પણ તે બધાને સત્તાવ્યા કરતો અને જે મળે તેની સમક્ષ પોતાની તાકાતના બણગા ફૂકતો. જંગલના પ્રાણીઓ પણ હાથીની આ કનુંગતથી તંગ આવી ગયા હતા પણ કોઈ તેની સામે કશું બોલતા નહીં.

એક દિવસ એક નાનકડો સસલો ખેતરમાંથી જઈ રહ્યો હતો ત્યાં જ તેની નજરે આ ઘમંડી હાથીભાઈ પડ્યા. સસલો તો હાથીભાઈને જોઈ હરી ગયો પણ ડિમત રાખી આગળ વધવા લાગ્યો. ત્યાં તો હાથીની નજર તેના ઉપર પડી. નજર પડતાં જ હાથી બરાટી ઊઠ્યો, ‘એઈ સસલા, સવાર સવારના કયાં ચાલ્યો?’

સસલો બોલ્યો, ‘અરે હાથીભાઈ તમે છો.... આજ તો સવારના જ તમારા દર્શન થઈ ગયા, મારો તો દિવસ સુધરી ગયો. હું તો મારા ખેતરમાં જતો હતો.’

હાથી બોલ્યો, ‘ઊભો રહે... તારા માટે ખેતર અગત્યનું કે હું?’ સસલો પણ શાણો હતો. તેણે તો તરત જ હાથીની ખુશામત કરવાનું શરૂ કરી દીધું. ‘હાથીભાઈ, મારા માટે તો તમે જ ભગવાન. મારું એનું કિસ્ત ક્યાંથી કે તમારા જેવા જંગલના રાજાધિરાજ મારી સાથે વાત કરે?’

હાથી તો પોતાના વખાણ સાંભળી ખૂબ ખુશ થઈ ગયો અને સસલાની સમજદારીના

વખાણ કરવા લાગ્યો.

હાથીએ સસલાને પૂછ્યું, ‘બોલ આ જંગલમાં મારા જેવો શક્તિશાળી કોઈ છે?’ ભલભલાને હું ચ્યાપીમાં જ ચોળી નાખું. વાધસિંહ ચિનો-શિયાળ બધા જ મારાથી ડીને ચાલે અને મારી દોસ્તી માટે મરવા પડે. પણ હું કોણ? મહાબળવાન હાથીભાઈ. ગમે તેવા મગતરાં સાથે તો હું વાત જ ન કરું.’

સસલાએ પણ ખુશામત કરતાં કહ્યું, ‘તમારે શા માટે કોઈની સાથે વાત કરવી જોઈએ? તમારી તોલે કોઈ ન આવી શકે.’

હવે આજ રીતે હાથી બધાને દબડાવ્યા કરતો. ત્યાં એક જાડના પાન ઉપર એક નાનકડો મચ્છર બેઠો હતો. તે ક્યારનો આ બડાઈખોર હાથીની વાતો સાંભળી રહ્યો હતો અને મનમાં ને મનમાં મલકી રહ્યો હતો. તેણે વિચાર્યુ કે આ હાથીને હજ મારી સાથે પનારો પડ્યો નથી. આમ તો હાથી સામે મારી કોઈ વિસાત નથી, પણ આ અભિમાનમાં અક્કડ બનેલાને મારે કાંઈક તો શીખવાડવું જ પડશે જેથી તેની શાન ડેકાણે આવે.

મચ્છરે હવે હાથીની બડાશથી તંગ આવી હાથીને જ પાઠ ભણવવાનું બીંધું જરૂરું અને વિચાર્યુ કે એવો પાઠ ભણાવું કે જંગલના બધા જીવોને શાંતિ થઈ જાય.

મચ્છરે સંકલ્પ કર્યો અને પહોંચ્યો હાથીના કાન પાસે... ગણગણાટ કરતા કરતા કહેવા લાગ્યો ‘અરે ઓ મોટા કુંગરા, ભગવાને તને આટલી મોટી કાયા આપી તો તું શા માટે ખોણુંખોણું અભિમાન કર્યા કરે છે? તને જરા પણ શરમ નથી આવતી?’

હાથીએ પોતાની ચૂંચરી અંખોથી આજુબાજુ જોયું, અને પૂછ્યું, ‘અલ્યા મગતરા તું વળી મારી ટક્કર લે છે? સામે આવ તારા બાર વગાડી દઉ?’

મચ્છર તો કાન પાસેથી ઉડ્યો અને પહોંચ્યો હાથીની પીઠ ઉપર અને માર્યા એક ચટકો... હાથીએ તો પૂછ્યી ઊંચી કરી જોરથી

પછાડી પણ મચ્છર તો ત્યાંથી ઊડી આંખ ઉપર જઈ બેઠો અને ભર્યો એક જોરદાર ચટકો. હાથી ફરી ધૂંધવાઈ ગયો અને સુંદ ઊંચી કરી પછાડી. પણ મચ્છર તો ત્યાંથી પણ ઊડી ગયો. મચ્છર તો બચી ગયો પણ હાથીને પોતાની જ સુંદ એટલી જોરથી વાગી કે તેને તમ્ર આવી ગયા. પછી તો મચ્છરે પણ હાથીના શરીરે આમ તેમ બધી જગ્યાએ ઊડી ઊડી ચટકા માર્યા અને હાથીને ગાંડો કરી મૂક્યો. હાથીએ વણા પ્રયાસ કર્યા પણ મચ્છરને કાંઈ કરી શક્યો નહીં. મચ્છર ફરી કાન પાસે પહોંચ્યો અને કહેવા લાગ્યો, ‘કેમ રે ઘમંડી હાથી, ક્યાં ગઈ તારી તાકાત? તારામાં તાકાત હોય તો મને મારી બતાવ.’ મચ્છર તો આમ તેમ ઊડી હાથીને ચટકા ભરવા લાગ્યો. હાથી તો આ ગ્રાસથી જીતજીતની મુદ્રામાં નાસવા લાગ્યો. સસલો આ જોઈ ખૂબ આનંદમાં આવી ગયો અને તાળીઓ પાડવા લાગ્યો. વધારામાં તે આજુબાજુથી પણ ઘણાં પ્રાણીઓને હાથી-મચ્છરનો બેલ જોવા બોલાવી લાયો.

અંતે હાથીભાઈ થાકીને લોથપોથ થઈ ગયા અને મચ્છરને વિનવવા લાગ્યા. ‘મચ્છરભાઈ હવે મહેરબાની કરી તમે મને સત્તાવવાનું બંધ કરો. હવે હું જરા પણ બડાઈ નહીં કરું. કોઈને પણ હેરાન નહીં કરું.’

હાથીની કાકલુદીથી અંતે મચ્છરે હાથીને જવા દીધો.

બાળ દોસ્તો, જોયું નાનકડો મચ્છર પણ મોટા હાથીને ભારે પડી શકે છે, અશક્ય વાતને શક્ય બનાવી શકે છે. માટે ક્યારેય અભિમાન કરવું નહીં. શેરને માથે હંમેશાં સવાશેર હોય જ છે. જે નમતાથી રહે છે તે જ શાંતિથી રહી શકે છે.

અભિમાનમાં અક્કડ બની ચાલે જે વંડો નાનકડો પણ મચ્છર તીવારે તેનો ફાકો હાથી કરે ધમાલ, મચ્છર દેખાડે કમાવ જોઈ મચ્છરનું કામ, હાથી પણ કરે સલામ.

મંગલમંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૩

માણસની ઈચ્છા ઈચ્છર તરફ વળે અનું નામ પ્રાર્થના.

(૫) — સબળા સામે શાણો શૂરો

બાળ દોસ્તો, જીવન વ્યવહારમાં રોજબરોજ કંઈ કેટલાય સાથે સંપર્કમાં આવવું પડતું હોય છે. કંઈ કેટલાયનું કામ પડતું હોય છે. ઘણીવાર સામે પક્ષે સબળો હોય તો ઘણીવાર સામે પક્ષે નભળો. આથી આપણો વ્યવહાર એવી રીતે ગોઠવવો જોઈએ કે ક્યાંય આપણે ફસાઈ ગયા હોઈએ તો સરળતાથી તેમાંથી માર્ગ કાઢી શકીએ.

એક નગરમાં એક મોટું ઝાડ હતું. આ ઝાડ ઉપર અન્ય પક્ષીઓ સાથે કાગડાઓ પણ રહેતા હતા અને આનંદ પ્રમોદમાં સમય વિતાવતા. કાગડા કાગડીઓ પોતપોતાના માળામાં શાંતિથી રહે અને જીવન પસાર કરે. અન્ય પક્ષીઓની જેમ કાગડીઓ પણ હૃડા મૂકૃતી અને બચ્ચા આવે તેની પ્રતિક્ષા કરતી. પણ આવો ખુશીનો અવસર તેમના જીવનમાં આવતો નહોતો. અને આનું કારણ એ હતું કે એ ઝાડની બખોલમાં એક મોટો સાપ રહેતો હતો અને જ્યારે જ્યારે કાગડીઓ હૃડા મૂકૃતી ત્યારે ત્યારે સાપ ઝાડ ઉપર ચરી હૃડા ખાઈ જતો હતો. કાગડા કાગડીઓ મોં વકાસી એકબીજા સામે જોઈ રહેતો પણ કંઈ કરી શકતા નહીં કારણકે સાપની સામે કાગડાઓનું કંઈ ઉપજ શકે એમ નહોતું.

કાગડાઓ સાપથી તંગ આવી ગયા હતા. ત્યાં એક દિવસ તેમના જોવામાં એક શિયાળ આવ્યું. શિયાળ પ્રાણી જગતમાં મહા ચતુર ગણાય છે. શિયાળ ખૂબ શાણું પ્રાણી છે. પોતાની બુદ્ધિ ચતુરાઈથી સરળતાથી પોતાનું કામ કાઢી લે અને મુશ્કેલીમાં કોઈને

સલાહ સૂચન પણ આપે.

કાગડાઓએ પોતાની સમસ્યા શિયાળને કહી અને વિનંતી કરી, કોઈ યોગ્ય અસરકારક ઉપાય સૂચવવા કહ્યું. શિયાળ કાગડાઓની વાત ધ્યાનપૂર્વક સાંભળી અને પછી કહ્યું, ‘આ વિષયમાં તમારે ડરવું નહીં. હું તમને એવો માર્ગ દેખાડીશ કે તમારે કોઈ મોટું સાહસ કરવું નહીં પડે અને તમારો દુશ્મન નાશ પામશે.’

શિયાળે કાગડાઓને કહ્યું, ‘અહીં બાજુમાં જ એક મોટું સરોવર હો. ત્યાં રાજકુંવરી તેની સખીઓ સાથે સ્નાન કરવા આવે છે. સ્નાન કરતા પહેલાં રાજકુંવરી પોતાના અલંકાર કાઢીને ડિનારે મૂકે છે. આવે વખતે તમે ત્યાં જઈ રાજકુંવરીના એક બે દાગીના ઉપાડી લેજો અને એ પણ રાજકુંવરી જુએ એ રીતે. અને તમારે તે દાગીના રાજકુંવરીની સખી કે ચોકિયાત જુએ એ રીતે તમારે સાપવાળી બખોલમાં નાંખવા.’

કાગડાઓને આ સરળ ઉપાય બહુ પસંદ પડ્યો. આમાં તો લાઢી પણ ભાંગે નહીં ને સાપ મરી જાય. બીજે દિવસે જ કાગડાઓએ શિયાળે બતાવેલ યોજના અમલમાં મૂકી. રાજકુંવરી જ્યારે દાગીના ઉતારી સરોવરમાં નહાવા પડી ત્યારે જ કા...કા...કા...કા... કરતા ત્યાં જઈ પહોંચ્યા અને હાર તેમજ બીજા બે-ત્રણ દાગીના ચાંચમાં પકડી ઉડવા માંડ્યા. રાજકુંવરીએ આ જોયું અને માર્ગ ચીસાચીસ કરવા. આ સાંભળી તેની સખીઓ અને ચોકીદાર કાગડાઓને પકડવા પાછળ પડ્યા.

કાગડાઓ ઉડતા ઉડતા ઝાડ પાસે આવી પહોંચ્યા અને ચોકીદાર જુએ એ રીતે દાગીના સાપની બખોલમાં નાખ્યા અને ઝાડ ઉપર જઈને બેસી ગયા.

ચોકીદારે તો તરત લાકડી સાપની બખોલમાં નાખ્યી દાગીના કાઢવા પ્રયાસ કર્યા. પણ ત્યાં જ હુંફડા મારતો સાપ આવી પહોંચ્યો અને માંડ્યો હુંફડા મારવા. ચોકીદારે પણ તરત જ લાકડીના પ્રયાસ કરી સાપને મારી નાખ્યો અને બખોલમાંથી દાગીના કાઢી લીધા.

કાગડાઓ કા...કા...કા... કરી પોતાનો દુશ્મન મરાયો તેની ખુશી વ્યક્ત કરવા લાગ્યા. કાગડાઓ તરત શિયાળ પાસે પહોંચ્યા અને આવી યુક્તિ બતાવવા બદલ ખૂબ ખૂબ આભાર માનવા લાગ્યા. શિયાળે તેમને કહ્યું, ‘જ્યારે પણ દુશ્મન આપણાથી વધુ બળવાન હોય ત્યારે ગભરાવું નહીં. પણ યુક્તિ પ્રયુક્તિથી જ કામ કરવું. જેથી દુશ્મનનો નાશ કરી શકાય.’

શાનુ હોય જો મોટો, સામે ન મૂકો દોટો બને જે તે સમયે શાણો, દુશ્મન તેનો મરાણો.

બાળ દોસ્તો, દુશ્મન મોટો હોય - બળવાન હોય ત્યારે સલાહ સૂચન લઈ યુક્તિ પ્રયુક્તિથી જ તેનાથી બચવા પ્રયત્ન કરવા જોઈએ. એવો માર્ગ શોધવો જોઈએ જેથી ખોટી બુમાબૂમ કરવી ન પડે. દુશ્મન સરળતાથી નાશ પામે અને આપણો માર્ગ સાફ થઈ જાય.

મંગલમંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૩

(૬) ભલાઈ — એક મહાન સદ્ગુણ

બાળ દોસ્તો, દરેક મહાન માણસોમાં કોઈને કોઈ સદ્ગુણ હોય છે અને આવા સદ્ગુણ જેનામાં પણ હોય તે અવશ્ય મહાન બને છે. વ્યક્તિમાં જો ભલાઈનો ગુણ હોય

તો તે બધા ગુણોથી ચિદ્યાતો ગણાય છે.

એક શહેર હતું. તેમાં એક ધનાદ્ય માણસ રહેતો હતો. તેણે પોતાના પૈસાથી એક મોટું મંદિર બનાવ્યું અને પૂજા-ર્થના વગેરે

માટે એક પૂજારી પણ રાખ્યો. મંદિરના કાયમી નિભાવમાં કોઈ તકલીફ ન પડે એ માટે પોતાની પાસેના વાડી-બગીચા-જમીન મકાન પણ મંદિરના નામે કરી દીધા હતાં.

બાળકને તમે બે જ વસ્તુ આપી શકો, એક તો અનાં મૂળિયાં અને બીજી તેની પાંય.

આ મંદિરમાં ગમે તે વ્યક્તિ નાતજાત કે ઊંચનીયના ભેદભાવ વગર પ્રવેશ કરી શકતા અને પ્રસાદ પણ મેળવી શકતા. સાધુ સંતો બહારથી આવે તેમને બે ચાર દિવસ રોકાંનું હોય તો પણ તેમની તમામ સગવડ સચ્યવાતી. આમ તો બધું બરાબર ચાલતું હતું, પણ આ ધનવાન માણસે એવું નક્કી કર્યું કે આ મંદિરની વ્યવસ્થા અને વહીવટ માટે એક એવો માણસ મેનેજર તરીકે રાખવો કે જેથી ભવિષ્યમાં પણ સંચાલન સરળતાથી ચાલતું રહે.

મેનેજર તરીકે પોતાને રખાવવા માટે ઘણી વ્યક્તિઓ રૂબરૂ પણ મળતી, તો કોઈકની ભલામણ પણ લાવતું, પણ ધનવાન માણસે તો સહુને કહી રાખ્યું હતું કે મેનેજર તરીકે યોગ્ય વ્યક્તિને હું જાતે જ શોધીશ. ધનવાન માણસના આવા વલણથી લોકો તેને મૂર્ખ પણ સમજતાં.

ધનવાન માણસ રોજ સવારથી જ પોતાના મકાનની અગસીમાં બેસતો અને મંદિરના દર્શને આવનાર વ્યક્તિઓનું નિરીક્ષણ કરતો.

એક દિવસ આવી જ રીતે તે નિરીક્ષણ કરતો હતો, ત્યાં તેની નજર એક મેલાઘેલા, ફાટેલા કપડાં પહેરેલા એક સામાન્ય માણસ પર પડી. મંદિરમાંથી દર્શન કરી તે જ્યારે બહાર નીકળતો હતો ત્યારે ધનવાન માણસે તેને પોતાની પાસે બોલાવ્યો અને થોડી વાતચીત કરી, તેને કહ્યું કે “શું આપ આ મંદિરના મેનેજરની કામગીરી સંભાળશો?”

પેલા માણસ તો આ સાંભળી ખૂબ નવાઈ પામ્યો અને કહ્યું, “શેઠ સાહેબ હું તો બહુ સામાન્ય માણસ છું. બહુ ભણેલો ગણેલો પણ નથી કે આવડા મોટા મંદિરનો કારોબાર સંભાળી શકું.” ધનવાન માણસે તેને કહ્યું, “મારે ખૂબ ભણેલો ગણેલો માણસ નથી જોઈતો પણ મારે તો ભલો માણસ જ જોઈતો છે.” પેલા માણસે કહ્યું કે, “આપશીએ મને કઈ રીતે ભલો માણસ માની લીધો?”

ધનવાને કહ્યું, “જ્યારે તમે મંદિરમાં આવતા હતા ત્યાં રસ્તા વચ્ચે એક ઈંટ ખૂપેલી જોઈ. તમને એનાથી જરાપણ વાગ્યું નહીં, છતાં તમે મંદિરમાં આવી, પાવડો લઈ જઈ ઈંટનો અણીવાળો ભાગ ખોડી કાઢ્યો અને

તેને દૂર ફેંકી આવ્યા અને રસ્તો સરખો કરી નાખ્યો. મેં તો રોજ કેટલાય માણસો એવા જોયા કે જેઓ આ ઈંટ વાગવાથી પડતા આખડતા પણ કોઈએ કદી કાંઈ કર્યું નહીં, જ્યારે તમે આ કામ કર્યું.”

પેલા માણસે કહ્યું કે, “આ કોઈ મોટી વાત નથી. રસ્તામાં પડેલા કાંટા-કાંકરા-પથર કે જેનાથી કોઈને ઈજા થાય તે રસ્તામાંથી હટાવવા જોઈએ અને આ તો દરેકની નૈતિક ફરજ છે.”

ધનવાને કહ્યું, “ફરજ તો બધા માટે હોય છે પણ જેઓ તેનું યોગ્ય પાલન કરે તે જ લોકો ભલા હોય છે.”

આમ આવો સામાન્ય માણસ પણ ભલાઈના ગુણને કારણે મોટા મંદિરનો મેનેજર બની ગયો અને તેણે ખૂબ સુંદર રીતે મંદિરનો વહીવટ કર્યો.

બાળ દોસ્તો, હક્ક અને ફરજ વિષે તમે બધા ભણતા હો છો - હક્ક માટે દાવા પણ કરો છો પણ ફરજનું પાલન કરવામાં આવે તો જ તમે મહાન બની શકો.

મંગાલમંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૩

(૭) — ઉદ્દર અને સિંહ

બાળ દોસ્તો, પૃથ્વી ઉપરના બધા જીવો, પછી તે નાના હોય કે મોટા પણ દરેકનું આગવું કામ હોય છે. અને આવી કામગીરીથી જ જગતના વ્યવહાર ચાલતા હોય છે.

એક મોટું જંગલ હતું. તેમાં જાતજાતના પશુઓ અને પક્ષીઓ રહેતા હતા. આ જંગલમાં જંગલનો રાજી ગણાતો સિંહ પણ રહેતો હતો. તેની શાન અનોખી હતી. સિંહે પોતાના રહેઠાણ તરીકે એક ગુફા પસંદ કરી હતી. શિકાર કર્યા પછી તે તેના કુંભલ સાથે આ ગુફામાં આવતો અને આરામ કરતો.

એક દિવસ આવી જ રીતે સિંહ શિકાર કર્યા પછી બપોરે પોતાની ગુફામાં નિરાતે સૂતો હતો. એ સમયે એક નાનકડો ઉદ્દર ત્યાં આવી ચક્કો. સિંહ તો એની ઉંઘમાં મસ્ત હતો.

આથી આ ઉદ્દર ધીમે ધીમે સિંહની નજીક ગયો અને પછી તો હિંમત ખૂલી જતા તે સિંહ ઉપર ચડ-ઉત્તર કરવા લાગ્યો. ઉદ્દરને તો સિંહની ઝંવાટીવાળી ચામડી પર મજા આવી ગઈ. પછી આવી ચડ-ઉત્તરથી થોડીવાર પછી સિંહની ઉંઘમાં ખલેલ પડી. એક નાનકડો ઉદ્દર પોતાના ઉપર આમ ચરીને કૂદાકૂદ કરતો હતો, તેથી સિંહે તો ગુસ્સે થઈને કહ્યું, “અલ્યા હું જંગલનો રાજી સિંહ. મારી આજુભાજુ પણ કોઈ ન ફરકે. જ્યારે તું તો મારી ઉપર ચડ ઉત્તર કરી રહ્યું હોય, પણ હવે પછી કદી આવું ન કરતો.”

આથી સિંહ તો ઉદ્દરની આવી ગુસ્સાખીભરી વાતથી હસી પડ્યો અને કહ્યું, “તારી વિનંતી હું માન્ય રાખ્યું છું, પણ હવે પછી કદી આવું ન કરતો.”

આમ કહી સિંહ તો ઉદ્દરને પોતાના પંજામાંથી મુક્ત કર્યો. ઉદ્દર તો દોડીને પોતાના દરમાં જતો રહ્યો.

થોડા સમય પછી આજ જંગલમાં કેટલાક શિકારીઓ આવી ચક્કો અને તેમણે સિંહને પકડવા માટે જાળ પાથરી અને સિંહને પણ

પ્રાર્થના જેવી કોઈ શક્તિ નથી.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

ખબર ન હોવાથી શિકારીઓએ પાથરેલી જગમાં ફસાઈ ગયો. જગમાંથી છૂટવા સિંહે ખૂબ ધમપદ્ધાડ કર્યા, પણ જગમાંથી છૂટી શક્યો નહીં. સિંહે તો જોરજોરથી ગર્જનાઓ કરવા માંથી... સિંહની આવી ગર્જના ઉદરે સાંભળી અને તરત જ, તે શું થયું તે જેવા માટે ત્યાં આવી પદ્ધોંચ્યો. સિંહને જગમાં ફસાયેલો જોઈ ઉદરે કહ્યું, “મહારાજ તમે જરા શાંતિ રાખજો. હું થોડા સમયમાં જ તમને આ જગમાંથી મુક્ત કરીશ.” એમ કહી ઉદર તો પોતાના તીક્ષ્ણ દાંત વડે જગ કાતરવા માંડ્યો.

થોડીવાર પછી જોયું તો જગમાં મોટું બાકોનું થઈ ગયું હતું. આમ જગ કપાયેલી જોઈ સિંહ તેમાંથી બહાર આવ્યો.

બહાર આવી સિંહે ઉંદરને શાબાશી આપી. સિંહને હવે સમજ પડી કે ઉંદર જેવા નાના જીવ પણ ક્યારેક મોટું કામ કરી બતાવે છે. ઉંદર તો સિંહે પોતાના પર કરેલા ઉપકારનો બદલો વાય્યો તેથી ખૂબ ખુશ હતો. ઉંદર સલામ કરી ત્યાંથી મલકતો મલકતો પોતાના દરમાં ચાલ્યો ગયો.

બાળ દોસ્તો, આપણી આ વિશાળ ચૂષિમાં આવા તો કેટલાય બનાવો બનતા હોય છે. દરેક જીવમાં કોઈને કોઈ ખાસિયત હોય છે. અને એ રીતે તે ઘણી વખત બીજાને મદદરૂપ પણ બનતો હોય છે. આથી નાનો જાણી કદી કોઈની ઉપેક્ષા કે હાંસી કરવી નહીં.

હોય ભલે જીવ નાનો, માનો નહીં નકામો

સમય આવે ત્યારે, તે કામ કરે મજાનું.

મંગલમંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૪

(૮) — હોંશિયારી અને મૂર્ખામી

બાળ દોસ્તો, અક્કલ હોંશિયારી બધામાં સરખી હોતી નથી, એ તો ઈશ્વરની બેટ છે. કોઈમાં જરા વધારે હોય, તો કોઈમાં ન પણ હોય. એટલે જ બધા માણસોનું મૂલ્ય પણ તેની અક્કલના હિસાબે અંકાય છે. એટલે જ કોઈને સો મળે તો કોકને પાંચસો અને આવા હોંશિયાર માણસોનું જ મૂલ્ય અંકાય છે.

એક ગામ હતું. તેમાં એક શેઠ રહેતા હતા. શેઠને એક અનાજ કરિયાણાની દુકાન હતી. તેમાં તેમણે એક મુનીમ રાય્યો હતો અને વર્ષોથી તે કામ કરતો હતો. બધી વાતમાં તે હોંશિયાર, અનુભવી અને વિશ્વાસુ. દુકાન લગભગ તે જ સંભાળતો. આથી શેઠ પણ તેને બરાબર માન આપતા અને ટાણે પ્રસંગે સારી બક્ષિસ પણ આપતા. સામે પણે મુનીમ પણ પૂરો વફાદાર હતો. પૂરી કાળજીથી શેઠનું કામ કરતો.

શેઠની પાસે મુનીમનું આટલું બધું મહત્ત્વ હતું તે શેઠાણીથી સહન થતું નહીં. આથી તે મુનીમને નોકરીમાંથી કઢાવવાની વેતરણમાં જ રહેતા અને તેની જગ્યાએ પોતાના બેકારભાઈને ગોઠવવાનું વિચારતા. આથી મુનીમથી તેઓ ખૂબ હુશની રાખતા. પ્રસંગે પ્રસંગે મુનીમ માટે ઘસાતું પણ બોલતા અને ગમે તેમ હલકો ચીતરતા. પણ શેઠ કાંઈ વિશેષ ધ્યાન આપતા નહીં કારણ કે આવો વિશ્વાસ, ખંતીલો અને વફાદાર માણસ મળવો મુશ્કેલ હતો.

પણ એક વખત શેઠાણીએ જીદ કરી કે તમે મુનીમને પગાર આપ આપ કરો છો, તો શું તે તમારો સગો છે? સગાનો તો ભાવ પણ પૂછ્યા નથી. મારો ભાઈ કેટલાય દિવસથી કામધ્યા વગરનો છે, તેને નોકરીએ રાખો અને મુનીમને છૂટો કરો. શેઠ તેમના સાણાને બરોબર ઓળખતા હતા અને જાણતા હતા કે મુનીમ જેવું કામ તેનાથી થશે નહીં. પણ શેઠાણીના અતિશય દબાણને લીધે અને ઘરમાં કંકાસ ન થાય માટે સાણાને મુનીમની જગ્યાએ રાય્યો. દેખાડા પૂરું મુનીમને રજા આપી પણ પગાર ચાલુ રાય્યો. આથી મુનીમ દુકાને જતો નહીં પણ બારોબાર બધા કામ કરતો.

આ બાજુ અનુભવ વગરનો નવો મુનીમ - શેઠનો સાગો કોઈ કામ બરોબર કરી શકતો નહોતો અને આમે તે કામયોર હતો.

હવે એક વખત ગામમાં ૫૦૦ ગાડવા ધી વેચાવા આવ્યું. આથી શેઠે તે લેવા નવા મુનીમને મોકલ્યો. પહેલા ફેરે તે ધીનો ભાવ પૂછી આવ્યો. પછી દરેક ગાડમાં કેટલું ધી છે તે પૂછી આવ્યો. ગીજે ફેરે ગામમાં ધીના શું ભાવ છે તે પૂછવા ગયો. આમ ગ્રાણ-ચાર ફેરે થોડો મેળ તો પડ્યો પણ ધી લેવાય કે નહીં તે નક્કી કરી ન શક્યો. પોતાની તો હોંશિયારી હતી જ નહીં. આથી શેઠે કહે તેટલું જ કરતો. આથી શેઠ કંટાળી ગયા.

બીજી બાજુ જૂનો મુનીમ પણ સવારના બજારમાં ગયો હતો. તેણે તુરત જ ૫૦૦

ગાડવા ધીનો સોંદો કરી લીધો અને બે રૂપિયા નફો લઈ છૂટક છૂટક ૫૦૦ ગાડવા વેચી દઈ નફાના ૧૦૦૦ રૂપિયા શેઠ આગળ ૨૪૪ કર્યા અને બધી વાત કરી.

જૂના મુનીમની વાતથી શેઠ ખૂબ જ રજી થયા અને શેઠાણીને કહ્યું કે, “જો તારો ભાઈ ચાર ચાર ધક્કા ખાઈને એમ જ પાછો આવ્યો. જયારે જૂના મુનીમે પોતાની હોંશિયારી અને અનુભવથી ધી ખરીદી અને વેચી પણ દીધું અને ૧૦૦૦ રૂપિયા નફો પણ ઉતાર્યો.” શેઠાણી પણ સમજ્યા તો બધું પણ તેમને તેમનો ભાઈ જ હોંશિયાર દેખાતો હતો. એટલે તેમણે શેઠને કહ્યું, “એ તો ધીરે ધીરે શીખી જશે.”

શેઠાણીએ પણ પોતાના ભાઈને છાનામાના ધમકાવ્યો અને હોંશિયારીથી કામ કરવાની સૂચના આપી અને કહ્યું કે “એક સાથે અનેક કામ કરવાની ટેવ રાખવી.”

શેઠને એક છોકરી હતી. ૨૧ વર્ષની થવા આવી હતી. એથી એને લાયક યોગ્ય વર શોખવા શેઠાણીના ભાઈને કામ સોંપવામાં આવ્યું અને એમ કહ્યું કે છોકરો સારા ખાનદાનનો, હોંશિયાર અને ૨૪ વર્ષનો હોવો જોઈએ તો જ નક્કી કરવું. વધુ ઓછી ઉમરનો ન ચાલે. અને સાથે એમ કહ્યું કે આ વાત માટે તારે જે કાંઈ વધુ પૂછું હોય તે પૂછી લે, જેથી વારેવારે પૂછવા ન આવવું પડે. આથી શેઠાણીના ભાઈએ તો લાગતો જ

જ્યારે તમે કશું કરતા જ નથી ત્યારે તમે ખોરામાં ખોરી વસ્તુ કરો છો.

ખુલાસો કર્યો કે બધી વાત બરાબર હોય પણ ઉમર રૂપુ વર્ષ ન હોય તો ૧૨-૧૨ વર્ષના બે શોધું તો ચાલશે ને ?

આ સાંભળી શેઠાણીને પણ ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો. આથી તેને આ કામ સોંપું નહીં અને કહ્યું કે, જી તું હમણાં હુકાનના જ કામ કરે રાખ.

થોડા સમય પછી શેઠ માંદા પડ્યા. તથિયત વધારે બગડી. આથી શેઠાણીએ પોતાના ભાઈને કહ્યું કે જી, જલ્દી ડોક્ટરને બોલાવી લાવ. આથી ભાઈએ વિચાર્યું કે ડોક્ટરને તો બોલાવી લાવું પણ સાથેસાથે ઘણીવાર મને એક સાથે અનેક કામ કરવાની શિખામણ આપ આપ કરે છે, તો લાવ બીજા કામ પણ કરતો જ જાઉં. આમ વિચારી ડોક્ટરને તેણે વેર મોકલ્યા અને પોતે ખાંપણ,

નાણીયેર, કાથી, વાંસા વગેરે મૈયતનો સામાન લેવા ગયો. વળી વિચાર્યું કે સાથે સાથે બધા સગાંઓને પણ કહેતો જ જાઉં કે તેઓ પણ પહોંચે.

થોડીવારે બધા સામાન સાથે શેઠાણીનો ભાઈ વેર પહોંચ્યો અને સામાન ખૂલ્ખામાં મૂક્યો. એટલે શેઠાણીએ પૂછ્યું, “આ બધું શું છે ?” તો તેણે કહ્યું કે, “તું કાયમ કહેતી હતી કે એક સાથે ઘણા કામ કરવા. આથી ડોક્ટરને કચ્ચા પછી મૈયતનો સામાન પણ લેતો આવ્યો અને બધા સગાંઓને પણ કહેતો આવ્યો. તેથી ચાર પાંચ ઘક્કા ખાવા ન પડે.” આટલી વાત કરતો હતો ત્યાં તો ચાર-પાંચ સગાંઓ આવી પહોંચ્યા અને પોક મૂકી.

શેઠાણીને હવે પોતાના ભાઈ પર ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો અને કહ્યું કે તું તારા બનેવીના

મોતનો વિચાર કરે છે ? તું હમણાં જ અહીંથી ચાલ્યો જા.

શેઠ જૂના મુનીમને પાછો બોલાવ્યો અને કામ ઉપર રાખ્યો.

જરે જ, માણસે માણસે મતિ જુદી જુદી હોય છે. બધામાં કાંઈ સરખી બુદ્ધિ ન હોય. કોક ગમે તેટલા પૈસા ખરચવા છતાં ન મળે અને થોડા રૂપિયામાં પણ ઢગલા માણસો કામ માટે મળે.

કહ્યું છે કે, :

માણસે માણસે હોય કેર
એક નાણ્ય ખર્યો ના મળે
જ્યારે બીજા દોકાના તર.

મંગાલમંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૮

(૬) – બુદ્ધિયી બરયો

બાળ દોસ્તો, માણસ જત પાસે બુદ્ધિ એક એવી વસ્તુ છે કે જેનાથી ગમે તેવા સંકટોમાંથી તે ઊગરી જાય છે. બુદ્ધિ વડે તે ગમે તેવા કોયડા ઉકેલી શકે છે.

જૂના જમાનાની વાત છે. એક નગર હતું. તેમાં એક રાજા રાજ્ય કરતો હતો. રાજાનું નામ હતું બુદ્ધિસેન. તેના દરબારમાં અન્ય દરબારીઓ સાથે એક વિદૂષક પણ હતો. નામ તેનું બુદ્ધિન. બુદ્ધિ જ તેનું ધન હતી. વિદૂષક હોવાને નાતે રમૂજનો તે રાજા હતો, ચતુર હતો અને હિંમતવાળો પણ ખરો. પોતાની આગવી અદાઓ અને કટાક્ષોથી તે દરબારમાં જે કોઈ પણ મનમાની કરે કે વિચિત્ર વર્તન કરે તેના માટે કટાક્ષયુક્ત મજાકો કરતો અને રાજા તેમજ અન્ય દરબારીઓને હસાવતો.

દરબારના કેટલાક રાજ્યપુરુષો વિદૂષકની આવા વર્તન અને વલણથી નારાજ હતા. વિદૂષકની મર્મલેટી વાળીથી તેઓ ખૂબ અકળાતા પણ કાંઈ કરી શકતા નહીં. પણ હંમેશાં હિચ્છતા કે રાજા નાખુશ થાય અને વિદૂષકને સજા કરે. આમ તો વિદૂષક રાજાનો

કૃપાપાત્ર હતો તેથી તેની વિરુદ્ધ કોઈ કાનનભંભેરણી કરી શકે તેમ નહોતું.

પણ એક દિવસ ન બનવાનું બન્યું. વિદૂષક એક દિવસ વિવેક ચૂકી ગયો અને તેણે રાજાની પણ હાંસી ઊડાવી. રાજાને વિદૂષકના આવા વર્તનથી ખૂબ ખોટું લાગ્યું. રાજા તો ખૂબ ગુસ્સે થઈ ગયા અને આવેશમાં આવીને કહી દીધું, “બુદ્ધિન, હું તને મોતની સજા ફરમાવું છું.”

રાજાનો હુકમ સાંભળી વિદૂષકથી નારાજ રહેનારો વર્ગ તો ખૂબ ખુશ થઈ ગયો અને આનંદમાં આવી ગયો. પણ બિચારો વિદૂષક થરથર શુજાવા લાગ્યો.

વિદૂષકને હવે સમજાયું કે તે તેની હદ ચૂકી ગયો છે. તે વિનયની મર્યાદા ઓળંગી ગયો હતો. તે રાજાને પગે પડ્યો અને કરગરવા લાગ્યો. અભયદાન માટે યાચના કરી પણ તે નક્કામી ગઈ. દરબારીઓ પણ રાજાએ કરેલા હુકમનું પાલન થાય એમ જ હિચ્છતા હતા. રાજાએ વિદૂષકની ખૂબ આજીજ પછી એટલું કહ્યું કે તારી મોતની સજા તો માફ નહીં જ થાય પણ તારા પર એટલી દયા કરું

છું કે તારે કઈ રીતે મરવું છે એ તારી જાતે નક્કી કરવું – ફાંસીના રસ્સાથી, શિરચુંદેશી, ગુંગળાઈને કે પછી તું જે રીતે નક્કી કરે એ રીતે પણ નિર્ણય તારે ઝડપથી કરવાનો છે.

આ તો બુદ્ધિમાન હતો. તેણે તરત જ બુદ્ધિ કસી અને પોતાનો જીવ બચાવવાનો ઉપાય પણ શોધી કાઢ્યો. તેણે રાજાને કહ્યું, “આપ નામદાર સાહેબ મને મારા ઘડપણમાં કુદરતી રીતે જ મરવા દેજો.”

રાજા પણ બુદ્ધિનની આવી ચતુરાઈભરી વાત સાંભળી ખૂબ ખુશ થઈ ગયો અને કહ્યું કે, “હું તારો ગુનો માફ કરું છું.”

બાળ દોસ્તો, જોયું ને બુદ્ધિ – હાજરજવાબીને લીધે બુદ્ધિને પોતાની મોતની સજા પણ ફેરવી કઢાવી પણ હા... બુદ્ધિ વાપરવાની છૂટ, પણ એમાં એટલી બુદ્ધિ અવશ્ય વાપરવી કે જેનાથી વિવેક ચૂકી ન જવાય અને સામો માણસ એકદમ ખફા ન થઈ જાય કે જેનાથી સંબંધ પણ બગડી જાય.

મંગાલમંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૮

તમે તમારી જાતનો આદર નહિ કરો તો બીજા તમારો શું કામ આદર કરે?

(૧૦) – લોભીના માલથી ધૂતારા ધરાય

બાળ દોસ્તો, લોભને પાપનું મૂળ ગણાવામાં આવે છે. માણસના જે સારા લક્ષ્ણો હોય છે તે પણ લોભના કારણે હંકાઈ જાય છે અને લોભીના માલ હંમેશાં ધૂતારા ખાતા હોય છે.

એક ગામ હતું. તેમાં એક પૈસે ટકે ખૂબ સુખી, પાંચમાં પૂછાય એવા પટેલ રહેતા હતા. પટેલની ગણાતરી ભારે, પણ પટલાણીમાં બહુ બુદ્ધિ નહોતી એટલે ઘરકામ કર્યા કરે. સવારના ચા-નાસ્તામાં સમય જાય, છોકરા છૈયા સાચવે અને મજા કરે. પટેલના બે છોકરા હતા. એ પણ ખાઈ પીને લહેર કરે.

એક દિવસ એ ગામમાં એક બ્રાહ્મણ પધાર્યા અને કથા વાંચવાનું કામ કરતા. પટલાણીએ અડોશપડોશમાંથી સાંભળ્યું કે બ્રાહ્મણ કથા સારી કહે છે. એટલે બીજે દિવસે પટલાણીએ જલદી તૈયાર થઈ મોટા છોકરાને જેતરે ભાત આપવા મોકલ્યો અને પોતે ગયા કથા સાંભળવા. કથા સાંભળી પટલાણીને પણ ખૂબ આનંદ થયો.

સાંજે પટેલ જેતરેથી આવ્યા એટલે પટલાણીએ પટેલને કહ્યું, “આજે હું કથા સાંભળવા ગઈ હતી અને કથામાંથી, રોજ એક બ્રાહ્મણને સીધું આપવાનું એવો નિયમ લઈ આવી છું.”

પટેલ તો ભારે લોભી અને એમાં પણ બ્રાહ્મણને વગર મફન્તનું સીધું આપવાનું થયું એટલે તો વળી ખૂબ ગુસ્સે થયા અને પટલાણીને જેમ તેમ બોલવા લાગ્યા અને મોટા છોકરાને કહ્યું, સીધું બીજું આપવાનું નથી. તારી માને કહ્યું ક્રિયા.

ગણ-ચાર દિવસ થયા ને ઓચિંતા પટલાણી બીમાર પડ્યા. એવો તાવ આવ્યો કે ઉત્તરવાનું નામ ન લે. ધણા ઉપચાર કર્યા પણ કાંઈ ફાયદો થયો નહીં. પટેલ લોભી તો હતા પણ સાથે વહેમીલા પણ ભારે. આથી તરત તેમના મનમાં ઠસાઈ ગયું કે પટલાણીએ નિયમ લીધો હતો અને સીધું ન આપ્યું, તેથી જ બીમાર પડ્યા હશે, તેથી મનમાં સીધું આપવાનું વિચારી એક મા'રાજને ત્યાં પહોંચ્યા અને કહ્યું, “સીધું આપવામાં શું શું વસ્તુઓ

જોઈએ?” મા'રાજે તો ગણાવી દીધું : શેર લોટ, પા શેર ધી, પા શેર ગોળ, પા શેર દાળ અને પા શેર ચોખા. આટલી વસ્તુઓ આપતા સહેજે બે રૂપિયા થઈ જાય એમ હતું. આથી મહારાજને રામ રામ કરી ફરી જેતરે ગયા. રસ્તામાં વળી બીજા મહારાજ મળ્યા. તેમને પૂછ્યું કે સીધું આપવામાં શું શું જોઈએ? હવે તો આ મહારાજ પૂરેપૂરા ઠંગ હતા. આખા પંથકમાં તે ધૂર્ત શિરોમણિ ગણાતા. તેમણે તો લોભી પટેલને કહ્યું કે શેર બાજરાનો લોટ અને પાશેર ગોળ.

લોભી પટેલને આ સીધા સામગ્રી પસંદ પરી ગઈ. એટલે વેર આવતાંવેત્ત જ પટલાણીને કહ્યું કે ભોજ મહારાજ આપણે વેર સીધું લેવા આવે તો આપી દેજે. હું તો ચાલ્યો જેતર.

સીધું આપવાનું કહી પટેલ તો જેતરે જતા રહ્યા. થોડીવાર પછી ભોજ મહારાજ આવ્યા. પટલાણીએ તો હોંશથી તેમનું સ્વાગત કર્યું અને પૂછ્યું કે મારે સીધામાં શું શું આપવાનું છે.

ભોજ મહારાજ પણ ઉસ્તાદ હતા. તેમણે કહ્યું કે એક મણ ધર્યું, અદ્ધો મણ ધી, એક મણ ગોળ, એક મણ ચોખા, એક મણ દાળ, પટલાણીએ પણ થોડી જ વારમાં ભોજ મહારાજે કહેલ વસ્તુઓ આપી દીધી અને વસ્તુઓ મળી એટલે ભોજ મહારાજે તાત્કાલિક ઘરભેગી કરી દીધી. પણ ભોજ મારાજ જાણતા હતા કે પટેલ ભારે લોભી છે અને તેમને જો આ વાતની ખબર પડશે તો તેમના ગુસ્સાનો પાર નહીં રહે. આથી ઘરે આવી પણીને બધું સમજાવી દીધું અને ખૂબ માંદા પડી ગયા હોય તેવો દેખાવ કર્યો. કપડામાં ગોળનું પાણી લગાડી દીધું અને થોડું ગોદામાં પણ છાંટી દીધું.

હવે રાને પટેલ વેર આવ્યા ત્યારે વાત થઈ. પટલાણીએ આપેલા સીધા સામગ્રીની વાત સાંભળી પટેલ તો દોડાલા લાકડી લઈને ભોજ મહારાજને વેર. પટેલને આવતા જાડી આ બાજુ ભોજ મહારાજની વહુએ તો રોવાનું ચાલુ કરી દીધું અને કહેવા લાગ્યો, “પટેલ આવું તો કેવું સીધું આપ્યું? સીધું તેમને ખૂબ ભારે પડ્યું અને તે તો ખૂબ માંદા પડ્યા છે. જો એમને કાંઈ થશે કે મરી જશે તો હું દરબારે જઈ ફરિયાદ

કરીશ કે પટેલના સીધાથી જ મારાજ મરી ગયા છે.”

પટેલ તો લોભી-વહેમીલા તો હતા જ. સાથે બીકણ પણ ભારે. તે તો લડાઈ કરવાના વિચારથી આવ્યા હતા તે વાત તો ભૂલી ગયા અને જો ભોજ મહારાજ મરી જશે તો મારું શું થશે અને વિચારવા લાગ્યા અને ઘેર પાછા ચાલ્યા ગયા.

થોડીવાર પછી રાત્રે ભોજ મહારાજના સંબંધીઓ ત્યાંથી નીકળવા લાગ્યા અને રોવા લાગ્યા કે ભોજ મહારાજ મરી ગયા. સંબંધીઓએ પણ અગાઉથી ગોઠવણ કર્યા પ્રમાણે ઝોટી ઝોટી ઢાકી કાઢી ભોજ મહારાજને બાળી આવ્યા.

પટેલે આ વાત જાણી કે સીધાથી જ મારાજ મરી ગયા છે. એટલે એમના હોશકોશ ઊરી ગયા. તેઓ તો પહોંચ્યા તેમના સંબંધીઓ પાસે અને ફરિયાદ ન કરવા વિનંતી કરવા લાગ્યા. પહેલા તો કોઈ માન્યા નહીં પણ પછી જો પટેલ મારાજના કારજ માટે ૧૦૦ રૂ. આપે તો ફરિયાદ ન કરવાનું નક્કી કર્યું. મહા લોભી પટેલે પણ સજ્જાની બીકથી તુરત રૂપિયા ગળી આપ્યા. જો કે હોંશિયારી કરી તેમણે ભોજ મારાજની પત્ની પાસે એવું લખાવી લીધું કે ભોજ મારાજ પટેલના ત્યાંથી સીધું લઈ ગયા નથી.

બાર દિવસ પછી નાતીલાઓએ પટેલના પૈસે જ જમણ કર્યું અને ધૂટા પડ્યા. આ વાતને છ મહિના થયા ત્યારે એક દિવસ પટેલે ભોજ મહારાજને જીવતા જોયા. પટેલને તો ખૂબ નવાઈ લાગી અને કહ્યું, “આ શું? તમે તો દેવ થઈ ગયા હતા ને...?”

લોજ મારાજે કહ્યું કે, “ભાઈ, તમારું તો સીધું ખૂબ ભારે પડ્યું. ભગવાને મને સ્વર્ગમાં પણ ન રાખ્યો.” પણ હવે કાંઈ થઈ શકે તેમ નહોતું.

બાળ દોસ્તો, બે રૂપિયાનું સીધું બચાવવા જતા પટેલ રૂપિયા બસ્સોના ખાડે ઉત્તરી ગયા. ખરેખર આથી જ કહ્યું કે લોભીનો માલ ધૂતારા જાય.

(સંદર્ભ : મંગાલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૧૯૯૬થી ડિસેમ્બર-૨૦૦૪)

“બાલુડે જયું ગાલિયું” વિભાગની શરૂઆત વર્ષો અગાઉ શ્રી પોપટલાલ નેણશી ધરોડે કરેલ હતી. છેલ્લા કેટલાયે વર્ષોથી આ વિભાગ શ્રી ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા સંભાળી રહેલ છે. આ વિભાગના ‘ખિલજી મ ભલા’ વિભાગના કેટલાક રમ્ભણી દુયકા આ બધા અંકોમાંથી પસંદ કરીને અત્રે લેવામાં આવેલ છે.

— મુખ્યતંત્રી

ખિલજી મ ભલા

જતીનભાઈ : આ ફૂટરો ક્યારનો મારી સામું કેમ જોયા કરે છે?

યતીનભાઈ : જવા દો ને... અમસ્તુ...

જતીનભાઈ : પણ કાંઈ તો હશે જ.

યતીનભાઈ : એના વાટકામાં કોઈ ચા પીવે એ તેને ગમતું નથી.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

સાઈકલસવાર : અલ્યા ભાઈ, એક તો મેં તારી સાથે સાઈકલ અથડાવી તને પાડી નાખ્યો અને ઉપરથી તું મને બે રૂપિયા આપે છે? નવાઈની વાત છે!

ચાહદારી : સૂરદાસને દાન તો આપવું જ જોઈએ ને....

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

એર હોસ્ટેસ : શ્રીમાન સિંઘસાહેબ, તમે અડધા કલાકમાં લગભગ ચાર વખત ટોઈલેટ ગયા તોય તમને ચેન નથી?

શ્રીમાન સિંઘ : ચેન તો છે, પણ ખૂલતી નથી.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

મોગીલાલ : મારી પત્ની રાતના દોઢ-બે વાગ્યા સુધી ઊંઘતી નથી. તેથી હું બહુ હેરાન રહું છું.

છોગીલાલ : જાગતી રહીને એ શું કરે છે?

મોગીલાલ : મારી ચાહ જોયા કરે છે.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

રાજેશ : આજે કોઈના ઉપર વિશ્વાસ રાખવા જેણું રહ્યું જ નથી. પેલા દુકાનદારે મને પાંચનો ખોટો સિક્કો ભેરવી દીધો.

રમેશ : ક્યાં છે, બતાવ જોઈએ....?

રાજેશ : એ તો મેં શાકવાળીને ભેરવી દીધો.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

પહેલવાન : શું મારે પ્રવાસ કરવા માટે ફૂતરાની ટિકિટ લેવી પડ્યે? ટિકિટ માસ્ટર : ના, તમે માણસની ટિકિટ પર જ મુસાફરી કરી શકશો....

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

શિક્ષિકા : બોલ શ્રદ્ધા, સત્ય અને ભ્રમ વચ્ચે શું તર્ફાવત છે? શ્રદ્ધા : બહેન, તમે અમને ભજાવો છો એ સત્ય છે અને અમે ભજીએ છીએ એમ તમે માનો છો એ ભ્રમ છે.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

શિક્ષક : શિયાળામાં સંકોચન પામે અને ઉનાળામાં વિસ્તરણ પામે એવી કિંદ વસ્તુ છે?

શ્રેય : નિશાળમાં પડતી રજાઓ.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

સુજાતા : પ્રિયે, આપણા આ નવા ફ્લેટમાં દીવાલો એટલી બધી પાતળી છે કે આપણે જે વાતો કરીએ તે પાડોશીઓ સાંભળી લે છે.

સુમન : સારું હું કાલે કિંદિયાને બોલાવી દીવાલ જડી કરાવવાનું કહીશ.

સુજાતા : એવું ન કરતાં. નહીં તો પછી પાડોશીની વાતો આપણને સાંભળવા નહીં મળે.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

નોકર : શેઠ, તમારે ત્યાં કામ કરતા મને ગીસ વરસ થઈ ગયાં. કામ કરતાં કરતાં મારા વાળ પણ સફેદ થઈ ગયા. હવે તો મારી સામે જુઓ.

શેઠ થોડીવાર પછી બિસ્સામાંથી દસ રૂપિયા કાઢીને આપ્યા અને કહ્યું, ‘જી સલૂનમાં જઈને વાળ કાળા કરાવી આવ.’

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

મગન : કેમ છગન, રાત્રે સૂવા જય છે ત્યારે પણ સફારી-સૂટ પહેર્યું છે, માથું બરોબર ઓળ્યું છે અને પાછો સ્પે પણ છાંટ્યો છે?

છગન : એ તો વાત એમ છે કે હું કોઈના સપનામાં આવું તો ગંદ્દો-ગોબરો ન લાગું ને....!

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

મતુ : મોટા ભાગની ફિલ્ખોમાં લગ્નનો સીન મૂડી ફિલ્મ પૂરી કેમ કરી દેતા હશે?

કનુ : લગ્ન પછીનાં દુઃખદ દશ્યો જોવાં ન પડે એ માટે.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

માણસને પોતાનું એકાંત માણસાં પણ આવડવું જોઈએ.

પત્ની	: જો લોકો સમજને વર્તન કરે તો જઘડા તથા છૂટાછેડાના કેસ બંધ થઈ જાય.	વડીલ	: આ કારણથી છૂટાછેડા ન મળે. આજકાલ આવી પત્નીઓ કયાં મળે જ છે?
પતિ	: જો લોકો સારી રીતે સમજે તો લગ્ન જ બંધ થઈ જાય. ☺ ☺ ☺ ☺ ☺	બબલુ	: પખા, પખા, એન્ટાર્કટિક ક્યાં છે?
	પૂછપરછ બારીમાં બેઠેલી એક સુંદર યુવતીને જોઈ યુવક તાં ઉભો રહ્યો. યુવક : તમારું સરનામું.	પખા	: (ગુસ્સે થઈને) મને હેરાન ન કર. બધી વસ્તુઓ તારી મમ્મી મૂકે છે. એને જઈને પૂછ.
		સુકેતુ	: હલ્લો, પોલીસ સ્ટેશન? હલ્લો, મારી પત્નીનું અપહરણ થયું છે અને અપહરણકર્તાઓએ ધમકી આપી છે.
મકાનમાલિક	: જુઓને તમારાં બાળકોએ દીવાલ પર ચિત્રો દોરીને આખો રૂમ કેવો બગાડી નાખ્યો છે?	ઈન્સ્પેક્ટર	: શી ધમકી આપી છે?
કૌશલ	: એમાં બાળકોનો ક્યાં કોઈ વાંક જ છે. તમે જ તો મકાન ભાડે આપતી વખતે કંધું હતું કે આ ફ્રોઇંગ-રૂમ છે.	સુકેતુ	: હું જો તેમણે માંગેલા પૈસા ન ચૂકવી આપું તો તેઓ મારી પત્નીને વરે પાછી મૂકી જશે.
			: ☺ ☺ ☺ ☺ ☺
મજૂર	: મને જે પગાર આપ્યો તેમાં ૨૦ રૂપિયા ઓછા છે.	પતિ	: (વીમા એજન્ટને) આજે હું મારી પત્નીનો વીમા ઉત્તરાંસ અને કાલે મરી જાય તો મને શું મળે?
મુકાદમ	: ગયા અઠવાડિયે ભૂલથી ૨૦ રૂપિયા વધારે અપાઈ ગયા ત્યારે ચૂપચાપ કેમ લઈ લીધા હતા?	વીમા એજન્ટ: ફાંસી.	
મજૂર	: એ બરાબર છે. પહેલી ભૂલ સામે આંખ આડા કાન કરી શકાય. બીજી ભૂલ થાય તો ફરિયાદ તો કરવી પડે ને!		: ☺ ☺ ☺ ☺ ☺
		મુલાકાતી	: આ બે જન્મકુંડળીઓ જુઓ, ને મેળવી આપો કે મળે છે કે કેમ?
જ્યેશ	: યાર હરેશ, તમારું દાંપત્યજીવન સુખી તો છે ને?	જ્યોતિષી	: અરે આ બંને કુંડળીઓ તો સ્વીઓની જ છે.
હરેશ	: સુખી તો ન કહી શકાય પણ મનોરંજક કહી શકાય.	મુલાકાતી	: બરાબર છે. મારી દીકરી અને તેની થનાર સાસુની કુંડળી છે. મેળાપ છે કે કેમ?
જ્યેશ	: એ કઈ રીતે?	જ્યોતિષી	: પણ પતિના ગ્રહો?
હરેશ	: અમે બંને જ્યારે જઘડતાં હોઈએ છીએ ત્યારે પાડોશીઓને સારું મનોરંજન માણવા મળે છે.	મુલાકાતી	: એ તો મારી દીકરી મેળવી લેશે.
			: ☺ ☺ ☺ ☺ ☺
શેઠ	: અલ્યા રામુ, આ બિલાડી મરી ગઈ એમાં તું આટલું બધું કેમ રડે છે?	મોહન	: તું અચાનક આટલો પૈસાદાર કઈ રીતે થઈ ગયો?
રામુ	: શું કરું શેઠ, હું જ્યારે દૂધ પી જતો ત્યારે બિલાડીનું નામ લેતો હતો. હવે કોનું નામ લઈશ?	સોહન	: મારી ભૂલી જવાની આદતને કારણે.
		મોહન	: એ કઈ રીતે?
		સોહન	: જ્યારે મારા કરોડપતિ કાકાને હદ્યરોગનો હુમલો થયો ત્યારે હું ડોક્ટરને બોલાવવાનું ભૂલી ગયો.
			: ☺ ☺ ☺ ☺ ☺
અસીલ	: સાહેબ, મારે છૂટાછેડા લેવા છે.	એક સેલ્સમેન:	: બિચારો રાજુ લગભગ બહેરો થઈ ગયો છે. મને ડર છે કે એ નોકરી ગુમાવશે.
વડીલ	: કોઈ ઠોસ કારણ ખરું?	બીજો સેલ્સમેન:	: ના, એવું નહીં બને. શેઠ રાજુની બદલી ફરિયાદ વિભાગમાં કરી નાખી છે.
અસીલ	: હા સાહેબ, મારી પત્ની ત્રાણ મહિનાથી મારી સાથે બોલતી જ નથી.		: ☺ ☺ ☺ ☺ ☺
		દુકાનદાર	: જો તમે સમયસર રૂપિયા આપી શકતા નથી તો તમારી

તમારી સંમતિ વિનાના તમે કદીય લઘુતાંથી અનુભવી ન શકો.

	પત્નીને શોખની વસ્તુઓ ઉધાર પર લઈ જતા રોકતા કેમ નથી?		ઇંગ્રેઝી સાથે તેં લગ્ન પણ કર્યા અને મિલકત પણ મેળવી...
કરજદાર	: હુકાનદાર સાથે માથાકૂટ કરવી સહેલી છે પણ મારી પ્રષ્ટવ	: યાર, આ ડિસ્ટ્રિક્ટમાં તો એક તીરથી બે નહીં પણ ત્રણ શિકાર થઈ ગયા. પૈસાદાર બાપની છોકરી તો મળી, પણ પછીથી ખબર પડી કે એ ગર્ભવતી પણ હતી.	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
શેઠ	: (નોકરાણીને) ઘરની બહાર તારો કોઈ બોયફેન્ડ તારી રાહ જોતો ઉભો છે.	શરાબી	: શરાબ કરતાં તો હુનિયામાં પાણીએ લોકોના જવ વધારે લીધા છે.
નોકરાણી	: પણ શેઠજી, આપે એને ઓળખ્યો કઈ રીતે?	હસમુખ	: નવાઈ કહેવાય. આવું કઈ રીતે બની શકે?
શેઠ	: એ મારી ટાઈ પહેરીને ઉભો છે.	શરાબી	: પૂરથી જેટલા લોકો મર્યાદ છે, એટલા શું દારુથી કયારેય મર્યાદ છ....?
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
મૌલિક	: તમે ઘર મોટું કર્યું એમ સાંભળ્યું છે, સાચી વાત?	ગ્રાહક	: પહેલાં આ કબાટમાં ઘણા વખતથી પુસ્તકો પડ્યાં હતા. વેચાતાં પણ નહોતાં. તો એ બધા પુસ્તકો કયાં ગયાં?
આલોક	: હા, સાચી વાત.	હુકાનદાર	: મેં ત્યાં એવું બોર્ડ મૂક્યું કે આ પુસ્તકો વાંચવાં અધરાં છે અને તેને માટે ઊંચા શાનની જરૂર છે. થોડા જ વખતમાં બધાં પુસ્તકો વેચાઈ ગયાં.
મૌલિક	: કેટલો ખર્ચ કર્યો?		☺ ☺ ☺ ☺ ☺
આલોક	: ખર્ચ કર્યો નથી. ઘરમાં જે મોટો કબાટ, સોફાસેટ, તિજોરી વગેરે હતાં તે વેચી દીધાં.	ઓક્ટોબર	: તમારા પગે સોજા છે. પણ મને એમાં ચિંતા જેવું કાંઈ લાગતું નથી.
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	દદી	: સાહેબ, આપના પગે સોજા હોય તો મને પણ એમાં ચિંતા જેવું લાગે નહીં.
તરલિકા	: આજે અમારા ઘરધાટીની રજતજયંતી છે.	ઓક્ટોબર	☺ ☺ ☺ ☺ ☺
મલિકા	: ખૂબ સરસ... આજના જમાનામાં ૨૫-૨૫ વરસ એક જ નોકરને સાચવવો ખૂબ જ કપડું કામ છે.	સ્ત્રી	: બહેન, તમારી ઉંમર કેટલી?
તરલિકા	: ના, ના એવું નથી. આ તો આ વરસમાં જ અમારો આ પચ્ચીસમો નોકર છે.	ઓક્ટોબર	: વીસ વર્ષ ને થોડા મહિના.
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	દદી	: કેટલા મહિના?
કરજણ બાપા	: હું આટલો મોટો થયો પણ કદી ખોટું બોલ્યો હોઉં એવું યાદ નથી.	સ્ત્રી	: ૮૪ મહિના.
મોન્ટુ	: એમાં તમારો વાંક નથી. આ ઉંમરે કાંઈ બધું જ યાદ ન રહે.	ઓક્ટોબર	☺ ☺ ☺ ☺ ☺
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	દદી	: આ દવા તમે લઈ લો. આના પછી તમારે બીજી કોઈ દવાની જરૂર નહીં પડે.
પત્ની	: હું મરી જાઉ તો તમે શું કરો?		: ના સાહેબ, હજુ હું થોડા દિવસ વધારે જવવા માગું છું.
પતિ	: કદાચ જીવી જ ન શકું. ક્યારેક વધારે પડતી ખુશી પણ માણસને મારી નાખે છે.	આદિત્ય	☺ ☺ ☺ ☺ ☺
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	પદ્મા	: પદ્મા, પદ્મા, પેલો ગરીબ માણસ રોડ ઉપર ક્યારનો બૂમો પાડે છે, ‘બે રૂપિયા આપો...’ તો હું તેને આપી આવું?
જિગર	: યાર પ્રષ્ટવ, તું તો ભારે નસીબદાર છે. એક તીરથી તેં તો બે શિકાર કર્યા. પૈસાદાર બાપની એકની એક		: લે આ બે રૂપિયા. પણ એ કહેતો ખરો, શેની બૂમો

માણસના હદ્યની પાનખરને દૂર કરવા માટે હાસ્ય જેવી વસ્તુ કોઈ નથી.

	પાડતો હતો...?		ઓક્ટોબર : કાકા, આજે તમને હું નવી શોધાયેલી દવા આપીશ કે જેથી તમે ફરીથી યુવાન બની જશો.	
આદિત્ય	: આઈસ કેન્દી.... આઈસ કેન્દી....	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	દદી કાકા : ના સાહેબ, એવું ના કરતા. નહીં તો મારું પેન્શન બંધ થઈ જશે.	
શિક્ષક	: તમારો છોકરો સાવ ઠોડ છે.	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
હસુભાઈ	: કેમ સાહેબ, એમ કેમ કહો છો?		: તને આ માથામાં વાગ્યું કેવી રીતે?	
શિક્ષક	: મેં પૂછ્યું કે 'સોમનાથનું મંદિર કોણે લૂંટ્યું હતું?' તો જવાબ આપ્યો કે 'મેં નથી લૂંટ્યું.'	મનુ	: આ તો અમસ્તુ જ. મારી પત્ની પાસે તારી પત્નીના વખાડા કરવા બેઠો તેથી.	
હસુભાઈ	: સાહેબ, સાચી વાત છે. મારો છોકરો જૂંબ બોલે એવો નથી.	કનુ	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	પત્ની	: તમે જઈને માધવપુરા બેંક પાસે લાગેલી લાઈનમાં ગીબા રહો.	
	ભગવાને પહેલાં પુરુષ ઘર્યો અને પછી સ્ત્રી ઘરી. એવું કેમ કર્યું હશે?	પતિ	: પણ ત્યાં તો આપણું ખાતુંયે નથી.	
	ભગવાનને પોતાના કામમાં કોઈ સલાહ આપ્યા કરે તે પસંદ નહોતું.	પત્ની	: પણ લોકોને તો લાગે ને કે આપણા લાખ્યો રૂપિયા ત્યાં પડ્યા છે.	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺		☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
	મહેમાને પૂછ્યું, બેબી, બોલ તું ડાહી છે કે ગાંધી?	યટપટલાલ	: તમારો છોકરો મારા છોકરાના દાખલાની કોપી કરે તેનો મને વાંધો નથી.	
	બેબીએ કહ્યું : ગાંધી.		યટપટલાલ	: તો પછી તમે ના કેમ પાડો છો?
	માતાએ કહ્યું, કેમ એવું કહે છે?		યટપટલાલ	: દાખલો ખોટો પડે તો મારા છોકરાને મારે છે એટલા માટે.
	બેબી : હું મૂર્ખાઈ ભરેલા પ્રશ્નનો જવાબ મૂર્ખાઈ ભરેલા જ આપું છું.		☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	વિકાસ	: તમે ટાઈપિસ્ટ કેમ બદલી નાખી?	
પરેશ	: રમેશ, લડાઈ થાય તે તને કેમ નથી ગમતું?	સુહાસ	: તે ઘરીએ ઘરીએ આનો સ્પેલિંગ શું? આનો સ્પેલિંગ શું? એમ પૂછી પરેશાન કરતી હતી.	
રમેશ	: લડાઈ થાય એટલે ઈતિહાસ રચાય. અને ઈતિહાસનો વિષય મને નથી ગમતો.	વિકાસ	: એટલા માટે બદલી નાખી?	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	સુહાસ	: ના, મારે વારે ઘરીએ કહેવું પડતું હતું 'મને નથી આવડતો.... મને નથી આવડતો...' અને એ મને ખરાબ લાગતું હતું. માટે બદલી નાખી.	
	આ કવિસંમેલનમાં ડેઢીઓને જોઈને નવાઈ લાગે છે. એમને કાવ્યમાં સારો રસ હોવો જોઈએ.		☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
	શાનો રસ? સખત કેદની સજાના એક ભાગરૂપે એમને અહીં લાવવામાં આવ્યા છે.	ડૉ. પારેખ	: ડૉ. શાહ, તમારી પાસે આવનારી સીઓને તમે થોડા શબ્દો કહી સાજ કેમ કરી શકો છો?	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	ડૉ. શાહ	: હું માત્ર એટલું જ કહું છું કે આ તકલીફો તો ઘરપણે થવાની જ. એટલે સ્વીઓ શાંતિથી જતી રહે છે.	
	તમારા પતિને તમારી લગ્નતિથિ યાદ રહે છે?		☺ ☺ ☺ ☺ ☺	
	ના રે ના. અને એ જ સારું છે. એ બહાને વરસમાં બે વાર તેમની પાસેથી ભેટ લઈ શકું છું.	ગ્રાહક	: ઓ વેઈટર... આમ આવ, અહીં મારો રૂપિયાનો સિક્કો પડી ગયો છે. જરા જો તો, દેખાતો નથી.	
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺	વેઈટર	: (આમ તેમ જોયા પછી) સાહેબ, જડતો નથી.	
	શ્રદ્ધાળું ભક્ત શ્રીકૃષ્ણને કહે છે, પ્રભુ, તમે તો યુગે યુગે અવતાર લેવાનું વચ્ચન આપ્યું છે ને આ યુગમાં આવતા કેમ નથી?	ગ્રાહક	: સારું. જે તો ટીપ તરીકે તારી પાસે રાખી લેજે.	
	કૃષ્ણ કહે, 'હે ભક્ત, તારી સરકાર 'બે બસ'ના નારા લગાવે છે. હું તો દેવકીનું આઠમું સંતાન હતો.'	☺ ☺ ☺ ☺ ☺		

સ્મિતથી વધારે સુંદર કોઈ વસ્તુ નથી.

રંગીલી	: પાછળના ટેબલ ઉપર જે ગે કલરનો સૂટ પહેરીને બેઠો છે તે મને ક્યારનો ટીકી ટીકીને જોઈ રહ્યો છે... મારી સુંદરતા પર એ ફિદા થઈ ગયો લાગે છે.
રસીલી	: હું તેને ઓળખું છું.
રંગીલી	: કોણ છે એ? શું ધંધો કરે છે?
રસીલી	: એ કબારી છે... જ્યારે પણ એને જૂનો પુરાણો કાટમાળ નજરે પડે ત્યારે તે આમ જ ટીકીટીકીને જોયા કરે છે.
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺
શિક્ષક	: પાટલૂન એક વચન છે કે બહુવચન?
શ્રદ્ધા	: ઉપરથી એકવચન, નીચેથી બહુવચન.
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺
મનહરભાઈ	: તમારા છોકરાએ મારા છોકરાને પથર માર્યો.
પરેશભાઈ	: પથરો તમારા છોકરાને વાગ્યો?
મનહરભાઈ	: એ જરાકમાં બચી ગયો.
પરેશભાઈ	: તો તે મારો છોકરો નહીં હોય, કારણકે મારો છોકરો અચૂક નિશાનબાજ છે.
	☺ ☺ ☺ ☺ ☺
શિલ્પા	: સાચું કહેજો, આ પાર્ટીમાં મારાથી વધુ સુંદર કોઈ કી હતી?
અક્ષય	: ના, તારા જેવી કોઈ સુંદર નહોતી.
શિલ્પા	: ઓહ તમે કેટલા સારા, સમજદાર અને વફાદાર છો?

અક્ષય : અને ડરપોક પણ....

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

પતિ-પત્ની વચ્ચે રાત્રે ખૂબ જ જઘડો થયો. બીજે દિવસે સવારે પતિના એક ભિત્રે જઘડાનું કારણ જાણવા માટે પૂછ્યું, ‘ભાઈ, તમારો જઘડો કેવી રીતે પત્યો?’

‘છેવટે મારી પત્ની જ ઘૂંટણિયે પડી...’ પતિએ કહ્યું.

અચાન્કા, તો મેડમે ખૂલ સ્વીકારી લીધી.... શું કહ્યું તેણીએ? શું કહેવાની હતી? આવીને બોલી, ‘નીકળો પંંગ નીચેથી. ફરીથી મારી સાથે જાભાજોડી કરવાની હિંમત ન કરતા.’

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

પ્રેમીકાનો બાપ: હું નથી ઈચ્છાનો કે મારી પુત્રી જીવનભર કોઈ ગઢેડા સાથે જીવન વિતાવે.

પ્રેમી : એટલે જ તો હું આપની પુત્રી સાથે લગ્ન કરવા માગું છું.

☺ ☺ ☺ ☺ ☺

નેતા : (ભાષણમાં) જે આપ સૌ મને ચૂંટણીમાં જિતાડો તો હું પેટ્રોલની ૫૦ ટકા સમસ્યા હલ કરી દઈશ.

શ્રોતાઓ : એ કઈ રીતે?

નેતા : હું બધી સડકો ઢાળવાણી બનાવી દઈશ. જેથી કાર, સ્કૂટર એમને એમ ચાલ્યા કરે.

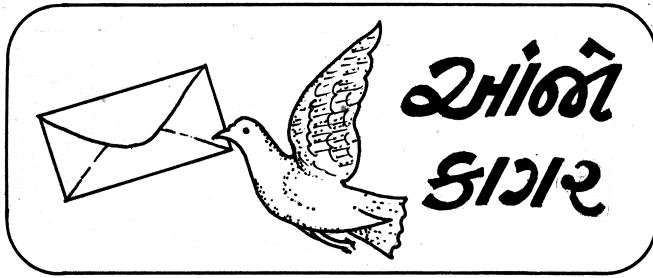
શ્રોતાઓ : પણ પાછા ફરવાનું શું?

નેતા : એટલે જ મેં ૫૦ ટકાની વાત કરી છે.

કહો તો આવતા સ્ટેશને હું ઉત્તરી જાઉ અને ફરીથી પોરબંદર પહોંચ્યો નવી ટિકીટની વ્યવસ્થા કરું.”

ભલા ટિકિટ ચેકરે કહ્યું કે “ભાઈ, તારા કહેવા મુજબ આ ટિકિટ પણ તે ઉછીના પેસા લઈને લીધી છે. અને વળી પાછી બીજ ટિકિટના પેસા ઉછીના લેવા અને તેમાં વળી ૨/૪ દિવસો બગડશે. તારે ટિકિટ તો લેવી જ પડ્યે અને દંડ પણ ભરવો પડ્યે. એમ કર, તારી પાસે જેટલા પેસા હોય એટલા આપ. બાકીના ડબામાંના મુસાફરો પાસેથી દાનમાં મેળવીએ. અને તેમાં પણ ખૂટશે તો હું નાખી આપીશ. પણ તારે હવે સમય બગાડી પાછા જવાનું નથી.” પેલા ગરીબ માણસે જિસસાં ફિઝોસ્યાં. તેમાં કેટલીક પરચૂરણ નોટો ૨/૫/૧૦ની આડીઅવળી પડી હતી. ગણવા માટે સરખી કરતા હતા તો તેની વચ્ચેથી ટિકિટ નીકળી આવી. તેની આંખમાં હર્ષશુદ્ધ આવી ગયા. પેલા ટિકિટ ચેકર ભાઈ મુસાફરોને વિનંતી કરી રકમ લેગી કરતા હતા. તેમને હાથ જોડીને કહ્યું, “સાહેબ, મારી ટિકિટ મળી ગઈ છે. હવે મારા માટે ફાળો એકઠો કરવાની જરૂરત નથી.” આ ડિસ્સામાં ટિકિટ ચેકરની માનવતાના તથા પેલા સુથારભાઈની ઈમાનદારીનાં દર્શન થયા. ડબામાં હાજર સૌને ખૂબ જ આનંદ થયો તથા બંને વ્યક્તિઓને બિરદાવ્યા.

પ્રતાપ નારાણજી ઎સ
મંગાલ મંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૩

વર્ષ ૧૯૮૬થી વર્ષ ૨૦૦૪ સુધીના ૧૮ વર્ષના ગાળા દરમાન મંગલ મંદિર પર અનેક વિચારક વાંચકોએ “આંજો કાગર” વિભાગમાં વિવિધ પત્રો રજૂ કરી પોતાના વિચારોને મૂર્ત સ્વરૂપ આપેલ છે. એ પત્રો રજૂ કરતી વર્ષતે વાંચકોએ પોતાની ખુશાલી વ્યક્ત કરેલ હશે કે રોગ વ્યક્ત કરેલ હશે, પોતાના અભિપ્રાયો રજૂ કરેલ હશે કે અન્યોના અભિપ્રાયો પર પોતાના પ્રતિભાવ આપેલ હશે, અભિનંદન આપેલ હશે કે કેટલાંક પ્રવૃત્તિઓની ટીકા પણ કરેલ હશે, નવી પ્રવૃત્તિઓના સૂચનો કરેલ હશે કે ચાલુ પ્રવૃત્તિઓની ટીકા પણ કરેલ હશે.

એ બધો જ પત્ર વ્યવહાર સળંગ સ્વરૂપે વાંચવાથી આપણે પણ ઊંડા મનો-મંથનમાં સરી પડીએ તેવું બનવાની પૂરેપૂરી શક્યતા રહેલ છે.

એ પત્રોમાંથી કેટલાક પત્રોની પસંદગી કરી, તેને અત્રે રજૂ કરેલ છે કે જેથી આપણી પણ વિચાર-મંથનમાં ઊંડા ઊતરી જઈ, કાઈક યોગ્ય સાર કાહવાના પ્રયાસ રૂપે કાઈક યોગ્ય પ્રતિભાવ “આંજો કાગર” વિભાગ પર મોકલી આપો તેવી અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે.

- કુમારાંગી

ધૂત ઉછામણી (એક ચર્ચાપત્ર)

પવાણિરાજ પર્યુષણ પર્વ શરૂ થઈ રહ્યું છે. જેમાં કોઈક તપશ્ચર્યા કરી, કોઈક સુવાક્યો સમા વ્યાખ્યાન સાંભળીને તેમજ કોઈક ધૂત ઉછામણી કરી આ પર્વ ઊજવશે.

પર્યુષણ પર્વ સાદાઈ અને સંયમથી ઊજવાનો હોય કે વૈભવી પ્રદર્શન અને આંદંબરથી તે અંગેની ચર્ચા ઘણા સમયથી ભારતભરમાં જેનબંધુઓને સત્તાવી રહી છે?

ધૂત ઉછામણીથી દેવદ્રવ્યના ભંડારો છલકતા રહ્યા છે ત્યારે આપણને ચોક્કસ વિચાર આવશે કે આ દેવદ્રવ્ય શું છે? શાના માટે છે?

જ્યારે આ કપરા સંજોગોમાં મધ્યમ અને ગરીબ વર્ગ કાળી મોંઘવારીમાં પિસાતો રહ્યો છે. જેને નથી મકાન ખરીદવાની શક્તિ, નથી બાળકોને ઉચ્ચ શિક્ષણ આપવાની શક્તિ. સારા શિક્ષણ માટે ડેનેશન શબ્દ આગળ આવે છે.

માનવને ઉપયોગી થનાર પૈસો આજે પથ્થરોમાં આકાર લઈ રહ્યો છે. એક તરફ આપણા સમાજનો એક એવો પણ વર્ગ છે કે જેમને રહેવા માટે ઘર નથી, કામ કરવા પૂરતો ધંધો-રોજગાર નથી.

જ્યારે બીજી તરફ આપણા સમાજનો અઢળક પૈસો જેન મંદિરોના નિર્માણ પાછળ ખર્ચાઈ રહ્યો છે. એવા કરોડો રૂપિયાના ખર્ચે બંધાતાં જેન મંદિરોના બાંધકામ ક્યાં જઈ અટક્શે?

એ જ કરોડો રૂપિયાથી આપણે આપણા સમાજના નભળા વર્ગને ઉઠાવી શકીએ છીએ. પરંતુ ‘દેવદ્રવ્ય’ એ શબ્દ વચ્ચે આવે છે.

મારા આ વિચારો રૂઢિયુસ્ત જેનબાંધવોને કદાચ નહીં ગમે પણ એમની સામે એક પ્રશ્ન ઉભો જ છે.

જ્યારે પ્રભુ-દરબાર સૌને માટે સમાન છે ત્યારે પર્યુષણ પર્વમાં ધૂતની બોલીઓથી બધા જ લાભ ધનિકોને શા માટે? ધીની બોલીને બદલે ઉપવાસ - એકટાણા, આયંબીલ - નવકારવાળી સામાયિક વધુ કરે તેને એ લાભ કેમ નહીં? પણી એ ચાહે કોઈ પણ હોય - ધનિક હોય કે મધ્યમ વર્ગના માનવી બધા જ એનો સરખો લાભ લઈ શકે. શું આ વિચારવું જરૂરી નથી?

લાલિદુમાર ની. મોમાયા
મંગલ મંદિર, સાટેમ્બર-૧૯૮૬

• • • • •

દેવદ્રવ્ય (ચર્ચા પત્ર)

સાટેમ્બર '૮૬ના અંકમાં લાલિદુમાર દેવદ્રવ્યની બાબતમાં લખી બહુ અગત્યનો પ્રશ્ન ઉઠાવ્યો છે.

દેવદ્રવ્યને દેરાસરો બાંધવા અને જીર્ણોદ્વાર સિવાય કોઈપણ રીતે નહીં વાપરવાનો રિવાજ જ્યારે શરૂ થયો ત્યારે યોગ્ય જ હતો. પણ વર્તમાન સંયોગોમાં આ કેટલે અંશે યોગ્ય છે એ વિચારવાનો સમય પાકી ગયો છે.

હુભાજ્યે કેટલાક રૂઢિયુસ્ત શ્રાવકો અને સાધુ-સાધ્યીઓ આ બાબતને જરૂર કરતાં વધારે ગંભીરતાથી લે છે અને એમાં ફેરફાર કરવાથી જીણે ધર્મનો નાશ થઈ જવાનો હોય એવું આત્યંતિક વલણ લઈ રહ્યાં છે. ખરી રીતે આ બાબતમાં દેશકાળનો ફેરફાર કરવાથી જેન ધર્મના મૂળભૂત સિદ્ધાંતોને કોઈ જાતનો બાધ આવતો નથી.

હાલમાં મોટાં જેન તીર્થસ્થાનો પાસે અબજો રૂપિયાની મિલકતો વણવપરાયેલ પડી છે. (સાંભળવા મુજબ એકલા પાલિતાણ તીર્થની મિલકત જ લગભગ એક અબજ જેટલી થવા જાય છે.) અને એમાં વધારો થયા જ કરે છે. આ રકમ જેન ધર્મ અને સિદ્ધાંતોને અનુરૂપ માનવરાહત, પશુરાહત, અભયદાન, ધર્મશિક્ષણ, પ્રાચીન ગ્રંથોનું સંશોધન અને પ્રકાશન, શાકાહારના પ્રચાર, ધર્મપ્રચાર વગેરે માટે વાપરવામાં આવે તો શાસનનો મહિમા ખરા અર્થમાં વધશે એ વાત નિર્વિવાદ છે.

લાખો - કરોડો રૂપિયા તીર્થસ્થાનોને દેવદ્રવ્ય તરીકે આપતા જેન સમાજ પાસે અત્યારે પોતાના ધર્મનું સાધું શિક્ષણ આપવા માટે એક પણ સંસ્થા નથી. સાધુ-સાધ્યીઓને પણ ધર્મનું શિક્ષણ આપવા માટે શ્રમણ-શ્રમણી વિદ્યાપીઠોને હવે વિદ્યાનોની ખોટ પડી રહી છે. હજારોની સંખ્યામાં ધર્મશાસ્ત્રોની બહુમૂલ્ય હસ્તપ્રતો, સંપાદન -

તમારે ખરેખર સાચી સલાહ ઓઈતી હોય તો વૃદ્ધ માણસ સાથે મસલત કરો.

પ્રકાશનના અભાવે ધૂળ ખાઈ રહી છે અને વિદેશ જઈ રહી છે. જૈન યુવાનોમાં માંસાદાર સહિત અનેક વ્યસનો વધી રહ્યાં છે. એનો સામનો કરવા કંઈ જ નથી થઈ રહ્યું. વિદેશોમાં વસેલા જૈન કુટુંબોની નવી પેઢી જૈન રહે જ નહિ એવા બધા જ સંયોગો દેખાઈ રહ્યા હોવા છતાં આને રોકવાના પ્રયત્નો મહાસાગરમાં મીઠા પાણીનો ઘડો રેડવા બરાબરના જ થઈ રહ્યા છે.

આ બધી બાબતો માટે દેવદ્રવ્યનો ઉપયોગ કરવામાં શું અજુગતું છે એ ખરેખર ન સમજાય એવી વાત છે. આવું બધું મૂળભૂત રીતે વિચારવાના બદલે આપણો ચતુર્વિધ સંધ્ય, તિથિ વાર અને સ્થૂળ કિયાકંડોના તથા નાતજાત અને વાડાઓના ઝડપમાંથી ઊંચો ન આવતો હોય તો જૈન સમાજનું ભાવિ કેવું રહેશે એ વિચારવું જ રહ્યું.

જૈન સમાજનો સમજદાર અને વિચારશીલ વર્ગ, ખાસ કરીને યુવાન વર્ગ આ બાબતમાં પોતાનો અવાજ ઉઠાવે અને નાણાં આપનાર વર્ગ પણ આ રૂઢિમાં ફેરફાર ન થાય ત્યાં સુધી દેવદ્રવ્યમાં નાણાં આપવાનું બંધ કરે તો રૂઢિયુસ્ત વર્ગ ઉપર જરૂર અસર થાય. આ બાબત હવે જેમ ચાલે છે એમ જ ચલાવી ન શકાય.

**માનલાલ સંધ્યવી - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, નવેમ્બર-૧૯૮૬**

સમાજનાં યુવાન-યુવતીઓ તથા વરીલોને આગ્રહભરી વિનંતી છે કે આપણો સમાજ હવે જાગૃતિ માંગે છે - સારા લેખકો, સારા વાચકો - વિચારકો - બૌદ્ધિકો - સમાજસુધારકોને આપની સમક્ષ ઉપસ્થિત કરવાના પ્રયત્નો સમાજની કારોબારી સમિતિએ અલગ અલગ પેટા સમિતિઓની રચના દ્વારા શરૂ કરી દીધા છે.

આવા કાર્યક્રમોમાં હાજરી આપવાનું કામ અમુક ચોક્કસ લોડોને સોંપીને સમાજનો મોટા ભાગનો વર્ગ પોતાના જીવનનિર્વિહિની જવાબદારી નિભાવવામાં પડ્યો છે. પણ “વાણિયાઓ પૈસા જ કમાવી જાણો” એ તદ્દન સાચું મહેણું હવે ભાંગવાનો સમય પાકી ગયો છે.

ગૂર્જર ગ્રંથરત્નના સંચાલક શ્રી મનુભાઈ શાહ માને છે કે લોકોમાં જાગૃતિ લાવવાનું કામ તેમના જેવા પ્રકાશકોનું છે; અને એમ માનીને તેઓશ્રી ધારીબધી મહેનત કરીને મોર્ટી હસ્તીઓને આપણી સમક્ષ ઉપસ્થિત કરી છે અને તેમ છતાં આવી જવાબદારી સારી રીતે નહીં નિભાવી શકવાના વિચારે હુંઘી છે.

જ્યારે મારા મતે આ જવાબદારી દરેક વરીલની છે; જે એમ ઈચ્છે છે કે મારી આવતી પેઢી ‘૨૦૦૦ની સદીમાં પ્રવેશે’ તો કંઈક શીખીને, કંઈક બનીને પ્રવેશો. આ જવાબદારી દરેક ભણેલ માણસની છે; જેને આ લાભ પોતાના ભણતરના લીધે મળી શક્યો છે, કે મળી શકે છે. તેણે આ લાભ લોકો સુધી પહોંચાડવામાં મદદરૂપ કરી બનવાનું કામ કરવાનું છે.

આપણે કચ્છી જૈનો પૈસા કમાવવા ઉપરાંત જો આપણા બૌદ્ધિક સરને ઉપર લઈ જવાનું કામ નહીં કરીએ; તો ઈતિહાસ સાક્ષી છે; કે જે પ્રજા માત્ર આર્થિક સધ્યરતાના સહારે રહી છે; તેની આ સધ્યરતા

લાંબું ટકી શકી નથી!!

એકવાર ડૉ. શ્રી કુમારપાળ દેસાઈએ કહ્યું હતું કે જૈનોનાં નામો કૌભાગ્યોમાં સૌથી વધુ વાર દેખાય છે; તેની જવાબદારી જૈનોની જ છે. કેમકે આપણે માત્ર પૈસા કમાવવાનું જ શિક્ષણ પુરોને આપીએ છીએ; અને કયો રસ્તો સાચો કે ખોટો છે તેની સમજ ન આપીએ; તો પુરો ગમે તે રસ્તે પૈસા કમાય!!

તો એક બહુ જ સારા સમાજના સભ્યો તરીકે આપણે સારા વિચારોનું વાતાવરણ ઊંબું કરીને આપકી સમૃદ્ધિને શોભાવીએ!!

અને આવા કાર્યક્રમોની સામેથી તપાસ કરીને તેને માણીએ; એવો આજે મહાવીર જ્યંતીના રોજ નિયમ લઈએ.

**હીરેન શાહ - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૧૯૮૮**

• • • • •

મંગલ મંદિર ભલે અમદાવાદના કચ્છી જૈન સેવા સમાજના મુખ્યપત્ર તરીકે પ્રકાશિત થાય છે છતાં એમાં આવતા સમાચારોનું સંકલન / લેખો સમસ્ત કચ્છી જૈન સમાજ માટે માર્ગદર્શક બની રહે છે. વલોવતનમાં આવતા કચ્છ અંગેના ટૂંકા સમાચારો શ્રી પોપટલાલ નેણશી ધરોડના માર્ગદર્શન ડેટન ચાર ચાંદ લગાવી જાય છે. રોજિંદા પત્રોમાં જે સમાચારો (આપણા માદરે વતન કચ્છના) અમે MISS કરીએ છીએ તે દર મહિને મંગલ મંદિરમાંથી મેળવતાં ખરેખર આનંદ થાય છે.

એવી જ રીતે વ્યક્તિત્વ વિકાસ અંગેની લેખમાળામાં હીરેન શાહ સમાજની પ્રગતિ માટે સોનેરી ચાવીઓ આપી રહ્યા છે, જે સમાજની એકે એક પ્રગતિ ઈચ્છતી વ્યક્તિ માટે માર્ગદર્શક બની રહેશે.

મંગલ મંદિર હંમેશાં પ્રગતિના પંથે રહે એ જ અભ્યર્થના.

**નાગરુ હંસરાજ છેડા - મુકું (મુંબઈ)
મંગલ મંદિર- જૂન ૧૯૮૮**

• • • • •

કચ્છી જૈન જ્ઞાતિઓની બહાર પરણતી

બહેન-દીકરીઓના સભ્યપદ બાબત

મારી માહિતી પ્રમાણે ૨૧-૧૦-૧૯૮૮ ના રોજ ટ્રૂસ્ટ બોર્ડની મિટિંગમાં જે નિર્ણય લેવાયો છે તે મને યોગ્ય લાગ્યો નથી અને તેથી હું સ્પષ્ટપણે માનું છું કે આપણા સમાજની બહેન-દીકરીઓ જે કચ્છી જૈન જ્ઞાતિની બહાર પરણી હોય તે કચ્છી જૈન કહેવાય જ નહીં. તેથી તેને સભ્યપદ અપાય નહીં.

આપણું બંધારણ સ્પષ્ટ કહે છે કે કચ્છી જૈન હોય તે જ સભ્ય થઈ શકે છે. તેથી કચ્છી જૈન જ્ઞાતિ સિવાયની બહેન દીકરીઓ સભ્ય થઈ શકે નહીં.

આ અંગે સમાજના સર્વે સભ્યોને મારી નમ્ર વિનંતી છે કે આ બાબતમાં પોતાનાં મંતવ્યો સ્પષ્ટ રજૂ કરે અને આમાં કોઈની પણ

તમે જે બોલો છો એના વિશે કદાચ લોકોને શંકા થાય, પણ તમારા કર્મ વિશે કદી કોઈને શંકા થતી નથી.

શેહશરમ રાય્યા વગર તાત્કાલિક સમાજને લખી જણાવે. આમાં કોઈએ પણ ઢીલ કરવાની નથી.

બંસીલાલ મગનલાલ ગડા - નાના ભાડિયા
મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૦

• • • • •

કચ્છી જૈન જ્ઞાતિઓની બહાર પરણતી બહેન-દીકરીઓના સભ્યપદ બાબત

એપ્રિલ - ૨૦૦૦ના “મંગલ મંદિર”ના અંકમાં “આંજો કાગર” વિભાગમાં શ્રી બંસીલાલ મગનલાલ ગડાએ વ્યક્ત કરેલા મંત્ર્ય પ્રત્યે હું સંમત થાઉં છું. કચ્છી જૈન જ્ઞાતિની બહેન-દીકરીઓ જો કચ્છી જૈન જ્ઞાતિઓ બહાર લગ્ન કરે તો તેમને શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજનું સભ્યપદ મળવું જોઈએ નહીં. આ સવાલ વર્ષોથી આ સમાજની સભાઓમાં ચર્ચાય છે પણ સમાજના પદાવિકારીઓ જાહીઝોઈને આ બાબતનો નિવેદો લાવવાનાં પગલાં ભરતા નથી; એટલું જ નહીં આ સાદા સવાલને ગૂંઘવી નાંખે છે. ત્રણ-ચાર વર્ષ પહેલાં આવી બહેન દીકરીઓને સમાજના સભ્ય બનાવવાના ટ્રસ્ટ મંડળના ઠરાવને સામાન્ય સભાએ સ્વીકાર્યો ન હતો અને નક્કી કર્યું હતું કે આ માટે અલગ સામાન્ય સભા બોલાવી આ બાબતની ચર્ચા કરી નિવેદો લાવવો. પદાવિકારીઓએ સામાન્ય સભાના ઠરાવો પ્રતેનું સન્નાન અને ઔચિત્ય ભૂલી, ફરી, જે ટ્રસ્ટ મંડળના ઠરાવને સામાન્ય સભાએ સ્વીકાર્યો ન હતો તે જ ટ્રસ્ટ મંડળમાં ફરી આ બાબત લાવ્યા; જે બાબત સામાન્ય સભાએ ટ્રસ્ટ મંડળ પાસેથી લઈ લીધી હતી તે જ બાબત ફરી ટ્રસ્ટ મંડળમાં લાવવાનો પદાવિકારીઓનો શું હેતુ હશે?

આમદાવાદના શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના સભ્યો જો જાગૃત નહીં રહે તો આજે કચ્છી જૈન સમાજની જ્ઞાતિઓ બહાર પરણોલી બહેન-દીકરીઓને સભ્ય બનાવવાની વાત છે. કાલે આવી બહેન-દીકરીઓનાં પુત્ર-પુત્રીઓને સભ્ય બનાવવાની વાત આવશે (કારણ કે આવી બહેન દીકરીઓ આવા લગ્ન પછી જો કચ્છી જૈન વ્યક્તિ ગણાય તો તેમનાં પુત્ર-પુત્રીઓ પણ કચ્છી જૈન વ્યક્તિ જ ગણાય તેવી દલીલ આવશે) અને પરમ દિવસે તો તેમના પતિઓ અને પરિવારજનોને પણ આ જ દલીલથી આ સમાજનું સભ્યપદ અપાશે; એટલું જ નહીં, પછી તો કોઈ પણ કચ્છી વ્યક્તિ (તે જૈન ન હોય તોપણ) આ સમાજની સભ્ય બની શકે તેવી વાત આવશે. સરવાળે, આ સમાજ કચ્છી જૈન સમાજ મટી ફક્ત સામાન્ય સમાજ રહી જશે.

તેથી દરેક સભ્ય આ બાબતનો ગંભીરતાપૂર્વક વિચાર કરી, હવે આવતી સામાન્ય સભા મળે ત્યારે તેમાં હાજર રહી, કોઈની શેહશરમમાં આવ્યા વગર, પોતાનો મત વ્યક્ત કરે એવી વિનંતી છે.

પોપટાલ નેણશી ઘરોડ - આમદાવાદ
મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૦

• • • • •

શ્રી કચ્છી જૈન જ્ઞાતિ બહાર પરણોલી સમાજની સ્ત્રીઓ કચ્છી જૈન ગણાય જ નહિ. પછી તેના કચ્છી જૈન સેવા સમાજના સભ્યપદનો સવાલ ઉભો થતો જ નથી. એમને આ સમાજના સભ્ય બનાવાય જ નહીં. “મંગલ મંદિર”ના એપ્રિલ-૨૦૦૦ના અંકમાં શ્રી બંસીલાલ મગનલાલ ગડાએ જે વિચારો વ્યક્ત કરેલા છે, તે વિચારો સાથે મારી સંમતિ છે.

આમદાવાદ મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૦

• • • • •

છેલ્લા ઘણા સમયથી સમાજનો આ પ્રશ્ન એક અગત્યનો - મહત્વનો પ્રશ્ન બની ગયો છે. આ અંગે મારા મનમાં જે કેટલાક પ્રશ્નો ઉદ્ભબ્ય છે તે સમાજ સમક્ષ મૂકી રહ્યો છું કે જેથી આ પ્રશ્નના ઉકેલ માટે સમાજની વ્યક્તિઓને થોંંઘણું માર્ગદર્શન મળી રહે.

“લગ્ન” એ તો ઉપરથી નક્કી થાય છે, અર્થાત્ ઈશ્વરીય દેન છે. અને આ વાત લગભગ સર્વસ્વીકૃત છે. અને આના અનુસંધાનમાં કોઈ કચ્છી યુવતી અન્ય જ્ઞાતિમાં પરણે તો શું તે સભ્યપદથી વંચિત રહી જાય?

૨૦-૨૧ વર્ષ મા-બાપ સાથે વિતાવ્યા બાદ લગ્ન અન્ય જ્ઞાતિમાં કરે તો શું યુવતી માબાપની મટી જાય છે?

આજે જ્યારે આપણે ૨૧મી સદીમાં પ્રવેશ્યા છીએ ત્યારે સમાજની જ કોઈ એકલદોકલ યુવતી અન્ય જ્ઞાતિમાં પરણે તો તેને સભ્યપદથી વંચિત રાખી સામાજિક બહિષ્કાર કરાય તો તે કેટલું યોગ્ય ગણાયા?

આપણો સમાજ જ્યારે સામાજિક પ્રવૃત્તિઓનો વિસ્તાર વિશાળ પાયા પર કરવા માટે પ્રવૃત્ત બને ત્યારે સમાજની જ એક પ્રવૃત્તિ મેડિકલ સેન્ટરનો લાભ સમાજના વિશાળ ફલક પર ફેલાય, સર્વ કોમની વ્યક્તિઓ તેનો લાભ લે તે માટે જાહેરાતો થાય, કેમ્પ યોજાય ત્યારે સમાજની જ કોઈ યુવતી કે જેણે ગમે તે કારણસર લગ્ન અન્ય જ્ઞાતિમાં કર્યા હોય તેવી યુવતીઓને સભ્યપદ જેવી વસ્તુથી પણ બાકાત રાખી, જાણે કે સમાજની સભ્ય બની સમાજનો ઘણો બધો લાભ લઈ જતી હોય એવી રીતે ત્યારે આ પ્રવૃત્તિ સમાજના ઉત્કર્ષ માટે કેટલી યોગ્ય ગણાય? અને તેની બીજી બાજુએ બીજી કોઈ પણ જ્ઞાતિની યુવતી લગ્ન કરી કુટુંબમાં આવે તો તે આપોઆપ સભ્ય બની જાય એ કેટલું વિચિત્ર ગણાય?

આપણો સમાજ જ્યારે માત્ર કચ્છીની જ હોય પછી ભલે તે ગમે તે જ્ઞાતિની હોય આવી યુવતીઓ પણ જ્યારે કોઈ સિદ્ધિ મેળવે તો ત્યારે સમાજને કાંઈપણ લેવાદેવા ન હોય તોપણ સમાજના માસિકમાં પણ તેના ઉલ્લેખ થતા હોય પણ સમાજના જ સભ્યની દીકરી માત્ર બહાર બીજી જ્ઞાતિમાં પરણે તો તેની સભ્ય તરીકે ગણના પણ ન કરાય કે સભ્યપદ પણ ન આપવું જોઈએ એના માટે સમાજનો ગણ્યોગાંધ્યો વર્ગ સખત વિરોધ કરતો હોય જાણે કે બહાર પરણોલ યુવતીએ કોઈ

તમારા શબ્દો બોલે છે અના કરતાં કર્મ ઝાંઝું બોલી શકે છે.

મહાન દેશદ્રોહ કે સામાજિક દ્રોહ કર્યો હોય એ રીતે સત્ય ન જ ગણવા જોઈએ એવું જાહેર કરતા હોય અને તેમના વિરોધ પછી આ સમસ્યા કથમ સળગતી જ રખતી હોય તો તે કેટલું યોગ્ય ગણાય?

આવા સમયે કે જ્યારે હવે સમાજના સર્વ ક્ષેત્રે યુવતીઓને સમાન અધિકાર અપાતા હોય ત્યારે આપણો સમાજ આ પ્રશ્ન સળગતો જ ન રાખે આથી સમાજના દરેકેદરેક વ્યક્તિઓએ પોતાના વિચારો દર્શાવી જે સત્ય - શ્રેય હોય એવું પગલું લેવું જોઈએ.

**ગુલાબયં ધારશી રંભિયા - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૦**

• • • • •

આધારસ્તંભ લેખમાળા

“મંગલ મંદિર”માં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના આધાર સંભોની લેખમાળાના લેખો બહુ રસપ્રદ અને પ્રેરણાત્મક છે. આ આધારસ્તંભોની લેખમાળામાં વ્યક્તિ વિશેષોની રજૂઆત કરવાનાર લેખકો અને લેખિકાઓને સુંદર અને સચોટ રજૂઆત માટે ધન્યવાદ.

કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ અને તેના મુખ્યત્વ “મંગલ મંદિર”ના સંપાદન સાથે સુશ્રી ચંદ્રિકાબહેન દેઢિયા પ્રારંભથી અથવા શરાનાતનાં વર્ષોથી સંકળાયેલાં છે. મેગેજિનના સંપાદન અને પ્રકાશનની જવાબદારી નાનીસુની હોતી નથી. ઘણી માથાકૂટ અને સખત મહેનત કરવી પડતી હોય છે. “મંગલ મંદિર” લગભગ નિયમિતપણે પ્રગટ થતું રહે છે એ પણ કાંઈ નાનીસુની સિદ્ધિ ન ગણાય. “મંગલ મંદિર”એ અમદાવાદના કચ્છી જૈન પરિવારોને જોડતી એક મજબૂત કરી (ચેરિન) છે અને અરસપરસ આદાન પ્રદાનનું એક વર્કશૉપ છે. ઉપરાંત અમદાવાદ શહેર બહારના અમારા જૈવા તેના વાયકો અને ચાહકોને પણ તે ઉપયોગી માહિતી પ્રદાન કરે છે અને સેવા સમાજના અપ્રત્યક્ષ રીતે જીવંત સંપર્કમાં રહીએ છીએ તેવી લાગણીનો અનુભવ કરીએ છીએ અને એટલે જ તેના સંપાદનમાં સુશ્રી ચંદ્રિકાબહેન દેઢિયાની ભૂમિકા સરાહનીય છે. તેવી જ રીતે અન્ય જે પણ વ્યક્તિઓએ એમાં યોગદાન આપ્યું હોય અને મહત્વનો ભાગ ભજ્યો હોય તેમની પણ આધારસ્તંભોની લેખમાળામાં વિશેષથી અલગ નોંધ લઈ તેમને પ્રોત્સાહિત કરવા જોઈએ.

શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ દેઢિયા અલબત્ત, એક મોટા ગજાના (ઢાઈ કલીબર) દાખિંત નેતા - કાર્યકર છે અને આધારસ્તંભની લેખમાળામાં તેમના વિષેના લેખમાં સાથેસાથે ચંદ્રિકાબહેન દેઢિયા વિશે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો એટલે તેમની અવગણના થઈ છે. પરંતુ તેમને પણ એક અલગ આધારસ્તંભ ગણીને તેમની પ્રશંસનીય કામગીરીને યોગ્ય દાદ આપવા નમ્ર વિનંતી છે. ભારતીય નારી લગ્ન પછી પોતાના અલગ અસ્તિત્વ અને વ્યક્તિત્વ પ્રગટ કરવાના તેમના સ્વાતંત્ર્યને આપણે સ્વીકારવું અને બિરદાવવું જોઈએ. ચંદ્રિકાબહેને પોતાની સક્રિય કામગીરીથી “ભાષભાઈ નેણું કન્યા વિદ્યાલય” મુંબઈ અને શ્રી હીરજી ઘેલાભાઈ સાવલા વિદ્યાલય માહુંગા - મુંબઈનું નામ રોશન કર્યું છે.

માણસને ચંદ્ર પર મૂકવો એ સાહસિકતા જ છે, પણ માણસને પૃથ્વી પર સ્થિર રાખવો એ નાની સૂની વાત નથી.

આ આધારસ્તંભોની લેખમાળા પૂરી થયેથી, આ લેખમાળાના લેખોને પુસ્તિકા સ્વરૂપે પ્રગટ કરવાનું પણ મારું નમ્ર સૂચન છે. જેથી આ બધા ઘરદીવડાઓની ગૌરવગાથાઓ અને જીવનકથાઓ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના દરેક પરિવારના ઘરે હાજરાહજૂર હોય અને તેમાંથી પ્રેરણ લઈ આપણી યુવા પેઢી આપણને બીજી હરોળના આવા જ બીજા આધારસ્તંભો - નેતાજીરી પૂરી પાડે. સારા અને હેતુલક્ષી નક્કર કામ માટે આપણા સમાજમાં પૈસાની ક્યારેય જેંચ પડી નથી, પરંતુ કસાયેલા, ઘાયેલા, મૂલ્યનિષ્ઠ કાર્યકરો અને નેતાઓની ટીમ વગર મોટાં કામ સુપેરે પાર પડે નહીં. પ્રથમ કચ્છી જૈન ભવન અને હવે શ્રી કચ્છી વિશ્વામગૃહનો ભગીરથ પ્રોજેક્ટ જે રીતે કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ પાર પાડ્યો તે દર્શાવે છે કે તમે બધા Honesty of Purpose ટીમ સ્પિચિટી કામ કરો છો, બાકી તો આજે આપણા કચ્છી જૈન સમાજોમાં હુંસાતુંસીનો પાર નથી. બધા ટોમ, ડીક અને હેરી પોતાને નેતા સમજે છે, પછી ભલે તેમનામાં લીડ (Lead) કરવાની ક્ષમતા, સુસજ્જતા હોય કે ન હોય. એટલે તમારી આ ટીમ સ્પિચિટને બિરદાવું છું અને ભવિષ્યમાં આ ટીમ સ્પિચિટી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની સર્વર્ગી પ્રગતિ નવાં નવાં સોપાનો સર કરે તેવી હાઈક શુભેચ્છા પાઠવું છું.

તમારે હાલે અથવા નજીકના ભવિષ્યમાં સમગ્ર ગુજરાતના કચ્છી જૈન સેવા સમાજના સંકલનની જવાબદારીનો ભાર વહન કરવો પડશે, કારણ કે એક તો અમદાવાદ સેન્ટરમાં છે અને તમારી સંસ્થા સુસજ્જ કાર્યક્ષમ અને મજબૂત છે એટલે તમે લોકો CATALYSTની ભૂમિકા ભજવશો તો જ આ કામ પાર પડશે, સાથે સાથે તેમાં વડોદરા - સુરત - વલસાડ - કચ્છ - સર્વ જિલ્લા અને શહેરોનાં આપણા ભાઈ બહેનોએ પણ જરૂરી સાથ સહકાર તમને આપવો જોઈએ.

બીજો પ્રોજેક્ટ અમદાવાદ ખાતે એક ભવ્ય કચ્છી સંસ્કૃતિ ભવન ઊભો કરવાનો છે. જેની વિભાવનામાં કચ્છનો ઈતિહાસ, કળા - કચ્છી સાહિત્ય, કચ્છી કળા - કારીગરી કસબ તેમજ કચ્છી ભાષા-સાહિત્ય વગેરેનું દર્શન અને રસદર્શન કરાવે તેવું મ્યુઝિયમ જેવું કાંઈક પ્રોજેક્ટ કરવાનું છે. બહુ મોટું કામ છે અને લાંબી ચર્ચા વિચારણા માગે છે. આમાં સરકારી સહાય પણ કદાચ મળી શકે.

**જીઠાલાલ ગાલા - ગાંધીધામ
મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૦**

અમો મદ્રાસથી અમદાવાદ આવ્યા. આવવાનું કારણ - મારાં પત્ની ઈન્દ્રિયાના બંને પગનાં ધૂટણના જોઈન્ટ બદલીનું ઓપરેશન. મદ્રાસ, મુંબઈ અને અમદાવાદ ગણે જીવાઓના નામી ડોક્ટરોનાં - ઓપરેશન તેનાં પરિણામો તેમજ બીજી અમુક બાબતોનો વિચાર કરતાં અમારી પસંદગી અમદાવાના ડૉ. વિક્રમ શાહ પર ડીતરી.

અમોએ અમદાવાદની અને આપણા પાલડી ખાતેના કચ્છી જૈન ભવનની મહેમાનગતિ પણ માણી. અહીં અમને ઘર જેવું હુંફાળું વાતાવરણ મળ્યું. ધૂટણનું ઓપરેશન જે હાઈના ઓપરેશન જેવું જ

નહીં પણ વધારે પીડાદાયક હોય છે. આવું ઓપરેશન બહારગામ કરાવવું એટલે વધારે મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો એમ લાગે. પણ જરૂર પડ્યે અધી રાત્રે પણ ફોન કરી બોલાવી લેવાની તૈયારી નીચેના મહાનુભાવોએ બતાવી ત્યારે અમારી આવનારી બધી જ તકલીફોનો બોજ જ જાણે અદશ્ય થઈ ગયો.

એ હતા શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજનાં ડૉ. ચંદ્રકાંતભાઈ દેઢિયા, શ્રી હીરજીભાઈ પાસુભાઈ, શ્રી નીતિનભાઈ ધનજ ગાલા તેમજ ઇન્ડિયન બેંકના મેનેજર શ્રી કાંતિભાઈ ડી. ફુરિયા. અમો તેઓ સહુના ખૂબ ખૂબ આભારી છીએ.

આ ઉપરાંત અમો અમારા માટે જરૂર પડે રક્તદાતાઓની ગોઠવણ કરનાર ભવનના મેનેજર શ્રી જિગેશભાઈ તેમજ અમોને મળેલ દરેક પ્રકારના સહકાર બદલ ભવનના અન્ય ઓફિસ સ્ટાફનાં પણ આભારી છીએ.

દિનશ ઘનજ પેથાળી (દેઢિયા) (બીડા - મદાસ)

[નોંધ] : સંસ્થાની પ્રવૃત્તિઓના પ્રત્યક્ષ અનુભવથી પ્રમાણિત થઈને શ્રી દિનશભાઈએ શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના પાવડીના રૂમ નં. ૪૧૧ માટે રૂ. ૧,૨૧,૦૦૦/- (અંકે રૂપિયા એક લાખ એકવીસ હજાર પૂરા)નું અનુદાન માતુશ્રી સાકરબહેન ધનજ વીજપાર પેથાળીના નામે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદને આપવાનું જરૂર કરેલ છે. - ધ્યાવાદ.

ચંદ્રકા દેઢિયા - સંપાદક
મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૦

• • • • • સમાજની કામગીરી

એપ્રિલ મહિનાનો અંત શરૂ થાય તે પહેલાં એક વહેલી સવારે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના એક અગ્રણી સ્થાપક ટ્રસ્ટી અને મારા મિત્ર એવા શ્રી હીરજીભાઈ પાસુ શાહે કચ્છની મુલાકાતનું તાત્કાલિક આમંત્રણ આપ્યું અને મારી કેટલાંય વર્ષોની એષણા, મારી એક વખતની કર્મભૂમિ અને પ્રેરણા ભૂમિ એવા કચ્છની મુલાકાતનું સ્વન્ધ પૂરું થવાની શક્યતા ઊભી થઈ. ૨૯ જાન્યુઆરીના ધરતીકંપ પછી શૂન્યમાંથી સર્જન કરી શકે, કુદરતી આફતોની સામે પણ ટક્કર જીવી શકે એવી કચ્છી પ્રજાને પડકાર જીવતાં જોવાનો.

જરૂરિયાતવાળા બેધર કુટુંબોને પછી તે ગમે તે જ્ઞાતિની હોય, પણ જે થઈ શકે તે મદદ કરવાની ભાવનાથી ઉપાડેલ અનેક કામો પૈકી કામચલાઉ આવાસો જુદાં જુદાં ગામો અને ભુજમાં બાંધવાની યોજના અંતર્ગત આવાસ વિતરણ કાર્યક્રમો નજીકીય જોવાનો અને એના એક ભાગ તરીકે હાજર રહેવાનો મોકો મળ્યો. શેરરી ગામે દસ આવાસો કચ્છનું અગ્રણી દૈનિક “કચ્છમિત્ર”ના તંત્રી શ્રી કીર્તિ ખત્રીના હસ્તે અર્પણ થયા. શ્રી કીર્તિભાઈની મુલાકાત વખતે જ ખ્યાલ આવ્યો કે હત્થી હજના સમય દરમ્યાન જ્યારે મારી કર્મભૂમિ કચ્છ હતી ત્યારના મારા પ્રેરણામૂર્તિ ડૉ. જ્યંત ખત્રીના સુપુત્ર બીજા કોઈ

નહીં પણ કીર્તિભાઈ છે. ડૉ. જ્યંત ખત્રી કે જેમણે મને જ્વનની મુશ્કેલીઓ સામે જ્યૂમવાની અને નાસીપાસ નહીં થવાની પ્રેરણા આપી હતી. માંડવી ખાતે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા સમાજોપયોગી એવા બે પ્રસંગોએ હાજર રહી, સેવાપ્રવૃત્તિ જોવાનો અવસર મળ્યો. માંડવી જૈન યુવક સંવે યોજેલા તથા શ્રી ગોસ્વામી જ્ઞાતિના સમૂહલગ્નોમાં નવયુગલોને શુભેચ્છા રૂપે ઘરવખરીની સામગ્રીની કીટ નાત-જાત, ધર્મના બેદભાવ વગર આપવામાં આવી. સમાજ સેવા કેટલી સરસ રીતે થઈ શકે છે!

આ ઉપરાંત અબદાસા તાલુકાના બાંધિયા ખાતે ૧૫ આવાસો બાંધી ગુજરાત સરકારના કચ્છ માટેના પ્રભારી મંત્રી શ્રી હેમતભાઈ ચપ્ટવાલાના હસ્તે અને ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયાના પ્રમુખપદે અપાવી સુંદર દાખલો બેસાડ્યો. તદ્વારાંત તે જ દિવસે કોઈચાની સાર્વજનિક હોસ્પિટલના મકાન બાંધકામ માટે રૂ. ૬૦ લાખના માતબર ફાળાને કોઈચાની જનતા કેવી રીતે ભૂલી શક્યો.

આ ઉપરાંત ભુજ ખાતે ૧૨ કામચલાઉ આવાસો બાંધી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ બીજી સંસ્થાઓને પ્રેરણા આપી. તદ્વારાંત શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા આયોજિત અને ગુજરાત સરકારના ભૂતપૂર્વ મંત્રી શ્રી બાબુભાઈ મેધજ શાહની રાહબરી નીચે લાકડિયા ખાતે બંધાયેલા ૬૦ કામચલાઉ આવાસો તથા મહિલા સંસ્થાને ધરતીકંપથી થયેલ નુકસાનમાંથી કેવી રીતે ફરીથી જીવનને ધબક્તું કરવાની કાર્યવાહી ચાલે છે તે પણ જોયું / જાણ્યું.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટીઓ શ્રી અશોકભાઈ મહેતા, શ્રી હીરજીભાઈ શાહ, ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા, શ્રી મુરજી નરશી લોડાયા, શ્રી વિરેન્દ્રભાઈ લોડાયા તથા તે ઉપરાંત વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના પ્રતિનિધિ શ્રી સત્યમ પટેલ વગેરે સાથે સત્સંગનો લાભ લીધો. આ સર્વેનો હું છાણી છું અને મારાથી થઈ શકતી કોઈપણ સેવા સમાજને આપવા તત્પર છું.

પ્રમોદભાઈ જનાતવાલા - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૧

• • • • •

શૈક્ષણિક સહાય

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તરફથી અનેક પ્રવૃત્તિઓ કરવામાં આવે છે, જે ખરેખર પ્રશંસનીય છે.

મારાં કેટલાંક સૂચન / વિચાર શક્ય હોય તો યોગ્ય રીતે મંગલ મંદિરના આગામી અંકમાં પ્રગટ કરવા વિનંતી.

શ્રી કચ્છી જૈન સમાજ વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે આર્થિક મદદ કરે છે, જેનો લાભ સમાજના ઘણા વિદ્યાર્થીઓ લે છે.

સરકાર તરફથી હાઈસ્ક્યુલ તેમજ કોલેજને “સેલ્ફ ફાઇનાન્સ” તરીકે ચલાવવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે. જે રૂ. ૧૦,૦૦૦/- કે તેથી વધારે ફી લે છે.

પ્રાર્થિ અને સફળતા વચ્ચે પણ ભેદ હોય છે, પ્રાર્થિ તમારી મહેનતનું પરિણામ છે અને સફળતા એ તમારી પ્રાર્થિની પ્રશંસા છે.

આ ઉપરાંત ઉચ્ચ અભ્યાસક્રમમાં પેમેન્ટ સીટ ઉપર પણ ખૂબ જ ઉંચી ફી લેવામાં આવે છે. જે સામાન્ય રીતે સમાજના દરેક પરિવારને પોષાય નહીં. જેથી ઘણા વિદ્યાર્થી નાદૂટકે અન્ય અભ્યાસક્રમમાં જોડાઈ પોતાના ભવિષ્યને સામાન્ય બનાવે છે.

આ માટે જો આપણા સમાજ તરફથી જે વિદ્યાર્થી / વાલી આર્થિક લાભ લેવાને બદલે લોન લેવા ઈચ્છતા હોય તો તેમના માટે વગર વ્યાજની લોનની વ્યવસ્થા કરાય, તો તે સમાજના ઘણા પરિવારો માટે ઉપકારક સાબિત થશે.

ધોરણ-૧૦થી સામાન્ય રીતે મોટાભાગના વિદ્યાર્થીઓને ટ્યૂશન / કલાસીસ જોઈન્ટ કરવાની ફરજ પડે છે. ખાસ કરીને સાયન્સ લાઈનમાં ટ્યૂશન ફી આશરે રૂ. ૨૫થી ૫૦ હજાર જેટલી થાય છે.

આ માટે આપણા સમાજ પાસે પાલડીમાં વિશાળ જગ્યા છે. જેમાં ટ્યૂશન કલાસીસ રાહત દરથી ચલાવવામાં આવે તો ઘણાં વિદ્યાર્થી તેનો લાભ લઈ શકે.

આવા ટ્યૂશન કલાસીસ શક્ય હોય તો આપણા સમાજનાં ભાઈ-ભહેનો દ્વારા ચલાવવામાં આવે અને તે માટે તેઓને વિદ્યાર્થી દીઠ કમિશન આપવામાં આવે.

દર વર્ષે આપણા સમાજ તરફથી વિદ્યાર્થીઓને પુરસ્કાર આપી ગ્રોટ્સાહિત કરવામાં આવે છે. શક્ય હોય તો સમાજ તરફથી દરેક વિદ્યાર્થીને અભ્યાસક્રમ મુજબ પુર્સ્તકો આપવામાં આવે, જે વર્ષ પૂરું થતાં પરત લઈ, બીજા વરસે બીજા વિદ્યાર્થીને આપી શકાય.

આ માટે પુર્સ્તકની કિંમતના ૨૦ થી ૨૫ ટકા ચાર્જ લેવામાં આવે તોપણ વિદ્યાર્થીઓને ફાયદો થશે.

મારા ઉપરોક્ત સૂચનો ઉપર સમાજનાં બીજાં ભાઈ-ભહેનો પણ પોતાના વિચારો પ્રસ્તુત કરશે તો તે સમાજ માટે પ્રેરણારૂપ નીવડ્યો.

**નવીનયંક દી. મહેતા - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૧**

મંગલ મંદિરના ઓગસ્ટ-૨૦૦૧ના અંકમાં શૈક્ષણિક સહાય બાબતમાં શ્રી નવીનયંક મહેતાના લખેલ પત્રના અનુસંધાનમાં લખું છું.

હું નવીનયંકભાઈના વિચારો સાથે સહમત થાઉં છું. વગર વ્યાજે લોન આપવી, જેથી તે ભણીગણી કમાતો થાય ત્યારે માસિક હમાથી લોન પરત કરે તો બીજાને મદદરૂપ થાય. તેમને પણ આગળ જતાં સંસ્થાને સહાય કરવાની ઈચ્છા થશે કારણ કે એને એમ થાય કે જે કંઈ હાલમાં હું છું તે આ સંસ્થા થકી છું.

બુક બેંક ચાલુ કરવાથી ઘણા વિદ્યાર્થીઓને સહાય થશે તે પણ યોગ્ય છે. મુંબઈમાં તથા બીજાં શહેરોમાં ઘણા સમાજો આ કાર્ય ચલાવી રહ્યા છે.

હાલમાં જે સમાજો કે સંસ્થા આ સહાય આપે છે તેમને આ

સહાયમાંથી ભણેલાં બાળકો જ બીજાને ભણવા માટે લોન પરત કરી વધારાની સહાય સંસ્થાને કરે છે. જેથી વધુ ને વધુ બાળકો આ લાભ લઈ શકે છે.

સમાજને વિનંતી કરું છું કે, સૌથી પહેલાં વગર વ્યાજની લોન તથા બુક બેંકની સગવડ ચાલુ કરે, જેથી આપણા સમાજનાં બાળકો આર્થિક નભળાઈને કારણે ભણતરથી વંચિત ન રહે.

આપણા સમાજનું દરેક બાળક ભણી ગણીને પોતાના પગ પર સ્વમાનભેર ઊભું રહે.

**નિર્ણય પૂનર્મયં મૈશેરી - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૧**

● ● ● ● ●

‘મંગલ મંદિર’ આવે છે. સમયસર વાંચું છું. ખૂબ સારું સંકલન હોય છે.

**રામજી રાકરશી દેટિયા - અંદેરી, મુંબઈ
મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૨**

● ● ● ● ●

આધારસ્તંભો

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના “આધાર સ્તંભો”ને ખરેખર સમગ્ર કચ્છી જૈન સેવા સમાજને ધાર્યું પરિણામ લાવનાર પરિબળો તરીકે નવાજવા જ પડશે. કઠિન પરિશ્રમનું સુંદર પરિણામ નજરે જોઈ શકીએ છીએ. નાના મોટા સૌ કાર્યકર્તાઓ, સમિતિઓના કન્વીનરો, ટ્રસ્ટીઓ, આધાર સ્તંભો - આપ સૌનાં સુંદર કાર્યો માટે અભિનંદન....

‘મંગલ મંદિર’માં સુવિચારો, પ્રોત્સાહક - પ્રેરણાદાયક ટ્યુકડા લેખો માટે એકાદ પૃષ્ઠ વધુ ફણવશો એવી અપેક્ષા. ધન્યવાદ.

**અશોક નાનજી હરિયા - વડોદરા
મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૨**

● ● ● ● ●

એક સહજ પ્રયાસ

કચ્છના રણને અઢેલીને આવેલું એક નાનકું ગામ્ઝું નીરવ રાત્રિને આલિંગન આપતું ભરનિદ્રામાં પોઢી ગયું છે. મધ્યરાત્રિ ફળવા આવી છે. ઓચિંતી આંખો ખૂલી જાય છે. આશ્રય સાથે કાને અથડાય છે, શબ્દોને સાથ આપતો.... સૂનકાર રાતને છલકાવતો કોઈ વાદનો ધોર ગંભીર નાદ. રાત્રિનું સમગ્ર અસ્તિત્વ એ વાદના નાદમાં જાણે ધૂંટાઈ રહ્યું હતું. સંગીતનો આટલો ઉન્માદ - આટલો નશો તો મહાનગરમાં પણ માણવા નહોતો મળ્યો. જેમ નાગ મુરલીની ધૂન પાછળ દોડતો આવે તેમ હું એ સંગીતના સગડ મેળવતો ઠેઠ હરિજનવાસે આવી પહોંચ્યો. ભજન મંડળી જામી હતી. એક ભજનિક પોતાના મધુર કંઠ વડે ગાઈ રહ્યો હતો અને એક નાનકું વાજિંગ

મોટાભાગના માણસો જઘડતા એટલા માટે હોય છે, કારણ કે એ લોકો દલીલ નથી કરી શકતા.

કલ્પનામાં ન આવે એટલું નાનકડું ફક્ત બે હોઠોની વચ્ચે સમાઈ ગયું હતું. એના એક છેડાના તાર પર વગાડનારની આંગળીનો જાહુરી સ્પર્શ થતો હતો. એમાંથી ઉપસતું હતું અમરાપુરીની યાદ આપતું સંગીત!!!

હા, એ વાદ હતું “મોરચંગ”

અધી સદી પહેલાંની આ ઘટનાની યાદ અપાવી “મંગલ મંદિર”ના ૩૦૦માં અંકમાં “મોરચંગ” વિશે પ્રકટ થયેલા લેખે. તે સમય હતો... સીમમાં વેટાંબકરાં ચરતાં હોય, એમનો માલિક એકાદ જાડના થડને અહેલી મોરચંગ વગાડતો હોય. આવાં દશ્યો ત્યારે ગામડે ગામડે સામાન્ય હતા અને આજે અડવી સદી પછી સંભળાય છે કચ્છમાંથી મોરચંગના વગાડનારા વિદ્યાય થઈ રહ્યા છે. મન ગમગીન થઈ ગયું.

‘મંગલ મંદિર’માં પ્રકાશિત થયેલ “મોરચંગ” વિશેનો લેખ એક નાનકડા વાદની કેટલી બધી માહિતી આપે છે! કેટલા એના પ્રકાર! કેટલાં એનાં નામ! કેટકેટલા પ્રદેશોમાં એનું અસ્તિત્વ! આવો સંશોધનાત્મક લેખ ભાગ્યે જ હાથમાં આવે. ‘મંગલ મંદિર’ અને તે લેખના લખનાર બંનેને ધન્યવાદ આપું છું.

સાધારણ રીતે જાહેર સંસ્થાઓનાં આવાં મુખ્યપત્રો બહાર પડે છે ત્યારે તેમનું અસ્તિત્વ તસવીરો અને જાહેરાતોમાં ખોવાઈ જતું હોય છે. ‘મંગલ મંદિર’માં “મોરચંગ” વિશેનો લેખ વાંચ્યા પછી જેમ જેમ પાનાં ફેરવતો ગયો તેમ તેમ એક પછી એક સાહિત્યના રણો ઉપસતાં ગયાં.

“સાતથી વધુ ફોલ્ટ” નિષ્ઠાત હોય તે જ આવું લખી શકે. એક અન્ય લેખ છે “કચ્છ અને તેની પાણીની સમસ્યા” કચ્છમાં વહેલામાં વહેલી તકે નર્મદાનાં નીર મળી રહે તે માટેનો વ્યવહારિક ઉકેલ સૂચય્યો છે આ લેખમાં. “તવારીખે કચ્છ”, “કચ્છની સંસ્કૃતિના આરાધક”, “કચ્છના નરબંકા”, “કચ્છમાં નોંધાયેલા ભૂંક્પોની યાદી”, “કચ્છી સર્જકો”, “પળી”, “ગાંડો બાવળ”, “કલ્પસર યોજના” અને અન્ય ઘણું બધું મંગલ મંદિરનો પ્રયાસ સફળ થયો છે. અમારી વાચનભૂખ સંતોષાર્થી હતું. આ અંકના સર્જકોને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

ટોકરશી વોરા - ડેઝાન્બાદ
મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૩

આતુરતાપૂર્વક રાહ જોઈને બેઠો હતો તે એક શુભ દિવસે ફૂરિયરે હાથમાં આપ્યું. ખોલીને જોયું તો મારું પ્રિય માસિક “મંગલ મંદિર” અંક ૩૦૦. કચ્છી જૈન સમાજ પ્રથમ પાનાનું લખાણ વાંચ્યું. ધીરજ ખૂટી ગઈ. સંપાદિકાની કલમે વાંચ્યું, અનુકમણિકા જોઈ, ધીરજ ખૂટી ગઈ. એક સ્થળે બેસીને મોટા ભાગનાં તમામ લખાણો જાહેરભરો સહિત વાંચ્યાં. આંખ થાડી જાય ત્યારે પાણી છાંટીને પણ એક જ બેઠકે પૂરું કર્યું.

અંક ૩૦૦ના તમામ લેખો, માહિતીસભર, જાણ્યું જોયું

અનુભવ્યંની અનુભૂતિ કરાવી. જે વસ્તુનો ખ્યાલ નહોતો તેની માહિતી પણ મળી. સમાજે અથાગ પ્રયત્નો વડે કરેલી સગવડતા તેમજ નવા કામોના સ્વચ્છ સંપત્તિ સમાજનાં લખાણો વાંચી - સમાજને કેટલું વધારવા કોશિશ કરી રહ્યા છે તે જાણ્યું. પ્રભુ સ્વચ્છ કરવાની શક્તિ અર્પે એ જ પ્રાર્થના.

અંક પાછળ લીધેલી મહેનત - સમય - ધીરજ અને શાંતિ કાબિલે દાદ માંગી લે છે.

અંક ૩૦૦ ભવિષ્યની પેઢી માટે એક રેફરન્સ બુક તરીકે ખ્યાતિ મેળવશે એ વિશે શંકા નથી.

વાંચવાનું પૂરું કર્યું ત્યારે મોઢામાંથી શબ્દો નીકળી ગયા પાંજો કુછ અદ્ભુત અદ્ભુત.

અંતમાં આધારસ્તંભ મણકો-૧૭માં એક સૂચન છે. સંપાદિકાને બદલે તંત્રી એ શબ્દને હું પણ દોહરાવું છું. ભવિષ્યમાં ‘મંગલ મંદિર’ના સંપાદિકાને બદલે તંત્રી શબ્દ વાંચી અત્યંત પ્રસન્ન થઈશ.

ઇશ્વર આપને - સદાબહાર - આયુષ્યની સાથે તંદુરસી બક્સે અને સમાજને વરસો સુધી આવી અને ઈતર પ્રવૃત્તિઓ આપતા રહો એ જ શુભકામના સાથે.

દીરાનાઈ દોઢી - આમદાવાદ
મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૩

આત્મિયજન ડૉ. ચંદ્રકાંતભાઈ,

નમસ્કાર. પ્રસન્ન કુશળ હશો. દેરાવાસી મહાજનના ટ્રસ્ટી તરીકેની થયેલી મારી વરણી બદલ અભિનંદન આપતો તમારો પત્ર મળ્યો હતો. પહોંચ લખવી હતી પણ સરકારી દફતર જેવી નહીં, થોડી મોરી પણ મોળી તો નહીં જ. પત્ર બદલ હદ્યપૂર્વક આભાર માનું છું.

લગભગ ૨૭ વર્ષના દીંહકાળ પછીની એકહથ્યું સત્તા જ્યારે ઊથલી પડે ત્યારે તેના વહીવટ પર જામેલા મેલના પોપડા ઉપેડવા અને તેનું નવનિર્માણ કરવા જે સમય, શક્તિ, દઢતા અને ધીરજ જોઈશ. કદાચ એ જ અમારી કસોટી હશે. સંસ્થાની આરસી સમી અનુપલબ્ધ મિનિટ્સ બુક્સ, હાજરી બુક્સ, ચેરિટી કમિશનર સાથેનો પત્રવ્યવહાર, બીજા અનેક દસ્તાવેજો ઉપરાંત ખુરશી બચાવવા માટે કાનૂની તશીવિદો પાછળ ખર્ચિયેલી આઈ આંકડાની રકમો અને એની પાછળ છુપાયેલો બચાવાર આ બધું જ વિચારું છું ત્યારે થાય છે કે, દેરાવાસી મહાજનના ઈતિહાસનું કાણું પાનું તો કદાચ કાલે લોપાઈ જશે પણ સમાજના વીતી ગયેલા સુવર્ણકણનું શું? આપણી એક સમગ્ર પેઢી ઉત્તરાધિત્વ વિનાની રહી ગઈ.

આ તો સારું થયું કે સમાજના નભણા અને મધ્યમ વર્ગના શૈક્ષણિક, આર્થિક અને સામાજિક ઉત્થાન માટે સેવા સમાજે પોતાને ખબે ભાર જીલી આ વિશાળ સમાજને સેવાની શુંખલાથી જોડી રાખ્યો. અન્યથા સ્વયંસંચાલિત માહિતીના આ યુગમાંથી આપણે અંધારાં ઉલેચવા

પ્રતિબા એ ગરીબ માણસની સંપત્તિ છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

પડત.

ખેર, જે થયું તે. કરોડોની મિલકત ધરાવતા દેરાવાસી મહાજનના દીપને પ્રકટો રાખવા અમે ઈધણ પૂરીશું. મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી તરીકેના જવાબદારી વહન કરવા આપશ્રી જેવા સહદ્યી મિત્રોની શુભેચ્છા અને માર્ગદર્શન મળી રહેશે.

ખબરપત્રિકાનું બદલાયેલું કલેવર આપે જોયું હશે. ધીમી પણ મક્કમ ગતિ અને વહીવટી પારદર્શકતા એ અમારો મુખ્ય ધ્યેય હશે. રાહ જોઈએ; આવનારો સમય જ એ વિશે વધુ કહી શકશે.

“મંગલ મંદિર” દ્વારા અમદાવાદના આપણા સમાજની પ્રવૃત્તિઓ અને ગતિવિધિઓ વિશે જાણી શકું છું. સાંપ્રત અંક ખૂબ ખૂબ સુંદર બન્યો છે. “ધર્મ અને સમાજ” પરના મારા વિચારોને આ ગૌરવદાયી અંકમાં સ્થાન મળ્યું છે એ બદલ હર્ષ અનુભૂં છું.

અમદાવાદના આપણા સમાજે ભરેલી હરણજ્ઞાણ આપ સહુની, વિશેષતઃ આપશ્રીની દીર્ઘદિન, નેતૃત્વ અને સંગઠનનું પરિણામ સમજું છું.

ભાઈ અશોક મારા પૂર્વશ્રમના સહાધ્યાયી છે. નર્મદા વિષયક તેમના લેખ બે માથોડા લઈને વહેતી નદીના પૂરની જેમ માથેથી વહી જાય છે, છબદ્ધભિયાં પણ શક્ય નથી બનતા.

શ્રી કંતિભાઈ સાપલા પણ તાજેતરમાં એક લગ્નમાં મળ્યા હતા. સહુને મારા પ્રિય સુરણા.

આપશ્રીની શક્તિ અને સામર્થ્યનો લાભ કચ્છી પ્રજાને વિશેષ ને વિશેષ મળતો રહે એવી અભ્યર્થના સાથે.

ભવદીય,

**પણાવાલ શીમજી છેડા - મુખ્ય
મંગલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૩**

• • • • •

પ્રત્યેક અંકની જેમ “મંગલ મંદિર”નો જુલાઈ-૨૦૦૩નો આખો અંક વાંચીને ખુશ થઈ ગયો. સાંપ્રત કાળમાં સામાયિક ચલાવવું, નિયમિતતા જાળવીને સાતત્યપૂર્વક પ્રકાશિત કરવું એ લોઢાના ચણા ચાવવા જેવું કૃપું કામ છે. તે છતાં આપે એક સુંદર સામયિક પ્રકાશનના કપરા કામને જે રીતે આસાન બનાયું છે તે અવશ્ય સરાહનીય છે. ખરેખર આપ સૌને તથા સર્વ સહયોગીઓને ધ્યાનદાર.

“આંજો કાગર” વિભાગ વિચારવિનિમય માટે ઉપયોગી પ્લેટફોર્મ છે એ જરૂર નોંધવું જોઈએ. જુલાઈના અંકમાં મા. શ્રી જેઠાલાલભાઈ ગાલાએ કચ્છના કેટલાક પ્રશ્નો સંદર્ભે જે ઉપયોગી વિગતો છિણાવટપૂર્વક રજૂ કરી છે તે અનુમોદનીય છે. કચ્છના વિકાસ અને સમૃદ્ધિ ચાહીતા લોકો માટે શ્રી જેઠાલાલભાઈ ગાલાએ પ્રેરક માર્ગદર્શન આપ્યું છે એમ કહી શકાય. તેમાંય કચ્છના વિશાળ વિસ્તારની દિનિયમી વિધાન સભ્યો અને ધારાસભ્યોની સંખ્યામાં વધારો થવો જ જોઈએ, તેમની એ વાત ખૂબ જ ગમી. સામાજિક, સાંસ્કૃતિક, સાહિત્યિક, શૈક્ષણિક અને અન્ય વિકાસને લક્ષ કરતા જે પત્રો પ્રગટ થાય છે તે “આંજો કાગર”ના ધરેણારૂપ શાશ્વત સમા ઉપયોગી હોય છે.

આ રીતે મૂલવીએ તો “મંગલ મંદિર” દ્વારા જનજીવનિના અને પ્રતિભા પ્રસારવા જેવાં ઉપયોગી કાર્યો થઈ રહ્યાં છે તે નોંધપાત્ર બાબત છે.

કચ્છી નાં વરે (સં. કુંજલતા ગાલા), મેઘરાજાને પ્રાર્થના (અનિલ મોતા) સાથે અન્ય વાચન સામગ્રી વાંચી રાજ્યપાની લાગણી અનુભવી. સૌને ધ્યાનદાર.

**પણાવાલ ગોર - મુજ
મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩**

• • • • •

વિષય : વાનગીઓ અંગો...

મહોદય, સવિનય જ્ય જિનેન્દ્ર સાથે જણાવવાનું કે મંગલ મંદિર ભરપૂર માહિતીસભર બહાર પાડવામાં આવે છે તે બદલ અભિનંદન.

ટાઈટલ પેજમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનું આ “મુખપત્ર” છે એમ દર્શાવેલ છે.

કોઈપણ ફીરકાના જૈન સમાજમાં કંદમૂળ અને તેમાં પણ કાંદાબટારા અને લસણ ખાવાની ધૂટ આપવામાં આવી નથી.

જુલાઈ ૨૦૦૩ અને અગાઉના અંકોમાં વિવિધ વાનગીઓ કેવી રીતે બનાવવી, તેની માહિતી પૂરી પાડવામાં આવેલ છે. જુલાઈના આ અંકમાં નવ વસ્તુઓ બનાવવાની માહિતી છે. તેમાં એક સિવાયની બધી જ વાનગીઓમાં કાંદા - બટારા, ગાજર, આઠિની જરૂરિયાત બતાવી છે અને તમે તેને પ્રેમથી છાપી પણ છો.

વક્તિ કરતાં સમૂહનું પાપ ધણું જ મોટું હોય છે. ધરે વ્યક્તિ ગમે તે કરતો હોય તે તેનું પાપ છે, પરંતુ આખા સમાજને જે માહિતી પૂરી પાડી ખાવાની સલાહ આપવી તે સમાજનું શુણાકારનું પાપ બને છે.

જૈન મુખપત્રમાં ભગવાન મહાવીર અને સમસ્ત જૈન ફિરકાઓ દ્વારા કંદમૂળ ત્યાગની વાત કરેલી છે ત્યારે આવી વસ્તુઓવાળી વાનગી બનાવતાં સમાજની મહિલાઓને શીખવીને આપ શેનો પ્રચાર કરવા માંગો છો?

સુધારાવાદ તો આને ન જ કહી શકાય. અગાઉ પણ મેં આવો પત્ર લખવાનો ઈરાદો રાખેલ પણ તે લખી ન શક્યો. ત્યારે હવે બધી જ વાનગીઓ કાંદા-બટારા અને ગાજરવાળી વસ્તુઓની જાહેરાતો સાથે પ્રચાર જેવું લાગે છે. આ વર્જય છે. આપણા જૈનોના મુખપત્રમાં આ બરાબર નથી.

વક્તિ ધરે કાંદા-બટારા ખાતા હોય પણ પોતાના લગ્ન કે જાહેર પ્રસંગે યોજાતા જમણમાં આવી વાનગીઓ પીરસતી નથી તેથી આવી વાનગીઓની જાહેરાત પ્રગટ કરવાની જરૂરત લાગતી નથી. તે બંધ થાય તે ઈચ્છનીય છે.

કષાયે ક્ષમા. અવિનય બદલ દરગુજર.

જેમની પણે પ્રતિભા હોય છે એને તકની કઈ જારી તમા નથી હોતી.

● ● “સંભારણાં” વિશેષાંક ● ●

એચ. જે. કુલાડિયા - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩

કામ કરતી સરકાર - શ્રી કચ્છી જૈન સેવા

સમાજ

તાજેતરમાં મેં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની બે દિવસની ટૂંકી મુલાકાત લીધી. સંસ્થાની વ્યવસ્થામાં જ્યાં ખામી જોઈ તે સૂચનાબુકમાં લખી નાખી.

કહેવાની જરૂર નથી. અહીં તો કામ કરતી સરકાર છે. ખૂબ જ ટૂંકા સમયમાં અધિકારીશ્રીનો પ્રત્યુત્તર મળ્યો, જેમાં સૂચનોનો નમ્ર ભાવે સ્વીકાર હતો ‘ખામી દૂર કરવા પ્રયત્નશીલ છીએ’ જરૂરી પગલાં લીધાં છે, જેવો જવાબ મળતાં અત્યંત આનંદ થયો. ઉપરાંત “તેમના સેવાકાર્યમાં જરૂરી સુધારા વધારા કરવા ખાસ ધ્યાન દોરતા રહેશો,” જેવું આમંત્રણ પણ હતું. સંસ્થાના સર્વ અધિકારીવર્ગને હાર્દિક અભિનંદન.

આ પહેલાં એક જાગૃત નાગરિક તરીકે અનેકાનેક સંસ્થાઓને નમ્ર સૂચનો કરતો આવ્યો છું. વ્યવસ્થામાં રહેલી ગુઠિઓ જાણવાનો આવ્યો છું, પણ કદ્દી કોઈ પત્રનો સ્વીકાર કે તેનો જવાબ હજુ સુધી મળ્યા નથી.

અહીં પાલડી ખાતે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજમાં ટ્રસ્ટી મહાશયો સર્વ કામ કરતી સરકાર છે, જેમને સમાજ માટે કાંઈક રચનાત્મક ઉત્કર્ષનું અને તે પણ નિષ્ઠાપણે અને નિઃસ્વાર્થપણે નક્કર કાર્ય કરવું છે.

કુલીનકાર્ય ચાંપશી લુટ્ટિયા
“માનવ જ્યોત”, મુલું (પેસ્ટ) - મુંબઈ.
મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૩

ઓગસ્ટ -૨૦૦૩નો “મંગલ મંદિર”નો અંક એની આન અને શાન પ્રમાણે સુંદર સજ્જાવટ સાથે અને પ્રેરક - માહિતીપ્રદ વાચન સામગ્રી સાથે પહોંચી આવ્યો. આનંદ આનંદ થઈ રહ્યો.

સંપાદિકા સૌ. ચંદ્રિકાબહેન દેઢિયાએ સંપાદકીય લેખમાં કચ્છ પ્રત્યેની મમતા અને લાગણીના જે ભાવ વહેણ વહેતા કર્યા છે તેનું આચમન દરેક કચ્છ પ્રેમીને લાગણીસભર બનાવ્યા વિના નહીં જ રહે.

બહેનશ્રીએ સાચું જ કહ્યું છે કે “કચ્છની ખમીરવંતી પ્રજા આ બધી યાતનાઓ સહન કરીને પણ હસ્તે મુખે જીવી જાણતાં શીખી ગઈ છે. ધ્યાં છે! કચ્છના કચ્છી માહુઓને કે જેમણે કચ્છનું ખમીર જાળવી રાખ્યું છે.” આ સંદર્ભમાં મને સદ્ગત અમૃત ધાયલના કચ્છ વિશેના શબ્દો યાદ આવે છે. એમણે લખ્યું છે:

એનેછનું પાણી, શૂલનું પાણી,
પોતાના પ્રચંડ પૂરનું પાણી
હસ્તનું અતું રણમાં દીઠું
સત અને સિંહાસનું પાણી
વાછે ભાઈ કરણું પાણી.

અને કવિ સદ્ગત મહેન્દ્ર સમીરે પણ લખ્યું છે :

આતમના અસવારો
અંખમાં જોયો રંગ કસુંબલ
જીવન જબકારો
આ કરણે કામણગારો

સંપાદકીય આપ્યું લખાણ એમાં અનુસ્યુત કચ્છ પ્રત્યેની લાગણીનો સ્પંદ વાચકને સ્પર્શી જાય છે. ધ્યાંવાદ.

“આધારસંભો” લેખમાણા જેમ જેમ આગળ વધે છે તેમ તેમ વાંચવાના આનંદની વિશેષ પ્રાપ્તિ થાય છે અને વધુને વધુ ઈતેજારી વધતી જાય છે. શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ મણકો-૧૮માં ડૉ. હિતેન્દ્ર મોહનલાલ શાહ વિશે સરસ યથાર્થ માહિતી રજૂ કરી છે. ડૉ. ભાવનાબહેન મહેતા, ડૉ. ગોવર્ધનભાઈ શર્માએ “કચ્છના જ્યોતિર્ધરો” નામક પુસ્તક પ્રકાશિત કર્યું છે. તે અંગે પ્રકાશ પાછતાં તેઓએ લખ્યું છે “જે લોકોએ વર્તમાન કચ્છના નિર્માણ, વિકાસ અને સંવર્ધનમાં આગામું યોગદાન પ્રદાન કર્યું છે, ઈતિહાસની સમય શિલા પર જેમના ચરણ ચિહ્ન અંકિત છે, પ્રત્યક્ષ અથવા પ્રયત્ન રીતે જે કચ્છના લોક-માનસને સ્થાપિત કરવામાં નિમિત્ત બન્યા છે, જેમણે કચ્છની અસ્મિતાને સફળતાપૂર્વક પ્રક્ષેપિત કરી છે એવી વ્યક્તિત્વોની રેખાઓ અહીં સુપેરે આલેખેવી છે.” “મંગલ મંદિર”ના માધ્યમથી આધાર સંભો લેખમાણા દ્વારા આવું સુંદર કામ થઈ રહ્યાનો અહેસાસ થાય છે. તહુપરાંત હંમેશાની જેમ આ અંકમાં પણ રસનીય, ઉપયોગી જે સામગ્રી આપવામાં આવી છે તેમાં જર્મન સ્કોલરશિપ-ડાડ, “સ્પંદન”ના યુકેર્નન પ્રવાસ કાર્યક્રમ, ભૂંકુપગ્રસ્ત લાઈબ્રેરીનું નવનિર્માણ, ફૂલપાંખડી (અનિલ મોતા), રાખી (કુંજલતા ગાલા), ટાઉન પ્લાનિંગ (અલકા સંઘવી) આ કાવ્ય વાંચતાં હાલ કચ્છમાં થઈ રહેલ ટાઉન પ્લાનિંગનાં દશ્યો તાદેશ્ય થયાં. આ રીતે સર્વાંગ સુંદર વાંચન સામગ્રીથી સજજ્યાજજ “મંગલ મંદિર”ના અંકો પ્રતિ માસે આપ સર્વ પ્રકાશિત કરતા રહો છો તે માટે ધ્યાંવાદ.

બાળલાલ ગોર - જુઝ
મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૩

● ● ● ● ●

“મંગલ મંદિર”ના ઓગસ્ટ-૨૦૦૩ના અંકના “આંગ્રે કાગર” વિભાગમાં “વાનગીઓ અંગે”નું શ્રી એમ. જે. કુલાડિયાનું મંત્ર્ય વાંચ્યું.

અને એ જાણવાં જરૂરી છે કે અમદાવાદની “શ્રી કચ્છી જૈન

આજીવિકાની પળોજણમાં માણસ જીવવાનું ભૂલી ગયો છે.

સેવા સમાજ” એ ધાર્મિક સંસ્થા નથી અને પાયાની રીતે તે સામાજિક સંસ્થા છે. આ સંસ્થાના નામમાં જે “જૈન” શબ્દ છે તે ધર્મ-સંપ્રદાય દર્શક નથી, પરંતુ “કચ્છી જૈન” એ શબ્દો સંયુક્ત રીતે જ્ઞાતિદર્શક છે. એટલે કે કચ્છની વિવિધ જૈન જ્ઞાતિઓ એવો થાય છે. જૈન જ્ઞાતિઓના અન્ય જાહેર પ્રસંગોમાં કે લગ્ન સમારંભોમાં કંદમૂળની વાનગીઓ ઘણે સ્થળે પીરસાતી જોઈ છે. જૈન જ્ઞાતિઓમાં અન્ય સ્થળે જે વાનગીઓ સામાન્ય રીતે ખાવાલાયક ગણાય તેવી વાનગીઓ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ પોતાની કેન્દ્રીન વગેરેમાં પીરસે કે ‘મંગલ મંદિર’ આવી વાનગીઓની માહિતી પ્રગત કરે તેમાં કશું ખોટું નથી.

પોપરલાલ નેણથી ધરોડ
મંગલ મંદિર, સાયેમનર-૨૦૦૩

● ● ● ● ●

મંગલ મંદિરના ઓગસ્ટ-૨૦૦૩ના અંકના “આંજો કાગર” વિભાગમાં ભાઈ શ્રી એચ. જે. કુબડિયા - અમદાવાદનો એક પત્ર છપાયેલ છે કે જેમાં મંગલ મંદિરના જુલાઈ-૨૦૦૩ના અંકમાં વાનગીઓની જે વિગત આપવામાં આવેલ છે તેમાં કંદા-બટાકા વાપરવા અંગે ભાઈશ્રીને વિરોધ છે.

જૈન શબ્દનો બે રીતે વપરાશ થાય છે. એક “ધર્મ” માટે અને બીજું “જ્ઞાતિ” માટે. શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ એ ધાર્મિક સંસ્થા નથી પરંતુ જ્ઞાતિના બેઝ ઉપરની સામાજિક સંસ્થા છે. સામાજિક સંસ્થાઓમાં ધર્મની વાતો ન થાય તો સારું. ધાર્મિક સંસ્થાઓમાં અથવા તો વ્યક્તિગત રીતે લોકો પોતાની ધાર્મિક માન્યતા પ્રમાણે વર્તન કરે તે બરાબર છે, પરંતુ સામાજિક સંસ્થાઓમાં ધાર્મિક વાતો ન લાવીએ તે વધુ ઉચિત છે.

જેનો મેડિકલ ક્રોલેજ પણ સ્થાપે છે અને જેનો ડોક્ટરો પણ બને છે. ત્યાં ડેડકા તથા ઊંદર પર અનેક પ્રકારના પ્રયોગો કરવામાં આવે છે. તો શું ભાઈશ્રી કુબડિયાના મત પ્રમાણે આ બધી બાબતોનો ત્યાં નિષેધ રાખવો? આ શક્ય જ નથી. તેથી ધાર્મિક માન્યતાનો ઉપયોગ અન્યત્ર ન થાય તે વધુ હિતાવહ છે.

નીતિન દેટ્ટિયા
મંગલ મંદિર, સાયેમનર-૨૦૦૩

● ● ● ● ●

ભાઈશ્રી કુબડિયાને ‘મંગલ મંદિર’ના ઓગસ્ટ-૨૦૦૩ના અંકમાં એક પત્ર લખેલ છે કે જે તે અંકના “આંજો કાગર” વિભાગમાં છપાયેલ છે.

કંદા-બટાકાની વાત ધાર્મિક સંસ્થામાં અથવા તો વ્યક્તિગત રીતે થાય તે ઉચિત છે. સામાજિક સંસ્થાઓએ આ વાત પર ધ્યાન આપવું ન જોઈએ. સામાજિક સંસ્થાઓમાં ધાર્મિક વાતોને આગળ ધરવી એ બરાબર નથી. ધાર્મિક બાબતો પર અનેક પ્રકારના વાદવિવાદો થઈ શકે કે જેનો કોઈ અંત જ ન આવે.

ધાર્મિક સંસ્થાને ધાર્મિક રીતે અને સામાજિક સંસ્થાને સામાજિક

રીતે મૂલવીએ એ જ વધુ યોગ્ય રહેશે.

પ્રકાશ સંઘરી

મંગલ મંદિર, સાયેમનર-૨૦૦૩

● ● ● ● ●

તા. ૧૪-૧૫ના આપણે ધાર્મિક સમારંભ ઉજવ્યો અને તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓ અને અન્ય ક્ષેત્રે સિદ્ધિઓ મેળવનાર બાળકોનું સંન્માન કર્યું.

હેલ્લા ૨-૩ વર્ષથી એક વાત સતત મનમાં ખૂંચી રહી છે, આજે અને “મંગલ મંદિર”ના માધ્યમ દ્વારા વાચા આપી રખ્યો છું.

કોઈપણ બાળક જ્યારે કોઈ સિદ્ધિ મેળવે છે ત્યારે તેની પાછળ અનિવાર્યપણે તેની માતાનો મોટો ફાળો અને તેની મહેનત હોય છે, પછી તે અભ્યાસના ક્ષેત્રે હોય કે કલાના.

અફસોસની વાત એ છે કે આવાં બાળકોના કરતાં સંન્માન પ્રસંગે સ્ટેજ ઉપર અને અપાતા સંન્માનપત્રોમાં પિતા અને વધારામાં દાદાનાં નામ હોય છે પણ બાળકોની આ સિદ્ધિઓ પાછળ વધારેમાં વધારે ભોગ અને સમય આપતી તેઓની માતાઓના નામનો ઉલ્લેખ જ નથી હોતો. આને પુરુષપ્રધાન સમાજનું લક્ષણ સમજવું કે આયોજકોમાં નવું વિચારવાની દાસ્તિનો અભાવ સમજવો?

આશા છે કે ભવિષ્યમાં આયોજકો આ ભૂલ સુધારી લેશે.

મગનલાલ એમ. સંઘરી
મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૩

● ● ● ● ●

“મંગલ મંદિર” ઓગસ્ટ-૨૦૦૩ અંક નં.-૩૦૪ માં સંપાદિકાની કલમે.... “કચ્છને કોની નજર લાગી?” એ સંપાદકીય લેખ સમયસરનો અને બિલકુલ પ્રસ્તુત હતો એટલે ખૂબ જ ગમ્યો. તે જ રીતે સાપેમનર-૨૦૦૩ અંક નં.-૩૦૫માં નર્મદાના પ્રશ્ને “કચ્છ વાસ્તવિકતા સ્વીકારશે?” પણ તેની મુદ્દાસર, યોગ્ય અને સબળ રજૂઆતના કારણે અતિ ઉત્તમ સંપાદકીય લેખ છે. કચ્છના ચૂંટાયેલા પ્રતિનિધિઓ બહુ સહિત નથી અને એટલે જ કચ્છની પ્રજા અને તેને ભોગવી પડતી હાડમારી અને કચ્છની સળગતી સમસ્યાઓ તરફ ઉદાસીન વલાણ ધરાવતા માધ્યાત્મા મહાનુભાવો વિધાનસભાની ચૂંટણીમાં નરેન્દ્ર મોટી - મુખ્યમંત્રી તરફ ચૂંટણી સમયે અતિ બળવાન વેવ (WAVE) હોવા છતાં નામોશીભરી હાર અને પદ્ધાટ ખાંધી છે અને આવતી લોકસભાની ચૂંટણીમાં પણ જો ગુજરાત સરકારશી તેમજ કેન્દ્ર સરકારશી એક રાજ્ય કરતાં પણ વધુ ભૌગોલિક વિસ્તાર એવા કચ્છ પ્રદેશની સમસ્યાઓના નિવારણ માટે તાત્કાલિક અને અસરકારક પરિણામલક્ષી પગલાં નહીં ભરે તો લોકસભાની ચૂંટણીમાં પણ તેનો પડ્યો ચોક્કસપણે પડશે જ તે સંબંધિત સર્વે મહાનુભાવોએ સમયસર સમજ લેવું જોઈએ.

જનાલાલ કાકરશી ગાલા - ગાંધીધામ
મંગલ મંદિર, જન્યુઆરી-૨૦૦૪

● ● ● ● ●

બીજાની મહેનતનું ફળ ખાવાની માણસને ઈચ્છા થઈ ત્યારથી દુનિયામાં પાપની શરૂઆત થઈ.

પ્રાર્થના સભા/બેસણાં

ઘડી વખત પ્રાર્થના સભામાં હાજરી આપનાર વ્યક્તિઓ પ્રાર્થના સભા પૂરી થયા બાદ, અવસાન પામનાર વ્યક્તિનાં નજીકના સગાઓને મળવા જાય ત્યારે તેઓ અવસાન પામણાથી કુટુંબીજનો ઉપર તૂટી પડેલાં હુંભોની યાદ જાણતા કે અજાણતા અપાવતા હોય છે. તેથે અવસાન પામનાર વ્યક્તિના કુટુંબીજનો આશાસન પામવાને બદલે, અવસાન પામનાર વ્યક્તિને યાદ કરી વધારે રહે છે. ક્યારેક વધારે પડતું રડવાથી તેઓની તબિયત ઉપર પણ અસર થાય છે. અને ક્યારેક અવસાન પામનાર વ્યક્તિનાં કુટુંબીજનોએ પ્રાર્થના સભામાં આવનાર વ્યક્તિઓને પોતાનાં કુટુંબીજનોને રૂબરૂમાં ન મળવાની વિનંતી કરવી પડે છે.

તે જ રીતે ઘડીવાર પ્રાર્થના સભામાં સ્તવન ગાવા માટે સંગીતકારોને બોલાવતા હોય છે. તેઓ પણ પોતાની કવિતાઓમાં અવસાન પામેલા સભ્યનાં કુટુંબીજનોનાં નામો સાથે કવિતા બનાવી ગાતા હોય છે. જે સાંભળી-પરિવારજનો ખરેખર યાદ કરી વધારે હુંભી હુંભી થતા હોય છે.

આ બધી પ્રથાઓ હવે સુધારો માંગે છે. પ્રાર્થના સભાઓ અવસાન પામનાર વ્યક્તિનાં કુટુંબીજનોને આશાસન આપવા માટે હોય છે, ન કે વધારે હુંખ પહોંચાડવા માટે.

પ્રતાપ નારાયણ ઈંડ
મંગલ મંદિર, ફેલુઆરી-૨૦૦૮

શ્રી અશોકભાઈ મહેતા “આધારસંભો”ની લેખમાળા મંગલ મંદિર માર્ચ-૨૦૦૨થી ફેલુઆરી ૨૦૦૪ સુધી રેઝયુલર આપતા હતા. શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના પાયાના પથ્યરો વિશે ઘડી બધી માહિતી તેમના લેખો દ્વારા જાણવા મળી, એના માટે આભાર માનીએ કેમકે અમના બિજી શેર્યુલમાંથી ટાઇમ ફાળવી વ્યક્તિની રૂબરૂ મુલાકાત કરી, ઈન્ટરવ્યૂ લેતા હતા અને આપણને “મંગલ મંદિર”માં રેઝયુલર વાંચવા મળતું હતું.

શ્રી અશોકભાઈ મહેતા બહુજ સારા લેખક છે. એમને “આંજો કાગર” દ્વારા વિનંતી કરું હું કે આવી જ કોઈ સમાજના વિશેષ વ્યક્તિઓ વિશે નવી લેખમાળા ચાલુ કરે જેથી આપણને આપણા સમાજની વિશેષ વ્યક્તિઓ વિશે જાણવા મળશે.

યંકાંત દામજ શાઢ (કે. ડી. શાઢ)
મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૮

પ્રશંસનીય નિર્ણય

આજે સૌથી વધુ જડપે કોઈ દોડતું હોય તો તે છે - મોંઘવારી! અને આ મોંઘવારતની વધુમાં વધુ માઠી અસર થઈ હોય તેવા બે ક્ષેત્રો એટલે શિક્ષણ અને મેડિકલ ટ્રીટમેન્ટ.

આ પરિસ્થિતિમાં આપણા સમાજે તેના સૌ સભ્યોને મેડિકલ ટ્રીટમેન્ટના ખર્ચમાં રાહત ૫૦ ટકાથી વધારીને ૭૫ ટકા સુધીની કરી આપીને સાચા અર્થમાં મોટી રાહત આપી છે.

આવો અનુમોદનીય અને અભિનંદનીય નિર્ણય લેવા માટે સૌ હોદેદારો અને માનનીય પ્રમુખશ્રીને જેટલા ધન્યવાદ આપીએ તેટલા ઓછા છે.

સુલુ જવાયિપ શાઢ
મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૪

“મને મુંજવતા પ્રશ્નો”

- તમામ તીર્થકરોના જન્મ માત્ર આપણા જ દેશમાં શા માટે?
 - બધા તીર્થકરો આપણા દેશના અમુક જ પ્રદેશમાં શા માટે?
 - પ્રાચીન કાળમાં બધા જ રાક્ષસો માત્ર આપણા જ દેશમાં શા માટે?
 - વિષ્ણુના તથા અન્ય દેવી દેવતાઓ અને ભગવાનોના અવતારો માત્ર આપણા જ દેશમાં શા માટે?
 - હવે જ્યારે કળિયુગ આવ્યો છે અને હવે જ ખરેખર તીર્થકરોની અને અવતારોની સાચી જરૂર છે ત્યારે બધાએ અવતાર લેવાનું સાવ બંધ શા માટે કર્યું? સત્યુગમાં તેમની જરૂર વધારે કે કળિયુગમાં?
 - પ્રાચીન કાળમાં બધા ઈશ્વરો, તેમના અવતારો, દેવી-દેવતાઓ માત્ર આપણા જ દેશમાં પેદા થયા અને અન્ય દેશમાં ન ગયા એ માટે આપણે ખુશ થવું જોઈએ કે આપણી ભયંકર નાલેશી સમજને હુંભી થવું જોઈએ? જેને ત્યાં વારંવાર તોકટો આવ્યા કરે તે સારું કે જેને કદી તોકટોનો જરૂર ન પડી તે સારું?
- નોંધ :** જે ભોગ્ય લોકો (અહીં ભોગ્ય એટલે મૂળ્ય) વારતાઓને સાચી માનીને આપસાપસમાં જઘડચા કરે છે તેને આ પત્ર સપ્રેમ અર્પણ.

શાંતિલાલ સંધી - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૨૦૦૪

તાજેતરમાં માંડવી તાલુકાના ગોધરા ગામે દાદા આદિનાથ કેસરિયાળુના જિનાલયનો શાતાબ્દી મહોત્સવ તા. ૧૫ એપ્રિલથી ૨૪ એપ્રિલ દરમ્યાન ઊજવાયો.

દાદાના કહેવાતા પ્રતિમાના ઉત્પન્ન સ્થળ દરબારગઢમાં તા. ૨૧-૨૨ના રોજ એક દિવસ માટે ઊજવવામાં આવેલ તીર્થકર પરમાત્માનો સ્નાત્ર મહોત્સવ માટે લગભગ દસ લાખ રૂપિયાના ખર્ચ મેરુ પર્વતનો સેટ ઊભો કરવામાં આવેલ અને એતે સ્નાત્ર મહોત્સવ તેમજ સાંજના કુમારપાળ રાજીની આરતીનું અહીં રૂ. ૫,૬૬,૬૬૬ના ચઢાવાથી બોલાયેલી બોલીથી આરતી ઉતારવામાં આવેલ. અહીં દાદાની અસલ

માનવ જીતના હિતનો કોઈ વિચાર કર્યા વગર મરતાં તમારે શરમાનું જોઈએ.

પ્રતિમાળની નહીં પણ એકેલીક ફાઈબરથી બનાવેલ પ્રતિમાની આરતી ઉત્તારવામાં આવેલ. મુખ્ય જિનાલય તેમજ જિનાલયમાં બિરાજમાન દાદા આદિનાથ આ દશ્ય જોઈ જરૂર વિચારતા હશે કે શતાબ્દી મહોત્સવ જિનાલયનું કે દરબારગઢનો દસ દિવસનો મહોત્સવ? ફક્ત દરબારગઢનો ઠાડ બતાવવા જ જાણે મહોત્સવનું નિમિષ કરાયું હોય તેમ ગામવાસીઓને જાણતું હતું. દસ દિવસમાં રૂપિયા સિતેર લાખ જેટલા ખર્ચ બાદ ગામવાસીઓને અથવા સમાજના નબળા વર્જ માટે ક્યાંય એક રૂપિયો ઊગી નીકળ્યો હોય તેવું દેખાયું નહીં. તો ધર્મના નામે આવાં નાટક શા માટે? હવે સમાજને ચેતવાની જરૂર છે. તમે પૈસા આપ્યા છે તેનો કેવો વહીવટ થાય છે, તેની નજર રાખવી તથા આયોજકો પાસેથી હિસાબ માંગવો જોઈએ. આપણા સમાજમાં ઘણા નબળા લોકો છે, જેને કેમ જીવન ગુજરાતું તેની ચિંતા સત્તાવે છે તેવા આપણા ભાઈઓને મદદ કરીશું તો ખરેખર આપણે દાદા જિનાલયનો શતાબ્દી મહોત્સવ ઉજાવ્યો ગણશો. સમાજમાં આપણા અમુક ભાઈઓને આવતીકાલે શું ખાશું તેની ચિંતા હોય છે ત્યારે આપણે આવા નાટકથી દૂર રહેવું જરૂરી છે.

**મંગલ કુંવરજી ગોસર
મંગલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૪**

● ● ● ● ●

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના પદાવિકારીઓ,

"મંગલ મંદિર"ના દળદાર ત૦૦માં અંકથી શરૂ થયેલ યાત્રા અવિરત વરસતી પ્રેમવર્ષમાં ભીજાતા રહ્યા છીએ. આપના મળી રહેલ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા કરણના વિકાસના ચાલુ પ્રશ્નો અંગેના એક સેમિનારનું મુંબઈ મધ્યે, રવિવાર તા. ૫-૬-૨૦૦૪ના આયોજન ગોટ્યવામાં આવેલ છે. તેના અનુસંધાને આવેલ કેટલાક પત્રોની વિગતો "આંજો કાગર" વિભાગમાં અત્રો પ્રસ્તુત કરેલ છે.

- સંપદક

કચ્છના સર્વાંગી વિકાસ અંગે મુંબઈમાં રાખેલ સેમિનારમાં આવવાનું આપનું આમંત્રણ મળ્યું. જે માટે આપનો બહુ જ આભાર. આ સેમિનારમાં હાજરી આપવાની ઘણી ઈચ્છા હોવા છતાં નાહુસ્તા તબિયતના કારણે આવી શકું તેમ નથી. તો ક્ષમા કરશો. આશા છે કે વતનપ્રેમી કચ્છીઓ સારી સંખ્યામાં આ સેમિનારમાં આવશે અને કચ્છના સર્વાંગી વિકાસ માટે નક્કર પગલાં લેવાશે. આ સેમિનાર યોજવા માટે આપ સૌને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ.

ધૂમુખ જર્દા - કારોદરા

● ● ● ● ●

કચ્છના પ્રશ્નો આપણા જ છે. તો એ માટે આપ જાગૃત થઈ જે સુંદર કાર્ય કરી રહ્યા છો એ બદલ આપને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ આપું છું.

અમદાવાદ મધ્યે આપ બધાને ખભેખભા મિલાવી છેલ્લા ૮/૧૦ વર્ષમાં ખૂબ સુંદર કાર્યો કરેલ છે, જે આપના માસિક "મંગલ મંદિર"થી જાણી ખૂબ આનંદ થાય છે. થોડા સમયમાં ખૂબ મોટા કાર્યો કર્યો. જેથી આપ સર્વે ધન્યવાદને પાત્ર છો.

દામજી જાનવરી છડા - કુનલી

હુંફાળા પ્રેમનું વર્ણન કરવા ખરેખર અમારી પાસે શબ્દો નથી. "મંગલ મંદિર"માં આપણા સમાજના અમદાવાદના સમાચાર સાથે સંસ્કાર પીરસતા દૃષ્ટાંતો, બાળ વિભાગ, કચ્છને થતા અન્યાયો માટે સરકારશી સામે અવાજ ઉદ્ઘાતા વિષયો, આપની સંસ્થાના કાર્યકરો અને આધારસંબંધોને અવિરત મણકારૂપે બીરદાવવાની આપની પ્રથા તથા કચ્છના ટૂંકા પણ સંપૂર્ણ સમાચારને આવરી લઈ અમોને વતન પ્રત્યેની અમારી જવાબદારીનું ખરેખર ભાન કરવનાર આપ સૌને જેટલા અભિનંદન આપીએ તેટલા ઓછા છે. ૧૯૯૮માં કચ્છી ભવનની મુલાકાત વખતે જ અમો અમારા ગામના વડીલ શ્રી અશોકભાઈ મહેતાના સત્સંગથી આપની સંસ્થાનો પ્રવૃત્તિઓ અને કાર્યપદ્ધતિથી વાકેફ થયા હતા. અને ખરેખર તે વખતે અમારા સૌ ભાઈઓનાં મુખમાંથી શબ્દો સરી પડ્યા હતા કે "સંસ્થાને લાંબા સમય સુધી સમાજની સેવા આપવી હોય તો અમદાવાદની શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજની કાર્યશૈલીથી કામ કરતું જોઈએ" અને જ્યારે જ્યારે અમોને મોકો મળે છે ત્યારે ત્યારે આપની સંસ્થાનો દાખલો અન્ય સંસ્થાના કાર્યકરભાઈઓને આપીએ છીએ. આપ સૌ આપની સંસ્થાના નેજ ડેટન વધુ ને વધુ સમાજ તથા દેશની સેવા કરતા રહો એ જ શુભેચ્છા. ફરીથી આપનાં અમારા પરના અવિરત પ્રેમને બિરદાવતા વિરમું છું.

કીર્ત કરમશી દેટિયા - અંધેરી, મુંબઈ
મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૪

● ● ● ● ●

આપની સંસ્થાએ કચ્છના પ્રશ્નોના ઉકેલ માટે જે ઝુંબેશ ઉપાડેલ છે તે માટે આપ સર્વેને ખૂબ ખૂબ ધન્યવાદ આપું છું. કચ્છના ગામને ગામની સેંકડો સંસ્થાઓ મુંબઈમાં આવેલી છે ને તેના સક્રિય હોદેદારો મજફુર સેમિનારમાં હાજર રહે તો ઘણું આવકારદાયક થશે.

જાનીકાર્ત ઓમ. રક્કર - વાણી, મુંબઈ

● ● ● ● ●

આપ સૌ કચ્છના પ્રશ્નોના વિશે આટલા જાગૃત છો તે જાણી આનંદ થયો. કચ્છ આપણું માદરે વતન છે અને એની પ્રગતિ આપણને આનંદ આપે તે સહજ છે. આપના દરેક કાર્યમાં મારો સાથ આપની સાથે છે. હું સેમિનારમાં હાજર રહીશ.

જેઠાવાલ વી. ગંગાર "મંગલમ" - જોગશ્વરી, મુંબઈ

● ● ● ● ●

આપની સંસ્થા કચ્છ, કચ્છમાં વસતી પ્રજા, અન્ય વસવાટ કરતી કચ્છી પ્રજા અંગે બહુ ઉત્કૃષ્ટ છે અને સરાહનીય કાર્ય કરી રહી છે. આપને આપનાં કાર્યો / પ્રોજેક્ટમાં હરહંમેશ સફળતા મળતી રહે

ઇધ્યા, એ લીલા કાચ જેવી આંખોવાળો રાક્ષસ છે.

તેવી શુભેચ્છા પાઠવું છું.

સંતોલાલ મુજા શાહ - સિલેપાઈ (કસ્ટ), મુંબઈ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ કચ્છના મહાત્મના મુદ્દાઓ માટે સેમિનાર યોજેલ છે તે બદલ ઘણો જ ધન્યવાદ. કચ્છને જનતાને ધણું જાણવાનું મળશે. આપને આ કાર્યમાં ઘણી જ સફળતા મળે એ જ શુભેચ્છા.

નયબાઈ રંબિયા - શ્રી બીંડા સર્વેદય ક્રસ્ટ

પ્રથમ તો આપ બહાર વસતા કચ્છી ભાઈઓને ખૂબ જ અભિનંદન. આપ કચ્છની બહાર રહીને પણ કચ્છ (વતન) પ્રત્યે આટલી લાગણી બતાવો છો કે બદલ અમો કચ્છમાં વસતા કચ્છીઓ ગર્વની લાગણી સાથે આપ સૌનો આભાર માનતા હર્ષની લાગણી અનુભવું છું.

માવગુભાઈ કે. પટેલ

ક્રેડેશન વાર્કસ પ્રેસિડન્ટ - ક્રેડેશન ડ-ની, જાયન્ટ્સ ક્ર્યુપ
કન્ટરનેશનલ, મુજ (કચ્છ)

મને ખૂબ જ આનંદ થાય છે કે આપ બહાર રહેતા કચ્છીઓ કચ્છવાસીઓ પ્રત્યે જે લાગણી બતાવો છો તેના બદલ આપ સૌને ખૂબ ખૂબ હાર્દિક અભિનંદન પાઠવું છું.

સરનબણેન માવગુ ભગત
પ્રમુખ - શ્રી અભિલ ભારતીય કચ્છ કરવા પાટીદાર મહિલા સમાજ,
નાનગામાં, કચ્છ.

પરિપત્રમાં જાણાવેલ વિષયો બાબત, ગ્રાણ-ગ્રાણ કલાકના બે સત્રોમાં વિચાર વિનિમય કરવાનું અતિ મુશ્કેલ જાણાશે. છતાંય કચ્છના સર્વાંગી વિકાસ બાબતની જાણકારી પ્રસ્તુત કરવાનો આપનો પ્રયાસ સરાહનીય છે.

વાહીરી શાહ - હેંડ્રાનાં

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની પ્રવૃત્તિઓથી તેમના મુખ્યપત્ર “મંગલ મંદિર” દ્વારા સારી રીતે વાકેફ છું. કચ્છના પ્રશ્નો હાથ ધરી તમે સમકાળીન જગૃતતા દાખવી રહ્યા છો. સેમિનાર અનેક રીતે લાભકારી રહેશે તેમાં શંકા નથી.

સંતોલાલ કેશવગુ મોતા - મુલ્દ (કસ્ટ), મુંબઈ

અમારી ખાસ રજૂઆત નોંધમાં લેવા નામ સૂચન છે કે ૧૦૦ કરોડના ખર્ચ મુજમાં અધ્યતન હોસ્પિટલના અનુસંધાનમાં મેડિકલ કોલેજ માટે પણ પ્રસ્તાવ નક્કી કરી સેમિનારમાં રજૂ કરી શકાય.

ડૉ. નંદલાલ કે. માનસેતા - અમદાવાદ

કચ્છ પ્રત્યે લાગણી દર્શાવી આપ આ સેમિનાર યોજો છો તે બદલ ધન્યવાદ.

કૃ. જગુતિબણેન બાબુબાઈ શાહ
પ્રમુખ, નિલતા પંચાયત, કચ્છ-મુજ.

કચ્છના પ્રશ્નો બાબતે આપના અથાગ પ્રયત્નો બાબત ધન્યવાદ. ઉભાતિનાં શિખરો સર કરવા પ્રસ્તુ આપને શક્તિ આપે.

ચંપકલાલ ધનજી હરિયા - વાપી

કચ્છના ચાલુ પ્રશ્ને સેમિનારનું આયોજન ખરેખર ખૂબ જ પ્રશંસનીય છે. આવા આયોજનોથી કચ્છના પ્રાણપ્રશ્નોને વાચા મળશે. પ્રનોદ એચ. મુનવર, જેઝન્ટ સેકેટરી - રેલવે વિસ્તરણ અને કચ્છ પેનજર્સ એસોસિએશન - મુજ (કચ્છ)

હવે નર્મદાના નીર કચ્છમાં બધા તાલુકાને મળી શકે એ અતિ જરૂરી છે. આખો કચ્છ હવે પાતાળમાંથી પાણી બેંચીને ખેતી તો ભલે કરે પણ બીજા અનેક બાંધકામો પણ પાતાળના પાણી બેંચીને કરે છે. એક દિવસ પાતાળ ખાલીખમ થઈ જશે, પછીનું કચ્છ કેવું હશે એ કલ્પના કરતાં પણ બુઝુારી આવે છે. અબડાસામાં તો ચોવીસ કલાક બોરથી પાણી બેંચાય છે. તેનાથી ખેતી થાય છે. સાથે સાથે જીંગા ઊંઠેર જેવા ધંધા પણ થાય છે. પાતાળમાં બેજ ઘટશે પછી એની અસર ઊભેલી વનરાઈને થશે. તેનાં મૂળિયાં ઊંડાં ઊતરીને શું પીશે? પછી “વન વેરાણ અને પાં હેરાણ” જેવો તાલ થશે. એટલે નર્મદાનું પાણી કચ્છમાં આવે એ બાબત પર જોર આપવામાં આવે એ જરૂરી છે.

કવિ દેજ - નલિયા (કચ્છ)

એ દિવસોમાં મુંબઈ હોવાનું બનશે તો આપને આગોતરી જાણ કરી “જ્ઞાનની ખાણ” જેવા આ આયોજનમાં હાજર રહી જાતને સમૃદ્ધ કરવાની સોનેરી તક અવશ્ય જરૂરીશ.

જ્યાંતી જેપી “શબાન”,
પ્રસાર ભારતી, આકાશવાણી, મુજ (કચ્છ)

આપની Work Teamને ઉપરોક્ત સેમિનારમાં ઘણી સફળતા મળે એ જ પ્રભુ પ્રાર્થના. આજે આખાય ભારતમાં આપનો સમાજ જે સેવા આપે છે તેવો કોઈ સમાજ નથી. તેમજ ભારતમાં આપના જેવું અતિથિ ગૃહ ક્યાંય પણ નથી. આ બાબત મુંબઈના મહાજનોએ બેગા થઈને આપના ઉદાહરણને સાકાર કરવું જોઈએ, ને ભવ્યતિભવ્ય અતિથિગૃહ કચ્છી સમાજને ભેટ આપવું જોઈએ.

રાયંદ માલશી મહેતા - અરીસીપાલ્યમ, સાતેમ મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૪

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ આયોજિત
“કચ્છના વિકાસના પ્રજ્ઞો વિશેનો સેમિનાર” રવિવાર
તા. ૫-૬-૨૦૦૪ના મુંબઈ ખાતે ભારી રીતે થોજાઈ
ગયેલ હતો કે જેણા અનુસંધાને આવેલ કેટલાક પત્રોની
વિગત અત્રો “આંજો કાગર” વિભાગમાં રજૂ કરીએ છીએ.

- સંપદક

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા ચેમ્બુર મુંબઈમાં
આયોજિત સેમિનાર અત્યંત માર્ગસ્થુરક બની રહ્યું. સેમિનારના
આયોજન પરત્વેની દસ્તિનું પ્રતિબિંબ આપ સહુના વક્તવ્યમાં જિલાતું
રહ્યું. દરેક વિષયના તજ્જ્ઞોનું અભ્યાસપૂર્ણ અને પારદર્શક ઉદ્ભોધન
આ સેમિનારનું સબળ પાસું બની રહ્યું.

દાલી પ્રશંસામાં સરી પડ્યા વિના કહી શકું કે, અમદાવાદના
કચ્છી જૈન સમાજને સાંપડેલા બળુકા નેતૃત્વ ઉપરાંત કાર્યકરોની સમગ્ર
હરોળમાં જોવા મળેલી એક વાક્યતા અંગેડ હતી, જેમાં કચ્છની
અસ્મિતાનું ગૌરવ હતું. એનો ખાલીપો પૂર્વવાનો ઝુરાપો હતો. પ્રત્યેક
વિષયમાં જગતાં પ્રશ્નોની પૂરેપૂરી સભાનાતાને કારણે કચ્છને હમદર્દીનું
પાત્ર બનાવવા કરતાં કચ્છની આભોહવામાંથી પ્રાપ્ત થતી ખુમારીને
તાદીશ રીતે રજૂ કરવામાં સૌ તજ્જ્ઞોને સંપૂર્ણ સફળતા સાંપડી હતી.

પદ્ધીય રાજકારણ વિના, રાજકારણીઓ આ વ્યાસપીઠ પર સાથે
હોય તો વિચાર અને આચારની સંવાદિતા સધાય - કોઈ પણ સાચો
પ્રશ્ન અમલદારશાહીમાં અટવાયા વિના તેના અંતિમ ચરણ સુધી
પહોંચવાને પાત્ર બને એ અભિગમ પ્રત્યેક રાજકારણી કેળવે તો દરેક
ક્ષેત્રમાં કચ્છ શિરમોર બની રહે.

વધુરે ગાજ્યા વિના અમદાવાદના કચ્છી જૈન સમાજે, કર્મદ
કાર્યકરોની ઠંડી તાકાત અને દીર્ઘદિશિ સાથે કચ્છના પ્રશ્નોને વાચા
આપવા યોજેલા આ સફળ સેમિનાર માટે હાર્દિક અભિનંદન આપું
છું કે જે સ્વીકારશો.

દરેક સત્રમાં જળવાયેલ શિસ્ત અને પ્રત્યેક ઉદ્ભોધનને અંતે
પ્રવક્તાઓ દ્વારા અસ્ભવિત રીતે વહેતા વાણીપ્રવાહમાં લાલિત્ય તો
હતું જ, સાથે વિષય પરત્વેની ઊરી સમજ અને વાક્યાતુર્ય સેમિનારનું
નજરાણ્યું બની ગયા.

પણાલાલ ખીમજી છીડા, છીડા જ્વેતસી માર્ટ - મુંબઈ
મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૪

● ● ● ● ●

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના સર્વ કાર્યકરોને
શ્રી ભુજપુર સેવા સમાજ પરિવારના નત મસ્તકે વંદન.

શિક્ષક દિનના સોનેરી દિવસે કચ્છના વિકાસના દરેક પ્રશ્નોને
સેમિનારમાં આવરી લઈને મેળવેલ જળહળતી સફળતા બદલ લાખ
લાખ અભિનંદન.

જુદા જુદા નિષ્ણાતો તથા કચ્છની રાજકીય નેતાગીરીને
સેમિનારમાં બોલાવી, સંગઠનની જે કેરી કંડારી છે અને એકતાનાં
બીજ વાબ્યાં છે તેનાં મીઠાં ફળો ભવિષ્યની પેઢીને કાયમી સ્વરૂપે
ચાખવા મળશે. આટલાથી સંતોષ ન માનતા, સેમિનારના ફળસ્વરૂપે

“કચ્છ તેવલપમેન્ટ કાઉન્સિલ”ની રચના કરવામાં આવી તે પણ
પાસેરામાં પહેલી પૂરીથી કચ્છના વિકાસના પગરણ મંડાયા.

જરેખર આપની સંસ્થાના કાર્યકરોના વતનપ્રેમ, કાર્યપદ્ધતિ, સંગઠન
અને સેવા ભાવનાનાં વખાં કરવાના અમારી પાસે શબ્દો ઓછા પડે.

અંતમાં ફરી એકવાર સેમિનારના સફળ આયોજન માટે આપ
સહુને લાખ લાખ અભિનંદન.

પ્રમુખ, શ્રી ભુજપુર સેવા સમાજ - મુંબઈ
મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૪

● ● ● ● ●

કહેવત છે “મકાન ભાડે મળે પણ ધર નહીં” પણ અમારી
બાબતમાં આ કહેવતથી ઊભાં થયું.

મારો પુત્ર અચાનક કેન્સરની બીમારીમાં સપડાયો અને વિંતાઓ
અપાર થઈ. સારવાર, ધ્યાન, ધર જેવું વાતાવરણ, ચોખ્ખાઈ હોય
તેની શોધ હતી. ભાઈ કચ્છમાં પાનધો જી.એમ.ડી.સી.માં નોકરી
કરે અને સાથે રહેતા. તે અનુસંધાને ‘કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ’માં રહેવાની,
જમવાની, સારી વ્યવસ્થા હોય છે તે જાણ્યું. પણ તેથી વિશેષ જ્યારે
આ રૂબરૂ અહીં મહિનાઓ સુધી રહેવાનું થયું અને અહીંના પરોપકારી
સેવાભાવનાવાળા સદા હસમુખા સ્વભાવના શ્રી નીતિનભાઈ તથા સ્ટાફ
કર્મચારી શ્રી જાલાસાહેબ તથા પરમારભાઈ સર્વ સાથે પારિવારિક
નાતો બંધાયો. એક ધર ઊભું થયું. અહીંની ખાસ વિશેષતાઓને લીધે
મારા પુત્રની સારવારમાં સહકાર મળ્યો તે આભાર અને ઉપકાર કચ્છી
વિશ્રામ ગૃહનો છે.

સ્વચ્છતા અહીંની ઊરીને આંખે વળગે તેવી છે. સ્ટાફનો સહકાર
અને ટ્રસ્ટીશ્રીઓ દરેક અહીંની નામ નથી આવડતા તેથી ઉલ્લેખ કરી
શકાય નહીં પણ સર્વેનો સ્નેહભર્યો સહકાર. અહીંની ભોજન-યવરસ્થા
દઈને માફક આવે તેવી અને દર પણ આર્થિક રીતે પરવડે તેવા!
જે ઉપયોગી થયા.

ધણીવાર મારો પુત્ર અને તેમની મમ્મી એકલા જ રૂમ રાખી
રહેતા અને રોજ સ્વિલિમાં સારવાર અર્થે જતા છતાં ક્યારેય કોઈ
મુશ્કેલી નહીં.

સતત ગ્રા વર્ષ. વચ્ચે આવું જવું અને બે વાગ્યે - ચાર
વાગ્યે પણ અહીંનો સ્ટાફ ખડેપગે તૈયાર. બહારથી અર્થાત્ દવાખાનાથી
અહીંયાં (કચ્છી વિશ્રામગૃહમાં) આવીએ ત્યારે જાણે આપણે ધરે આવ્યા
હોય તેવો અહેસાસ અમારા હૃદયમાં થતો.

“કચ્છી વિશ્રામગૃહ” એ ખરેખર ધર જેવું જ નહીં જાણે ધર
જ હોય એવી અનુભૂતિ થઈ. સારવારમાં સ્વચ્છતા ધણી અગત્યની
હોઈ જેનો લાખ અમને મળ્યો.

આજે મારા પુત્રની તબિયત ઓકે છે. તેના યશના ભાગીદાર
તરીકે કચ્છી વિશ્રામગૃહના ટ્રસ્ટીશ્રી અને સ્ટાફ, જી.એમ.ડી.સી. છે
તે ક્યારેય ભૂતી શકાય નહીં.

આવા સેવાભાવી ટ્રસ્ટો માનવીઓને ખૂબ જ ઉપયોગી બને છે
તે અનુભવે ખ્યાલ આવે.

એ. બી. મકવાણા - પાનધો, કરણ.
મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૪

● ● ● ● ●

આપનો માર્ચ-૨૦૦૩નો અંક નંબર-૩૦૦ જ્યારે મળ્યો, ત્યારે જ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની કાર્યશક્તિનો પરિચય થઈ ગયેલો. ત્યારે અમારાં અભિનંદન પાઠવવાનું અમે ચૂકી ગયા પરંતુ હાલ સપ્ટેમ્બર માસમાં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજે અમદાવાદને બદલે મુંબઈ આવીને કચ્છના પ્રશ્નો વિશે જે સેમિનારનું આયોજન કર્યું તેમાં જાતે હાજર રહીને જે કાંઈ જ્યેણું, જ્યાણ્યું અને માણ્યું તે પછીથી સમાજના હોદેદારોને ખૂબખૂબ અભિનંદન આપવાં જ જોઈએ. સેમિનાર ખૂબ જ વ્યવસાયિક રીતે સંપત્ત થયો. સમાજના હોદેદારોએ ખામી રહિત આયોજન કર્યું હતું. સેમિનારને અનુરૂપ વિષયો તથા તે વિષયના ખરેખર નિષ્ણાતોને વક્તા તરીકે પસંદ કરવામાં આવ્યા હતા અને તેઓ પણ સારી તૈયારી કરીને આવ્યા હતા. જેથી ફાળવેલા સમયમાં જ પ્રશ્નોની છાણવટ અને ઉપાયોનાં સૂચન કરી શક્યા.

આવા સફળ આયોજન બદલ સંબંધિત સર્વ ભાઈ-બહેનોને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન અન ખૂબ ખૂબ શુભેચ્છા.

**“કચ્છ ગુજરી” સંચાલક મંડળના તમામ સભ્યો વતી
મંગાલ મંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૮**

યોગ્યતા મેળવ્યા વગર ઉજ્જવળ ભવિષ્યની કલ્યાણ કરવી
વ્યર્થ છે. સફળતા માટે પુરુષાર્થ કરવો પડે છે.

નોબેલ પુરસ્કાર

વિશ્વભરમાંથી કોઈપણ સાક્ષર વ્યક્તિ એવી નહીં હોય કે જે નોબેલ પુરસ્કાર વિશે ન જાણતી હોય. બધા જ પુરસ્કારોમાં ઘ્યાતિની દાઢિએ નોબેલ પુરસ્કાર ઉચ્ચતમ મનાય છે.

સર્વ પ્રથમ નોબેલ પુરસ્કાર ઈ.સ. ૧૯૦૧ની દસમી ડિસેમ્બરના રોજ આપવામાં આવ્યો હતો. એને ૧૦૦ વર્ષ પૂરાં થઈ ગયાં. નોબેલ પુરસ્કાર મૂળ સ્વીડનના રહેવાસી ઓલ્ડેડ બનહાઈ નોબલની યાદગીરીમાં આપવામાં આવે છે. આ માટે નોબેલે ૮૦ લાખ ડોલરની માત્રબર રકમનું ટ્રસ્ટ બનાવેલ. ૧૦ લાખ ડોલરનું ઈનામ વ્યક્તિગત તેમજ સંયુક્ત રીતે પણ અપાય છે.

૧૦૦ વર્ષમાં કુલ ૬૮૮ વ્યક્તિઓને અને ૧૩ સંસ્થાઓને નોબેલ પુરસ્કાર આપવામાં આવ્યો છે. સૌથી વધુ અમેરિકી રૂપ્ય નાગરિકોને આ પુરસ્કાર મળ્યો છે. ત્યારબાદ બ્રિટન - ૮૪, જર્મની - ૮૮ અને ફાન્સ - ૫૧. કુલ ૪૪ દેશના નાગરિકોનાં નામ યાદીમાં છે.

૬૮૮માંથી માત્ર જ જ ભારતીય નામ નોબેલ પુરસ્કાર માટે યોગ્ય ગણવામાં આવેલ.

◆ રવીન્નાથ ટાગોર	સાહિત્ય	૧૯૧૩
◆ સર સી.વી. રામન	ભૌતિકશાસ્ત્ર	૧૯૩૦
◆ હરગોવિંદ ખુરાના	મેડિસિન	૧૯૬૮
◆ મધ્યર ટેરેસા	શાંતિ	૧૯૭૮
◆ ડૉ. એસ. ચન્દ્રશેખર	ભૌતિકશાસ્ત્ર	૧૯૮૩
◆ અમત્ર સેન	અર્થશાસ્ત્ર	૧૯૯૮
◆ નાઈપોલ	સાહિત્ય	૨૦૦૧

રસાયણ શાસ્ત્રના ક્ષેત્રમાં હજુ ભારતને આ પુરસ્કાર મળ્યો નથી.

ઈનામ નહીં મેળવનાર જે આશ્રમકારક નામ છે તેમાં ગાંધીજી, માર્ક ટ્રેનિં, લીઓ ટોલ્સ્ટોય અને મેઝિસેમ ગોકી છે.

દુનિયાભરમાંથી ૪ વૈજ્ઞાનિકો એવા છે જેમને આ નોબેલ પુરસ્કાર બદ્ધે વખત મળ્યા છે.

◆ માદામ ક્યુરી	ભૌતિકશાસ્ત્ર - ૧૯૦૩
	રસાયણશાસ્ત્ર - ૧૯૧૧
◆ લીનસ પાઉલીંગ	રસાયણશાસ્ત્ર અને શાંતિ
◆ જોન બર્ડિન	ભૌતિકશાસ્ત્રમાં ર વખત.
◆ ફેડરિક સેંગર	ફેડરિક સેંગર બંને વખત રસાયણ શાસ્ત્ર માટે.

નોબેલ પુરસ્કાર ભૌતિકશાસ્ત્ર, રસાયણ શાસ્ત્ર, શરીર શાસ્ત્ર અથવા ઔષધશાસ્ત્ર, સાહિત્ય, અર્થશાસ્ત્ર અને શાંતિ માટે આપવામાં આવે છે.

ગુલાબયંદ ઘારશી રાંભિયા
મંગાલ મંદિર, મે-૨૦૦૨

જિંદગી એ જુગાર છે એમાં શંકા નથી, પણ એમાં પાનાં તમારાં પોતાનાં જ છે.

અન્ય સંસ્થાના સમાચાર

રક્તદાન મહાશિબિર - વર્ક રેકૉર્ડ

શ્રી સ્થાનકવાસી જૈન લીબી અજરામર સંપ્રદાય દ્વારા મુંબઈના ગોરેગાંવમાં અન્ય સંસ્થાઓ સાથે આયોજિત રક્તદાન મહા શિબિરમાં તા. ૧૫૧ જૂન, ૨૦૦૩ના એક ૪ દિવસમાં વિક્રમી ૧૧,૪૫૧ બોટલ રક્ત ભેણું કરી, ૧૪ વર્ષ જૂનો અમેરિકામાં નોંધાપેલ ૩,૧૫૫ બોટલ રક્ત ભેણું કરવાનો વર્ક રેકૉર્ડ તોડી નવો રેકૉર્ડ સ્થાપેલ છે.

બ્લડ હોનેશન કેમ્પમાં આવનાર ડોનરો માત્ર પંદર ભિનિટમાં બ્લડ હોનેટ કરીને ફરી બહાર નીકળી શકે એવી ઝડપી કાર્યવાહી માટે ૫૦૦ પથારીની વ્યવસ્થા સાથે હિમોગ્લોબિન - બ્લડ પ્રેશર વગેરેની કોમ્પ્યુટરમાં ઓટોમેટિક એન્ટ્રી માટે ગુજરાત - મહારાષ્ટ્ર - મુંબઈની ૬૦ બ્લડ બેંકના ડોક્ટરો, ટેક્નિશિયનો, સોશિયલ વર્કર સહિત ૪૦૦ જીણનો સ્ટાફ હાજર હતો. ઉપરાંત વિવિધ સામાજિક સંગઠનોના એક હજાર જેટલા કાર્યકર્તાઓએ સેવા આપી હતી.

અમદાવાદ, ઔરંગાબાદ, નાગપુર વગેરેની બ્લડ બેંકોને મુંબઈથી ખાસ પ્લેનમાં બ્લડ બેઝ્સ મોકલવાની વ્યવસ્થા જેટ એરવેઝ તરફથી ઝી ઓફ ચાર્જ સેવા પૂરી પાડવામાં આવી હતી.

તા. ૧-૬-૨૦૦૩ના સવારના ૬.૪૫ વાગે મુખ્ય દાતા પરિવારના શ્રી ધીરજ પોપટલાલ નંદુએ રક્તદાન કરીને શિબિરનો આરંભ કર્યો હતો. વહેલી સવારથી જ દૂરદૂરથી રક્તદાતાઓનો ધોખ શરૂ થઈ ગયો હતો. રાત્રે ૧૦ વાગ્યે આશરે બે હજાર રક્ત દાતાઓને વિનંતી કરવામાં આવી હતી કે અમે હવે વધુ લોહી લઈ શકીએ એવી સ્થિતિમાં નથી.

રક્તદાતાઓમાં કચ્છી - ગુજરાતી બહેનોમાંથી ૭૦થી ૮૦ ટકા બહેનો, લોહીમાં હિમોગ્લોબિનની ઊંઘાપને કારણને રક્તદાન કરી શકી નહોતી. આ માટે બહેનોએ સજાગ થવાની જરૂર છે. સ્વીને માસિક જ્ઞાવ થાય ત્યારે નવું લોહી બનવું જોઈએ. એ માટે લીલી ભાજી, દૂધ, આયર્ન (લોહ તરફ)વાળો ખોરાક લેવો જોઈએ. મોટાભાગની બહેનો કાળજી લેતી નથી એટલે હિમોગ્લોબિનની ઊંઘાપ કર્યા છે.

અશક્ય લાગે એવા આ પ્રોજેક્ટને શક્ય બનાવવા માટે શ્રી અજરામર રક્તદાન શિબિર સમિતિના અધ્યક્ષ શ્રી નેષાશીભાઈનું આયોજન અને આ શિબિરના મુખ્ય આયોજક શ્રી પોપટલાલ નંદુ તરફથી મળેલ રૂ. ૧૧.૦૦ લાખનું દાન ખરેખર સરાહનીય અને અનુમોદનીય છે. આ વર્ષ અજરામર સંપ્રદાયના જૈનાચાર્ય શ્રી અજરામરજ સ્વામિના ૨૫૦મા જન્મોત્સવ નિમિત્ત, કોઈ ધાર્મિક કિયાકાંડને બદલે સમગ્ર સમાજ માટે ઉપયોગી અને ઉદાહરણરૂપ બની રહે એવા આ રચનાત્મક કાર્ય માટે પ્રેરણા આપનાર જૈન મુનિશ્રીઓને વંદન.

ગીનેસ બુક ઓફ વર્ક રેકૉર્ડ્સમાં નોંધ લેવા માટે રક્તદાન શિબિરની બાર કલાકની ગ્રાન્ટ કેસેટ મોકલવામાં આવી છે.

જરાય અંધાધૂંધી ન થાય તે રીતે આવા વિરાટ પાયે કેમ્પ યોજવો એ કંઈ બાવાના ખેલ નથી.

સમાજોપ્યોગી, રચનાત્મક અને સફળ આયોજન બદલ શ્રી

નેષાશીભાઈ શાહ, શ્રી પોપટલાલ નંદુ તેમજ તેમના સહ કાર્યકર્તાઓ અને દાતાઓને હાર્ટિક અભિનંદન.

મંગાલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૩

ભૂકુંપગ્રસ્ત લાઈબ્રેરીનું નવનિર્માણ

શ્રી તુંબડી દેશાવાસી જૈન મહાજન દ્વારા નવનિર્મિત લાઈબ્રેરીનું ઉદ્ઘાટન તા. ૬-૭-૨૦૦૩ના રોજ શ્રી તુંબડી મહાજનના ટ્રસ્ટી તેમજ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના એક ટ્રસ્ટી શ્રી કાંતિલાલ વેલજી સાવલાના વરદ હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે અમદાવાદ સમાજના ટ્રસ્ટી અને માનદુ મંત્રી શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ તેમજ અન્ય એક ટ્રસ્ટી શ્રી મણિલાલ કુંપરજી ગોસર ઉપરાંત કચ્છ જિલ્લા પંચાયતના પ્રમુખ કુ. જગૃતિબહેન બાબુભાઈ શાહ, ભુજ નગર પાલિકાના મેયર શ્રીમતી હંસાબહેન તારાચંદ છેડા, ભુજ ક.વી.ઓ. મહાજનના પ્રમુખ શ્રી તારાચંદ જગશી છેડા તથા તુંબડી મહાજન મુંબઈના શ્રેષ્ઠીવર્યો હાજર રહ્યા હતા. આ લાઈબ્રેરીની મુખ્ય તકતીની અનાવરણ વિષિ શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ તથા શ્રી મણિલાલ ગોસરે કરી હતી. આ લાઈબ્રેરીના નવ નિર્માણ માટે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના “ભૂકુંપ રાહત નિષિ” મારફત સહયોગ આપવામાં આવેલ.

શ્રી તુંબડી મહાજનના શ્રી રમણિકલાલ સત્યાગ્રહે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની સેવાઓને બિરદાવીને જણાવ્યું હતું કે ધરીઠીકુંપ થયાના બીજા જ દિવસે આ સમાજના કાર્યકરો રાહત કાર્ય માટે કચ્છ પહોંચી આવ્યા હતા. તેઓએ સંસ્થાના શિસ્તબદ્ધ અને પારદર્શક વહીવટની પ્રશંસા કરી હતી.

અમદાવાદ સમાજના માનદુ મંત્રી શ્રી પ્રતાપ નારાણજ દંડ જણાવ્યું હતું કે શ્રી તુંબડી મહાજને આ લાઈબ્રેરીનું નિર્માણ કરી, જ્ઞાનની ગંગા વહાવી છે. ધરીઠીકુંપ વખતે અમારી સંસ્થા પાસે આવેલ રાહત બંદોળને અમે જરૂરિયાતવાળાઓને ફાળવ્યા હતા, જેના ફળ સ્વરૂપે આજે આ લાઈબ્રેરીનું ઉદ્ઘાટન થયેલ છે. વધુમાં તેઓએ જણાવેલ કે અમદાવાદ સમાજના ટ્રસ્ટ મંડળમાં ત્રણ ત્રણ ટ્રસ્ટીઓ તુંબડી ગામના જ છે અને તેઓ અમારા ફક્ત અગ્રાહી કાર્યકર્તાઓ જ નહીં પણ દાતા તથા પથરદર્શક પણ છે. તેથી તુંબડી સાથે હંમેશાં અમારી આત્મીયતા રહી છે.

શ્રી તારાચંદ જગશી છેડાએ પોતાના પ્રવચનમાં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની સેવાઓને બિરદાવી હતી. અત્યારના તબક્કે નર્મદા પ્રશ્ને તેઓ તરફથી ચાલતી કાર્યવાહીને સંપૂર્ણ સાથ અને સહકાર આપવાની અપીલ કરી હતી. વધુમાં તેઓએ જણાવ્યું હતું કે આ કાર્યકરો ગાંધીનગરની નજીક છે અને અત્યારે નર્મદા કેનાલ પ્રશ્નો ઉકેલ લાવવા માટે અનુકૂળ સમય છે અને મને ખાતરી છે કે જો શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદને આપણે સાથ અને સહકાર આપીશું તો તેઓ ટૂંક સમયમાં આ બાબતનો ઉકેલ લાવી શકશે.

શ્રી મણિલાલ ગોસરે પણ પ્રસંગોચિત પ્રવચન કરેલ.

મંગાલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩

(સંદર્ભ : મંગાલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૧૯૯૫થી ડિસેમ્બર-૨૦૦૫)

- ★ **ભુજ - નલિયા ટ્રેઈન :** બે દાયકા પૂર્વે સંરક્ષણના મુહે નિર્મિષા પામેલી ભુજ - નલિયા મીટર ગેજ ટ્રેઈન સેવા છેલ્લા ગ્રાન્ડ વર્ષથી નિર્જવ હાલતમાં છે. આ રેલવે લાઈન પર ટ્રેઈન સેવા શરૂ કરવાની માંગણી, ટ્રાફિક 'નથી મળતો'ના બહાના ડેટા, રેલવે તંત્રે ગ્રાન્ય નથી રાખી. ૧૧૨ કિ.મી.ની આ ટ્રેઈન સેવા પુનઃ જીવંત કરવાની માંગણી જોર પકડતી જાય છે.
- ★ **કોક ઉદ્ઘોગ - મુંદ્રા :** મુંદ્રા તાલુકામાં આવી ગામેલા તથા આવી રહેલા કોક ઉદ્ઘોગની સામે ઉગ્ર આંદોલનનું આયોજન કરવા નવરચિત ગ્રામ્ય હિતરક્ક અભિયાનની ખાસ બેઠક મુંદ્રા ખાતે મળી હતી. જેમાં મુંદ્રા તાલુકાના વિવિધ ક્ષેત્રોના આગેવાનો તથા સરપંચો, તાલુકા અને જિલ્લા પંચાયતના સત્યો તથા મહાજનના સત્યો હાજર રહ્યા હતા અને ગાંધી વિધ્યા માર્ગ આંદોલન તથા હાઈકોર્ટ - સુપ્રીમ કોર્ટમાં જવાનું ઠરાવ્યું હતું.
- ★ **હેવર પોર્ટ - જખો :** કોસ્ટ ગાર્ડના જહાજ દ્વારા જખો દરિયાઈ વિસ્તારમાં પેટ્રોલિંગ શરૂ થઈ ગયું છે. તેમજ હેવર પોર્ટનો પ્રારંભ થયો છે. આ અંગે જખો બંદરે કોસ્ટ ગાર્ડને સોંપાયેલી ૧૦ એકર જમીનમાં હેવર પોર્ટનું ભૂમિપૂર્જન કરવામાં આવ્યું હતું જે બે માસમાં પૂર્ણ થશે.
- ★ **કચ્છ યુનિવર્સિટી :** કાંતિગુરુ શ્યામજી કૃષ્ણવર્મા કચ્છ યુનિવર્સિટી શૈક્ષણિક વર્ષ ૨૦૦૪-૦૫માં કાર્યાન્વિત થતાં સર્વપ્રથમ સ્વતંત્ર રીતે કાયદાના પ્રથમ વર્ષની પરીક્ષા લેવાઈ હતી.
- ★ **સુમતિયંદ મહેતા :** પ્રખ્યાત સફારી ઈન્ડસ્ટ્રીઝના કર્તાહર્તા, કચ્છી શ્રીમાણી ગુજર જૈન જ્ઞાતિના અગ્રણી એવા કચ્છી ઉદ્ઘોગપતિ સુમતિયંદ અન. મહેતાનું ૮૦ વર્ષની વયે લીવરના કેન્સરની બીમારીથી મુંબઈમાં અવસાન થતાં કચ્છીઓમાં ઘેરા શોકની લાગણી પ્રવર્તી હતી.
- ★ **કારિયાધામ - ભચાઉ :** ગુજરાત પ્રદૂષણ નિયંત્રણ બોર્ડ દ્વારા હિંદુસ્તાન પેટ્રોલિયમ લિમિટેડની મુંબાથી નવી ટિલ્લીની મલ્ટી પરપ્ય યુઝુડ પાઈપ લાઈન માટે પર્યાવરણીય મંજૂરી મેળવવાથે લોક સુનાવણીનો કાર્યક્રમ ભચાઉના કારિયાધામ ખાતે યોજાયો હતો.

★ **લક્ષ્મીયંદ વેરશી કારાણી :** મૂળ હુમરા (તા. અબડાસા)ના વતની અને મુંબઈમાં મસાલાના પ્રસિદ્ધ વેપારી તથા કચ્છી વીસા ઓસવાળ જૈન જ્ઞાતિના આગેવાન સમાજસેવક લક્ષ્મીયંદ વેરશી કારાણીનું ૬૦ વર્ષની વયે મુંબઈમાં ટૂંકી માંદળી બાદ અવસાન થતાં સમાજમાં ગમગીની ફેલાઈ હતી. તેમની યાદ કાયમી રાખવા ગામમાં "સ્વ. લક્ષ્મીયંદ વેરશી કારાણી સ્મૃતિ ભવન" બનાવવાનો નિર્ણય લેવાયો હતો.

★ **ભૂક્ંપ બાદ રસ્તાના કામો :** કચ્છના ભૂક્ંપ બાદ વિવિધ યોજનાઓ ડેટા અંદાજિત રૂ. ૧૯૦ કરોડના ખર્ચે ૧૭૮ રસ્તાના કામો માર્ગ અને મકાન વિભાગ (રાજ્ય) દ્વારા જરૂરી હાથ ધરવામાં આવ્યા છે. ગાંધીધામ - સામબિયાળીનો ૪ લાઈનનો માર્ગ બની રહ્યો છે. ગાંધીધામ - મુંદ્રા - માંડવીનો ૬૦ કિ.મી. લંબાઈનો માર્ગ ૧૦ મીટર પહોળો કરવામાં આવ્યો છે. કચ્છમાં ૮૮૧ મકાનોનું બાંધકામ પૂર્ણ કરવામાં આવ્યું છે અને અન્ય જાહેર મકાનોનું કામકાજ ચાલ્યું છે.

★ **ચેરિયાના કારણે ફાયદો :** દક્ષિણ ભારતમાં સુનામી અંગે એક અવલોકન કર્યે યાદ રાખવા જેવું છે. ૨૬મી ડિસેમ્બરે આવેલા વિનાશકારી મોઝાંઓમાં આંદામાન - નિકોબારથી ઉત્તરમાં આવેલા દરિયા કિનારાથી માત્ર ૭૦ મીટર દૂર આવેલી એક શાખાને આ વિસ્તારમાં ફેલાયેલા ગીય ચેરિયાને કારણે કોઈ જ નુકસાન થયું નહોતું. આ ચેરિયાના કારણે રાક્ષસી મોજાઓનો વેગ ૬૦ ટકા જેટલો ઘટી ગયો હતો અને તેને પરિણામે જ્યારે દરિયાનું પાણી માર્ગ સુધી પહોંચ્યું ત્યાં સુધીમાં તેનું જોર ખૂબ ઘટી ગયું હતું. કચ્છમાં પણ દરિયા કિનારે થતાં ચેરિયાને રક્ષણ આપવું જરૂરી છે અને ખૂબ વૃક્ષોનું વાવેતર કચ્છમાં કરવું જરૂરી છે.

★ **કુમરા જળ સ્વોત :** પૂના સ્થિત ખાનગી કંપનીની સહાયથી હુમરા (તા. અબડાસા) વિસ્તારમાં સીમતળમાં ખેતીલાયક જળ સ્વોત મળી આવતાં ૫ હજાર એકર બંજર જમીન નવસાય થઈ છે અને હજી એટલી જ ભૂમિ નવસાય થવાની આશા રખાઈ રહી છે.

★ **કચ્છમાં પણ ગણતરી :** તાજેતરમાં પણુંઓની ગણતરી દરમાન માલૂમ પડ્યું કે કચ્છમાં ૧૪,૬૮,૩૫૧ જેટલા જુદા જુદા વર્ગના પણુંઓની વસતિ છે (કચ્છમાં માનવીઓની વસતિ પણ લગભગ એટલી જ છે) નાના માલ ગણતા વેટાં બકરાંની વસતિ ૮.૫ લાખ જેટલી છે.

★ **પક્ષીઓની ગણતરી :** દર વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ વેટલેન્ડ ઈન્ટરનેશનલ કુઆલાલ્પુર (મલેશીયા) તરફથી ૨૦૦૫ જાન્યુઆરી ૮થી ૨૨ સુધી સમગ્રે એશિયામાં જલપલ્લવિત પ્રદેશ (વેટલેન્ડ) પર જોવા મળતા જળચર પક્ષીઓ તથા જળ આધારિત પક્ષીઓની ગણતરી કરવાના ભાગ રૂપે કચ્છમાં પણ આ ગણતરી થઈ હતી. જે અનુસાર ૪૫ જાતના યાયાવર પક્ષીઓ કચ્છ

આદર્શવાદી માણસ એટલે એવો માણસ જે બીજાઓને સમૃદ્ધ થવામાં મદદ કરે છે.

આવ્યા. ૨૨ સ્થળો પર કુલ ૧૦,૦૮૧ પક્ષીઓની નોંધ થઈ હતી.

★ **કલ્યાણજી સાવલાનું સન્માન :** કચ્છી કવિ શ્રી કલ્યાણજી સાવલા “ઉર્ભિલ”ને હિલ્ડીમાં ઓલ ઈન્ડિયા હુમન રાઇટ્સ એસોસિએશન દ્વારા “માનવ મિત્ર”ના ઈલકાબથી સન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

★ **કચ્છમાં નર્મદા પેયજળ :** કચ્છમાં નર્મદાના પેય જળનો પુરવઠો શરૂ કરવામાં આવ્યો છે. કચ્છ માટે ૭૦ એમ.એલ.ડી. પાણી પંપીંગ કરવામાં આવશે. આથી કચ્છના ૪૦૦ ગામોને નિયમિત પાણી મળશે. કુલ ૧૦૦ એમ.એલ.ડી. પાણી અપાશે જેમાંથી ઉદ્યોગોને પણ પાણી મળશે. ભુજિયા સંપરમાં આ પાણી પહોંચી આવતાં હવે ભુજવાસીઓને આ પાણી નિયમિત રીતે મળશે.

★ **કચ્છનું મધ્ય :** ફેલ્લુઆરી ૧૫મીથી મે ના અંત સુધીના અઢી માસના ગાળામાં કચ્છમાં ૨ હજાર ક્રિનાટલ મધ્યનું ઉત્પાદન થઈ છે. આ ગાળામાં ૧૫૦૦ શ્રમજીવી કુંઠબોને રોજગારી પ્રાપ્ત થઈ છે. પૂના સ્થિત સેન્ટ્રલ બીજ રીસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટે કચ્છના મધ્યને ભારતનું શ્રેષ્ઠ મધ્ય જણાવ્યું છે. મધ્યની આડપેદાશના ભાગરૂપે ૨૫ લાખનું મીંન પણ એકત્રિત કરાયું છે.

★ **કચ્છની પડતર જમીન કોર્પોરેટ જગતને :** મુંબઈ ખાતે યોજાયેલા કચ્છભરના આંતરરાષ્ટ્રીય વેપાર મેળાના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે કચ્છ જિલ્લા ક્લેક્ટર પ્રદીપ શમાંએ જિલ્લાની પડતર તમામ જમીનનો કોર્પોરેટ જગતને કોન્ટ્રેક્ટ - હજારા પદ્ધતિથી આપવાની કરેલી જાહેરાત કચ્છની જેતી અને જેડૂતો માટે કમનસીબી બની રહેશે તેવી લાગણી ‘સંવાદ’ સંસ્થાએ વ્યક્ત કરી આ મુદ્દ કચ્છીઓ અવાજ ઊંઘવે તેવી માંગ કરી હતી.

★ **ગાંધીધામથી ભુજ દોડવાનું :** ગાંધીધામના ૧૮ વર્ષથી દેવીપ્રસાદ ભોલેપ્રસાદ પ્રજાપતિ નામના યુવાને ગાંધીધામથી ભુજ સુધીનું ૫૭ કિ.મી.નું અંતર દોડતા દોડતા માત્ર ચાર કલાકમાં કાપીને વિકમ નોંધાયો હતો.

★ **ચેરનું નિર્કંદન :** રાજાશાહી યુગના ચેરના જંગલોનું નિર્કંદન નીકળી રહ્યું છે. અદાણી પોર્ટ લિ. નામની ખાનગી કંપની દ્વારા અંદાજે ૨૦થી ૨૨ કિલોમીટરના વિસ્તારમાં રેવન્યુ તંત્ર હસ્તકની જમીનમાં આવેલા ચેરના જંગલોનું નિર્કંદન કાઢવા ભારે મશીનરી ઉતારવામાં આવી હતી. ચેરના જંગલોનો સોથ વળી રહ્યો છે એ વિશાળ જમીન સૂચિત સ્પેશિયલ ઇકોનોમિક ઝોનમાં આવરી લેવાયેલ છે. નજીકના ભવિષ્યમાં જમીન સંપાદન વેળાએ ચેરના વન, મંજૂરીમાં બાધારૂપ ન બને એ માટે તેનો ચૂપચાપ સોથ વાળવામાં આવ્યો હોવાની માહિતી જાણવા મળે છે.

★ **કચ્છ જિલ્લા પંચાયત :** કચ્છ જિલ્લા પંચાયતની યોજાયેલી સામાન્ય સભામાં જિલ્લા પંચાયત પ્રમુખ જાગુબહેન શાહ સામેની અવિશ્વાસની દરખાસ્ત શુદ્ધ વિરુદ્ધ ૨૧ મતોથી પસાર થઈ જતાં કોંગી છાવણીમાં સોપો પડી ગયો હતો. દરખાસ્તની તરફેણમાં

કોંગ્રેસના હાજર ૧૦ સભ્યો અને ભાજપના ૧૧ સભ્યોના કુલ ૨૧ મત પડ્યા હતા. જ્યારે પ્રમુખની તરફેણમાં એક પણ મત નહોતો પડ્યો.

★ **કોઠારા ગ્રીન હાઉસ :** કચ્છના સૂકા અને ગરમ વિસ્તાર માટે માફક આવે તેવું એરીડ એરિયા ગ્રીન હાઉસ (સૂકા વિસ્તારનું ગ્રીન હાઉસ) વિકસાવીને તેમાં ટ્રેનિંગ, કેસ્ટીકમ, મરચાં વગેરે પાકો લેવા માટે અમદાવાદના આઈ.આઈ.એમ.ના સેન્ટર ફોર મેનેજમેન્ટ ઈન એટ્રિકલ્યુરના પ્રોફેસર ડૉ. ગિરજ શરણને વિશ્વભેંક દ્વારા ૧.૫૦ લાખ યુ.એસ. ડેલર જ્વોબલ ટેવલપમેન્ટ માર્કેટ પ્લેસ ૨૦૦૫ એવોર્ડ એનાયત કરાયો છે. આવું ગ્રીન હાઉસ તેમણે પ્રાયોગિક ધોરણે કોઠારા (તા. અબડાસા) ખાતે તૈયાર કર્યું છે. જેમાં ગ્રાન્ચ વર્ષથી આ પાકો સર્કણતાપૂર્વક વર્ષમાં બે વાર લઈ શકાય છે.

★ **એલ્યુમિનિયમ પ્રોજેક્ટ :** કચ્છમાં અત્યાર સુધીના સૌથી મોટા સાહસમાં આશાપુરા ગ્રૂપ ઓફ કંપની રૂ. ૧૧૬૦ કરોડના મૂરીરોકાણ સાથે મહત્વાકંક્ષી એલ્યુમિનનો પ્રોજેક્ટ સ્થાપવા જઈ રહી છે. કંપનીના મેનેજિંગ ડિરેક્ટર ચેતનભાઈ શાહ જાહેરાત કરી હતી કે ચીની ભાગીદારી સાથેના આ પ્રોજેક્ટના નિર્માણની શરૂઆત ચાલુ વર્ષની આખર સુધીમાં કરી દેવાશે અને અંદાજે બે વર્ષમાં તે કાર્યાન્વિત થઈ જાય તેવી શક્યતા છે.

★ **મુંદ્રા હોસ્પિટલ :** મુંદ્રામાં સ્પેશિયલ ઇકોનોમિક ઝોન ખાતે અધતન સુવિધાઓ સાથેની હોસ્પિટલ બનાવવા એપોલો હોસ્પિટલ ગ્રૂપે અદાણી ગ્રૂપ સાથે સમજૂતી પત્ર (એમ.ઓ.યુ.) પર કરાર કર્યો છે. આ સુચિત હોસ્પિટલ ૨૦૦૬ના અંત સુધી નિર્માણ પામી, શરૂ થઈ જવાની શક્યતા છે.

★ **નખગાણા - વૃક્ષો :** નખગાણા તાલુકાના મોરજર ૩૦ ગામના યુવાનો, પંચાયત અને વન વિભાગે સંયુક્તપણે કાળજીપૂર્વક વાવેતર - જતન કરતાં ખૂબ ટૂંક ગાળામાં હાલ ૪૦ એકર જમીન પર અંદાજે ૧૦ હજારથી વધુ વૃક્ષો બરાબર પાંગરી રહ્યા છે અને આખા પંથકને નવું સ્વરૂપ મળ્યું છે.

★ **જખણિયા ફાર્મસી કોલેજ :** માંડવી તાલુકાના જખણિયા ખાતે કાર્યરત થયેલી વીરાયતન વિદ્યાપીઠને ફાર્મસી ડિગ્રી કોલેજની મંજૂરી મળી છે. આ સંસ્થાએ માંડવી - ભુજ રોડ પર આગામું શૈક્ષણિક ધામ ઊભું કર્યું છે.

★ **કાટમાળ કોલાંડ :** બસ્સોથી વધુ આરોપીઓને સાંકળતા રૂ. ૧૦.૮૩ કરોડના ભુજ તાલુકાના કાટમાળ કોલાંડમાં માજ સરપંચ એવી છ મહિલાઓ તથા ગ્રાન્ચ ભૂકુંપ આવાસ નિરીક્ષકો સહિત વધુ નવ તહોમતદારોની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી.

★ **નિદા સર્વોદય ટ્રસ્ટ :** નિદા સર્વોદય ટ્રસ્ટે માંડવી અને મુંદ્રા તાલુકાની શાળાઓમાં શરૂ કરેલા આરોગ્ય સંભાળ અભિયાનમાં એવી ચોકાવનારી માહિતી મળી છે કે ગ્રામીણ વિસ્તારના પ્રત્યેક બાળકમાં ગ્રાન્ચથી ચાર ખામી રહેલી છે અને

કાટઈ જવા કરતાં ઘસાઈ જવું વધારે શ્રેષ્ઠ છે.

- તે દૂર કરવામાં ન આવે તો ભવિષ્યમાં બીમારીઓ પણ થઈ શકે છે. આ ખામીઓમાં મુખ્યત્વે સ્વચ્છતાનો અભાવ, પેટમાં કરમિયાં, આદ્યં લોહી, નભળાઈ, કાનમાં મેલ અને દાંતની તકલીફનો સમાવેશ થાય છે.
- ★ **કચ્છમાં તેલ સંશોધન :** સાંસદ શ્રી પુષ્પદાન ગઠવીએ સંસદમાં કેન્દ્રીય પેટ્રોલિયમ મંત્રી સમક્ષ રજૂઆત કરી હતી તે મુજબ કચ્છના સિરકીક વિસ્તારમાંથી તેલ મળવાની પૂરેપૂરી સંભાવના છે. જ્ઞાન સામેના સમુક્રમાં તથા ભૂ-ભાગમાં સંશોધન થાય તો “ઓફ શોર” અને “ઓન શોર” બંને રીતે તેલ મળી શકે તેમ છે. સિરકીકમાં તેલ મળી શકે તેવી સંભાવના ભૂતકાળમાં ઓ.એન.જી.સી.એ દર્શાવી હોવાથી ત્યાં સંશોધન થવું જોઈએ.
- ★ **કચ્છીઓને નુકસાન :** ૨૬ જુલાઈના મુંબઈમાં પહેલા ભારે વરસાદના મેઘ તાંડવે મુંબઈ અને આજુબાજુના વિસ્તારોમાં અભૂતપૂર્વ અકલ્યનીય તથાહી મચાવી હતી. આ તથાહીનો ભોગ કચ્છી વ્યાપારીઓ પણ બન્યા હતા. હજ્ઞરો કચ્છી વ્યાપારીઓનો પરા અને ગલીએ ગલીમાં અને મુખ્ય માર્ગો પર આવેલી અનાજ - કરિયાણાની હુકાનો રેડીમેઇડ ગારમેન્ટ્સ, હોઝિયરી, ડ્રાયકુટ્સ, મેરિકલ વગેરે હુકાનોમાં કરોડો રૂપિયાનું નુકસાન થયું છે.
- ★ **સતનામાં કચ્છી વિદ્યાર્થીની :** મૂળ બેલા (તા. રાપર)ના અને હાલ સતના (મધ્ય પ્રદેશ)માં વસતા જુહી ગુણવંતલાલ જૈન (વોરા) મધ્ય પ્રદેશના સેકન્ડરી એજ્યુકેશન બોર્ડના વિજ્ઞાન પ્રવાહમાં ઉમા ક્રમે આવ્યા છે.
- ★ **ધારાસભ્ય શ્રી બાબુભાઈ શાહની રજૂઆત :** રાપર વિભાગના ધારાસભ્ય અને ભૂતપૂર્વ નાણામંત્રી શ્રી બાબુભાઈ મેધજ શાહે એક નિવેદનમાં કેરલ ખાતે કોક કંપનીનું એકમ બંધ કરવાના આદેશને કચ્છ માટે દાખલારૂપ લેખાવીને આ નુકસાનકારક કારખાના બંધ કરવા માંગણી કરી હતી. તેમણે જાણાયું હતું કે સૂક્ષ્મ કચ્છ જિલ્લામાં પાણીના કોઈ સ્વોત નથી. માત્ર ભૂગર્ભ જળને સહારે કચ્છ ટકી રહ્યું છે. અગર મોટા ઉદ્યોગો ભૂગર્ભ જળનો સોથ વાળી નાખશે તો લોકો અને ખેડૂતો મુશ્કેલીમાં મૂકાશે.
- ★ **ભદ્રેશ્વર :** એક જમાનામાં સમગ્ર હિંદ મહાસાગર અને ઈસ્ટ આફિકના દરિયાઈ વેપારનું મધ્યબિંદુ ભદ્રેશ્વર બંદર (તા. મુંદ્રા) હતું અને એ કચ્છનું સૌથી જૂનું અને ગુજરાતનું ભંભાત પછીનું બીજું મહત્વનું બંદર હતું એવી મહત્વપૂર્ણ જાહેરત એક વિસ્તૃત અભ્યાસ બાદ જાપાનની સીગા સ્ટેટ યુનિવર્સિટીના લેક્યરર સૂયામાનીએ કરી હતી. વળી તેમના તારણ અનુસાર ભદ્રેશ્વરની લાલાશાપીરની દરગાહ સૌથી પ્રાચીન દરગાહ પૈકીની એક છે.
- ★ **કચ્છી પ્રથમ સ્થાને :** મૂળ વાંકુ (તા. અબડાસા)ની કુ. હીરલ પ્રતાપ મોતાએ મુંબઈ યુનિવર્સિટીની એલ.એલ.બી.ની એપ્રિલ-૦૫માં લેવાયેલી પરીક્ષામાં પ્રથમ સ્થાન મેળવ્યું હતું.
- ★ **કચ્છને નર્મદા પાણી :** કચ્છને નર્મદામાંથી કુલે ૨૦૦

એમ.એલ.ડી. પાણી મળે છે જેમાંથી ૧૫૫ એમ.એલ.ડી. પાણી પીવા માટે અને ૪૫ એમ.એલ.ડી. પાણી ઉદ્યોગોને અપાઈ રહ્યું છે. ઉદ્યોગોને હજુ ૩૦૦ એમ.એલ.ડી. પાણીની જરૂરિયાત છે. આ જરૂરિયાત પૂર્ણ કરવા ૧૧૦ એમ.એલ.ડી. પાણીની એક એવી બે પાઈપ લાઈનો નાંખવાની યોજના પ્રગતિમાં છે, એવી માહિતી પાણી પુરવા મંત્રી હરજીવન પટેલે ગાંધીધામમાં યોજાપેલ કચ્છ ઔદ્યોગિક સેમિનાર-૨૦૦૫માં આપી હતી.

- ★ **વાગડ વેલફેર હોસ્પિટલ :** પાંચ વર્ષ પહેલાં ભૂકુપમાં જમીનદોસ્ત બનેલી ભયાઉની વાગડ વેલફેર હોસ્પિટલને ટાઈસ ઓફ ઈન્ડિયા રિલીફ ફંડના રૂ. ૬ કરોડના ખર્ચ પુનઃ નિર્મિશ્ય પામેલી અધિતન હોસ્પિટલને અનેક આગેવાનોની ઉપસ્થિતિમાં ખુલ્લી મૂકાઈ હતી. આ હોસ્પિટલ જિલ્લામાં ખાનગી કક્ષાની સર્વ પ્રથમ મોટી પૂર્ણ કદની હોસ્પિટલ છે.
- ★ **ઓપરેશન બાદ આંખ ગુમાવી :** રૂ. ૧૩૦ કરોડથી વધુ ખર્ચ બંધાયેલી સમગ્ર એશિયામાં બેનમૂન ગણાતી અને વડાપ્રધાનના ફંડમાંથી બંધાયેલી લુજની જી. કે. જનરલ હોસ્પિટલમાં આંખના મોતિયાના ઓપરેશન બાદ કોઈક કારણસર ચેપ લાગવાથી ચાર દાદીઓએ એક-એક આંખ કાયમ માટે ગુમાવી હતી. આ પ્રશ્ને સત્તાવાર તપાસ આરંભાઈ છે. આંખે રોશની શુમાવનાર આ દાદીઓને તપાસવા રાજકોટથી તજશોની એક ટુકડી લુજથી આવી હતી.
- ★ **ગાસવાદીને ફાંસીની સથા :** ભુજ તાલુકામાં રણકંધીએ એ.કે.-૫ રાઈફલ તથા ૨૮ કિલો આર.ડી.એક્સ સહિતના મોતના સામાન સાથે પકડાયેલા ગાસવાદી શાહનવાજ અંધુલ ગરૂર ભડીને ભુજની ફાસ્ટ ટ્રેક અદાલતે ફાંસીની સજાની ભલામણ કરી હતી. કોઈ ગાસવાદીને ફાંસીની શિક્ષા થવાની રાજ્યની આ પ્રથમ ઘટના છે.
- ★ **ટેક્ષ હોલી કે મુદ્દત :** કેન્દ્ર સરકારે ભૂકુપગ્રસ્ત કચ્છ જિલ્લામાં સ્થાપાનારા ઉદ્યોગો માટે ટેક્ષ હોલી તે ની મુદ્દત વધુ એક વર્ષ માટે લંબાવી છે. તેને અપૂરતી ગણાવીને રાજ્યના મુખ્યમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદીએ પૂરા પાંચ વર્ષ માટે આ યોજના લંબાવી આપવા વડાપ્રધાનને અનુરોધ કર્યો હતો.
- ★ **ગામડાંમાં વીજળી :** કચ્છમાં ઉર્ર ગામડાંને જ્યોતિગ્રામ યોજના હેઠળ સમાવી લેવાયા પણી હવે આગામી માર્ચ સુધીમાં વધુ ૩૩૦ ગામોને આ યોજનામાં સમાવી લેવાશે એવું કચ્છના વીજળી બોર્ડના નવા નિયુક્ત વિશેષ ઈજનેરે જણાયું હતું. આ યોજના અંતર્ગત આ ગામોને ૨૪ કલાક વીજળી મળતી થઈ જશે.
- ★ **ઇન્ટરસિટી ટ્રેન :** કચ્છના ઔદ્યોગિક વિકાસને પગલે રેલવે ગુડ્ઝ ટ્રેઇનોનું ભારણ રહેતાં કચ્છથી અમદાવાદ સુધીની ઇન્ટરસિટી પેસેન્ઝર ગાડી હાલ શક્ય નથી પરંતુ યોગ્ય સમયે એ અંગે નિર્ણય લેવાશે એવું પણ્યા રેલવેના જનરલ મેનેજરે

૬૨ વર્ષતે પાતે ભૂલ કરીને શીખવું નકામું છે, બીજાની ભૂલો પરથી પણ શીખી શકાય છે.

- ગાંધીજામના ચેમ્બરના પ્રતિનિધિ મંડળને જણાયું હતું.
- ★ **શ્રામજી કૃષ્ણવર્મા કચ્છ યુનિવર્સિટી :** રૂપિયા ૪૨ કરોડના ખર્ચે નિર્માણ થનાર કાંતિગુરુ શ્રામજી કૃષ્ણવર્મા કચ્છ યુનિવર્સિટીના સંકુલનું ભૂમિપૂર્જન રાજ્યના મુખ્યમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોટીએ કર્યું હતું અને કચ્છના શૈક્ષણિક ઇતિહાસનું એક નવું પ્રકરણ આવેખાયું હતું. આ ભૂમિપૂર્જન ભુજના મુંદ્રા રોડ ઉપર મંગલેશ્વર મહાદેવ મંદિર પાસે યોજવામાં આવ્યું હતું.
- ★ **કચ્છ અને સરસ્વતી નદી :** પ્રખર વિદ્વાન અને સરસ્વતી નદીના પૌરાણિક મહત્વ તથા તેના અસ્તિત્વ વિશે સંશોધન કરનાર વિદ્વાન કે.કા. શાસ્ત્રીએ ૨૫ (પચ્ચીસ) વર્ષ પહેલાં ગહેન સંશોધન કર્યા બાદ એવું તારણ રજૂ કરેલું કે હિમાલયમાંથી નીકળેલી સરસ્વતી નદીનો પ્રવાહ આજે પણ ભૂગર્ભમાં વહી રહ્યો છે. શાસ્ત્રીજીના આ સંશોધનને હાલ ઈસરોના વૈજ્ઞાનિકો દ્વારા પણ સમર્થન મળ્યું છે કે સરસ્વતીનો પ્રવાહ આજે પણ કચ્છના પેટાળમાં વહે છે.
- ★ **ટેક્ષ હોલી ડે :** કેન્દ્ર સરકારે કચ્છના ટેક્ષ હોલીડેમાં બાંધકામની મુદ્દત નહીં વધારતા હવે નવા ઉઘોગોને ત૧મી દિસેમ્બર પહેલાં ઉત્પાદનની સ્થિતિએ આવી જવાયું હોવાથી જિલ્લા કલેક્ટરે ઉઘોગકારોની બેઠક બોલાવી તેમના પ્રશ્નો દિવાળી સુધી ઉકેલવાની ખાતરી આપી હતી.
- ★ **મુખ્યપત્ર ‘સેતુ’ :** કચ્છી મારુ કંસારા સોની જ્ઞાતિ મંડળ - અમદાવાદ દ્વારા પ્રસિદ્ધ થનારા જ્ઞાતિના પ્રથમ મુખ્યપત્ર “સેતુ”નું અમદાવાદમાં વિમોચન કરાયું હતું.
- ★ **ડૉ. નીમાબદેન આચાર્ય :** લોકસભાની ચુંટણી વખતે સોનિયા ગાંધીને વડાપ્રધાન પદનો આગ્રહ નહીં રાખવાની સલાહ સહિતની કથિત ગેરશિસ્ત બદલ અંજારના ધારાસભ્ય તો. નીમાબદેન આચાર્યને પ્રદેશ કોંગી સમિતિના મંત્રીપદેથી દૂર કરાયા હતા. આ બરતરકી અંગે પોતાના પ્રત્યાધાત આપતાં તો. નીમાબદેન આચાર્ય કહ્યું હતું કે આ બરતરકીનો નિર્ણય વિચારવિહીન અને હાર્યાસ્પદ છે.
- ★ **આદિમાનવ અશ્રિ :** માધાપર (તા. ભુજ) ગામથી દક્ષિણ તરફ આશરે ૫ કિ.મી. દૂર આવેલા ગંગેશ્વર મહાદેવ મંદિર પાસે ગંગેશ્વર - તોમ તરીકે ઓળખાતા દુંગરાળ વિસ્તારમાં પ્રથમ વખત કચ્છમાંથી “આદિ માનવ”ના પગલાંની છાપના અશ્રિ મળી આવતાં ભૂસ્તરશાસ્ત્ર ઇતિહાસના જાણકારો તેમજ રસ ધરાવનાર લોકોમાં અચરજ ફેલાયું છે. આ આદિ માનવનું પગલું ૪૦ સે.મી.ની લંબાઈનું છે. જાણકારોના કહેવા મુજબ મળેલી આ છાપ “હોમીનિડ”ની હોઈ શકે. જે વર્તમાન માનવીનો પૂર્વજી - પૂર્વ માનવ હતો. આ અંગે વધુ અભ્યાસની જરૂર છે, જેથી કોઈ નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકાય.
- ★ **ગ્રાકળમાંથી પીવાનું પાણી :** કચ્છ જેવા પાણીની કારમી

અછતનો સામનો કરતા પ્રદેશમાં જાકળ બિંદુમાંથી પીવાનું પાણી બનાવવાના નવતર વિચારની કદર વિશ્વ બેંકે કરી છે. વિશ્વ પ્રસિદ્ધ ઈન્ડિયન ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ મેનેજમેન્ટ દ્વારા કોઠારા (તા. અબદાસા)માં કાર્યરત આ પ્રોજેક્ટને વીસ હજાર અમેરિકી ડોલર (અંદાજે નવ લાખ રૂપિયા)નું ઇનામ જાહેર કરવામાં આવ્યું છે.

- ★ **કચ્છ યુનિવર્સિટી :** નાણાંમંત્રી વજુભાઈ વાળાએ વિધાનસભા ગૃહમાં જાહેરાત કરી હતી કે કચ્છમાં સ્થાપાયેલી શ્રામજી કૃષ્ણવર્મા યુનિવર્સિટીને જૂન-૨૦૦૪થી સંપૂર્ણ કાર્યરત કરવામાં આવશે. કચ્છ યુનિવર્સિટીના મકાન અને ભવનોના બાંધકામ તથા અન્ય સુવિધા ઉપલબ્ધ કરવા માટે રૂ. ૨૮ કરોડની જોગવાઈ બજેટમાં કરવામાં આવી છે.
- ★ **દેડિ હુડા :** મૂળ કચ્છના વતની વિનોદ ગણાગ્રા દિંગદર્શિત બાળકો માટેની ફિલ્મ “હેડાં હુડાં” આંતરરાષ્ટ્રીય તખા પર ખૂબ મહત્વનું સ્થાન મેળવી રહી છે. જૂનમાં દેમબર (જ્યેન્ની)માં યોજાનાર આંતરરાષ્ટ્રીય ફિલ્મ મહોત્સવનું ઉદ્ઘાટન “હેડાં હુડાં” દેખાડીને કરવામાં આવશે.
- ★ **કચ્છમાં જમીન વેચાણ :** કચ્છમાં વિકાસના નામે રાજ્ય સરકાર તરફથી ૨૦ પેસાથી માંડીને ચાર રૂપિયા પ્રતિ ચોરસ મીટરના ભાવે સેંકડો એકર જમીનનું વેચાણ કરવામાં આવ્યું છે. આ જમીન આજે બારોબાર રૂ. ૪૦૦ પ્રતિ ચોરસ મીટરના ભાવે વેચાઈ રહી છે એવો ગંભીર આશેપ તા. ૮-૬-૦૪ના કચ્છ કોન્સેન્સા ધારાસભ્ય શ્રી બાબુભાઈ મેધજ શાહે વિધાનસભામાં કર્યો હતો અને આ પ્રકરણની તપાસ કરવાની પણ તેમણે માંગણી કરી હતી.
- ★ **રાષ્ટ્રપતિના હસ્તે સન્માન :** ઈન્ડિયન બિલ્ડર્સ કોન્સેસે ગત વર્ષ દરમાન ભારતભરમાં નિર્માણ પામેલી તમામ ઈમારતોની ચકાસણી કર્યા બાદ, ત્રણ ઈમારતોના આર્કિટેક્ટનું રાષ્ટ્રપતિ એ.પી.જે. અભુલ કલામના હસ્તે સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું જેમાંની એક ઈમારત ભુજની જી. કે. જનરલ હોસ્પિટલ પર પસંદગી ઉતારવામાં આવેલ.
- ★ **કચ્છ ટ્રેડ ફેર :** બાંદ્રા - કુલા કોમ્પ્લેક્સ ખાતે કચ્છ ઈન્ટરનેશનલ ટ્રેડ ફેરને રંગારંગ કાર્યક્રમ સાથે શ્રી દામજાભાઈ એન્કરવાલાએ ખુલ્લો મૂક્યો હતો. આ ફેરમાં કચ્છથી ખાસ બોલાવવામાં આવેલા લોક કલાકારોનો સંગીતમય કાર્યક્રમનું કેન્દ્ર બન્યો છે. લાલ રાંભિયાના માર્ગદર્શન હેઠળ આ કાર્યક્રમ યોજાયો છે. મળેલા સમાચાર મુજબ પ્રથમ ચાર દિવસમાં દોઢ લાખથી વધુ લોકોએ કચ્છી ટ્રેડ ફેરની મુલાકાત લીધી હોવાનો અંદાજ છે.
- ★ **ભુજ જનરલ હોસ્પિટલ :** વડા પ્રધાનના રાહત ફંડમાંથી ફરી બીભી થયેલી જી. કે. જનરલ હોસ્પિટલ - ભુજમાં વિવિધ સેવાઓ શરૂ થઈ છે. તેનો સમય રોજ સવારે ૮ થી ૧ અને સાંજે ૪ થી ૬ નો રહેશે. બી.પી.એલ. કાર્ધારકોને નિઃશુદ્ધ

નાણાં ઉધાર આપવાં એ પણ હુસ્મન બનાવવાની કળા ગણી શકાય.

- તબીબી સેવાઓ આપવામાં આવશે.
- ★ **પરીક્ષા કેન્દ્ર :** કચ્છના વિદ્યાર્થીઓની પી.જી. - અનુસ્નાતક કોર્સની પરીક્ષા માટે ગુજરાત યુનિવર્સિટીએ કચ્છને પરીક્ષા કેન્દ્ર ફાળવવાનો નિર્ણય કર્યો છે.
- ★ **ઓકરવાલા અહિંસા ધામ :** પ્રાગપર (તા. મુંદ્રા) પાસેના ભગવાન મહાવીર પશુ રક્ષા કેન્દ્ર એન્કરવાલા અહિંસાધામમાં આશરો લઈ રહેલા ૧૬૭ જેટલા અપંગ પશુઓ માટે “કૃત્રિમ પગ” બનાવવાનો પ્રકલ્પ કાર્યાન્વિત કરાયો છે, જેમાં બિદા સર્વોદય ટ્રસ્ટના પુનર્વસન કેન્દ્રમાં પગ બેસાડવાનું શરૂ કરાયું છે. બીજું, આ અહિંસાધામમાં આશ્રય સ્થળે એક દાયકામાં એક લાખ કરતાં વધુ સારવાર અને બારસો કરતાં વધારે પશુઓની શર્ખકિયાઓ થઈ છે.
- ★ **નવનીત ગ્રૂપ :** પ્રકાશન કેતે અગ્રણી એવું નવનીત પ્રકાશન ગ્રૂપ હવે કચ્છભરના મધ્યાહ્ન ભોજન કેન્દ્રોને વાસણ કેતે સ્વાવલંબી બનાવવાની કામગીરી કરશે. સમસ્ત ગુજરાતના કોઈપણ ઠેકાણે આવું આયોજન થયું ન હોવાથી અનેક સામાજિક સંસ્થાઓનું આ યોજનાએ વ્યાન ખેંચ્યું છે.
- ★ **ભરત ગ્રૂથણ કોર્પો પુરસ્કાર :** હસ્તકલાના કસબ સાથે સંકળાયેલી કચ્છની સંસ્થા સુજનના માર્ગદર્શન ડેણા કામ કરનાર ગૌરીબહેન વડસરાને ભરત-ગ્રૂથણના એમના કલા-કૌશલ માટે ૨૦૦૧ના વર્ષ માટેનો પુરસ્કાર રાખ્યું ત્રયી શ્રી એ.પી.જી. અભ્યલુ કલામના હસ્તે એનાયત થયો હતો.
- ★ **રાષ્ટ્રીય પારિતોષિક :** ભુજ તાલુકાના ભુજોડી ગામના યુવાન કારીગર વણકર ગમનલાલ પ્રેમજીને નવી દિલ્હી ખાતે ૨૦૦૧ના વર્ષનો રાષ્ટ્રીય પારિતોષિક રાખ્યું ત્રયી શ્રી એ.પી.જી. અભ્યલુ કલામના હસ્તે એનાયત થયું હતું.
- ★ **ભુજ હોસ્પિટલનું લોકાર્પણ :** વડા પ્રધાનના રાહત ફંડમાંથી રૂ. ૧૩૦ કરોડના ખર્ચે બંધાયેલી ભુજની જી. કે. જનરલ હોસ્પિટલનું વડાપ્રધાન શ્રી અટલબિહારી વાજપેયીના હસ્તે લોકાર્પણ થયું હતું.
- ★ **દિનદયાળ નગર :** ભૂક્યમાં તારાજ થયેલા જગવિષ્યાત પુરાતત્ત્વીય સ્થળ ધોળાવીરામાં પુનઃ નિર્મિત વસાહત “દિનદયાળ નગર”નું લોકાર્પણ મુખ્યમંત્રી શ્રી નરેન્દ્ર મોદી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું.
- ★ **સંગીતકાર કલ્યાણજીભાઈ :** વિષ્યાત સિને સંગીતકાર કચ્છના શ્રી કલ્યાણજી વીરજ શાહની યાદમાં મુંબઈના પેડર રોડ અને બહેરામજી ગામડિયા રોડના જંકશન પર આવેલા ચોકને “સંગીતકાર પદ્મશ્રી કલ્યાણજી વીરજ ચોક” નામ આપવાનો સમારોહ મુંબઈમાં યોજાયો હતો. આ પ્રસંગે અનેક નામાંકિત ફિલ્મ હસ્તીઓ અને કચ્છી સમાજના અગ્રણીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.
- ★ **૨૭ વર્ષ ભાદ ચૂંટણી :** સુપ્રીમ કોર્ટ મુંબઈના કચ્છી વીસા ઓસવાળ દેરાવાસી જૈન મહાજનની ચૂંટણી યોજવાનો આદેશ આપતાં છેલ્લા ૨૭ વર્ષથી ચૂંટણી યોજવા અંગેના અવરોધો દૂર થયા છે. મુંબઈ હાઈકોર્ટ દ્વારા ચૂંટણી કમિશનર શ્રી હરખચંદ ગડા (સોલીસીટર)ની નિમણૂકને સુપ્રીમ કોર્ટ માન્ય રાખી છે. મુંબઈ હાઈકોર્ટ ચૂંટણી યોજવાના કરેલ હુકમ સામે માણેકલાલ આણંદજ અને બીજાઓએ સુપ્રીમ કોર્ટમાં સ્પેશિયલ લિટિગેશન અરજી કરી હતી, જેનો ચુકાદો ઉપર મુજબ આવ્યો હતો. આ મહાજનની ચૂંટણી છેલ્લે ૧૮૭પ્રમાં યોજાઈ હતી.
- ★ **વર્ધમાન નગર આવાસ :** ધરતીક્પના કારણે અસરગ્રસ્ત બનેલા ભુજના જૈન સમાજના અલગ અલગ તમામ ફીરકાના સભ્યોએ નગરથી ૧૦ કિ.મી. દૂર ભુજોડી ગામ નજીક ૧૧૨૫ આવાસોવાળી જૈનોની વસાહત વર્ધમાન નગર બનાવી, એક જ સ્થળે વસવાટનો નિર્ણય કર્યો હતો. આ આયોજનના પ્રથમ ચરણ રૂપે તૈયાર થયેલા ૨૫૦ આવાસોનું રાજ્યપાલ શ્રી સુંદરસિંહ બંડારીના હસ્તે લોકાર્પણ કરવામાં આવ્યું હતું.
- ★ **માર્દ હોસ્પિટલ :** પરેલ (મુંબઈ)માં બિદા સર્વોદય ટ્રસ્ટ, મુંબઈ સંચાલિત માર્દ હોસ્પિટલના બે વિભાગો - ડિસ્પેન્સરી અને ઉન્ટલ વિભાગનું ઉદ્ઘાટન શ્રી દામજભાઈ અન્કરવાલાના હસ્તે કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે આચાર્યા ચંદનાશ્રીજી, ટ્રસ્ટીઓ અને આગેવાનો ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.
- ★ **કિકેટ ટીમમાં કચ્છી :** વર્લ્ડ કપમાં ભાગ લેનાર કેન્યાની ટીમનો એક હીરો આસિફ કરીમ મૂળ સુથરી (તા. અબડાસા) ગામનો છે. તેના વડવાઓ ૧૮૩૭થી કેન્યામાં સ્થાઈ થયા હતા.
- ★ **‘કચ્છમિત્ર’ પત્રકારને એવોર્ડ :** કચ્છના દૈનિક “કચ્છ મિત્ર”ના પત્રકાર નવીનભાઈ જોખીને સને ૨૦૦૨ના વર્ષના ગુજરાત દૈનિક અખભાર સંઘનો શ્રી હરસુખભાઈ સાંઘાણી પત્રકારત્વ એવોર્ડ આપવાના નિર્ણયની જાહેરાત કરાઈ હતી.
- ★ **કચ્છી સંગીતકારને ફાળકે એવોર્ડ :** જાણીતા સંગીતકાર કલ્યાણજી આણંદજ જોડીમાંના આણંદજભાઈને મુંબઈ ખાતે દાદાસાહેબ ફાળકે એકેદેશી તરફથી દાદા સાહેબની ૧૩૪મી જન્મ જયંતી નિમિત્તે લાઈફ ટાઈમ એવીવેનેન્ટ એવોર્ડ એનાયત થયો હતો.
- ★ **ખાવડામાં નર્મદા :** સરહદી વિસ્તાર ખાવડામાં નર્મદાના પાણી આવી પદોંચતા લોકો ખુશખુશાલ થઈ ગયા હતા. ખાવડામાં વ્યવસ્થિત પાણી વિતરણ શરૂ થઈ જતાં આ પાણી સરહદની તરફ છોડવામાં આવનાર છે.
- ★ **સાંધી સિમેન્ટ :** અનેક અડયારોને પાર કરીને પશ્ચિમ કચ્છમાં દુનિયાનો સૌથી મોટો સિમેન્ટ પ્લાન્ટ સ્થાપનાર સાંધી સિમેન્ટના મેનેજિંગ ડાયરેક્ટર રવિ સાંધીનું ભુજમાં ૧૫૧થી વધુ સંસ્થાઓ દ્વારા જાહેર અભિવાદન કરવામાં આવ્યું હતું.

આપણે બધા સાહસિકો જ છીએ, કેમકે જીવ એ લાંબો જુગાર અને મોટું સાહસ છે.

- ★ કાંતિવીરના અસ્થિ :** કચ્છના સપૂત અને કાંતિવીર શ્યામજી કૃષ્ણાવર્મના અસ્થિ લેવા માટે ઓગસ્ટ માસના અંતે ગુજરાતના મુખ્ય પ્રધાન શ્રી નરેન્દ્ર મોટી અને ભાજપના સાંસદ શ્રી ડિરીટ સોમૈયા જીનીવા જશે. શ્યામજી કૃષ્ણાવર્મા ૧૯૭૦માં જીનીવામાં મૃત્યુ પામ્યા હતા અને તેમના પત્ની ભાનુમતી વર્માએ ત્યાં લોકરમાં તેમના અસ્થિ સાચવીને મૂક્યા હતા.
- ★ શિરોમણિ એવોર્ડ :** ભુજ મર્કન્ટાઈલ કો.ઓ. બેંકના ચેરમેન શ્રી મહેન્દ્ર મોરબિયાને બેન્કિંગ, વ્યવસાયિક અને સામાજિક ક્રેલી નોંધપાત્ર કામગીરી બદલ નવી દિલ્હી ખાતે યોજાયેલા જીહેર સમાર્નભમાં “રાજ્ય ગાંધી શિરોમણિ એવોર્ડ”થી સન્માનિત કરાયા હતા. શ્રી મહેન્દ્રભાઈ વ્યવસાયે ચાર્ટડ એકાઉન્ટન્ટ છે.
- ★ ઇકોનોમી ઝોન :** કેન્દ્ર સરકારે મુંદ્રામાં સ્પેશિયલ ઇકોનોમી ઝોનની દરખાસ્તને મંજૂરી આપતાં બંદરના વિકાસનો બીજો તબક્કો શરૂ થવાની ઉજ્જીવિ તકો ઊભી થઈ છે.
- ★ બાંદ્રા ગાંધીધામ ટ્રેઇન :** બાંદ્રા ગાંધીધામ વચ્ચે શરૂ થયેલી નવી ટ્રેઇન ગાંધીધામથી રાત્રે ૮.૨૦ વાગે ઉપરી બીજા દિવસે બપોરે ૧.૩૦ વાગે બાંદ્રા પહોંચશે અને બાંદ્રાથી બપોરે ૨.૫૦ વાગે ઉપરી બીજા દિવસની સવારે ૭.૪૫ વાગે ગાંધીધામ પહોંચશે. આ નવી ટ્રેઇનને ૮૦૧ અને ૮૦૨ નંબર આપવામાં આવ્યા છે.
- ★ બ્રિટિશ એવોર્ડ :** મૂળ ભુજના અને મુંબઈમાં ભાબા આશ્રૂશક્તિ મથક ખાતે અશ્વુ વૈજ્ઞાનિક તરીકે ફરજ બજાવતા પરેશ રવિન્ડ્રાય વૈઘને તેમના ડોક્ટરેટ મહાનિબંધ માટે તૈયાર કરેલા સંશોધન પેપરમાં આપેલા લોકોપ્યોગી સંશોધન માટે લંડનની બ્રિટિશ ઇન્સ્ટિટ્યુટ તરફથી એવોર્ડ અને ૩૦૦ પાઉન્ડનું પારિતોષિક અનાયત થયું છે.
- ★ આહિરપણી તળાવ :** ભુજ તાલુકાના રણ અને રણકાંધીના લાંબા આહિરપણી વિસ્તારમાં કુનરિયા અને કોટાય વચ્ચે ૨૯ જાન્યુઆરીના ભૂકૂપ સાથે પાણીના હુવારા ધૂટ્યા હતા. આ સ્થળે ધીરે ધીરે તળાવ બનતાં રેડકોસ સંસ્થાએ અઢી લાખના ખર્ચ વ્યવસ્થિત તળાવનું ખોદકામ કરાવીને પાળી બાંધી આપતા મેકરણ સરોવર બન્યું છે અને ડિસેમ્બર માસના અંતે આ તળાવ ઓગન્યું છે.
- ★ ખારેક ટીસ્યુ કલ્યાર :** કચ્છના અર્થતંત્રમાં મહત્વનું પ્રદાન આપતી ખારેકની ઉત્તમ જતના રોપા ખેડૂતોને પૂર્ણ પાડવા ગુજ. યુનિ. સંચાલિત મુંદ્રા ખાતે ખારેક સંશોધન કેન્દ્રમાં રૂ. ૨૫ લાખના ખર્ચ નવી બંધાયેલી ખારેકની ટીસ્યુ કલ્યાર લેબોરેટરીને કૃષિ મંત્રીશ્રીએ ખૂલ્લી મૂકી હતી.
- ★ ભાવળમાંથી વીજળી :** અબડાસા તાલુકાના કોઠારા ગામ પાસે ગાંડા ભાવળમાંથી વીજળી ઉત્પન્ન કરવાનો ગેસીફાયર પ્લાન્ટ

આખરે શરૂ થઈ ગયો છે અને પ્રતિ કલાકે ૪૦૦ યુનિટ વીજળીનું ઉત્પાદન થાય છે. આ પ્રકલ્પ રોજ પથી ૬ કલાક ચાલુ રખાય છે.

- ★ ઉમરગામમાં વસવાટ :** વાગડના વીસા ઓસવાળોએ વાગડના બદલે દક્ષિણ ગુજરાતમાં વસવાટ કરવા માટે ઉમરગામમાં એક્સો બંગલા બાંધવાની યોજના કરી છે. સાથે પાણી યોજના, ભોજનશાળા, સેનેટોરિયમ ધર્મ સ્થાનકનું ભૂમિપૂર્જન કર્યું હતું.
- ★ ટેક્ષ હોલીડે જાહેરનામું :** વિનાશક ભૂકૂપમાં સૌથી વધુ અસરગ્રસ્ત એવા કચ્છ જિલ્લાને બે મહિના સુધી રાહ જોવડાયા બાદ આખરે કેન્દ્રના નાણા મંત્રાલય તરફથી પાંચ વર્ષ સુધી કચ્છમાં સ્થપનારા ઉદ્ઘોગોને એક્સાઈજ મુક્તિ આપવાની જોગવાઈ કરતા ટેક્ષ હોલીડે જાહેરનામું બહાર પાડવામાં આવ્યું છે.
- ★ હુમલામાં કચ્છીઓનો બચાવ :** અમેરિકાના ન્યૂયૉર્ક શહેરના વર્ટ ટ્રેડ સેન્ટરમાં ૮૮મા માળે એક મોટી કંપનીમાં ફરજ બજાવતા મૂળ પરી (તા. મુંદ્રા)ના દિનેશ છેડા, ત્રાસવાદીઓએ કરેલા હુમલામાંથી બચવા પામ્યા હતા. તેવી જ રીતે અમેરિકી સંરક્ષણ વિભાગ (પેન્ટાગોન)માં ફરજ બજાવતા મૂળ પલાંસવા (તા. રાપર)ના જ્યંત ભાઈંદ રેવાડિયા પણ ત્રાસવાદી હુમલામાંથી બચી ગયા હતા.
- ★ ભૂકૂપથી લેવલ વધી :** ભૂકૂપ અગાઉ ભુજ અને આસપાસના વિસ્તારોની મીન સી લેવલ (સમુદ્રની સપાટીથી ઊંચાઈ) ૮૨ મીટર હતી તેને ભૂકૂપે ૨ મીટર જેટલી ઊંચકી લીધી છે.
- ★ મુંદ્રા બંદરે માલગાડી :** ઝડપભેર વિકસી રહેલા મુંદ્રા બંદરને દેશના બાકીના ભાગ સાથે જોડીતી રેલવે સેવાનો વિવિધત્વ આરંભ થયો હતો. ગુજરાત અદાણી પોર્ટ લિ.ની ૫૮ ઉભાવાળી પ્રથમ માલગાડી મુંદ્રામાં આવી પહોંચતા મુંદ્રાની જનતાએ હર્ષોલ્લાસ સાથે તેને વધાવી લીધી હતી.
- ★ હોડી સ્પદિભામાં કચ્છી પ્રથમ :** હુરિ ઓમ આશ્રમ પ્રેરિત અને ગુજરાત સરકાર દ્વારા આયોજિત મુંદ્રાથી માંડવી વચ્ચેની યોજાયેલી ૨૭મી મહાઝન સ્મારક સમુદ્ર હોડી સ્પદિભામાં માંડવી તાલુકાના મોઠવા ગામના ઓસમાણા ઈશા ચબાની માલિકીની ‘અલ ઉસ્માની’ હોડીએ છ કલાક દસ મિનિટે ૨૦ નોટીકલ માઈલનું અંતર કાપીને ૧૬ સ્પર્ધકો વચ્ચે પ્રથમ સ્થાન મેળવ્યું હતું.
- ★ કોમી એકતા :** કચ્છ કોમી એકતા માટે વિખ્યાત છે. માંડવી તાલુકાના મોટી ખાખર ગામે આનું શ્રેષ્ઠ ઉદાહરણ પૂરું પાડ્યું છે. મોટી ખાખરમાં નૂરમામદ શેરમામદ ભૂકેરા તથા હરેન્દ્રસિંહ મહેન્દ્રસિંગ જીઝેજા નામની વ્યક્તિઓએ ધંધા રોજગાર એક સાથે મળીને ‘મિયા મહાર્દેવ પ્રોવિઝન સ્ટોર’ નામની ગામમાં દુકાન

જ્યારે પેસાની ભાષા બોલાય છે ત્યારે સત્યની વાચ્યા હજાઈ જાય છે.

શરૂ કરી છે.

- ★ **જેલમાં રોટલીનું મશીન :** અમદાવાદની સાબરમતી જેલમાં ખૂનના ગુનામાં જન્મટીપની સથી ભોગવતા રામપર વેકરા (તા. માંડવી)ના રવજાભાઈએ રોટલીનું મશીન શોધી સરળતા કરી આપી છે. આ જેલમાંના ૨૦૦૦ કેદીઓ માટે દરરોજ ૧૬ હજાર રોટલી એક કલાકમાં બને છે. જેલમાં રહી રવજાભાઈએ બી.એ.ની ડિશ્રી પણ મેળવી છે.
- ★ **સમાજરતન એવોર્ડ :** મૂળ ભૂજના પરંતુ હાલે કર્નૂલને કાર્યક્ષેત્ર બનાવનાર સામાજિક સેવા ક્ષેત્રના અગ્રણી મહિલા શ્રીમતી હાસ્યલતાબહેન દિનેશ મહેતાને મુંબઈની કચ્છી જેન ગૂર્જર જ્ઞાતિ - પખાડી સંસ્થા દ્વારા 'સમાજ રત્ન'નો એવોર્ડ અર્પણ કરાયો હતો. તે અગાઉ આંતરરાષ્ટ્રીય કુલબ્રાઈટ સ્કોલરશિપ પ્રોગ્રામ હેઠળ વિકલાંગ વ્યક્તિઓની કામગીરીના ક્ષેત્રે વધારે જ્ઞાકારી પ્રામ કરવા તેમજ તે સંબંધી વિચાર વિનિમય માટે રાષ્ટ્રીય સ્તરે પસંદગી થતાં યુનોની સંસ્થા અને શિકાગો (અમેરિકા) ગયેલા હતા.
- ★ **'લગાન' ફિલ્મનું શૂટિંગ :** આમીર ખાનની ફિલ્મ 'લગાન'નું શૂટિંગ કચ્છમાં ચાલી રહ્યું છે. આ ફિલ્મમાં અંગ્રેજોની ભૂમિકા ભજવવા આવેલ અદાકાર જેમી અને ટેટ્કીન, કુનરિયા (તા. ભુજ) ગામે ખરેખર લગ્ન કરતાં ગામલોકોએ તેમનો લગ્નોત્સવ ઉજવ્યો હતો. તેમનું લગ્ન સંપૂર્ણ હિંદુ વિધિ અનુસાર થયું હતું.
- ★ **કચ્છી વિદ્યાર્થી પ્રથમ :** ગુજરાત માધ્યમિક શિક્ષણ બોર્ડ દ્વારા ઓક્ટોબર ૧૯૮૭માં લેવાયેલી ધોરણ-૧૨ની હાયર સેકન્ડરી સામાન્ય પ્રવાહની પરીક્ષામાં મુંદ્રાના રહીમ નૂરદીન હેમતાણી સમગ્ર રાજ્યમાં પ્રથમ કમાંકે ઉતીર્ણ થયા હતા.
- ★ **ખનિજ નિગમના ચેરમેન :** ખનિજ નિગમના ચેરમેનપદે પ્રથમવાર કચ્છી માટુ શ્રી બહાદુરસિંહ જાડેજાની નિમણૂક થતાં જિલ્લામાં આનંદની લાગણી પ્રસરી હતી.
- ★ **કચ્છના ધારાસભ્ય સ્પીકરપદે :** રાપર વિધાનસભા મત વિસ્તારમાંથી ચૂંટાયેલા ધારાસભ્ય શ્રી ધીરજલાલ સ્વરૂપચંદ શાહ વિધાનસભાના સ્પીકરપદે સર્વાનુમતે ચૂંટાઈ આવ્યા હતા.
- ★ **ખેડોઈમાં અંજુરના વૃક્ષો :** તાજેતરમાં પ્રગતિશીલ ખેડૂત તરીકે રાજ્ય સરકારનું સન્માનપત્ર મેળવનાર શ્રી રાયચંદભાઈ કે. શાહે પોતાના ખેડોઈ સ્થિત અમૃત બાગમાં પ્રયોગો કરીને અંજુરના વૃક્ષો વાવ્યા છે.
- ★ **લાખા કુલાણી :** ઐતિહાસિક ગામ કેરા (તા. ભુજ)માં ૧૧મી સદીમાં થઈ ગયેલા વિષ્યાત રાજવી જામા લાખા કુલાણીનું ઘોડેસવાર બાવલું મૂકવામાં આવ્યું છે. તે સમયે આ ગામ કેરાકોટ તરીકે ઓળખાતું હતું. એક કથા અનુસાર કચ્છમાં બાજરાના પાકની શરૂઆત કરનારા લાખો કુલાણી હતા. એટલું ૪ નહીં આ પ્રદેશને કચ્છ નામ આપવાનું શ્રેય પણ તેમના ફાળે જાય છે.

કાવ્યો

કાવ્યો

આઉં આંકે ગોત્યો આય

ઉગધે સૂરજ જે આસપાસ, આઉં આંકે ગોત્યો આય
ઉલધે ચંધર જે આસપાસ, આઉં આંકે ગોત્યો આય;
હે મુંજુ અખીયેંજા તારા! હે મુંજે જિગર જી ઉજારા!
હેકલો હેકલો તારેં મેં, આઉં આંકે ગોત્યો આય.

મંધર અને મહિંતે મેં, આઉં આંકે ગોત્યો આય,
પ્રાર્થના ને નિમાજેં મેં, આઉં આંકે ગોત્યો આય;
મુંજે રુંગોં જે અંગારેં મેં, આઉં આંકે ગોત્યો આય,
દુટેલે સોણે જે ટુકરેં મેં, આઉં આંકે ગોત્યો આય.

આંકે ગોતેજુ ગાલ ઈકીં, ચાર ડિયેજુ ગાલ નાંય,
આંકે ગોતેજુ ધૂન ઈતાં, જન્મો જન્મજુ સોધ આય;
આંકે ગોતી ધે ગાતી ધે, ભલેં જિંધળીજો અંત અચે,
ફરી ફરીને હર જન્મ મેં, આઉં આંકે ગોત્યો આય.

કંડુક આભાસ થીયેતો, એ મુંજે આસપાસ અયો,
અને હર પલ મુંકે મિલેલાં, તન મનસે ઉદાસ અયો;
આંકે પામે જ ધૂન મેં, ધોડી ધોડીને થકી રાં તો,
તેર મુંજુ ભેશુધી મેં પણ, આઉં આંકે ગોત્યો આય.

અંજુ સોધમેં, ‘સાટી’જુ, એડી કઈ અધૂરાસ હુવી?
સનમ આખર અંદી, ન મિલ્યાસે મિલ્યા જ ન!
નિકા: હકી હર રાત, હર સાંજને હર સવાર,
મુંજુ તમામ તાકાત સે, આઉં આંકે ગોત્યો આય.

ઓસમાન સાટી - ભુજપુર
મંગલ મંદિર, ફેલુઝાસી-૧૯૯૪

હુઃખમાં મા યાદ આવે છે, મુસીબતમાં મા યાદ આવે છે
પણ એવું હોય ત્યારે જ મા કેમ યાદ આવે છે?
અટલા જ મારે કે મા, સુખમાં ભાગ નથી પડાવતી
એ તો હુઃખમાં જ ભાગ પડાવે છે.
ઓ મા! તું તારા સ્વાથી દીકરાને, માફ કરજે
જે તને, અંધારામાં યાદ કરે છે અને અજવાળામાં ભૂલી જાય છે.

જે ભૂલી શકે છે, તે જીવી શકે છે.

સાગર શું સતાવે છે?

નાની અમથી વાતમાં, તું અવસર બગાડે છે;
આરજું તારી છે અનેક, મુકદર બતાવે છે;
બે ઘડીની જિંદગી, ને મદહોશી કાં આટલી?
બેકાબુ થયો છે જામ આ મંતર પછાડે છે.
તારા વગરની સાંજ, સાવ શૂન્યમાં રહી;
આકાશે પ્રગટે ચાંદ, જે હમસ્કર વધારે છે;
સુગંધની તો માંગણી પતંગા કરતા નથી;
કૂલ પણ આજે કંઈ ઓર ચિતાર નિહાળે છે.
જીવનું બસ, જીવનું એ જીવન વ્યર્થ છે;
'ગૌતમ' સદાય વહેતો સાગર શું સતાવે છે?

ગૌતમ એસ. જોધી
મંગલ મંદિર, મે-૧૯૯૭

જીવનની પગદંડી

જીવનની આ પગદંડી માં,
કોઈક સાથે તો છે કોઈક એકલડાં
કોઈક વેરાન વગડે વિચરંતા
તો છે કોઈકના રાહે કુલડાં
કોઈક ભટક્યા કરે છે જંગલમાં
છે કોઈકના રાહે મોતીડાં
કોઈકને નથી દિપક અંધારે
છે કોઈકના રાહે અજવાડાં
છે કોઈક યોદ્ધો યા ભડવિર
તો છે કોઈક બીચારાં બાપલડાં
ચેતનવંતો બનીને

બ્રમણ કરીશ આ દુનિયામાં
સમજુ વિચારી મુકીશ ડગલાં
નહીંતર ગણના થાસે પાગલમાં
પ્રેમ પાથરી રહેજે સદા
એટલું કહું છું જીવલડાં
“રતિ” જેટલું સાથે નહીં આવે
જવાનું થાસે એકલડાં
રચિતા : રતિલાલ એ. મહેતા - બાપુનગર, અમદાવાદ.
મંગલ મંદિર, ફેલુઝાસી-૨૦૦૦

સ્વઘનની રાત

મેઘ રાજને પ્રાર્થના

આંખોમાં એક ચમક આવી,
જાણે મનમાં ખુશીનાં તરંગ લાવી,
જે એકબીજાથી કહી નહીં શક્યા,
તે આંખથી આંખ કહી આવી.

જાણે સાગરની લહેરોમાં ખોવાઈ ગયા,
જાણે પ્રકૃતિનાં ખોળામાં સમાઈ ગયા,
પણ ત્યાં નથી ફૂલોની ક્યારી,
તો પછી ક્યાંથી આ સુગંધ આવી ?

ખરેખર, આંખથી આંખ કાંઈ કહી આવી.
મારા કલ્પનાના તરંગોમાં ઉડતો રહ્યો,
હર એક સપનાને હકીકત સમજતો રહ્યો;
પણ આંખમાં આંસુની એક બુંદ આવી,
જાણે આંખમાંથી પ્રેમની બિનાશ આવી.
ખરેખર,
ખરેખર... મનમાં કોઈની યાદ આવી.

કાજલ મિરીશ દેદિયા - મુંબઈ
મંગલ મંદિર, ફેઝુઆરી-૨૦૦૦

કચ્છી નઉં વરે

આંકે સુખજ ખાણ તે! કચ્છી નઉં વરે
નિત-ડી ખિલાજ લાણ તે! કચ્છી નઉં વરે
દારી વિજે દુકારંધે, રંકાશ ધઉસ તે
એડી જુડીજ બાણ તે! કચ્છી નઉં વરે
ચોપા ચરેં ખા સીમમેં ડાણા પંખી ચૂણે
ખાલી ન કેંકે ભાણ તે! કચ્છી નઉં વરે
કોઈયું ભર્યું વે ધાંઠસે, તેલા ચરો ભરલ
કો ચીજજ ન ગાણ તે! કચ્છી નઉં વરે
તે- દૂધ - ધી જ છેલ વે, હર ડી ભને પિરભ
મેમાણ ભરી રેઅણ તે! કચ્છી નઉં વરે
ડાઢો વખત વિને પાંછે મુલક મથા
કચ્છું નયાં પ્રાણ તે! કચ્છી નઉં વરે
કુકારંધે = કુષ્ણાળના, રંકાશ = રાક્ષસ, ડાઢો = ખરાબ.

સંકલન : કુંજલા સમિકલાલ ગાલા
મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૦

તથા

ખરી રાત્રિ તો સવારથી શરૂ થાય છે. જુઓ... કુદરત
જેવી કુદરતને પણ પેટાવવો પડે છે સૂરજનો દીવો.

વરસાદ તારા વગર મંગલ ક્યાંથી થાય?
ધરતીની ખાસ તારા આગમને ખુઅય
ક્યારેક આવે ને ક્યારેક રોસાય
તારા આવા વર્તને દિલ સૌના હુભાય.
હવેના વરસોમાં મન દઈ વરસજે તું,
ધરતી માતાને ભીજવી તરબોળ કરજે તું.
તારું આગમન સુંદર થાય, ધરતી મન દઈ હરખાય
લીલુડા રંગે ધરતી રંગાય, સૌને હેંથે આનંદ છલકાય.

મોરલાના ટંકુડા મન દઈ સાંભળજે તું
કૃષ્ણની લીલોતરી આનંદ નિહાળજે તું.
તું આવીને તહેવારોની રોનક માણશે,
કેટકેટલા મંગલ વરતાય તે નજરે નિહાળજે.
ગૌરી ક્રત આવતા ગૌરી ખુશ જણાય
ઉપવાસ કરી પ્રભુના ધ્યાનમાં ખોવાય.
રખાબંધન આવતા રાખડીના બજાર લહેરાય
બહેનીના હેંથે વીરાને મળવાનો તરવરાટ જગાય.
પદ્મબદ્ધ પવિત્રાં તપસ્વીઓ ઉભરાય,
વરસે તું મન દઈને તો તપસ્વીને ટાંક થાય
ગણપતિના તો કેકેકાંણો સ્થાપન થાય.
તારા વગર ગણપતિને તારવવાની મુશ્કેલી જર્ઝીય

નવરાત્રી આવતા રાસુડા ખેલાય
વરસતો હોય તું તો ખેલનો રંગ ભળી જાય
શ્રાવણ માસમાં ભક્તાને નદીએ નાવા જાય
તું વરસે મન દઈને તો નદી નાણા છલકાય
દિવાળીના સંગે સર્વત્ર દીપમાલાઓ થાશે,
નિહાળીને આનંદે પછી ભલે તું જાજે.

અનિત હેમરાજ મોદા
મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૦

સ્વઘન

સ્વઘનમાં
આવવા તો
ક્યારનો હિંદી રહ્યો છું
પણ
તારી
આંખ મિંચાય તો જ
એ બની શકે.
શક્ય
ઉધાડી આંખમાં
સ્વઘનમાં પણ
ક્યાંથી આવું?

ગુલાબંધં ધારશી રાંભિયા
મંગલ મંદિર, નવેમ્બર-૨૦૦૦

કોઈનો દીવો ઓલવો નહીં પણ કોઈકના દીવામાં તેલ પૂરો.

બેટી

કુલાયત

હું છું પખાની બેટી રાણી,
હું છું બેટી બહુ શાળી.
સ્કૂલે જાઉ દફતર તાણી,
આનું છ કલાકની સજા માણી.
ગીત ગાઉ રાગડા તાણી,
રમવાની મજા પૂરી ન માણી.
લેસન કરું સજ જાણી,
વળી ટ્યૂશનના બંધનમાં બંધાણી.
ટી.વી. જોવા બેઠી પલાઠી તાણી,
ત્યાં તો મમ્મીની થઈ પદરામણી.
ભણવા બેસાડી કાન તાણી,
હવે તો આંખો પણ છે ઘેરાણી.
હું પખાની બેટી રાણી,
હું છું બેટી બહુ શાળી.

સતોની નવીન લાલકા
ફેલુઆરી-૨૦૦૧

દિલ માટે ધન છે, પણ ખાર નથી!

મહાનગરની, અજબ જિંદગી, કોઈ પાસે પાડોશ નથી
કુરસદ કોઈનેય નથી ને સહેજ કોઈને હોશ નથી
વ્યાકુળ છે હર વ્યક્તિ અહીં ને હરપલ ભાગાભાગ મચી છે
હર દિલમાં ઉત્પાત રહે છે, હર મનમાં બસ આગ છૂધી છે
આત્મકેન્દ્રિત જીવનચર્ચા, બીજાનો કશો વિચાર નથી
ધનની માયા નગરીમાં દિલ માટે ધન છે, પણ ખાર નથી!
મનમાં કરુણા નથી ઉપજતી, બંધન છે સંવેદના પર
મૂલ્યદીન જીવન, મશીન તન, હૃદય છે નપટ ચેતના વગર
કેવી આજ મોસમ છલાણી હરેક શ્રદ્ધા હરામ થઈ છે
લાગવગ વધી - ધનવાન થવા મનની શાંતિ હરામ થઈ છે.
ચ્યમક-દમકદાર બજાર મહીં, સત્યનો ક્યાંય વ્યવહાર નથી
ધનની માયા નગરીમાં દિલ માટે ધન છે પણ ખાર નથી!
આજે બે-ધર છે માનવતા, નીકળે છે દમ અરમાનોનો
આંસુનો કોઈ સગો નથી, ભ્રમ છે અધરો પર મુસ્કાનોનો.
નિયતિ કૂર છે કુટપાથો પર, ગુજરાન ગુજરારે છે માનવ
અને નીકટ ઊંચા ભવનોમાં, દાનવતાનું દીપે તાંડવ
છીપે પિપાસા ક્યાંથી, અહીં તો મૃગતૃષ્ણાની ધાર નથી
ધનની માયા નગરીમાં દિલ માટે ધન છે, પણ ખાર નથી.

આનંદકુમાર આડે - વરતમાત
મંગાલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૨૦૦૨

- આનંદકુમાર આડે
વરતમાતથી ભાઈશ્રી આનંદકુમાર આડેએ ત૦ જેટલી કુલાયત
મોકલી છે. કાવ્યમાં આ એક અધરો પ્રકાર છે. અરબીમાં કુલાઈ તરીકે
જાણીતો, પરંતુ આપણે જેને ચોપાઈ-છંદ કહીએ તેવો આ એક અરબી-
ફારસી પ્રકાર છે. મરાઈમાં તેને કુલાયત કહે છે. આપણે એના
પ્રકારને બદલે કહે હૃદયના દિવની વાતને મમળાવીએ.

- સંપદક

- (૧) ભગવાને બનાવ્યો છે જો ઈન્સાન મને,
કરવું છે સદાચારનું સન્માન મને,
હું તો કરું છું નિત્ય મનુજતા ને નમન,
રસ્તામાં મળી જાય છે ભગવાન મને.
- (૨) કરવું છે ભવે સત્ય પચા'વું પડશે,
અસ્તિત્વ દ્યાભાવનું લા'વું પડશે;
અસ્તિત્વ મનુજતાનું ટકા'વા માટે,
હર મનમાં મહારાસ રચા'વું પડશે.
- (૩) સમજ લો તમે આજ સદાકત શું છે,
આગત કે અનાગત કે સમાગત શું છે,
આ વક્ત તમારો છે, તમે સમજ લો,
તો બાકી સમજવાની જરૂરત શું છે?
- (૪) હુભાવ માં દિલ-વ્યસ્ત ન થાવા દેજો,
દુષ્કર્મ નો અંકિત ન થાવા દેજો;
સદ્ગ્રાન નું હોવું ય જરૂરી છે ઘણું,
સૂરજ ને કદી અસ્ત ન થાવા દેજો.
- (૫) કર્તવ્ય ની ગંગામાં હમેશા વસવું,
વસવું તો કમળ રૂપ જગતમાં વસવું,
જીવનું છે તમોને તો એવું જીવજો કે
દુશ્મન ને ગમી જાય તમારું વસવું.

મંગાલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૧

કાવ્યકુંજ

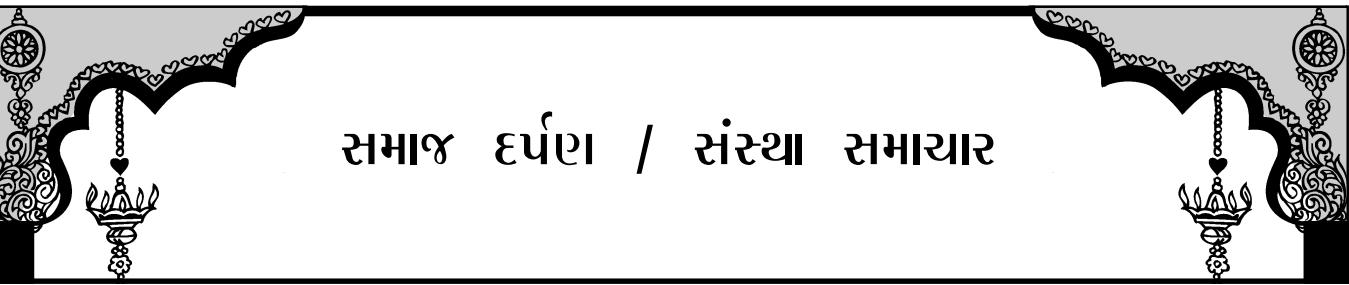
હું કુદરત!
સર્જનહાર
અજબ છે તારી સરજન.
અંતર અંતર વચ્ચે અંતર.
છતાં જરવીએ
ઝર જીવનના
રમતા રમતા શંકર શંકર.

ગુલાબયંદ ધારશી રાંભિયા
મંગાલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૪

બે ધરનો મહેમાન ભૂખે મરે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

સમાજ દર્પણ / સંસ્કૃતા સમાચાર

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનું માસિક મુખ્યપત્ર ૧૮૭૫માં શરૂ થયા બાદ ડિસેમ્બર-૨૦૦૪ સુધીમાં સમાજના સભ્યોના ઘેર તથા સમાજમાં પણ સારા-નરસા અનેક પ્રસંગો આવી ગયા કે જેની સમય-સમયે મંગલ મંદિરમાં નોંધ લેવામાં આવેલ હતી. એક સમયે સમાજના પ્લેટફોર્મ પરથી પુરસ્કાર લઈ ગયેલ વિદ્યાર્થી, રાજકીય આગેવાન, સામાજિક કાર્યકર, ડૉક્ટર, ચાર્ટર્ડ એક્ઝાઉન્ટન્ટ કે કલાકાર વગેરે બની આજે પોતાનું અને પોતાના સમાજનું નામ રોશન કરે તે રીતે કાર્યરત થયેલ છે. સમાજમાં કેટલાક દુઃખદ પ્રસંગો પણ બની જવા પામેલ હતા. આ બધા સમાચારોનું વિહંગાવલોકન કરી, તેમના કેટલાક ચૂંટી કાઢેલ સમાચારો આપશી સમક્ષ પ્રસ્તુત કરેલ છે. જે અતીતની યાદને તાજ કરી, આપણા દિલો દિમાગમાં વિવિધ પ્રકારની લાગણીઓ પેદા કરે છે. અતીતની યાદને તાજ કરવા વાંચો અને કેટલાક પ્રસ્તુત કરેલ સમાચારો....

- તત્ત્વી મંડળ

ગાલા બંધુઆંનું નવું સાહસ

શ્રી નવનીત પ્રકાશન કેન્દ્ર - અમદાવાદના દશાબ્દી મહોત્સવ પ્રસંગે અંકુર ઓફસેટ પ્રેસનો મંગલદીપ વિધિ બુધવાર, તા. ૧૦-૫-૭૮૮નાં રોજ શ્રી ટી.ડી. ભૂતપાણી, યુડો બેંકના ડી. મેનેજરના વરદુ હસે યોજવામાં આવ્યો હતો. અતિથિ વિશેષ પદે ગુજરાત રાજ્ય નાણા નિગમના નિયામક શ્રી સી. પી. ડૉક્ટર ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. સારી સંખ્યામાં સમારંભમાં સમાજના તથા અન્ય આમંત્રિતોએ હાજરી આપી હતી.

વિદ્યાર્થીઓ માટે વધુમાં વધુ ઉપયોગી શૈક્ષણિક પ્રકાશનો દ્વારા શિક્ષણ કેન્દ્રો ઉમદા અને ભવ્ય સેવા બજાવીને નવનીતે પ્રકાશન જગતમાં અને લોકહદયમાં પોતાનું અનેરું અને અદ્વિતીય સ્થાન મેળવ્યું છે. શિક્ષણ કેન્દ્રો ગુજરાત, મહારાષ્ટ્ર અને ગોવાના ખૂણે ખૂણે નવનીતનું નામ ગાજતું થયું છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

આ કૂપન બતાવનારને નવનીત પ્રકાશનની ગાઈડો ઉત્ત ટકાના વટાવથી નવનીત પ્રકાશનની અમદાવાદની મુખ્ય કચ્છી અંકુર ઓફસેટ, સરસ્વતી ભવન, ગોમતીપુર, અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૨૧૩૦ મળી શકશે.

મંગલ મંદિર, જૂન ૧૯૮૮

અભિનંદન

શ્રી પોપટલાલ ધરોડનાં પુત્ર અતુલ પોપટલાલ ધરોડ એસ.એસ.સી.માં બોર્ડમાં ૨૮મા નંબરે પાસ થયા છે. અમદાવાદ શહેરમાં ૧૮મો નંબર લાયા છે અને વિજ્ઞાનમાં ૮૮ ટકા મેળવીને

એસ.એસ.સી.માં બોર્ડનું દ્વિતીય ઈનામ મેળવે છે. કચ્છી સમાજ - અમદાવાદમાં સૌથી વધારે ગુણ મેળવે છે. કચ્છી જૈન સમાજ તરફથી દર વર્ષે અપાતા રૌષધ ચંદ્રકના અધિકારી બને છે.

મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૧૯૮૮

પ્રમીલાબહેન કુરુવાની ચિરઃવિદાય

અમદાવાદના કચ્છી જૈન સમાજના અગ્રાષી મહિલા કાર્યકર, ‘મંગલ મંદિર’ના સંપાદિકા, શ્રી કચ્છી મહિલા સમાજના પ્રમુખ તેમજ અનેક સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ જોડે સંકળાયેલ શ્રીમતી પ્રમીલાબહેન ઉમરશી કુરુવાનું મંગલદીપ, તા. ૧૮-૬-૮૪ના રાત્રે ૧૦ વાગે દુઃખદ અવસાન થયેલ છે. તેમના અવસાનના સમયે તેમના પતિ શ્રી ઉમરશીભાઈ, તેમના પુત્ર અને તેમની બે પુત્રીઓ હાજર હતાં.

તેમની બીમારીના સમાચાર સાંભળી સમાજના ઘણા ભાઈ-બહેનો હોસ્પિટલમાં પહોંચેલી ગયાં હતાં.

તેમની સ્મરણનાથી બુધવાર, તા. ૨૦-૬-૮૪ના સવારે તેમના નિવાસસ્થાનથી નીકળી હતી. જેમાં સમાજની ઘણી વ્યક્તિઓએ હાજરી આપી હતી. તેમનું બેસાણું ગુરુવાર, તા. ૨૧-૬-૮૪ના સવારે તેમના નિવાસ સ્થાને રાખવામાં આવ્યું હતું.

જીવનના અંત સુધી જાહેર કાર્યોમાં સંકળાયેલા શ્રી પ્રમીલાબહેનની આંખોનું દાન કરવામાં આવ્યું હતું.

તેમના ઓચિંતા અવસાનથી તેમના પરિવાર ઉપરાંત અમદાવાદના કચ્છી સમાજને સખત આંચકો લાગ્યો છે. શ્રી કચ્છી જૈન સમાજ - અમદાવાદ તેમના કુટુંબીજનોને આશ્વાસન પાડવે છે. તેમનો આત્મા ચિરઃ શાંતિ પામે.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૮૮

બાળકની આગળ ચાલી તેને હંફાવશો નહિ, બાળકની પાછળ ચાલી તેને ચકાસશો નહિ, બાળકની સાચી મૌલિકતા તેની સાથે ચાલી માણશો.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

સંચાલિત

માતુશ્રી કંકુબહેન કાનજી રવજી (નાની ખાખરવાલા)

અતિથિભવન

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તરફથી ખરીદાયેલ તૈયાર મકાન માટે મુખ્ય દાતા તથા અન્ય તકતીઓ માટે આવેલ ઓફરો ઉપર પણ વિચારણ કરી જે તે વિભાગ માટે મહત્તમ રકમની આખરી ઓફર સ્વીકારવા એક સામાન્ય સભા તા. ૨૭-૪-૮૬ના રોજ આ નવા અતિથિ ભવન ખાતે મળી હતી.

આ અતિથિભવન સાથે નામ જોડવા મુખ્ય દાન માટે શ્રી કાનજીભાઈ રવજી (ગામ નાની ખાખરવાલા)ના પરિવાર તરફથી આવેલ ઉદાર ઓફર સર્વનુમતે સાભાર સ્વીકારવામાં આવી હતી અને આ અતિથિ ભવનનું નામ “શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સંચાલિત માતુશ્રી કંકુબહેન કાનજી રવજી (નાની ખાખરવાલા) અતિથિ ભવન” રાખવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું.

આ અતિથિભવનના ભૌંયતગિયાના ચાર રૂમની આખી વિંગ પર નામ માટેની શ્રી માવજીભાઈ ધારશી કુરિયા (ગામ મેરાઉ) તરફથી આવેલ ઉદાર ઓફરનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો. ઉપરના પહેલા માળના ચાર રૂમની વિંગ માટેની ઓફર ખુલ્લી રાખવામાં આવી છે.

તે ઉપરાંત દરેક રૂમ પર નામની તકતી રાખવા માટે નીચે મુજબના દાતાઓ તરફથી આવેલ ઓફરો પણ સાભાર સ્વીકારવામાં આવી હતી અને જે તે દાતાઓની સૂચના મુજબ તકતી પર નામ લખવામાં આવશે.

શ્રી મોરારજ હીરજ દેઢિયા (ગઢસીસા) રૂમ નં.-૧

શ્રી ચકેશ્વરી ટ્રાન્સપોર્ટ કે. (સાંધવ) રૂમ નં.-૨

શ્રી સ્વીલ બિલ્ડ (ભુજપુર) રૂમ નં.-૪

શ્રી હરભયંદ કુવરજ સાવલા (તલવાણા) રૂમ નં.-૬

શ્રી કાંતિલાલ વેલજ શાહ (નાની તુંબડી) રૂમ નં.-૭

શ્રી દામજ રાયશી શાહ (ગુદાલા) રૂમ નં.-૮

જ્યારે રૂમ નંબર-૩ અને ૪ માટે દાનની ઓફરો આવકાર્ય છે.

જે તે રૂમમાં ફર્નિચર વગેરે પર નામની તકતી માટે અનુક્રમે (૧) મે. સ્વીલ બિલ્ડ (ભુજપુર), (૨) શ્રી રમેશચંદ્ર ઉમરશી સાવલા (વાંકી), (૩) કુ. નીતાબહેન દામજ મહેતા (મુંદ્રા) અને (૪) શ્રી નાનજી પ્રેમજી ગાલા (દેવપુર) તરફથી આવેલ ઓફરો પણ સાભાર સ્વીકારવામાં આવી હતી. બાકીના રૂમોના ફર્નિચર માટે દાનની ઓફરો આવકાર્ય છે.

મંગલ મંદિર, મે/જૂન-૧૯૮૬

અતિથિભવનનું વાસ્તુપૂજન

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ સંચાલિત માતુશ્રી કંકુબહેન કાનજીભાઈ રવજી (નાની ખાખરવાલા) અતિથિભવનનું વાસ્તુપૂજન તા. ૧૫-૫-૮૬ને ગુરુવારના શુભ દિવસે પૂ. સાધીશ્રી મ.સા. અનંતગુજાશ્રીજી આદિદાણા ત્રણની શુભ નિશ્ચામાં ઉલ્લાસપૂર્વક કરવામાં આવ્યું હતું. શરૂઆતમાં દેરાસરમાંથી લાવેલ ભગવાનની પ્રતિમાને વધાવી એની પધરામણી કરવામાં આવી હતી. ત્યારબાદ શ્રી કચ્છી જૈન સમાજની બહેનોએ સ્નાતપૂજા ભષણવી હતી. વાસ્તુપૂજામાં સંગીતની રમણી રમણી હસમુખ વોરા અને મંડળીએ જમાવી હતી. વાસ્તુપૂજનમાં જૈન સમાજના અગ્રણી કાર્યકરો તથા સમાજનાં અન્ય ભાઈ-બહેનોએ સારી એવી સંઘામાં હજારી આપી હતી. પ્રતિમાજીની પૂજાનો લાલ જે કોઈ ભાઈ-બહેનોએ લેવો હોય એમને આપવામાં આવ્યો હતો.

મંગલ મંદિર, મે/જૂન-૧૯૮૬

અભિનંદન

★ મૂળ કચ્છ ફિલેહગઢના અને હાલમાં અમદાવાદ રહેતા ગૂર્જર ગ્રંથરત્ન કાર્યાલયવાળા જાહીતા એક્યુપંક્યરિસ્ટ ડૉ. પી. છ. શાહને ઔરંગાબાદ ખાતે જાન્યુઆરી મહિનામાં યોજાયેલ એક્યુપંક્યર, એક્યુપ્રેશર અને કોસ્મેટિક એક્યુપંક્યરની આંતરરાષ્ટ્રીય પરિષદમાં “ડોક્ટર ઓફ ટ્રેડિશનલ ચાઈનીજી મેડિસીન”ની પદવી આપવામાં આવી છે. ડૉ. પી. છ. શાહ છેલ્લાં ધ્રણાં વર્ષોથી નિયમિત રીતે ‘ગુજરાત સમાચાર’માં આરોગ્ય વિષયક વિવિધ લેખો દર ભુધવારે મેડિકેર કોલમમાં લખે છે. તેમણે લખેલ એક્યુપંક્યર અંગેનું પુસ્તક ગુજરાતી, હિંદી અને અંગ્રેજી ભાષામાં બહાર પડેલ છે. ડૉ. પ્રકાશભાઈ શાહને અભિનંદન.

મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૧૯૮૬

★ કચ્છ બાંદ્ખિયાના હાલ અમદાવાદમાં અભ્યાસ કરતા, જિનાલી જેઠાભાઈ લાલકાએ આ વર્ષની ગુજરાત યુનિવર્સિટીની ટી.વાય.બી.કોમ. પરીક્ષા પ્રથમ વર્ગમાં પાસ કરી છે. અને એમણે આંકડાશાસ્ક વિષયમાં કરમશી જે. સોમૈયા ગોલ મેડલ મેળવેલ છે.

મંગલ મંદિર, એપ્રિલ-૧૯૮૬

વસ્તિપત્રક

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તરફથી તૈયાર થઈ રહેલ વસ્તિપત્રક ટૂંક સમયમાં પ્રકાશિત થશે. આ વસ્તિપત્રક માટે સારી એવી સંઘામાં શુભેચ્છકો તરફથી જાહેરભર માર્કિન ઉત્સાહપ્રેરક સહયોગ મળેલ છે. તે ઉપરાંત સહર્ષ જ્ઞાવવાનું કે આપણી સંસ્થાના એક ટ્રસ્ટી શ્રી નવીનયંક વેરશી હરિયાના સુપુત્ર ચિ. હેમાંગની અજ્ઞાઈ તપ નિયમિતે, આ વસ્તિપત્રક અંગેના સંપૂર્ણ ખર્ચની જવાબદારી, તેઓશ્રી તરફથી ઉપાડવાની ઓફર સંસ્થાને મળેલ. જેનો સંસ્થા તરફથી સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.

શ્રી નવીનભાઈ વેરશી હરિયા પરિવારને હાર્ટિક ધ્યાવાદ.

- માનદ મંડી

મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૮૬

પોતાનામાં અને બીજાઓમાં નિર્દોષતાનો અનુભવ થવો એ તાવણાન છે, જીવનમુક્તિ છે.

હાર્દિક અભિનંદન

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના એક ટ્રસ્ટી તેમજ કચ્છી સમાજના અગ્રણી કાર્યકર શ્રી હીરજ્જભાઈ પાસું શાહની ગુજરાત રાજ્ય સરકાર તરફથી, ગુજરાત રાજ્ય ગ્રામ્ય વિકાસ નિગમ લિ. ગાંધીનગરના નિયામક મંડળમાં એક ડાયરેક્ટર તરીકે નિમણૂક કરવામાં આવી છે.

શ્રી હીરજ્જભાઈને હાર્દિક અભિનંદન. સાથે રાજ્યના ગ્રામ વિકાસ કાર્યક્રમમાં તેઓના સક્રિય યોગદાન માટે શુભેચ્છા.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૭

“કચ્છ શક્તિ” એવોર્ડ

શ્રી “કચ્છશક્તિ”ના ઉપક્રમે દર વર્ષ કચ્છી નવા વર્ષ “અધ્યાધી બીજી”ના સિદ્ધિપ્રામ કચ્છી ભાઈ-બહેનોને “કચ્છશક્તિ” એવોર્ડ એનાયત કરવામાં આવે છે. આ માટેની પસંદગી સમિતિએ આ વર્ષના “કચ્છશક્તિ સમાજ સેવા” એવોર્ડ માટે, અમદાવાદના કચ્છી અગ્રણી શ્રી હીરજ્જભાઈ પાસું શાહની પસંદગી કરી છે.

આ વર્ષ અધ્યાધી બીજની પૂર્વસંધ્યાએ શનિવાર, તા. પમી જુલાઈ, ૮૭ના રોજ પાટકુર હોલ મુંબઈમાં યોજાનાર સમાર્થીમાં આ એવોર્ડ શ્રી હીરજ્જભાઈને અર્પણ કરવામાં આવશે.

શ્રી હીરજ્જભાઈને ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૭

શ્રીમતી ફાલ્ગુની હીરેન શાહ વિદેશની સફરે

વિશ્વ ગુજરાતી સમાજની અખબારી યાદી (પ્રેસ નોટ)માં જાણવ્યા મુજબ,

ઈંગ્લેન્ડમાં વસતી ગુજરાતી મહિલાઓને લોકકલાની તાલીમ આપવા માટે “સ્પંદન” સાંસ્કૃતિક સંસ્થાના ડાયરેક્ટર શ્રીમતી ફાલ્ગુની હીરેન શાહ બ્રિટનની એક સંસ્થાના નિમંત્રણથી લંડન અને ઈંગ્લેન્ડના વિવિધ શહેરોની મુલાકાતે તા. ૧૦-૬-૮૭ના અમદાવાદથી રવાના થઈ ગયાં છે.

ફાલ્ગુની હીરેન વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના સભ્ય છે. તેઓશ્રી વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના એક સાંસ્કૃતિક પ્રતિનિધિ તરીકે ઈંગ્લેન્ડનો પ્રવાસ કરશે અને ત્યાંના ગુજરાતીઓને વિશ્વ ગુજરાતી સમાજની પ્રવૃત્તિઓથી માહિતગાર કરશે.

‘સ્પંદન’ સાંસ્કૃતિક સંસ્થા છેલ્લા એક દાયકાથી ફાલ્ગુની હીરેનના નેતૃત્વ હેઠળ ગુજરાતમાં ગુજરાતની લોકસંસ્કૃતિના પ્રચાર માટે પ્રશંસનીય કામગીરી બજાવી રહી છે.

છેલ્લા દસેક વર્ષથી અમદાવાદ દૂરદર્શન ઉપર ન્યૂજ રોડર તરીકે સફળતાપૂર્વક સેવા આપનાર ફાલ્ગુની હીરેનની “સ્પંદન” સંસ્થાને અત્યાર સુધી ગુજરાતના માહિતી અને પ્રવાસન ખાતાએ ખૂબ જ પ્રોત્સાહન પૂરું પાડેલ છે.

પોતાનું કામ પોતે જ કરતું જોઈએ એ સ્વાવલંબન છે.

હવે વિશ્વ ગુજરાતી સમાજના સાથ સહકારથી “સ્પંદન” સાંસ્કૃતિક સંસ્થા દરિયાપારના દેશોમાં ગુજરાતની લોકસંસ્કૃતિનો ફેલાવો કરવાનું સોધાન ભરી રહી છે. જેને વિશ્વ ગુજરાતી સમાજે શુભેચ્છાઓ પાદવેલ છે.

કૃપાકાંત વાણિયા
પ્રમુખ, વિશ્વ ગુજરાતી સમાજ
મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૭

અભિનંદન

કુ. સ્નેહા પ્રદૂલ કલ્યાણજી છેડા (ગામ નાની ખાખર)નું આરંગેત્રલ તા. ૮-૬-૮૭ના રોજ ઢાકોરભાઈ દેસાઈ હોલ, અમદાવાદ ખાતે યોજાઈ ગયું. કુ. સ્નેહાએ નૃત્યની શિક્ષા શ્રીમતી ઈલાકીબહેન ઢાકોર સંચાલિત અમદાવાદની પ્રભ્યાત સંસ્થા નૃત્ય ભારતીમાં શ્રીમતી ઈનાબહેન શાહના માર્ગદર્શન હેઠળ પ્રામ કરી હતી.

આરંગેત્રલના કાર્યક્રમમાં કુ. સ્નેહાએ અલારિપુ, જતિશ્વરમૂ, શઘદમૂ, વર્ણનમૂ, પદ્મ, કીર્તનમૂ, શ્લોકમૂ અને તિલાના રજૂ કર્યા હતા. ફક્ત ૧૧ વર્ષની નાની ઉંમરમાં આરંગેત્રલ રજૂ કરનાર કુ. સ્નેહા કદાચ પ્રથમ હશે.

બહેન સ્નેહાને ‘મંગલ મંદિર’ પરિવાર તરફથી ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૧૯૯૭

મીઠી ખીંકાર

★ શ્રી હીરજલાલ સ્વરૂપચંદ શાહ (૪૫ વર્ષ) કચ્છ રાપર વિસ્તારમાંથી પ્રથમ વખત ચૂંટાઈને ગુજરાત વિધાનસભાના અધ્યક્ષપદ ચૂંટાયા. તેઓ વ્યવસાયે વડીલ છે.

ગાંધીધામ મ્યુનિસિપાલિટીના પ્રમુખપદે પણ તેઓ રહી ચૂક્યા છે. સામાજિક ક્ષેત્રની તેમની સેવાઓ નોંધનીય છે. સાહિત્યમાં પણ સારી ગુણી ધરાવે છે.

તેઓ અમદાવાદમાં રહીને અભ્યાસ કરતા હતા તે કાળમાં પણ સમાજની સેવાઓમાં કાર્યરત હતા. તેઓ અમદાવાદના જૈન સમાજ સાથે સુપેરે પરિચિત હે.

ગુજરાત વિધાનસભાના જવાબદારીભર્યા અધ્યક્ષપદે તેઓની વરણી એ કચ્છી જૈન સમાજ માટે ગૌરવની વાત છે. સમાજ ગૌરવ અને આનંદ અનુભવે છે. અમદાવાદ કચ્છી જૈન સમાજની અનેક શુભેચ્છાઓ.

મંગલ મંદિર, ઓપ્રિલ-૧૯૯૮

★ કચ્છ ભુજની વિધાનસભાની બેઠક ઉપરથી બીજ વખત ચૂંટાઈ આવવા બદલ અમદાવાદનો કચ્છી જૈન સમાજ શ્રી મુકેશભાઈ બાબુલાલ જવેરીને હાર્દિક શુભેચ્છાઓ પાઠવે છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ
મંગલ મંદિર, ઓપ્રિલ-૧૯૯૮

અભિનંદન

આજાઈના ૫૦ વર્ષની સુવર્ણજયંતી નિમિત્તે દરેક રાજ્ય પરદેશમાં પોતાના સાંસ્કૃતિક પ્રતિનિધિ મંડળ મોકલે એવું સેન્ટ્રલ ગવર્નેન્ટ તરફથી આયોજન કરવામાં આવેલ છે.

તેના અનુસંધાને ગુજરાત સરકારે તેના યુવક-સેવા અને સાંસ્કૃતિક વિભાગ તરફથી સારાયે ગુજરાતમાંથી આપણા કચ્છીઓ દ્વારા સંચાલિત “સ્પંદન સાંસ્કૃતિક ટ્રસ્ટ”ને પસંદ કરેલ છે જે આપણા સૌ કચ્છી જેનો માટે ગૌરવની વાત છે.

ગુજરાત સરકાર તરફથી છેલ્વાં ૩૦ વરસમાં કોઈપણ સાંસ્કૃતિક પ્રતિનિધિ મંડળ પરદેશ મોકલવામાં આવેલ નથી. આટલા લાંબા ગાળા પછી આપણા કચ્છી જેનોની સંસ્થાને પસંદ કરવામાં આવી છે જેના માટે આપણો સમાજ ખૂબ ખૂબ ગૌરવ અનુભવે છે.

સ્પંદન સાંસ્કૃતિક ટ્રસ્ટના નેજા ડેઠણ ૧૭ કલાકારોનું ૧ શ્રૂપ ગત તા. ૨૪-૪-૮૮ની રાત્રે અમદાવાદથી દુબઈ જવા ઉપરી ગયેલ છે. દુબઈમાં તા. ૧-૫-૮૮ અને ૩-૫-૮૮ એમ બે દિવસ ગુજરાતી ગરબા, રાસ, ફોક ડાન્સ વગેરેનો કાર્યક્રમ યોજવામાં આવેલ છે. આ કાર્યક્રમની વિગતો દુબઈના સ્થાનિક દૈનિકમાં ધ્યાન ટાઈમથી જાહેર કરવામાં આવે છે. દુબઈમાં ગુજરાતી સમાજ ઉપરાંત અન્ય ભારતીયો તથા અન્ય દેશના વતનીઓ પણ આ કાર્યક્રમ નિહાળવા ઉત્સુક છે.

આપના હાથમાં મંગલ મંદિરનો આ અંક આવશે ત્યારે આપણા કલાકારો આ કાર્યક્રમ પૂર્ણ કરી અમદાવાદ પરત આવી ગયેલ હોય. સ્પંદન સાંસ્કૃતિક ટ્રસ્ટના સંચાલકો ફાલ્યુની હીરેન, સંદીપ અશોક્કુમાર મહેતા તથા નવદીપ કુંવરજી શાહ આ શ્રૂપ સાથે દુબઈ ગયેલ છે. જેઓને આપણા સારાયે સમાજ વતી ખૂબ ખૂબ અભિનંદન.

મંગલ મંદિર, મે-૧૯૯૮

અભિનંદન

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના ટ્રસ્ટી અને કાર્યકર શ્રી આણંદજી વેલજી વીરા (મેરાઉ - માંડવી) ધી પ્રગતિ કો-ઓપરેટિવ બેન્ક લિમિટેડના ડિરેક્ટર બોર્ડ ઉપર ડિરેક્ટર તરીકે ચૂંટાયા છે તે બદલ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ ગૌરવ અનુભવે છે અને તેમને શુભેચ્છા સાથે અભિનંદન પાઠવે છે.

મંગલ મંદિર, જૂન-૧૯૯૮

સમાજનું ગૌરવ

રામાણિયા (મુંદ્રા)ના ડૉ. ધીરેન શાંતિલાલ કેશવજી શાહ ઓક્ટોબર-૮૮માં એમ.એસ. (જનરલ સર્જરી)ની પરીક્ષા પાસ કર્યા બાદ ન્યૂરો સર્જરીના ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે મદ્રાસ જઈ રહ્યા છે. અભિનંદન. ધોરણ-૧૨ની પરીક્ષામાં અમદાવાદ સમાજમાં પ્રથમ તથા ગાંધીનગર જિલ્લામાં પ્રથમ આવ્યા હતા.

તેમના શોખમાં પેઇન્ટિંગ, મ્યુઝિક અને રીડિંગ મુખ્ય છે.

મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૧૯૯૮

અભિનંદન

★ શ્રી નવીનયંત્ર વેરશી હરિયા (બાડા - અમદાવાદ)ના પુત્રવધુ શ્રીમતી બીજલ વિપુલ હરિયાને તા. ૧૫-૧૬ જાન્યુઆરી ૨૦૦૦ના રોજ અમદાવાદમાં યોજાયેલ છઢા રાખ્ટીય યુવા મહોત્સવમાં કુચીપુડી શૈલીની નૃત્ય સ્પર્ધામાં દ્વિતીય સ્થાને રહી રજીત ચંદ્રક પ્રામ કરવા બદલ સમાજના ખૂબ ખૂબ અભિનંદન અને શુભેચ્છાઓ.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૦

★ શ્રી દિનેશભાઈ પ્રેમચંદ શાહ (બુજ - અમદાવાદ)ના સુપુત્રી કુ. કૃપાને શ્રી કચ્છી જૈન ગુર્જર સમાજ માર્ગંગા (પાખારી) દ્વારા ભારતભરની શ્રી કચ્છી જૈન ગુર્જર જ્ઞાતિમાં એમ.બી.બી.એસ.ની પરીક્ષામાં ઉચ્ચતમ ગુણ સાથે પ્રથમ સ્થાને ઉત્તીર્ણ થવા બદલ મુખ્ય ખાતે તા. ૧૬-૧-૨૦૦૦ના રોજ સરસ્વતી સન્માનથી સન્માનવામાં આવ્યા હતા. ડૉ. (કુ.) કૃપાને અમદાવાદની બી. જે. મેટિકલ કોલેજમાં રહી અભ્યાસ કર્યો છે અને ગાયનેકમાં પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ ડિગ્રી પણ બી.જે. મેટિકલ કોલેજમાં અભ્યાસ કરી મેળવવાની ઈચ્છા ધરાવે છે. સમાજના ખૂબ ખૂબ અભિનંદન અને શુભેચ્છાઓ.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૦

ઉદ્યોગ અભ્યાસ માટે બેન્કોની લોન યોજના

તેજસ્વી વિદ્યાર્થી નબળી આર્થિક સ્થિતિને કારણે ઉચ્ચ અભ્યાસથી વંચિત રહે છે. હવે બેન્કો આવા વિદ્યાર્થીઓની મદદ આપવા તૈયાર છે.

વિદ્યાર્થીઓ માટેની વિવિધ લોન યોજનાઓ

- ★ દેના બેન્ક : દેના બેન્ક લક્ષ્મી એજ્યુકેશનલ લોન સ્કીમ. લોનની રેકમ ૩.૫ લાખ રૂપિયા
- ★ કેનેરા બેન્ક : વિદ્યાસાગર એજ્યુકેશનલ લોન સ્કીમ. દેશમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૫ાંચ લાખ. વિદેશમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૮૦૦૦ લાખ.
- ★ બેન્ક ઓફ બરોડા : દેશમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૬.૫ લાખ અને વિદેશમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૧૫ લાખ.
- ★ સ્ટેટ બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયા : સ્ટેટ બેન્ક ઓફ ઇન્ડિયા એજ્યુકેશનલ લોન સ્કીમ. દેશમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૫ાંચ લાખ, વિદેશમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે રૂ. ૧૫ લાખ.

મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૦

કાર્ય

તુચ્છ માનવીઓ વિદ્યા ભયથી કોઈ કાર્યની શરૂઆત કરતા નથી. મધ્યમ શ્રેષ્ઠીના લોકો કાર્યનો આરંભ કરે છે, પણ મુશ્કેલી આવતાં જ તેને છોડી દે છે.

પરંતુ શ્રેષ્ઠ પુરુષો વારંવાર સંકટો આવવા છતાં, હાથમાં લીધેલું કાર્ય કરી છોડી દેતા નથી.

ધર્મની વાત કરવી જરૂરી છે પણ તેના માર્ગ જીવતું કપુરું છે.

શોકસભા

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ફાઉન્ડર મેમ્બર અને વર્તમાન સહમંત્રી શ્રી વીરેન્દ્રભાઈ આશારીઆ મૈશેરી (શાહ) (૫૮) નું તા. ૧૨-૨-૨૦૦૧ના રોજ કોચી મુકામે અચાનક અવસાન થતાં તેમને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પવા માટે સભાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

સભામાં ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા (મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ), શ્રી પ્રતાપભાઈ દંડ (મંત્રી), શ્રી ટોકરશીભાઈ કેશવજી શાહ (મંત્રી - અયલગચ્છ જૈન સંઘ), શ્રી પ્રહૃલ શામજી ધરમશી (મંત્રી - શ્રી ક.દ.ઓ. જૈન મહાજન) એ શ્રદ્ધાંજલિ અપી હતી. શ્રી વીરેન્દ્રભાઈની સેવાઓને બિરદાવવામાં આવી હતી અને એક સંનિષ્ઠ કાર્યકર ગુમાવ્યાનું દુઃખ વ્યક્ત કરવામાં આવ્યું હતું.

સદ્ગતને શ્રદ્ધાંજલિ આપવામાં આવી હતી.

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૧

અભિનંદન

મૂળ લાકડિયા (તા. ભચાડુ)ના વતની અને હાલ અમદાવાદમાં વસતા શ્રી કાંતિલાલ અંબાલાલ પૂજ તા. ૩ ડિસેમ્બર, ૨૦૦૧થી ના. ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં એદિશનલ જજ તરીકે નિમણૂક પામ્યા છે. અમદાવાદના કચ્છી જૈન સેવા સમાજના તેઓ પહેલેથી સભ્ય રહ્યા છે. અને અગાઉની કારોબારી સમિતિમાં કારોબારી સભ્ય તરીકે સેવાઓ આપેલ છે. અને સમાજને અત્યાર સુધી કાયદાકીય સલાહકાર તરીકે પણ સેવા આપેલ છે. એમ.એ. અને એલ.એલ.એમ. થઈ ૧૯૭૯થી તેઓએ વકીલ તરીકે કારકિર્દિની શરૂઆત કરી હતી. અભ્યાસમાં તેઓ તેજસ્વી હતા જ અને વ્યવસાયમાં પણ વિવિધ પ્રકારના કેસોમાં તેમણે બુદ્ધિની પ્રભરતા બતાવી છે. આ ક્ષેત્રમાં આટલું ઉચ્ચ પદ મેળવનાર અમદાવાદના તેઓ સંભવત: પ્રથમ કચ્છી જૈન છે, જે આપણા સમાજ માટે ગૌરવની બાબત છે. તેમને સમાજ ખૂબખૂબ અભિનંદન અને શુભેચ્છાઓ પાઠવે છે.

મંગલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૨૦૦૨

ધ્યાનવાદ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ ખાતે રાહત કેમ્પ ઊભો કરાયા બાદ રાત-દિવસ કામ ચાલતું હતું, તે દરમિયાન સ્વયં સેવકો તેમજ કાર્યકર્તાઓને ભોજનની નિઃશુલ્ક વ્યવસ્થા કુમુદ ટ્રાવેલ્સવાળા શ્રી પ્રતીકભાઈ રસિકલાલ શાહે કરી હતી, જેનો સમાજ અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માને છે.

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૧

નવું સાહસ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટી અને સક્રિય કાર્યકર શ્રી હસમુખભાઈ ઉગરચંદ ગઢેચાએ અમદાવાદના સી.જી. રોડ ઉપર “સુપર મોલ” નામથી વિવિધ શોપ્સ અને શો રૂમ ધરાવતા એવા સંકુલનું ભૂમિપૂર્જન તા. ૧૩-૧૨-૨૦૦૧ના રોજ કર્યું છે. શ્રી ગઢેચાને શુભેચ્છાઓ. આ પ્રસંગે સમાજના અગ્રણીઓએ ઉપસ્થિત રહી શુભેચ્છા પાઠવી હતી.

મંગલ મંદિર, જાન્યુઆરી-૨૦૦૨

સમાજનું ગૌરવ

કુ. કાજલ ભણીલાલ નાનજી શાહ (ગાલા) (દેવપુર - અમદાવાદ)એ માર્ચ-૨૦૦૧ની ધોરણ-૧૦ S.S.C. બોર્ડની પરીક્ષા ૮૫.૨૮ ટકા સાથે ગુજરાતમાં ૧૧મા કરે તથા અને અમદાવાદમાં પમા કરે ઉત્તીર્ણ કરી સમગ્ર કચ્છી જૈન સમાજને ગૌરવ પ્રદાન કરાયું છે.

કુમારી કાજલ ભણીલાલથી જ બહુમુખી પ્રતિભા સાથે શાળામાં હેમેશાં પ્રથમ નંબરે જ ઉત્તીર્ણ થતી તેની સાથે NCC કેમ્પમાં અવ્યાલ, મિલિટરી એન્ડ રાઇફલ ટ્રેનિંગમાં ગોલ્ડ મેડલ, અંતંભરા વિશ્વ વિધાપીઠ - સાપુતરા ખાતે સેન્કડ કમાન્ડરની પદવી, બૃહદ્દ ગુજરાત સંગીત સમિતિની પ્રારંભિક અને પ્રવેશિકા પસાર કરી પોતાની તજસ્વિતા હંમેશાં પુરવાર કરી છે. ભવિષ્યમાં કુમારી કાજલ એરફોર્ક્સને પોતાનું કાર્યક્રમે બનાવવા માંગે છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ-અમદાવાદની અનેક શુભેચ્છાઓ.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ-૨૦૦૧

અભિનંદન

★ શ્રી ચંદ્રકાંત દામજ શાહ (સહ ખજાનચી, શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ)ના પુત્ર શ્રી ચેતન ચંદ્રકાંત શાહ નવેમ્બર-૨૦૦૧માં લેવામેલી સી.એ.ની ફાઈનલ પરીક્ષામાં ૫૭ ટકા માર્ક્સ સાથે ઉત્તીર્ણ થઈને સમાજનું ગૌરવ વધાર્યું છે. શ્રી ચેતનને સમાજના અભિનંદન.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૨

★ મુંબઈના એન્ટોનિયા રિસિલ્વા હોલ - દાદર ખાતે, રવિવાર તા. ૧૩-૧-૨૦૦૨ના રોજ શ્રી કચ્છી વીસા ઓસવાલ સેવા સમાજ તરફથી યોજામેલ વક્તૃત્વ સહ ચર્ચા સ્પર્ધા - ૨૦૦૧ના ફાઈનલ રાઉન્ડમાં અમદાવાદના શ્રી મૌલિન પંકજ મેધશી કેશવજી ગોગરી ગ્રૂપ-સી માં શ્રેષ્ઠ વક્તા તરીકે પસંદ થયા હતા. શ્રી મૌલિને નિર્ણાયિકા અને શ્રોતાઓની પસંદગીમાંથી પાર ઉત્તરી શ્રેષ્ઠતા પ્રમાણપત્ર અને પારિતોષિક વડે સન્માનિત થઈ, અમદાવાદ સમાજનું ગૌરવ વધાર્યું છે.

શ્રી મૌલિને “જીવની સંજીવની - હાસ્ય” “Laughing is the Best Medicine” એ વિષય ઉપર પોતાનું વક્તવ્ય આપેલ હતું.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૨

માતાનો પ્રેમ, સમર્પણ અને ત્યાગ ઈથરની સમક્ષ છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

અભિનંદન

સન ૧૮૫૮થી આપણા કચ્છી સમાજની જાહીતી ટ્રાન્સપોર્ટ કંપની - વિજય ટ્રાન્સપોર્ટ કંપની લિમિટેડ એ તેમની નવી કોર્પોરેટ આઈન્સ્ટિટીનું વિમોચન તા. ૧૬-૧-૨૦૦૨ના રોજ શ્રી સુરેશયંત્ર મહેતા, ઉદ્ઘોગ પ્રધાન, ગુજરાત રાજ્ય તથા શ્રી પંકજ પટેલ, ચેરમેન અને મેનેજિંગ ડાયરેક્ટર, જાયડસ શ્રૂપની હાજરીમાં એક શાનદાર સમાર્થ્ભમાં રાજ્યપથ કલબ, અમદાવાદ ખાતે કરવામાં આવેલ. આ પ્રસંગે ગુજરાત તથા મુંબઈના જાહીતા ઉદ્ઘોગપતિઓ તથા સમાજની જાહીતી વ્યક્તિઓ ઉપસ્થિત રહેલ.

વિજય ટ્રાન્સપોર્ટ કંપનીની નવી આઈન્સ્ટિટીના ફળ સ્વરૂપ આ કંપની હવે તેમના નવા નામે શ્રૂય-વિ તરીકે ઓળખાશે તથા આ નેજા હેઠળ ગ્રાન્ડ કંપનીઓ વિ-ટ્રાન્સ (ટ્રાન્સપોર્ટશન), વિ-એક્સપ્રેસ (ઓર દુ ઓર એક્સપ્રેસ સર્વિસ), વિ-લોજ્ઝ (વેરહાઉસિંગ એન્ડ રિસ્ટ્રેબ્યુશન) કાર્યરત થશે. છેલ્લી બે કંપનીઓ તથા સર્વિસીસ આ શ્રૂપનું નવું સોપાન છે.

ટ્રાન્સપોર્ટશન જેવા મૂળભૂત ક્ષેત્રે વિજય ટ્રાન્સપોર્ટ કંપની લિમિટેડ લીધેલ હિમતભર્યી પગલાં બદલ તેમને અભિનંદન તથા શુભેચ્છા.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૨

શ્રી ચાંપશીભાઈ નાગડા

ગુજરાતી રંગભૂમિ અને સિનેસ્યુલિના વિખ્યાત મહારથી શ્રી ચાંપશીભાઈ નાગડા (બાપુ)એ તા. ૨૧-૧-૨૦૦૧ના રોજ મુંબઈ ખાતે લાંબી માંદળી બાદ છેલ્લા શ્યાસ લીધા હતા. શ્રી ચાંપશીભાઈ મૂળ કચ્છના વતની એવા એક અદના કલાકાર હતા. તેઓએ જે જેટલાં ગુજરાતી નાટકો અને ૫૦ જેટલી ગુજરાતી ફિલ્મોનું નિર્માણ - દિગ્દર્શન અને અદાકારી કરીને ગુજરાતી રંગભૂમિની સેવા કરી છે. તેઓને તાજેતરમાં “કચ્છરત” એવોઈથી સંન્માનિત કરાયા હતા. ગુજરાતી કલા - સંસ્કૃતિ અને મંચકલાના પ્રખર ઉપાસક તથા પ્રદાનક તરીકે તેઓ હંમેશાં યાદ રહેશે. “મહેંદી રંગ લાયો” તેમની યાદગાર કૂતુ હતી.

મંગલ મંદિર, ફેબ્રુઆરી-૨૦૦૨

કચ્છી કસબી

ગુજરાતી રંગભૂમિએ બોલિવૂડને અનેક કલાકારો આપ્યા છે, તેમ કસબીઓ પણ આપ્યા છે. અને એ કલાકાર - કસબીઓએ હિન્દી ફિલ્મમાં પોતાનો પગદરો જમાવી દીધો છે. આ કસબીમાં તાજેતરમાં “આંખે” ફિલ્મના દિગ્દર્શક વિપુલ અમૃતલાલ શાહનો ઉમેરો થયો છે. શ્રી વિપુલ શાહે આજીથી દસ વરસ પહેલાં “આંખો પાટો” નામનું ગુજરાતી નાટક દિગ્દર્શિત કર્યું હતું અને એ જ વાર્તા પર આધારિત “આંખે” ફિલ્મ પણ દિગ્દર્શિત કરી. આ ઉપરાત વિપુલ

શાહે “એક મહલ હો સપનોં કા” જેવી ૮૭૫ હપ્તાની સિરિયલનું દિગ્દર્શન કરીને પોતાને એક સારા દિગ્દર્શકની કક્ષામાં લાવી મૂક્યા હતા.

શ્રી વિપુલ શાહ મૂળ નાગલપુર કચ્છના વતની છે. તેમની મંજિલ વધુ સમૃદ્ધ અને વ્યવસાયને વધુ સમર્પિત બને અને અનેક સિદ્ધિઓ હાસલ કરે તેવી શુભકામના.

મંગલ મંદિર, મે-૨૦૦૨

હાર્ડિક અભિનંદન

ડૉ. ધીરેન શાંતિલાલ રાંભિયા M.S., M.CH.

શ્રી શાંતિલાલ કેશવજી રાંભિયા ગામ રામાણિયા હાલ ગાંધીધામના સુપુત્ર ડૉ. ધીરેન શાંતિલાલ રાંભિયાએ જી.બી. પેંટ હોસ્પિટલ - ન્યુ ડિલ્હી, ડિલ્હી યુનિવર્સિટીમાંથી M.CH. (Cardio Vascular and Thoracic Surgery)ની ડિગ્રી પ્રાપ્ત કરેલ છે.

ઓપન હાર્ટ સર્જરીમાં તેઓએ :

1. Heart Operation : (A) Congenital : (જન્મજાત હાર્ટમાં કાણું) (B) Acquirad : (બાયપાસ વાલ્વ)
2. Lungs (ફિફરાં)
3. Arteries & Veins : (ધમની અને શીરા)માં specialization પ્રાપ્ત કરેલ છે.

તેમણે M.B.B.S. અને M.S.ની ડિગ્રી સિવિલ હોસ્પિટલ - અમદાવાદમાંથી મેળવેલ છે.

ક.વી.ઓ. જૈન સમાજમાં આ ડિગ્રી પ્રાપ્ત કરનાર તેઓ બીજા સર્જન છે.

સને ૧૯૮૧માં શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ ધો. ૧૨માં અમદાવાદ - ગાંધીનગર જૈન સમાજમાં પ્રથમ આવવા બદલ સેટેજ ઉપર સન્માન કરી વધુ પ્રગતિની શુભેચ્છા વ્યક્ત કરી હતી. ફરી એકવાર, હજુ પણ તેઓ વધુને વધુ પ્રગતિ કરતા રહે તેવી આપણા સહુની શુભેચ્છા.

મંગલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૨

★ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ખજાનચી શ્રી મગનલાલ મોતીયંદ સંઘવીના સુપુત્ર પરેશભાઈની સુપુત્રી કુ. કિમરી એ ભરત નાટ્યમની સરગમ નર્તન અકાદમીમાં સાત વર્ષની સંધન તાલીમ લઈને રવિવાર તા. ૧૮-૫-૨૦૦૨ના રોજ ઠાકોરભાઈ હોલ ખાતે આરંગેત્રલનો સફળ કાર્યક્રમ આપ્યો હતો.

મંગલ મંદિર, જૂન-૨૦૦૨

કોઈનો ન્યાય તોળવા બેસો ત્યારે બોલવામાં ધ્યાન રાખજો.
શબ્દો શક્તિશાળી શર્ષો છે,
જૈન કારણે અનેક મહાભારતો સર્જયાં છે.

આયુ, કર્મ, સંપત્તિ, વિદ્યા અને મૃત્યુ આ પાંચ જીવ ગર્ભમાં હોય ત્યારે જ નિશ્ચિત થઈ જાય છે.

સમાજનું ગૌરવ

નામ : પદ્મા નીતિન મોમાયા

પિતાજીનું નામ : નીતિન પદમશી મોમાયા

માતાજીનું નામ : શીલા નીતિન મોમાયા

કુદ્ધા નામ : તેરા

રહેઠાળા : છ-૮, પારસમણી ફ્લેટ્સ, રંધાપાર્ક, ઘાટલોડિયા,
અમદાવાદ.

જન્મ તારીખ : ૧૩-૪-૧૯૭૬

અભ્યાસ : M.Com., C.I.C., E-Commerce, હાલ LL.B.ના
બીજા વર્ષમાં

વિશેષ સિદ્ધિઓ :

૧. ૧૯૮૦માં ધી ભારત સ્કાઉટ્સ એન્ડ ગાઈડ્સનો રાજ્યપાલ એવોડ. (ગુજરાતનાં રાજ્યપાલ શ્રી મહિપાલસિંહ શાસ્ત્રી દ્વારા આપવામાં આવેલ.)
૨. ૧૯૮૧માં ધી ભારત સ્કાઉટ્સ એન્ડ ગાઈડ્સનો રાષ્ટ્રપતિ એવોડ. (ભારતનાં રાષ્ટ્રપતિ શ્રી આર. વેંકટરામન દ્વારા આપવામાં આવેલ.)
૩. ૧૯૮૭થી ૧૯૮૭ સુધી ગુજરાત રાજ્યમાં ઊંચો કૂદકો, લાંબો કૂદકો તથા દોડમાં પ્રથમ આવેલ તથા ૧૨ વખત ગુજરાત રાજ્યનું નેશનલ એથ્લેટિક્સ ચેમ્પિયનશિપમાં પ્રતિનિધિત્વ કરેલ છે.
૪. ૧૯૮૭માં પ્રથમ વખત અંડર ૧૨ વર્ષની નેશનલ એથ્લેટિક્સ પ્રતિયોગિતામાં દિલ્હી ખાતે ભાગ લીધો હતો.
૫. ત્યારબાદ
 - ૧ વખત નેશનલ સ્કૂલ ગેમ્સ,
 - ૩ વખત જુનિયર ઇન્ટર સ્ટેટ નેશનલ એથ્લેટિક્સ ચેમ્પિયનશિપ
 - ૩ વખત વેસ્ટ ઝોન એથ્લેટિક્સ ચેમ્પિયનશિપ
 - ૧ વખત ઇન્ટર ઝોન એથ્લેટિક્સ ચેમ્પિયનશિપ
 - ૩ વખત નેશનલ વુમન એથ્લેટિક્સ ચેમ્પિયનશિપ
 - ૧ વખત ઓલ ઇન્ડિયા ઇન્ટર યુનિવર્સિટી એથ્લેટિક મીટ
 - ૧ વખત નેશનલ ગેરીમ્સ.
 - ૧ વખત ઓપન ઇન્ટર સ્ટેટ નેશનલ એથ્લેટિક્સ ચેમ્પિયનશિપમાં ભાગ લીધેલ.
૬. ૧૯૮૫માં ગુજરાત યુનિવર્સિટીનો હાઈ જમ્પનો ૧૦ વર્ષ જૂનો રેકૉર્ડ તોડી નવો ૧.૫૧ મી.નો રેકૉર્ડ સ્થાપ્યો.
૭. ગુજરાત યુનિવર્સિટી દ્વારા સતત ચાર વર્ષ મહિલા બેસ્ટ એથ્લિટનો એવોડ પ્રાપ્ત કરેલ છે.
૮. ગુજરાત રાજ્યની સન ૨૦૦૧ની ડાયરેક્ટ પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટર્સની ભરતીમાં પહેલીવાર મહિલા સબ ઇન્સ્પેક્ટર્સની ભરતી કરવામાં આવેલ.

તા. ૧-૮-૨૦૦૨ના દિવસે દીક્ષાંત સમારંભ યોજાયેલ. આ પ્રસંગે નીચેના એવોડ મેળવેલ છે :

- ◆ ગુજરાત પોલીસ એકેડેમીની બેસ્ટ મહિલા એથ્લિટનો એવોડ. (ગુજરાતનાં ગૃહમંત્રી શ્રી ગોરધનભાઈ જડ્ફિયા દ્વારા આપવામાં આવેલ.)
- ◆ ઇન્ડોર પરીક્ષાઓમાં ૨૧૩ કેટેસમાં સૌથી વધુ માર્ક્સ મેળવવા બદલ બેસ્ટ ઇન ઇન્ડોરનો એવોડ. (ગુજરાતના ગૃહમંત્રી શ્રી ગોરધનભાઈ જડ્ફિયા દ્વારા આપવામાં આવેલ.)
- ◆ બેસ્ટ કેટે એટલે કે ઇન્ડોર તેમજ આઉટડોરમાં સારા દેખાવ માટેનો પ્રથમ પુરુસ્કાર જેને SWORD OF HONOUR કહેવામાં આવે છે તે એવોડ. (ગુજરાતના મુખ્યમંત્રી શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોદી દ્વારા આપવામાં આવેલ.)

ગુજરાત પોલીસની સ્થાપના બાદ પ્રથમ વખત આ એવોડ કોઈ મહિલાને ફાળે જાય છે. આ એવોડમાં એક SWORD એટલે કે તલવાર તથા કોસ બેલ્ટ આપવામાં આવેલ.

મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૨

સમાજના સભ્યોને લાભકારક આંકડો

શ્રી કશી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના સભ્ય ડૉ. હિમાંશુ આર. શાહ, M.S., M.C.H., યુરોલોજિસ્ટ (કશી - માંડવી)એ શ્રી કશી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના સભ્યોને માટે કેટલીક ઉદાર રાહતો જાહેર કરી છે, તે મુજબ તેઓ પોતાના ખાનગી કન્સલ્ટિંગ રૂમ ઉપર સમાજના કોઈપણ સભ્ય પાસેથી પોતાની કન્સલ્ટેશન ફી લેશે નહીં.

ઉપરાંત સમાજના કોઈપણ સભ્યને ઓપરેશનની જરૂરિયાત ઉભી થશે તો નીચે દર્શાવેલી કોઈપણ હોસ્પિટલમાં ઓપરેશન કરી આપશે, એવા ઓપરેશન ચાર્જમાં પણ તેઓ ૫૦ ટકા રાહત કરી આપશે. (પરંતુ ઓપરેશન સમયે થતા બીજા આનુષંગિક બચ્ચ જેવા કે, રૂમભાડું, જરૂરી દવા, લેબ તપાસ વગેરે દર્દીએ પૂરેપૂરા ભોગવવાના રહેશે.)

ડૉ. હિમાંશુ શાહની આ ઓફર ધંધી જ સુંદર અને સમાજના સભ્યોને આર્થિક રીતે લાભકારી છે. જરૂર પડે તેમનો લાભ લઈ શકાશે.

૧. ઇન્કમટેક્ષ વિસ્તારમાં, બોગીલાલ કંદોઈની બાજુમાં નવરંગપુરા - અમદાવાદ ખાતે આવેલી સુખમણી હોસ્પિટલ (૫૦ બેડ)માં ડૉ. હિમાંશુ દરરોજ સોમથી શનિ સાંજના દથી ૮ વાગ્યા સુધી નિયમિત મળશે.
૨. ડ્રાઇવ ઇન રોડ, દૂરદર્શનની સામે S.A.L. હોસ્પિટલમાં (૩૫૦ બેડ) ડૉ. હિમાંશુ શાહ દર સોમ અને ગુરુવારે સવારના દથી ૧૧ દરમિયાન મળશે.
૩. સોમેશ્વર કોમ્પ્લેક્સ જૈન દેરાસરની સામે, ૧૩૨ ફૂટના રીંગ રોડ ઉપર મેટલીન્ક હોસ્પિટલમાં દર સોમવારે બપોરે ૧૨થી ૧ દરમિયાન મળશે.

મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૨

તત્વજ્ઞાન થવાથી કામ-કોધાદિ વિકારોનો અત્યંત અભાવ થઈ જાય છે.

બાળકોનો સવારી વિકાસ

આપણાં બાળકોનો સવારી વિકાસ થાય, તેઓ દરેક કોને કુશળ બને, બદલતા જમાના સાથે કદમ મિલાવવામાં પોતાની ન રહી જાય અને શારીરિક ક્ષમતા, લીડરશિપના ગુણો તથા ઘરની બહાર - બીજાં બાળકો સાથે થોડા દિવસ રહીને પોતાની જરૂરિયાતો જીતે પૂરી કરતાં શીખે, તે માટેનો એક પ્રયત્ન આપણે દર વર્ષ કરીએ છીએ - વેકેશનમાં બાળકોનો ટ્રેકિંગ કેમ્પ આયોજિત કરતા રહીએ છીએ.

ગત વર્ષ યોજેલ કેમ્પમાં ૧૫ થી ૨૦ બાળકોએ પોતાના નામ નોંધાવ્યા પછી માત્ર બે જ મા-બાપ પોતાના બાળકોને માઉન્ટ આબુ મોકલવાની હિંમત દાખવી શક્યા!! બાકીનાને ઘરે મામા-માસી રોકાવા આવવાનાં હતાં, જન્મ દિવસ ઉજવવાના હતાં, ઘરે પ્રસંગો હતાં, વગેરે વગેરે!

ધન્ય છે એ બે મા-બાપ શ્રી વિજય દેઢિયા અને શ્રી હસમુખ મહેતાને જેમણે આવા બધાં જ કારણો બાજુએ રાખીને તેમનાં પુત્રોને કેમ્પમાં મોકલ્યા!!! અને આ બાળકોની હિંમતને તો કેવી રીતે બિરદાવવી, તે સમજાતું જ નથી. કેમકે ૪૦ બાળકના ગ્રૂપમાં આપણા સમાજનાં આ બે જ બાળકો!

બાળકો નમાલાં ન બને અને છૂટાં ફરતાં થાય તેની સંપૂર્ણ જવાબદારી માત્ર મા-બાપની જ છે.

જે બાળક અન્યારે કેમ્પમાં જતું નથી, તે મોટું થઈને રેલવે સ્ટેશને ટિકિટ કઠાવવા કે મુંબઈ જઈને એકલો ઈન્ટરવ્યૂ નહીં આપી શકે, તે આપણને જ્યાલમાં હોવું જોઈશે.

કચ્છી સાહસિકો દોરી લોટો લઈને મુંબઈ - હુબઈ - આફિકા ગયા અને તેમની ગૌરવ ગાથાઓનો સુવાર્ષ હિતિહાસ લખાયો છે - નવા જમાનાના Young parentsને મારી વિનંતી છે કે દિવાળી વેકેશનને હજુ ઘણી વાર છે તો વેળાસર ગોઠવણી કરી લેજો અને બાળકોને તેમના વિકાસને અગ્રતાકર્મ (પ્રાયોરિટી) ઉપર રાખજો.

યુવા વિકાસ તરફથી ટ્રેકિંગ કેમ્પની જહેરાત ઓક્ટોબર - ૨૦૧૧ના અંકમાં શોધજો - વાંચજો અને વેળાસર બાળકોને મોકલજો.

નોંધ : આપણા સમાજે ૫૦% સુધી કન્સેશનની ભૂતકાળમાં રહેત આપવા છાત્રાં છાત્રાં લોકો લાભ લઈ રહ્યા છે. સમાજ તો પોતાની ફરજ બજાવે છે, મા-બાપે પોતાની ફરજ કેમ ભૂલવી???

છીરેન શાંદ - કન્વીનર, યુવા વિકાસ સમિતિ
મંગલ મંદિર, સાટેન્નર-૨૦૦૨

નેતા

પ્રથમ તો આગ ચાપીયું અમે લોકોની પ્રીતિમાં, નિરાંતે જઈને બેસીયું પદ્ધી શાંતિ સમિતિમાં, અને નેતા છીએ ને અમારું શ્રેય બસ! અમાં પ્રજ્ઞ સપ્તાયેલી હો કોઈપણ અકાંક્ષ ભીતિમાં ધમાલોને લીધે જ તો અમારે ધી-કેળાં છે મજા છે રાજનીતિની હવે તારાજ નીતિમાં.
— મુસાફિર પાલનપુરી

બોડી ચેક-અપ

હવે ૪૦થી વર્ષથી વધુ ઉમરના સભ્યો તથા તેમના કુટુંબીજનો માટે ઝી

તા. ૧૨-૧૨-૦૨ના રોજ મળેલ મેડિકલ કમિટીની મિટિંગમાં ચર્ચાને અંતે નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા હાલ ૪૫ વર્ષથી ઉપરના સભ્યો તથા તેમના કુટુંબીજનો માટે રૂ. ૪૫૦/-વાળું બોડી ચેક-અપ ઝી કરી આપવામાં આવે છે તેને બદલે ઉમરની મર્યાદા ૪૦ વર્ષ કરવી.

આ સૂચન તા. ૧૫-૧૨-૦૨ના રોજ મળેલ ટ્રસ્ટ બોર્ડની મિટિંગમાં મંજૂર કરવામાં આવેલ હતું.

આથી હવેથી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ, તેમના ૪૦ વર્ષ તથા તેની ઉપરની ઉમરના સભ્યો અને સભ્યોના કુટુંબીજનોને રૂ. ૪૫૦/-વાળું બોડી ચેક-અપ આપણા મેડિકલ સેન્ટરમાં, વર્ષમાં એક વખત ઝી કરી આપશે.

તો દરેક સભ્યોને વિનંતી કે આ સેવાનો અચૂક લાભ લે.

ડૉ. લિલેન્ડ શાંદ - કન્વીનર, મેડિકલ કમિટી
મંગલ મંદિર, જન્યુઆરી-૨૦૦૩

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના

સ્થાપક પ્રમુખ

શ્રી હીરજીભાઈ પાસુભાઈ શાહને થયેલ અકસ્માત

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના સ્થાપક પ્રમુખ શ્રી હીરજીભાઈ પાસુભાઈ શાહને ગત તા. ૧૫-૭-૨૦૦૩ને શનિવારના રોજ રાતે ૮.૦૦ કલાકે અમદાવાદથી વડોદરા જતા નિર્યાદ પાસે એક્સપ્રેસ હાઈવે પર એક અકસ્માત થયેલ હતો. આ અકસ્માતના પરિણામે શ્રી હીરજીભાઈ તથા તેમના કુટુંબીજનો શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ મોતા તથા શ્રીમતી દમયંતીભાઈન ચંદ્રકાંત મોતાને સારી એવી ઈજા થયેલ હતી. તેઓને તાત્કાલિક અમદાવાદની સ્ટ્રીલીંગ હોસ્પિટલ ખાતે દાખલ કરવામાં આવેલ હતા. તેઓની તબિયત હવે સુધારા પર છે અને બધા જ ભયમુક્ત છે.

અનેક લોકો તેમની તબિયતના સમાચાર જાણવા હોસ્પિટલ પર પહોંચી ગયેલ હતા.

શ્રી હીરજીભાઈ જલ્દીથી સારા - સાજ થઈ પોતાના સમાજસેવાનાં કાર્યો ચાલુ રાખે, તેવી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ શુભેચ્છા વ્યક્ત કરે છે.

મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩

જે બહુ સસ્તામાં મળી જાય છે તેની આપણે
અભ્ય કદર કરીએ છીએ,
ઊંચી કિંમત જ દરેક વસ્તુને તરું મૂલ્ય આપે છે.

સમય અને સમજણ નસીબદાર માણસોને જ એક સાથે જ મળે છે.

અભિનંદન

આપણા જ સમાજની સુપુત્રી અને પુત્રવૃદ્ધિ શ્રીમતી ફાલુની હિરેન શાહ તાજેતરમાં જ પોતાનું ("સ્પંદન") ૨૦ જીણનું ગ્રૂપ લઈને યુકેઈન દેશમાં યોજાયેલ આંતરરાષ્ટ્રીય લોકનૃત્ય મહોત્સવમાં ભાગ લઈને સફળતાપૂર્વક પાછા ફર્યા છે. UNESCO સંલગ્ન સંસ્કાર CIOFF દ્વારા આયોજિત આઠ દિવસીય મહોત્સવમાં સ્પેન, જર્મની, રશીયા, બેલારુસ, કોઝેશિયા, સર્બિયા, યુકેઈન તથા ભારતના કલાકારોએ ભાગ લીધો હતો. અને ભારતનું પ્રતિનિધિત્વ કરતાં "સ્પંદન" ગ્રૂપને સંગીત તથા નૃત્યમાં શ્રેષ્ઠ દેખાવ બદલ ખાસ ઈનામ આપીને સન્માનવામાં આવ્યા હતા.

૨૦૦૧માં સ્પંદન આવા જ એક મહોત્સવમાં ભાગ લેવા માટે પોલેન્ડ ગયું હતું. ત્યાં પણ Best performance માટેનો શિલ્ડ સ્પંદને મેળવ્યો હતો. ત્યારે યુકેઈનના પ્રતિનિધિઓ ત્યાં હાજર હતા. એમણે તે વખતે જ સ્પંદનને તેમના દેશમાં ફેસ્ટીવલમાં ભાગ લેવા આમંત્રણ આપ્યું હતું. ભારતમાંથી પહેલી જ વાર આ રીતે કલાકારોનું વૃદ્ધ યુકેઈન ગયું હતું. ૨૦ કલાકારોની ટીમમાં આપણા સમાજમાંથી સાત વ્યક્તિઓએ ભાગ લીધો હતો.

ફેસ્ટીવલ સમાપન સમારોહ વખતે હજારોની મેદની વચ્ચે દરેક દેશના કલાકારોએ પોતપોતાની કૃતિઓ રજૂ કરી. સંગીત અને નૃત્ય માટે સ્પંદન અમદાવાદ Indiaવનું નામ પડતાં જ તાણીઓના ગડગડાટ વચ્ચે સ્પંદનને સન્માનપત્ર અને ટ્રેડિશનલ કલોથ અર્પણ કરાયા હતા. યુકેઈનના કોમ્સોમોલ્ક શહેરના મેયરશ્રીએ એમના ભાષણમાં ખાસ ઉલ્લેખ કર્યો કે અમે બે વર્ષથી ભારતીય ટીમ "સ્પંદન"ની રાહ જોઈએ છીએ. આ વર્ષે તમે અમારા દેશમાં આવી ભાગ લીધો. જેનો અમને અનહંદ આનંદ છે.

૧૯૯૮માં સોવિયેન રશીયામાંથી અલગ થયેલા દેશો પૈકી એક દેશ યુકેઈનના પોલતાવા રાજ્યના એક શહેર કોમ્સોમોલ્કમાં આ ફેસ્ટીવલ યોજાયો હતો.

આ અગાઉ રશીયાના અસ્ટ્રાબાન પ્રદેશમાંથી આવેલા પ્રતિનિધિ મંડળ સમક્ષ ગુજરાતની સાંસ્કૃતિક જલક રજૂ કરવા માટે ગુજરાત સરકારે સ્પંદનને આમંત્રણ આપ્યું હતું. મહેમાનો તથા શહેરના અન્ય પ્રતિનિધિત્વ આમંત્રિતોની હાજરીમાં સ્પંદને કામા હોટેલની લોનમાં કાર્યક્રમ રજૂ કર્યો હતો. જેમાં આપણા સમાજના કુ. દીપિત્ત મોતા, અંકિત ત્રેવાડિયા, હિર શાહ વગેરેએ ભાગ લીધો હતો. રશીયન પ્રતિનિધિ મંડળે દરેક કલાકારોને સ્મૃતિ ચિહ્ન આપીને બહુમાન કર્યું હતું.

ગુજરાત પ્રવાસન નિગમ તરફથી દર વર્ષ "કચ્છ ઉત્સવ"નું આયોજન થાય છે. કુદરતી પ્રતિકૂળતાઓને કારણે છેલ્લાં બે વર્ષોથી ન યોજાયેલ કચ્છ ઉત્સવ આ વર્ષે એપ્રિલ માસમાં ઊજવાઈ ગયો. આ વર્ષે ભુજ ઉપરાંત માંડવી અને ગાંધીધામમાં પણ કાર્યક્રમો યોજાયા

હતા. ઈ દિવસના "કચ્છ ઉત્સવ"માં સ્પંદનની ટીમે ઈ દિવસ અલગ અલગ સ્થળોએ કાર્યક્રમો આપ્યા હતા. જેમાં પણ સ્પંદનના કલાકારોની સાથે સાથે આપણા સમાજના કલાકારોએ ભાગ લીધો હતો.

મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩

વધુ અભ્યાસાર્થી વિદેશગમન - શુભેચ્છા

શ્રી. ભિલિંદ પંકજકુમાર મગનલાલ દેઢિયા મૂળ ગામ ભુજપુર (મુંડ્રા)ના વતની અને હાલ અમદાવાદના રહેવાસી ગુજરાત સેકન્ડરી એજયુકેશન બોર્ડ, ગાંધીનગર દ્વારા માર્ચ ૧૯૯૭માં લેવાયેલી ધોરણ-૧૦ એસ.એસ.સી.ની પરીક્ષામાં ૭૦૦માંથી ૫૭૪ શુણ મેળવી, ૮૨.૦ ટકા સાથે ઉતીર્ણ થઈ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓમાં સ્થાન મેળવેલ.

શ્રી. ભિલિંદ ગુજરાત સેકન્ડરી બોર્ડ - ગાંધીનગર દ્વારા માર્ચ ૧૯૯૭માં લેવાયેલી ધોરણ-૧૨ હાયર સેકન્ડરી (વિજ્ઞાન પ્રવાહ)ની પરીક્ષામાં ૬૫૦માંથી ૪૮૩ શુણ મેળવી ૭૪.૦૩ ટકા સાથે દ્વિતીય ઉતીર્ણ થઈ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદમાં વિદ્યાર્થીઓની અગ્ર હરોળમાં આવેલ.

શ્રી. ભિલિંદ પોતાનો કોલેજનો અભ્યાસ સી. કે. પીઠાવાલા કોલેજ ઓફ એન્જિનિયરિંગ એન્ડ ટેકનોલોજી (સુરત)માં તેણે બી.ઇ. ઇલેક્ટ્રોનિક્સ એન્ડ કોમ્પ્યુનિકેશન (B.E.C.)માં પૂર્ણ કરેલ છે. કોલેજનું રિઝલ્ટ નીચે મુજબ છે.

વર્ષ	માર્કસ	ક્રી
પ્રથમ વર્ષ	૧૭૦૦/૧૦૮૪	૬૩.૭૬%
દીજું વર્ષ	૧૮૦૦/૧૨૮૭	૭૧.૫૦%
ત્રીજું વર્ષ	૧૮૦૦/૧૨૮૫	૭૧.૩૮%
ચોંચું વર્ષ	૧૮૦૦/૧૩૫૭	૭૫.૩૮%

આ સાથે શ્રી. ભિલિંદ તેણો કોલેજનો અભ્યાસ દરેક વર્ષ ડિસ્ટિક્શન સાથે પૂર્ણ કરેલ છે. તેણે સાઉથ ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાં ઇલેક્ટ્રોનિક્સ એન્ડ કોમ્પ્યુનિકેશનમાં બીજો નંબર મેળવી પૂર્ણ કરેલ છે.

હવે શ્રી. ભિલિંદ તેના આગળના અભ્યાસ માટે યુ.એસ.એ.માં ન્યુજર્સી ખાતેની સ્ટીવન્સ ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજીમાં માસ્ટર ડિગ્રી કરવા ગયા છે. જેમાં તે વાયરલેસ કોમ્પ્યુનિકેશનમાં બ્લૂ ટુથ ટેકનોલોજી પર એમ.એસ. કરવા માટે અગ્રેડીટી તા. ૧૭-૮-૨૦૦૩ના રોજ વિદેશગમન કર્યું છે.

શ્રી. ભિલિંદ દરેક પ્રકારની રમતગમતમાં સ્કૂલ અને કોલેજમાંથી રાજ્યકાં સુધી રમી, સર્ટિફિકેટ તથા મેડલો મેળવેલ છે. તેણે એસ.એસ.સી. બોર્ડમાં ગણિતમાં ૧૦૦ માર્ક અને સમાજવિદ્યામાં ૮૮ માર્ક મેળવી સ્કૂલમાં પ્રથમ સ્થાન મેળવેલ.

શ્રી. ભિલિંદને સમાજ તરફથી હાર્દિક શુભેચ્છાઓ.

મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૩

અકાગ્રતાપૂર્વક કરેલાં કાર્યો જ સફળ થાય છે.

“સંબારણાં” વિશેષાંક

❖ વધુ અભ્યાસાર્થી પરદેશ ગમન ❖

આપણા સમાજના શ્રી રોહિત રણાધોડાસ ગાંધી મુંદ્રા (કચ્છ) હાલે અમદાવાદના સુપુત્ર ચિ. મનન અહીં M.Sc. (Computer Application & Information Technology)ની પરીક્ષા (ગુજરાત યુનિ. માંથી) એપ્રિલ-૦૩માં ૮૩.૮૩% સાથે પાસ કરીને વધુ અભ્યાસ અર્થે Texas A. & M. University (TAMU)માં M.S. in M.I.S.નો કોર્સ કરવા માટે અમેરિકાના કોલેજ સ્ટેશન નામના ગામમાં ટેક્સાસ રાજ્યમાં ગયેલ છે.

ચિ. મનનને વધુ અભ્યાસ માટે TAMU તરફથી Teaching Assistantship તેમજ સ્કોલરશિપ મળેલ છે.

ચિ. મનનને સમાજ તરફથી હાર્દિક શુભેચ્છાઓ.

મંગલ મંદિર, સપ્ટેમ્બર-૨૦૦૩

❖ વિદેશગમન - હાર્દિક શુભેચ્છા ❖

ચિ. મયૂર હરખયંદ કુંવરજી સાવલા (તતવાણા)

ધોરણ-૧૦ ૮૫% સાથે (૧૯૮૭) અને ધોરણ-૧૨ (સાયન્સ) ૮૪% સાથે (૧૯૯૮) સેંટ એવિયર્સ સ્કૂલ - ગાંધીનગરમાંથી પાસ કરેલ.

૧૯૯૮થી ૨૦૦૩ : નિરમા ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ટેકનોલોજી Electronics & Communication

1st Year : 1106/1450 - 76.3%

2nd Year : 926/1400 - 66.1%

3rd Year : 1068/1500 - 71.2%

4th Year : 1195/1600 - 74.7% 1st Class Dist.

Joining Ohio State University for further studies in Bio-Technology.

મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૩

❖ ચિર વિદાય ❖

- શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના માજ પ્રમુખ શ્રી નાનુભાઈ હરીરામ ઠક્કરનું શનિવાર તા. ૬-૬-૨૦૦૩ના અમદાવાદ મધ્યે દુઃખદ અવસાન થયેલ છે. તેઓશ્રી વર્ષ ૧૯૯૪-૯૫ દરમ્યાન શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના પ્રમુખપદે બિરાજમાન હતા.

કચ્છના એક પનોતા પુત્ર તેમજ શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના એક તરવરાટબર્યા, અરીખમ અને અદના કાર્યકરની ચિર વિદાયથી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ વેરા દુઃખની લાગણી અનુભવે છે.

મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૩

- કચ્છના ગામ સમાધોઘા (તા. મુંદ્રા)ના મૂળ વતની, ભાડોશ પોલીસ અધિકારી તરીકે નિવૃત્ત થયેલ શ્રી હિંમતસિંહજી નારસિંહજી જીએઝનું સોમવાર તા. ૨૮-૬-૨૦૦૩ના રોજ અમદાવાદ મધ્યે દુઃખદ અવસાન થયેલ છે.

તેઓશ્રી તેમના સેવા કાર્ય દરમ્યાન, અમદાવાદના કોમી રમખાણો વચ્ચે, બહારગામથી આપણા અતિથિભવન પર આવેલ અને

કરફયુના કારણે અટવાઈ પેલા કચ્છીઓને રેલવે સ્ટેશને પહોંચાડવા, જરૂરી પોલીસ વ્યવસ્થા ગોઈવી અપાવતા. અક્રમાત કે અન્ય કોઈ પણ આપત્તિગ્રસ્ત કચ્છીઓ માટે પણ પોલીસ મદદ કે માર્ગદર્શન માટે પણ તેઓશ્રીની સેવાઓ હંમેશાં તાકીદે ઉપલબ્ધ થતી હતી.

આવા એક નિઃસ્વાર્થભાવે સેવા આપતા કચ્છી પોલીસ અધિકારીની ચિર વિદાયથી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ આધાતની લાગણી અનુભવે છે. સદ્ગત આત્માઓની શાંતિ માટે પ્રાર્થના.

મંગલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૨૦૦૩

ગૃહ પ્રવેશ

શ્રી મધુકાંત મોહનલાલ શાહ (અંજાર)ના નૂતન ગૃહ પ્રવેશ નિમિતે હાર્દિક શુભેચ્છાઓ.

સ્થળ : ૧, સૌરાષ્ટ્ર સોસાયટી, નવા વિકાસ ગૃહ રોડ, મહાલક્ષ્મી પાંચ રસ્તા પાસે, પાલડી, અમદાવાદ-૭.

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૪

ગાલા પરિવારનો નવો પ્રોજેક્ટ

શ્રી નવનીત પરિવારના રહેઠાણ માટેના અત્યાધુનિક બંગલા “બસંત બહાર - ૩”ના પ્રોજેક્ટનો શુભારંભ તા. ૮મી ફેબ્રુઆરી, ૨૦૦૪ના થથો ત્યારે સ્નેહીજનો, શુભેચ્છકો, મિત્રો, ગ્રાહકો વગેરે બહોળી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

બોપલ ગામની નજીક ગાલા (નવનીત) પરિવારની અગાઉની સફળ યોજનાઓ “બસંત બહાર-૧ અને ૨” નીચે તૈયાર થયેલ લક્જુરીયસ બંગલાઓના રહેવાસીઓ, કુદરતના સાન્નિધ્યમાં, નૈસર્જિક વાતાવરણ માણી રહ્યા છે. “બસંત બહાર-૩”ના આ નવા પ્રોજેક્ટ માટે ગાલા પરિવારને હાર્દિક શુભેચ્છાઓ.

શુભ સ્થળ : બસંત બહાર-૩, હોમિયોપેથિક કોલેજ પાસે, બોપલ, અમદાવાદ.

મંગલ મંદિર, માર્ચ-૨૦૦૪

વસમી વિદાય

આપણા સમાજના કારોબારી સભ્ય અને મેડિકલ સમિતિના કન્વીનર ડૉ. હિલેન્ડ શાહના પૂ. માતુશ્રી કમળાબહેન મોહનલાલ શાહ (અંજાર - અમદાવાદ)નું તા. ૧૧-૧૧-૦૪ના રોજ નિધન થયું છે.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ, સદ્ગતને હદ્યપૂર્વકની શ્રદ્ધાંજલિ અર્પે છે.

મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૪

અભિનંદન

ગુજરાત યુનિવર્સિટી દ્વારા આયોજિત યુથ ફેસ્ટીવલ ઓક્ટોબર-૨૦૦૪માં થયેલ ઈવેન્ટ ઓન થ સ્પોટ પેઇન્ટિંગમાં અમદાવાદની કુ. સંગીતા મણિલાલ ગાલા (શાહ)ને ગોલ મેડલ પ્રાપ્ત થયેલ છે.

મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર-૨૦૦૪

વસતિપત્રક

અમદાવાદ વિસ્તારમાં વસતા સમસ્ત કચ્છી જૈન કુટુંબોના વસતિપત્રકનું તા. ૧૨-૮-૭૯ રવિવારે ઉદ્ઘાટન થયું. આ શુભ પ્રસંગે ઘણી મોટી સંખ્યામાં સમાજના ભાઈ-બહેનો - બાળકોની હાજરી જોઈ આનંદ થયો. વસતિ પત્રકમાં આપવામાં આવેલી માહિતી ઘણી જ ઉપયોગી છે તેવું સૌ કોઈને લાગે છે. પરંતુ એક હુંબની વાત એ છે કે આ અંકમાં હજુ આપણા ઘણા કુટુંબો બાકી રહી ગયાના સમાચારો મળે છે. જે તે બાકી રહી ગયેલા કુટુંબોને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે તેઓ પોતાની માહિતી કાર્યાલયમાં તરત જ મોકલી આપે. આગામી અંકોમાં કમશઃ પ્રગટ કરવામાં આવશે.

વસતિપત્રકની વધારાની નકલ કોઈને જોઈતી હોય તો તેને સંસ્કારના કાર્યાલયમાં સંપર્ક સાધવાથી સ્ટોકમાં હશે ત્યાં સુધી મળી રહેશે.

આ વસતિ પત્રક એ એક મિનિ વસતિપત્રક અંક છે. સમય અને સંઝેગોના અભાવે હજુ પણ અને પૂરી માહિતી આપવામાં આવેલી નથી. આ અંગે જે ભાઈ-બહેનોને સૂચન કરવાનું હોય તથા માહિતી મોકલવા માંગતા હોય તેમણે સંસ્કારને મોકલી આપવા વિનંતી છે. જેથી આપણો ભવિષ્યનો અંક ખૂબ જ સમૃદ્ધ અને માહિતીપૂર્ણ બને. આપનું નાનું સૂચન અમને ખૂબ જ ઉપયોગી બનશે.

અંકમાં જાહેરાત આપનાર આપણા સૌ હિતેચુંઓનો જેટલો આભાર માનીએ તેટલો ઓછો છે. તેઓના સહકારથી જ આપણે આ સહસ કરવા શક્તિમાન બન્યા છીએ. ભવિષ્યમાં પણ આનાથી વિશેષ સહકાર મળશે તેવી આશા રાખીએ છીએ.

— સંપાદક

મંગલ મંદિર, સાફેનાર/ઓક્ટોબર-૧૯૭૯

શ્રી કચ્છી જૈન સમાજ - અમદાવાદ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનાં ઉપકમે “ધૂપસળી” નાટક, રવિવાર તા. ૧૬-૭-૭૮નાં રોજ શેઠ મંગળદાસ ટાઉન હોલમાં ભરયેક પ્રેક્ટિકાણ વચ્ચે આનંદ અને ઉલ્લાસભર્ય વાતાવરણમાં ભજવાઈ ગયું. જેના પ્રમુખ સ્થાનેથી પ્રેરક લાક્ષણિક શૈલીમાં બોલતા શ્રી સોમચંદ્રભાઈ ખીયશી છેડાએ સમાજને ભવિષ્યમાં કોઈ મોટી યોજના માટે જોઈતા નાણામાં ફાળો આપવાની પોતાની સહિત તૈયારી બતાવી હતી અને સમાજ આગળ આવે એવી ભાવના સેવી હતી. પ્રારંભમાં સમાજના મંત્રી શ્રી પ્રભુલાલભાઈ ડે. સંઘવીએ પ્રમુખશ્રી તથા અતિથિ વિશેષનો પરિચય વિધિ કર્યા બાદ સૌનું કુલહારથી સ્વાગત કર્યું. સમાજના પ્રમુખશ્રી માવજીભાઈ ધારશી હુરિયાએ સમાજની પ્રવૃત્તિઓનો આછો જ્યાલ આપી તેનાં વિકાસ માટે સમાજની દરેક વ્યક્તિના સહકારની આવશ્યકતા સમજાવી હતી. અતિથિ વિશેષ શ્રી નરેન્દ્રભાઈ અ. શાહે તથા શ્રી પ્રેમજીભાઈ શાહે પોતાને અતિથિવિશેષ પદ આપી જે માન સમાજે આપ્યું તે બદલ આભારની લાગણી વ્યક્ત કરી હતી અને અંતમાં સહમંત્રી શ્રી ચંદ્રકાંત દેઢિયાએ આભારવિધિ કરી હતી. આ કાર્યક્રમને સફળ બનાવવામાં શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ સારી જહેમત ઉઠાવી હતી.

મંગલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૧૯૭૯

સમાજ દર્પણ

શ્રી કચ્છી જૈન સમાજ - અમદાવાદ સમારંભ

રવિવાર, તા. ૧૭-૮-૭૮નાં રોજ શ્રી કચ્છી જૈન સમાજ - અમદાવાદનો વાર્ષિકોત્સવ તથા ‘મિશનામિ દુક્કડમ’નો અને તપસ્વીઓનું બહુમાન કરવાનો એક સમારંભ સમાજનાં પ્રમુખ શ્રી માવજીભાઈ ધારશીભાઈ હુરિયાના પ્રમુખપણાં દેણ શ્રી સ્વામિનારાયણ ઓડિટોરિયમ મણિનગરમાં ઉજવવામાં આવ્યો હતો. જેમાં સમાજના સભ્યોએ સપરિવાર ખૂબ જ મોટી સંખ્યામાં ઉલ્લાસથી ભાગ લીધો હતો. સમાજનાં પ્રમુખ શ્રી માવજીભાઈ તથા માજીપ્રમુખ શ્રી બાબુભાઈ વીરમે પ્રારંભમાં સર્વે સભ્યોને ક્રમાપના કરાવતાં બધા સભ્યોએ એકબીજાને ‘મિશનામિ દુક્કડમ’ કહી ક્રમાપના કરી હતી. બાદ પ્રો. માયાએ તેમની માયાજીનાં જાહુનાં પ્રયોગો કરી બતાવ્યા હતા.

મંત્રી શ્રી પ્રભુલાલ સંઘવીએ સમાજનો સત્કાર કરતાં સમાજની આ વર્ષની પ્રવૃત્તિનો પરિચય આપી અને સભ્યોનાં સહકાર બદલ આભારની લાગણી વ્યક્ત કરી હતી અને હંમેશ આવો જ સહકાર આપવા વિનંતી કરી હતી. વિશિષ્ટ વિધાર્થી તરીકે અતુલકુમાર પી. ધરોડને સમાજ તરફથી પ્રમુખશ્રી માવજીભાઈનાં વરદ હસ્તે રૌથ ચંદ્રક એનાચાત કરવામાં આવ્યો. તેજસ્વી વિધાર્થીઓને નાની સુટકેસ બેટ આપવામાં આવી તેમજ અન્ય દરેક ભાગ મંદિરથી કોલેજમાં અભ્યાસ કરતા વિધાર્થીઓને વિવિધ પ્રકારનાં આકર્ષક ઈનામો આપવામાં આવ્યા. બાદ, પ્રમુખ શ્રી માવજીભાઈએ અમદાવાદમાં વસતા કચ્છી જૈન સમાજની ટેલિફોન ડિરેક્ટરી - પોકેટબુકનું ઉદ્ઘાટન કર્યું અને ત્યારબાદ સૌ ઉત્તીર્ણ વિધાર્થીઓને અભિનંદન આપ્યા હતા. ટેલિફોન પોકેટબુક બિસ્સામાં સમાઈ શકે એવી નાની આકર્ષક પ્લાસ્ટિકના કવરમાં છે. આ ડિરેક્ટરી વિનામૂલ્યે સમાજનાં કાર્યાલય સવાલી ટ્રાન્સપોર્ટમાંથી મળી શકશે. મંગલ મંદિરના તંગી શ્રીમતી પ્રમીલા કુરુવાએ સભ્યોને મંગલ મંદિર માટે લખાણો અને સમાચારો મોકલવા જણાવતાં બહેનોને અને યુવકોને તથા બાળકોને પોતપોતાનાં વિભાગ માટે પોતાની કલમ અજમાવી લેખો મોકલવા અનુરોધ કર્યો હતો.

તપસ્વી ભાઈ-બહેનોનું બહુમાન કરતાં શ્રી મુળજીભાઈ નરશી લોડાયા તરફથી સ્ટીલના મોટા કટોરાની લલાણી કરવામાં આવી હતી. સમારંભનાં અંતે દરેકને પ્લાસ્ટિકના પેકેટમાં અલ્યાહાર આપવામાં આવ્યો હતો. અલ્યાહાર સમેયે ઈનામી કૂપનોનો લક્કી શ્રોના પરિણામની જાહેરાત થતાં ભાગશાળી ૧૧ ભાઈ-બહેનોને ઈનામોની વહેંઘણી કરવામાં આવી. સમારંભમાં સમાજનાં તમામ સભ્યોએ ખૂબ ઉલ્લાસથી ભાગ લીધો હતો.

દાતાઓ

રૂ. ૫૦૧/- તપસ્વીઓને લલાણી

શ્રી મુળજીભાઈ નરશી લોડાયા

વિરોધ જણાય ત્યારે ધીરજ રાખો, તમારો હેતુ પાર પડશો.

રૂ. ૫૦૧/-	સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ ખર્ચ શ્રી પ્રેમજીભાઈ શામજી, શ્રી ભગવાનજી પ્રેમજી, શ્રી જ્યંતીલાલ કુંગરશી. C/O. વિસત ઓટોમોબાઈલ્સ, સાબરમતી
રૂ. ૩૦૧/-	બાળ મંદિરના ઈનામો શ્રી વિસત ઓટોમોબાઈલ્સ - સાબરમતી
રૂ. ૩૦૧/-	ધોરણ-૨ નાં ઈનામો વિજય ટ્રાન્સપોર્ટ - અમદાવાદ
રૂ. ૩૦૧/-	ધોરણ-૩ નાં ઈનામો શ્રી ચકેશ્વરી ટ્રાન્સપોર્ટ - અમદાવાદ
રૂ. ૩૦૧/-	ધોરણ-૪ નાં ઈનામો શ્રી વેલજી જેડાલાલ, શ્રી ભારમલ ગોવર
રૂ. ૨૫૧/-	હોલ ભાડા ખર્ચ શ્રી મીઠાપુર ટ્રાન્સપોર્ટ કું.

રૂ. ૨૦૧/-	ધોરણ-૧૨ના ઈનામો શ્રી વસા ટાઈલ્સ - અમદાવાદ
રૂ. ૨૦૧/-	ધોરણ-૧ ના ઈનામો શ્રી કલ્યાણજી નાનચંદ મેવાડ્યા
રૂ. ૨૦૧/-	શ્રી હરેશ ટ્રાન્સપોર્ટ કું. ક. શ્રી દલ્લિચંદભાઈ સોમચંદ છેડા
રૂ. ૧૦૧/-	શ્રી જીવરાજ મેઘજ ડાધા - સાબરમતી
રૂ. ૧૦૧/-	શ્રી ટેવેન્ટ્સભાઈ કરસનજી સંધવી
રૂ. ૫૧/-	શ્રી નવભારત સાહિત્ય મંદિર
રૂ. ૨૧/-	શ્રી ભોગીલાલ છગનલાલ શાહ
રૂ. ૫૪૫/-	લક્ષી ડ્રો ટિકિટ વેચાણ.

મંગાલ મંદિર, ઓક્ટોબર-૧૯૭૮

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના સભ્યોને

મેડિકલ દરમાં કન્સેશન

શ્રી કચ્છી જૈન સવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટ બોર્ડની તા. ૨-૫-૮૮૮૮ રોજ મળેલ મીટિંગમાં નિર્ણય લેવાયેલ હતો કે હવેથી દર વર્ષ સમાજના દરેક સભ્ય કુટુંબને ભવનમાં ચાલતા મેડિકલ વિભાગમાં રૂ. ૧,૦૦૦/-ની મર્યાદા સુધીમાં તેના દરોમાં કન્સેશન આપવું. આ માટે સભ્યોએ આ અંકમાં પાના નં. ૨૩ પર છાપેલ ફોર્મ ભરીને વહેલી તક સંસ્થાના કાર્યાલયમાં મોકલી આપવાનું રહેશે. આ યોજનાના સરળ અમલીકરણ માટે સભ્યે પોતાના પરિવારની વિગત નિયત ફોર્મમાં શક્ય તેટલી વહેલી સમાજના કાર્યાલય ઉપર પહોંચાડવા સૌને વિનંતી. આવા યોગ્ય ભરાયેલા ફોર્મ સામે કાર્યાલય પંદર દિવસમાં કાઈ તૈયાર કરશે, જે દરેક સભ્યે સમાજના કાર્યાલયમાંથી મેળવી લેવા વિનંતી. મેડિકલમાં સારવાર લેવાના સમયે આ કાર્ડનો ઉપયોગ કરવાથી પ્રવર્તમાન દરોમાં માત્ર ૫૦ ટકા ચાર્જ ભરી વર્ષ દરમ્યાન રૂ. ૧,૦૦૦/- સુધીનો ફાયદો મેળવી શકાય છે. આ અંગેના વિગતવાર નિયમો ઘરી કાઢવામાં આવેલ છે કે જે ફોર્મની પાછળની બાજુએ છાપવામાં આવેલ છે. આ નિયમોના આધારે જ દરેક સભ્ય કુટુંબને મેડિકલમાં કન્સેશન આપવામાં આવશે.

ઉપરોક્ત નિર્ણયના કારણે અંદાજે ૫૦૦ સભ્ય કુટુંબને દર વર્ષ રૂ. ૧,૦૦૦/-ના હિસાબે ટોટલ રૂ. ૫,૦૦,૦૦૦/-નો ફાયદો થવાની શક્યતા રહે છે.

મંગાલ મંદિર, જૂન ૧૯૯૯

પ્રતીકૂળતાઓ અને મુશ્કેલીઓ જીવની કસોટી છે. અમાં ઘાઇને મુખ્યાં વ્યક્તિત્વ યમકે છે. પ્રતીકૂળતાઓ સામે લડો, હારો ગઢો.

શ્રી હીરા રતન માણેક

શ્રી હીરા રતન માણેક (સુજાપુર-અબડાસા- હાલ કલીકટ)ના ૪૧૧ ઉપવાસના પારણાનો પ્રસંગ બહુ સાદાઈથી પરમ પૂજ્ય પંન્યાસ શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી મહારાજ સાહેબની નિશ્ચામાં સંપત્ત થયો. સંત કથાકાર શ્રી રમેશભાઈ ઓજાના વરદ હરતે શ્રી હીરા રતન માણેક લીલુનું પાણી પીને સરદાર સરોવર ધામ, અમદાવાદ એજ્યુકેશન સોસાયટી ગ્રાઉન્ડ, માનવ મંદિર સામે, ડ્રાઈવ-ઈન રોડ, અમદાવાદ ખાતે પારણાનો સમારંભ શરૂ થતાં પહેલાં સંત શ્રી રમેશભાઈ ઓજાએ ભગવાન શ્રી કૃષ્ણે કહેલી ભાગવત ગીતાના શ્લોકોનો સાર વર્ણિયો હતો. પૂજ્ય પંન્યાસ શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી મહારાજે આશીર્વયન કહી લૌતિકવાદને બદલે ધર્મ તરફી દોટ મૂકવાની વાત કરી હતી.

૪૧૧ ઉપવાસની જૈન ધર્મ પ્રમાણે વિશિષ્ટ તપશ્ચયાર્થ કરનાર સૂર્ય ઊર્જા શક્તિના પ્રયોગ વડે વિરલ કાર્ય કરનાર શ્રી હીરા રતન માણેક, સૂર્ય શક્તિના પ્રયોગથી ભૂખ મટાડી શકો તો ભૂખમરાની બાબત રહેશે નહીં એમ પ્રતિપાદિત કરતાં જણાયું હતું કે, અને જ મનને ભષ્ટ કરે છે. જો અને નહીં લો તો બુદ્ધિ સ્વચ્છ થશે અને સર્વત્ર શાંતિ સ્થપાશે.

આ પ્રસંગે ગુજરાત રાજ્યના ગવર્નર શ્રી સુંદરસિંહ ભંડારી, અમદાવાદના મેયર શ્રી હિંમતસિંહ પટેલ, સેવાભાવી કાર્યકર શ્રી પ્રવીણભાઈ કોટકે પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યા હતા. અને શ્રી હીરા રતન માણેકમાંથી પ્રેરણ લેવાની શીખ આપી હતી.

પારણાની ઉછામણીમાં કચ્છ જ્ખોના શ્રી શામજી ભવાનજી ઝવેરીએ રૂ. ૧,૫૧,૧૧૧ની બોલી બોલી હતી. આ ૨૫મ કચ્છના ભૂકુપ પાંદિતોના રાહતકાર્યમાં વપરાશે.

‘મંગાલ મંદિર’, માર્ચ-૨૦૦૧

અરીસો મારો સૌથી શ્રેષ્ઠ મિત્ર છે, કારણકે જ્યારે રહું છું ત્યારે તે હસતો નથી. - ચાલી ચેલિન

બોડી ચેક-અપ

હવે ૪૦ વર્ષથી વધુ ઉમરના સભ્યો તથા તેમના કુટુંબીજનો માટે ફી

તા. ૧૨-૧૨-૦૨ના રોજ મળેલ મેડિકલ કમિટીની મિટિંગમાં ચર્ચાને અંતે નક્કી કરવામાં આવ્યું હતું કે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા છાલ ૪૫ વર્ષથી ઉપરના સભ્યો તથા તેમના કુટુંબીજનો માટે રૂ. ૪૫૦/- વાળું બોડી ચેક-અપ ફી કરી આપવામાં આવે છે તેને બદલે ઉમરની મર્યાદા ૪૦ વર્ષ કરવી.

આ સૂચન તા. ૧૫-૧૨-૦૨ના રોજ મળેલ ટ્રસ્ટ બોર્ડની મિટિંગમાં મંજૂર કરવામાં આવેલ હતું.

આથી હવેથી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ, તેમના ૪૦ વર્ષ તથા તેની ઉપરની ઉમરના સભ્યો અને સભ્યોના કુટુંબીજનોને રૂ. ૪૫૦/- વાળું બોડી ચેક-અપ આપણા મેડિકલ સેન્ટરમાં, વર્ષમાં એક વખત ફી કરી આપશે.

તો દરેક સભ્યોને વિનંતી કે આ સેવાનો અચૂક લાભ લે.

**D. સેન્ટરની શાખ - કન્વીનર, મેડિકલ કમિટી
મંગલ મંદિર, જન્યુઆરી ૨૦૦૩**

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

મેડિકલ સેન્ટરમાં પરિવારના દરેક સભ્ય દીઠ રૂ. ૧૫૦૦/-ની

રાહિત તેમજ ચાર્જિસમાં ૫૦%ના બદલે ૭૫% રાહિત

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટ મંડળે તાજેતરમાં મળેલ મિટિંગમાં નક્કી કર્યા મુજબ અત્યારે સંસ્થાના સભ્યોને આપણા મેડિકલ સેન્ટરમાં સારવારમાં ૫૦% રાહિત આપાય છે તે વધારીને ૭૫% કરવાનો નિર્ણય કર્યો છે. તેમજ અત્યારે દરેક કુટુંબમાં સભ્ય દીઠ વધારેમાં વધારે રૂ. ૫૦૦/-ની મર્યાદામાં જે રાહિત આપવામાં આવતી હતી તે વધારીને સભ્ય દીઠ રૂ. ૧૫૦૦/- કરવામાં આવી છે. આ લાભ કુટુંબની સંખ્યા પ્રમાણે કુટુંબના એક કે બધા સભ્યો લઈ શકશે.

તેમજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના સાંસ્કૃતિક હોલમાં સભ્યને ત્યાં અવસાન નિમિત્તે રાખેલ પ્રાર્થનામાં જે નિભાવ ખર્ચ લેવામાં આવે છે, તે હવેથી પ્રાર્થના માટે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના સભ્યોને કોઈ પણ જાતના ચાર્જ લીધા વિના આપવું તેમ નક્કી કરવામાં આવ્યું છે.

મંગલ મંદિર, ડિસેમ્બર ૨૦૦૩

કચ્છી સપૂત્રને અભિનંદન

મૂળ કચ્છના મોથાળા(અબડાસા) ગામના વતની અને હાલે મધ્યપ્રદેશમાં વસતા કચ્છી જૈન માનનીય શ્રી રાધવજ્ઞભાઈ લખમશી શાહ(સાવલા), મધ્યપ્રદેશ વિધાનસભા માટેની તાજેતરની ચૂંટણીમાં, વિદ્ધિશા મત વિસ્તારમાંથી ધારાસભ્ય તરીકે ચૂંટાઈ આવ્યા છે અને

“સંબારણાં” વિશેષાંક

સુશ્રી ઉમા ભારતીજીના મુખ્ય પ્રધાનપદે રચાયેલ ત્યાંના નવા પ્રધાન મંડળમાં નાણા પ્રધાન તરીકેનો ખૂબજ મહત્વનો હોદ્દો મેળવેલ છે. તે બદલ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ-અમદાવાદ શ્રી રાધવજ્ઞભાઈને હાર્દિક અભિનંદન પાઠવે છે. તેઓશ્રીની લોકપ્રિયતા અને નિષાપૂર્વકની કામગીરીને કારણે આ અગાઉ લોકસભા તેમજ રાજ્યસભામાં પણ ચૂંટાયેલ સાંસદ તરીકે મધ્ય પ્રદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરેલ છે. સાલસ સ્વભાવ, શાંત પ્રકૃતિ તેમજ પ્રામાણિક અને સાધગીભરી જીવનશૈલીના કારણે, મધ્ય પ્રદેશમાં તેઓશ્રી આદરભર્યું સ્થાન ધરાવે છે.

શ્રી મધ્ય પ્રદેશ કચ્છી વીસા ઓસેવાલ સેવા સમાજના સ્થાપનાકાળથી જ છેલ્લા બાવીસ વર્ષ દરમ્યાન, એ સંસ્કારી સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ સાથે સંકયાયેલ છે.

શ્રી કચ્છી જૈન ભવન-પાલકીના ઉદ્ઘાટન સમારંભ પ્રસંગે એક અતિથિ વિશેષ તરીકે હાજરી આપી શ્રી રાધવજ્ઞભાઈએ તા. ૨૬ જાન્યુઆરી, ૧૯૮૭ના પ્રજાસત્તાક ટિને, આપણા આ નવનિર્ધિત ભવન પર ત્રિરંગો રાષ્ટ્રધ્વજ લહેરાવીને ધ્વજવંન કરાયું હતું. ત્યારબાદ પણ આપણી સંસ્કારી તેઓએ ઘણી મુલાકાત લીધેલ છે.

વીજળીની તંગી અને બિસમાર હાલતના આખા રાજ્યના જાહેરમાર્ગને કારણે બદનામ થયેલ, આધ્યક રીતે અવિકસિત એવા આ મધ્યપ્રદેશ રાજ્યના નાણાકીય સંચાલનની કપરી કામગીરી માનનીય શ્રી રાધવજ્ઞભાઈને સંઝોપાઈ છે. પોતાની વ્યવહારિક સૂઝ અને વાણિયાબુદ્ધિથી આ ‘કચ્છી માટુ’ મધ્ય પ્રદેશની નાવને કુશળતાપૂર્વક હંકારશે તેવી શક્ષા છે.

ગુજરાતની જીવાદોરી નર્મદા નદી પરના સરદાર સરોવર તેમ અંગે મધ્ય પ્રદેશ અને ગુજરાત રાજ્ય વચ્ચે પેલ મંડળાંના ઉકેલ માટે શ્રી રાધવજ્ઞભાઈ કિરૂપ બને એવી અપેક્ષા.

**- D. ચંકાંત દેદિયા
‘મંગલમંદિર’, જન્યુઆરી-૨૦૦૪**

શ્રી માવજુ ધારશી ફુરિયા તથા

શ્રી બાબુભાઈ વેરશી નાગડાને ધન્યવાદ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તેના સ્થાનિક સભ્યોના ઉત્કર્ષ માટે અનેકવિધ સામાજિક પ્રવૃત્તિઓ છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી કરતું આવેલ છે કે જે પ્રવૃત્તિઓ અંગે અમુક રકમ “ફીક્સ” યોજનામાં મૂકી તેના વ્યાજમાંથી આ પ્રવૃત્તિઓ ચાલતી આવે છે.

છેલ્લા કેટલાક સમયથી ભારતભરમાં વ્યાજના દરો નીચા ગયેલ હોવાના કારણે આ બધી પ્રવૃત્તિઓ ચલાવવા મુશ્કેલી પડતી હોવાથી તે અંગે ચર્ચા-વિચારણા ચાલતી રહેલ છે.

આ પ્રવૃત્તિઓમાંની બે પ્રવૃત્તિ (૧) બાલ સમૃદ્ધિ યોજના અને (૨) સ્વામિવાત્સલ્ય જમણવાર શ્રી માવજ ધારશી ફુરિયા તથા શ્રી બાબુભાઈ વેરશી નાગડાના સહકારથી ચાલુ કરવામાં આવેલ હતી.

આ મુશ્કેલીની વાત ધીરે ધીરે શ્રી માવજભાઈ તથા શ્રી બાબુભાઈ નાગડાના કાન સુધી પહોંચી. તેઓએ આ અંગે વિચાર

કર્યો અને શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના કાર્યકરોને રૂબરૂ મળવા બોલાવ્યા. આ કાર્યકરોએ આ પ્રવૃત્તિઓ ચલાવવા પડતી મુશ્કેલીની વિગતે વાત કરી. બંને વડીલોએ રૂબરૂ ચર્ચા જ નિર્ણય લીધો અને બાલ સમૃદ્ધિ યોજના કે જેનું અત્યારે રૂ. ૮.૦૦ લાખનું ફંડ છે તેમાં બીજા તેટલા જ એટલે કે રૂ. ૮.૦૦ લાખનો અને સ્વામિવાત્સલ્ય જમણવાર કે જેનું અત્યારે રૂ. ૫.૫૦ લાખનું ફંડ છે તેમાં બીજા રૂ. ૭.૦૦ લાખનો વધારો કરી અપાવવાની જવાબદારી સ્વિકારી.

આ રીતે તેઓ બંને મહાનુભાવો તરફથી માત્ર અદ્ધા કલાકની ચર્ચાના અંતે રૂ. ૧૫.૦૦ લાખના વધારાનું દાન એકત્રિત કરી અપાવવાની જવાબદારી સ્વિકારવાની જીહેરાત કરવામાં આવી. જેને સહર્ષ વધાવી લેવામાં આવી.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના ટ્રસ્ટ મંડળની મિટિંગમાં પણ ઉપરોક્ત કાર્યની એક અવાજે પ્રશંસા તથા સરાહના કરવામાં આવેલ હતી.

સમાજમાં ચાલતી અન્ય પ્રવૃત્તિઓ માટે પણ આવા પગલાં લેવામાં આવે તો તે ખૂબજ ઉપયોગી બની રહેશે.

મંગલ મંદિર, જૂન ૨૦૦૪

શ્રી હરખચંદ કુંવરજી સાવલાને અભિનંદન

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના એક ટ્રસ્ટી શ્રી હરખચંદ કુંવરજી સાવલાના સુપુત્ર ચિ. અનુપના લગ્ન તાજેતરના ભૂતકાળમાં જ ઉજવાઈ ગયા.

આ પ્રસંગે શ્રી હરખચંદભાઈ તરફથી સમાજના બાળકોને આગળ અભ્યાસ કરવા જરૂરી લોન માટે રૂ. ૧.૦૦ લાખની રકમની સમાજને દાન આપવાની જીહેરાત કરવામાં આવી.

આ સરાહનીય કૃત્ય બદલ શ્રી હરખચંદભાઈને ખૂબ ખૂબ ધ્યાનદાન કરી શકે હતી. શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજના ટ્રસ્ટ બોર્ડ પણ ઉપરોક્ત દાન સ્વીકારતા આ અંગે શ્રી હરખચંદભાઈની મુક્ત મને સરાહના કરેલ હતી.

શ્રી હરખચંદભાઈનો વિચાર એવો છે કે આ પ્રવૃત્તિ માટે સમાજે રૂ. ૧૦ લાખ પ્રતિ વર્ષ વાપરવા જોઈએ અને સમાજના ૧૦ સખી દાતા, તેવી જીહેરાત કરે કે આવતા દસ વર્ષ સુધી તેઓ દર વર્ષ સમાજને રૂ. ૧ લાખનું દાન આપશે તો સમાજને આ કાર્ય સંચાલન કરવા કોઈ જ જાતની મુશ્કેલી નહીં પડે. શ્રી હરખચંદભાઈએ આ અંગે પોતાની તૈયારી પણ દાખલે છે.

અગર ઉપરોક્ત બાબત હકીકત રીતે શક્ય બની શકશે તો આ પ્રવૃત્તિના કારણે અનેક બાળકો ઉચ્ચ અભ્યાસ કરી શકશે અને જ્યારે તેઓ પોતાના જીવનમાં આગળ વધશે ત્યારે આ સમાજને હંમેશ માટે

યાદ રાખશે. તેટલું જ નહીં, પરંતુ તેઓમાંના અનેક લોકો ભવિષ્યમાં આ અંગેની પોતાની જવાબદારીનો સ્વીકાર કરી સમાજમાં ઉચ્ચ ભણતરનો નાદ ચાલુ રાખશે.

આ નવા વિચાર બદલ તથા આ પ્રવૃત્તિમાં સક્રિય સાથ અને સહકાર આપવા બદલ શ્રી હરખચંદભાઈને ખૂબ ખૂબ ધ્યાનદાન દાન એકત્રિત કરી શક્યા હતી. શ્રી હરખચંદભાઈને ખૂબ ખૂબ ધ્યાનદાન દાન એકત્રિત કરી શક્યા હતી. શ્રી હરખચંદભાઈને ખૂબ ખૂબ ધ્યાનદાન દાન એકત્રિત કરી શક્યા હતી.

મંગલ મંદિર, જૂન ૨૦૦૪

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના વિદ્યાર્થીઓને ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે લોન

ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે લોન

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના સ્થાનિક સભ્યોના બાળકો કે જેમને ઉચ્ચ અભ્યાસમાં રસ છે અને તેમાં પણ કોઈપણ કષાના પ્રોફેશનલ કે ટેક્નિકલ અભ્યાસક્રમમાં જવાની ઈચ્છા છે તે હવે પછી જે - તે વિદ્યાર્થીની આર્થિક પરિસ્થિતિના કારણે અટક્યો નહીં.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ટ્રસ્ટ બોર્ડ આ પ્રકારના વિદ્યાર્થીઓને બધી જ રીતે સહાયભૂત થવાનું નક્કી કરેલ છે અને આ પ્રકારની જવાબદારી આ સમાજની “શૈક્ષણિક સહાય સમિતિ” ઉપાડી લેશે.

રિર્જર્વ બંકે દરેક નેશનલાઇઝ્રૂડ બંકને આપેલ આદેશ મુજબ કોઈ પણ વિદ્યાર્થી પ્રોફેશનલ કે ટેક્નિકલ કોર્સ લેવા માંગતો હોય તેમને હવે પછી બેંક લોન - ધીરાણ કરી શકશે. ભારતમાં જ રહી આગળ અભ્યાસક્રમ વધારવા માટે વધુમાં વધુ રૂ. ૭.૫૦ લાખ અને ભારત સિવાય અન્ય દેશમાં જઈ અભ્યાસ કરવાનો હોય તો વધુમાં વધુ રૂ. ૧૫.૦૦ લાખ સુધીની લોન, બેંક, જે - તે વિદ્યાર્થીને આપી શકશે.

જો વિદ્યાર્થીને રૂ. ૪.૦૦ લાખ સુધીની લોન મેળવવાની હોય તો વિદ્યાર્થીના માત્ર વાલીની ગેરંટી ચાલશે પરંતુ રૂ. ૪.૦૦ લાખથી વધુની લોન મેળવવાની હોય તો બેંકને લોનના ૧૦૦ ટકા એમાઉન્ટની કોઈ જરૂરી ગેરંટી આપવાની રહેશે.

વિદ્યાર્થી પોતાનો અભ્યાસક્રમ પૂરો કરી રહ્યા બાદ વધુમાં વધુ ૧૨ મહિનાની અંદર અને જોબ સ્વીકારે તે સંજોગોમાં વધુમાં વધુ છ મહિનાની અંદર આ લોન સરળ હમેશી પરત કરવાની શરૂઆત કરશે. બેંક આ લોન પર ૧૦થી ૧૧ ટકા જેટલું વ્યાજ લેશે.

ઉપરોક્ત પરિપત્રને ધ્યાનમાં રાખી શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તેના આ પ્રકારના વિદ્યાર્થીને બેંકમાંથી લોન અપાવવા પૂરેપૂરી મદદ કરશે.

હવે પછી જે વિદ્યાર્થીને પોતાના અભ્યાસક્રમ માટે લોન મેળવવાની જરૂરિયાત હોય તેમણે આ સમાજની “શૈક્ષણિક સહાય સમિતિ”નો સંપર્ક કરવાનો રહેશે.

મંગલ મંદિર, જુલાઈ ૨૦૦૪

અંતઃકરણ અની સાસુ છે જે કચ્ચકય કર્યા વિના રહી શકતી નથી.

“સ્પંડન” સાંસ્કૃતિક ટ્રસ્ટના કલાકારોની વિદેશ યાત્રા

શ્રીમતી ફાલ્યુની હીરેન શાહ તેમજ શ્રી હીરેન કે. શાહની આગેવાની હેઠળ “સ્પંડન સાંસ્કૃતિક ટ્રસ્ટ”ના ૨૬ જેટલા કલાકારો મંગળવાર, તા. ૨૭-૭-૦૪ના રોજ જર્મની જવા રવાના થઈ ગયેલ છે. આ કલાકાર મંડળી CIOFF (સીઓફ)ની સાથે જોડાણ પામેલ એક અન્ય સંસ્કૃતાના આમંત્રણ હેઠળ જર્મની તથા પોલેન્ડમાં સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો આપવા ગયેલ છે. તેઓ જર્મનીના વિવિધ ત્રણ શહેરોમાં એક અથવાદિયા સુધી અને પોલેન્ડના એક શહેરમાં એક અથવાદિયા સુધી વિવિધ સ્થળોએ ભારતના લોકનૃત્યો તેમજ રાસ, ગરબા જેવા સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો રજૂ કરશે. International CIOFF Folklore Festival ઇન્ટરનેશનલ ફોક ઇસ્ટિવલમાં ભાગ લેવા ૪૦ જેટલા દેશોના અલગ અલગ વુંદોને આમંત્રિત કરવામાં આવેલ છે. આ ઇસ્ટિવલમાં ભારતનું પ્રતિનિધિત્વ “સ્પંડન” કરશે.

આ કલાકારોમાં શ્રીમતી ફાલ્યુની હીરેન આ “સ્પંડન” સંસ્કૃતા વર્ષાથી ચલાવે છે. તે એક આર્ટિસ્ટ ઉપરાંત સારી લેખિકા પણ છે. શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના મુખ્યપત્ર “કચ્છ શ્રુતિ”ની જવાબદારી તંત્રી તરીકે સંભાળે છે. અનેક જાહેર સભાઓનું પ્રવક્તા તરીકે સંચાલન પણ કરે છે. આ રીતે તેની બહુમુખી પ્રતિભા ઉપરી આવેલ છે.

શ્રી હીરેન કે. શાહ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની “યુવા વિકાસ સમિતિ”ના કન્વીનર છે અને આ સમિતિના નેજા હેઠળ યુવા વિકાસની પ્રવૃત્તિઓમાં સતત કાર્યશીલ રહે છે. તેઓ પોતે સારા વક્તા પણ છે અને “બાક્ઝિતવ વિકાસ”ના ક્ષેત્રે તેઓ અનેક સ્થળે વક્તા તરીકે નિયમિતપણે લેક્યુર આપવા જાય છે. તેમને ગુજરાત તથા ભારતના અનેક શહેરોમાં વક્તૃત્વ માટે નિમંત્રિત કરવામાં આવે

છે. તેઓ સરસ રીતે ગાઈ પણ શકે છે અને એક સિંગર તરીકે આ પ્રવાસ જૂથમાં જોડાયેલ છે.

આ ગૂપ્તના ૨૬ કલાકારો પૈકી એક - કુ. રેશ્મા બિપિનચંદ્ર જૈન શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના એક કાયમી ટ્રસ્ટી શ્રી બિપિનભાઈની સુપુત્રી છે. તે ઉપરાંત કુ. શ્રદ્ધા વિનોદચંદ્ર મગનલાલ શાહ (ધરોડ) (હેદ્રાબાદ - પત્રી), શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના એક અગ્રીમ કાર્યકર શ્રી પ્રેમજી જેઠાભાઈ પટેલની બે સુપુત્રીઓ ફાલ્યુની તથા દીમિ તેમજ શારપેશ્વરાણા શ્રી રજનીકાંતભાઈ પટેલની સુપુત્રી જીનલ પણ આ ગૂપમાં એક કલાકાર તરીકે જોડાયેલ છે.

કુ. શ્રુતિ અશોક ધોળકિયા કચ્છી નાગર સમાજ - અમદાવાદના એક અગ્રણી અશોકભાઈ ધોળકિયાની સુપુત્રી છે અને રાસ-ગરબાના ક્ષેત્રે સ્પંડનના કલાકાર જૂથમાં સિનિયર આર્ટિસ્ટ તરીકે ગણનામાં લેવાય છે.

આપણી આ કલાકાર મંડળીને તેમના વિદેશ પ્રવાસના સમયે આપણે શુભેચ્છા પાઠવીએ અને દીક્ષાએ કે તેઓ વિદેશમાં ભારતનું નામ રોશન કરે.

સમાજના અનેક પ્રતિભાવંત યુવક - યુવતીઓએ આ સંસ્કૃતામાં જોડાઈ પોતાની સાંસ્કૃતિક કલાને વિકસાવવા આગળ આવવં જોઈએ.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સાંસ્કૃતિક કલાના ક્ષેત્રે સમાજના ભાગકો આગળ આવે તે માટે સતતપણે વિવિધ ક્ષેત્રે આ ભાગકોને સહકાર આપતું આવે છે.

મંગાલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૪

અષાઢી બીજ - કચ્છી નૂતન વર્ષની ઉજવણી

અમદાવાદમાં યોજાયેલ “કચ્છી મેળા”ને લોકોનો અદ્ભુત આવકાર

શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદે અષાઢી બીજ - કચ્છી નૂતન વર્ષ નિમિત્તે, રવિવાર તા. ૬-૭-૨૦૦૩ના રોજ “કચ્છી મેળા”ના કાર્યક્રમનું, સંસ્કાર કેન્દ્ર, પાલડી, અમદાવાદ ખાતેના ઓપન પ્લોટ પર આપોજન કરેલ હતું.

“કચ્છી મેળા”ના સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમનું ઉદ્ઘાટન કરતાં મુખ્ય મંત્રી શ્રી નરેન્દ્રભાઈ મોદીએ જણાયેલ કે કચ્છની પ્રજા ખમીરવંતી છે અને તે પ્રજા પ્રત્યે તથા કચ્છ પ્રત્યે મને અનહંદ માનની લાગણી છે. કચ્છમાં નર્મદા નદીના પીવાના પાણી જે રીતે પહોંચતા થયા એ જ રીતે નર્મદાના સિંચાઈના પાણી પહોંચતા કરવા કચ્છની કેનાલના કામો શરૂ કરવા માટે કચ્છની પ્રજાએ કારસેવા

આપવાની શક્યતા વિચારી જવી જોઈએ. કચ્છ એ બીજું સિંગાપોર બની શકે તેમ છે. કચ્છના મુંદ્રા પોર્ટ પર ટૂંક સમયમાં, એક કંપની, ડા. ૧૫૦૦ કરોડના આયોજનવાળું એક કન્ટર્ટેઇનર પ્લાન્ટ ઊભું કરવા માંગે છે. ટૂંક સમયમાં એશિયાભરમાં અધતન એવી જનરલ ઇસ્પિટલ ભુજમાં ચાલુ કરી દેવામાં આવશે. ટૂંક સમયમાં કચ્છ યુનિવર્સિટીના કામો પણ ચાલુ કરી દેવામાં આવશે. શ્યામજી કૃષ્ણવર્માના અસ્થિ જનિવાણી કચ્છ લાવવાના મારા પ્રયાસો ચાલુ રાખવામાં આવેલ છે. તેઓ શ્રીએ પોતાના પ્રવચનમાં કચ્છી કવિ નિર્ણન તથા કવિ ‘તેજ’ને પણ યાદ કરેલ હતા.

આ અગાઉ કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના પ્રમુખ શ્રી

ગમતું મળો તે સુખ અને મળ્યું ગમે તે આનંદ.

● “સંબારણાં” વિશેષાંક ●

મનસુખભાઈ પટેલે કન્યા કેળવણી માટે રૂ. ૧,૧૧,૧૧૧/-નો એક મુખ્ય મંત્રીશ્રીને અર્પણ કરેલ હતો.

આ પ્રસંગે માઝ મુખ્યમંત્રી શ્રી સુરેશભાઈ મહેતા, ગુજરાત વિધાનસભાના ભૂતપૂર્વ અધ્યક્ષ શ્રી ધીરજભાઈ શાહ તથા જેતીવાડી અને સહકાર ખાતાના પ્રધાન શ્રી ભૂપેન્દ્રસિંહ ચુડાસમા ખાસ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

આ અગાઉ શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના પ્રમુખ શ્રી મનસુખભાઈ પટેલે આવકાર પ્રવચન આપેલ હતું. “કચ્છી મેળા”ના મુખ્ય કો-ઓર્ડિનેટર શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ “કચ્છી મેળા”ના આયોજનની વિગતો સમજાવેલ હતી. માનદુ મંત્રી શ્રી ભરતભાઈ ઓગારે આભાર વિષિ કરી હતી.

આ પ્રસંગે ભુજ મર્કેન્ટાઇલ કો.ઓ. બેંકના મેનેજિંગ ડિરેક્ટર શ્રી મહેન્દ્રભાઈ મોરબિયા, સાંધી ઈન્ડસ્ટ્રીઝ લિ.ના શ્રી રવિભાઈ સાંધી તથા અદાણી શ્રૂપના વસ્તંભાઈ અદાણી ખાસ ઉપસ્થિત રહેલ હતા.

આ કચ્છી મેળામાં અંદાજિત ૩૦,૦૦૦થી ૩૫,૦૦૦

વ્યક્તિગ્રામો મુલાકાત લીલેલ હતી અને સમસ્ત પ્લોટ માનવ મહેરામણથી ઉમટી ઉઠેલ હતો.

સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ લગભગ ૪ વાગ્યે શરૂ કરવામાં આવેલ, કે જે મોડી રાત્રે ૧૦.૦૦ વાગ્યા સુધી ચાલેલ હતો. આ સમગ્ર કાર્યક્રમની જવાબદારી શ્રીમતી ફાલગુની હીરેન શાહે સંભાળેલ હતી.

આ મેળામાં ૮૦ જેટલા સ્ટોલ્સ ઊભા કરવામાં આવેલ હતા, કે જેમાં કચ્છી બાંધણી, ભરતકામ, હેન્નીકાફ્ટ વગેરે ઉપરાંત ભુજોડી, સાંધી ચિમેન્ટ, ભુજ મર્કેન્ટાઇલ કો.ઓ. બેંક, નવનીત પલ્બિકેશન્સ, ગુજર ગ્રંથ રન કાર્યાલય, આદીશ્ર મોટર્સ પ્રા.લિ., સીમ્કો ફૂડ્સ તેમજ ફાસ્ટ ફૂડના વિવિધ સ્ટોલો રાખવામાં આવેલ હતા. “સેતુ”ના સ્ટોલ પરથી કચ્છી વાનગી પીરસવામાં આવી રહેલ હતી. કચ્છી ખાદ્ય પદાર્થ ખારેક, ગુલાબ પાક, મેસૂક, પેંડા, પકવાન વગેરેના સ્ટોલો પણ લોકોનું સારું એવું ધ્યાન જેંચતા હતા.

મંગાલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩

શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદ ચૂંટાયેલા કચ્છી પ્રતિનિધિઓનો અભિવાદન સમારોહ

અમદાવાદના આંગણે તા. ૨૫-૩-૮૮ના રોજ સાંજના ૭.૦૦ વાગ્યે, શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલદી ખાતે ૧૯૮૮ની વિધાનસભામાં ચૂંટાયેલા કચ્છી ધારાસભ્યો અને મંત્રીશ્રીઓ તેમજ વિધાનસભા અધ્યક્ષશ્રીને સન્માનવાનો એક સમારોહ શ્રી કચ્છી સમાજ અમદાવાદના નેજ હેઠળ ઉજવાયો.

ચૂંટાયેલા કચ્છી પ્રતિનિધિઓમાં શ્રી સુરેશભાઈ મહેતા (મંત્રીશ્રી), શ્રી ફકીરભાઈ વાધેલા (મંત્રીશ્રી), શ્રી ધીરજલાલ શાહ (વિધાનસભા અધ્યક્ષ) તથા ધારાસભ્યો શ્રી વાસણાભાઈ આહિર અને શ્રી ઈન્ડિયાહીમભાઈ મંદરા ઉપસ્થિત રહેલ.

શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના પ્રમુખ શ્રી અશોકભાઈ મહેતાના અધ્યક્ષ સ્થાને અતિથિ વિશેષ તરીકે શ્રી કાંતિલાલ વેલજ સાવલા, શ્રી દામજભાઈ ભાનુશાલી, શ્રી ઉગરચંદ ગઢેચા, શ્રી નવીનભાઈ શાહ (ગાલા પ્રકાશન) હતા. જ્યારે શ્રી લાવજ મેધજ પટેલ, શ્રી મણિલાલ ગોસર, શ્રી મનસુખભાઈ પટેલ, શ્રી નાનાલાલ ચૌહાણ વગેરે હોદેદારોએ મંચ પર સ્થાન લીધું.

મંચ સંચાલન શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદના માનદુ મંત્રી શ્રી ધીરજભાઈ સોમપુરાએ સંભાળ્યું.

સમારોહનો શુભારંભ સમૂહ પ્રાર્થનાથી કરવામાં આવ્યો.

સભાના માનદુ મંત્રી શ્રી ધીરજલાલ સોમપુરાએ સ્વાગત પ્રવચન કર્યું.

પ્રમુખ શ્રી અશોકભાઈ મહેતાએ આવકાર પ્રવચન કર્યું અને

કચ્છના અનેક પ્રશ્નો ઉકેલવામાં આપણા પ્રતિનિધિઓ વધુ સજાગતા બતાવે એવી આશા વ્યક્ત કરી.

પધારેલ મહાનુભાવોનું પુષ્પગુંઘથી સ્વાગત કરી, શાલ ઓફાડીને સન્માન કરવામાં આવ્યું.

શ્રી ઈન્ડિયાહીમભાઈ મંદરાએ પ્રાસંગિક પ્રવચન કર્યું.

સન્માનનો જવાબ આપતાં ઉદ્ઘોગમંત્રી શ્રી સુરેશભાઈ મહેતાએ જણાવ્યું કે કચ્છના વિકાસમાં પહેલાં કરતાં આ વખતે અમને જે સદ્ગ્રદ સધિયારો સાંપદ્યો છે તેનાથી પ્રજાના અનેક પ્રશ્નો ઉકેલવામાં અને કચ્છના સર્વાંગી વિકાસમાં અમારી હિંમત વધ્યે. અમે સહુ સાથે મળીને કચ્છના વિકાસમાં આવતી આડખીલીઓ પાર કરીને કચ્છનો સર્વાંગી વિકાસ કરી શકીશું તેવી મને શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસ છે.

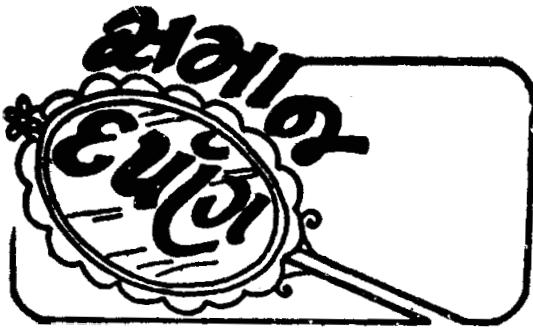
સન્માનનો જવાબ આપતાં વિધાનસભાના અધ્યક્ષ શ્રી ધીરજલાલ સ્વરૂપચંદ શાહ જણાવ્યું કે, “વિધાનસભામાં ચૂંટાયા પછી તરત જ મને આવું વિશેષ સ્થાન મળતાં મારી જવાબદારીઓ પણ વધી છે. માણસ ઊંચા સ્થાને બિરાજે ત્યારે હદ્યથી વિશેષ થવું જોઈને. જીવનમાં એક વાત યાદ રાખી છે કે આપણું જે મૂળ છે તેને વિસારવું નહિ. અમે આપના આ સન્માનને યોગ્ય બની રહીએ તેવી પ્રભુને પ્રાર્થના.”

શ્રી હસમુખભાઈ ગઢેચાએ આભારવિષિ કરી હતી.

મંગાલ મંદિર, ઓગસ્ટ-૨૦૦૩

કીર્ત એ શૌર્યભર્તા કાર્યની સુગંધ છે.

“સંભારણાં” વિશેષાંક

ટેલિફોન નંબરમાં ફેરફાર

- શ્રી દિનેશચંદ્ર જગજીવન શાહ
ફોન : (દર) ૦૭૯-૨૬૫૬૫૭૩૦, મો. ૮૪૨૬૫ ૭૭૬૭૮

પરિચય મિલન સમિતિ

સમિતિ દ્વારા તા. ૫-૬-૨૦૧૧ના રોજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન, પાલડી ખાતે ચતુર્થ પદ્ધિય મિલનના કાર્યક્રમનું આયોજન થયું હતું.

સમિતિને પ્રામ થયેલી માહિતી અનુસાર નીચે જણાવેલ વિગત અનુસાર તા. ૪-૮-૨૦૧૧ના રોજ (સગપણ) ગોળધાણા વિધિ થઈ છે.

કૃતિકા જિતેન્દ્ર શાહ (માંડવી) નાગપુર

(પરિચય મિલનની પુસ્તિકાના ક્રમાંક : F/8)

પ્રતીક અનિત રામજી હરિયા (બાડા - માંડવી) અમદાવાદ

- કન્વીનર

સૌ રક્તદાતાઓને સલામ!

તા. ૧૮-૮-૨૦૧૧ના રોજ શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ સ્વામિવાત્સલ્ય કાર્યક્રમમાં સમૂહમાં એકબીજાને ખમાય્યા, શૈક્ષણિક અને અન્ય ક્ષેત્રના ઈનામ વિતરણ કર્યું, સમૂહમાં ભોજન લીધું અને સેવાભાવી દાતાઓએ રક્તદાન પણ કર્યું.

રક્તદાન કરવા માટેના વૈજ્ઞાનિક નિયમોને આધીન રહીને નાના-મોટા સૌએ ખૂબ ઉત્સાહપૂર્વક રક્તદાન શિબિરમાં ભાગ લીધો હતો. એશિયાની સૌથી મોટી સિવિલ હોસ્પિટલ - અમદાવાદના બ્લડ બેંક વિભાગમાંથી ડોક્ટરોની ટીમે અધ્યતન સાધન સામગ્રીવાળા કોચમાં રક્તદાનની કામગીરી માટે સમાજને આંગણે આવીને સેવા આપી હતી. કાર્યક્રમના દિવસે કુલ પદ વ્યક્તિઓએ રક્તદાન કર્યું હતું.

આ રીતે સ્વૈચ્છિક રક્તદાન કરનાર દરેક રક્તદાતાશ્રીઓને સિવિલ હોસ્પિટલ - અમદાવાદનું પ્રશસ્તિ પત્ર (રક્તદાન સર્ટિફિકેટ) સાથે શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ તરફથી એક આકર્ષક અને ઉપયોગી ફોલડર પ્રતીક બેટ આપવામાં આવેલ હતા. સમાજના શુભચિંતક અને હિતેઝૂ સભ્ય શ્રી હરચંદભાઈ ડે. સાવલાના સૌજન્યથી "The Answer to Cancer" પુસ્તક પણ રક્તદાતાઓને બેટ આપવામાં આવ્યું.

સર્વે રક્તદાતા, સિવિલ હોસ્પિટલ, રક્તદાન શિબિરમાં સહયોગ પ્રદાન કરનાર તેમજ સૌજન્યદાતા અને સમિતિના દરેક સભ્યશ્રીઓનો ખૂબ આભાર સાથે ધ્યાવાદ.

"આજીવન રક્તદાન, મૃત્યુ પછી યચ્છુદાન."

કુતુંબભાઈ બાબુભાઈ શાહ
કન્વીનર - રક્તદાન, અવયવદાન સમિતિ

સાભાર સ્વીકાર

- રૂ. ૨૫૧/- શ્રી વિજયભાઈ શાંતિલાલ મહેતા - અમદાવાદ તરફથી એમની સુપુત્રી ચિ. કિંજલના અણ્ણાઈ તપ નિમિતે સમાજને ભેટ મળેલ છે.
- રૂ. ૨૦૧/- શ્રી હર્ષદુમાર તલકશીભાઈ મહેતા, અમદાવાદ તરફથી એમની સુપુત્રી ચિ. અંકિતા એમ.બી.એ. (ફાઈનલ) પરીક્ષામાં ૭૫ ટકા માર્કસથી ઉત્તીર્ણ થવાની ખુશાલીમાં 'મંગલ મંદિર'ને ભેટ મળેલ છે.
- રૂ. ૩૦૧/- ગં.સ્વ. જમ્કુબહેન રસિકલાલ ધરમશીના પરપૌત્ર ચિ. અવયન અનલ રાજેશભાઈની જન્મ ખુશાલીમાં 'મંગલ મંદિર'ને ભેટ મળેલ છે.

**શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ, શાહીબાગ, અમદાવાદ ખાતે ચાલતા શ્રી જલારામ અક્ષાદેશ યોજનામાં
નીચે મુજબ દાનની રકમ મળેલ છે.**

- રૂ. ૧,૦૦૧/- શ્રી હીરજીભાઈ અબજીભાઈ વોરા
- રૂ. ૧,૦૦૦/- શ્રી ભરતકુમાર કેશવલાલ શાહ
- રૂ. ૧,૦૦૦/- શ્રી ભાલચંદ્ર શાહ - અમદાવાદ

ઉપર મુજબની રકમનો સમાજ સાભાર સ્વીકાર કરે છે.
દરેકને ખૂબ અભિનંદન સાથે ધ્યાવાદ.

બીજાની ભલમનસાઈમાં શ્રદ્ધા હોવી તે માણસની પોતાની ભલમનસાઈ વિશેનું પ્રમાણપત્ર છે.

॥ નિમંત્રણ ॥

નૂતન વર્ષ મિલન સમારંભ

વર્ષ ૨૦૬૮ના નૂતન વર્ષ મિલન સમારંભ નું આયોજન કારતક સુદુર-૧, ગુરુવાર, તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૧ના સાંજના ૫.૦૦ વાગે શ્રી પ્રેમજીભાઈ જેઠાભાઈ છેડા (લાયજાવાલા) સાંસ્કૃતિક કેન્દ્ર, શ્રી કચ્છી જૈન ભવન, પાલડી ખાતે ઘોરવામાં આવેલ છે.

આ પ્રસંગે આપશ્રીને સહકૃતુંબ પદારી, સહુ સાથે હળીમળીને નૂતન વર્ષના અભિનંદન પાઠવવા માટે ભાવભર્યું નિમંત્રણ પાઠવવામાં આવે છે.

નૂતન વર્ષ કાનને સ્વર્ણ તેવો કોઈ કાર્યક્રમ ન રાખતા માત્ર જીભને અનુફૂળ રહે તેવા કાર્યક્રમને સાથે રહી માણવાની મજા લઈશું.

આપશ્રીને પદારવા ફરી ભાવભર્યું નિમંત્રણ.

પ્રતાપ નારાણાણ દંડ

માન્દ મંત્રી

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

આગામી કાર્યક્રમો

તારીખ - સમય	સ્થળ	કાર્યક્રમની વિગત
● ગુરુવાર, તા. ૨૭-૧૦-૨૦૧૧ સાંજના ૫.૦૦	શ્રી પ્રેમજી જેઠાભાઈ છેડા (લાયજાવાલા) સાંસ્કૃતિક કેન્દ્ર, શ્રી કચ્છી જૈન ભવન.	નૂતન વર્ષ મિલન સમારંભ (વર્ષ ૨૦૬૮)
● રવિવાર, તા. ૧૩-૧૧-૨૦૧૧ સવારે ૭.૩૦ કલાકથી	ઉત્તમ નગર પબ્લિક ગાર્ડિન, મહિનગર.	યુવા વિકાસ સમિતિ દ્વારા આયોજિત ગાર્ડિન મીટ.
● રવિવાર, તા. ૧૩-૧૧-૨૦૧૧ સવારના ૬.૦૦થી ૧૨.૦૦	મેટ્રિકલ સેન્ટર શ્રી કચ્છી જૈન ભવન, પાલડી.	તબીબી સેવા સમિતિ આયોજિત ઓર્થોપેડિક, ફિઝિયોથેરાપી તથા પેર્સન મેનેજમેન્ટ કેમ્પ.
● રવિવાર, તા. ૨૦-૧૧-૨૦૧૧, સવારના ૬ થી રાત્રે ૮ વાગ્યા સુધી	શ્રી કચ્છી જૈન ભવન સવારના ૬.૦૦ વાગે	વયસ્ક સમિતિ આયોજિત અમદાવાદથી ઈડર યાત્રા તથા પિકનિક પ્રવાસ.
● રવિવાર, તા. ૧૨-૧૨-૨૦૧૧ સવારમાં ૬.૦૦થી ૧૨.૦૦	મેટ્રિકલ સેન્ટર શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડી	તબીબી સેવા સમિતિ આયોજિત ઇ.એન.ટી., ઓડિયોગ્રામ તથા ટેનલ કેમ્પ.
● રવિવાર, તા. ૮-૧-૨૦૧૨ સવારના ૬.૩૦	શ્રી પ્રેમજી જેઠાભાઈ છેડા (લાયજાવાલા) સાંસ્કૃતિક કેન્દ્ર, શ્રી કચ્છી જૈન ભવન.	વર્ષ ૨૦૧૧ દરમ્યાન સમાજના અવસાન પામેલ આપત્જનોને શ્રદ્ધાજલિ સ્વરૂપે સમૂહ પ્રાર્થના.
● રવિવાર, તા. ૨૨-૧-૨૦૧૨ સવારમાં ૬.૦૦થી ૧૨.૦૦	મેટ્રિકલ સેન્ટર, શ્રી કચ્છી જૈન ભવન, પાલડી.	તબીબી સેવા સમિતિ આયોજિત ગાયનેક તથા પીડિયાટ્રીક કેમ્પ.
● શુક્રવાર, તા. ૧૪-૪-૨૦૧૨	સ્થળ - સમય નક્કી કરવાનું બાબી	શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના ૫૦મા સુવર્ણ વર્ષ મહોત્સવની શરૂઆત તથા તે નિમિતે સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમ.

જ્યાં સુધી લક્ષ્ય પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી આગળ વધતા રહે. જ્યાં સુધી રસ્તો ન મળે ત્યાં સુધી મનન કરો.

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ

સ્વામિવાત્સલ્ય અને વાર્ષિક સ્નેહ મિલન સમારંભનો અણેવાલ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા તેનો છઠો વાર્ષિક સ્નેહ મિલન સમારંભ, સામૂહિક ક્ષમાપના તથા સ્વામિવાત્સલ્ય જમણાના નિવેણી સંગમરૂપી ગ્રાન્ડ કાર્યક્રમોની ઉજવણીનું આયોજન શ્રી કચ્છી જૈન ભવન ખાતે શ્રી પ્રેમજ જેઠાભાઈ છેડા (લાયજાવણા) સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રમાં રવિવાર, તા. ૧૮-૯-૨૦૧૧ના સવારે ૧૦ કલાકે કરવામાં આવ્યું હતું.

કાર્યક્રમ દરમ્યાન જુદી જુદી વાર્ષિક સ્વધર્માનો વિજેતાઓને, ઉચ્ચ શિક્ષણ મેળવનારાઓને, ઈતર પ્રવૃત્તિ ક્ષેત્રે શ્રેષ્ઠ દેખાવ કરનારને તેમજ 'મંગલ મંદિર'ના વર્ષ ૨૦૧૦-૨૦૧૧ના ઘોષિત થયેલા 'શ્રેષ્ઠ આંજો કાગર' અને 'શ્રેષ્ઠ આંજો કાગર' વિભાગના લેખકોને ઈનામ, પારિતોષિક એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

આ પ્રસંગે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન ખાતે કાર્યરત ડોક્ટર્સ, ભવનના સ્ટાફ સભ્યો તથા સમાજની નિયાષી બહેનોના સપરિવારને પણ આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા. સમગ્ર કાર્યક્રમમાં અંદાજે ૧૮૦૦ લોકો ઉપસ્થિત હતા.

સમારંભની શરૂઆતમાં, સંસ્કૃતિક ટ્રસ્ટી અને પ્રમુખ શ્રી અશોક મહેતાએ મંચસ્થ હોદેદારો, અગ્રણીઓ, સભાગૃહમાં બિરાજમાન સમાજના અન્ય આગેવાનો, કાર્યકર્તાઓ તેમજ ઉપસ્થિત સમાજ સમૃદ્ધાયને હાર્દિક આવકાર આપ્યો હતો. તે સાથે શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ - શાહીબાગ ખાતે તૈયાર થઈ રહેલા કચ્છ મ્યુઝિયમ, સમાજના સુવર્ણજયંતી વર્ષની ઉજવણી, મુંબઈ ખાતેના અતિથિગૃહ, વિઝન-૨૦૨૦, ગૃહઉદ્યોગ પ્રવૃત્તિ, વયસ્ક સમિતિનો વિદેશ પ્રવાસ, સમાજના અગ્રણી સભ્ય શ્રી હરભયંદ કુરવજી સાવલાના સૌજન્યવાળી "The Answer to Cancer" બુક વગેરે મુદ્દાઓ અન્વયેની વિગત પ્રમુખશ્રીએ પોતાના આવકાર પ્રવચનમાં જણાવેલ હતી.

કચ્છ મ્યુઝિયમ પ્રોજેક્ટથી અમદાવાદમાં જ કચ્છની સાંસ્કૃતિક સમાન કારીગરી જેમાં – ભરતકામ, ધાપકામ, હુશ્ર ઉદ્યોગ, નકશીકામ, પહેરવેશ, જિલ્લાની માહિતી વગેરેની આધી જલક કાયમી ધોરણે ત્યાં નિહાળી શકાશે. તે ઉપરાંત જૂની વિગતો, લખાણો, ફોટોગ્રાફિસ, પેઇન્ટિંગ્સ, જૂના કલેક્શન, મિનરલ્સ વગેરે તેની વિગત સાથે ત્યાં પ્રદર્શિત કરાશે અને તે બાબતે સમાજના માનદ્દ મંત્રી શ્રી પ્રતાપભાઈ દંડ ખૂબ સક્રિયપણે કામગીરી કરી રહ્યા છે, તેમ તેઓશ્રીએ જણાવ્યું હતું.

આ ઉપરાંત સમાજની જરૂરિયાતમંદ વ્યક્તિઓ આર્થિક રીતે પોતાના પગભર થાય તે માટે ગૃહ ઉદ્યોગ પ્રવૃત્તિઓને પ્રોત્સાહન આપીને વિકસાવવાની દિશામાં થઈ રહેલા પ્રયાસોની વિગત અને સમાજનું વિઝન-૨૦૨૦ પરત્વે થઈ રહેલા પ્રયત્નોની રૂપરેખા જણાવેલ હતી. સમાજ દ્વારા મુંબઈ મધ્યે તૈયાર થઈ રહેલા અતિથિગૃહના બાંધકામ બાબતની ગૂંચ ઉકેલવાના પ્રયાસો જરી છે, તેવી જાણકારી પણ તેઓશ્રીએ ટૂંકમાં આપી હતી.

તા. ૧૪-૪-૨૦૧૨થી તા. ૧૩-૪-૨૦૧૩ના સમય દરમ્યાન સમાજના સુવર્ણજયંતી વર્ષ નિમિત્તે કેવી રીતે ઉજવણી કરી શકાય તે માટે જુદી જુદી સમિતિઓ પોતાપોતાનો કાર્યક્રમ તૈયાર કરી રહ્યા છે અને ટૂંક સમયમાં તેને આખરી સ્વરૂપ અપાશે તેમ પ્રમુખશ્રીએ પોતાના પ્રવચનમાં ઉમેર્યું હતું.

સંસ્કૃતાના માનદ્દ મંત્રી શ્રી પ્રતાપભાઈ દંડ સોપ્રથમ સામૂહિક ક્ષમાપના કરાવેલ હતી અને વર્ષ દરમ્યાન પોતાથી અથવા સમાજના ટ્રસ્ટ મંડળ અને કારોબારી સમિતિનાં સભ્યો દ્વારા જાણતા કે અજાણતા કોઈને મનદુઃખ થયું હોય તો અંતઃકરણપૂર્વક પરસપર ક્ષમાપાયના કરી હતી. ત્યારબાદ, વર્ષ દરમ્યાન સમાજની કાર્યવાહી અને પ્રવૃત્તિઓનો વિગતવાર અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો. તેઓશ્રીએ સમાજની વિવિધ સમિતિઓ દ્વારા થઈ રહેલ પ્રવૃત્તિઓ સંબંધી પ્રકાશ પાડીને મુખ્યત્વે મેટિકલ, શિક્ષણ અને ઈતર ડેવલપમેન્ટ, યુવા વિકાસ, સામાજિક સુરક્ષા, 'મંગલ મંદિર' સમિતિઓની વિશેષ સ્વરૂપની કાર્યવાહીને ખાસ બિરદાવેલ હતી. તે સાથે, સમાજ દ્વારા તૈયાર કરવામાં આવનાર વસતિ પત્રક - ૨૦૧૨ તેમજ સમાજની સુવર્ણજયંતી વર્ષની ઉજવણી, સૌ કચ્છીઓ માટે એક યાદગાર પ્રસંગ બની રહેશે તેવી અપેક્ષા તેઓશ્રીએ વ્યક્ત કરી હતી.

સમાજ સંચાલિત શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ, શાહીબાગ ખાતે ચાલુ થયેલ શ્રી જલારામ અશ્વકોશ યોજનાનો ઉલ્લેખ કરતાં જણાવ્યું હતું કે તાબીબી સારવાર અર્થે કચ્છીથી અમદાવાદ પથારતા જરૂરિયાતવાળા દર્દીઓ અને તેમની સાથે રહેનારને સવારના ચા-નાસ્તો તેમજ બપોર-સાંજ જમણાની નિઃશુલ્ક વ્યવસ્થા કરવામાં આવી છે અને તેનો સારો પ્રતિસાદ મળ્યો છે. તેઓશ્રીએ કચ્છ ડેવલપમેન્ટ કાઉન્સિલ પ્રાયોજિત કચ્છમાં આર્કિટેક્ચરલ કોલેજ સ્થાપવાના નિષ્ણયની પણ વિગત આપી હતી.

આ પ્રસંગે સ્વામિવાત્સલ્ય જમણવારના સંયુક્ત સૌજન્ય દાતાશ્રીઓ માતુશ્રી પાનભાઈ ધારશી કુરિયા, માતુશ્રી વાલભાઈ વાલજી નાગડા, શ્રીમતી લક્ષ્મીભાઈન માવજી ધારશી કુરિયા તથા શ્રીમતી સુશીલાભાઈ બાલુભાઈ નાગડાના પરિવારનોનું ખાસ સંન્માન કરીને અભિવાદન કરવામાં આવ્યું હતું.

માનવની સંકલ્પશક્તિ એટલી પ્રયંત છે કે તે માર્ગમાં આવતા દરેક અવરોધોને પગ નીચે કચ્છને આગળ વધી શકે છે.

શિક્ષણ અને ઈતર તેવલપમેન્ટ સમિતિના કન્વીનર શ્રી હીરેન શાહે સમિતિ આયોજિત જુદા જુદા વર્કશોપ, સેમિનાર અને સમાજના યુવાવર્ગના ઉત્કર્ષ માટેની પ્રવૃત્તિઓની વિગતવાર રજૂઆત કરી હતી. યુવાકાળમાં પ્રવેશતી વખતે ઊભી થતી મુશ્કેલીઓ વિશે માર્ગદર્શન, વાલીઓની અપેક્ષાઓ, મિત્રો વચ્ચે કેવી રીતે સમન્વય સાથ્વો તેમજ દ્વાણયુક્ત પડકારનો સામનો કેવી રીતે કરવો વગેરે સંબંધિત આયોજિત થયેલા વર્કશોપની તેમજ ધોરણ-૮થી ૧૨માં ભાણતા બાળકો માટેની એષ્ટીટ્યુડ ટેસ્ટ અને વ્યક્તિગત રીતે કાઉન્સિલિંગ સંબંધિત સેમિનારની શ્રી શાહે વિગત આપીને, આ પ્રકારના કાર્યક્રમોમાં સમાજના બાળકો - યુવાવર્ગ મોટા પ્રમાણમાં સામેલ થાય અને તેમના વાલીઓ તે પ્રત્યે કાળજી રાખે તે બાબતે ખાસ ભારપૂર્વક રજૂઆત કરી હતી.

પુરસ્કાર સમિતિ દ્વારા બાળવર્ગથી ધોરણ-૭ સુધીના ભાણતા બધા જ વિદ્યાર્થીઓને પુરસ્કાર આપવામાં આવ્યા હતા. જ્યારે ધોરણ-૮ અને તેનાથી ઉપર ભાણતા વિદ્યાર્થીઓને એક અન્ય કાર્યક્રમમાં પુરસ્કાર આપવામાં આવ્યા હતા. ઉપરોક્ત કાર્યક્રમમાં વિદ્યાર્થીઓની ઉભર અને ધોરણને ધાનમાં રાખીને દરેકને જુદા જુદા પ્રકારની ગીફ્ટ આઈટમો આપવામાં આવી હતી. આ રીતે કુલ ૪૭૪ વિદ્યાર્થીઓને, સમિતિના નિર્ણય મુજબ પુરસ્કાર આપવામાં આવ્યા હતા.

તે ઉપરાંત આ પ્રસંગે ડૉ. સોનમ જિતેન્દ્ર રાંભિયા (બી.ડી.એસ.), ડૉ. નેશા સંદીપ સંઘવી (બી.ડી.એસ.), દ્રશ્ય જિતેન્દ્ર કુરુવા (અમેરિકા) (આઈ.ટી.), દર્શન નરેન્દ્ર કોઠારી (અમેરિકા), વિશાળ હિતેશ દેટિયા (ધોરણ-૧૨ સમાન્ય પ્રવાહ), ધૂતિ જ્યંતીલાલ વીરા (ડિપ્લો. એન્જિનીઝર) ને તેમની ઉચ્ચ શૈક્ષણિક સફળતાને બિરદાવીને સંન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

અગાઉની પ્રણાલી અનુસાર વર્ષ દરમ્યાન નૃત્ય, વિજ્ઞાન, ઉચ્ચ શિક્ષણ જેવા વિવિધ ક્ષેત્રો વિશિષ્ટ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરનાર સમાજના સભ્ય પરિવારજનોની વ્યક્તિગતોનું શિક્ષણ અને ઈતર તેવલપમેન્ટ સમિતિના નિર્ણય મુજબ સંન્માન કરીને તેઓને અભિનંદન આપવામાં આવ્યા હતા.

ઉપરોક્ત કાર્યક્રમમાં “મંગલ મંદિર” વર્ષ ૨૦૧૦-૨૦૧૧ની નિર્ણયક સમિતિના નિર્ણય મુજબ શ્રેષ્ઠ લેખની શુંખલામાં ડૉ. (પ્રા.) મણિલાલ ગડા - મુંબઈ અને ડૉ. દિપી એસ. શાહ (ગડા)ને તેમના લેખ “સ્ટ્રેસ ડિસ ઓર્ડર” (સાએમ્બર-૨૦૧૦)ને પ્રથમ કમાંકે જ્યારે ડૉ. ગિરીશ વીછીવોરા - મુંબઈને તેમના લેખ “કુદરત - સૃષ્ટિની દષ્ટિ” (માર્ચ-૨૦૧૧)ને દ્વિતીય કમાંકે તેમજ શ્રી ગુલાબચંદ ધારશી રાંભિયા - અમદાવાદને તેમના લેખ “પગ બેંચવા કરતાં પીઠ થાબડવી સારી” (ડિસેમ્બર-૨૦૧૦)ને તૃતીય કમાંકે પુરસ્કાર એનાયત કરવામાં આવ્યા હતા.

“અંગે કાગર”ની શુંખલામાં શ્રી શાંતિલાલ વ. શાહ - અમદાવાદને તેમના પત્ર “આપણે મૌન શા માટે ધીએ?” (ઓગસ્ટ-૨૦૧૦)ને પ્રથમ કમાંકે અને શ્રી મૂરજીભાઈ ગડા - વડોદરાને તેમના પત્ર “ભારતની સંસ્કૃતિની ઉદાતતા સાચે જ” (સાએમ્બર-૨૦૧૦)ને દ્વિતીય કમાંકે પુરસ્કાર અનાયત થયા હતા. તે સિવાય, ‘મંગલ મંદિર’ પ્રશ્નો અને પ્રત્યુત્તર વિભાગના વિજેતાઓને પણ ઈનામો આપીને તેઓનું અભિવાદન કરવામાં આવ્યું હતું.

યુવા વિકાસ સમિતિ દ્વારા વર્ષ દરમ્યાન આયોજિત ચેસ, ચિત્રકળા, કેરમ, ક્વીઝ કોન્ટેસ્ટ, વક્તૃત્વ સ્પર્ધા, સંભારણા વગેરે સ્પર્ધાઓના વિજેતાઓને તેમજ મહિલા ઉત્કર્ષ સમિતિની જુદી જુદી સ્પર્ધાના વિજેતાઓને પણ ઈનામો આપીને અભિનંદન આપવામાં આવેલ.

ભવનના બેઝમેન્ટમાં રંગોળી સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જે નિહાળીને લોકો પ્રભાવિત થયા હતા. ગ્રાઉન્ડ ફ્લોર પર ગૃહઉદ્યોગ, ધૈયાવચ્ચય, દીપોત્સવી મીડાઇ - ફ્રસાણ - ફ્રાયકુટના બુકિંગ કાઉન્ટર્સ સતત કાર્યશીલ રહ્યા હતા. તે સાથે, ૨૦૧૦-૨૦૧૧માં ઉતીર્ણ થયેલા બાળવર્ગથી ધોરણ-૭ના વિદ્યાર્થીઓને પુરસ્કાર આપવાની કાર્યવાહી ચાલુ હતી. રક્તદાન, અવયવદાન સમિતિ દ્વારા રક્તદાન શિબિરનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં સ્વૈચ્છિક રીતે કુલ ૫૮ વ્યક્તિગતોએ રક્તદાન કર્યું હતું. તેઓ દરેકને પ્રશસ્તિપત્ર સાથે એક આકર્ષક ગીફ્ટ આપવામાં આવી હતી.

કાર્યક્રમમાં આભારવિધિ સંસ્કારના સહમંત્રી શ્રી હસમુખભાઈ ખાંડવાલાએ કરતાં દરેક સ્પર્ધાઓના સૌજન્ય દાતાશીઓ તેમજ સ્વામિવાત્સય જમણવારના સંયુક્ત દાતાશીઓનો ખાસ આભાર માન્યો હતો. તે સિવાય, દરેક સમિતિઓના કન્વીનર્સ અને સભ્યોની કામગીરીને બિરદાવીને આભાર માન્યો હતો.

કાર્યક્રમનું સંચાલન શ્રીમતી અલ્યાબેન મેહુલભાઈ શાહે ખૂબજ સફળતાપૂર્વક કર્યું હતું.

ત્યારબાદ, યોગ્ય વ્યવસ્થાની જગતથી અર્થે અગાઉથી અલગ અલગ સમયના વિતરણ કરાયેલા કૂપન મુજબ ઉપસ્થિત સહુએ સ્વામિવાત્સય જમણવારનો લાભ લીધેલ હતો. જમણવારની ૧૧.૩૦ કલાકે શરૂઆત થઈ હતી અને લગભગ ૩.૦૦ વાગ્યાની આસપાસ પૂરું થયું હતું. આ જમણવારની વ્યવસ્થા અને તેનું આયોજન જમણવાર સમિતિના કન્વીનર શ્રી સંદીપ અશોકકુમાર મહેતાની સાથે સર્વે સભ્યશીઓએ ખૂબજ સુંદર રીતે કર્યું હતું. જ્યારે સ્વયંસેવકોએ તેમજ મેનેજરશ્રી પરાશરભાઈ વ્યાસ અને અન્ય સ્ટાફ સભ્યોએ કાર્યક્રમ દરમ્યાન ખૂબજ મહેતાપૂર્વક કામગીરી બજાવેલ હતી, જે પ્રશંસનીય હતી.

સમગ્ર કાર્યક્રમ ખૂબ સારી રીતે સમાપ્ત થતાં સર્વે પરિવારજનોએ હર્ષની લાગણી પ્રદર્શિત કરી હતી.

- દિનોશ આર. મહેતા

યોગ્યતા મેળવ્યા વગર ઉજ્જવળ ભવિષ્યની કલ્પના કરવી વર્થ છે. સફળતા માટે પુરુષાર્થ કરવો પડે છે.

શિક્ષણ તથા ઈતર ડેવલપમેન્ટ સમિતિ

★ સમિતિની એક ભિટિંગ તા. ૨૮-૮-૨૦૧૧ના રોજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન, પાલડી ખાતે રાત્રે ૮.૩૦ વાગે મળેલ હતી. જેમાં નીચે મુજબના સભ્યો હાજર હતા. હીરેન શાહ, વિશાલ શાહ, દેવેન છેડા, રષેણ ગાલા, હાસ્યલતાબહેન મહેતા, મનીષભાઈ, પ્રદીપ મહેતા અને નંદક પંડ્યા.

આવતા વર્ષ દરમ્યાન સમિતિએ કયા પ્રકારના કાર્યક્રમોનું આયોજન કરવું તેની ચર્ચા વિચારણા કરીને જરૂરી રૂપેખા તૈયાર કરવામાં આવી હતી.

★ સમિતિની બીજી ભિટિંગ તા. ૧૪-૯-૨૦૧૧ના રોજ મળેલ હતી જેમાં નીચે મુજબના સભ્યો હાજર હતા. હીરેન શાહ, વિમેશ શાહ, પ્રદીપ મહેતા, કિરીટ નંદુ, દેવેન છેડા, બોબી શાહ અને પંકજ ગોગરી.

વિવિધ ક્ષેત્રે વિશિષ્ટ સિદ્ધિ મેળવનાર કુલ ૧૪ વ્યક્તિઓમાંથી ગુણવત્તાના ધોરણે યોગ્ય વ્યક્તિઓની એક યાદી આ બેઠકમાં તૈયાર કરવામાં આવી હતી અને તેઓને સમાજના તા. ૧૮-૯-૨૦૧૧ના આયોજિત કાર્યક્રમમાં યોગ્ય રીતે પુરસ્કૃત કરવાનું નક્કી થયેલ હતું.

એપ્ટીટ્યુડ ટેસ્ટ

■ પાછલા વર્ષની જેમ આ વર્ષે પણ ડિસેમ્બર મહિનામાં શ્રી ક.જે.સ.સ.ની શિક્ષણ તથા ઈતર ડેવલપમેન્ટ સમિતિ દ્વારા સમાજના ધોરણ ૮ / ૧૦ / ૧૧ / ૧૨માં ભાણતા બાળકોના એપ્ટીટ્યુડ ટેસ્ટ લેવાનું નક્કી કરેલ છે. ટેસ્ટનો સંપૂર્ણ ખર્ચ સમાજ ભોગવે છે.

જો આપનું બાળક ધોરણ-૮ / ૧૦ / ૧૧ / ૧૨માં ભાણતું હોય અને હજુ સુધી એપ્ટીટ્યુડ ટેસ્ટ આપી ન હોય તો તાત્કાલિક શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડી પર નિયિ પટેલનો સંપર્ક કરી નામ નોંધાવવા વિનંતી છે.

એપ્ટીટ્યુડ ટેસ્ટ માટેની બાકીની વિગત ભાગ લેનારને ફોન ઉપર જણાવવામાં આવશે.

■ અગાઉની જાહેરત અનુસાર સમિતિ દ્વારા સમાજના ૧૧થી ૧૭ વર્ષના બાળકો માટે તા. ૨૫-૯-૨૦૧૧ના રોજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડી ખાતે એક વર્કશોપનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં શ્રી નંદક પંડ્યાએ કુટુંબ અને મિત્ર વર્તુળના સંબંધો, રમતો, વાતાઓ વગરે ક્ષેત્રે તેમજ ઓડિયો - વીડિયોના પ્રેઝન્ટેશન દ્વારા વિગતવાર સમજણ પૂરી પાડી હતી. આ કાર્યક્રમમાં ૬૪ બાળકોએ રજિસ્ટ્રેશન કરાવ્યું હતું. જેમાંથી પછી બાળકોએ હર્ષભેર ભાગ લઈને જણાવ્યું હતું કે, આ વર્કશોપના કારણે તેમને ઘણી ઉપયોગી જ્ઞાનકારી મળેલ છે.

વર્કશોપની સમાચિ બાદ સર્વેએ ચા-નાસ્તાને ન્યાય આપ્યો હતો. પરંતુ વાર્તાલાપનો દોર ત્યારબાદ પણ ચાલુ રહ્યો હતો, જે કાર્યક્રમની સફળતાના નિર્દેશરૂપ હતો.

વર્કશોપની સફળતા માટે સમિતિના દરેક સભ્યશ્રીઓએ મહાન્યપૂર્ણ કામગીરી બજાવી હતી.

કન્વીનર, શિક્ષણ તથા ઈતર ડેવલપમેન્ટ સમિતિ

પુરસ્કાર સમિતિ

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદ દ્વારા તા. ૧૮-૯-૨૦૧૧ના રોજ બાળવર્ગથી ધોરણ-૭ સુધીના ભાણતા બધા જ વિદ્યાર્થીઓને પુરસ્કાર આપવામાં આવ્યા હતા જ્યારે ધોરણ-૮ અને તેનાથી ઉપર ભાણતા વિદ્યાર્થીઓને તા. ૨૧-૯-૨૦૧૧ના દિવસે એક અન્ય કાર્યક્રમમાં પુરસ્કાર આપવામાં આવેલ હતા.

વિદ્યાર્થીઓની ઉંમર અને ધોરણને ધ્યાનમાં રાખીને બાળવર્ગ માટે લેસર ભમરડો અને બોલ, ધોરણ-૧ અને ૨ માટે લંચ બોક્સ અને ગ્લાસનો સેટ, ધોરણ ઉ થી ૭ સુધી થર્મોસ્ટેટ વોટર બોટલ અને ધોરણ-૮ અને તેનાથી ઉપર ભાણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે ટ્રાવેલીંગ બેગ આપવામાં આવ્યા હતા. આ રીતે કુલ ૪૭૪ વિદ્યાર્થીઓને નક્કી કરેલા ધોરણ મુજબ પુરસ્કાર આપી પુરસ્કૃત કરવામાં આવ્યા હતા.

તે ઉપરાત સ્વામિવાત્સલ્યના કાર્યક્રમમાં ડૉ. સોનમ જિતેન્દ્ર રાંભિયા (B.D.S.), ડૉ. નેશા સંદીપ સંઘવી (B.D.S.), ચિ. દશ્ય જિતેન્દ્ર કુરુવા (M.Sc. I.T.), ચિ. દર્શન નરેન્દ્ર કોઠારી (M.C.A.), ચિ. વિશાલ હિતેશ દેઢિયા (ધોરણ-૧૨ સામાન્ય પ્રવાહ), ચિ. ધૂતી જયંતીલાલ વીરા (Dip. Engineer)ને તેમની ઉચ્ચ શૈક્ષણિક સફળતાને બિરદાવીને પ્રમાણપત્રો સાથે સંન્માનિત કરવામાં આવ્યા હતા.

સમિતિના સભ્યો મનીષ વીરા, વિમેશ શાહ, શાશ્વત ગાલા, પૂજન ગોરજ અને શ્રીમતી સિમતાબહેન શાહ એ સમિતિનું કાર્ય ખૂબ જહેમતપૂર્વક કર્યું હતું.

આ કાર્યની સફળતામાં વિશાલ શાહ, રાજેશ ધરમશી, જ્યુ બેદા, નિમેશ ગોગરી, નેશા સંઘવી, ટ્રીન્કલ છેડા, સોનમ રાંભિયા, નીલમ રાંભિયા, મૈત્રી ગડા અને નમ્રતા વીરાનો પૂરો સહયોગ પ્રામથ્યો હતો.

પંકજ ગોગરી, કન્વીનર - પુરસ્કાર સમિતિ

રંગોળી હરીકાઈનું પરિણામ

તા. ૧૮-૯-૨૦૧૧ના રોજ શ્રી નવીનચંડ લહેરચંડ સંઘવી રંગોળી હરીકાઈનું શ્રી કચ્છી જૈન ભવન ખાતે આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. નિષાયક દ્વારા જાહેર થયેલ પરિણામ નીચે મુજબ છે.

● ગ્રૂપ-એ (૧૫ વર્ષ સુધી)

પ્રથમ : કુ. અદિતી મહેશ લોડાયા

● ગ્રૂપ-બી (૧૬ વર્ષથી ઉપર)

પ્રથમ : શ્રીમતી યોગિની ચેતનભાઈ શાહ

દ્વિતીય : કુ. શિવાની અસુણભાઈ પટવા

દરેક સ્પર્ધકોએ પોતાની કળા અને આવડતને ખૂબ મહેનતપૂર્વક પ્રદર્શિત કરીને સારું આકર્ષણ કર્યું હતું. નિષાયક, સ્પર્ધકો અને વિજેતાઓને ધ્યાનવાદ.

કન્વીનર - યુવા વિકાસ સમિતિ

કાટથી લોખંડ જ ખવાઈ જાય છે, પરંતુ આળસથી તો માનવી જ ખવાઈ જાય છે.

યુવા વિકાસ સમિતિ

યોજે છે.... ગાર્ડન મીર

મિત્રો, ગત સપ્ટેમ્બર માસનાં મંગલ મંદિરમાં આપેલ વિગતથી આપ સૌ વાકેફ હશો જ. અમે આપેલ વચન મુજબ આપને મળવા આવીએ છીએ.... આપના વિસ્તારમાં... તો થઈ જવ તૈયાર.... ને આવી જવ... નવા મિત્રો બનાવવા, તમારા શોખ - તમારી પસંદ - ખૂબીને અન્યોની સાથે શેર કરવા. આપના વિચારોને રજૂ કરવા અમે આપને આપિશું એક અમૂલ્ય મોકો. તો રહે ચૂકતા આ સોનેરી અવસરને....

ગાર્ડન મીરની શરૂઆત કરીએ છીએ મણિનગર વિસ્તારથી. મણિનગર - ઈસનપુર - ઘોડાસર - હાટકેશર - નારોલ - અસલાલી - વઠવા - મણિયાસા - જશોદાનગર - ખોખરા - કાંકરીયા - અમરાધીવાડી - સી.ટી.એમ. - બહેરામપુરા - જમાલપુર - પીરાણા - દાણીલીમડા - રામોલ - વખાલ.... વગેરે વિસ્તારોમાં વસતા ૧૫થી ૫૫ વર્ષના યુવક / યુવતી / સ્વી / પુરુષ - સૌને પધારવા હાર્દિક આમંત્રણ.

તારીખ : ૧૩-૧૧-૨૦૧૧, રવિવાર • સમય : સવારે ૭.૩૦ કલાકથી

સ્થળ : ઉત્તમનગર પણ્ણિક ગાર્ડન, મણિનગર.

નંબર : આયોજનની સુગમતા માટે આપે ૨૬૫૮૧૫૦૧ ઉપર ફોન કરીને નિષિ પટેલને આપના નામ, ફોન નંબર તા. ૧૧-૧૧-૨૦૧૧ સુધી લખાવવા જરૂરી છે.

તો મિત્રો, આવો છો ને નવા મિત્રો બનાવવા.... જો જો ભૂલતા નહીં... રવિવાર, તા. ૧૩-૧૧-૨૦૧૧ને સવારે ૭.૩૦ કલાકે ઉત્તમ નગર, મણિનગરના પણ્ણિક ગાર્ડનમાં.

— કંપીનર, યુવા વિકાસ સમિતિ

શ્રી કચ્છી જૈન ભક્તિ મંડળ

મંડળને નીચે મુજબ નકરા / બેટની રકમ મળેલ છે. જેનો સાભાર સ્વીકાર કરવામાં આવેલ છે.

નામ	રકમ	પ્રસંગ / નિમિત્ત
શ્રીમતી વિમળાબહેન તથા શ્રીમતી ભારતીબહેન મોતા	રૂ. ૧,૦૦૧/-	સ્વ. અનિલભાઈ મોતાની પ્રાર્થના નિમિત્ત.
શ્રીમતી ચંદ્રિકાબહેન ચંદ્રકાંતભાઈ દેઢિયા	રૂ. ૧,૧૧૧/-	એમના નૂતન ગૃહ પ્રેશનની ખુશાલીમાં.
શ્રીમતી રોશનીબહેન વિજયભાઈ મહેતા	રૂ. ૫૫૧/-	એમની સુપુત્રી ચિ. કિંજલની અંદ્રાઈ તપની સાંજ નિમિત્ત.
શ્રીમતી ચંદ્રાબહેન લક્ષ્મીચંદ્રભાઈ મોતા	રૂ. ૫૦૧/-	એમના પૌત્ર ચિ. રોહનની અંદ્રાઈ તપની સાંજ નિમિત્ત.
શ્રીમતી રશીમબહેન ડ. શ્રીમતી ચેતનાબહેન સંજયભાઈ મોતા	રૂ. ૧૦૧/-	ચિ. રોહનની અંદ્રાઈ તપ નિમિત્ત.
શ્રીમતી મધુરીબહેન રમણિકભાઈ ગોસર	રૂ. ૫૦૧/-	એમની અમેરિકાની સ્ક્રેન યાત્રા નિમિત્ત.
શ્રીમતી લક્ષ્મીબહેન જ્યંતીલાલભાઈ મોતા	રૂ. ૫૦૧/-	એમની દોહિત્રી ચિ. શ્રુતીની પાંચમી જન્મદિન વર્ષગાંઠ નિમિત્ત.

— ચંદ્રિકા દેઢિયા

પ્રભાતનું પરમાટન્યર્યુ પુષ્પ

ધ્યાનું માણસો એવા જોવામાં આવે છે કે જેણે કામ ઓછું કરતા હોય છે અને પોતે ધ્યાનું કામ કરી રહ્યા છે એવી જાતનો ઢંઢેરો પીતા જોવામાં આવે છે. આવી મનોવૃત્તિવાળા માણસો જીવનમાં જલદી સફળતા પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી અને એક ઢકાણે કદી લાંબો સમય ટકી શકતા નથી. એમની ભાધાની ભબકથી અંતે ધાંધલિયા સ્વભાવથી થોડા વખત માટે એવી છાપ જરૂર પડે છે કે એ લોકો ખૂબ કામ કરી રહ્યા છે, પણ કાર્ય પછી ભલે ગમે એનું મોઢું હોય કે નાનું, એ પરિણામ દર્શાવ્યા વિના રહેતું જ નથી. આવા માણસના પરિયથમાં આંકડા નજર સમક્ષ આવીને તીબા રહે છે ત્યારે આપણને ભાન થાય છે કે ખોટી ધાંધલ એ કાર્ય નથી.

હાથમાં લીધેનું કાર્ય તો ત્યારે જ ખીલી ઉઠે છે કે જ્યારે માણસની વાણી મર્યાદિત બને છે અને શક્તિઓ બધી કામે લાગે છે. માણસ પોતેપોતાના કાર્ય વિષે બોલે એના કરતાં કાર્ય પોતે જ ખીલી ઉઠે એમાં જ સિદ્ધિનાં દર્શન આપણને થાય છે.

જે ખરેખર કાર્યકર્તા છે એ કદી પણ બહુ બોલતો નથી અને બીજા લોકોને એમ કહેતો નથી કે આ બધું હું જ કરી રહ્યો છું. અને મારે લીધે જ બધું ચાલે છે. કોઈ પણ વસ્તુના સર્જન વખતે શબ્દો હંમેશાં મૌન ધારણ કરે છે. કાવિ, ચિત્રકાર, લેખક, કલાકાર, કારીગર કે શિલ્પી જ્યારે ખરેખર સર્જન કરવા બેસે છે ત્યારે એની જીબ તદ્દન શાંત થઈ જાય છે. જીબ પરનો સંયમ જ્યારે મેળવે છે. ત્યારે એના અંતરમાં એવા પ્રકારની એક શક્તિ પેદા થાય છે કે જેને લીધે એનું કાર્ય વધુ ને વધુ આગળ ધૂપનું જાય છે. દૂંકમાં આપણે બહુ બોલ કરીએ છીએ ત્યારે આજુબાજુના બે-પાંચ માણસો જ એ વાત સાંભળે છે, પણ જ્યારે કામ બોલે છે ત્યારે આખી દુનિયા જાણે છે!

— સ્વ. દજુ કોટક, મંગલ મંદિર, મે-૧૯૬૩

શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદનો માસિક અહેવાલ

આંગારટ / સપ્ટેમ્બર - ૨૦૧૧

- **ગુરુવાર, તા. ૨૫-૮-૨૦૧૧**
- ★ આજરોજ સિસ્સ હોસ્પિટલના સેલ્સમેન શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર આવેલ હતા કે જ્યારે તેઓએ સિસ્સ હોસ્પિટલ તથા શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદના મેડિકલ સેન્ટરના ટાઈ-અપ વિશે વિવિધ વિભાગોની યોજનાઓ લાવેલ હતા અને એ યોજનાઓમાં કઈ રીતે આગળ વધી શકાય તેની વિગતવાર સમજ આપેલ હતી. એ સમયે શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલભાઈ સાવલા તથા ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયા ઉપસ્થિત રહેલ હતા.
- **શુક્રવાર, તા. ૨૬-૮-૨૦૧૧**
- ★ શ્રી કચ્છી જૈન ભવનના ક્રમાંડની બહાર અને ફૂટપાથ ઉપર અધ્યાત્મા હજારેના સમર્થનમાં શ્રી કચ્છી સમાજ - અમદાવાદ આયોજિત, સવારમાં ૧૦.૦૦ વાગ્યાથી ૬.૦૦ વાગ્યા સુધી ધરણાનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ હતો. આ કાર્યક્રમમાં અંદાજિત ૧૫૦ વ્યક્તિઓ ઉપસ્થિત રહેવા પામેલ હતી. શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિભાઈ સાવલા, શ્રી કે.ડી. શાહ, શ્રી રજનીભાઈ પારેખ, શ્રી રમણિકલાલ કુંવરજ ગોસર, શ્રી કલ્યાણભાઈ રાંભિયા, શ્રી બચુભાઈ રાંભિયા, શ્રી દક્ષેશભાઈ સંઘવી, શ્રી અધ્યિનભાઈ સોની, શ્રી મનુભાઈ શાહ, શ્રી મહેન્દ્ર વશનજી શાહ વગેરે આખો દિવસ ઉપસ્થિત રહેલ હતા.
- **રવિવાર, તા. ૨૮-૮-૨૦૧૧**
- ★ આજરોજ શ્રી કચ્છી વિશ્રાબ ગૃહ ઉપર કચ્છ ભ્યુઝિયમ સમિતિની એક મિટિંગ મળેલ હતી કે જેમાં શ્રી પ્રતાપભાઈ દંડ, શ્રી કે.આર. શાહ, કુ. ચૌલાબહેન કુરુવા, શ્રી સતીષ સદાશીવન (ક્ર્યુરેટર, કચ્છ ભ્યુઝિયમ) તથા શ્રી સમિરભાઈ ફોટોગ્રાફર (માધાપર) ઉપસ્થિત રહેલ હતા. કચ્છ ભ્યુઝિયમ તૈયાર કરવા માટે બાકી રહેતી કાર્યવાહીની ચર્ચા, ડિસ્પલે બોર્ડના ફોટોગ્રાફસની ચર્ચા, ડિસ્પલે કાઉન્ટરના કલેકશન્સની ચર્ચા વગેરે

- બાબતો વિચારણા કરી ચોક્કસ આયોજનો નક્કી કરવામાં આવેલ હતા.
- ★ આજરોજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર હિતર તેવલપમેન્ટ સમિતિની એક મિટિંગ મળેલ હતી.
- **બુધવાર, તા. ૩૧-૮-૨૦૧૧**
- ★ શ્રી હરભયંદ સાવલા પ્રાયોજિત "The Answer to Cancer"ની અંદાજિત ૮૦૦ બુક ડિસ્પેચ કરવાની તૈયારી અને તેના માટેનું સંપૂર્ણ લિસ્ટ તૈયાર કરી દેવામાં આવ્યું.
- ★ મંગલ મંદિર માસિકના ગ્રાહકો ચેમાઈમાં બહોળા પ્રમાણમાં બને એ માટે લગભગ ૧૦૦૦ પેફ્ફ્લેટ શ્રી ભદ્રેશભાઈ શાહને ચેમાઈ મોકલવામાં આવ્યા.
- **ગુરુવાર, તા. ૧-૯-૨૦૧૧**
- ★ સુવર્ણજ્યંતી વર્ષની ઉજવણી રૂપે તા. ૧૪-૪-૨૦૧૨થી તા. ૧૩-૪-૨૦૧૩નો બાર મહિનાના મુખ્ય કાર્યક્રમનો મુસદ્દો તૈયાર કરવામાં આવ્યો. ટ્રસ્ટ મંડળની મંજૂરી મળ્યા બાદ, તે અંગે વિગતવાર યોગ્ય કાર્યવાહી કરવામાં આવનાર છે.
- **શુક્રવાર, તા. ૨-૯-૨૦૧૧**
- ★ આજરોજ ડૉ. ચંદ્રકાંત દેઢિયાને ત્યાં ડૉ. દેઢિયા, શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલભાઈ સાવલા, શ્રી નવીનભાઈ હરિયા, શ્રી કે.આર. શાહ, શ્રી નરેન્દ્ર છ. શાહ, શ્રીમતી ચંદ્રિકાબહેન દેઢિયા તથા શ્રીમતી પુષ્પાબહેન કે. શાહ એકત્રિત થયેલ હતા અને સુવર્ણ જયંતી વર્ષ ઉજવણી તથા અન્ય બાબતે અવિષિસર રીતે વિચાર વિમર્શ કરવામાં આવેલ.
- **ગુરુવાર, તા. ૮-૯-૨૦૧૧**
- ★ આજરોજ રાત્રે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર મેડિકલ સમિતિની એક મિટિંગ મળેલ હતી. કે જેમાં ડૉ. દેઢિયા, શ્રી અધ્યિનભાઈ સાવલા, ડૉ. હિતુભાઈ, શ્રી નરેન્દ્રભાઈ ખોના, શ્રી દિનેશભાઈ મહેતા તત્ત્વ શ્રીમતી દક્ષાબહેન રાણાવત ઉપસ્થિત રહેલ હતા. મેડિકલના રૂટીન

- પ્રશ્નનોની ચર્ચા કરી તેના નિર્ણયો લેવામાં આવેલ હતા. સુવર્ણજ્યંતી વર્ષના કાર્યક્રમોની પણ ચર્ચા કરવામાં આવેલ હતી.
- **રવિવાર, તા. ૧૧-૯-૨૦૧૧**
- ★ આજરોજ મુનબઈમાં ડૉ. ચંદ્રકાંતભાઈ દેઢિયા, શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી કાંતિલાલભાઈ સાવલા તથા શ્રી પ્રતાપભાઈ દે મુનબઈ ખાતેના અતિથિ ભવન વિશે નીચે મુજબની મિટિંગો ગોડવી જરૂરી ચર્ચા-વિચારણા કરેલ હતી.
- ★ સાંજના ૪.૦૦ વાગે પ્રથમ તેઓ પૂનમ બિલડર્સના શ્રી પારસભાઈને તેમના વેર મળેલ હતા અને આ બાબતે અત્યાર સુધી થયેલ કોર્ટ કાર્યવાહીની વિગત મેળવેલ હતી.
- ★ સાંજના ૫.૩૦ વાગે મિડાજ ટાવરના પ્લોટ હોલ્ડરના એસોસિએશનની કારોબારી સમિતિની મિટિંગમાં ઉપસ્થિત રહેલ હતા. કે જ્યાં શ્રી આશિત દોશી પણ આવેલ હતા. પ્રશ્નના ઉકેલ માટે અને એસ.આર.એ.માં ચૂકવવા રકમની માંગણી અંગે ચર્ચા કરવામાં આવેલ. તે ઉત્સાહપ્રેરક રહેવા પામેલ ન હતી છતાં આ બાબતે ફરી વિચારણા કરવાની કાર્યવાહી ચાલુ રાખવાનું નક્કી કરવામાં આવેલ હતું.
- ★ રાત્રે ૮.૦૦ વાગે શ્રી પૂનમયંદભાઈ બાબરિયાને ત્યાં મળેલ હતા. તેઓશ્રીને આજની કાર્યવાહીની વિગતો સમજાવેલ હતી. સ્કીમના કોમ્પોઝાઈટ મિટિંગ નં.-૩માં પ્રથમ માળ જેમને ફાળવવામાં આવેલ છે તે વાગડ બે ચોવીસી મિત્ર મંડળનો જરૂરી સહકાર સાંપડી શકેલ નથી તે બાબતે તેમનું ધ્યાન દોરવામાં આવેલ હતું અને જરૂરી નિર્ણયો લેવા તેમને અપીલ કરવામાં આવેલ હતી.

● રવિવાર, તા. ૧૮-૯-૨૦૧૧

★ આજરોજ શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર વાર્ષિક સ્નેહમિલન સમારંભ તથા સ્વામિવાત્સલ્ય જમણવારનો કાર્યક્રમ ગોઠવવામાં આવેલ હતો. આ સમારંભમાં વર્ષ દરમ્યાન યોજવામાં આવેલ વિવિધ હરીફાઈઓના વિજેતાઓને શિલ્ડ તથા ઇનામો આપવામાં આવેલ હતા. આ સમયે રંગોળી હરીફાઈનો કાર્યક્રમ રાખવામાં આવેલ હતો. જેમાં સમાજમાંથી ૧૦ જણે ભાગ લીધેલ હતો. તે ઉપરાંત મંગલ મંદિરના શ્રેષ્ઠ લેખ અને આંજો

કાગરના લેખકોને પણ શિલ્ડ અર્પણ કરવામાં આવ્યા હતા. બ્લડ ડોનેશન કેમ્પમાં પઢ વ્યક્તિઓએ પોતાનું બ્લડ ડોનેટ કરેલ હતું. સ્વામિવાત્સલ્ય જમણવારનો લાભ ૧૭૦૦ વ્યક્તિઓએ લીધેલ હતો. પોરણ-૭ સુધીના ઉત્તીર્ણ થનાર વિદ્યાર્થીઓને પુરસ્કાર વિતરણ કરવામાં આવેલ હતા.

● કૃત્ત્વવાર, તા. ૨૯-૯-૨૦૧૧

★ આજે રાત્રે ૮.૦૦ વાગે શ્રી કચ્છી જૈન ભવન પર સુવર્ણજયંતી મહોત્સવ સમિતિની એક મિટિંગ મળેલ હતી કે

જેમાં શ્રી અશોક મહેતા, શ્રી હસમુખભાઈ ખાંડવાલા, શ્રી હીરેન કે. શાહ તથા શ્રી વિમેશ શાહ ઉપસ્થિત રહેલ હતા. અગાઉથી આપવામાં આવેલ સૂચિત કાર્યક્રમ અંગે વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવેલ હતી. તહુુપરાંત કેડિટ સોસાયટી, યલો પેજ્સ, ૫૦૦ ચો.ફૂટના આવાસો, સમગ્ર કચ્છી જૈનોનું મુંબઈમાં સંમેલન, કચ્છના વિકાસ વિષયે કચ્છમાં સેમિનાર, કચ્છ દર્શન વગેરે કાર્યક્રમો અંગે પણ ચર્ચા કરવામાં આવેલ હતી. ■

કાગરી નજરે....

ઓગસ્ટ-૨૦૧૧ દરમ્યાન શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની વિવિધ સેવાઓનો લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ

ક્રમ	સેવાઓ	લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ
૧.	<p>(અ) શ્રી નવનીત મેડિકલ સેન્ટર તથા શ્રીમતી પ્રભાવતીબહેન કાંતિલાલ વેલજ સાવલા મેડિકલ ચેક-અપ સેન્ટર, પાલડી, અમદાવાદ. કુલ લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ કે જેમાંથી –</p> <p>(બ) શ્રી કચ્છી જૈન સેવા સમાજ - અમદાવાદની વ્યક્તિઓ ૩૬૨</p> <p>(ક) સાધુ-સાધ્વીજ મહારાજ સાહેબો ૨૬</p> <p>(ખ) મોતિયા - આંખના ઓપરેશન ૧૦</p> <p>(ગ) સોનોગ્રાફી ૬૨૪</p> <p>(ધ) ટી.એમ.ટી. ૧૧</p> <p>(ચ) બોડી ચેક-અપ ૨૨૭</p> <p>(ઝ) અન્ય ૩,૫૬૩</p>	૪,૮૩૩
૨.	<p>જી.એમ.ડી.સી. પ્રાયોજિત શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ - શાહીભાગ, અમદાવાદ કુલ લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ ૧,૬૬૬</p> <p>શ્રી કચ્છી વિશ્રામ ગૃહ - શાહીભાગની કેન્ટીનમાં લાભ લેનાર અન્ય વ્યક્તિઓ ... ૫,૩૨૬</p> <p>શ્રી જલારામ અન્નકેતમાં લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ ૧,૬૨૩</p>	૮,૬૨૧
૩.	<p>માતુશ્રી કંકુબહેન કાનજીભાઈ રવજી (નાની ખાખરવાલા) અતિથિ ભવન, પાલડી, અમદાવાદ કુલ લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ ૭૧૭</p> <p>શ્રી કચ્છી જૈન ભવન - પાલડીની કેન્ટીનમાં કુલ લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ ૨,૬૩૬</p>	૩,૪૫૩
૪.	<p>માતુશ્રી કંકુબહેન કાનજીભાઈ રવજી (નાની ખાખરવાલા) સેવા ભવન, ગીતા મંદિર, અમદાવાદ કુલ લાભ લેનાર વ્યક્તિઓ ૫૧૮</p>	૫૧૮
	ઓગસ્ટ-૨૦૧૧ દરમ્યાન વિવિધ પ્રકારની સેવાઓનો લાભ લેનાર કુલ વ્યક્તિ	૧૭,૭૨૫